

Giới thiệu Người Ở Rể Convert

Một cái chịu đủ碌 đực với nhau, sinh từ ra sức làm Giới Tài Chính bá chủ trở lại cổ đại, tiến vào một thương nhân nhà lớn nhất không có địa vị người ở rể, thân thể sau nghi dưỡng cố sự. Gia Quốc Thiên Hạ sự tình, vốn đã không muốn đi đặng hấn, lại lại như thế nào có thể tránh qua được."Có người từng đứng tại Kim Tự Tháp đêm không hết đồ kỵ cùng ao ước đi qua đoạn này vạn nhân chen chúc đường chạy không khỏi mộ bia dưới cái kia cô độc an nghỉ"

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rể Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

1. Chương 1: Phần đệm Phồn hoa chỉ là một giấc mộng

Răng rắc. . . Phan

Hỏa diễm thiêu đốt lên, mạch điện cạch cạch cạch vang, từ trong ô tô bỏ lúc đi ra, tầm mắt của hấn có chút mơ hồ.

Dưới bóng đêm, bờ sông công viên, thành thị tập trung ánh đèn tại đối diện như ánh lửa chớp chớp, phảng phất phù ở trên mặt nước cự Đại Thành Trì. Cái kia phiến phồn vinh cảnh tượng cùng bên này công viên vắng vẻ cùng cô tịch hình thành so sánh, nhớ kỹ công viên khai phát án là hấn tại hơn mười năm trước chủ trì.

"Là cái thất bại khai phát a. . ."

Gió thổi qua đến, hấn thở dài, lão đảo hướng phiến mê ly phía sông đi qua, hậu phương xe hơi đột nhiên truyền đến tiếng nổ mạnh to lớn, hỏa diễm bốc lên, sóng nhiệt từ phía sau lưng cuốn tới, phảng phất muốn đem hấn bao phủ đi xuống, trên bầu trời truyền đến máy bay trực thăng thanh âm, sau đó là một đạo ánh sáng sáng tỏ trụ lác sáng tầm mắt, có người ở trên không trung gọi hàng, công viên hai bên đuổi theo xe cộ cũng đã đến, đại bộ phận là xe cảnh sát, đủ loại ánh đèn, hỗn loạn không chịu nổi.

Đầu vẫn là hỗn loạn, huyết dịch từ trên trán chảy xuống, hấn nhúng tay xoa một chút, chăm chú áo khoác, đường sông hai bên, đệm khí thuyền cùng canô chen chúc mà đến, vì phòng ngừa hấn nhảy cầu đào tẩu.

"Thật là. . . Ta cũng không phải cái gì sát thủ. . ."

Bốn phía, Hải Lục Không lít nha lít nhít vây quanh làm hấn cảm thấy có chút phiền muộn, trong tầm mắt cũng không rõ rệt, trong lòng mình bạch lần này có lẽ không có bao nhiêu may mắn khả năng, gió lạnh thổi qua đến, trong đầu nhớ tới, ngược lại là một số không quan hệ sự tình khẩn yếu. Đây là hấn từ nhỏ đến lớn thành thị, khi đó thành thị còn không có tốt như vậy, đứng tại bờ sông bên này, không nhìn thấy cả tòa thành thị huy hoàng như cung điện đồng dạng phồn hoa tình cảnh, nhưng cảm giác âm áp, bờ sông bên này cũng tất cả đều là sườn đất, một đầu đất vàng đường nhỏ, từ trong nhà đi trường học thời điểm, thường thường cười xe đạp từ nơi này đi qua, theo mấy cái người bằng hữu.

"Trương lai của ta muốn đem bên này xây cái công viên, thay đổi càng xinh đẹp, để thành thị bên trong khắp nơi đều có nhà cao tầng, chúng ta đều vào ở qua. . ."

Khi đó còn nhỏ, đi qua phồn vinh tình hội về sau, lập hạ cái này chí nguyện. Cờ nào hăng hái niên kỷ a, sau đó hai ba thời gian mười năm bên trong, hấn như là vừa mới phát minh thạch đạo thạch phủ người nguyên thủy, lấy kinh người bá lực khai thác tiên thủ, vượt qua người bên ngoài khó có thể tưởng tượng vô số mạo hiểm nan quan, thành lập được trên thế giới số một số hai to lớn Tài Chính Đế Quốc, có đôi khi ngẫm lại, liền chính hấn đều cảm thấy có như mộng huyền.

Ở trong mắt người khác, hấn đã là hoàn toàn sẽ không bị đánh ngã tài chính Cự Nhân, chính hấn cũng cho rằng như vậy, song khi giờ này khắc này trở lại chốn cũ, hấn mới dần dần hiểu được, cái này công viên, chung quy là thất bại a.

Nó dự tính ban đầu vốn là muốn làm cho tất cả mọi người cùng vui vẻ. . .

Thất bại khai phát án, về sau cũng không phải là không thể bỏ cứu, chỉ cần đầu nhập đại lượng tiền tài đối với tại hấn hiện tại tới nói, điểm ấy tiền tài cũng không tính là gì nhưng mà vì cái gì một mực không có làm đâu? Còn muốn làm thời điểm là bởi vì cũng không dư dả, đến bây giờ, cũng là bởi vì không có hiệu quả và lợi ích mà tận lực vòng qua. Hiện tại nhớ tới, rất nhiều thứ tưởng rằng nhớ kỹ, kỳ thực quên, rất nhiều thứ coi là quên, kỳ thực nhưng lại nhớ lại. . .

Lúc trước những bằng hữu kia, đồng bọn, muốn để thế giới thay đổi tốt đẹp hơn chờ mong, hứa qua nguyện vọng đi qua đường. Hấn tại đề trên mặt ghế đá ngồi xuống, ánh đèn chói mắt, nỗi lòng phức tạp, những tay ở trên người trong túi sờ mấy lần, lúc này, thật cần một điều thuốc, tuy nhiên cũng giới thật lâu. . .

Có người đem khói đưa qua.

Người kia ăn mặc âu phục, mang theo mắt kiếng gọng vàng đứng ở bên cạnh, kỳ thực không cần ngẩng đầu cũng biết là hắn. Hắn đem khói tiếp nhận qua, mang mắt kiếng gọng vàng nam nhân liền móc ra cái bật lửa, lấy tay cản trở gió, thay hắn đốt.

"Nhớ tới sự tình trước kia, chúng ta cùng một chỗ cưỡi xe đạp từ bên này đến trường, ngươi, ta, Thanh Dật, A Khang, Nhượng Bình. . . Thanh Dật hai năm trước chết đi, hắn tang lễ ta không có thể đi tham gia. . ." Hắn hít một hơi thuốc lá, phun ra lúc, gió lạnh liền lập tức đưa nó thổi tan, "Nhượng Bình thế nào "

"Có hai đứa bé, trôi qua cũng không tệ lắm." Đeo kính nam nhân ngồi xuống.

"A. . . Ngươi đã nói với ta, ta kém chút quên. . ." Hắn ngẫm lại, sau đó cười rõ lên, "Nàng là nữ sinh trung gian xinh đẹp nhất, ta nhớ được ta một mực thâm mến nàng, không dám tỏ lộ."

Nam nhân bên cạnh trầm mặc một hồi, cũng móc ra cái bật lửa, điểm một điếu thuốc: "Ta biết ngươi thích nàng, đuổi tại ngươi trước cùng với nàng tỏ lộ qua, bị cự tuyệt. . . Nàng nói nàng ưa thích chính là ngươi."

"Vấn đề này không có đã nghe ngươi nói a. . ."

"Còn có thể thế nào, về sau đều tại vì tương lai dốc sức làm, ngươi cũng quên nàng, nàng cũng không có khả năng luôn chờ ngươi, ngươi không có thể tỏ lộ, nàng thì lấy chồng."

"Đúng vậy a, bỏ lỡ rất nhiều thứ. . ."

"Ngươi luôn luôn gắng đạt tới hoàn mỹ."

"Ngươi biết a đến đỉnh điểm thời điểm. . ." Hắn ngẫm lại, nhấc tay khoa tay một cái độ cao, "Đến đỉnh điểm thời điểm, ngươi sẽ phát hiện, trừ một khắc cảm giác thành tựu, kỳ thực không có cái gì, ngươi cuối cùng sẽ cảm thấy. . . Tiếc nuối. . . Hiện tại đi con đường này, có lẽ cũng không phải là lúc trước tâm niệm muốn có được. . ."

"Đúng vậy a." Đeo kính nam nhân nói.

Trầm lặng một hồi, hắn nhìn xem thuốc lá trên tay, đã rất ngắn: "Thâm hụt cái kia hơn một trăm ức, xử lý sẽ rất phiền phức, ta mấy tháng trước thì rõ ràng, đã làm một phần dự án, tại trong máy vi tính của ta. . . Chỉ là không nghĩ tới ngươi sẽ phản ứng kịch liệt như vậy, công ty thay đổi triều đại, hoàn toàn chính xác có thể đem thâm hụt chuyển dời đến một số người trên đầu, nhẹ nhõm rất nhiều, ngươi đem phương án làm chút sửa đổi, tận lực khác tác động đến quá nhiều người, dù sao mọi người cũng cùng một chỗ dốc sức làm lâu như vậy."

". . . Ta." Nam nhân bên cạnh chần chờ một hồi, giống là muốn giải thích thứ gì, nhưng cuối cùng chỉ nói là nói, "thật có lỗi."

"Không có gì a, cùng đi đến bây giờ, luôn luôn ta đứng ở trước mặt, huynh đệ một trận, cũng nên ngươi đi thử một chút. . . Cục này thiết lập rất khó, công ty cho ngươi, ngược lại không, chỉ bất quá. . . Về sau lấy chút tiền, đem công viên bên này chánh thức khai phát tốt a, ta vẫn muốn làm, vẫn cho là chính mình nhớ kỹ, nhưng là muốn lúc thức dậy, lại cảm thấy không nóng này, luôn luôn trì hoãn. . ."

"Ta theo bên kia nói qua, chuyện này về sau, ngươi vẫn có thể sống rất tốt. . ."

"Nhỏ cô không trừ gốc, gió xuân thổi tới lại tái sinh, thả hồ về rừng. . ." Hắn quay đầu, trong ánh mắt bình tĩnh mang theo một loại nghiêm khắc, "Ngươi cho là mình là cái gì "

"Ta miễn là còn sống, liền có thể uy hiếp được ngươi!" Hắn đón đến, đem tàn thuốc ném trên mặt đất giẫm diệt, "Ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, cả đời này đi đến một bước này, đã đầy đủ, coi như muốn làm lại, ta cũng hi vọng không ràng buộc, thanh bạch lại một lần, những cái kia loạn thất bát tao dơ bẩn sự tình, lục đục với nhau. . . Nếu như có thể một lần nữa. . ."

Hắn cười cười, đứng lên: "Nếu như có thể một lần nữa, ta nghĩ ta sẽ cùng nàng tỏ lộ. . ."

Máy bay trực thăng xoay quanh ở trên bầu trời, trên mặt nước tàu thuyền phi nhanh, công viên bốn phía là vây quanh xe cộ, tại ánh đèn tập trung đề thượng, đứng lên nam nhân đột nhiên rút ra súng, nhắm ngay bên cạnh nam tử đeo mắt kiếng, mà mắt thấy động tác của hắn, đeo kính nam nhân cũng tại đồng thời đứng lên, giơ tay lên, hướng phía người chung quanh khu tay: "Không cần nổ súng "

Tiếng súng dày đặc vang lên, huyết hoa ở sau lưng của hắn nở rộ, thật lâu, hắn tài xoay người, nhìn qua cổ kia ngã vào trong vũng máu thi thể, kinh ngạc nhìn gỡ xuống kính mắt, lau mấy lần, vừa rồi lại lần nữa đeo lên, nhặt lên giữ tại thi thể súng trên tay.

"Nói không cần nổ súng. . . Không có viên đạn đó a. . ."

Trong gió đêm, hắn thì thảo nói lấy.

p/s: cầu vote 9-10, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

2. Chương 2: Tô gia

Hắn từ trong mơ mơ màng màng tỉnh lại, nhìn thấy là màu trắng茫茫, trên đầu ả ả làm đau, không biết đây là tại như thế nào hoàn cảnh bên trong, sau đó nhắm mắt lại muốn thật lâu, mới hơi hơi thở dài.

Không có chết.

Như vậy, mình bây giờ là tại bị giam lỏng lấy

Vén chăn lên ngồi xuống, ước chừng là hôn mê thật lâu, cùng thân thể ở giữa còn có vô pháp rất tốt phối hợp, cúi đầu nhìn xem, quần áo kiểu dáng kỳ dị, vải vóc cũng rất kém, thẳng đến đứng lên tại gian phòng trên sàn nhà, mới phát hiện càng nhiều vô pháp phối hợp đồ vật.

Đôi cũ phòng ốc, đôi cũ giường, bàn ghế, tuy nhiên dùng tài liệu cùng chế tác cũng không tệ, nhưng cả phòng đều là giả cổ bài trí, cũng có nhìn rất tuyệt đồ sứ, nhưng bất kỳ hiện đại hóa thiết bị điện tử đều không tồn tại. Người làm cái gì, Đường Minh Viễn nhớ tới cái kia đeo kính giả hòa, trong lòng tối chỉ một câu, sau đó. . .

Cái tay này cũng thay đổi, tay của mình. . . Không giống như là chính mình.

Hắn nhìn xem hai cái lộ ra tái nhợt tay, một lát, mới tại cái bàn trước ngồi xuống, giải khai quần áo trên người, cổ thân thể này. . . Không có vết đạn. Nói đùa cái gì chính mình nhớ rõ ràng nhiều như vậy viên đạn đối với mình bắn tới, trước sau đều có a, chẳng lẽ lại là làm giả phẫu chỉnh hình không đúng, cổ thân thể này đều không phải là của mình, tất cả đặc thù đều tại biểu hiện ra cái này dấu hiệu, đặc biệt là tại hán chiếu Đồng Kính về sau, trông thấy trong gương hình ảnh kia, liền có thể càng thêm xác nhận điểm này.

Đường Minh Viễn người đang làm cái gì đồ vật hắn đã từng là trên thế giới lớn nhất thực lực kinh tế người một trong, có thể tay trắng khôi gia đến tình trạng kia, đương nhiên sẽ không bởi vì vì một số nghi hoặc nhỏ bị đánh ngã, khoa học kỹ thuật hiện đại duy trì dưới, chỉ sợ bất luận cái gì khả năng đều là tồn tại, cải biến thân thể của mình, phạm vi lớn triệt triệt để để chỉnh hình sao có cần gì phải mục đích là cái gì muốn cho hắn thừa nhận chính mình là một người khác, sau đó sẽ không tiếp tục cùng hắn tranh gia hòa này từ trước đến nay không quả quyết, vì bảo đảm chính mình nhất mệnh làm ra chuyện như vậy cũng không phải là không được, nhưng tại sao muốn an bài một cái phòng như vậy

Trên đầu quần lấy băng vải, còn có ả ả có chút đau nhức, hắn đẩy cửa phòng ra, ánh mặt trời sáng rỡ liền bắn vào, làm hắn vô ý thức nhắm tay che chắn một chút, đây là làm bằng gỗ nhà lầu trên lầu hai, từ cửa nhìn ra ngoài, phía dưới, xa xa vền vền từng cái san sát nối tiếp nhau sân nhỏ cùng lâm viên, phân bố các loại nhà lầu, lâm viên kiến trúc, hồ nước cùng núi đá, lộng lẫy mặt đất ở trước mắt dọc theo khai mở.

Không có nhà cao tầng, nhìn không thấy bất luận cái gì hiện đại đặc thù.

Hắn hít một hơi, sau đó phun ra. Đại thủ bút a, Đường Minh Viễn người làm cái này xài hết bao nhiêu tiền mới được hắn nhìn vài lần, quay người hướng vừa đi, liền lập tức có một thanh âm vang lên: "Cô gia người. . ."Ồ, quần chúng diễn viên.

Hắn lúc này tâm tình không tốt, cũng không có hứng thú gì theo những người làm nhiều dây dưa, phía trước cái kia xinh đẹp nha đầu đi tới lúc, hắn liếc mắt một cái, trực tiếp duỗi ra ngón tay chỉ. Trước kia là dốc hết sức thành lập được như vậy to lớn Tài Chính Đế Quốc người cảm quyền, một khi hắn thật biểu hiện ra cổ khí thế kia, chỉ là một ánh mắt một động tác, nha hoàn này ăn mặc nữ nhân lập tức là một cái giật mình, đứng tại chỗ, ả ả nói ra: "Cô gia, người tỉnh lại. . ."

Hắn từ nha hoàn này bên người đi qua, qua mấy bước, mới lại quay lại đến, có chút bại hoại mặt đất cầm lấy nha hoàn trên tay cầm lấy tựa hồ là cho hắn mặc áo choàng, bày ra về sau, có chút buồn bực: "Thứ này làm sao mặc" ngẩng lên nha hoàn nói tựa hồ là Giang Chiết một vùng phương ngôn, liền lại thay đổi tiếng địa phương: "Này làm sao mặc"

"Cô, cô gia, ta giúp người. . ."Nha hoàn kia vội vàng bắt đầu thay hắn mặc cái kia áo choàng, hai con mắt nghi ngờ dò xét hắn. Sách, diễn kỹ không tệ. . . Một bên mặc, nha hoàn kia còn có hướng phía dưới hô hào: "Cô gia tỉnh lại, cô gia tỉnh lại. . ."Sau đó, càng nhiều người, bắt đầu từ mỗi cái trong viện tới.

Mặc vào áo choàng, hắn tách ra một số tới nha hoàn tiểu tử, xuyên qua viện tử, cũng không quay đầu lại đi ra phía ngoài.

Sau cùng. . . Vẫn là bị ngăn lại tới. . .

Mười ngày sau, hắn ngồi tại trên hành lang nhìn lấy bên ngoài trên bầu trời pháo hoa, thở dài.

Sau tới vẫn là đi ra ngoài, lớn như vậy thành thị, tìm không đến bất luận cái gì hiện đại hóa dấu vết, bất luận cái gì kiến trúc, bất kỳ người nào, phía ngoài Sơn Trạch hồ nước đều nói cho hắn biết đây là tại cổ đại, không có khả năng không phải, thì toàn để hắn đoán hết toàn bộ Tài Chính Đế Quốc lực lượng, cũng không làm được như thế không chèn vào đâu được thế giới, nhưng là nhiều như vậy diễn viên, thì không thể nào làm được như thế hoàn mỹ, đây không phải Buổi diễn của Truman, hắn cũng không phải từ xuất sinh đến nay liền bị nhốt tại phòng chụp ảnh bên trong Sở Môn.

Đối với tại thân phận bây giờ cũng đại khái rõ ràng, hắn gọi Ninh Nghị, chữ lập hăng, trước mắt là Giang Ninh phú thương Tô gia một tên ở rể, nói đến cái thân phận này có chút ám muội, nhưng nếu là, cũng không có cách nào, mà cho dù là ở rể, trong đó tình huống, mấy ngày nay nhìn, cũng thực sự có chút phức tạp.

Tô gia là Giang Ninh nổi danh phú thương một trong, bây giờ chấp chương Tô gia phòng lớn Tô Bá Dung dưới gối không con, chỉ có một đứa con gái tên là Tô Đan Nhi, đối với mình cái này cái thê tử, trước mắt hắn còn có chưa từng nhìn thấy, nghe nói kết hôn ngày đó Tô gia có một nhóm vài vốc xảy ra vấn đề, Tô Đan Nhi chạy đi giải quyết, đơn giản tới nói, nhìn ra được nàng đối với trận này hôn nhân không tán đồng, xem như đào hôn.

Về phần mình, cũng chính là Ninh Nghị, nghe nói gia gia cái kia bồi cùng bây giờ Tô gia Thái Công quan hệ rất thân, nói tốt đính hôn từ trong bụng mẹ ai biết sinh ra đều là nam, sau đó đính hôn từ trong bụng mẹ ước định truyền thừa, Ninh Nghị trong nhà nhưng bởi vì ngoài ý muốn xuống dốc, đến Ninh Nghị, phụ mẫu đều mất, hắn tuy nhiên đọc chút sách, tuy nói là cái văn nhân, nhưng trên thực tế tài học sợ cũng không có gì, cũng là người thành thật, bị Tô Thái Công coi trọng xem như ở rể, Ninh Nghị ban đầu là không thì nguyện ý, có phải hay không bị cưỡng bách hắn hiện tại không cách nào ngược dòng tìm hiểu, chỉ là đối với hắn ở rể chuyện này tựa hồ cũng có khá hơn chút người không nguyện ý, kết hôn ngày ấy, tân nương chạy, hôn lễ cũng bị yêu cầu tiếp tục tiến hành, sau đó, nghe nói là một vị cũng đối Tô Đan Nhi hứng thú con nhà giàu âm thầm gõ hắn một cục gạch, để hắn hôn mê vài ngày mới tỉnh lại.

Mấy ngày nay hắn giả dạng làm bị cục gạch gõ có chút mơ hồ đáng vẽ gặp qua rất nhiều người Tô gia, Tô Thái Công cũng gặp một lần, tình huống phức tạp, nhưng ở hắn tới nói, cũng là liếc mắt liền nhìn ra tới. Tô Thái Công thân thể rất tốt, bây giờ cũng là Tô gia chân chính người cầm quyền, đều nói Giàu ba đời mới nghĩ tới chuyện ăn ngon, giàu bốn đời mới nghĩ tới chuyện mặc đẹp, giàu năm đời thì mới nghĩ tới chuyện văn chương, bây giờ Tô gia đến Tô Đan Nhi cùng nàng mấy cái huynh đệ cũng coi như giàu đến đời thứ năm, nhưng tình huống rõ ràng tốt xấu lẫn lộn, lớn nhất không chịu thua kém tại buôn bán có thiên phú nhất, ngược lại là làm thân nữ nhi Tô Đan Nhi.

Nếu như những người đại ca kia nhai ca loại hình lợi hại một điểm, nếu như Tô Đan Nhi không phải phòng lớn nữ nhi, nếu như Tô Đan Nhi không có buôn bán thiên phú và tâm tình, có lẽ hết thảy tình huống thì sẽ khác nhau, nhưng bây giờ, Tô gia Thái Công rõ ràng là đem Tô Đan Nhi xem như người kế nhiệm đến bồi dưỡng, sở dĩ lựa chọn chính mình dạng này một cái ở rể, hoặc là có mấy phần đòi trước tình nghĩa ở trong đó, nhưng chủ yếu nhất, chỉ sợ vẫn là nhắm ngay trước kia Ninh Nghị rất thành thật, người khác dễ như trở bàn tay liền có thể đè ép được.

Cũng là bởi vì này, hắn cái này ở rể địa vị, còn lại mấy cái phòng tự nhiên là không cao hứng, những người này trước kia thì nóng lòng cho Tô Đan Nhi giới thiệu đối tượng, chỉ hy vọng cái nào đó công tử nhà giàu cưới đi nâng đỡ cho nàng thành tát nước ra ngoài, thì đối với cái gia đình này cái uy hiếp gì đều không có, ai biết Tô Thái Công bắt lấy một cái đính hôn từ trong bụng mẹ ước định cưỡng ép tìm ở rể tới, hắn tự nhiên là thành người bên ngoài cái đình trong mắt, đêm hôm đó bị đập đập một cục gạch, có phải hay không người bên ngoài làm, sợ vẫn là khó nói cực kỳ.

Nhớ tới đòi trước sự tình.

Thương trường ám chiến, lục đục với nhau, hắn cả đời thời gian tựa hồ đều dùng ở những việc này, thẳng đến thành lập được to lớn buôn bán Đế Quốc, nhưng vẫn là để lấy nội đấu, nhưng cuối cùng vẫn là bị huynh đệ của mình bày một đạo, xử lý. Bây giờ gặp lại những chuyện này, không khỏi đã cảm thấy buồn cười, thật là không muốn lại tiếp xúc những vật này a, huống chi còn có là tiêu đả tiêu nháo như vậy. . .

Biết rõ ràng nên biết rõ sự tình, tích lũy ít bạc, liền rời đi đi, hắn nghĩ như vậy, tuy nhiên đối với trước mắt hắn tới nói đối với làm ở rể cũng không có khái niệm gì, không chút nào để ý loại này trên danh phận sự tình, nhưng thời khắc bị người nhìn chăm chăm, tựa hồ cũng có chút khó chịu.

Về phần cái thế giới này, trước mắt hắn còn có chút không làm rõ được.

Giang Ninh, Tống Triều thời điểm đem Nam Kinh gọi cái tên này, nhưng cái này cũng không phải Tống Triều, mấy ngày qua lớn nhất làm hắn nghi ngờ cũng là lịch sử vấn đề, thấy sách lịch sử đối với lịch sử ghi chép ở tương lai thế giới tựa hồ chung quy có chút sai lệch, bây giờ cái này triều đại gọi là Võ, như Nam Tống đồng dạng Định Đô Lâm An, một số lịch sử chi tiết tựa hồ tại Tùy Triều trái phải liền bắt đầu biến hóa, đến Đường Triều đã có lớn xuất nhập, Đường Triều về sau Chư Hầu Hồn Chiến, cùng Ngũ Đại Thập Quốc tương tự bố cục tiếp lấy thì có võ, nhiều một ít danh nhân cùng lưu truyền Thi Từ, cũng ít một chút, thí dụ như Lý Bạch, viết tốt hơn thơ, được người xưng làm Thi Tiên, nhưng là lúc còn trẻ ngay tại Trường An cùng người so kiếm chết mất, Đỗ Phủ làm quan, bởi vì rất bảo thủ mục nát làm hư hại sự tình bị Hoàng Đế chém đầu vấn đề này vẫn là hắn thật vất vả tìm tới, ngay tại trên sử sách lưu một tiểu bút.

Cái này tính là cái gì sự tình a Lượng Tử Cơ Học Đa Trọng Vũ Trụ

Nghĩ như vậy, không khỏi cảm thấy rất thần kỳ.

Võ Triều cùng Tống Triều cùng loại, tương đương phân hoa, nhưng nói không chừng cũng sẽ giống Tống Triều như thế bị dân tộc thiểu số chinh phục, biết rõ lịch sử đã hoàn toàn loạn, hắn cũng lười qua nghĩ những thứ này, bây giờ cần phải làm là thu liễm hết thảy, đối với thế giới quen thuộc về sau thì từ nơi này đại gia tộc giữ đi, sau đó. . . Làm điểm mua bán nhỏ, khắp nơi lữ hành một cái đi, càng nhiều chuyện hơn, gặp gỡ thời điểm lại nói.

Đang nghĩ ngợi những chuyện này, tiếng động lớn thanh âm huyền ảo cũng từ sân phía ngoài bên trong vang lên, hôm nay vốn là tiết khánh, hắn cũng là vừa từ ngày trước tới không lâu, lúc này muốn đến lại ra những chuyện gì, như thế trôi qua không lâu, cái kia trọng sinh tới lần đầu tiên tỷ nữ Tiểu Thiên một đường tiểu chạy tới, gương mặt tròn trịa đỏ ửng: "Cô gia, cô gia, tiểu thư trở về, tiểu thư trở về."

Chính mình cái này thì từ cuối cùng sẽ trở về, là một sớm cũng đã nghĩ đến sự tình, luôn không khả năng bởi vì chính mình cái này trọng phụ ở ở rể tôi, nàng thì thật đào hôn vĩnh viễn không trở về nhà, cái này mười ngày nửa tháng thời gian trống, nói chung cũng là nàng vì để cho mình thấy rõ ràng tình thế một loại cảnh cáo. Vị đại tiểu thư này tính cách cường thế, hẳn là không có gì có thể oán trách, Tiểu Thiên tới gọi hắn, sau đó cũng liền kéo hắn đi xuống đi vào lúc trước đình đến hậu viện trên đường, xa xa trông thấy một đám người đi tới, cầm đầu nữ tử ăn mặc màu đỏ áo choàng thân ảnh tại ở bên trong dễ thấy, muốn đến chính là nàng.

Lúc này còn quần nữ tử tới, có nhị phòng tam phòng mấy tên huynh đệ, cũng có Tô gia tỷ nữ cùng quản sự, cầm đầu nữ tử dáng người cao gầy thướt tha, mặt trái xoan, một đầu tóc dài đen nhánh dùng đai lưng trói lại, thẳng rủ xuống tới thắt lưng, vừa cười nói chuyện với người, một bên đem đồ thăm áo choàng đưa cho bên cạnh hạ nhân, đi đến chỗ gần, trông thấy Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên, đầu tiên là hiện lên xem kỹ thần sắc, sau đó, lại hơi cúi chào nói: "Tướng công."

Cái này còn có không biết có phải hay không là hai người lần thứ nhất gặp mặt, nhưng này Tô Đan Nhi thần sắc lại tự nhiên đã đến, phảng phất toàn không có nàng tại tân hôn ngày đó rời khỏi sự tình phát sinh, tựa như là thành hôn nhiều năm lão phu lão thê đi tới, tự nhiên kéo lại Ninh Nghị tay, sau đó mới cười chuyển hướng những người khác: "Nhị ca, người vẫn muốn Bạch Hồ da, Đan Nhi lần này thế nhưng là đã cho người tìm tới, người lại không thể trách ta nha. . ."

Từng vị, Ninh Nghị có chút háng hái nhìn nữ nhân bên cạnh cùng những người này nói chuyện, đem hết thấy làm được chu đáo, cơ hồ tại tùy ý ngôn từ lời nói ở giữa thì làm ra hoàn mỹ ám chỉ, để bọn hắn đều có chính mình sự tình muốn làm, sau đó mới đem đàn sắt cùng cùng Ninh Nghị quay người: "Tướng công, chúng ta trở về đi." Mang theo ba tên tỷ nữ, cùng Ninh Nghị hướng đi nguyên bản viện tử.

Nữ nhân này dung mạo xinh đẹp, hoàn toàn là Giang Nam vùng sông nước nữ tử yếu đuối khí tức, vừa rồi một phen làm việc, tuy nhiên cũng có được ở bên trong cường thế, nhưng lại đem loại này như quyền sách, nhẹ nhàng đại hơi thở hoàn mỹ dung hợp đến nói chuyện cùng hành sự bên trong, tại thuần túy khách quan cùng góc độ chuyên nghiệp xem ra, Ninh Nghị cũng không khỏi đến có mấy phần thương thức, bất quá khi tư thế này nhằm vào hắn mà đến, hắn đã cảm thấy có chút buồn cười.

Trên đường đi lại là vài câu nhìn như thân mật kì thực vẫn duy trì một khoảng cách ân cần thăm hỏi, Ninh Nghị tự nhiên cũng nhàn nhạt trả lời vài câu, trên đường đi trở lại viện tử, không có người ngoài nhìn lên, cái kia Tô Đan Nhi mới tự nhiên buông tay ra: "Tướng công thương thế chưa lành, mấy ngày nay nghỉ ngơi thật tốt, có chuyện gì, phân phó Thiên nhi liền tốt. . ."

Cái nhà này hết thấy hai tòa tiểu lâu phòng, đối diện trên lầu hai còn có dán đỏ thăm chữ hi Tân Phòng đại khái là Tô Đan Nhi đáng lẽ khuê phòng, Ninh Nghị từ tỉnh lại liền một mực ở tại một cái khác tòa nhà, chưa bao giờ đi lên qua bên kia, lúc này Tô Đan Nhi nói xong, lại là khẽ chào thân, mang theo tỷ nữ trở về gian phòng của mình, Ninh Nghị cũng là cười phất phất tay, xem như cáo biệt. Trong lòng minh bạch, tương lai nếu như muốn ở chỗ này, đại khái một đoạn thời gian rất dài, đều sẽ là như vậy bố cục.

Rất tốt, ta không động vào người, người cũng đừng đến phiền ta, nếu như có thể một mực thanh nhàn, còn sẽ không bị gia tộc này những cái kia lục đục với nhau sự tình liên lụy đi vào, chính mình có đi hay không cũng không đáng kể. Cố đại sinh hoạt, thẳng nhàn nhàn.

Một bên khác, Tô Đan Nhi trở lại khuê phòng.

Đây là một gian không tính là cỡ nào đặc lập độc hành gian phòng, chỉ ít đối với chủ nhân hành sự cùng tính cách tới nói, đây là một gian vô luận từ đâu chúng góc độ nhìn đều bình thường vô cùng thiếu nữ xuân phòng, hồng hồng Lục Lục trang trí, các loại tiểu đồ trang sức, trừ Nữ Hồng thiếu điểm, sách nhiều một chút bất quá những vật này, nói chung cũng là tại bình thường phạm vi bên trong.

Năm nay mười tám tuổi tân hôn thiếu nữ tại bên cửa sổ đứng một lúc, giải khai cuộn lấy tóc những cái đó dây cột tóc, nhìn một hồi lâu đối diện trên phòng ngồi ở đằng kia nhìn pháo hoa nam tử, hơi hơi thở dài, sau đó mới đóng lại cửa sổ: "Hạnh Nhi, người đi vào một chút, Quyên Nhi, người đi để Thiên nhi tới."

Chỉ chốc lát sau, làm Thiên nhi đi vào phòng lúc, Hạnh Nhi đang ở bận rộn dựa theo tiểu thư chỉ thị trưng bày bởi vì muốn bố trí thành Tân Phòng mà biến động tiểu vật kiện, Tô Đan Nhi làm theo đang dùng khăn mặt lau mặt, đai nàng đem khăn mặt dời, Tiểu Thiên liền vội vàng đi tới, tiếp nhận khăn mặt thả lại chậu rửa mặt: "Tiểu thư."

"Cô gia mấy ngày nay thế nào "

"Ừm, cô gia thương tổn là tốt, nhưng là đối với rất nhiều chuyện giống như đều rất lạ lẫm, đại phu nói có thể là bởi vì trên đầu thụ thương, quên một ít chuyện đây."

"Quên sự tình "

"Ừm, đại phu nói." Tiểu Thiên gật gật đầu, "Cô gia mấy ngày nay cũng đang khắp nơi đi, Tiểu Thiên để nhận đi theo hắn, nghe nói hắn cũng không đi tìm người nào, thì trong thành ngoài thành đi khắp nơi nhìn khắp nơi, giống như. . . Thật là quên rất nhiều chuyện đáng về."

"Theo hắn đi, có những chuyện khác sao "

"Cô gia mấy ngày nay chạy bộ."

"Chạy bộ "

"Ừm, hán buổi sáng trời chưa sáng thời điểm thì xuất ra, tại Tàn Hoài Hà bên kia chậm rãi chạy, nói là đoán luyện thân thể đầu, còn có, hán trong phòng làm chuyện kỳ quái. . ." Tiểu Thiên hai tay đẩy về phía trước co rút lại, mặt nhỏ tràn đầy nghi hoặc, "Nằm rạp trên mặt đất, chính là như vậy đem chính mình đẩy lên, cũng nói là đoán luyện thân thể, nô tỳ cảm thấy thật kỳ quái."

Tưởng tượng thấy động tác này, chủ tớ ba người trong phòng một mặt đầu chấm hỏi, sau đó Tô Đan Nhi mới lắc đầu: "Đoán luyện thân thể. . . Theo hán đi, còn gì nữa không"

"Không có chuyện gì khác, cô gia mấy ngày nay cũng theo Đại Lão Gia, lão gia, đại thiếu gia, nhị thiếu gia bọn họ gặp mặt, đều rất hòa khí. . . Ân, cô gia đối với người nào đều rất hòa khí, trừ. . . Đúng. . ."

"Thiên nhi cũng không biết có phải hay không là ảo giác, cô gia vừa mới tỉnh lại ngày đó, từ trong phòng đi tới, ánh mắt thật là dọa người đấy. . . Không đúng, cũng không phải dọa người, cũng là rất có. . . Rất có. . ." Tiểu nha hoàn giữa đầu nghĩ đến hình dung từ, "Rất có dáng vẻ uy nghiêm, theo Đại Lão Gia không sai biệt lắm. . . Giống như cũng không giống nhau, nhưng là hán thì nhìn một chút, Thiên nhi thì không dám nhúc nhích, khả năng. . . Có thể là Thiên nhi nhìn lầm. . ."

Tiểu cô nương tiếng nói càng ngày càng nhỏ, Tô Đan Nhi ngẫm lại, sau đó cười rộ lên, lúc trước gia gia nói muốn để Ninh Nghị ở rể thời điểm, nàng kỳ thực cũng đi qua nhìn người này thậm chí phái người điều tra, gia gia sở dĩ lựa chọn hán, thứ nhất là bởi vì đời trước có đính hôn từ trong bụng mẹ ước định, thứ hai cũng bởi vì cái này người tính cách thực sự không mạnh, chính mình dễ như trở bàn tay liền có thể ngăn chặn, trong nhà hán nghèo rớt mòng toí, tuy nói là Thư Sinh, phần ngoại lệ không ít, thậm chí ngay cả đồng dạng Thư Sinh cái chủng loại kia cao ngạo chi khí đều không có, nào có cái gì uy nghiêm có thể nói, ước chừng là ảo giác đi, bị người đánh, mới vừa dậy, bộ dáng đem Tiểu Thiên hù đến mà thôi. Bất quá. . .

Nghĩ lại tới vừa rồi gặp mặt cũng không nhiều vài câu nói chuyện với nhau, tựa hồ lại cùng với nhìn đằng trước đến người kia có chút sai lệch, chính mình tới kéo tay của hán, cùng hán nói chuyện, còn tưởng rằng hán sẽ chân tay luống cuống quần bách một hồi đầu, ai biết hán thì một đường vân đạm phong khinh tới.

"Cũng tốt, trong lòng của hán đại khái là minh bạch, dạng này là được, an phận, lão gia đã đáp ứng, ta có thể cái dạng này. . . Cứ như vậy đi." Nàng thở dài, "Nhưng mấy người các ngươi, muốn đối cô gia cung kính một điểm, ta cùng cô gia sự tình, các ngươi không cho phép ở bên ngoài loạn cùng người nói huyền thuyên, bất luận như thế nào, chỉ cần không làm ra tổn hại Tô Gia sự tình tình đến, hán đều là tướng công của ta, biết không"

Có lúc sẽ đem tương lai muốn đến vô cùng mỹ hảo, nhưng là đến sau cùng, vẫn là muốn nhận mệnh, đặc biệt là nữ nhân, nhất là như thế. Nàng đã so với bình thường nữ nhân tốt hơn nhiều, trong chuyện này, tạm thời thì. . .

Cam chịu số phận đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rể Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

3. Chương 3: Thơ cùng cờ

Thời gian trôi qua.

Trong nháy mắt, đi tới nơi này cái cổ đại, đã ba tháng, thời gian cũng dần dần từ mùa xuân chuyển hướng giữa hè. Lâm viên, hòn non bộ, lầu các, sân nhỏ, đường đi, Thuyền Hoa, Ninh Nghị cũng dần dần quen thuộc cái này cổ đại thế giới, chỉ là lâu dài, chung quy sẽ cảm thấy nhàm chán.

Đại khái là trước kia bạn bè quen, bây giờ không có mấy tính không có công tác, không có bất kỳ cái gì sự tình có thể làm, chung quy sẽ cảm thấy ngứa tay. Tô gia là vui với nhàm chán của hán, dù sao trước đó để hán ở rể, nguyên nhân chính là vì cho Tô Đan Nhi một cái lưu trong nhà mình không đến mức gả đi lý do, mà lý do này, tốt nhất còn có không có quá nhiều không an phận. Đương nhiên, nói tóm lại, hán vẫn là đang hưởng thụ lấy cái này nhàm chán hết thảy, mỗi ngày đi dạo chơi, nhìn xem cổ đại nhân tình phong cảnh, nhìn xem cổ đại Sĩ Nữ, trong đầu muốn chút loạn thất bát tao sự tình, nhiều nhất vẫn là trông thấy cái nào đó sự vật liên nghĩ nếu như chính mình tới làm, làm cho lợi nhuận đề cao gấp bao nhiêu lần, như thế nào kiếm tiền.

Lão bản làm quá lâu, cử chỉ điên rồ. . . Hán dạng này cười chửi mình, sau đó những chuyện này chỉ là suy nghĩ một chút, sau đó vừa trầm diện về chỗ sâu trong óc.

Đối với hán nhân nhả, chính mình cái kia trên danh nghĩa thê tử Tô Đan Nhi thì hiển nhiên bề bộn nhiều việc. Bất quá, vô luận như thế nào một tay, nàng trên cơ bản sẽ đứng hạn về nhà ăn cơm, từ loại này trên ý nghĩa tới nói, cổ đại thì có cổ đại chỗ tốt, nữ nhân vô luận như thế nào đều khó có khả năng giống nam nhân như thế tùy tiện, lui một bước nói, cổ đại công tác tiết tấu cảm cũng không có hiện đại như thế khiến người ta thở không được qua, mỗi ngày công máy tính, phi cơ bay cái này bay cái kia, tùy thời xử lý đại lượng tin tức sự tình, tại tin tức lưu thông cũng không nhanh chóng thời đại bên trong, sinh ra không làm việc như vậy cuồng nhân, người chung quy có thể tìm tới thời gian nghỉ ngơi, bởi vì người hạ đặt một cái mệnh lệnh, bên kia còn

không có kịp phản ứng đây.

Đại khái là đem chính mình làm thành chân chính trung thực chất phác nam nhân, mỗi ngày ngồi cùng một chỗ ăn cơm, gọi chuyện cũng hầu như là nàng, giao lưu tin tức, phát triển một chút bầu không khí, Ninh Nghị cũng liền thuận miệng qua loa hai câu, hẳn tại thương trường đánh lẫn nhiều năm như vậy, từ lâu tạo thành theo miệng nói chuyện cũng sẽ không khiến người ta cảm thấy là tại qua loa bản lĩnh, so Tô Đàn Nhi cấp độ muốn cao hơn nhiều, sau đó mỗi lần tại cùng nhau ăn cơm, Ninh Nghị đều sẽ nhớ tới điện ảnh 《 Smith phu phụ 》 bên trong hai người.

Ăn cơm xong, nếu như trời mưa, mọi người hơn phân nửa tại riêng phần mình trong phòng. Tô Đàn Nhi đọc sách, ngẫu nhiên tiện tay phui phui cảm, làm một chút Nữ Hồng thêu thùa, hẳn thì đơn thuần là đọc sách viết chữ, nếu không thì ngăn người, ngẫu nhiên tìm trang giấy làm một chút trước kia hay làm thương bản thời diễn, vì thị trường chứng khoán làm giả thiết lập loại hình, sau đó lại cảm thấy không có ý nghĩa trừ phi có việc gấp, Tô Đàn Nhi cũng sẽ ngồi xe ngựa xuất ra. Nếu là khí trời tốt, Ninh Nghị căn bản là xuất ra đi dạo, Tô Đàn Nhi cũng lại nhìn nhìn trong thành cửa hàng nhà xưởng, hai người mỗi người đi một ngã.

Tên là Tiểu Thiên tỷ nữ một mực đi theo hắn, mấy tháng qua đại khái liền thành chuyên môn phục thị thị nữ của hắn, đây cũng là Tô Đàn Nhi an bài, nhìn ra được Tiểu Thiên có ý cùng hắn giữ gìn mối quan hệ, trong phòng thu dọn đồ đạc lúc chung quy thao thao bất tuyệt nói chút lời nói, chuyện Nhà chuyện Cửa, hoặc là nói tiểu thư hôm nay qua đâu có đâu có a, làm chuyện gì a, đối với tiểu thư này, nhìn ra được nàng rất bội phục cũng rất ưa thích, Tô Đàn Nhi đối với hạ nhân đích thật là rất tốt. Mà Ninh Nghị đáp lại, nói chung cũng chính là gật đầu cười cười. Lúc ra cửa tiểu cô nương này luôn luôn cùng hắn ở phía sau, có đôi khi hắn cũng sẽ bắn khoăn, đi được một hồi liền tại phụ cận trà quán ngồi một chút, ăn chút điểm tâm nhỏ, tiểu cô nương cũng sẽ từ tình xảo cái ví nhỏ bên trong xuất ra Bạc vụn đến thanh toán, để hắn cảm giác cổ đại con ông cháu cha đại khái cũng chính là như vậy sinh hoạt.

Hiện đại cũng kém không nhiều, hẳn đi ra ngoài mua đồ đều không cần chính mình quét thẻ. . . Ngạch , có vẻ như đã rất nhiều năm không có chánh thức đi ra ngoài mua đồ.

Hắn gần nhất ưa thích tại Tàn Hoài Hà vừa nhìn hạ nhân cò.

Sông kia một bên một chỗ cũng không tính quá náo nhiệt đường đi, ở vào ngoại ô, vị trí hơi có chút lệch, không có lớn cửa hàng, trên đường phần lớn là chút gồng gánh từ tới tiểu thương phiên, người đi đường cũng không coi là nhiều, ven sông dưới một thân cây thường có cái lão đầu ở nơi đó bày bàn cò, thỉnh thoảng sẽ có mấy cái lão đầu ở nơi đó nhìn, ngẫu nhiên cũng sẽ có chút Thư Sinh tới, bên cạnh có cái trà bày ra, một lần kia là hắn cùng Tiểu Thiên đi được một hồi ở chỗ này nghỉ chân, một vừa uống trà một bên liền tùy ý nhìn xem, đánh cò hai cái lão đầu tài đánh cò cũng rất cao, hắn nghĩ đến không hổ là cổ đại, tùy tiện hai cái lão gia hỏa đều hạ đến tốt như vậy. Sau đó thì thường thường tới, một cái lão đầu là cố định, đối thủ làm theo thường đối, bắt quá nhìn lâu, nói chung cũng là chút người quen, tài đánh cò phổ biến rất cao.

Dạng này lao động trí óc, nói chung cũng là hắn ở chỗ này có thể tìm tới không nhiều giải trí một trong. Trên thực tế Tàn Hoài Hà là lúc ấy công nhận phồn hoa nhất xa hoa lãng phí khu vực, các loại Thuyền Hoa Kỳ Trại thành đàn, trời vừa tối liền thành trời không tối, hẳn mỗi ngày đi tới, cũng thường thường nghe kể một ít chuyện tình gió trăng loại hình, chỉ bất quá mọi thứ muốn giảng phân tặc, hẳn nếu là ở về đến Tô gia, cùng cái này giải trí, đại khái là cách biệt. Bất quá hắn ở kiếp trước đối với các loại sự tình cũng đã là duyệt chỉ phồn hoa, hiện tại tự nhiên cũng sẽ không có hứng thú rất lớn.

Sau đó một ngày, khí trời có chút âm, nhưng xem ra trời mưa còn sớm, hắn cùng Tiểu Thiên qua đến trà bày ra, lại là hai cái lão đầu tại hạ, ước chừng tiếp theo trận, một tên gia đình bộ dáng người hướng bên này tới, cùng một vị lão nhân nói mấy câu, lão nhân kia gật gật đầu: "Tàn Công, trong nhà có việc gấp, vãn cò này. . ."

"Dưới mắt không phân thắng thua, tính hòa cục như thế nào "

"Như thế rất tốt. . ."

Hai người về nhà nói vài lời, sau đó một vị lão nhân đi, bày cò lão nhân bắt đầu thu, Ninh Nghị ực một cái cạ trong tay trà, đứng lên: "Không có nhìn, Tiểu Thiên thanh toán đi."

Tiểu Thiên chính xuất ra hầu bao, hậu phương lão nhân kia mở miệng: "Vị công tử này gần nhất đều đến xem cò, muốn đến đối với cái này đạo có phần có tâm đắc, có thể nguyện cùng lão hủ đánh cò một ván" không có đối thủ, tùy tiện bắt người.

"Ây. . ." Ninh Nghị sững sờ, nhìn nhìn sắc trời, "Bình thường á. . . Tốt a."

Hắn tại lão nhân đối diện ngồi xuống đến, hỗ trợ thu cò thời điểm, tự nhiên cũng có "Công tử là phương nào nhân sĩ" loại hình loại hình sự tình, Ninh Nghị thuận miệng trả lời vài câu, dẹp xong cò, đoán tử, Ninh Nghị chấp trắng đi đầu, hắn cũng không khách khí, cảm quân cò để lên.

"Ách, cái này bắt đầu. . ." Lão nhân kia liếc hắn một cái, sau đó chỉ là nhủ nhủ mày, theo hạ.

Như thế người một từ ta một từ đại khái hạ mười mấy tay, lão nhân kia mày nhủ lại đến càng sâu, nghi ngờ mở miệng nói: "Công tử tài đánh cò, xin hỏi là cùng người nào sở học "

"Nhìn Cờ Phở chính mình suy nghĩ."

"Há, khó trách. . ."

Câu nói này về sau, lão nhân cũng là không nói thêm lời, bờ sông dưới cây hai người yên lặng đánh cò, Tiểu Thiên ngồi ở một bên, ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, nàng đối với cò vậy thực sự không hiểu, chẳng qua là cảm thấy càng rơi xuống lão nhân kia liền muốn đến càng lâu, một đầu nếp nhăn càng sâu, không phải ngẩng đầu nhìn một chút Ninh Nghị, hoặc là ngẫu nhiên lắc đầu, trên bàn cờ Bạch Tử thanh thế hạo đại, Hắc Tử dần dần bị

giết đến thất linh bát lạc.

Đại ước hơn một canh giờ về sau, lão nhân ném tử nhận thua, ngẩng đầu lên nghiêm túc dò xét Ninh Nghị một lát, Ninh Nghị vẫn là bộ kia nhàn nhạt tựa hồ cảm thấy hết thảy đều rất thú vị bộ dáng: "Công tử cò lực. . . Cao siêu, chỉ là đánh cò thủ đoạn thượng, phải chăng có chút. . ." Lão nhân kia cân nhắc dùng từ, Ninh Nghị dọn dẹp quân cò, là ta cười cười: "Đánh cò cầu thắng, tựa như hai quân đối chọi, nào có thủ đoạn phân chia "

"Đánh cò chính là quân tử chi học. . ."

"Lão nhân gia cảm thấy đánh cò đó có thể thấy được một người tính cách." Ninh Nghị thuận miệng nói, đem quân cò từng khóa thu hồi lại, "Chuẩn sao "

Lão nhân sững sờ, hơi trầm ngâm, sau đó cũng là lắc đầu cười cười, nhưng tay thu thập quân cò: "Nhưng thật ra không thể nào chuẩn."

Thu thập xong bàn cò, mắt thấy bầu trời sắp mưa, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên hướng Tô Phù phương hướng trở về, trên đường đi, Tiểu Thiên nhìn ánh mắt của hắn là ta thay đổi có chút kinh ngạc, nhin không được hỏi: "Cô gia thắng "

"A, về sau sợ là không tốt sẽ đi qua nhìn cò."

"Vì cái gì a "

"Người nhìn hắn không phải cảm thấy ta là người xấu sao "

"Đánh ván cò đã cảm thấy cô gia là người xấu" tiểu cô nương quay đầu nhìn một chút, "Chính xác là bởi vì cô gia thắng hắn, hắn tức giận. . . Lão Công Công khí lượng thật nhỏ."

Lời này tự nhiên cũng chỉ là thuận miệng nói một chút, lão nhân kia cũng là có phần người có hàm dưỡng, đương nhiên sẽ không vì loại chuyện này mà tức giận, chỉ là lúc này cò vây rất giăng phân tán, ở giữa bạn bè đánh cò, quang minh chính đại, điểm đến là dùng, một số hùng hổ dọa người thậm chí dây dưa đến cùng mất phong độ thủ pháp liền sẽ không dùng linh tinh, nhưng đánh cò loại chuyện này chỉ tại Ninh Nghị bắt quá là đơn thuần trí nhớ đánh cược, lại thêm song phương lượng tin tức không bằng, cứ việc lão nhân cũng có được khá cao cò lực, vẫn là bị Ninh Nghị liên tiếp tiểu thủ đoạn giết đến quân lính tan rã, cũng coi là cho Ninh Nghị tâm lý mang đến người hiện đại khi dễ người cổ đại nho nhỏ cảm giác thỏa mãn.

Về đến nhà, Tô Đan Nhi cũng chính từ bên ngoài trở về, tên là Hạnh Nhi tiểu nha hoàn chính kêu gọi mấy người hướng tiểu thư gian phòng chuyển vài vốc, đại khái là hàng mới, xanh xanh đỏ đỏ. Mắt gặp bọn họ trở về, trên lầu Quyên Nhi là ta nâng một cái hộp gỗ lớn xuống tới: "Cô gia, cô gia, tiểu thư nghe nói cô gia rất ưa thích đánh cò, hôm nay trên đường phố trông thấy, cố ý mua về đưa cho cô gia." Trên thực tế là người khác tặng lễ, Tô Đan Nhi không dùng được, thuận tay cầm về, lại là cái trang cò vây hộp. Ninh Nghị là ta giật mình: "Dạng này, thay ta cảm ơn nương tử."

"Cô gia chính mình tạ đi." Tiểu cô nương hi hi cười một tiếng, lại chạy đi lên lầu, Ninh Nghị lắc đầu, bụng cò vây trở về phòng, bên này lại không có người quen biết nào, với ai hạ đầu?

Quyên Nhi trở về phòng, mấy cái chuyển hàng người đã từ trong viện xuất ra, nàng học Ninh Nghị thanh âm: "Tiểu thư, cô gia nói 'Thay ta cảm ơn nương tử' ." Sau đó bị đang xem sổ sách Tô Đan Nhi thuận tay gõ một chút cái trán, chủ tớ mấy người tính toán là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, tuy nhiên kể tôn ti, nhưng luôn luôn cũng có được như là tỷ muội thân mật cảm tình, bất quá Tô Đan Nhi đang bận rộn thời điểm, cũng không dễ mở quá nhiều trò đùa, xem hết sổ sách, Tô Đan Nhi nhìn kỹ một chút những bộ đó thốt, lúc này Thiên nhi, Hạnh Nhi cũng tiến vào. Trông thấy Thiên nhi, nàng là ta cười cười: "Hôm nay lại cùng cô gia ra ngoài xem cò "

"Ừm" Thiên nhi cái đầu nhỏ lung lay, "Xem không hiểu."

"Cò vây ta cũng không thích." Tô Đan Nhi lắc lắc đầu, đi ra ngoài về nhà bận một buổi sáng, lúc này mới thoáng có thể nghỉ ngơi một chút, thuận tay cầm lên trên bàn bày biện một trương giấy Tuyên Thành, nhíu mày hỏi Thiên nhi: "Đây quả thật là cô gia viết thơ "

Cái kia giấy Tuyên Thành là Thiên nhi buổi sáng thuận tay lấy tới, lúc này thăm dò nhìn xem, liền là xác nhận: "Đúng vậy a, ta nhìn thấy cô gia viết, nói luyện chữ đây."

Tô Đan Nhi lại nhíu mày nhìn vài lần, vừa rồi buông ra, cái này thơ là Thiên nhi buổi sáng vội vàng lấy tới, sau đó Tô Đan Nhi liền chuẩn bị đi ra ngoài, chạy khắp nơi nửa cái buổi sáng, trở về mới có thời gian nhìn, vừa rồi ở phía dưới Hạnh Nhi cũng còn không có nhìn qua, gặp tiểu thư biểu lộ phong phú, cảm thấy hứng thú tới nhìn. Ba tên nha hoàn kỳ thực đều có học qua Thi Văn giữ lời, lúc này cầm trong tay, nhưng cũng đem khuôn mặt nhỏ nhắn thành bánh bao.

"Ba ngó sen phù Bích Trì. . . Phiệt Khả có ái nghĩ, giọt sương. . . Ẩm ướt cát vách tường, mộ u hiều yên lặng. . . Có ý tứ gì a "

Một bên khác trong phòng, Ninh Nghị đứng tại trước bàn sửa sang lấy giấy Tuyên Thành bản thảo, chuẩn bị cầm lấy đi ném đi hoặc thiêu hủy, hắn hôm qua luyện chữ viết 10 trang, lúc này mới phát hiện thiếu trương, ngắn gọn suy đoán nghĩ, lại là lắc đầu cười rộ lên: "Các người có thể xem hiểu thì trách. . ."

Mùa hè mưa to tới cũng là mãnh liệt, đầy trời tiếng vang giữa, sắc trời tối giống như là đến chạng vạng tối, bất quá thời tiết như vậy bên trong đầy mở cửa sổ, nhìn lấy bên ngoài ngâm ở trong mưa to cái kia một mảnh lâm viên Trang Viên, cũng là rất có nhàn nhã ý vị, từ bên này nhìn sang, ngẫu nhiên cũng có thể nhìn thấy Tô Đan Nhi cùng mấy cái tiểu nha hoàn tại đối diện trong phòng đi lại tình cảnh. Chỉ chốc lát sau, Thiên nhi cầm một số màu sắc vải vóc khi đi tới, Ninh Nghị đang ở trước bàn sách mở ra cái kia hộp cò vây nhìn: "Cô gia, tiểu thư nói đây là tân tiến tơ lụa, để nô tỳ cho cô gia đo đạc, làm thân y phục đầu, cô gia nhìn xem ưa thích loại kia nhan sắc đi."

"Tùy tiện."

"Làm quần áo mới cũng không thể tùy tiện." Tiểu cô nương lăm lăm bầu bầu nói, cầm lấy mềm xích cho Ninh Nghị lượng thân cao thân dài. Ninh Nghị nhìn lấy phía ngoài mưa to, sau đó nhìn xem bên người tiểu cô nương.

"Buổi chiều có chuyện gì sao "

"Không có việc gì đây."

"Đến đánh cờ đi."

"Nô tỳ không biết cờ vậy."

"Không biết cờ vậy, ta dạy cho ngươi hạ Cờ caro."

"Cờ caro" tiểu cô nương ngẩng đầu nhìn hấn, trong mắt lóe lên mê hoặc thần sắc, chưa nghe nói qua loại này cờ a. . .

Sau đó, cái này từ trước đến nay có chút an tĩnh tiểu viện, tới buổi chiều, liền thường thường có thể nghe thấy có tiểu cô nương tiếng hoan hô vang lên, tuy nhiên ngày bình thường còn có được cho yên tĩnh trầm ổn, nhưng Tô Đan Nhi mười tám tuổi, bên người nàng ba tiểu nha hoàn cũng chỉ là 14-15 tuổi, thật gấp gáp chuyện thú vị, cũng khó tránh khỏi có chút vong hình. Một bên khác trong phòng, Tô Đan Nhi ngồi tại phía trước cửa sổ đọc sách, Hạnh Nhi cùng Quyên Nhi hai cái tiểu nha đầu chính ngồi hàng hàng tại trên băng ghế nhỏ thêu thùa, thỉnh thoảng nghe gấp đối diện tiếng mưa rơi giữa mơ hồ truyền đến "Ta thắng ta thắng" tiếng hoan hô, thì miễn không hiểu kỳ ngẩng lên đầu nhìn sang, như vậy lặp lại mấy lần, Hạnh Nhi bị kim đâm phá ngón tay, ngón tay giữa nhon mụt ở trong miệng nghĩ ngờ hướng bên kia nhìn quanh.

"Thiên nhi nha đầu này, làm sao đây. . ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

4. Chương 4: Hình tượng: Lão Tẩu, tiểu tỳ cùng con ông cháu cha

Thời gian qua đến phát chán, nói dễ nghe một điểm đương nhiên chính là nhàn nhã, liên tục trời mưa thời gian bên trong, theo tiểu cô nương hạ hạ Cờ caro, ngẫu nhiên luyện một chút bút lông chữ, nhìn xem cổ văn thư tịch, tuy nhiên tại tính giải trí trên cùng hiện đại không thể so sánh nổi, nhưng hấn luôn luôn là chịu được loại này đơn điệu người, đã đi vào cô đại, bụng một bản không có dấu chấm câu sách nhìn buổi sáng, mỗi chữ mỗi câu biết rõ ràng ý tứ, tại hấn tới nói, cũng không tính được có bao nhiêu thống khổ.

Đương nhiên, cái khác loạn thất bát tao sự tình, trong vòng mấy tháng, tự nhiên cũng có.

Cô gia mới vào cửa, lại là ở rẻ, cái niên đại này bên trong, luôn luôn là không có địa vị gì, Tô gia tình huống, kỳ thực lại so sánh phức tạp. Bây giờ Tô gia chân chính người cầm quyền là Tô Đan Nhi bây giờ vẫn tại thế gia gia, bình thường người gọi hấn Lão Thái Công, Lão Thái Công có ba cái thân sinh nhi tử, làm vợ lớn vợ bé tam phòng, đối ngoại cầm quyền chính là phòng lớn, cũng chính là phụ thân của Tô Đan Nhi Tô Bá Dung, mà Tô Bá Dung lại chỉ có Tô Đan Nhi cái này một đứa con gái, hết lần này tới lần khác Tô Đan Nhi tại buôn bán trên có phần có năng lực, trực tiếp áp đảo còn lại hai phòng đàn ông, trở thành cái này quan hệ phức tạp nguyên nhân chính, còn lại hai phòng đàn ông luôn luôn hi vọng Tô Đan Nhi tương lai có thể gả đi thành tát nước ra ngoài, bọn họ thì có cơ hội tại tương lai kế thừa Tô gia, bây giờ đến cái ở rẻ gia hỏa để bọn hấn hi vọng sụp đổ, ngày bình thường, coi như thu liễm lấy không làm châm chọc khiêu khích, một cái liếc mắt luôn luôn thiếu không thể.

Trừ người hệ cái này tam phòng, Tô lão thái công cũng tương tự có huynh đệ tỷ muội, Tô thị nhất tộc bây giờ sinh con đẻ cái quy mô to lớn, riêng là cùng Tô Đan Nhi treo lấy thăng đường huynh biểu muội thân phận cũng không dưới ba bốn mươi, vô luận quan hệ thân sơ tốt xấu, đối với hấn cái này ở rẻ cô gia, hơn phân nửa đều không được xưng thân thiện đương nhiên nếu là thân thiện hấn ngược lại rất hao tổn tâm trí, riêng là mọi người Đại Tộc, mỗi lúc trời tối tại một khối ăn cơm, tình huống thì thay đổi so sánh xấu hổ, hấn chỉ có thể ngồi ở một bên đếm cừ, trừ nhạc phụ của hấn, mẹ vợ, hai cái Di Nương cùng Tô Đan Nhi, nói chung sẽ không có người cùng hấn nói chuyện, có chút nhàm chán, mà mấy người này nói chuyện cũng không có gì dinh dưỡng, làm hấn càng cảm giác nhàm chán, ăn một bữa cơm nhà. . . Bụng trở về phòng ăn nhiều tốt. . .

Hấn đương nhiên sẽ không sợ loại này bị cô lập nhàm chán cảm giác, đã từng lịch duyệt đủ để cho hấn bây giờ nhẹ nhõm đối mặt hết thảy tình huống, nhưng lui một bước nói, đương nhiên cũng không ai ưa thích hoặc là truy cầu loại cảm giác này, hấn bây giờ nhìn xem cờ vậy thấy say sưa ngon lành, như lựa chọn được, tự nhiên vẫn là mọi người cùng nhau đánh Mạt chược càng sáng khoái hơn.

Lợi ích xoắn xuýt, lục đục với nhau, chỉ ít tạm thời còn không có lan đến gần trên người hần đến, đương nhiên, nếu là lưu tại nơi này sớm muộn chắc chắn sẽ có chút sóng gió, nhưng vấn đề cũng không lớn, Tô Thái Công, Tô Bá Dung đều khoẻ mạnh, một cái gia tộc tiểu lớn nhỏ nào như thế nào đi nữa đều là có hạn, đương nhiên, hần bây giờ sống nhờ Tô gia, trước mắt vấn đề thứ nhất, nhưng thật ra là công tác.

Khi tỉnh lại là bởi vì trên đầu bị gõ một cục gạch, hần lại có chút trí nhớ đánh mất đáng về, rất nhiều chuyện đều tạm thời gác lại, về sau dần dần khôi phục, người Tô gia không đối hần có cái gì chờ mong, nhưng nếu thật quá mức không có việc gì, đương nhiên cũng không dễ, đến gần nhất, mới có người nhắc lên hần muốn làm chút gì vấn đề. Vấn đề này hần cũng không rõ ràng, buôn bán, đến cái nào đó chỉ nhánh làm làm chừng quỹ, sổ sách đương nhiên càng có thể là làm làm giám sát loại hình những thứ này kỳ thực rất không cần thiết, hần cũng lười lại đi tiếp xúc, nhìn cha vợ bên kia thái độ, tựa hồ là có ý để hần qua Tô gia từ làm Tư Thực làm cái tiên sinh, chính mình cũng có thể làm nghiên cứu học vấn, dù sao hần trước kia cho người hình tượng cũng là cái ngốc đọc sách Cùng Thư Sinh.

Chuyện này xách sau khi đi ra, bị Tô lão thái công tạm thời phủ quyết, nói là qua một thời gian ngắn nữa, để chính hần nhìn xem muốn làm gì, bất quá theo Ninh Nghị, qua một thời gian ngắn đi làm tiên sinh dạy học sự tình, đại khái đã có thể xác định. Hần theo Tô lão thái công cũng có qua mấy lần nói chuyện, đại khái là Lão Thái Công nói một chút tổ tiên giao tình, tự tự việc nhà, nhưng lão nhân gia có thể chống lên dạng này một đại gia tộc, tự nhiên cũng là khôn khéo nhân vật, đại khái là nhìn ra hần gần nhất khí chất như trước kia cái kia con một sách có chút khác biệt, mới đưa thời gian thả lâu một chút.

Hần gần nhất đương nhiên cũng không có tận lực che giấu quá nhiều, nhất định để tự mình nhìn lên tựa như cái ngốc thư ngốc, thời gian còn rất dài, che giấu không phải biện pháp, hần một mực dùng đến thăm quan tâm thái đến xem đây hết thấy. Đương nhiên, từ khí chất cử chỉ trên đại khái có thể nhìn ra một bộ phận tính cách, nhưng muốn cứ như vậy xác định một cái người như thế nào như thế nào, thích hợp buôn bán vẫn là thích hợp dạy học, hoặc là người này là tốt người hay là người xấu, cái kia liền như là hạ cò vậy xem nhân phẩm một dạng, là căn bản không thể nào, chỉ cần không làm ra lộn xộn cái gì sự tình đến, như thế tiếp tục một đoạn thời gian, Lão Thái Công quan sát đến phát chán, nói chung cũng sẽ an bài hần qua dạy học.

Rất tốt.

Tuy nhiên đời trước cũng không phải gì đó phẩm học giỏi nhiều mặt hào học sinh, nhưng tới nơi này, cổ văn luôn luôn nhìn hiểu, hần trước kia thân phận cũng không phải cái gì Đại Nho, hần là không người đối với hần ôm quá cao chờ mong, nếu muốn dạy học, bảo thủ một điểm cũng là để học sinh lung lay đầu mỗi ngày gánh bài văn, cũng liền miễn cưỡng hợp cách, hào hứng tốt thời điểm lấy chút hiện đại tri thức đi ra lừa dối người cũng không có vấn đề gì, như thế ở tại Tô gia, cũng coi là danh chính ngôn thuận. Nếu là muốn rời đi, tại một người cũng không nhận thức hiện tại, cái kia là hoàn toàn không cần mơ mộng, coi như tại hiện đại, muốn trôi qua tốt một chút, cũng phải có tương đương quan hệ, cổ đại thì nhất là như thế, dù là đã từng thành lập được không lồ như vậy buôn bán Đế Quốc, hần cũng sẽ không cho là mình tới cổ đại cầm mấy lượng bạc liền có thể "Thiên hạ mặc ta qua đến", vô luận như thế nào, Tô gia trước mắt vẫn là cái tốt nhất cần tránh gió.

Mưa liên tục hạ vài ngày, cũng liền trong nhà ở vài ngày, ngẫu nhiên trông thấy đối diện lầu nhỏ ba tên chủ tớ căng dù giấy vôi vàng mà đi ra ngoài, cũng có thể nhìn thấy các nàng tại trong mưa trở về thân ảnh, hành lang viện lầu các, lâm viên đình đài, mưa phùn rả rích, đem đá trắng ngói xanh cọ rửa đến phá lệ thanh tịnh, các nàng thì từ bên kia tới, hoặc xanh nhạt hoặc trắng nõn hoặc nhạt quần áo màu đỏ, đầu năm nay Sĩ Nữ mới thật sự là có Sĩ Nữ khí chất, cũng hiện đại đi qua bao trang nữ nhân khác biệt, vô luận như thế nào biểu diễn, những nữ nhân kia đều có khói lửa hoặc hơi tiền khí tức, lúc này nhìn, mới sẽ cảm thấy hết thấy còn như trong tranh một dạng, các nàng từ bên ngoài gấp trở về, né qua giọt nước mái hiên, tại thang lầu một bên vỗ nhẹ bị đánh ẩm ướt quần áo, sau đó lên lầu. . . Tới sắc trời hoàng hôn, cũng có từng chiếc từng chiếc hóa quang từ kéo dài sân nhỏ ở giữa sáng lên, đỏ thắm, màu đỏ sậm vàng sáng, có cố định, có du động, ban đêm ở giữa phá lệ có cổ đại nhà cao cửa rộng khí tức.

Đương nhiên, cái này vốn là cổ đại nhà cao cửa rộng.

Cờ caro vào tay đơn giản, muốn tinh thông cũng không khó, Tiểu Thiên rất nhanh liền học hội cũng lại trở thành đại sư, ở đây sau trong vòng vài ngày, Ninh Nghị lại cùng với nàng hạ, vẫn là thua nhiều thắng ít cục diện, đồng thời loại này giải trí lấy tốc độ cực nhanh "Truyền nhiễm" đến đối diện trong tiểu lâu, ba ngày sau chạng vạng tối, Ninh Nghị đốt đèn dầu đọc sách, Tiểu Thiên đến xem nhiều lần, xác định hần không có phản phó địa phương mới rời khỏi, Ninh Nghị cũng thượng quyền sách đến trên hành lang đi lại thời điểm, liền trông thấy phía dưới viện hành lang giữa, thiếu nữ bụng lấy cờ vây bàn cờ hướng đối diện lầu nhỏ đi tình cảnh, sau đó cùng Hạnh Nhi Quyền Nhi tiến đối diện lầu một gian phòng, ánh đèn sáng lên, liền có thể trông thấy ba người ở bên trong đánh cờ tình cảnh, ngẫu nhiên liền có cất hình khoa tay múa chân, nhảy cẫng không thời, Tiểu Thiên nha đầu kia đại khái đang lú lú dạy hai vị tỷ muội phương pháp. Cũng không khỏi thật tốt cười.

Cái này mưa to khí trời tiếp tục rất nhiều ngày vừa rồi ngừng. Tuy nhiên trước đó nói với Tiểu Thiên không tốt lại đi Tàn Hoài Hà vừa nhìn cờ vây, nhưng tự nhiên là một câu mỉm cười nói, quả nhiên, lần này đi qua cái kia bày cờ họ Tàn lão giả liền chú ý đến hần, chào hỏi.

Không lâu sau đó, lão nhân kia cùng bằng hữu hạ xong một ván, cười xông bên cạnh quan chiến Ninh Nghị ngoắc, đầu tiên là đem hần cùng cái kia đối với bạn của chiến làm một phen giới thiệu, sau đó tự nhiên liền là Ninh Nghị cùng người kia lẫn nhau chào hỏi, cơ bản lễ nghĩa đến về sau, liền để hần cũng đại khái nói nói đối phương mới cái kia bàn cờ cách nhìn, tuy nhiên không đến mức quá nghiêm túc, nhưng mỗi bàn cờ qua đi, nếu có diệu thủ, bạn đánh cờ ở giữa kiểm điểm hoặc khoe khoang một phen đó cũng là cần thiết, tính chất cũng sẽ cùng ở dưới xong nói vài lời "Nếu ta không dạng này liền sẽ không thua. . ." Loại hình. Lão nhân đã mời hần tham dự, tự nhiên xem như tán thành hần cờ vây trình độ, sau đó liền cùng làm ra mời.

"Ninh công tử có thể có hứng thú, lại đến đánh cờ một ván"

Ninh Nghị cười gật đầu đáp ứng, một bên thu quân cờ, lão nhân vừa cười nói chuyện.

"Những ngày này trời mưa ở nhà, từng cùng mấy vị hảo hữu hồi ức ngày đó cái kia ván cờ, Ninh công tử rất nhiều diệu thủ, phát người suy nghĩ sâu xa. Vì thế lão hủ đã lòng ngứa ngáy nhiều ngày, hôm nay mưa tạnh đi ra ngoài, công tử quả nhiên đến, Ha-Ha. . ."

Tuy nhiên ngày đó dù sao cũng hơi cho rằng Ninh Nghị đánh cờ phương pháp không đủ "Quân tử", nhưng hần dù sao cũng không có đem cái này quá để

ở trong lòng, ngược lại làm Kỳ Thủ tới nói, đột nhiên trông thấy dạng này mới lạ đánh cờ thủ pháp, thời gian càng lâu, vượt ở trong lòng hồi ức, thời điểm, vượt là có chút "Cánh cánh trong lòng" lên. Cứ như vậy một bên nói chuyện phiếm một bên vắn kể tiếp, lão nhân nhưng lại là thua, Ninh Nghị cùng hắn thoáng làm một phen thôi diễn, lại vắn kể tiếp, thấy sắc trời không còn sớm vừa rồi về nhà.

Ngày thứ hai tiếp tục tới, mà cũng không lâu lắm, hắn tương lai "Công tác" vẫn đề, cũng rốt cục định ra tới.

Mùng một tháng bảy người cả nhà một khối ăn cơm, Tô lão thái công liền hỏi lên Ninh Nghị có quan hệ đường thương sự tình, sau đó nhắc lên Thư Viện có một vị lão sư sắp đi xa, hỏi thăm Ninh Nghị có nguyện ý hay không qua Thư Viện dạy học. Lão nhân gia thái độ hòa ái, nhưng lấy hắn trong nhà địa vị, lời vừa ra khỏi miệng, cơ bản cũng chính là định, Ninh Nghị trước đó cũng có chuẩn bị tâm lý, tự nhiên gật đầu đáp ứng, sau đó Lão Thái Công liền gọi tới chương quản trong gia tộc Thư Viện lão nhị Tô Trọng Kham, để hắn chờ đợi trước lão sư sau khi rời đi liền thay vì an bài.

Khoảng cách vị lão sư kia rời đi còn có một đoạn thời gian, chủ yếu cho hết thời gian phương pháp vẫn là chạy tới hạ cờ vậy, còn lại chính là đọc sách, luyện chữ, cùng Tiểu Thiên hạ Cờ caro loại hình. Như thế lại là hơn một tháng qua, cùng người Tô gia quan hệ không có gì lớn phát triển, theo cái kia Tần Hoài Hà một bên trên đường phố một số người quen thuộc.

Bên này đường phố đạo phong cảnh còn tốt, cây xanh râm mát, nhưng chỗ hơi lệch, không có gì lớn cửa hàng, trừ bên cạnh trà trái thoáng có đình, buổi sáng cũng sẽ có mấy cái bán điểm tâm hoặc là mua thức ăn người bán hàng rong tới, chung quanh phòng ốc rất thưa thớt, một số dọc theo sông xây lên phòng ốc một đầu sẽ dẫn ra mặt nước, như là bờ sông nhà sàn, ngẫu nhiên trông thấy có hạ nhân đến bờ sông vừa giặt áo lấy nước loại hình.

Họ Tần lão giả gia cảnh phải rất khá, là rất có học vấn uyên bác chi sĩ, kiến thức rộng rãi, nói là cổ đại học người bảo thủ, nhưng lão nhân gia kia cũng không phải như vậy. Tuyệt sẽ không miệng đầy chỉ, hồ, giả, đã, cũng sẽ không động một tí thánh nhân có nói, nói chuyện, gặp sự tình cực hiểu biến báo, nhưng nếu tình thế nhắm mắt, lại là không rời Không Mạnh chi Đạo, đây mới thực sự là hiểu Không Mạnh người.

Không Mạnh chi học như bỏ đi vì thống trị mà biến tăng kia áo ngoài, hạch tâm bộ phận kỳ thật vẫn là cổ nhân tổng kết quy kết nhân sinh đạo lý, triết học tăng diện trên rất nhiều thứ đều là phóng chur tứ hải mà đều là chính xác, Ninh Nghị theo lão nhân gia xem như chen mồm vào được, ngẫu nhiên nói chuyện phiếm cũng không cần cố kỵ quá nhiều, lão nhân gia trước kia đoán chừng còn có làm qua quan viên, lúc này lão, liền trong mỗi ngày nhàm chán đi ra bày cờ. Nhà hắn liền ở tại phụ cận, có cái hơn năm mươi tuổi thê tử, ngoài ra còn có cái đại khái hơn ba mươi tuổi dung mạo xinh đẹp tiểu thiếp, thỉnh thoảng sẽ đi ra đưa cơm trưa, Ninh Nghị liền cũng gặp hai mặt.

Lão nhân cũng có chút cố định bạn đánh cờ, nói chung cũng đều là có học vấn lão giả, có gia cảnh giàu có, cũng có xem ra liêm khiết thanh bạch, thoát đầu Ninh Nghị phần lớn là ngồi ở một bên nhìn, về sau liền cũng dần dần có thể tham dự vào tại thời điểm nói lên vài câu. Tự nhiên cũng sẽ có người tự kiểm chế thân phận, đối với hắn một tên tiểu bối thuyết pháp làm ra phê bình, thí dụ như có cái họ Đồng lão giả thì đối với hắn những không từ thủ đoạn đó tài mọn pháp làm ra qua phê bình, hắn thái độ kiêu căng, Ninh Nghị cũng liền mặc kệ hắn, theo loại này lão nhân gia tranh luận trên nguyên tắc đồ vật lớn nhất không có ý nghĩa.

Mỗi ngày ngồi ở kia trà bày ra một bên, tự nhiên muốn ăn vài thứ uống chút trà, cùng cái kia trà bày ra lão bản một nhà cũng là quen. Tiểu Thiên nhàm chán, thỉnh thoảng sẽ theo cái kia trà bày ra lão bản nữ nhi ngồi ở một bên kỳ kỳ tra tra nói chuyện, lúc đầu một đoạn thời gian cái kia trà bày ra lão bản nữ nhi nghe nói còn có chút xấu hổ nghe qua Ninh Nghị bối cảnh, đợi biết Ninh Nghị là Tô gia người ở rề thời điểm mới lộ ra thần sắc thất vọng. Bởi vì nhìn, Ninh Nghị xem như cái gia cảnh rất tốt quý công tử, mỗi ngày có thể mang theo tên nha hoàn đi khắp nơi cũng là chứng minh, mà hắn có thể theo Tần lão nói chuyện trò chuyện thiên, ngẫu nhiên sẽ còn nói chút người bên ngoài nghe không hiểu đồ vật, thì chứng minh hắn rất có học vấn, nếu như có thể gả cho hắn. . . Đáng tiếc là cái ở rề.

Đánh cờ thời điểm nói chuyện phiếm, lúc đầu thời điểm tự nhiên vẫn là tại hải hòa hữu hảo bầu không khí hạ tiến hành, hai tuần lễ về sau liền coi như là quen thuộc, lão nhân có lẽ sẽ cảm thấy Ninh Nghị thuận miệng nói một ít lời khiến người tỉnh ngộ, nhưng đương nhiên cũng có cảm thấy ly kinh bạn đạo thời điểm, cái này xem như phong tục khác biệt. Ninh Nghị không câu nệ tiểu tiết, hai người liền một bên đánh cờ một bên nghị luận một phen, một tháng sau, liền lại nghiêm túc nói lên có quan hệ thân phận của hắn vấn đề.

Ninh Nghị đối với tại thân phận của mình cũng không có bao nhiêu che giấu, trước đó cũng có nói đến, lão nhân chỉ là "A" gật đầu, khi đó vắn vắn xem như mới quen đây bạn đánh cờ, lúc này mọi người có thể trò chuyện đến, miễn cưỡng xem như cái bạn vong niên về sau, lại đề lên ý tứ tự nhiên liền không giống nhau.

"Người người này cũng coi là không học có thuật, ở rề sự tình. . . Thật sự là đáng tiếc. . ."

Ninh Nghị đối với Kinh điển, Lịch sử, Chư tử, Văn tập cũng không có quá nhiều đọc lướt qua, học bằng cách nhớ bài tập không tốt, không tính xuất thân chính quy. Tần lão ở phương diện này xem như cái Đại Nho, song phương tiếp xúc lâu như vậy, tự nhiên liền nhìn ra điểm này, cho nên cho cái "Không học có thuật" đánh giá, trên thực tế đã là rất cao khen ngợi, Ninh Nghị nhưng cũng là cười cười.

"Ở rề cũng không có gì không tốt, người nhìn ta mỗi ngày đi ra uống chút trà, hạ hạ cờ, tiền có Tiểu Thiên cho, ăn ở đãi ngộ cũng không tệ, qua ít ngày qua làm lão sư, dạy một chút một đám học sinh lại không có gì gánh vác, ta người này hết ăn lại nằm, đã rất không tệ."

Nói thì nói thế, nhưng đầu năm nay người ở rề thân phận so với bình thường người ta thân phận của chính thê đều muốn thấp, thê tử vào cửa, sau khi qua đời linh vị có thể bày tiến Từ Đường, người ở rề liền tiến Từ Đường tư cách đều không có, cùng tiểu thiếp không khác, thật sự là làm cái gì đều bị người nhìn xuống vài lần, cơ bản đã cắt hết thầy truy tên trực lợi con đường, chỉ có thể làm Tô gia phụ thuộc phẩm dốc sức làm. Ninh Nghị kiếp trước duyệt tần duyên hoa, nhưng đồng dạng người trẻ tuổi nào có dạng này tâm cảnh, Tần lão đại chống đỡ là gặp hắn có chút tài học, không khỏi làm bóp cổ tay.

". . . Huống chi, cái kia Tô gia lại là thương nhân nhà, thương nhân trực lợi sau khi, tuy cũng tốt tên, nhưng là liền coi như người có tài có biết, công danh lợi lộc sự tình, sợ là cuối cùng ra không đến trên người của người."

Lão nhân nói lời này, từ là bởi vì hắn thấy xâm nhập, trước tạm bắt luận ngoại giới đối với một người ở ở rẻ thái độ, coi như Ninh Nghị thật có tài học, Tô gia cũng sẽ không hi vọng hắn chạy tới dự thi giữa công danh. Lúc trước để hắn ở ở rẻ tới, vốn là gặp hắn là cái con một sách, Tô lão thái công là cái người trọng nghĩa, nhớ kỹ cùng Ninh Nghị trưởng bối ước định, mà Ninh Nghị cũng coi là dính chút Văn Khí, nhưng không đến mức là thật có nhiều học rộng, ở ở rẻ tới Tô Đàm Nhi cũng có thể đè ép được, cho dù tại Ninh Nghị góc độ xem ra, dĩ vãng cái kia con một sách kỳ thực cũng là được nhờ, đối với Tô gia cũng không oán thâm chi ý, liền chỉ là cười trừ. Bất quá, nghe được lão nhân gia nghị luận Tô gia thị phi, ngồi một bên trong lúc vô tình nghe được Tiểu Thiên là đỏ lên mặt, nhin không được lại gần.

"Lão. . . Lão gia gia, cô gia đến Tô gia về sau, tiểu thư cũng không có bạc đãi qua cô gia đâu, tiểu thư là người rất tốt, về sau cũng sẽ không bạc đãi cô gia!"

Tiểu nha đầu thần sắc khẩn trương, nghiêm túc đến rồi tỉnh rồi mù. Nàng từ nhỏ tại Tô Đàm Nhi bên người lớn lên, tình như tỷ muội, lúc này chưa chắc có thể nghe ra lão người nói chuyện phía sau thâm ý, chỉ là biết đại khái lão nhân gia là đang nghị luận Tô gia. Bình thường gia đình chủ nhân theo ngoại nhân nói chuyện với nhau là tiểu nha hoàn nói chung không nói gì xen vào đường sống, nhưng người ở ở rẻ thân phận đặc thù, có rất nề tính, cũng có nha hoàn đều chẳng thêm ngó tới, nhưng Tiểu Thiên đi theo Tô Đàm Nhi bên người, giáo dưỡng vô cùng tốt, đương nhiên sẽ không là cái sau, chỉ là khẩn trương, tiểu thư thậm chí cả Tô gia danh dự, cũng không biết trống nhiều đại dũng khí mới nói ra cái này giữa mang theo phản bác ý đến, hai tay trước người nắm lên nắm tay nhỏ, vội vã cuống cuống.

Dĩ vãng Tiểu Thiên luôn luôn lặng yên ngồi ở bên cạnh, nhu thuận hiểu chuyện, Tần lão ngã cũng đã thành thói quen cái này tiểu nha hoàn tồn tại, lúc này hơi hơi sửng sốt, Ninh Nghị bên kia nhìn Tiểu Thiên vài lần, cũng đã bật cười, nhắc tay roi xuống một từ.

"Ha-Ha, người lão nhân này, lo chuyện bao đồng, cái này thế nhưng là đắc tội Tiểu Thiên đi. Lời này của người nếu là tại Tô gia truyền đi, thua thiệt nhưng chính là ta."

Lão nhân cũng cười rồi lên: "Ha-Ha, thất ngôn thất ngôn, Tiểu Thiên cô nương biết được, lão hủ lời ấy, cũng không có chỉ trích Tô gia ý tứ ở trong đó, bất quá vọng luận người khác gia sự, đích thật là lão hủ thất ngôn, thật có lỗi thật có lỗi. . ."

Hắn rộng rãi hướng Tiểu Thiên xin lỗi một phen, Tiểu Thiên cũng chưa chắc tức giận, chỉ là nghiêm túc, cái kia khẩn trương vẻ mặt nghiêm túc thẳng đến cùng Ninh Nghị rồi đi đều không có rút đi, thậm chí giống như là càng đậm mấy phần, trên đường đi cúi đầu theo sau lưng Ninh Nghị, vốn là nhỏ nhắn xinh xắn thân thể tựa hồ bởi vì cái kia trầm mặc thay đổi càng nhỏ một chút, Ninh Nghị bất đắc dĩ bĩu môi, quay đầu an ủi: "Làm sao a còn tức giận đây."

Lời còn chưa nói hết, liền gặp Tiểu Thiên bả vai co rụt lại, cái miệng nhỏ nhắn nhất biến, nước mắt như cắt đứt quan hệ trần châu đồng dạng từ trong mắt lăn xuống đi ra.

Sự tình tựa hồ thật nghiêm trọng. . . Ninh Nghị sửng sốt, sau đó thả nhu hòa thanh âm: "Đến cùng làm sao "

"Tiểu Thiên. . ." Tiểu nha đầu kia nghẹn ngào một tiếng, ngẩng đầu nhìn qua hắn, "Tiểu Thiên mặc dù là cái gì sự tình cũng đều không hiểu tiểu nha hoàn, có thể cũng sẽ không cảm loại chuyện này loạn nói huyền huyền, cô gia người nói nếu là lời nói sẽ truyền ra, cái kia chính là chi Tiểu Thiên, chi Tiểu Thiên. . . Không bản phận. . ."

Tiểu Thiên run run bả vai, nghẹn ngào càng sâu, Ninh Nghị nhìn nàng nửa ngày, vốn cho là tiểu nha đầu này trên đường đi đều vì lão đầu kia nói chuyện tại rầu rĩ không vui, ai biết là vì mình câu kia trò đùa mà cảm thấy ủy khuất, sau đó cũng là nhin không được mắt cười ra tiếng.

"Cô gia. . . Người còn có. . . Cô "

Tiểu nha đầu nghẹn ngào lời còn chưa nói hết liền hồ, lại là Ninh Nghị bỗng nhiên duỗi ra hai tay, bóp lấy hai bên của nàng gương mặt đem mặt của nàng kéo thành một chiếc bánh lớn, cái này đến phiên tiểu nha đầu sửng sốt ở nơi đó, hai con mắt đều trừng đến tròn, như là đèn lồng, nháy hai lần, Ninh Nghị buông nàng ra mặt, vỗ nhẹ nhẹ đập bờ vai của nàng: "Đi." Quay người rồi đi.

Trôi qua một lát, tiểu nha đầu cùng lên đến, một mặt bị kinh sợ đáng vẽ, đồng thời cũng là mặt mũi tràn đầy màu đỏ hồng: "Cô gia, cô gia, người. . ." Nàng muốn lên án Ninh Nghị vừa rồi hành vi. Trên thực tế việc này có thể lớn có thể nhỏ, chi trước thời gian mấy tháng bên trong, hai người coi là sớm chiều ở chung, ngẫu nhiên Tiểu Thiên hỗ trợ hắn lượng y phục, càng nhiều hơn chính là mặc quần áo, thân thể tiếp xúc nhưng thật ra là có, nhưng này đều coi là trong lúc vô tình đụng vào.

Ninh Nghị tới đoạn lịch sử này cơ bản đã đi lối rẽ, nhưng Võ Triều cùng Tống Triều kỳ thực vô cùng cùng loại, tuy nhiên trình chu lý học không có chút nào không kém xuất hiện, nhưng mà đến lúc này, nam nữ đại phòng cũng đã rất nhiều coi trọng. Tiểu Thiên là tên nha hoàn, phục tùng tùy tùng người bên cạnh, không có khả năng cùng bình thường nữ tử như thế yêu cầu, như Tô Đàm Nhi là gả cho Ninh Nghị, nàng làm ba tên nha hoàn một trong, về sau là Ninh Nghị thị tẩm tiểu thiếp cơ hồ là có thể xác định sự tình, cái kia thì không có vấn đề gì, nhưng bây giờ Ninh Nghị là ở ở rẻ đến Tô gia, hết thấy nhưng thật ra là Tô Đàm Nhi nói tính toán.

Người ở ở rẻ dù sao thân phận địa vị thấp, thì dân gian tới nói, phổ biến cho rằng thoáng có cốt khí có lẽ có kiên trì nam tử cũng sẽ không ở ở rẻ, đây cũng là bởi vì rất nhiều trong gia đình người ở ở rẻ địa vị kỳ thực cùng nô lệ không khác, đa số nữ tử người nhà đối với ở ở rẻ nam tử chỉ coi nuôi cái đứa ở. Đương nhiên, các nhà Các Hộ tình huống nhiều có khác biệt, tình cảm vợ chồng như tốt, hoặc là người ở ở rẻ kỳ thực có chút bản lãnh, trong nhà tự nhiên cũng có thể có một chỗ ngồi cho mình, cái này cũng cũng không lạ kỳ.

Tại Tô gia, Tô lão thái công nhớ trước mấy cái bối giao tình, đối với Ninh Nghị kỳ thực chiếu cố, người trong nhà cũng sẽ không công khai khinh bỉ hắn. Tô Đàm Nhi tuy nhiên đã từng đối với cái này việc hôn nhân biểu thị qua phản kháng, bất quá lúc này đối đãi Ninh Nghị thái độ cũng được cho bình thân. Nhưng cho dù là dạng này, hoặc là về sau quan hệ của hai người lại có phát triển, trở thành sự thật phu thê, nàng ngày sau sẽ cho phép Ninh Nghị theo Thiên nhi có quan hệ thân mật khả năng cũng không cao. Tuy nhiên ba tên nha hoàn đều là từ nhỏ theo Tô Đàm Nhi, Tô Đàm Nhi ngày sau làm việc, chỉ

sợ cả đời đều sẽ không phóng khai cái này ba cái nuôi trong nhà tiểu nha đầu, nhưng càng có chuyện có thể xảy ra có lẽ là đưa các nàng gả cho một ít trung tâm cũng so sánh có tiền đồ hạ nhân, đồng thời đưa các nàng cả một đời lưu tại Tô gia.

Đương nhiên đây chỉ là cái tiện tay trò đùa quái đản, Ninh Nghị chưa chắc sẽ muốn nhiều như vậy, tiểu nha đầu tự nhiên cũng không nghĩ ra quá phức tạp, nhưng coi như nàng không tức giận, dù sao vẫn là có mấy phần thẹn thùng, lúc này mặt đỏ tới mang tai lại tức giận xông lên, nỗ lực quy kết lấy hình dung Ninh Nghị cái này kẻ xấu xa hành động lời nói, sau cùng cũng chỉ là nói ra: "Cô gia nguoi, nguoi khi dễ nguoi!"

"Ủm." Ninh Nghị gật gật đầu, nhún nhún vai, "Thì khi dễ nguoi, nguoi làm sao tích ba "

"Tích đi. . ." Thiên nhi nháy mắt mấy cái, sau đó lại nóng giận, "Còn nói Thiên nhi nghe không hiểu. . ."

"Ha-Ha." Bên đường phố, Ninh Nghị có chút vui vẻ cười rộ lên.

Vừa mới đến nơi đây lúc, tâm tình kỳ thật vẫn là man u ám, bất quá gần nhất nhằm chán lâu như vậy, u ám tâm tình cũng thì dần dần tản ra, cảm giác được cổ đại cũng là khi dễ người đến, cảm cờ vậy khi dễ một chút độc giả cao tuổi, hiện tại lại khi dễ một chút tiểu nha đầu, kỳ thực man thú vị.

Như thế một đường hướng về nhà phương hướng đi đến, Tiểu Thiên tại sau lưng lạnh lợi theo sát nói chuyện, thoát đầu còn có chút thẹn thùng, sau đó liền nghĩ linh tinh nghĩ linh tinh mà nói đến phương diện khác việc vật đi lên, một đường đi đến khoảng cách Tô gia không xa tương đối phồn vinh đường đi lúc, là có một người đột nhiên đi tới chào hỏi, đem hai người ngăn lại.

Tô gia gia nhân đông đảo, mỗi ngày từ bên này trở về, cũng thường thường sẽ gặp phải một số người Tô gia, có nguyện ý theo Ninh Nghị chào hỏi, cũng có xem thường cùng hần nói chuyện, số ít thời điểm còn có sẽ gặp phải Tô Đàm Nhi từ bên này trở về, bởi vì đường đi bên cạnh thì có một nhà Tô thị hăng buôn vải. Lúc này nam tử kia chính là từ Tô gia hăng buôn vải đi ra, niên kỷ cũng là chừng hai mươi, cầm một thanh quạt giấy, Phong Lưu Tài Tử bộ dáng, xa xa Ha-Ha vừa chấp tay: "Ninh huynh, thật là khéo." Sau đó mang theo hai tên sai vật đi tới.

Đoán chừng là trước kia chủ nhân của thân thể này người quen biết, lúc này Ninh Nghị lại nhận không ra. Nghi hoặc giữa ánh mắt quét qua, đã thấy Tô Đàm Nhi xe ngựa cũng đứng ở cách đó không xa đạo bên cạnh, hăng buôn vải bên trong có một khóa cái đầu nhỏ lắc lắc, hướng bên này nhìn một chút, chợt lại chạy đến bên trong qua, cái kia là theo chân Tô Đàm Nhi Hạnh Nhi, trông thấy Ninh Nghị cùng Thiên nhi, sau đó chạy tới gọi Tô Đàm Nhi đi ra.

Nam tử kia cười dần dần đến gần, Ninh Nghị tuy nhiên không biết tên của hắn, nhưng ứng phó loại chuyện này vô cùng đơn giản, đang chuẩn bị cười chào hỏi, sau lưng Thiên nhi kéo góc áo của hắn: "Cô gia, đó là Đại Xuyên hăng buôn vải Tiết công tử." Trong lời nói, hơi có chút tâm thần bất an.

Ninh Nghị kịp phản ứng, người tuy nhiên chưa thấy qua, nhưng người này cũng thực sự là nghe qua.

Đi vào thời đại này về sau giả bộ như mất trí nhớ, đối với trước đó thân phận của mình vấn đề, nghe qua một số, chung quy là một đoạn đơn giản nhân sinh, nhưng người Tô gia tỷ như Thiên nhi Hạnh Nhi nói lúc thức dậy, luôn có chút khiêng kỵ địa phương, tỷ như thành thân đêm hôm đó Tô Đàm Nhi chạy mất sự tình, hần bị người gõ một cục gạch sự tình.

Nhưng coi như khiêng kỵ, mấy tháng xuống tới, Ninh Nghị đối với nên biết đồ vật cũng là đã biết, lúc trước lên lút cầm cục gạch gỗ lần này, hần là trước mắt cái này Đại Xuyên hăng buôn vải Tiết Tiến đi, Tiểu Thiên lúc này tâm thần bất an, đoán chừng cũng là sợ hãi Ninh Nghị tức giận, làm ra chuyện gì ngược lại ăn thiệt thòi.

Bất quá Ninh Nghị nơi nào sẽ đem phức tạp gì biểu lộ đặt tới trên mặt, lúc này sự tình cười gật gật đầu: "Há, Tiết công tử sao, nguoi tốt."

Hần nụ cười tự nhiên, thái độ bình thản, đối diện Tiết Tiến ngả hơi hơi sững sờ, nhìn sang bên người hai tên người hầu, sau đó lại cười rộ lên: "Nghe nói Ninh huynh tại thành thân hôm đó vô ý thụ thương, lại có chút mất trí nhớ. Tiểu đệ hôm đó nguyên bản cũng tại, bởi vì có việc sớm rời đi, về sau giành không được thời gian, là chưa từng tiến đến thăm viếng, làm sao. . . Thật có mất trí nhớ sự tình Ninh huynh chẳng lẽ thật không nhớ nổi tiểu đệ "

Đối diện, Ninh Nghị tựa hồ có chút xấu hổ, mang theo thành khẩn, nồng đậm áy náy, lộ ra bồi tội nụ cười: "Sự tình trước kia, thực sự là. . . A, Tiết huynh thứ lỗi, thứ lỗi. . ."

Tiết Tiến mang theo ánh mắt phức tạp nghi ngờ trừng hắn, lúc này, đối diện cửa tiệm, Tô Đàm Nhi cũng đã cau mày đuổi ra.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

5. Chương 5: Không có quan hệ người

Trên đường phố được người lai vãng, Tô Đàm Nhi mang theo Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi, Ninh Nghị mang theo Thiên nhi, Tiết Tiến làm theo mang theo hai tên sai vặt, đang ở hữu hảo trò chuyện với nhau.

Giang Ninh một vùng kinh tế phồn vinh, hàng dệt kim phát đạt, ở phương diện này, phụ cận lớn nhất ba nhà hăng buôn vải theo thứ tự là Tô thị hăng buôn vải, Tiết gia Đại Xuyên hăng buôn vải cùng Ô Thị hăng buôn vải, Tiết Tiến lần này tới mục đích chủ yếu là vì theo Tô Đàm Nhi đàm luận tại Hoài Nam một vùng một cuộc làm ăn hợp tác hạng mục công việc. Bất quá Tô Đàm Nhi lúc này tại Tô gia còn có chỉ làm lấy một phần nhỏ quản lý, Giang Ninh bên ngoài đại bộ phận sinh ý vẫn là nhị thúc cùng Tam thúc đang phụ trách, sau đó để Tiết Tiến tìm nhị thúc Tô Trọng Kham đàm chuyện này, mà Tiết Tiến làm theo biểu thị có người quen biết tại tương đối tốt nói chuyện, mấy cái ngày sau thiết yến cùng Tô Trọng Kham nói chuyện làm ăn thời điểm, hi vọng Tô Đàm Nhi có thể cùng một chỗ tới vân vân.... . Nói thì nói thế á.

Tiết Tiến đối với Tô gia Tô Đàm Nhi một mực có ý tứ, mọi người lão đã sớm biết, đã từng Tiết gia cũng đối Tô gia cầu hôn qua, nhưng đến một lần Tô lão thái công đối với cái này Tiết Tiến không thể nào ưa thích, thứ hai Tô gia thế hệ này nhân tài điều linh, cũng không có ý định đem Tô Đàm Nhi trực tiếp gả đi, còn nữa song phương dù sao cũng là sinh ý trên tràng đối thủ cạnh tranh. Việc hôn nhân chưa thành, thành thân hôm đó Tô Đàm Nhi lại chạy mất, Tiết Tiến bắt lấy hỗn loạn cơ hội, lén lút một cục gạch đem Ninh Nghị cho nên choáng chạy mất, bởi vì không có hữu lực căn cứ chính xác người, này cấu thí xúi quẩy sự tình truy cứu tới cũng rất phức tạp, đến sau cùng rốt cục vẫn là không giải quyết được gì.

Sự tình qua lâu như vậy, lại có Tô Đàm Nhi đào hôn sự tình, lúc này Tiết Tiến lại chạy đến tìm Tô Đàm Nhi, tự nhiên vẫn là chưa từ bỏ ý định. Cứ việc Tô Đàm Nhi lúc này đã vì người khác phụ, không có khả năng tái giá đến Tiết gia, nhưng Tô Đàm Nhi mỹ lệ thông tuệ lại có bản lĩnh, cho là mình có có chút tài năng nam nhân thì ưa thích chinh phục nữ nhân như vậy, ngược lại nghĩ không ra trông thấy một đường về nhà Ninh Nghị, hẳn tuy nhiên trước đó nên Ninh Nghị một gạch, nhưng đối với con một sách này thực sự không để vào mắt, sau đó chạy tới chủ động chào hỏi, chuẩn bị để Ninh Nghị biệt khuất một phen.

Tô Đàm Nhi theo ra đến tự nhiên cũng là bởi vì biết Tiết Tiến ý nghĩ. Nàng đối với Ninh Nghị cảm giác kỳ thực đơn giản, không ghét, mà lại đối phương đã là trọng phu của mình, không có cách, chung quy tới nói vẫn là cho rằng Ninh Nghị theo chính mình là buộc chung một chỗ. Tiết Tiến người này không có gì lớn bản sự, theo Tô gia đám kia con ông cháu cha Tam Thế Tô không có gì khác biệt, nàng là chán ghét, nhưng vô luận như thế nào, có Tiết gia hậu trường, liền phải làm ăn là làm ăn, người yêu ghét để một bên.

Lúc này đạt được Hạnh Nhi truyền tin, Tô Đàm Nhi vội vàng đi ra, dù sao sợ hãi Ninh Nghị Thư Sinh khí phách, chịu không được khiêu khích, theo đối phương lên cái gì xung đột, thật xông nổi lên đến sau cùng ảnh hưởng đến Tô, Tiết hai gia sự tình, nàng đối với Ninh Nghị cảm tình có thể còn xa xa không tới nguyên ý cảm gia tộc lợi ích đến vì trọng phu trút giận trình độ. Thế nhưng cũng không thể nào mà mặc kệ được, đây là nàng tướng công, nếu là xung đột chưa lên, muốn khuyên giải cũng rất khó. Tuy nhiên mấy tháng nay theo Ninh Nghị ở chung hài hòa, nhưng nam nhân a, quan tâm nhất cũng là những thứ này loạn thất bát tao sự tình, lẫn nhau còn không tính quen thuộc, mình nếu là để hắn thoáng nhượng bộ, ai biết hắn có thể hay không cho là chính mình theo Tiết Tiến có chút gì, cho nên sinh ra khúc mắc trong lòng. Nàng hi vọng sự tình có thể làm được hoàn mỹ, cho dù Ninh Nghị là ở rể tới, nàng cũng hi vọng ngày sau có thể tận lực tránh cho Gia Trạch không yên cái gì, ngay sau đó một trận đau đầu.

Ai biết đuổi ra, mới phát hiện Ninh Nghị chính thái độ tự nhiên theo đối phương thảo luận mất trí nhớ sự tình, nhìn thật giống là liền Tiết Tiến cái tên này đều hoàn toàn không có cảm giác. . . Chẳng lẽ mấy tháng nay, thật không ai ở trước mặt hắn nhắc lên chuyện này nàng hơi nghi hoặc một chút đem đề tài kéo ra, chỉ chốc lát sau cùng cái kia Tiết Tiến cáo từ, mang theo Ninh Nghị cùng mấy cái tên nha hoàn lên xe ngựa.

"Đúng, Trung Thu Tiết Tàn Hoài ngắm đèn, Bộc Viên Thi Hội mọi người có thể mang theo gia quyến tiến về, nghe nói Ninh huynh uyên bác, không biết lại sẽ cùng Đàm Nhi muội tử cùng nhau tham gia sao "

Mất thấy hai người rời đi, Tiết Tiến ở chỗ này cười lớn tiếng hỏi, lúc này đã là đầu tháng tám, Trung Thu sắp tới, trên sông Tàn Hoài tiết mục vô số, có chỉ cho phép độc thân nam nhân tham gia, cũng có phần lớn là nữ tính tham gia, Bộc Viên Thi Hội tại dĩ vãng danh khí lớn hơn. Vô luận là ở đâu cái niên đại, thỏa mãn ám no về sau phụ thuộc một chút phong nhã luôn luôn thái độ bình thường, nói là Thi Hội, các loại biểu diễn tiết mục tự nhiên cũng nhiều, Tô Đàm Nhi những năm qua thì thường thường tham gia, lúc này lại là thả xuống xe ngựa rèm."Rời nói sau."

"Sách, lại nói. . ." Nhìn qua xe ngựa rời đi, Tiết Tiến ở chỗ này mãi mãi rằng, lập tức lại nổi lên nghi ngờ, nhìn qua bên cạnh người hầu: "Các người nói cái kia họ Ninh đến cùng là trang vẫn là thật mất trí nhớ sẽ không giả bộ được giống y như thật đi!" Buồn bực không thôi.

Hắn nguyên bản là muốn tận lực nhắc nhở Ninh Nghị "Ta đánh người, người bắt ta không có cách", thậm chí còn cố ý nói "Gần nhất lại có người nói là tiểu đệ ngày đó tập kích Ninh huynh, Ninh huynh sẽ không tin tưởng đi" nếu như vậy, chính là vì làm cho đối phương tức giận, ai ngờ Ninh Nghị ngôn ngữ thành khản bình thân, cũng nhìn không ra nửa điểm liêu chét đáng vẻ, hắn nghiêm chỉnh nhất quyền đánh vào không trung, cảm giác mình diễn lâu như vậy đối phương làm người xem một điểm mong muốn vốn có phản ứng đều không, có chút khó chịu.

Lúc này ở xe ngựa kia bên trong, Tô Đàm Nhi cũng chính hơi nghi hoặc một chút nhìn qua đối diện Ninh Nghị, lúc này trong xe ngựa người muốn nói chuyện chính là ba tên nha hoàn, các nàng kỹ kỹ tra tra nghị luận cái kia Tiết công tử cỡ nào xấu cỡ nào vô lễ loại hình, tuy nhiên mặt ngoài câu nói trước cũng không có liên quan đến Tô Đàm Nhi, nhưng thực tế nghe, lại là tại nói bóng nói gió mà tô đậm lấy một cái chủ đề: "Tiểu thư theo người kia cũng không quan hệ nha." Ninh Nghị ngẫu nhiên cũng cười cảm vào lời nói qua.

Trên thực tế trong lòng của hắn chẳng qua là cảm thấy cái này ba cái nha đầu hành vi đáng yêu, nhu thuận hiểu chuyện, nếu là xã hội hiện đại, loại đến tuổi này tiểu nha đầu không biết muốn tùy hứng thành trình độ gì, trôi qua một lát, chỉ nghe Tô Đàm Nhi hỏi: "Tướng công. . . Thật sự là quên cái kia Tiết Tiến sao "

Ninh Nghị gật gật đầu: "Ngược lại thật sự là không nhớ rõ."

"Nhưng là. . . Chung quy nghe nói đi. . ."

Tô Đan Nhi nghi ngờ theo dõi hần, hần quay đầu nhìn một chút, hai người nhìn nhau một lát: "Ách, nương tử chẳng lẽ hi vọng ta vừa rồi đánh hần một trận "

Tô Đan Nhi nhìn qua ánh mắt của hần nháy mấy lần, sau đó thời gian dần trôi qua bật cười, không giống với trước đó hình thức hóa mỉm cười, nụ cười này rực rỡ giữa mang theo một điểm yên lòng nhẹ nhõm cảm giác, chính mình cái này tướng công quả nhiên vẫn là hiểu được những ân tình này sành đời, nhưng nghĩ như vậy, đáy lòng lại hơi có chút thất lạc, nàng sẽ không thích thuần túy con một sách, cũng sẽ không thích chân chính có tâm cơ người, chỉ là bây giờ mọi người vẫn còn không tính là quen thuộc, những chuyện này cũng là nhìn không rõ lắm.

Xe ngựa chạy qua tiếp cận Tô gia đại môn một tòa Tiểu Kiều, Tô Đan Nhi hướng ra phía ngoài nhìn xem: "Như vậy . . Trung Thu Bộc Viên Thi Hội, tướng công muốn đi sao "

"Thi Từ, cũng không hiểu a."

"Cũng không cần quá hiểu, phải đi nhìn chút biểu diễn, thưởng ngắm hoa đăng mà thôi."

Tô Đan Nhi nói xong, bên cạnh Quyên Nhi liềm mạng gập đầu: "Đúng vậy a đúng vậy a, cô gia, tốt nhiều biểu diễn đây."

Hạnh Nhi ở một bên phụ họa: "Đền cũng nhìn rất đẹp, hơn nữa còn có xinh đẹp pháo hoa. . ."

"Nói không chừng Lan tiểu thư cũng sẽ qua biểu diễn đây. . ."

"Nghe ca hát. . ."

Ba tên nha hoàn kỳ kỳ tra tra nói Đăng Hội trên tiết mục, đầu năm nay giải trí khuyết thiếu, các nàng hiển nhiên đối với chuyện như vậy rất chờ mong, Ninh Nghị cười gật đầu: "Ừm, nếu như có thể mà nói, đến lúc đó mọi người cùng nhau đi xem một chút đi."

Trung Thu Tiết còn có hơn mười ngày mới đến, qua mấy ngày, Tô Trọng Kham tới thông báo hần, để hần qua khoảng cách Tô gia không xa Dự Sơn Thư Viện báo đến, chuẩn bị bắt đầu làm cái nhân nhĩ tiên sinh dạy học.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

6. Chương 6: Nhảy sông gà mái

Ngày mùa thu sáng sớm, phía đông khí trời vừa vừa lộ ra ánh sáng dịu dịu, sương mù lưu động tại thành phố cổ xưa bên trong, trên sông Tần Hoài Thuyền Hoa chạy chậm rãi, thấp thoáng tại từng mảnh từng mảnh nồng vụ ở giữa, giống như phù ở chân trời Ngọc Vũ Quỳnh Cung.

Cuối mùa thu trong sương mù dày đặc, Ninh Nghị một bên ngâm nga ca một bên xuôi theo Tần Hoài Hà một bên con đường chạy nhanh, mỗi ngày sáng sớm dạng này đoán luyện hạng mục đã cố định xuống, dù sao với hần mà nói thời gian có rất nhiều, một đường tiến lên, hai bên đường chuyên mọc kết cấu phong cách cổ xưa kiến trúc khi nhiều khi ít, đủ loại cây cối, trên sông Tần Hoài Thuyền Hoa phiêu lưu, ngẫu nhiên trông thấy người chèo thuyền hoặc là một môi pháo hoa nữ tử xuất hiện ở đầu thuyền.

Khoảng thời gian này, là Giang Ninh thành thay cũ đổi mới cực kỳ có nhất thú một đoạn thời gian, một đêm hỗn loạn cùng phồn hoa đã tan hết, sức sống mới vừa mới bắt đầu, phía ngoài cổng thành đã mở, vào cửa vội tập hợp dân trồng rau hoặc người bán hàng rong lục tục tiến đến, qua hướng từng cái Tập thị, có thể gặp gỡ người không nhiều, nhưng chung quy đều cho người ta lục sắc cùng sức sống cảm giác. Ngẫu nhiên cũng có thể trông thấy một mặt rã rời, vội vàng hành tẩu ven đường thậm chí quần áo không ngay ngắn người, hơn phân nửa là ở đầu cái thanh lâu qua đêm, ban ngày có việc sau đó vội rời đi, mười phần chắc chắn. Cửa hàng mở non nửa, đám ăn mày còn có chưa thức dậy.

Hạnh phúc thường thường đến từ không hạnh phúc, phồn hoa cũng hầu như là bắt nguồn từ so sánh, đối với được chứng kiến hiện đại thành phố lớn Ninh Nghị tới nói, Giang Ninh lại phồn hoa cũng bất quá là có chuyện như vậy. Nhưng những chuyện này không cần chăm chỉ, chung quy cái kia phong cách cổ xưa tự nhiên vị đạo là chân thật, sinh hoạt ở nơi này, cũng hầu như về là một số dễ dàng thỏa mãn người, thu hoạch đầy đủ âm no, liền có thể tươi cười rạng rỡ.

Ninh Nghị ngẫu nhiên cũng theo Tần lão nói đến những chuyện này, Giang Ninh tính toán thật là tốt thành trì, nhưng trên thực tế cũng là khát cái đi khắp nơi, thành quần kết đội, bán nhi bán nữ hiện tượng cũng không tươi gặp, đương nhiên nơi này Phú Hộ cũng nhiều, nếu có thể đem hài tử bán vào cái nào đó không tệ Phú Hộ làm tiểu tử nha hoàn, ngày sau cũng không lo lắng âm no, xem như tổ tiên tích đức. Tần Hoài vốn là chốn trắng hoa, xinh đẹp cùng khổ nữ hài nhi liền cũng nhiều cùng nhau đi chỗ, tương lai nếu có thể học được thi văn hát khúc, Tú Bà cũng có thể kinh doanh có đạo, hoặc có thể bán nghệ không bán thân trở thành danh kỹ, vận khí lại tốt một chút liền có khả năng gả vào cái nào đó đại trạch Phú Hộ làm tiểu thiếp. Nhưng tuyệt đại đa

số vận khí không tốt, cũng chỉ có thể cả một đời bán mình, tới niên lão sắc suy lúc Tú Bà thiện tâm, thả người tự do, cũng may tại địa phương này, liền có thể hình thành quy củ, nếu có thể giữ quy củ, cũng hầu như có thể bắt hảo bất phối mà chịu qua một thế này, đương nhiên nơi này tốt xấu cũng là so ra mà nói, lão kỹ nữ nếu là không có tiền, Kỳ Trại phần lớn cũng sẽ thu lưu lấy làm điểm làm việc lật vật vẩy nước quét nhà sự tình qua xong sau năm tháng, không sẽ trực tiếp ném ra. Ở chung lâu, điểm ấy lương tâm và phúc lợi vẫn phải có, nếu không phải tại Giang Ninh, Dương Châu dạng này thành thị, vậy liền liền những vật này cũng không thể bảo đảm.

Ở đây chăn ngựa cũng là một loại công việc, đời sau Dương Châu chăn ngựa nổi tiếng thiên hạ, là từ Minh Triều bắt đầu, nhưng trên thực tế lúc này cũng có tương tự nghề, quy mô không lớn, nhưng chung quy là cùng nơi ăn chơi xen lẫn một hạng đầu tư, làm chăn ngựa nuôi nữ hài nhi so với bình thường bán mình Kỳ Trại nữ hài tốt số, về sau có hi vọng, bởi vì các nàng chỉ ít có thể có cơ hội học Cẩm Kỳ Thư Họa Thi Từ hát khúc, ngày sau cũng càng khả năng đưa thân danh kỹ hàng ngũ.

Mỗi đến mùa lũ chắc chắn sẽ có nạn dân tới, mùa màng tốt một chút liền thiếu đi, nhưng luôn luôn có, như mùa màng không tốt, tỷ như mỗi mấy năm thì một lần Hoàng Hà tràn lan hoặc là còn lại Thiên Tai Nhân Họa, trong thành chung quy khản trương một đoạn thời gian, để quân đội trấn giữ công thành, không cho phép nạn dân vào thành, Tri Phủ triệu tập phú thương thương nghị, trên thực tế chính là phát động quyền tiền, mọi người góp một chút cháo. . Trong ngày mùa đông chung quy chết cồng người, cũng là nhìn mùa màng, mùa màng chết từ tế đến ít, nếu là không tốt vậy liền không cần nói cũng biết, khát cái khổ sở đông, nếu như tuyết rơi, ngày thứ hai chung quy sẽ nhìn thấy ôm cùng một chỗ bị đông cứng chết, nhìn mãi quen mắt.

Những chuyện này thấy nhiều cơ hội thói quen, bất quá Tần lão ngẫu nhiên cũng sẽ nói: "Đây không phải tốt tuổi tác a." Tốt tuổi tác cũng là có, Võ Triều lúc đầu những năm kia tháng, được cho ca hát chúc mừng, Võ Hằng Đế, Võ Huệ Tông hùng tài đại lược vân vân..., Ninh Nghị nghe luôn có chút đầu choáng váng, nhưng bất kỳ triều đại nào đều sẽ có chút ca hát chúc mừng thời đại. Lúc này Võ Triều cùng Bắc Tống thời kì cuối vô cùng cùng loại, cách Giang Nam mảnh này tương đối giàu có địa phương, mấy phát nông dân thế lực đang ở tạo phản, cường nhân thổ phi tuyệt không hiếm thấy, Bắc Phương từ Da Luật thị thống trị tên là Đại Liêu quốc gia mấy lần xâm lấn biên giới, xâm lấn biên giới thì nghị hòa, xâm lấn biên giới thì nghị hòa, mấy năm trước ký hợp đồng, lẫn nhau xưng vi huynh đệ chi bang, đương nhiên Liêu huynh Võ đệ, coi như ký vân vân còn đang đánh, tiêu quy mô xâm lấn biên giới chưa từng ngừng qua.

Ninh Nghị không vì cái lo lắng này, mỗi nhục Tĩnh Khang còn chưa tới đâu, tuy nhiên Hoàng Đế khác biệt nếu như phát sinh cũng khẳng định khác biệt, Hoàng Thượng cũng còn không có đem thủ đô dời đến Giang Ninh đến, quốc gia này quốc lực vẫn là có, nếu như muốn đánh, chung quy có thể chống đỡ lấy đánh xuống, coi như dời đô, đem Võ Triều thay vào Nam Tống hình thức, Nam Tống không phải cũng chèo chống một thời gian thật dài sao, Kim Quốc lại đánh tới, chính mình cũng đã qua hết cả đời này. Nam Triều bốn trăm tám mươi chùa, nhiều ít lâu dài lẫn khời mưa, có thể thấy được Nam Tống ách, có vẻ như không phải nói Nam Tống, Ninh Nghị thâm nghĩ trong lòng, không có kết quả gì, sau đó vút qua một bên quán nó chỉ, dù sao Nam Tống sinh hoạt xác thực không có trở ngại.

Hắn không có cứu vãn Trung Hoa dân tộc hoặc là đến cổ đại thì thành lập cái gì sự nghiệp thiên thu ý nghĩ, sớm đã mệt mỏi, giống như là đỡ xuống nhiệt huyết gánh, rất nhiều bất công rất nhiều hắc ám từ lâu nhìn quen, xã hội hiện đại cũng hắc ám, coi như thể nhân đau khổ, cũng dần bất quá hẳn đồng tình cùng cộng minh không phải là không có, mà chính là không đủ. Còn làm hoàng đế loại hình sự nghiệp thiên thu, chỉ có thể sống sáu mươi năm người nghĩ đến một trăm hai mươi năm sự tình đơn thuần ấu trĩ. Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, một cái khác chút nhằm chán thời điểm, thí dụ như nói vừa mới chạy xong bước toàn thân xuất mồ hôi đứng tại tương đối yên lặng Tần Hoài Hà Hà Loan một bên nghỉ ngơi, Ninh Nghị cũng là sẽ không chịu trách nhiệm mà muốn chút như theo người ngoài sẽ hơi tích cực điểm sự tình.

Thí dụ như thật muốn làm vài việc, người ở rẻ thân phận kỳ thực thì rất phiền phức, nhưng vấn đề không lớn, đầu năm nay cơ hội buôn bán khắp nơi. Dùng bữa không có bột ngọt, bột ngọt chế pháp hẳn ít nhiều biết, muốn đến đơn giản nhưng trên thực tế có chút phức tạp, bất quá tốn chừng một năm nói chung khả năng sản xuất hàng loạt, lại tập hợp một số món ăn mới thức, hiện đại nấu nướng lý niệm làm cái khu mỹ thực, nhiều ít luôn có thể kiếm lời một chút.

Đầu năm nay không có âm nhạc, mỗi một cái tại có thể vô hạn download các loại âm nhạc mỗi ngày có thể vô hạn nghe qua qua thế giới bên trong sinh hoạt qua nhiều người thiếu đều có thể tưởng tượng đến cùng có bao nhiêu nhảm chán, những thanh lâu đó biểu diễn chưa hẳn đẹp mắt, danh kỹ ca hát chưa hẳn êm tai, nhưng nếu như người hoàn toàn nghe không được, bỗng nhiên nghe một bài hơi đạt tiêu chuẩn tự nhiên sẽ cảm thấy giống như âm thanh thiên nhiên, nếu như có thể làm cái khu giải trí cái gì rất có triển vọng, ca khúc a vũ đạo a các loại cách chơi, hiện đại ca khúc lời bài hát nói chung không thể dùng, nhưng làn điệu giọng hát Bản Thổ Hóa một phen vẫn là không có vấn đề, hàm súc một điểm, phù hợp cái này Thời Phong ô vũ đạo lý niệm, hoặc là chép chút Thi Từ đi ra khiến người ta hát.

Hắn cũng là nhằm chán đến lâu mới nghĩ đến sống phóng túng sự tình.

Về phần thoát ly sống phóng túng, hóa thời gian mấy chục năm làm ra súng pháo cho một cái Cách Mạng Công Nghiệp đánh xuống cơ sở, tạo cái phản làm hoàng đế để hai trăm năm sau người có thể ngồi lên phi cơ cái gì loại hình sự tình, vô luận như thế nào chính mình không hưởng thụ được,غمم lại thật sự là quá ngu, không bằng mở khu mỹ thực cùng khu giải trí tới có ý nghĩa.

Gió sớm hơi lạnh, hẳn lúc này đứng tại tầng đá chồng chất lên nhau thành Hà Loan một bên, một bên đem cục đá hướng trong nước ném, một bên tại trong đầu chuyển những thứ này chủ ý.

Kỳ thực tạm thời tới nói, những thứ này cũng không cách nào làm.

Ở rẻ người của Tô gia, mở thanh lâu cơ bản không ý nghĩ gì, có thể trước về sau thả thả. Tô gia mở hãng buôn vải, chính mình muốn lộng gia tửu quán, cũng phiền phức, thí dụ như nói, có thể trước cho Tô gia hãng buôn vải ra mấy cái ý tưởng, chứng minh một chút giá trị của mình, sau đó. . . Ở, sau đó chính mình cơ hội bị đẩy đi đến hãng buôn vải làm chường quỹ cái gì, lại nhiều chứng minh một chút, kết quả lại biến thành đời trước một dạng nghề nghiệp, tiếp lấy mình có thể vận dụng tiền tài mở một nhà tửu quán, tại bọn họ ánh mắt nghĩ hoặc hạ, nói cho bọn hắn cái này rất có lợi nhuận, lại tiếp sau đó, cần muốn tìm người làm một loạt thiết bị, mở động đầu óc làm các loại thí nghiệm, làm ra dây truyền sản xuất, mà làm như vậy lý do, vền vền là bởi vì chính mình rất hoài niệm mỗi bữa trong cơm thả không đến một khắc bột ngọt, đây không phải nhức cả trứng sao. . .

Trong miệng ngâm nga lấy Caribbean Blue giai điệu, Ninh Nghị không khỏi vì mình ý nghĩ này mà bật cười. Làm khả năng không có phiền toái như vậy, nhưng nhớ tới cũng là cảm thấy rất thú vị, chẳng trực tiếp mua cái máy trăm cân rong biển chịu phơi kết tinh, bắt quá rong biển để bán, nhưng nếu như làm phương diện này thí nghiệm, một phương diện bọn họ sẽ nói mình lãng phí, một phương diện khác, có lẽ sẽ có người nói với chính mình quân tử tránh xa nhà bếp. . .

Ngâm nga xong đoạn đầu Caribbean Blue, phía sau quên, sau đó biến thành 《 hai con lão hồ 》, ngâm nga đến lần thứ hai "Hai con lão hồ chạy nhanh" lúc, phía sau trên đường truyền đến gáy âm thanh.

"Ca ca ca ca ca ca. . ."

"Lạc lạc lạc lạc khanh khách. . ."

Hai loại thanh âm, một loại là nữ nhân, một loại là gà mái. Quay đầu nhìn xem, như ẩn như hiện trong sương mù, một con gà mái chính ở bên kia con đường cùng cây cối ở giữa chạy thực mạng, sau đó một tên mặc quần vải xám trắng nữ tử cũng xuất hiện, cầm trên tay một thanh thái đao, kiên nhẫn truy sát con gà mái kia, một người một gà ngay tại trong sương mù liễu mạng đảo quanh, lúc ẩn lúc hiện.

Ninh Nghị đứng tại bờ sông dưới cây, nâng cằm lên nhìn lấy một màn này.

Trên lý luận tới nói học gáy là muốn cho gà lấy cảm giác an toàn, dụ hoặc nó tới, nhưng bây giờ gà mái đều bị sợ đến như vậy, lại gọi ca ca có làm được cái gì, gọi tỷ tỷ cũng vô dụng thôi.

Trong lòng nghĩ như vậy, nhìn này người gà đại chiến một hồi, ngay tại hần cảm thấy nữ nhân kia vóc dáng rất khá thời điểm, gà mái đột nhiên nhất chuyển phương hướng, hướng bên này bay chạy tới, xông qua Ninh Nghị bên người, quả quyết nhảy sông.

Nữ nhân kia cũng là một mặt lo lắng theo sát mà đến, nguyên bản sương sớm rất đậm, Ninh Nghị đứng tại dưới một thân cây thì không thể nào thu hút, nữ tử kia hẳn là không chú ý người bên cạnh, mắt thấy phía trước cũng là bờ sông, nàng một thái đao thì vỗ xuống, một đao kia rất dùng lực, nữ tử trong miệng còn có phát ra "Hừ" một tiếng, nhưng căn bản không có bỏ tới, ngược lại là thái đao tuột tay, hoa bay vào trong nước.

Ninh Nghị bị một đao này quả quyết khí thế giật mình, sau đó mới phát hiện nữ tử thân thể đã nghiêng về phía trước đi ra ngoài, cánh tay khuỷu tay liền muốn hướng trong sông rơi, hần vô ý thức hô một tiếng: "Uy!" Đưa tay chớp một cái, bắt lấy nữ tử một cái tay, nữ tử vừa quay người, một cái tay khác vô ý thức bắt tới, Ninh Nghị trên tay đang muốn dùng lực đem nàng kéo trở về, dưới chân hòn đá buông lỏng. . .

"A ---- cô ----" ngắn ngủi tiếng kinh hô.

Phanh

Sau đó là kịch liệt tiếng nước, lạp lạp dốc sức lạp lạp, nòng vụ hạ trên mặt sông một trận bốc lên.

Ninh Nghị đời trước kỹ năng bơi cũng không tệ lắm, đáng tiếc kỹ năng bơi thứ này đem không đến. Cổ thân thể này nguyên bản là thư sinh yếu đuối, kỹ năng bơi cũng không thể nào được, thể chất yếu trước đó còn có thụ thương, tuy nhiên Ninh Nghị điều trị mấy tháng, lại tiến hành đoán luyện, nhưng thời gian mấy tháng đề bạt cuối cùng có hạn, nữ tử kia tựa hồ kỹ năng bơi cũng không hề tốt đẹp gì, hai người tại không tính toán vô cùng sâu trong nước liễu mạng gẫy vỡ, Ninh Nghị nhiều lần trấn định lại muốn muốn nói chuyện đều bị đối phương kéo vào trong nước.

"Người. . . Ủng ục ục. . ."

"Uy. . . Ủng ục ục ủng ục ục. . ."

"Đừng. . . Ủng ục ục ủng ục ục ủng ục ục. . ."

Nghe nói rất nhiều kỹ năng bơi tốt thấy việc nghĩa hăng hái làm người đều là bị hốt hoảng người chết chìm liên lụy mà đồng quy vu tận.

Cũng không biết qua bao lâu, Ninh Nghị mới tại mấy chục mét bên ngoài bờ sông trên cầu thang kéo lấy nữ nhân kia bò lên, hần toàn thân ướt đẫm, chặt vật không chịu nổi, ghé vào bờ nôn hết mấy ngụm nước mới chậm tới, sau đó đi xem được cứu nữ nhân, nữ tử đã uống no bụng nước ngất đi, không có động tĩnh.

"Uy!" Ninh Nghị tại nữ nhân kia trên mặt đập đến mấy lần, nữ nhân kia tóc dài như rong, xem ra thể lương vô cùng, không có phản ứng.

"Tam ngẫu phù bích trì. . . Người ở tại Tần Hoài Hà một bên không biết bơi a người. . ." Ninh Nghị có chút bất đắc dĩ thán mấy hơi thở, sau đó đem nữ tử thân thể bãi bình, bắt đầu dựa theo trước kia học qua trình tự làm cấp cứu.

Coi như đối phương là nữ nhân, cái này cấp cứu cũng chưa hẳn là cái gì mỹ soa, cũng không phải cái gì đồ tắm mỹ nữ, lúc này cái này nữ nhân trên người nhiều nếp nhăn, nhìn một đầu tóc rối bời tựa như là trong truyền thuyết chết đuối Thủy Quỷ, chặt vật không chịu nổi. Ninh Nghị trong lòng lo lắng, làm liên tục làm mấy lần ngực bên ngoài nén, để cho nàng phun ra khá hơn chút nước, sau đó qua đập mặt của nàng, phát hiện như cũ không có phản ứng, nắm đối phương hai gò má làm lên hồ hấp nhân tạo tới.

Làm một hồi lâu, nữ tử kia mơ mơ màng màng tỉnh lại, Ninh Nghị đang muốn cúi người qua, trên mặt ba một bàn tay vang lên, trong gió sớm bạt tai này thanh thúy vô cùng. Nữ tử kia mang theo tiếng khóc nức nở, tiếng nói thể lương: "Kẻ xấu xa, người. . . Khục. . . Người làm gì. . ." Ôm lấy ở ngực liễu

mạng lui lại, nằng lúc này toàn thân quần áo dán tại thân thể thượng, hai chân thon dài trên mặt đất đập, thê lương đơn bạc, đến có mấy phần cảm giác đáng thương.

Nếu như lúc này có người đi đường khác đi ngang qua, nói không chừng đến bởi vì một màn này đem Ninh Nghị cho đánh lên một chầu.

"Liền biết là dạng này. . ." Ninh Nghị quay đầu một hồi lâu, đổ hạ bả vai, phun ra một hơi thật dài, sau đó ngồi vào hậu phương mặt đường lên. Hai người tại bờ sông mắt lớn trừng mắt nhỏ một hồi lâu, Ninh Nghị nhấc nhấc tay: "Không có sao chứ "

Nữ tử nhìn hần chăm chăm, không nói lời nào.

"Không có việc gì là được." Phối hợp làm trả lời, dùng lực từ dưới đất bò dậy, Ninh Nghị bữu môi, quay người tới lui phương hướng đi đến, gió lạnh thổi qua, thật sự là lạnh quá.

Hậu phương, nữ tử kia cũng là rút lại thân thể ngồi ở đằng kia, đưa mắt nhìn thân ảnh của hần biến mất dần dần tại con đường đầu kia. . .

Nữ nhân kia thật đáng thương, ném gà mái lại gây đao, một bên toàn thân ướt đẫm mà đi trở về, Ninh Nghị một bên nhìn có chút hả hê nghĩ đến. Loại tình huống này nói mát là một chuyện rất thống khổ , bất quá, nghĩ đến người khác càng đáng thương, nỗi thống khổ của hần thì hơi giảm bớt một số.

Đối với việc nhỏ, hần luôn luôn có chính mình rộng rãi phương thức, đã sự tình vô pháp cải biến, cũng chỉ phải dùng phương pháp như vậy, tạm thời để cho mình vui vẻ một số.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

7. Chương 7: Tàn lão

Dựa theo Ninh Nghị kế hoạch lúc trước, vốn là dự định chạy ở bên ngoài một vòng mấy lúc sau trực tiếp qua Dự Sơn Thư Viện, lúc này đã toàn thân ướt đẫm, liền đành phải quay trở lại qua thay quần áo. Lúc này đã là Âm Lịch tháng tám thượng tuần, toàn thân ướt đẫm về sau muốn một đường về nhà cảm giác cũng không tốt đẹp gì, thân thể tổ chất cũng chưa chắc đề bạt nhiều ít, đoán chừng ngày mai liền phải sinh bệnh, tốt đang đi ra không xa, là gặp gỡ người quen biết, cái kia là gặp qua vài lần Tàn lão nhà tiểu thiếp.

Ninh Nghị đi ra ngoài đoán luyến, lựa chọn đương nhiên sẽ không là thông hướng phổ xá sầm uất phương hướng, hần quen thuộc nhất, đương nhiên cũng là thường thường tới cùng Tàn lão đánh cờ mảnh này đường đi. Tàn lão tiểu thiếp tên là Vân Nương, hơn ba mươi tuổi, trước kia cũng là phong trần nữ tử, bất quá cũng không yên thị mị hành chi trọng, Ninh Nghị mấy lần cũng là nằng cho Tàn lão đưa đi cơm trưa, dung mạo cử chỉ đoan trang hào phóng, trong lúc nói chuyện với nhau còn có thể theo Tàn lão nói vài lời thi văn. Lúc này trên đường gặp phải, cái kia Vân Nương một thân áo tơ trắng trăm nếp nông phụ cách ăn mặc, trên tay xách một cái dây leo cái giỏ, bên trong là chút vừa mới tại phụ cận trong đất lấy xuống mới mẻ rau quả, trông thấy Ninh Nghị, một mặt kinh ngạc.

Thoáng bắt chuyện qua về sau, Vân Nương hỏi chuyện gì phát sinh, Ninh Nghị chỉ chỉ cách đó không xa Tàn Hoài Hà: "Roi trong sông." Cái kia Vân Nương hơi cười cợt, sau đó cũng là không hỏi thêm nữa, chỉ là để Ninh Nghị theo nằng hướng một bên tòa nhà đi qua: "Ngày mưa thu gió lớn, công tử cứ như vậy đi trở về qua, ngày mai sợ là muốn nhiễm phong hàn, Ninh công tử đã là lão gia hảo hữu, không được khách khí. Lão gia lúc này cũng ở nhà. . . A, hôm qua còn nói lên công tử mấy ngày nay chưa đi tới cờ đây."

Ninh Nghị cùng cái kia Tàn lão tại phụ cận trên đường phố đánh cờ, chỉ biết là đối phương ở tại nơi này một bên, nhưng cụ thể ở đâu lại còn có chưa có tới. Lúc này theo Vân Nương vào cửa, liền ở phòng khách chính cầm một quyền Cổ giản đang nhìn lão nhân. Hần lúc này thần thái nghiêm túc, thậm chí ần ần lộ ra một cổ quyền uy uy nghiêm, cùng tại bờ sông bày cờ lúc thần thái có phần có khác biệt, gặp có người tiến đến, ngẩng đầu hí mắt nhìn vài giây đồng hồ mới phản ứng được, giống như là có chút nhẹn không được cười lên đáng vẻ, Vân Nương cười đi qua, còn chưa lên tiếng, hần liền gật gật đầu, dù sao dưới mắt lớn nhất cần việc cần phải làm là cái gì thật là vừa nhìn thấy ngay.

"Đề Tiểu Hồng chuẩn bị nước nóng, Vân Nương, người đi đem Đại Lang y phục cầm một moi ra đến. . . Ha-Ha, tiểu hữu, người cái này lại là chuyện gì xảy ra "

Chính sự an bài xong, lão nhân vừa rồi cười ha ha, trong tiếng cười có như sau cờ lúc đến điệu thủ đồng dạng cười trên nỗi đau của người khác, trên thực tế những ngày qua đánh cờ, cũng được cho rất quen, ngày bình thường lão nhân thường thường không khách khí gọi hần Lập Hằng tiểu tử, đại khái là gặp hần chật vật, mới cười xưng tiểu hữu, biểu lộ nhưng cũng là có chút vui vẻ. Ninh Nghị liền cũng đành chịu mà cười khổ, buông buông tay, dù sao đối phương tiểu thiếp ở đây, hần cũng không có khả năng tùy ý mà nói: "Người lão nhân này cười trên nỗi đau của người khác."

Cùng Giang Ninh trong thành được xưng tụng chiếm diện tích rộng lớn Tô gia đại viện so sánh, Tàn gia tòa nhà không tính lớn, phú quý trình độ tự nhiên

cũng so ra kém, nhưng cũng có thể tính toán là không tệ gia đình giàu có, trước sau xử lý ngay ngắn rõ ràng, khiến người ta cảm thấy phong phú, tràn ngập thư hương khí cùng sinh hoạt khí tòa nhà, có một loại khiến người ta cảm thấy an tâm nội tình. Tuy nhiên sáng sớm Vân Nương là tự mình đi ra ngoài hái rau quả, nhưng kỳ thật cái nhà này bên trong cũng có mấy tên nha hoàn cùng hạ nhân, nuôi nổi mấy tên người hầu gia đình, tại kinh tế trên chung quy cũng không tệ lắm.

Tần lão nguyên phối là cái tương đương khiêm tốn cùng ôn hòa phụ nhân, trước kia là nông phụ xuất thân, nhưng cũng không có phổ thông nông phụ loại kia hẹp hòi hoặc cay nghiệt tính cách, bây giờ hơn năm mươi tuổi, ngày bình thường lo liệu cái nhà này, chăm sóc chút trái cây, vừa rồi Ninh Nghị Vân Nương hái trái cây đi ra cái kia phế vườn, chính là từ Tần phu nhân dẫn người trong nhà thân thủ khai khẩn đi ra, Tần lão bản thân đại khái cũng là động thủ một lần. Có lẽ cũng là như vậy tính tình, mới có thể đem cái nhà này xử lý như thế ngay ngắn rõ ràng, Tần phu nhân cùng Vân Nương cảm tình cũng tốt, dạng này phu thê ba người, đại khái được cho Nhất Phu Đa Thê Chế phía dưới điển hình gia đình.

Chờ Ninh Nghị tẩy qua tắm nước nóng, thay đổi quần áo mới đi ra, Tần phu nhân nhìn từ trên xuống dưới hẩn trang phục, sao là ưa thích: "Lão gia, Ninh công tử mặc vào thân này quần áo, là cùng Đại Lang giống nhau đến mấy phần." Ninh Nghị nhìn xem y phục kia, đích thật là người tuổi trẻ kiểu dáng, vài vóc cũng mới, muốn đến là Tần lão nhi tử y phục. Lão nhân có hai đứa con trai, đều tại ngoại địa. Nghe phu nhân nói như vậy, Tần lão gật gật đầu, sau đó mới hỏi lên Ninh Nghị là sao rơi bờ sông, Ninh Nghị đem trước phát sinh chuyện xui xẻo nói ra, lão nhân lại là một phen cười to.

"Người tiểu tử này, hư người trong sạch, thật sự là đáng giận."

"Lời này cũng quá trả đũa a. . ."

"Ha-Ha. . . Bất quá. . . Trả đũa câu này có thể có cái gì điển tịch sao "

". . ." Theo có học vấn người nói chuyện cũng không dễ, cũng không có việc gì hỏi điển tịch, đánh cờ thời điểm Ninh Nghị là cười giải thích một phen, lúc này chỉ nói: "Nói rất dài dòng." Chỉ chốc lát sau, cái kia Tần phu nhân chuẩn bị kỹ càng bữa sáng, cùng Vân Nương cùng nhau kêu gọi Tần lão cùng Ninh Nghị đi qua, trong bữa tiệc trò chuyện lên Ninh Nghị tại Dự Sơn Thư Viện lúc đầu mấy ngày nay chương trình học cảm thụ, tại Tần lão tới nói, Ninh Nghị sẽ dạy trên sách đơn thuần Gà mờ, tự nhiên miễn không cười mắng vài câu Ninh Nghị dạy hư học sinh, sau đó lại cho tới Trung Thu Tiết sự tình đi lên.

"Bộc Viên Thi Hội sao. . . Bộc gia cái kia Lục thuyền, thú vị thú vị, bất quá tiến đến người nói chung là không quá mức thi tài, nếu nói khiến đông đảo tài tử chạy theo như vịt, cuối cùng vẫn là Phan gia Chi Thủy Thi Hội. . ."

"Ồ, tài tử. . . Rất có tài cái chủng loại kia sao "

"Ha-Ha, đại tài tiểu tài khó phán xét, vậy nhưng khó nói cực kỳ, thi tài chung quy là có chút, hàng năm Trung Thu Thi Hội, Chi Thủy Thư Viện bên kia chung quy có mấy cái thủ thơ hay từ đi ra. Phan gia ba đời hàn lâm, nếu là thân có tài học muốn thành danh, cũng hầu như thi nguyện ý đi đi bên kia. . ."

Tần Hoài đêm trung thu, tài tử Đẩu Văn giai nhân đấu hát, to to nhỏ nhỏ Thi Hội cũng có thật nhiều, thường thường mỗi cái Thi Hội ở giữa cũng có chút ẩn hình giao đấu, cái kia Thi Hội bên trong ra tốt thơ làm, một cái khác Thi Hội lại ra tốt hơn, thường thường tại một đêm này bị xào đến xôn xao, đồng thời tại về sau mấy tháng thậm chí mấy năm bên trong truyền vì giai thoại. Ở trong đó tự nhiên cũng có mỗi cái thương hộ, thậm chí quan phủ loại hình hậu trường phát triển lẫn lộn chi công, nhưng vô luận như thế nào, Tần Hoài Hà danh tiếng cũng là tại trong bầu không khí như vậy bị tô đậm lên.

Bộc Viên Thi Hội cùng Chi Thủy Thi Hội xem như đêm nay ảnh hưởng lớn nhất mấy cái Thi Hội một trong, Bộc Viên Thi Hội tuy xưng Bộc Viên, trên thực tế là từ sáu chiếc đại thuyền hợp thành một chiếc, cả đêm trên sông Tần Hoài phiêu lưu, uống rượu ngâm thơ nhìn pháo hoa cùng dòng sông hai bên đèn đuốc, trên thuyền cũng sẽ có các loại biểu diễn.

Bộc gia vốn là phú thương, nhưng thương nhân địa vị thấp, có tiền về sau muốn hướng văn nhân phương hướng dựa vào, đáng tiếc chuyện như vậy không phải là mấy năm hoặc là vài chục năm thì có thể làm được sự tình, gia tộc của hẩn quá lớn, mấy năm này cũng là đi ra mấy cái có chút tài hoa văn nhân, so Tô gia tốt hơn một chút chút, chỉ là bây giờ trong mắt thế nhân như cũ tính không được cái gì thư hương môn đệ, Bộc Viên Thi Hội trên sông Tần Hoài lấy thịnh đại, xa hoa, náo nhiệt xưng, nhưng trước đi tham gia cũng hơn nửa là cùng Bộc gia tương tự có thương nhân bối cảnh hoặc liên hệ người, tỷ như Tiết Tiến tỷ như Tô Đan Nhi, góp tham gia náo nhiệt, nếu có tự xưng là văn nhân làm làm thơ, một nửa khác thì là dùng để chấp nói nói chuyện làm ăn, thơ làm chất lượng tốt xấu lẫn lộn, nó là xa hoa nhất Thi Hội, nhưng cùng đỉnh cao nhất mấy cái Thi Hội tại Văn Khí trên lại là không cách nào sánh được.

Chi Thủy Thi Hội thì là Tần Hoài một vùng chánh thức đỉnh phong tài tử tụ hội, chủ sự Thi Hội Phan gia là chân chính Thư Hương Thế Gia, ba đời hàn lâm, thế hệ này Phan Minh Thân làm Hàn Lâm Học Sĩ đồng thời cũng kiêm Lễ Bộ Thị Lang, nhà hẩn mở Thi Hội, từ trước đến nay vì đông đảo hữu tâm cầu lấy công danh học sinh chạy theo như vịt, đương nhiên, thật muốn thu hoạch được tham gia Thi Hội tư cách, bản thân cũng phải có nhất định tài học hoặc là đầy đủ quan hệ bối cảnh mới được, trừ một số sớm có danh thanh tài tử có thể thu được mời, hàng năm Trung Thu Tiết trước, cũng không ít tài tử đến Phan phủ ném đũa Danh Thiếp, đưa lên chính mình thơ làm đề cầu có thể thu được ưu ái. Mà tại cái này bên ngoài, rất nhiều thanh lâu danh kỹ cũng đều lấy được mời tham gia Chi Thủy Thi Hội làm vinh, cái này cùng Bộc Viên Thi Hội hàng năm nện xuống trọng kim mời người ý nghĩa là hoàn toàn khác biệt.

"Đã chuẩn bị muốn đi tham gia, Lập Hằng tiểu hữu nhưng có chuẩn bị cái gì thơ làm sao, Phan gia bên kia cũng có mấy cái bạn đánh cờ, người nếu như có ý, cũng có thể qua muốn tương thiệp mời tới."

Tần lão nói xong, nhìn qua cái bàn đối diện Ninh Nghị, Ninh Nghị là cười lắc đầu: "Không hiểu Thi Từ, thuần túy qua Bộc Viên nhìn xem náo nhiệt."

Hẩn cự tuyệt đến hồi hột, Tần lão liền cũng không để lại nói cái gì, ăn điểm tâm xong, gian ngoài ngày đã cao, Ninh Nghị cũng phải cáo từ qua hướng Dự Sơn Thư Viện, đợi tiễn hẩn tới cửa đưa mắt nhìn hẩn đi xa về sau, Vân Nương mới tại Tần lão thân vừa cười hỏi: "Lão gia, cái này Ninh công tử chẳng lẽ thật không hiểu Thi Từ "

"Tiểu Vân nhi người cứ nói đi "

Vân Nương nháy mắt mấy cái: "Gạt người "

"Ha ha, hần đến cùng có thể hay không, ta nhưng cũng là không hiểu rõ, nếu là lúc đầu cái kia mấy cái nói như vậy đi ra, ta ngược lại thật ra tin. Hiện tại nha, vậy liền khó nói." Tần lão lắc đầu cười cười, "Ta cả đời này duyệt người rất nhiều, hoặc mua danh chuộc tiếng hoặc thật có tài học người trẻ tuổi cũng đều có được chứng kiến, thật có học vấn, có theo Không Mạnh chi Đạo bình thân Trung Chính, khiêm tốn hữu lễ, hoặc cũng có đi nhầm đường Cuồng Sinh, hành sự khoa trương, phong lưu không bị trời buộc, nhưng cũng là thật có tài hoa, mỗi lần khiến người ta kinh diễm không thôi. Có thể bất kể nói gì đến, những thứ này cũng đều chẳng qua là chuyện như vậy, nhưng chỉ có cái này Ninh gia tiểu tử, quả thực khiến người ta xem không hiểu ý nghĩ của hần."

"Lúc đầu cùng hần đánh cờ, cảm thấy hần đi nhầm đường, mỗi có hùng hổ dọa người cử chỉ, nhưng chung quy cũng có thể làm cho người suy nghĩ, chỉ cho là tính cách khoa trương, tài tư mẫn tiệp người thiếu niên, nói tới nói lui cũng là không liên quan quá nhiều. Nhưng đánh cờ lâu dài, mới phát hiện cờ đạo của hần lúc thì chính diện, lúc thì kỳ lạ, lại là hoàn toàn không bị quy tắc trời buộc, nói chuyện phiếm một đoạn thời gian, cũng cảm thấy cái này Ninh gia tiểu tử mặc dù nói chuyện tùy ý, nhưng bên trong lại là bình thân hòa tan, chợt có khiến người tỉnh ngộ thuyết pháp, nghe tới mới lạ, kỳ thực nhưng cũng không rời đại đạo."

"Nhớ kỹ mấy ngày trước đây nói lên hần muốn đi Học Đường dạy học, hần thuận miệng đề cập qua vài câu, dạy học không phải dạy người như thế nào đi làm, hần là dạy người là sao đi làm, Cổ Thánh tiên hiền viết sách lập thuyết, chủ yếu nhất cũng chỉ là nói cái này nhân tình thế sự, Thiên Địa Nhân Tâm vận hành chỉ lý, minh bạch những vật này về sau lại biết nên làm như thế nào, đây mới thực sự là Người đọc sách. Hần lúc ấy nói đến tùy ý, như tại những cái kia nông cạn người nghe tới, sợ là muốn chụp hần một cái Cuồng Sinh cái mũ, bất quá. . . Đạo lý, hoàn toàn chính xác chính là cái đạo lý này. Gặp núi là núi, gặp nước là nước, gặp núi không phải núi, gặp nước không phải nước, lại có thể trở lại gặp núi là núi gặp nước là nước, đó mới là đọc hiểu sách. Ân, hần lời này không được nhiều truyền, nếu không sợ là muốn cho người mang đến điểm phiền phức."

"Thiếp thân biết đến."

"Tương giao thời gian ngắn ngủi, thật muốn đưa ra kết luận kết luận cũng là còn sớm, bất quá đánh cờ thời điểm hần cũng đã nói vài câu hợp với tình hình câu thơ, cái kia câu thơ rất tốt, ta trước đó lại chưa từng nghe qua, nếu chỉ luận Thi Từ, nói hần này người không hiểu, a, ta cũng là không tin."

Tần lão quay người đi trở về, Vân Nương theo sau: "Cái kia Ninh công tử vì sao muốn một mực giấu tài đâu, bất luận như thế nào. . ."

"Bởi thế là xem không hiểu a, bất quá có một chút lại là minh bạch." Nói lên cái này, Tần lão khẽ nhún mày, sau đó lại lắc đầu, nhẹ giọng thở dài, "Như Tiểu Vân người nói dạng này, có người trẻ tuổi, mặc dù thân có tài học, có thể giấu tài, có thể tận lực giấu dốt, có thể chịu được nhàm chán, nhẫn nại thời dục hoặc. Cái này cũng đều là hi vọng tương lai có thể có càng nhiều thành tích, một ngày kia cá vượt long môn thăng chức rất nhanh, có thể đứng vậy a, bất luận cái gì loại này nhân vật, bọn họ đều khó có khả năng tại thành danh lập nghiệp trước đó lựa chọn ở rể một thương nhân nhà vì tế. Từ xưa đến nay, làm một người ở rể người, có thể kiến Công lập Nghiệp có mấy người ai, hần nếu thật có đại tài, thì thật là đáng tiếc. . ."

Đề cập cái này, Tần lão như cũ cảm thấy có chút tiếc hận, nam nhân có công danh lợi lộc tâm tư hoặc là nói có dã tâm mới là bình thường, lấy những ngày này tiếp xúc đến xem, dù là cái này Ninh Nghị có một chút dã tâm, hần cũng không thành ở rể đến thương nhân nhà. Lúc này Dân Trí chưa mở, chưa tiếp nhận giáo dục người cùng đọc qua sách nhận qua giáo dục trí thức khác nhau là phi thường dễ dàng liền có thể nhìn ra được. Không nói trước hần có phải thật vậy hay không có tài, chỉ nói có loại này ăn nói khí độ người, tùy tiện làm chút gì đều không đến mức chết đói, cần gì phải chạy tới ở rể

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rể Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

8. Chương 8: Dự Sơn Thư Viện

Ngay tại Tần lão cho là hần hơn phân nửa có mấy phần tài cán, để hần cái này giữa ở rể thương nhân nhà người nghèo chỉ ngắn hành vì cảm thấy tiếc hận thời điểm, Ninh Nghị đã đón sáng sớm nhất quang tiến vào Dự Sơn Thư Viện, để một trong suốt buổi sáng thời gian bởi một đám hài tử học 《Luận Ngữ》mà bắt đầu làm chuẩn bị.

Dự Sơn Thư Viện cũng không có mở tại một cái gọi Dự Sơn địa phương, đây là Tô gia tư làm Học Đường, đương nhiên cũng sẽ thu hơi có chút quan hệ ngoại nhân, nhưng Học Đường cũng không tính lớn, chủ yếu là tới học người không nhiều, mà Dự Sơn, thì là Tô thị nhà một ngọn núi tên.

Dự Sơn Thư Viện mở tại khoảng cách Tô thị đại trạch không xa trên một con đường, không phải cửa hàng tập trung đường đi, bởi vậy hoàn cảnh coi như thanh u, ngôi xóm tường trắng vây quanh, một mảnh nhỏ trúc lâm, xin cái nào đó Đại Nho viết "Dự Sơn Thư Viện" thế bài treo lên, vẫn là có mấy phần thư hương không khí.

Thư Viện trước mắt hết thảy bốn mươi chín học viên, lão sư bảy tên, trong đó bao quát Thư Viện Sơn Trường Tô Sùng Hoa, thì tỉ lệ mà nói giáo viên lực lượng có thể nói hùng hậu, Tô Sùng Hoa bản thân liền là người Tô gia, trước kia đậu Cử nhân, làm qua mấy năm quan viên, đáng tiếc không quá mức thành tích, thậm chí có truyền ngôn nói hấn phạm qua sự tình, mặt khác cũng có hai vị là lương cao thuế từng có làm quan kinh nghiệm lão giả. Trừ lão sư theo học sinh, ngoài ra còn có nữ đầu bếp, tạp dịch loại hình hạ nhân mấy tên.

Tô gia đối với này Thư Viện là hoa đại công phu, đáng tiếc hoặc là những lão sư này đều không lắm đáng tin, hoặc là đám này học sinh trùng hợp đều tư chất ngu dốt, Thư Viện một mực không có ra cái gì thành tích, trước đó bồi dưỡng ra được một ít học sinh tại phát giác Khoa Cử vô vọng về sau nói chung đều tiến vào Tô gia cửa hàng nhận chức, bởi vậy này Thư Viện tính chất nhìn càng giống là một cái Kỹ Thuật Học Viện. Nếu là trong nhà thật làm cho hài tử đi Khoa Cử làm quan con đường này, như vậy bọn họ chắc chắn sẽ để hài tử tại mười hai tuổi trước đó chuyển qua tốt hơn Học Viện.

Ninh Nghị ở chỗ này đã dạy học ba ngày, Tô Sùng Hoa đối với hấn tốt, cũng sẽ không bởi vì hấn là ở rể thân phận mà làm khó dễ hấn cái gì, ở trong xã hội dốt sức làm hồi lâu đều đã là thành tính người không cần thiết làm loại chuyện nhằm chán này. Cần nhắc đến Ninh Nghị kỳ thực không có gì tài học tất cả mọi người nói như vậy bởi vậy để hấn dạy học là vừa vận nhập môn không lâu hơn mười cái hài tử, đám hài tử này hết thảy mười sáu tên, tuổi tác tại sáu tuổi đến mười hai tuổi ở giữa, trong đó thậm chí còn có hai tên chầy lầy Bím tóc tiểu cô nương, đều là Tô gia thân thích, làm cho các nàng biết chút chữ. Trước đó lão sư dạy xong Hiếu Kinh, bắt đầu dạy Luận Ngữ, Ninh Nghị mỗi ngày cố định dạy bảo bọn họ một buổi sáng, buổi chiều rộng rãi một điểm, lễ, vui, bắn, ngư, Toán Học loại hình, chủ yếu là Toán Học, còn lại đều xem lão sư tâm tình cùng năng lực.

Nếu như tại tốt hơn càng chính quy trường học, những vật này sẽ càng quy tắc một số, cũng sẽ càng thêm thay đổi nhỏ, nhưng Dự Sơn Thư Viện hiển nhiên không có điều kiện này. Thì Ninh Nghị tới nói, giáo sư Luận Ngữ kỳ thực tương đương đơn giản, hấn cố nhiên không có cách nào đem Luận Ngữ gánh một lần hoặc là nói ra nỗ một câu đại khái ở nơi nào, nhưng nếu như chỉ yêu cầu sẽ đọc cùng làm ra đơn giản giải thích, vậy liền thật sự là lại dễ dàng bất quá một việc, bất kỳ một cái nào nhận qua Cao Trung giáo dục người hiện đại tìm chút thời giờ có lẽ đều có thể cho 《 Luận Ngữ 》 làm một phen chỉ tốt ở bề ngoài giải thích, đương nhiên, là dùng lời nói suông.

Cứ việc tại cổ đại, chân chính Đại Nho nghiên cứu Tứ Thư Ngũ Kinh vẫn là tương đối khác sâu, còn cao thâm hơn thì đặc biệt cao thâm, có lẽ một cái danh kỹ viết cổ văn cũng có thể làm cho hiện đại giáo sư xấu hổ. Bất quá, đại đa số Người đọc sách không có cơ hội tiếp nhận quá mức cao thâm giáo dục, bọn họ có lẽ xem hết Luận Ngữ về sau liền một bản Mạnh Tử cũng không tìm tới, nhưng Giáo Sư tiêu chuẩn thấp nhất rất đơn giản, nói trắng ra, có thể dạy người biết chữ là được, Ninh Nghị tiền nhiệm chính là như vậy, hấn dạy một đám hài tử gặt gù đắc ý đọc, hưng chi sở chí, sẽ đối với văn bên trong ý tứ làm một phen cơ bản nhất giảng giải, không có qua một đoạn thời gian, yêu cầu học sinh nghiêm ngặt đọc thuộc lòng hoặc là chép lại một đoạn, đây chính là khảo thí, thi không ra được, đánh bàn tay.

Sự tình rất đơn giản mà! Ninh Nghị cũng không tính sửa đổi quá nhiều, phía trước một canh giờ, hấn để một đám học sinh gặt gù đắc ý mà đọc Luận Ngữ kỳ thực đọc sách một mực càng không ngừng đọc trên hai giờ để Ninh Nghị cảm thấy rất thống khổ, bất quá dù sao đám con nít này đều quen thuộc, tiếp xuống hai giờ, Ninh Nghị dùng nửa trước đoạn bắt đầu giảng giải một thiên, sau đó dẫn chứng phong phú thuận miệng loạn tán gẫu, nói điểm cổ sự, nói chút thật sự tình, cũng coi là cho đám con nít này thư giãn một tí.

Đám con nít này rất tốt dạy. Tuy nhiên chỉ là chỉ là ba ngày, Ninh Nghị đã có thể rất rõ ràng cảm nhận được trên lớp học cái kia cảm giác được uy nghiêm của lão sư, dưới mắt không đùa nghịch cá tính hài tử đáng yêu nhất, bọn họ trân quý cơ hội đi học, không nghịch ngợm không gây sự, ra chút ít sự tình người đem người hài tử cái mông đánh sưng người ta cũng cảm thấy đương nhiên, quả thực là lão sư Thiên Đường. Ninh Nghị dạy đến phi thường thoải mái, bất quá chỉ là ba ngày, mỗi ngày giảng điểm kinh thư giảng điểm cổ sự đám con nít này thì thỏa mãn, mà giảng thuật những vật này, Ninh Nghị thậm chí đều không cần chuẩn bị giáo án cái gì, tùy tính mà đi là được.

Hôm nay bắt đầu giảng giải Luận Ngữ bên trong có quang "Giàu cùng quý, là người chỗ muốn. . ." Một đoạn, từ tài phú thu hoạch được phương pháp giảng đến vì thương chỉ đạo, trung gian xen lẫn một số "Đạo của quân tử ái tài" loại hình thuyết pháp cùng giải thích. Ninh Nghị đời trước là làm cái này, bất luận cổ văn, nếu như đơn thuần muốn biểu đạt một đoạn cảm khái, đủ để cảm tới hiện đại trong đại học qua cho tiến sĩ sinh giảng bài. Nhưng trước mắt là một đám không đủ mười hai tuổi hài tử, thuận miệng xách vài câu hấn liền không nói thêm lời, chỉ là nâng mấy cái tiểu ví dụ đùa nghịch một phen, sau đó nói đến Bộc Viên Thi Hội Lục thuyền, lại còn nói đến Xích Bích chi Chiến, bắt đầu cho một đám hài tử nói lên Xích Bích cổ sự.

Đầu năm nay có quan hệ Tam Quốc cổ sự chủ yếu vẫn là Trần Thọ 《 Tam Quốc Chí 》, Ninh Nghị không có đọc qua, giảng chính là Tam Quốc Diễn Nghĩa thói quen, hiện đại lại đi qua các loại văn nghệ trau chuốt, thú vị tính cùng YY độ mười phần, từ Tào Tháo tám mươi vạn đại quân xuôi Nam đến Chu Du đánh Hoàng Cái, liên hoàn thuyền, thuyền có mụ tên, một đám ngày bình thường thì chưa từng nghe qua nhiều ít chuyện xưa hài tử mặt mũi tràn đầy đều là đồ bưng, hưng phấn không thôi, không phải phát biểu: "Tiên sinh, tiên sinh, tiếp xuống đây. . ." Nói đến một nửa đám con nít này mới an tĩnh lại, bởi vì Sơn Trường Tô Sùng Hoa chính đi đến phòng học bên cạnh, chấp hai tay sau lưng mặt không thay đổi đứng ở đằng kia, nhưng cho dù là dạng này, cũng cái biến không một đám hài tử trên mặt cái kia vẻ mặt hưng phấn.

Ninh Nghị như là đã nói đến, đương nhiên sẽ không vì chút chuyện nhỏ này mà phân tâm, tiếp tục một đường nói tiếp, chờ tiếp cận giữa trưa lúc mới vừa nói xong hòa hoãn liên hoàn thuyền, Tô Sùng Hoa vẫn tại đứng ở phía ngoài nghe, cũng khó có thể nói rõ ràng hấn đến cùng là cái như thế nào biểu lộ. Ninh Nghị nói xong cổ sự, tại trên tuyên chỉ viết xuống ra một bài Đỗ Mục 《 Xích Bích 》:

Mũi kích trong cát còn đây, cảm xem còn thấy dấu này triều xưa.

Gió Đông nở bỏ Chu Du, Bên đình Đông Tước xuân thu nhị Kiều.

Giờ học không có bảng đen, viết lên đồ vật đến rất không tiện, Ninh Nghị bây giờ đối với Giáo Sư sự nghiệp có mấy phần yêu quý tâm, một bên viết một bên nghĩ chính mình cần phải "Phát minh" khỏi bạch bản cái gì, cầm bút than viết viết cũng so Sa Bàn dùng tốt, hấn viết xong sau một đám học sinh vội vàng chép lên giấy. Đi ra cửa bên ngoài, Tô Sùng Hoa chào đón, không có biểu tình gì trên mặt cũng lộ ra nụ cười.

"Hiện chất Cao Tài, đối với Tam Quốc Ngụy Tấn sử lại có xâm nhập nghiên cứu, vừa rồi cái kia cổ sự, nghĩ là lấy từ Trần Thọ Tam Quốc đi "

Nếu là Tàn lão tại cái này, không thể nói được muốn đem Ninh Nghị mắng hơn mấy câu, nói hấn vô ích nói nhảm, dạy hư học sinh loại hình. Trên thực tế chân chính Tam Quốc Chí nào có đặc sắc như vậy, thí dụ như thuyền có mượn tên một tiết, nhưng thật ra là Tôn Quyền lái thuyền đi ra ngoài đi dạo bị tiễn bắn, thân thuyền một bên bị bắn tên quá nhiều, kém chút lật úp, sau đó Tôn Quyền hạ lệnh đem thuyền quay đầu, dùng một bên khác qua tiếp nhận mũi tên, mới khiến cho thân thuyền lấy được thăng bằng nghênh ngang rời đi. Ninh Nghị chỉ nhìn qua Tam Quốc Diễn Nghĩa phim truyền hình cái gì, Tô Sùng Hoa cũng chưa có xem Tam Quốc Chí, vừa rồi ở phía sau đem Ninh Nghị nói cổ sự nên nói sách tới nghe, nghe được đã nghiền, lúc này tới khen hấn học thức uyên bác, cổ sự làm người say mê.

Bất quá, khen vài câu qua đi, nhưng cũng nói bóng nói gió mà đề điểm một phen, không muốn đối với đám này học sinh khách khí như vậy. Nếu như Ninh Nghị lúc này đã là cái năm sáu mươi tuổi độc giả cao tuổi, đối phương nói chung không biết nói những thứ này, chỉ bất quá hấn dưới mắt nhìn chỉ là chừng hai mươi, ngoài miệng không có mấy cọng tóc, liền cần đối với đám con nít này nghiêm khắc một điểm, mới hiển lộ ra Sư Đạo uy nghiêm, hiển nhiên đối với Ninh Nghị trên 《Luận Ngữ》 khóa lại giảng Tam Quốc là không hài lòng, đặc biệt là giảng được như thế sinh động, nghiêm chỉnh Trà Lâu kể chuyện. Ninh Nghị gật đầu thụ giáo, khiêm tốn cung kính, quay đầu chỉ coi chưa từng nghe qua.

Sau đó Tô Sùng Hoa mời hấn tại Thư Viện ăn cơm trưa. Bình thường tới nói, phổ thông Tiểu Môn Tiểu Hộ mỗi ngày đều là ăn hai bữa, có hai bữa đều ăn không nổi, bất quá Tô gia vốn liếng hùng hậu, vẫn là nhiều hơn một hồi bữa trưa, chỉ là không chính quy, có đôi khi cũng dùng bánh ngọt thay thế. Ninh Nghị từ chối nhã nhặn rồi đối phương mời, một đường về nhà thay quần áo, sau đó đưa cho Tiểu Thiên, dự bị rửa sạch về sau trả lại Tàn lão, rồi trong lòng sự tình lại không nói với nàng, miễn cho nàng ngạc nhiên tìm một đồng thuốc cho mình ăn. Ninh Nghị tại Thư Viện lên lớp mấy ngày nay, Tiểu Thiên đã không phải là tùy thời đều đi theo hấn, buổi sáng để trống xử lý sự tình khác.

Tối buổi chiều, liền lại qua Tàn Hoài Hà một bên đánh cờ. Kỳ thực Tàn lão cũng là quái nhân, Ninh Nghị trước kia đã cảm thấy hấn hơn phân nửa làm qua quan viên, buổi sáng hôm nay qua đến đối phương trong nhà, liền càng thêm chắc chắn cái này một nhận biết, nhà kia giữa rất nhiều phong cách bài trí không thể nào là người bình thường có thể có, lại thêm ăn nói cùng nhân giới, dạng này người, thể mà mỗi ngày chạy đến bờ sông bày cờ, cũng là thật quái.

Hôm nay tới thời điểm, sớm đã có một tên lão già khác ở chỗ này cùng Tàn lão đánh cờ, lão già họ Khang, cùng Tàn lão tuổi tác tương tự, gia cảnh giàu có, lão thái gia diễn xuất, đi ra ngoài ăn mặc vàng son lộng lẫy, đem hai tên sai vặt hai tên nha hoàn mở đường, gia hỏa này bộ dáng nghiêm khắc, miệng cũng so sánh cay nghiệt, bất quá cờ lực rất cao. Mỗi lần Ninh Nghị phê bình cờ đạo của hấn "Quả thực hạ lưu", "Không có chút nào Quân Tử chi Phong", "Há có thể như vậy đây đưa đến cùng", "Tiểu bối đáng giận", vừa quay đầu, liền đem cái này hấp thu tới, thoáng sửa đổi về sau cùng Tàn lão đại chiến, kỳ thực Tàn lão cấp độ cao hơn hấn, đem một loại mới mạch suy nghĩ hấp thu về sau đối đến không có chút nào khói lửa.

Ninh Nghị lại tới đây cũng đã gặp không ít người, người bình thường, không bị qua bao nhiêu giáo dục hải từ hoặc là nhận qua một số giáo dục nhưng vẫn cũ tư tưởng xơ cứng rất nhiều người, muốn nói bảo thủ cũng tốt đồn hậu cũng được, nhân giới cùng tư duy phương thức hoàn toàn chính xác không có hiện đại người như vậy linh hoạt, nhưng là tới cao tăng, lại không thể so với người hiện đại kém. Tỷ như Tàn lão, miệng không nói cái gì, tâm lý lại là một cách tự nhiên đang tiêu hóa hấn cảm thấy mới lạ đồ vật, suy tư trong đó ý nghĩ cùng nguyên lý, cái này họ Khang lão đầu thì là miệng đầy lễ nghĩa liêm sỉ nhân nghĩa đạo đức, nhưng thật hạ lên cờ đến vẫn là Tâm Ngoan Thủ Hắc, vạn sự không câu nệ, đương nhiên, nếu không có Ninh Nghị Tàn lão những người này, có lẽ cũng nhìn không ra tâm hấn hung ác địa phương, hấn chỉ là so Tàn lão có kém mà thôi, so với người bình thường, vẫn như cũ là cao hơn ra rất nhiều.

Tàn lão cùng mấy tên bạn đánh cờ gần nhất thường xuyên nghiên cứu Ninh Nghị cờ lộ, dù sao cũng là đột nhiên trông thấy những thứ này mới lạ nước cờ, vẫn là có nghiên cứu giá trị. Ninh Nghị đối với lão nhân cũng không có bao nhiêu khiêm nhượng ý nghĩ, có đôi khi không để ý Khang lão dụng râu trừng mắt, có đôi khi làm theo tới nói lên vài câu: "Người lão nhân này nói một đằng làm một nẻo, không phải người tốt." "Nước cờ này ngươi dám hạ đi xuống, ngươi hạ hạ qua! Hạ hạ đi nhìn thử một chút!" Ngày bình thường nói chung không có gì tiểu bối dám theo cái này Khang lão mạnh miệng, hai người tại cờ bày ra một bên nhỏ nhỏ âm ỷ một trận, Tàn lão ở bên cạnh cười trên một trận, nếu là Khang lão tới đối cục, hấn liền nói "Lập Hạng nói rất có đạo lý a", như đối thủ là Ninh Nghị, hấn liền giúp đỡ cùng nhau lên án Ninh Nghị tay này cờ quá không quang minh chính đại.

Bất quá cho dù âm ỷ lên, lẫn nhau ác ý là không có gì, Khang lão lúc đầu đích thật là coi Ninh Nghị là làm vô tri tiểu bối đến huấn, sau đó liền cũng hiểu được gia hỏa này đích thật là có thể làm làm đối thủ người, đối phương cũng là hoàn toàn tự nhiên không có đem chính mình bày ở tiểu bối vị trí bên trên. Bất kể như thế nào, cái này Khang lão tới về sau luôn có một bình trà ngon mang đến, hấn để hạ nhân chính mình đem trà cụ, đem lá trà, đem nước, nha hoàn liền ở bên cạnh trà bày ra trên mặt bàn tươi pha tốt. Ninh Nghị đi qua cũng không khách khí, chính mình cầm một chén, chuyển cái băng ngồi vào bàn cờ một bên, một lát sau uống một ngụm trà: "Ồ, Khang lão muốn thua."

Lão đầu chính ở trong lòng tính toán cờ, lòng mày nhướn lên: "Người cái này ngoài miệng không có lòng tiểu tử biết cái gì thắng thua, uống lão phu trà còn dám nói loại lời này. . . Hừ, lão phu đã có diệu chiêu. . ."

Hấn giờ tay lên muốn Lạc tử, Ninh Nghị ho nhẹ một tiếng, tay của lão nhân lập tức dừng lại, nghi ngờ nhìn vài lần lại thu hồi lại. Ninh Nghị lại uống một ngụm trà: "Cái này chén trà liền đáng giá nhiều như vậy. . . Ân, cái này cái gì trà"

"Cô lậu quả văn tiểu tử, thật sự là phung phí của trời, Từ Duẩn có nghe qua sao"

Tàn lão cũng ở bên kia thưởng thức trà, lúc này cười nói: "Cổ Chử Từ Duẩn, trà ngon, chỉ là lúc này bên đường đun nấu, lại là có chút đáng tiếc, sớm biết hấn hôm nay đem trà này tới, bàn cờ này là nên đi về nhà hạ."

Cái kia Khang lão lại không thèm để ý, lúc này rót cục nghĩ kỹ một nước, nhúng tay ra xuống quân cờ: "Trà, cũng là dùng để uống, mọi người cờ hưng chính nồng, lại là cùng chung chí hướng, sau đó cùng nhau đem trà này uống hết, cái này mới là trọng yếu nhất. Trà chỉ là từ vật, vì lấy lòng người ta mà sinh, người ta cảm thấy nó có thể chịu được cửa vào, nó mới có giá trị, gì tiếc chi có."

"Khang lão lời nói này lên man có khí khái, như cái đại nhân vật."

"Đại nhân vật gì, lão phu. . ."

"Vị này lão phu, nguoi thua."

"Ấy. . ."

Ninh Nghị vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười lên, lúc này Tần Hoài Hà một bên phong cảnh thoải mái, hắn bụng chén trà đi ra, hậu phương Tần lão đã cười, Khang lão nói: "Há nhưng như thế. . ."

"Ha-Ha, vốn là nhìn Minh Công nguoi hôm nay mang đến trà ngon, ta vốn muốn lừa dối mấy cái tay, trộm thả một ván, thế nhưng là lời nói này khí khái nghiêm túc, quân tử tương giao, đúng là nên như thế, lão hủ cũng là không muốn già mồm, ha ha ha ha. . ."

Khang lão đối với mình lại đem trà đến lại thua cò rõ ràng bất mãn, nhưng dù sao thua, nhận vẫn là nhận, đem Ninh Nghị kêu đến mọi người đem ván cò này làm một lần phục bàn, sau đó vẫn là Khang lão cùng Tần lão hạ. Trong lúc đó Tần lão nói lên Ninh Nghị sáng sớm vì cứu người rơi trong sông còn bị đánh một bạt tai chuyện lý thú, Ninh Nghị miễn không bị Khang lão nhìn có chút hả hê trào phúng một phen, về sau nghe hai lão nhân này nói lên gần nhất phía Bắc lại bị người Liêu xâm chiếm sự tình.

Cuối thu ánh sáng mặt trời coi như long lạnh, nhưng buổi chiều trên sông Tần Hoài nổi lên gió đến, ván cò này hạ xong, thời gian cũng đã không còn sớm, mọi người riêng phần mình về nhà.

Bởi vì ngày nọ buổi chiều thổi nửa cái buổi chiều gió, sáng ngày thứ hai lên, Ninh Nghị cảm thấy đầu có chút hỗn loạn, cũng không biết có phải hay không là sinh bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

9. Chương 9: Hô Duyên Lôi Phong

Đối với trước mắt thân thể này, Ninh Nghị cũng không có bao nhiêu tự tin, bất quá tốt xấu đoán luyện mấy tháng, dậy sớm đầu hơi choáng váng cũng thuộc về bình thường, đẩy cửa hóng hóng gió, đầu cũng liền tỉnh táo lại.

Lúc này trời còn chưa sáng, toàn bộ Giang Ninh thành đều bao phủ tại hắc ám màn trời hạ, nhưng dù sao đã gần đến bình minh, từ lầu hai nhìn ra ngoài, bao quát Tô gia Trang Viên ở bên trong, gần gần xa xa trong thành thị, cũng đã có từng điểm từng điểm phù động đèn đuốc. Phụ cận sân nhỏ ở giữa sáng sớm bọn hạ nhân đang đi lại lấy, mơ hồ tiếng nói chuyện. Càng xa xôi địa phương, vượt qua tường viện, đắm chìm trong hắc ám hình dáng bên trong từng cái từng cái đường đi, mông lung Phòng Xá ánh đèn.

Đối diện tầng hai trong tiểu lâu, vàng ám đèn đuốc xuyên thấu qua song cửa sổ thấu bắn ra, cho trong sân lòng trên một tầng ám áp nhan sắc. Ba tiểu nha hoàn xưa nay liền phải sáng sớm, Tô Đàn Nhi làm theo lúc sớm lúc muộn, bất quá hôm nay buổi sáng xem ra đã đứng dậy, bên kia lầu hai trong cửa sổ chiếu ra nữ tử thân ảnh nhìn gương trang điểm cất hình, tiểu nha đầu thân ảnh trước sau bận rộn. Ninh Nghị cất bước xuống lầu lúc, Quyên Nhi đang hành lang đi vào trong quá khứ bên kia lầu nhỏ đi qua, hơi hơi quỳ gối hành lễ, nhẹ giọng chào hỏi: "Cô gia đã dậy rồi."

"Quyên Nhi sớm."

Sau đó, lầu hạ một cái phòng cửa sổ đẩy ra, cũng lộ ra đang ở bên trong bận rộn Thiên nhi mặt: "Cô gia nguoi khác xuống tới a, ta bụng trên nước qua."

"A, không cần làm phiền, ta tự mình tới là được."

Tô gia có đầu bếp phòng, bởi vậy cái này hai tòa tiểu lâu bên trong không có cung cấp nấu nướng đơn độc nhà bếp, nhưng lầu dưới trong căn phòng nhỏ lại có nấu nước nóng cùng rửa mặt địa phương, bởi vì mùa đông nếu như muốn tắm rửa, coi trọng một chút cũng sẽ ở thùng tắm ra đời hóa, cái này phòng tắm thì không tốt thiết lập trên lầu. Tiểu Thiên trước mắt đã thích ứng Ninh Nghị sáng sớm rèn luyện thói quen, lúc này dự định bụng nước nóng đi lên, Ninh Nghị là đã xuống tới, hắn một người hiện đại, những thứ này Tiểu Tiết không câu nệ, chính mình nấu nước cũng không có gì, trước mấy ngày sáng sớm rời giường, chạy xuống đợi nấu nước thời điểm hắn nhàm chán ngồi xỏm ở bên nhà bếp thêm củi, làm cho Tiểu Thiên có chút chân tay luống cuống, lúc ăn cơm Tô Đàn Nhi còn có uyển chuyển nói: "Tướng công đừng đi làm những sự tình này." Tiểu Thiên cũng như làm sai sự tình đồng dạng tại bên cạnh cúi đầu, hắn chỉ là cười cười, nói không sao.

Không đáng tận lực khoa trương qua biểu hiện mình đặc lập độc hành, chánh thức là phạm chuyện kiêng kỵ, hắn là sẽ không đi làm, nhưng cũng không cần tận lực thu liễm đem chính mình hoàn toàn biến thành một cái "Cổ nhân", nếu không chính mình tới nơi này hoạt một lần, lại có thể có cái gì kinh.

Nếu mọi người sau này thật muốn cùng một chỗ chịu đựng rất nhiều năm nếu thật có làm phu thê khả năng, như vậy những chuyện nhỏ nhặt này thương, cùng chính mình thu liễm, chẳng làm cho đối phương chậm rãi qua thích ứng đi giải, nguyên có rất nhiều không quan trọng tiểu địa phương, hẳn sẽ đi biểu hiện ra ngoài, nguyên có hẳn sẽ không để ý chính mình ngẫu nhiên tiến tiến nhà bếp đốt nhóm lửa. Nguyên có hẳn lại ở trong lớp học cho một đám học sinh giảng điểm cổ sự giảng điểm chuyện bên người, cái này không thay đổi. Tại trong lời nói ngẫu nhiên thêm mấy cái người bên ngoài không hiểu nhiều hiện đại dùng từ, cái này cũng không cần quá mức để ý.

Tại cái kia Tần gia lão đầu trước mặt, ngẫu nhiên cũng có thể nói điểm so sánh tiền vệ khái niệm, dù là hơi có chút ly kinh bạn đạo, không quan hệ. Lão nhân này làm qua quan viên, có kiến thức, mà lại sẽ muốn sự tình, Tiểu Tiết không câu nệ. Mọi người chỉ là bạn đánh cờ, không có lợi ích liên lụy, như lão đầu kia nói, chính mình ở rề thương nhân nhà, muốn tại công danh loại hình đồ vật trên trời lên trên là rất khó, quân tử chỉ giao đàm như thủy có lẽ cũng là bộ này tình huống, người ta cũng không hại chính mình. Đánh cờ thời gian lâu như vậy đến nay, Tần lão tại phỏng đoán hẳn, hẳn làm sao không tại phỏng đoán đối phương.

Đã bằng hữu có thể kết giao, vậy liền không quan trọng. Ngẫu nhiên nếu nói trên hai câu vượt mức quy định một điểm nhận biết, nhìn đối phương một bộ suy nghĩ sâu xa đáng về kỳ thực cũng mãn thỏa mãn hư vinh tâm, với hẳn mà nói đơn giản nói mò nói chuyện phiếm, kỳ thực những thứ này nhận biết dưới mắt cũng không phải là không, chỉ nói là pháp khác biệt mà thôi. Nếu thật chính mẫn cảm đồ vật, hẳn đương nhiên sẽ không dây vào.

Dưới lầu đánh răng rửa mặt cái này lúc sau đã có bàn chải đánh răng bột đánh răng, chỉ là cảm giác xác thực kém sau đó ra sân nhỏ, thông qua tiểu đạo hướng cửa hông đi ra ngoài, trên đường đi gà trống đã bắt đầu gáy minh, phía đông ần ần lộ ra hơi trắng ánh sáng, ngẫu nhiên gặp gỡ cái khác trong viện nha hoàn hoặc quân sự, gọi tiếng cô gia, chào hỏi.

Ra Tô gia sân nhỏ, vẫn như cũ là dọc theo nguyên bản con đường bước nhanh tới, trên đường ngẫm lại hôm nay khi đi học nên nói chút gì, lại ngẫm lại tự mình biết một số trung quốc phong ca khúc. Có chút ca khúc hẳn đã nhớ không được đầy đủ, có lẽ không phù hợp thời đại này Văn Phong, nhưng đầu năm nay giải trí thật sự là quá mức thiếu thốn, ngẫm lại qua một thời gian ngắn nữa nói không chừng chính mình quên đến càng nhiều, đã cảm thấy hoàn toàn chính xác có đem còn nhớ rõ ca khúc lời bài hát chép xuống tất yếu. Muốn một trận, lại nghĩ tới Thi Từ thượng, hẳn trước kia lúc đi học không phải học sinh tốt gì, tận lực qua nhớ Thi Từ có lẽ không nhiều, bất quá về sau mấy chục năm đọc lướt qua rộng khắp, không ít Danh Ngôn vẫn nhớ, cái này là không tệ tự nguyên, về sau quên đáng tiếc.

Chạy ra non nửa, mới phát giác được thân thể xác thực là có chút vấn đề, ngày hôm qua rơi xuống nước cuối cùng vẫn là mang đến ảnh hưởng xấu, bất quá dù sao hoạt động, có lẽ chạy một trận, ra một trận mồ hôi là không tệ trị liệu, vì vậy tiếp tục tiến lên.

Trong thành thị nhấp nhô vụ khí, cùng hôm qua không khác nhiều quang cảnh, tiếp cận hôm qua từ trong nước bò lên địa phương lúc, nghe thấy cách đó không xa trên mặt sông có chút vang động truyền đến, đó là rơi xuống nước phương vị. Thả mắt nhìn đi, lò mờ có một bóng người ở nơi đó đứng đưa, dường như chống đỡ một đầu thuyền nhỏ.

Hắn thả chậm cước bộ, nghi ngờ nhích tới gần. Thuyền nhỏ tại trên nước kịch liệt mà lắc lư, một đạo nữ tử thân ảnh chống đỡ thật dài cây trúc đứng trên thuyền, tựa hồ là đứng không vững, ngay tại Ninh Nghị xem chừng hạ lắc lư rất lâu, phanh ngã lại trong thuyền. Cũng không biết có phải hay không là sáng sớm hôm qua nữ nhân kia, hôm nay nữ tử này khóa một kiện phấn hồng sắc áo choàng, dáng người cao gầy thướt tha, rất xinh đẹp, cũng là cái này đầu vật cùng nữ tử nhỏ trong thuyền bò dậy bộ dáng có chút tổn hại khí chất.

Thuyền nhỏ lắc đến kịch liệt, nữ tử kia cẩn thận từng li từng tí đứng lên, một cái tay nhẹ nhàng chống đỡ mạn thuyền, lúc ngừng đầu lên tóc mai có chút chút lộn xộn, thoáng nhìn bờ sông chính nghiêng nghiêng xem trò vui nam tử thân ảnh, nhất thời trừng to mắt, có chút bối rối. Ninh Nghị cái này mới nhìn rõ ràng cái kia thật dài cây trúc một mặt buộc một cái túi lưới, mặt trên còn có chút bùn cát, nữ tử cẩn thận sau khi đứng dậy, cầm trên tay một thanh thái đao.

Ồ, đích thật là ngày hôm qua đem . .

Áo choàng xinh đẹp, nhưng có chút cũ, nữ tử này kỹ năng bơi kém, nhưng có lẽ hơi biết chống thuyền, thế mà đợi đến buổi sáng lúc không có người mới chạy tới vơ vét thanh này thái đao, then thùng sao muốn đến cái này đại khái là cái dĩ vãng sinh tồn hoàn cảnh cũng không tệ lắm cô nương, nhưng dưới mắt hoàn cảnh có thể cũng có chút không tốt. Ninh Nghị nhìn vài lần, đạt được như thế cái kết luận, hẳn đối với người bên ngoài ngã không thể nào quan tâm, không sai còn nữ tử kia từ tựa hồ có chút bối rối, cây trúc chống thuyền muốn cập bờ, nhưng có lẽ là bối rối, thuyền nhỏ một mực đang trên nước đảo quanh, nằng lại có chút đứng không vững, nhiều lần kém chút té một cái. Sau đó. . .

"Hắt xì"

Ninh Nghị đang chuẩn bị đi, trong miệng hắt cái xì hơi, trên thuyền nữ tử cũng hắt cái xì hơi, bịch một cái lại ngã lại tiểu trong thuyền, đứng lên lúc, có chút khó chịu hướng bên này trừng tới, Ninh Nghị cũng hơi cảm thấy lúng túng bừa bộn: "Gà đều đã chết đuối, người còn có vơ vét cây đao kia làm gì. ."

Hơi hơi trầm mặc.

"Gà trở về. ."

"Hà "

Ninh Nghị vốn là tùy ý mở miệng, nói thực ra, vậy thì thật là cái tương đương tương đương vụng về cười lạnh, nhưng hẳn đánh giá sai đối phương trả lời, trong sông tiếng nói truyền đến về sau, Ninh Nghị cũng có chút ngoài ý muốn sững sờ.

". . . Gà không chết, Trần gia. . . Trần gia đại thẩm tìm trở về." Đối phương làm giải thích.

". . . Nha."

Hôm qua nữ tử này đem gà đuổi đến nhảy sông, sau đó Ninh Nghị cũng bị kéo xuống, không thể sau khi nhìn thấy tục, muốn đến cái kia gà cũng lợi hại, bay nhảy một trận lại lên, dân phong cũng là chất phác, biết nàng ném gà lại còn có trả lại. Ninh Nghị ở trong lòng tán thưởng một phen, chốc lát sau nói: "Có thể đem cái kia cột đưa qua sao "

Thuyền nhỏ khoảng cách bên bờ có một khoảng cách, cái kia cán dài nguyên bản ngược lại là có thể đến, chỉ bất quá nếu là muốn lập tức tới, nữ nhân kia khí lực lại là không đủ, đòn bẩy lực đạo cũng làm cho thuyền nhỏ có chút nguy hiểm, thử mấy lần, cán dài một đầu nương đến bên bờ, nhưng như cũ thẳm dưới đáy nước, Ninh Nghị tay đẩy đủ không đến, đành phải dọc theo sông mà lên, đi ra một đoạn, mới mặt khác tìm một cây ven đường cây trúc đến, từ bên bờ đưa tới, mới đưa nữ tử kia lên thuyền một khối kéo qua.

"Cảm ơn vị công tử này. . . Còn có chuyện ngày hôm qua, thiết thân lúc ấy vừa mới tỉnh lại, làm chút. . ."

Nữ tử này cũng không phải không phân thị phi, lên bờ về sau liền mở miệng nói xin lỗi, đồng thời để chuyện ngày hôm qua hướng Ninh Nghị xin lỗi, sáng sớm hôm qua được người cứu lại phiền người một bạt tai, nàng nghĩ đến đại khái là cảm thấy quần bách. Ninh Nghị đối với cái này lại không chút nào để ý, phát phát tay: "Không có chuyện gì không có chuyện gì, ta còn có phải tiếp tục chạy, đi trước."

Xoay người lại là một tiếng hắt xì, cũng mặc kệ nữ tử kia tại sau lưng hỏi "Công tử chẳng lẽ bị người đuổi theo" loại này cổ quái vấn đề, một đường chạy xa. Báo ân theo báo thù một dạng, đều là chuyện phiền toái, không nói trước thực tế, nói với địa phương trên một trận cảm kích ngôn từ chính mình vẫn phải khiêm nhượng nửa ngày, giữa nam nữ lễ nghi lại phiền phức, cần gì chứ, mình bây giờ sinh bệnh, vẫn là chạy một chút đi ra khỏi điểm mờ hôi càng thực tế.

Con đường này chạy qua rất nhiều lần, tới đặt hàng địa phương quay đầu, trên nửa đường mới rốt cục phát hiện nữ tử kia trụ sở, đó là một chỗ ven sông hai tầng lầu nhỏ, man độc đảo, ven sông bên kia có Tiểu Lộ dài vườn đi ra, hơi có chút ở trên nước phong nhã khí tức, nhưng thuần lấy trụ sở mà nói, chỉ sợ có chút không thực dụng, mùa đông hẳn là sẽ so sánh lạnh. Nữ tử lúc này thì đứng tại lầu nhỏ bên ngoài một mảnh nhỏ đất trồng rau bên cạnh, đất trồng rau dùng hàng rào vây quanh, hôm qua bị nàng truy gà mái lúc này ngay tại hàng rào bên trong, nữ tử cầm thái đao do dự nửa ngày, vừa rồi đi vào, nhưng tay đi bắt cái kia gà mái, gà mái điên cuồng bay nhảy lấy phản kháng, nàng lại chặt vật lui ra ngoài, nhanh lên đem hàng rào đóng kỹ.

Cái này ngược lại là có thể xác định, nữ nhân thật là chưa làm qua sự tình, nhưng điều kiện cũng không dễ, ở tại loại này lầu nhỏ bên trong, sợ cũng là cùng Tần Hoài Hà trừ danh giải trí sự nghiệp có liên quan phong trần nữ tử. Có danh kỹ hàng ngũ chuộc thân cho mình về sau chọn làm một mình, hoặc làm cá biệt gây nên sân nhỏ ở lại, nói là hoàn lương, kỳ thực sẽ còn lần lượt có ân khách đến cửa, vẫn như cũ là đang hot Gái Vĩp, không nhận người khác bài bố về sau thậm chí còn lộ ra cấp cao rất nhiều. Nhìn nàng hình dạng mỹ lệ, lại không biết làm sao lại luân lạc tới muốn chính mình giết gà trình độ.

Ninh Nghị một bên nhìn một bên từ bên cạnh chạy tới, nữ tử có một lần đi vào, lần này đã bắt lấy cái kia gà, nhưng mà quay người lại, gà mái giãy dụa đào tẩu, lông gà bay loạn. Nữ tử trong lúc bối rối, cái kia gà mái đã bay ra hàng rào, bị không nhìn được Ninh Nghị tới ôm đồm trên tay, lần này hai cái cánh bị tóm chặt, đã không có khả năng tránh thoát, nữ tử kia gặp lại là Ninh Nghị, sửng sốt nửa ngày, đại khái lại muốn đa tạ hoặc xin lỗi, Ninh Nghị khẽ vươn tay: "Đào lấy ra."

"Ây. . ."

Ninh Nghị lười nhác cùng với nàng ách đến ách qua, nhưng tay cầm qua thái đao, cái kia hàng rào bên ngoài mặt đất nguyên bản đã chuẩn bị kỹ càng một cái bát, Ninh Nghị chỉ là đi qua ngồi xuống, bắt lấy cánh tay lại nắm gà mái liều mạng giãy dụa đầu gà, để nó đem cổ lòi ra đến, sau đó nhẹ nhàng phát phát dao.

"Công. . . Vị công tử này. . . Cái kia. . . Quân tử. . ."

"Quân tử cái đầu của ngươi, nước nóng nấu sao "

". . . Đang nấu."

"Được."

Ninh Nghị không nói nhảm, một đao cắt gà mái cổ họng, bắt đầu đem máu gà bỏ vào trong chén, vũng vàng khô huyết chỉ về sau, gà mái cũng không có nhiều giãy dụa, hẳn đem gà ném lòng đất, đao thả bát thượng, đứng lên.

"Cầm nhà bếp đến liền lấy nước nóng nhỏ lông, sau đó mở ra lật tẩy một chút nội tạng, nói trở lại, đem nó làm thành đồ ăn làm như thế nào nấu, ngươi biết "

Nữ tử chần chờ.

"Tính toán, tìm biết nấu để người ta giúp đỡ chút, thí dụ như kia là cái gì giúp ngươi đem gà tìm trở về đại thẩm cái gì, giết con gà không dễ dàng, đừng lãng phí, mặt khác đi xem một chút đại phu, ngươi chỉ sợ sinh bệnh. . . Ta cũng sinh bệnh. Đi trước, không cần cảm ơn cảm ơn ta, ta là Hoạt Lôi Phong. . A thu "

Hắn xoay người, một đường chạy chậm, nhanh chóng đi. Hậu phương nữ tử mắt tiễn hẳn rồi đi, mới hơi hơi kịp phản ứng, nhủ mảy: "Hoạt. . . Lôi. . . Phong hoạt vẫn là Hô Hô Lôi Phong. . . Thật là lạ. . ." Trên đời này dù sao không có họ hoạt người, tới gần một điểm, họ Hô là có, nữ tử nhỏ giọng tại

trong miệng châm chước nửa ngày, cảm giác đối phương có lẽ là dân tộc thiểu số, lại hoặc là họ Hồ Duyên, cái kia chính là gọi Hồ Duyên Lôi Phong, cái tên này có chút bá khí, có lẽ chính là cái này.

Đĩ vãng cũng được cho biết người rất nhiều, bắt quá nam tử này gặp đều là mình chậ vật một mặt, mà lại hành vi cùng nói chuyện cũng trách, ngày xưa ứng đối chỉ từ ngược lại có chút không dùng được. Nàng nghĩ một lát, dù sao Ninh Nghị đã chạy roi, cũng chỉ đành hậm hực mà dẫn theo gà mái, bụng đựng máu gà bát, hướng nhà bếp bên kia đi qua. . .

Cùng ngày buổi sáng tại Dự Sơn Thư Viện lên lớp, thân thể cảm giác khó chịu đã kinh biến đến mức kịch liệt, xong tiết học về sau trên đường về nhà nôn một lần, đã có thể xác nhận tình huống thân thể chuyển biến xấu, lần này Tiểu Thiên là theo bên người, sau đó về đến nhà về sau, hẳn liền bị xem như bệnh nặng hào đồng dạng bị đẩy lên lầu hai trên giường cho bảo vệ.

Mới tới bên này lúc trải qua bệnh nhân sinh hoạt, đại khái lại được vượt qua một hai ngày mới được. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

10. Chương 10: Tương lai bộ dáng

Lúc chàng vạng tối, trời chiều nhuộm đỏ khí trời, cũng đem nửa cái Giang Ninh thành ngâm ở âm áp rặng mây đỏ bên trong, từ bên ngoài khi trở về, Tô Đan Nhi gặp gỡ Tiểu Thiên, sau đó cũng biết Ninh Nghị nhiễm gió rét sự tình, một bên theo Tiểu Thiên hỏi đến đại phu thuyết pháp, nàng một bên dẫn ba tên nha hoàn hướng gia gia Tô Dũ Tô Thái Công viện từ đi qua.

Hôm nay có việc muốn theo gia gia thỉnh giáo một chút, nếu biết Ninh Nghị không quá mức trở ngại, tự nhiên liền không cần vội vàng đi qua nhìn. Tiến viện từ về sau, mới phát hiện Tam thúc Tô Vân Phụng cùng Tam Tẩu cũng tại, theo cùng một chỗ còn có Tam thúc cái thứ hai nữ nhi, trước mắt mọi người xưng cô bé này vì Thất nha đầu, dưới mắt nàng đang ở trước mặt gia gia kể chuyện xưa. Mấy tên nha hoàn hầu hạ tại mọi người chung quanh.

". . . Sau đó a, cái kia Chu Du đầu, liền đem Hoàng Cái đánh một trận. . ."

Tô Đan Nhi đi qua chuyển cái băng ngồi xuống, cũng cùng gia gia, Tam thúc Tam Tẩu cùng nhau nghe nữ hài tử cổ sự, nói là Tam Quốc sự tình, mạn thú vị. Không lâu sau đó cái này cổ sự nói xong, nữ hài đứng lên: "Nhị tỷ."

"Tiểu Thất biết kể chuyện xưa, thật giỏi, theo phụ thân qua từ lâu nghe kể chuyện sao "

"Không đúng vậy a, là tiên sinh tại Học Đường lúc nói cho chúng ta nghe."

"Ừ" Tô Đan Nhi chần chờ một hồi, "Cái nào tiên sinh."

"Nghị ca ca a, Nghị ca ca biết rất nhiều thứ đây."

Người ở rẻ danh tự mặc dù nói đi ra ngoài không dễ nghe, ăn nhờ ở đậu địa vị thấp, nhưng là tại gia đình nhà gái, căn bản là đem người ở rẻ xem như huynh đệ đến xưng, bởi vậy cái này Thất nha đầu cũng chỉ xưng Ninh Nghị là huynh trưởng, mà không phải xưng tỷ phụ. Nghe nàng nói xong cái này, Tô Đan Nhi mỉm cười, trong lòng vẫn đang suy nghĩ vấn đề này ý nghĩa, bên cạnh Tam thúc Tô Vân Phụng nói ra: "Gần nhất là đang dạy 《Luận Ngữ》 đi "

Thất nha đầu gật gật đầu: "Ừm, 《Luận Ngữ》, chúng ta học được Lý Nhân. . ." Thần sắc ở giữa lại có chút khẩn trương, bình thường hỏi việc học, sau đó nói liền phải để cho nàng học thuộc lòng.

Bắt quá lần này phụ thân là không nói muốn học thuộc lòng, Tô Vân Phụng nói với Tô Đan Nhi: "Luận Ngữ trên lớp lại nói đến Tam Quốc, tuy nhiên tiểu hài tử ưa thích nghe cổ sự, nhưng thân là tiên sinh nên lấy dạy học làm đầu, dẫn chứng phong phú tất nhiên là cũng tốt, nhưng cũng cần có độ, Đan Nhi ngươi nên nhắc nhở Lập Hằng một phen."

Đây là rất nghiêm khắc rắn dạy, Tô Đan Nhi trong lúc nhất thời cũng chỉ đành gật đầu nói phải, bên cạnh Lão Thái Công lại là cười cười: "Không cần nói đến nghiêm trọng như vậy, chỉ là mấy ngày liền có thể đê học trò yêu thích, đương nhiên cũng có thể giáo dục bọn họ yêu thích việc học, đám con nít này giao cho hẳn, chính là chuyện của hẳn. Lão tam ngươi cũng không biết tiền căn hậu quả, thế nào biết Luận Ngữ liền cùng Tam Quốc không hề quan hệ, làm sao biết Lập Hằng không có có thâm ý ở trong đó, không ở vị trí ấy, không bàn công chuyện ấy, đạo lý kia đã sớm dạy cho mấy huynh đệ các ngươi biết được, không được lại tại việc này trên khoa tay múa chân."

Trên thực tế đối với chuyện này Tô Đan Nhi nhiều ít cũng cảm thấy Luận Ngữ khóa nói Tam Quốc có chút không đáng tin cậy, nhưng Tô lão thái công lại là ưa thích, hẳn không quan trọng Ninh Nghị học thức, trên thực tế trước đó thì nói chung biết đối phương học thức không cao, hẳn là từ phương diện

khác đến đôi đũa chuyện này.

Tô gia tình huống trước mắt phức tạp, Tô gia tam hệ lão đại Tô Bá Dung lão nhị Tô Trọng Kham lão tam Tô Vân Phuong mỗi người một đường sinh ý, nhưng vô luận thủ đoạn tư chất, đều vẫn là Tô Bá Dung chiếm điểm thượng phong. Bây giờ Lão Thái Công Tô Dũ còn tại, thoát nhìn vẫn là anh em hòa thuận cục diện, nhưng xuống chút nữa nhìn, đời thứ ba lại đều là bao cò, chỉ có Tô Bá Dung độc nữ Tô Đàm Nhi lại là Độc Tú một nhánh, Tô Dũ cân nhắc mấy năm, dự định Tương Gia nghiệp phóng tới Tô Đàm Nhi trên thân, đương nhiên, đây cũng là kiện thật to chuyện phiền toái.

Bất gả mái thay gả trống, gặp gỡ lực cản muốn so lớn bình thường trên gấp bội, nếu như lúc này Tô gia đàn ông bên trong có một cái miễn cưỡng có thể chịu được bồi dưỡng vậy cũng thôi, hết lần này tới lần khác là không, mà Tô Đàm Nhi hành sự không nóng không lạnh, các loại thủ đoạn lại khá xuất chúng, có phong độ Đại Tướng, nàng có năng lực như thế, cũng có phương diện này dã tâm. Bây giờ Lão Thái Công liền từ Tô Bá Dung quản lý sản nghiệp giữa đồng dạng chút cho nàng chính thức quản lý, tính là chính thức khảo nghiệm, cái này khảo nghiệm cũng không phải là nhìn năng lực của nàng mà chính là trực tiếp để cho nàng lấy phụ thân tư nguyên làm đến áp đảo và chinh hợp còn lại hai chi mục đích, nhìn nàng có thể làm tới trình độ nào.

Tô Đàm Nhi gặp phải áp lực tạm về một bên, Ninh Nghị nguyên bản ở rề ý nghĩa, cũng là để Tô Đàm Nhi có thể tiếp tục lưu lại Tô gia. Lão Thái Công đối với cùng Ninh gia tổ tiên quan hệ là rất xem trọng, bởi vậy đối với Ninh Nghị cũng chiều cổ, Tô gia bây giờ mâu thuẫn nhìn còn không có trở nên gay gắt, Tô Đàm Nhi muốn vượt trên những người khác, chinh hợp những người khác, Lão Thái Công không chết, người nào cũng đừng hòng cưỡng tới.

Nhưng nếu như ngày sau mâu thuẫn thật trở nên gay gắt, Lão Thái Công bản thân hoặc là không tại, những người này muốn muốn đối phó Tô Đàm Nhi, làm như vậy nàng ở rề tướng công, bị người xem nhẹ Ninh Nghị tự nhiên chính là một cái tốt nhất đột phá khẩu, cấm điểm bản, tìm một chút lý do gây sự cái gì, vậy còn không đơn giản sao. Tô lão thái công cũng là nhìn thấy điểm này, mới khiến cho Ninh Nghị chạy tới dạy học, Dự Sơn Thư Viện phân lớn là Tô Gia con cháu ở trong đó, như Ninh Nghị sách dạy thật tốt, đạt được những bọn tiểu bối này tôn kính, địa vị liền tại cái này đấu tranh chính giữa tốt hơn, chỉ ít có một tầng sư trưởng vàng sáng, người bên ngoài muốn động hấn cũng phải ngẫm lại tốt.

Bởi vì dạng này, Ninh Nghị có thể làm cho bọn nhỏ ưa thích, đây chính là tốt nhất, Tô lão thái công ngay sau đó lại đem Ninh Nghị giảng bài tình huống hỏi thăm một phen, tiểu nữ hài nói phải cao hứng, hỏi Tô Đàm Nhi nói: "Nhị tỷ, người biết tiền sinh ngày mai biết nói cái gì sao "

Tô Đàm Nhi cười cười: "Ngày mai sợ là không, hấn nhiệm phong hàn, hôm nay bắt đầu ở nhà tĩnh dưỡng, ngày mai sợ là không thể đi học đây."

"A" Lão Thái Công nghi ngờ hỏi tình huống, Tô Đàm Nhi liền chiều Tiểu Thiên nói thuật lại một lần, tiểu nữ hài nói: "Vậy ta có thể đi nhìn Nghị ca ca sao" Tô Đàm Nhi lắc đầu: "Phong hàn sợ truyền nhiễm, Tiểu Thất vẫn là chờ người Nghị ca ca tốt về sau lại đi thăm viếng tương đối tốt."

Chờ Tam thúc Tam Tẩu cùng tiểu nữ hài rời đi, Tô Đàm Nhi lại cùng gia gia trò chuyện một hồi vừa rồi trở về viện tử của mình, đi xem Ninh Nghị lúc, Ninh Nghị chính trên giường uống thuốc, biểu lộ khó chịu, Tô Đàm Nhi ân cần thăm hỏi vài câu, nguyên bản cũng nghĩ nói một chút chuyện xưa sự tình, nhưng gặp hấn nhiệm bệnh, liền không nói.

Tô Đàm Nhi có năng lực, trong lòng cũng nghĩ đến lấy nữ nhi chi thân làm một phen sự tình đi ra, nhưng một phương diện khác, nàng cũng là một cái vô cùng truyền thống cùng chính thống nữ tử, từ nàng tuy nhiên không thích hôn nhân lại lựa chọn nhận mệnh, ném thử cùng Ninh Nghị ở chung liền có thể nhìn ra, cá tính là có, hệ thống nhưng vẫn là cái kia hệ thống.

Nàng hi vọng Ninh Nghị có thể tạo được uy nghiêm mà không phải lấy một số bịp bợm con con tới lấy lòng học sinh, đối với có chút khôn vặt hoặc là tiểu thủ đoạn, nàng càng muốn Ninh Nghị là cái chính thống dù là bảo thủ Thư Sinh, cho dù không có chánh thức cao thâm học thức, cũng hi vọng hấn càng có thể dán vào "Cũng tốt". Đương nhiên, thì trước mắt mà nói, đây là một cái lẫn nhau giải quá trình, nàng sẽ không dễ dàng có kết luận, nhưng hoàn toàn chính xác sẽ từ từ ý đồ ở trong lòng đối với mình tướng công phác họa ra một loại hình dáng tới.

Kỳ thực cái này hình dáng nghĩ đến cũng là rõ ràng, bản thân hấn là cái phổ thông Thư Sinh, học thức không cao, kiến thức cũng không rộng, tâm địa vẫn được, tính khí cũng còn có qua loa. Đây cũng là nàng muốn hứa cả đời này lương nhân.

Lúc này cũng có thể đùa nghịch chút tùy hứng, nhưng thời gian chung quy là có hạn, có một ngày hai người cuối cùng vẫn là phải ở đến cùng nhau đi, chính mình muốn cùng hấn sinh ra hài tử. Chỉ cần hấn không phải cái gì Đại Gian Đại Ác chi đồ, những chuyện này thì chung quy sẽ phát sinh. Tương lai. . . Nói chung đã là như thế, không có gì có thể biến. Trong lòng có lẽ sẽ còn giữ lại một số nhỏ nhỏ chờ mong, nhưng cái này chờ mong đến cùng cụ thể lại là cái gì, kỳ thực liền chính nàng đều không rõ ràng, tiếp tục tiếp xúc đi xuống về sau, có lẽ sẽ càng thêm cẩn thận mà giải vị này phụ quân, nhưng muốn nói có cái gì lớn xuất nhập, kinh hi loại hình, đại khái là sẽ không.

Vô Triều cảnh hàn bảy năm cuối thu, Giang Ninh trong thành Tô gia trạch viện bên trong, đi ra dưới mái hiên thanh lệ nữ tử ngẩng đầu hướng lên trên địa phương liếc mắt một cái, nhẹ nhàng phủ phủ bên tai sợi tóc, xinh đẹp trên mặt ánh mắt như cũ sáng, mang theo có chút bất đắc dĩ, nhưng càng nhiều vẫn là bình tĩnh lạnh nhạt, gió từ trong viện thổi qua qua lúc, cái kia một thân màu xanh nhạt thanh lệ quần áo liền trong gió nhẹ nhàng bãi động. Vị này mới tại trên danh nghĩa thành làm vợ người không lâu vừa xinh đẹp lại thông minh Đàm Nhi tiểu thư, lúc này là nhìn như vậy đợi chính mình đoạn hôn nhân này. . .

Bất quá thì dưới mắt mà nói, đây cũng không phải là tại nàng sinh mệnh chánh thức chiếm rất nhiều trọng lượng đồ vật, nàng còn có cái khác một ít chuyện muốn đi nghĩ, muốn đi làm, phổ thông sinh hoạt, cho dù ngẫu nhiên bận tâm một chút, nó cũng sẽ bình thản hành tẩu tại trên đường của chính mình. Nếu như hết thảy dựa theo đương nhiên quỹ tích phát triển tiếp, có lẽ mấy chục năm sau, khi nàng một ngày nào đó lại lần nữa đi ra mái hiên ngẩng đầu thời điểm, biết chợt nhớ tới nhiều năm trước một ngày nhìn thấy gió, như cùng tuổi tháng đồng dạng đem nàng mang đến một nơi nào đó, nhưng bây giờ, hết thảy cũng còn dư dả, không cần qua để ý rất nhiều sự tình.

Cũng chính là tại loại này dư dả làm cho người khác cảm giác không thấy quang cảnh bên trong, Trung Thu Tiết đến.

Bệnh tới như núi sập, bệnh đi như kéo tơ. Đầu năm nay không có đặc hiệu thuốc, cổ thân thể này nguyên bản suy yếu, không có đoán luyện bao lâu lại sinh bệnh, sau đó tới Trung Thu hôm nay, Ninh Nghị vẫn là tại trong phòng ở lại, chỉ có thể cầm bản cổ nói linh tính nhìn xem giết thời gian.

Dựa theo Ninh Nghị kinh nghiệm trước kia, trạng huống trước mắt, đi ra ngoài trong sân đi loanh quanh vẫn là có thể, nhưng đây là cổ đại. Chữa bệnh điều kiện không tốt, một đám người thân thể tình huống lại, chỉ cần có người chiếu cố, đối với bệnh tình chống vẫn là nhìn đến rất nặng, thời gian cuối thu thiên lại bắt đầu chuyển lạnh, Tiểu Thiên giữ cửa căn bản không cho phép hần cái này không an phận bệnh nhân đi ra ngoài, Ninh Nghị cũng là lý giải tiểu nha đầu khổ tâm.

Cũng được cũng được, dù sao hần cũng không phải cỡ nào hiếu động người, chỉ là cách một đoạn thời gian biết mở cửa sổ ra đổi một lần khí, cho dù như vậy Tiểu Thiên cũng là phòng lên khuôn mặt nhỏ không cao hứng, Ninh Nghị nhàm chán, liền phế thời gian cùng với nàng giảng giải không khí mới mở với thân thể người chỗ tốt các loại.

Tối lúc chạng vạng tối, Ninh Nghị thêm một bộ y phục, theo trở về Tô Đàn Nhi bọn người đi ra ngoài dự tiệc, vô luận như thế nào, đã chỉ là phong hàn, Trung Thu Tiết cái này đại hình Gia Yến vẫn là muốn tham gia. Tô gia từ trên xuống dưới từ chủ nhân đến quân sự, già sai vặt, nha hoàn, Hộ Viện đủ có mấy trăm người, quy mô to lớn, tại phòng khách chính cùng mấy cái trong sân rộng đem một trương cái bàn bát tiên triển khai, náo nhiệt đến rồi tỉnh rồi mê.

Ninh Nghị tại đã từng tự nhiên cũng có qua ăn đại quy mô yến hội thời điểm, thí dụ như hàng năm công ty tiệc cuối năm đều là quy mô hạo đại, nhưng không thể không nói, càng là hiện đại hóa, giữa người và người xa cách cảm giác càng nặng. Bây giờ tại cổ đại bầu không khí bên trong, cho dù cái nhà này bên trong thực tình đối với hần cái này người ở rất rất thân thiện người không có mấy cái, ngồi ở chỗ này cũng cũng có thể cảm thấy một loại thân thiết náo nhiệt cảm giác, bên ngoài mang mang lục lục đốt pháo, hải tử chạy tới chạy lui, giữa gào to âm thanh, tiếng chào hỏi, nói chuyện phiếm âm thanh vang lên liên miên, hần liền cũng cùng Tô Đàn Nhi cùng nhau cùng người chào hỏi hần nhưng thật ra là ưa thích loại cảm giác này.

Trời chiều còn chưa rơi xuống, yến hội đã bắt đầu mang thức ăn lên, liền tại cái này không khí náo nhiệt giữa, bó đuốc cùng đèn lồng dấy lên đến, thiên dần dần vào đêm, các loại thanh âm vang lên liên miên, oản tù tì, say khướt, theo Tô lão thái công bên này chủ nhà nhóm tới nói tốt, mấy đứa bé còn có tới niệm mấy cái thủ tự mình làm thơ, Thiên nhi Quyên Nhi Hạnh Nhi ba cái nha đầu cũng cao hứng, các nàng được an bài tại cách đó không xa nha hoàn bữa tiệc, cười chạy tới chạy lui, kỳ kỳ tra tra nói chuyện với Tô Đàn Nhi, báo cáo thứ gì, ngẫu nhiên cũng nói với Ninh Nghị, nói "Cô gia cô gia các nàng tại truyền cho người nói cổ sự đây. . .", Ninh Nghị bắt quạ tùy hứng tại trên lớp học giảng mấy cái cổ sự, là đã tại tiểu bối bên trong truyền ra, tựa hồ còn có hướng nha hoàn già sai vặt giữa truyền tới xu thế.

Sách, khuyết thiếu giải trí niên đại cứ như vậy. . .

Dạ tiệc bắt đầu đến sớm, kỳ thực vào đêm không lâu liền dần dần tiến vào khâu cuối cùng, nhưng đương nhiên, Trung Thu Tiết nha, mọi người cùng nhau ngắm trăng vẫn là giữ lại tiết mục, Lão Thái Công sẽ Tô Bá Dung nói với mọi người chút lời nói, sau đó Lão Thái Công về viện từ của mình, một đám người Tô gia đều theo tới, nói chuyện phiếm tán gẫu cái gì, trên cơ bản đều phải nói với Tô Thái Công trên lời nói mới được, một số tuổi trẻ tiểu bối coi như phải đi, cũng nhất định phải có cái này quá trình. Mà lấy Tô Bá Dung cầm đầu tam huynh đệ, làm theo phụ trách nào lấy quân sự làm chủ hạ nhân, hồng bao kỳ thực đã phát, người phải tận lực thay phiên nói chút thân mật lời nói.

Lão Thái Công năm nay đã hơn bảy mươi tuổi, nhưng thân thể khỏe mạnh, tinh thần cũng khỏe mạnh, Ninh Nghị cùng Tô Đàn Nhi tại lúc ăn cơm thì chào hỏi hần, lúc này sẽ đi qua, Lão Thái Công nói chút "Các người về sau là muốn hai bên cùng ủng hộ" loại hình, sau đó thúc giục sinh bệnh Ninh Nghị nhanh đi về nghỉ, tuy nhiên lúc này Ninh Nghị nhìn thần sắc như thường, chỉ là cuống họng hơi có chút cát.

Nếu như là tại hiện đại, hai mươi tuổi thân thể có ăn hay không thuốc đều có thể đem sinh bệnh vượt qua qua, không có áp lực chút nào, bây giờ là bị một cái bảy mươi tuổi lão nhân gia căn dặn chính mình chiếu cố thân thể, Ninh Nghị trong lòng bất đắc dĩ. Nhưng sự tình nếu là dạng này, vậy cũng không có biện pháp gì, mấy tháng trước đoán luyện cường độ không lớn, vèn vèn xuất phát từ tập thể hình thói quen, bởi vậy đối với cổ này Thư Sinh thể trạng không có đưa đến nhiều triệt để tác dụng, tiếp xuống nên đem hệ thống tính cường hóa đoán luyện đưa vào danh sách quan trọng mới được.

Một đường trở lại trên tiểu lầu, Tô Đàn Nhi theo Ninh Nghị cũng tiến hần bên này gian phòng, một lát sau khi trầm mặc căn dặn Ninh Nghị đêm nay nghỉ ngơi thật tốt, sau đó hơi có chút hơi khó ám chỉ chính mình ban đêm vẫn là muốn đi ra sự tình, bởi vì trước mấy ngày thì nói với hần, muốn đi tham gia Bộc Viên Thi Hội.

Vô luận Ninh Nghị phải chăng sinh bệnh, Bộc Viên Thi Hội Tô Đàn Nhi đều là nhất định sẽ qua, bởi vì đối với nàng mà nói, mục đích chính yếu nhất vẫn là theo một ít người quan hệ, nói chuyện làm ăn. Ở cái này xác định tính thượng, cho dù Ninh Nghị không cao hứng, thậm chí cả cãi lộn, chỉ sợ đều không có gì khác biệt. Chỉ là làm vì thân phận của thê tử, tại phu quân sinh bệnh thời điểm bàn giao loại chuyện này cảm giác tựa hồ thì có chút kỳ quái.

Bất quá Ninh Nghị là lý giải việc này, trong lòng của hần chỉ là hướng về phía loại chuyện này cảm thấy thú vị, chính mình cái này tiểu thê tử một phương diện chắc chắn sẽ không từ bỏ rơi Tô gia những sinh ý đó, một phương diện khác vừa hy vọng có thể tận lực chiếu cố trận này hôn nhân, dù là tại trước mắt mà nói cái này còn có căn bản là trận hữu danh vô thực hôn nhân, đồng thời nàng còn chiếm lấy chủ đạo địa vị. Cổ đại nữ nhân a, đây thật là để hần cảm thấy đáng yêu nỗ lực.

Thoáng thoáng thức một phen Tô Đàn Nhi nỗ lực cân nhắc không muốn cho hần dư thừa ý nghĩ biểu lộ về sau, Ninh Nghị cười để cho nàng đi sớm về sớm. Chờ Tô Đàn Nhi chuẩn bị rời đi, căn dặn Thiên nhi chiếu cố thật tốt hần lúc, hần mới nhớ tới: "Há, không cần, để Tiểu Thiên cùng nhau đi chơi đùa đi, ta không có việc gì, nhiều lắm là đọc sách thì ngủ."

Bộc Viên Thi Hội Lục trên thuyền biểu diễn đông đảo, trên đường đi còn có thể thưởng thức toàn bộ Tần Hoài Hà chợ đèn hoa cảnh đêm, đối với lúc này bất luận kẻ nào tới nói, đều là một trận thịnh yến cấp hưởng thụ. Trước mấy ngày bắt đầu Tiểu Thiên thì ở trước mặt hần cao hứng bưng bưng mà nói cái này Thi Hội tốt bao nhiêu chơi tốt bao nhiêu chơi, bởi vì dĩ vãng Tô Đàn Nhi đều sẽ mang theo các nàng ba cái cùng nhau đi. Ninh Nghị đối với Thiên nhi cảm giác rất tốt, không muốn bởi vì vì mình duyên cớ quấy tiểu nha đầu hào hứng, bất quá Tô Đàn Nhi vẫn không nói gì, Thiên nhi đã cười dao động ngừng đầu lên: "Ta không đi đâu, trong nhà bởi cô gia cùng một chỗ đọc sách."

Thuần lấy cảm tình mà nói, Tô Đàm Nhi xem ba tên nha hoàn như muối muối, tuyệt đối so với đối với hiện tại Ninh Nghị phải sâu được nhiều, nhưng vô luận như thế nào nha hoàn dù sao cũng là hạ nhân, dưới mắt Tiểu Thiên hiểu chuyện, năng lực không cần nhiều lời. Ninh Nghị phí vài câu miệng lưỡi, xác định không có cách nào thuyết phục Tiểu Thiên về sau mới coi như thôi.

Hai người tại lầu hai trên hành lang đưa mắt nhìn ba người đi xa, từ nơi này nhìn ra ngoài, Tô gia mảnh này trạch viện tại tầm mắt ở giữa xa xa trải rộng ra, một mực kéo dài đến xa xa đường đi, toàn bộ Giang Ninh thành một mảnh san sát nối tiếp nhau, đèn đuốc sáng trưng nhiệt liệt tràn cảnh, lúc này nếu như có thể tìm cao địa phương nhìn xuống đến, mảnh này cổ đại huy hoàng cảnh đêm tất nhiên có một phong vị khác, chỉ có thể hôm nay là không có cách nào thưởng thức.

"Cô gia, chúng ta đi vào đi." Tiểu Thiên cười nói, "ngươi cũng cho Tiểu Thiên kể chuyện xưa có được hay không"

"Ghé dờ ra ngoài ngay ở chỗ này giảng á. . ."

"Vậy ta không nghe." Tiểu Thiên bĩu một cái miệng, sau đó lại khó xử mà thiếu thiếu, "Nơi này gió lớn a, đi vào á. . ."

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, người nhìn, đều không gió, mà lại ta mặc nhiều như vậy. . . Bằng không lại thêm cái mũ tốt. . . Từ nơi này nhìn xem cũng rất thú vị đó a, cứ như vậy nói định, ghé dờ ra ngoài, kể cho người cái. . . Tây Du Ký. . . Bằng không Tây Sương Ký cổ sự cũng được."

Hắn đã nói như vậy, Thiên nhi cũng chỉ đành từ bỏ lập trường, hai người chuyển ghế tại cái này tiểu trên bình đài ngồi xuống. Lúc này Tô gia trong viện đã không có trước đó như vậy náo nhiệt, ngẫu nhiên có thể trông thấy chuẩn bị đi ra ngoài người, xa xa các loại dây pháo tiếng chiêng trống, gào to âm thanh truyền đến. Đêm trung thu tuy nói là bồi gia nhân qua ngày lễ, nhưng trên thực tế các loại xã giao vẫn là rất nhiều, tỷ như Tô Đàm Nhi đồng dạng muốn đi đi gặp số lượng cũng không ít, Đương Hội, tiệc rượu, Thi Hội, đủ loại, phổ thông gia đình cũng chưa chắc đều muốn ở lại nhà, đi ra ngoài đi dạo Tập thị nhìn Vũ Long Vũ Sư đoán đồ đèn mới lộ ra náo nhiệt.

Mà lúc này tại thành thị các nơi, từng cái chủ yếu nhất tiết mục cũng đã tiếp cận bắt đầu, có Thi Hội đã hướng mặt ngoài treo lên thứ nhất bài thơ, sau đó cũng sẽ có một ít cổ định thanh lâu đem những thứ này Thi Từ tuyển hát đi ra, về phần lớn nhất mấy nhà Thi Hội, người còn có đang lục tục chạy đến, Tô Đàm Nhi lúc ra cửa, tổ chức Chi Thủy Thi Hội Phan Phủ cửa cũng là các loại danh nhân tụ tập, ngày bình thường cùng Ninh Nghị bọn người ở tại bờ sông đánh cờ Tần lão hôm nay cũng mặc vào tương đối chính thức một điểm y phục, tại tiểu thiếp Vân Nương cùng đi ra xe ngựa, sau đó liền có người dẫn một đoàn người hầu chạy tới nghênh đón: "Tần Công giá lâm, Phan phủ trên dưới rồng đến nhà tôm. . ."

Này người chính là bây giờ chủ nhà họ Phan Phan Quang Ngạn, đồng thời cũng là Lễ Bộ Thị Lang kiêm Hàn Lâm Học Sĩ Phan Minh Thần Đại Huynh, tài học cũng là bất phàm, am hiểu nhất Hội Hòa, nhất là Tiên Hạc đồ vì đó nhất tuyệt, bình thường người đều tôn xưng một tiếng Hạc Ông, mặc dù như thế, đối với cái này Tần lão, hắn vẫn như cũ là có chút tôn kính. Hai người niên kỷ tương tự, Tần lão liền vội vàng cười hoàn lễ: "Không dám nhận không dám nhận, Hạc Ông người nếu vẫn nhiều như vậy lễ, lần sau ta nhưng cũng không dám lại đến. . ."

"Ha-Ha, Tần Công vẫn là như vậy khôi hài. . . Đúng, Minh Công cũng đã đến. . ." Hai người hàn huyên một phen, hướng bên trong đi đến.

Không lâu sau đó, Chi Thủy Thi Hội bắt đầu, nguyên bản dừng sát ở Tần Hoài Hà náo nhiệt nhất bên đường phố sáu chiếc Thuyền Hoa hợp thành đại thuyền cũng chậm rãi lái rời bờ, một bài thi Thi Từ từ mỗi cái tụ hội bên trên thuyền ra đến, tại thành thị các nơi lan truyền, đầy thành đèn đuốc cùng phản nân giữa, phong nhã khí tức cũng biến thành càng nồng đậm, cái thành phố này náo nhiệt đêm trung thu, mới bắt đầu chính thức tiến vào cao trào.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

11. Chương 11: Trăng sáng bao giờ có

Trên sông Tần Hoài Thuyền Hoa đi dạo, dòng sông hai bên bờ đèn đuốc sáng trưng, đêm trung thu Giang Ninh là không đóng cửa thành, náo nhiệt cùng cuồng hoan muốn tiếp tục một đêm, muốn tới ngày thứ hai sáng sớm mới có thể tán đi. Lúc này nội thành trên đường phố đều là đầu người đông đảo, ăn cơm tối xong không lâu thời gian, mọi người từ các nhà Các Hộ đi tới, phổ lớn ngõ nhỏ hướng lấy Phu Từ Miếu, Minh Viễn Lâu một vùng làm trung tâm nhất là đường phố phồn hoa tới, trên đường Hoa Đăng như dệt, như là trùng trùng điệp điệp bắt diệt Lư Hóa, người bán hàng rong nhóm cao giọng kêu la, Vũ Long Vũ Sư đội ngũ đi qua, khua chiêng gõ trống, cũng có tạp kỹ mai nghệ người biểu diễn tụ tập đầu đường, từng nhà trong thanh lâu truyền ra mời chào khách nhân mị mị tiếng ca, có khi cũng có thể trông thấy bên trong vũ đạo, không phải có người ra ra vào vào, náo nhiệt vô cùng.

Hoi có danh tiếng thanh lâu nữ tử tới nay đều đã có chỗ, trong đại sảnh ngẫu nhiên còn có có thể tìm tới chỗ ngồi, trên đường phố không phải biết truyền đến một cái Thi Hội một cái công tử có một cái Tần Tác ra lò tin tức, đây là đêm nay trọng đầu hí một trong, sau đó liền có thể nghe thấy gian nào đó trong thanh lâu một vị nào đó danh kỹ đem cái này Thi Từ hát tụng một phen, sau đó liền lại có thể nghe được một cái khác thủ kiệt tác tại một cái Thi Hội ra lò tin tức, các tài tử lẫn nhau phân cao thấp, các giai nhân đem những thứ này tài hoa sức trên một tầng mỹ lệ khí tức, đại đa số người thường lấy Hoa Đăng, nhìn lấy náo nhiệt, dạng này không khí bên trong, liền có thể cảm thụ Ngụy Tấn di vận, Đồi Đường phong nhã, cũng bắt quá là như thế mà

thời.

Thi Từ chỉ đạo đương nhiên Đồi Đường liền đã hưng thịnh, lúc này lại đi qua mấy trăm năm phát triển, tuy nhiên Ninh Nghị cùng Tần lão nói chuyện phiếm lúc lại nói lên vài câu "Đại tài Tiểu Tài khó nói", cái kia là bởi vì bọn họ nhân giới đã không có dừng lại tại bình thường bố cục lên. Trên thực tế lúc này quốc gia cao tầng cũng đã lo lắng đến Thi Từ chuyện vô dụng thực, đến cùng lúc này lấy hạng gì tiêu chuẩn Thủ Sĩ là gần nhất cái này trăm năm qua bị lập đi lập lại cân nhắc đồ vật, triều đình Khoa Cử khi thì đem Thi Từ bài trừ tại Thủ Sĩ tiêu chuẩn bên ngoài, khi thì lại lấy đi vào, không ngừng cân nhắc, lập đi lập lại bất định.

Bất quá, cho dù thượng tầng sẽ có dạng này cân nhắc, nhưng trên thực tế lúc này Thi Từ địa vị chỉ ít tại toàn bộ Đại Bồ Cục trên đã đạt tới huy hoàng vị trí, người nếu thật có thể viết ra một bài tốt Thi Từ đến, đây tuyệt đối là đi tới chỗ nào cũng sẽ không khuyết thiếu tôn kính cùng lễ ngộ, phong nhã khí tức, đây là một thời đại lạc ẩn. Đương nhiên đến nay, phồn phồn mênh mông Thi Từ văn hóa đã ở chỗ này lắng đọng thành toàn bộ xã hội nội tình, văn minh lịch sử phát triển trên nhất là lóe sáng một bộ phận, vô số Danh Tác Danh Thiên như tinh đấu Hằng Sa, tô đậm Thành Hán văn minh giữa trọng yếu nhất một trong.

Lúc này Giang Ninh trong thành, Ô Y ngũ hêm, Phu Tử Miếu những địa phương này là phồn hoa náo nhiệt nhất thương nghiệp phố, tại những địa phương này, đều có từng cái Thương gia bài ra triển lãm bài, mỗi cái Thi Hội trên có thể đem ra được thơ làm lần lượt mà tụ tập tới, ngẫu nhiên có nhân đại âm thanh đọc diễn cảm, cũng có Thương gia an bài biết hát khúc cô nương xướng lên một đoạn, trên đường phố, phụ cận trà quán trong lầu, từng cái to to nhỏ nhỏ tụ hội giữa, văn nhân đàm học sinh gât gù đắc ý mà phê bình thượng giai thơ làm, phẩm bình người nào thơ làm có thể truyền xướng lâu nhất, cho dù là chưa từng đọc sách phổ phường tiểu dân, tại dạng này bầu không khí hạ cũng có thể cảm nhận được dạng này ý cảnh, cùng bên người nhân phẩm xem xét luận, dính chút phong nhã khí tức.

Bộ Viên lục thuyền sớm đã rời đi bên bờ, dọc theo dòng sông xinh đẹp nhất náo nhiệt một đoạn chạy chậm rãi, cho dù là dạng này, nó cũng không phải phong bế, hơn mười chiếc thuyền nhỏ trước sau đi theo tại Tần Hoài Hà hai bên bên bờ đường chạy, ngẫu nhiên tiếp lấy người đi đến trên thuyền lớn, ngẫu nhiên cũng mang người hoặc là truyền lại thơ làm ra đến, như là tiểu Tiểu Ngư Nhi nương theo trên nước cung điện. Lên thuyền người sẽ đem tới nay sở xuất kiệt tác truyền lên, cũng sẽ truyền lên một số cổ sự cùng tin tức, tỷ như có trên yên hội cái nào đó đại nhân vật tuyên bố đem nữ nhi gả cho ai người nào ai vậy, hoặc là cái nào nổi danh nhân vật khích lệ thơ làm xuất sắc tuổi trẻ học sinh a.

Bộ Viên Thi Hội thơ làm kỳ thực coi như cầm được ra ngoài, sớm mấy năm cũng có qua cùng người mua thơ lấy ứng phó một ngày này sự tình, nhưng bây giờ đã không cần mua thơ, đã có tiền, luôn có thể mời đến mấy tên chánh thức người có tài hoa tới. Tuy nhiên vẫn là không sánh bằng nổi danh nhất Chi Thủy Thi Hội hoặc là Lệ Xuyên Thi Hội những thứ này, nhưng đi qua một phen náo nhiệt lẫn lộn, danh khí vẫn là sẽ từ từ lên.

Trung Thu Tiết Thi Hội, nhiều biết lấy nguyệt làm đề, nhưng đương nhiên sẽ không cả đêm chỉ viết mặt trăng, có Thi Hội trên có hạn chế, chủ nhà cường thế hơn, mọi người trò chuyện phải cao hứng, hưng chí sở chỉ ra cái đề mục, Thi Hội đều là văn nhân xã đoàn, cũng có so sánh đối chọi gay gắt hoặc là âm thâm so tài, tỉ như Chi Thủy cùng Lệ Xuyên, nghe được bên kia đề mục về sau, người nào đó có lẽ cũng sẽ nói: "Nói lên cái này, tiểu sinh cũng là ngẫu nhiên đạt được một bài. . ." Sau đó biểu lộ bình tĩnh mà cùng mọi người bình luận một phen, mặt ngoài tự nhiên muốn nhìn không ra tôn tranh đấu tâm mới được. Thi Từ thứ này nếu thật là đến rất cao trình độ, cũng là hoàn toàn chính xác phân không ra cao thấp, nhưng nếu như cách rất xa, cái kia kiệt tác chuyết tác, vẫn là vừa nhìn thấy ngay.

Lúc này còn chưa tới nhiệt liệt nhất thời điểm, Thi Hội muốn chạy đến rạng sáng, chánh thức tốt thơ không phải ngẫu nhiên mà có, mỗi vị học sinh hơn phân nửa đều sẽ chuẩn bị một lượng thủ tác phẩm đắc ý, cảm giác đến tài hoa của mình còn chưa đủ, không cần thiết tại những đình phong đó nhân vật trước mặt bêu xấu mới có thể sớm thả ra, mà chánh thức đề đứng đầu nhất đám kia tài tử thả ra đòn sát thủ cao trào, thường thường phải chờ tới nửa đêm mới sẽ bắt đầu, nếu có thể tại đêm nay lúc này thu hoạch được tốt dư luận, góp nhặt danh khí, về sau con đường làm quan liền cũng có thể thông thuận rất nhiều.

Cảnh ban đêm tại không khí này giữa không ngừng chuyển nóng, trăng lên giữa trời, thành thị bầu không khí còn có đang không ngừng thay đổi nhiệt liệt. Tô gia tiểu Tiểu Trạch Viên bên trong, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên làm theo đã trở về phòng, từ nơi này có thể nhìn náo nhiệt đã nhìn một số, bên ngoài cũng bắt đầu gió bắt đầu thổi.

Gian ngoài huyên náo âm thanh loáng thoáng sẽ còn truyền đến nơi đây, hai chủ tớ người xem như mở một cái nho nhỏ Trung Thu Văn Hội. Bởi vì đối với Tây Sương Ký chỉ tiết không nhớ rõ lắm, mà lại cân nhắc đến Tây Sương Ký là dạy tiểu thư yêu đương vụng trộm, Ninh Nghị cuối cùng vẫn cho Tiểu Thiên giảng đoạn Tây Du Ký. Sau đó Tiểu Thiên cũng cho hắn hát hai cái tiểu khúc, xen lẫn thiếu nữ nhảy không phải rất nhuần nhuyễn vũ đạo nghe nói là tại cái nào đó biểu diễn trên trông thấy, sau đó chính mình học được Tô Đàn Nhi cũng không có suy nghĩ qua tương lai đem ba cái nha đầu đưa người hoặc là lấy lòng người khác ý nghĩ, bởi vậy nàng đề ba cái nha đầu biết chữ đọc sách làm thêu thùa cùng hỗ trợ quản lý sai sử hạ nhân để giúp bận bịu nàng làm việc, lại không có dạy các nàng nhạc cụ ca múa, bởi vậy ca hát loại hình tuy nhiên miễn cưỡng biết, nhưng vũ đạo vẫn là sẽ không, chỉ là nhảy dựng lên cũng là lộ ra nhẹ nhàng đáng yêu.

Tiểu Thiên ưa thích hạ Cờ caro, bất quá Ninh Nghị dù sao sinh bệnh, loại này lao động trí óc vẫn là muốn tránh khỏi, Tiểu Thiên hát nhảy xong sau Ninh Nghị cho nàng chơi cái đơn giản ma thuật, cầm một con cờ trên tay biến mất, sau đó tại đối phương tóc hoặc là túi áo bên trong lấy ra dạng này, tiểu nha đầu nhìn đột nhiên hết lên, Ninh Nghị cười nói cho nàng nguyên lý, Tiểu Thiên vụng về tái diễn quá trình bên trong, Ninh Nghị mới nói: "Ta muốn đi ngủ, thời gian còn sớm, Tiểu Thiên người đi Bộ Viên Thi Hội bên kia chơi đi. . . Đúng, thiệp mời thì trên bàn. . ."

"Chờ cô gia ngủ về sau ta lại đi." Tiểu Thiên vừa cười vừa nói.

"A, cái kia lại cho ta hát một bài thể nào "

"Tốt, cô gia muốn nghe này thủ "

Lúc này ca khúc kỳ thực nói chung đều là Thi Từ, tên điệu loại hình đều có cố định kiểu hát, chỉ là tới hiện đại những thứ này kiểu hát liền đã thất truyền.

Tiểu Thiên biết hát Từ Khúc kỳ thực cũng không nhiều, hai người cầm một bản Thi Từ tuyển tập tại cạnh giường tuyển ca.

"Vịnh Ngư Từ. . ."

"Cái này Tiểu Thiên sẽ không."

"Úc Giang Nam cái này thủ đâu?"

"Cái này biết hát." Tiểu Thiên hứng thú bưng bưng mà chuẩn bị hát.

"Tính toán, cái này thủ không thích."

"Cái kia Niệm Nô Kiều cô gia muốn nghe sao "

"Cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu cũng không tệ, ách. . . Thủy Điều Ca Đầu. . ."

"Cái này biết cái này sẽ."

"Biết hát Thủy Điều Ca Đầu" Ninh Nghị ngẫm lại, "Ồ, Tiểu Thiên biết thật nhiều sao."

"Thì hát cái này sao "

"Áy. . . Vẫn là mặt khác hát một bài, cũng là Thủy Điều Ca Đầu. . ."

Ninh Nghị nhàn đến phát chán, trên thực tế là nhớ tới Vương Phi trắng sáng bao giờ có, bất quá niên đại này Tô Thức tựa hồ không có đem cái này thủ viết ra, hẳn để Tiểu Thiên mang giấy bút tới, nằm sắp tại cạnh giường xiêu xiêu vẹo vẹo mà hưởng trên tuyển chỉ làm thơ, để Tiểu Thiên hát tới nghe, Tiểu Thiên thấy hai mắt sáng lấp lánh: "Cô gia viết sao "

"Ồ." Ninh Nghị ngẫm lại, nhìn Tiểu Thiên một mặt chờ mong, nhún nhún vai, "Do ta viết, cho ngươi. Nhanh hát nhanh hát."

Tiểu Thiên đem cái kia từ nhìn một hồi, dựa theo tên điệu vận luật nghiêm túc hát lên, tiểu nha đầu giọng hát nhẹ nhàng uyển chuyển, tuy nhiên không lắm chuyên nghiệp, bởi vì quá nghiêm túc, nửa đường ngược lại hát xóa một lần, nhưng ý cảnh vẫn là rất tuyệt, Ninh Nghị sau khi nghe xong cười cười: "Dạy ngươi một loại khác kiểu hát."

"A..." Tiểu Thiên nháy mắt, "Mặt khác. . . Kiểu hát "

"Ừm, ta hát một câu ngươi hát một câu, cần phải ngươi rất hiểu học. . . A, chủ yếu là ta muốn nghe."

Mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng đã có thể học được đồ vật, Tiểu Thiên lập tức cao hứng trở lại, nằng đi theo tại Ninh Nghị bên người thời gian lâu nhất, bởi vậy cũng đã dần dần minh bạch cái này cô gia trên thân thường thường sẽ có chút rất thần bí rất thú vị địa phương, sau đó tại Ninh Nghị dạy bảo hạ, trong phòng, Tiểu Thiên liền chiếu vào cái kia mới lạ giai điệu đem cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu từng câu học.

"Trắng sáng bao giờ có, nâng chén hỏi trời cao. . ."

"Trắng sáng bao giờ có, nâng chén hỏi trời cao. . ."

"Chẳng hay trên đây cung khuyết. . ."

"Chẳng hay trên đây cung khuyết. . ."

"Ngô, cũng không tệ lắm. . . Đêm nay là năm nào."

"Ngô, cũng không tệ lắm. . . Đêm nay là năm nào."

". . ."

"Ha ha, cô gia hát câu tiếp theo nha. . ."

Vô luận như thế nào, không lâu sau đó, Ninh Nghị vẫn là ở thời đại này nghe được dù sao cũng hơi hoài niệm hiện đại ca khúc. Về sau nếu có thể, ngược lại là có thể đem hiện đại ca khúc vô xuống đến dạy Tiểu Thiên một người hát, hoặc là về sau tìm biết Phổ Nhạc đàn tấu nhạc khí, đem tương tự từ khúc cũng cho phổ đi ra, phản chính tự mình tư nhân nghe một chút liền tốt, không bỏ ra nỗi qua đáng không được nơi thanh nhả vậy cũng không có gì.

"Cảm thấy thế nào êm tai sao "

"Rất êm tai a. . ." Tên điệu mặc dù có cố định kiểu hát, nhưng cố đại những thứ này ca khúc cùng rất nhiều kịch cũng có cùng nguồn gốc, phần lớn là đàn thanh âm vui, thì uyển chuyển biến hóa tới nói, so với hiện đại ca khúc chung quy là không bằng, mà lại bài hát này vận luật đi là nhu hòa lộ tuyển, tương đối thời đại này cũng không có quá phận không hợp thói thường, nếu như vào lúc này hát là Chuột Yêu Gạo, Tiểu Thiên đoán chừng không phải là bị buồn nôn chết cũng là bị hù chết, nhưng lúc này tiểu nha đầu nhìn qua ánh mắt của hắn nghiêm nhưng đã biến thành kính nể cùng ngưỡng mộ, "Cô gia sẽ

còn soạn nhạc. . ."

Ninh Nghị cười rộ lên: "Bài hát này chính mình ngâm nga liền tốt, khác khắp nơi loạn hát, ngại một tiểu nha đầu, dám loạn đối tên điệu kiểu hát, không chừng sẽ bị người nói không hiểu chuyện, biết không "

"Ừm." Tiểu Thiên bưng lấy tấm kia giấy Tuyên Thành, dùng sức gập đầu.

"Được. . . Ngủ ngon." Ninh Nghị bò vào trong chăn, một lát sau nghiêng đầu sang chỗ khác, phát hiện Tiểu Thiên vẫn ngồi tại cạnh giường trên ghế nhìn qua hán, giống như là trước mấy ngày hán sinh bệnh lúc ngồi tại cạnh giường trông coi một dạng, ngăn lại phát phát tay: "Ta không sao, ra ngoài đi." Tiểu Thiên cái này mới phản ứng được, nhanh đứng lên đi ra ngoài cửa.

"Ừy, trên bàn thiệp mời cảm lên, bằng không coi chừng không cho ngại lên thuyền. . ."

Kêu la một trận, chờ Tiểu Thiên thổi tắt đèn được cảm thiệp mời đi ra ngoài đóng cửa lại, Ninh Nghị mới đánh cái thật to ngáp, thành thị ồn ào âm thanh còn tại mơ hồ truyền đến, trên cửa chiếu đến một chút quang mang nhưng cũng đủ để chứng minh bên ngoài lúc này náo nhiệt, hán cười cười: "Một đêm Ngự Long múa a. . ." Sau đó, cuốn vào buồn ngủ bên trong.

Tiểu Thiên dựa lưng vào gian phòng cột gỗ từ ngơ ngác đứng một hồi lâu, xác nhận Ninh Nghị là thật ngủ về sau vừa rồi xuống lầu, trở lại trong phòng của mình đốt đèn, xuất ra bút mực giấy nghiên đèn, ghé vào trên bàn của nàng đem cái kia bởi vì là tại cạnh giường viết mà lộ ra chữ viết không xinh đẹp Từ Ngữ lại chép một lần, tiểu nha đầu bút lông chữ rất nhỏ, có một cổ xinh đẹp linh khí. Nàng đem Ninh Nghị viết chữ lại nhìn mấy lần, vừa rồi đỏ lên khuôn mặt nhỏ bỏ vào ngăn kéo tầng dưới chót nhất giấu đi, giống hệt làm tặc.

Sau đó, nàng đi ra sân nhỏ, trông thấy trên đường không ai, vừa rồi một đường chạy chậm qua hướng đại môn bên kia, đến quán sự nơi đó muốn một chiếc xe ngựa cùng một cái nhân rồi xa phu, vô cùng cao hứng mà hướng Bộc Viên Thị Hội bên kia đi xem náo nhiệt.

Tiểu nha đầu nha, cuối cùng vẫn là rất ưa thích loại này náo nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẽ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

12. Chương 12: Thuyền Hoa trên

Thời gian đã tiếp cận nửa đêm, Giang Ninh náo nhiệt trong thành đang dần dần đến ngọn núi cao nhất thời gian, xe ngựa từ Tô Phủ chặn ngang tới, xuyên qua dòng người tương đối ít một chút con đường, tiếp cận Ô Y ngõ hẻm thời điểm, tốc độ trở nên chậm chậm hạ.

Một đường mà đến, ngoài xe ngựa lác lác chính là vô số náo nhiệt hóa quang, vén rèm lên hướng ra phía ngoài nhìn ra ngoài, cho dù ngày bình thường an tĩnh trên đường lúc này cũng là náo nhiệt vô cùng, tới Ô Y ngõ hẻm phụ cận thương nghiệp phố lúc, phía trước nói trên đường nhưng gặp người đầu đông đảo, xe ngựa liền cần bản như là lăm vào như vũng bùn khó mà tiến lên, một cái khua lên Đại Long đội ngũ chính khua chiêng gõ trống mà từ cái này một bên tới, lái xe thiếu niên xa phu liền đành phải đem xe ngựa ngừng ở bên cạnh.

"Tiểu Thiên tỷ, phía trước không dễ chịu a."

Thiếu niên này tuổi tác chỉ sợ so Tiểu Thiên còn muốn lớn hơn một hai tuổi, nhưng vẫn cứ xưng nàng là tỷ. Tuy nhiên nhìn mấy tháng này Tiểu Thiên bắt quá là đi theo Ninh Nghị bên người chạy tới chạy lui, nhưng trên thực tế tiểu nha đầu này cùng nàng hai vị khác tỷ muội đã tại Tô Đàn Nhi thủ hạ đoán luyện nhiều năm, Tô Đàn Nhi sau này có thể là muốn chấp chương Tô gia, dưới tay nàng thân tín nhất ba tên nha hoàn, cho dù là to to nhỏ nhỏ chấp sự, cũng phải cho chút mặt mũi, đây cũng là nàng một tiểu nha đầu liền có thể gọi động xe ngựa nguyên nhân. Cái này mới vừa gia nhập Tô Phủ không lâu ký hai mươi năm khế ước bán thân người thiếu niên ít nhiều biết thân phận của nàng, đương nhiên cũng là đối với nàng cung cung kính kính, đồng thời dù sao cũng hơi tò mò nhìn qua cái này xem ra so hán còn nhỏ thiếu nữ.

"Nhìn thấy a, ta ngay ở chỗ này xuống xe, ngại trở về đi." Tiểu Thiên vén rèm lên đi ra, trực tiếp nhảy xuống xe ngựa, quay đầu hướng hán cười cười, sau đó phát phát tay, "Cảm ơn ngại rồi."

"Ta, ta gọi Đông Trụ." Thiếu niên phình lên ngực khí, có chút chút cả lăm mà nói ra tên của mình, sau đó ngẩng đầu nói, " người trước mặt quá nhiều, ta đưa ngại đi đi."

"Đông Trụ ca." Tiểu Thiên cười khom người cảm tạ, sau đó lại là phát tay quay người, "Không cần a, không có chuyện gì." Như là Hồ Điệp nhi đồng dạng chạy tới cái kia phiến biển người bên trong, tay nhỏ ngã còn có thể trông thấy trên không trung vung vẩy mấy lần, sau đó liền chìm không tiến vào, biến mất không thấy gì nữa.

Trong thành Tô Châu Tiểu Thiên sớm đã tới tới lui lui mà đi dạo qua rất nhiều lần, rất quen thuộc, mà như bất luận cái gì cực đoan tình huống, đan luận xã giao, làm việc, xử lý một chút phiền toái nhỏ năng lực, nhìn đơn thuần đáng yêu Tiểu Thiên trên thực tế cũng phải so tên kia vì Đông Trụ nông thôn thiếu niên cao hơn rất nhiều. Huống chi người kiểu này triều tụ tập địa phương, muốn đến cũng không thành có người sẽ làm khó một cái đi ra dạo phố tham gia náo nhiệt tiểu cô nương, công tử bột con ông cháu cha lưu manh ác bá đầu năm nay xác thực không ít, nhưng cũng không phải thật dễ dàng như vậy liền có thể đụng phải.

Tiếng động lớn thanh âm huyền ảo giữa lạnh lợi mà xuyên qua Vũ Long biển người, bên cạnh một chỗ thanh lâu bên trong truyền ra mật mờ là lướt tiếng ca, tụ tập tại cái này sôi trào Khu buôn bán âm thanh bên trong, chỉ chốc lát sau, cũng có người giơ một trương giấy Tuyên Thành đương nhiên đường đi đầu kia nhanh chóng chạy tới: "Lệ Xuyên Thi Hội, Đường Dục Đường công tử thơ mới vịnh trúc. . ." Sau đó đem tờ giấy kia dán tại một nhà cửa hàng trước phẩm thơ trên bảng, người chung quanh đầu đông đảo, một cái đầy bán trà cùng gần tầng bánh xe nhỏ lão già cười tránh đi, Tiểu Thiên cũng liền bận bịu tránh đi cái kia xe đầy nhỏ, cười hướng mặt trước theo sau xem náo nhiệt.

Lướt nhìn vài câu về sau, Tiểu Thiên lại vội vàng theo dòng người chảy về đường đi đầu kia bờ sông đi qua, Ô Y ngõ hẻm ngay tại con đường này cách đó không xa, ngõ nhỏ so sánh hẹp, nhưng cũng tràn ngập không khí náo nhiệt, đèn đuốc sáng trưng người người nhón nhào, mà tới gần bờ sông bên kia, làm theo đã có thể trông thấy náo nhiệt nhất Phu Tử Miếu.

Cái này một mảnh ven sông đường đi, là toàn bộ Giang Ninh thành óng ánh nhất Minh Châu, trên đường tràn đầy tình mỹ Hoa Đăng, Bộc Viên Thi Hội Lục thuyền liền phẳng cả đêm trên sông Tàn Hoài đi dạo, nhưng tới lúc này, thì tất nhiên sẽ đi qua nơi này, Tiểu Thiên có tham gia Thi Hội kinh nghiệm, bởi vậy trực tiếp chạy đến bên này chờ. Nàng tìm đường bên cạnh một gian từ Bộc Thị đưa ra làm trần ngoại cửa hàng đưa lên thiệp mời, đối phương lập tức gọi người đưa tới Tiệt Đình một chiếc thuyền nhỏ, mà lúc này đây, cái kia chiếc vàng son lộng lẫy trên nước Long Cung, cũng đã xa xa xuất hiện tại Tàn Hoài Hà một mặt, tại rất nhiều Thuyền Hoa làm nổi bật hạ, hướng phía bên này lái tới.

Bờ sông nhỏ nhỏ tàu chuyến không phải tới gần, lái đi, chiếc thuyền nhỏ này sau đó cũng tại đèn đuốc thấp thoáng giữa nhẹ nhàng cách bờ, về hướng sông kia dạo Trung Ương lái tới gần cái kia to lớn liền phẳng, đầu thuyền trên tiểu cô nương hai tay ngón tay nhẹ nhàng mà câu trước người, ngẩng đầu lên nhìn qua dần dần đến gần Thuyền Hoa, Thuyền Hoa trên Hoa Đăng ánh đèn cũng dần dần chiếu sáng tiểu cô nương cái kia khả ái bao bao đầu cùng mang chút ước mơ khuôn mặt nhỏ. Tiếng âm nhạc đương nhiên trên bờ sông lan truyền tới, bên trong lại một trận ca múa sợ là muốn chuẩn bị kết thúc, bất quá nàng cũng tịnh không cảm thấy tiếc nuối, có thể tới chơi, kỳ thực đã rất tốt, nếu có thể ở nơi này học được mấy cái thủ khúc. . . Nàng nhớ tới ban đêm cô gia ưa thích nghe ca nhạc đáng về. . . Ân, cô gia nhất định sẽ rất cao hứng.

Thuyền Hoa bên trong ca múa tán đi, sau đó vang lên nhiệt liệt tiếng vỗ tay, về sau có từ bên bờ tới thuyền nhỏ đem mấy cái đại thi trong hội xuất hiện xuất sắc câu thơ đưa ra, có còn có phụ gia một ít mọi người ca ngợi cùng đánh giá. Thi Hội thứ này không thể nào là một nhóm lớn người vẫn luôn ngồi không phẩm thơ làm thơ, kỳ thực từ Thuyền Hoa xuất phát bắt đầu liền có rất nhiều tiết mục, nghe từ nghe hát đoán đồ đèn ngắm phong cảnh cái gì, lúc nào cũng cho mọi người lấy khí phân, cảm ngộ, bất quá tới lúc này, cuối cùng vẫn là tiến vào trận này thịnh hội lớn nhất giai đoạn mấu chốt. Bởi vì nói đến, tuy nhiên tới nay cuồng hoan thậm chí sẽ tới giờ sưa về sau, cũng chính là muốn qua ba giờ sáng, nhưng trên thực tế giờ Tý về sau, Thi Hội liền sẽ dần dần đi hui.

Chủ yếu nhất lý do là bởi vì đại đa số lão nhân gia, hoặc là thân thể kém trung niên nhân Thi Nhân hơn phân nửa thân thể kém nhiều lắm là cũng chính là tụ hội đến lúc này, qua thời gian này, trên tinh thần duy trì không được, cơ bản đều đến khi về nhà. Mà tại Văn Đàn bên trong, có thể có nhất định thanh danh tự nhiên vẫn là những người này, đêm nay muốn dương danh muốn có được chú ý, những người này cái nhìn mới là quan trọng. Mà làm sau khi bọn hắn rời đi, còn lại mới thật sự là tài tử giai nhân trò chơi, tán gái đến giờ Tý về sau mới có thể trở thành chủ đề, tương đương với một trận thịnh đại tán gái tụ hội, tuy nhiên tại tán gái thành gió cái niên đại này tới nói, vấn đề này cũng xác thực có thể mặc lên phong nhã tên, nhưng ý nghĩa liền đã không có trước đó như vậy trọng yếu, tên cùng sắc đẹp cho thời đại này đại đa số nam nhân đến tuyển, bọn họ đều sẽ đầu tiên lựa chọn dương danh.

Bởi vậy tới lúc này, các loại thơ hay từ liền đã lần lượt mà đi ra, phía trước kỳ thực đã truyền tới tốt nhất một số, đêm nay có mấy cái thủ vịnh nguyệt Thi Tử kinh tài tuyệt diệu, Tô Đàn Nhi cũng chép mấy cái thủ ở trước mặt nàng trắng thuần giấy viết thư thượng, lúc này đang cùng bên cạnh một tên nhận biết Ô Phủ nữ quyền nhẹ giọng trò chuyện với nhau.

Nàng kỳ thực cũng là yêu Thi Tử, tuy nhiên bản thân ở phương diện này cũng không am hiểu, nhưng Thi Nhân ở niên đại này liền như là hiện đại ngôi sao, này cô gái nhi trong lòng không có một chút điểm lãng mạn tâm tư. Nàng cũng không am hiểu, vì vậy đối với Thi Tử liền ngược lại càng thêm cất cao ưa thích, một cái tài tử ở trước mặt mọi người huy sái tài văn chương cảm giác tự nhiên cũng làm cho nàng tâm động.

Đương nhiên, cái này cũng vẹn vẹn trong sinh hoạt tinh thần theo đuổi một bộ phận, thì theo hiện đại đông đảo muội muội đều ưa thích Lưu Đức Hoa một dạng. Tuy nhiên ưa thích, xưa nay nàng cũng sẽ không biểu lộ quá nhiều, mà lại nhà mình tướng công Ninh Nghị hẳn là cũng không hiểu Thi Tử, từ nhìn cái kia thủ "Tam ngẫu phù bích tri phiệt khả do ái tư" về sau nàng thì rõ ràng, hướng hồ chính hân cũng thẳng thắn, nhưng cái này kỳ thực cũng là không quan trọng.

Lại chờ một lúc, Tiểu Thiên nhưng cũng theo một tên dẫn đường nữ tỳ tới.

"Tướng công nằm ngủ sao "

"Ừm, nằm ngủ."

"Quyên Nhi Hạnh Nhi ở nơi đó, làm cho các nàng thêm trang cái đệm chen một chút thế nào "

"Được rồi, tiểu thư ta đi qua. . . Ô Tam tiểu thư tốt."

Cùng bên cạnh Ô Phủ nữ quyền cũng được lễ về sau, Tiểu Thiên mới hướng phía bên cạnh có hai cái tiểu nha đầu ngoác phương hướng tiểu chạy tới, lúc

này Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi ngồi chung tại một trương ngắn trước bàn, phía trên bày đầy các loại tinh mỹ trái cây đồ ăn, Tiểu Thiên từ giữa đó ngồi vào qua, ba cái nha đầu liền hi hi ha ha chen thành một đoàn.

Cách đó không xa, Tô Đàm Nhi cùng cái kia Ô Phủ nữ quyền đứng dậy đi động một cái. Cùng loại dạng này hội nghị, bình thường đều là khách nam nữ quyền tách ra, ở giữa còn có bình phong ngăn cách, nhưng đương nhiên cũng không nghiêm ngặt. Bộc Viên Thi Hội mời cũng không phải là đều là chưa gả đại tiểu thư, mà căn bản là mang theo gia quyền mà đến phu thê, tuy nhiên cũng cách một bộ phận, mọi người thoáng giữ điểm lễ tiết, nhưng ở bên cạnh đi lại, giữa phu thê luôn có thể gặp mặt nói chuyện, Tô Đàm Nhi bởi cái kia Ô Phủ nữ quyền đi đến mép thuyền nhìn trên bờ cái kia phiến đèn đuốc, đối phương phu quân liền cũng đi tới. Ô Phủ làm lấy Giang Ninh lớn nhất hăng buồn vãi, song phương lúc trước đều là nhận biết, hàn huyên vài câu, lại tâm sự có quan hệ vãi vốc tin tức, Tô Đàm Nhi vốn định tránh hiềm nghi trước để vợ chồng bọn họ nói một chút thân mật lời nói, tầm mắt một đoạn, Tiết Tiến cùng còn lại mấy tên công tử cũng đồng đưa quạt giấy tới, bọn họ mang theo Học Sĩ khăn trùm đầu, hoá đổi thương nhân đồng dạng phục trang, làm học sinh cách ăn mặc, lúc này muện gió thổi tới, tựa hồ rất có vài phần tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu ở, quạt giấy khăn chít đầu phong phạm

Tiết Tiến đêm nay có chút làm não động, vừa rồi viết một bài vịnh nguyệt Thi Từ, đến mọi người phụ xướng, xem như đêm nay Bộc Viên Thi Hội lớn nhất đem ra được mấy cái bài thơ một trong. Lúc này đi tới, cái kia Ô Phủ nam tử liền chấp tay một cái, cười nói: "Tiết huynh đại tài, đêm nay sợ là muốn được Khôi Lan tiểu thư ưu ái, thật đáng mừng."

Cái kia Khôi Lan là mấy năm này Tần Hoài một vùng có ít danh kỹ, bán nghệ không bán thân, được xưng là Tài Mạo song tuyệt, cùng Bộc gia có chút quan hệ, bởi vậy lần này mới có thể mời tới được nàng. Nàng chọn ban đêm ưa thích Thi Từ xướng lên mấy cái khúc, đương nhiên bản thân cũng có chuẩn bị tiết mục, nhưng nàng lựa chọn hát mấy cái bài thơ từ, thường thường chính là Thi Hội giữa cái nào đó giai đoạn lớn nhất làm não động.

Trong này thao tác phức tạp, không thuần túy là tài hoa quyết định hết thảy, nhưng tài hoa hoàn toàn chính xác có thể quyết định đại đa số, Tiết Tiến cái kia Thi Từ bản thân không tệ, gia đình bối cảnh cũng có, bởi vậy bị xem như áp lực khả năng rất lớn, mà như hấn ở chỗ này nhận ưu ái, về sau mấy tháng sợ là cũng có thể có thân cận cái kia Khôi Lan tiểu thư cơ hội, được mời qua dự tiệc hoặc là đàm Thi Luận văn loại hình, đây chính là rất làm não động sự tình, mà nếu có thể tiến một bước đem cái kia Khôi Lan tiểu thư thu vào tay, phá thân thể của nàng thu vào trong phòng, vậy liền càng có thể chứng minh nam nhân của hấn mị lực chung cực thành tựu.

Tần Hoài Hà ung dung mấy trăm năm, loại này cổ sự hàng năm đều có, cũng đều có thể tại hoặc dài hoặc trong thời gian ngắn trở thành lưu hành đề tài, nam nhân tại nếu như vậy đề bên trong, tự nhiên là xuất thân danh tiếng, về sau chính là báo nổi danh tự, người ta cũng sẽ hâm mộ người là Phong Lưu Tài Tử, tên tuổi vang dội mấy phần.

Lúc này bị người khích lệ, Tiết Tiến tất nhiên là một phen khiêm nhượng, bên cạnh Ô Phủ nữ quyền cũng là cười nói: "Tiết công tử Thi Từ, thiếp thân nghe cũng có mấy phần xúc động đây." Tô Đàm Nhi cũng ưa thích cái kia Thi Từ, mở miệng ca ngợi vài câu. Kỳ thực Hoa Hoa cổ kiêu người nhắc người, đối với thật quen thuộc, tỷ như cái này Ô gia nữ nhân, tỷ như Tô Đàm Nhi, đều hiểu đối phương Thi Từ hơn phần nửa là từ một vị nào đó Danh gia chỗ ấy mua được làm não động.

Tiết Tiến cười đến vui vẻ, lại là khiêm nhượng vài câu, song phương nói chuyện với nhau một phen, cái kia Tiết Tiến nói: "Đáng tiếc Ninh huynh chưa từng đến đây, nếu không gặp thịnh hưởng như thế, nhất định có thể cực kì làm ra thể. . ."

Tô Đàm Nhi nhàu nháu mày. Mấy người ở chỗ này nhìn nói đến cao hứng bùng bùng, với tư cách chủ nhân nhà một tên Bộc gia trung niên nhân cũng đi tới, này người chính là Bộc gia gia chủ đệ đệ, tên là Bộc Dương Dụ, trước kia đã từng đậu Cử nhân, bản thân cũng có chút tài hoa. Bản thân hấn là đi lại các nơi chiêu đãi mọi người, lúc này cười cầm vào đề tài, hỏi mọi người đang nói cái gì, Tiết Tiến liền bàn giao một phen, nói Tô Đàm Nhi tướng công Ninh Nghị vốn là chuẩn bị tới, đáng tiếc vừa vặn mấy ngày nay cảm nhiễm phong hàn, rất là đáng tiếc, nếu không lấy Ninh Nghị tài hoa loại hình loại hình.

"Ta nhìn thấy là chưa hấn, nghe nói cái kia Ninh Nghị tuy nhiên đọc mấy năm sách, cũng bắt quá là cái tầm thường, tới hay không đều là giống nhau rồi." Hậu phương một người mở miệng nói.

Tiết Tiến cười quay đầu lại: "Phùng huynh người có thể không nên nói lung tung, Ninh huynh phong thái khí độ, ta cũng là qua, Tô gia ngàn gánh trăm tìm, vừa rồi chọn trúng Ninh huynh. . ."

Tô Đàm Nhi phu quân Ninh Nghị không quá mức tài hoa, cùng Tô Đàm Nhi có chút giao tình Ô Phủ người là biết đến, bởi vậy mới vừa nói bên trong, tuy nhiên cũng có hỏi đến Ninh Nghị thân thể, nhưng cũng sẽ không liên quan đến thi văn tài hoa loại hình, lúc này nhìn đối phương biểu diễn, Ô gia hai người tự nhiên liền cũng rõ ràng Tiết Tiến ý nghĩ. Tiết Tiến trước kia truy cầu Tô Đàm Nhi, đến cửa đề thân không có kết quả, ngậm chút oán khí đùa nghịch chút thủ đoạn, nói thực ra, biểu diễn là không có gì kỹ thuật hàm lượng, nhưng hiệu quả lại sẽ không suy giảm, như là tiếp tục như vậy nói tiếp, khó tránh ngày mai những thứ này trong vòng nhỏ cơ hội truyền trên một trận Tô Đàm Nhi gả cái phế vật ngôn luận, cái kia Ô gia nữ tử cho tướng công nháy mắt, muốn cho hấn hơi chận một chút, nam tử là nhìn thấy, nhưng mà chân chờ một lát, cũng không biết đang suy nghĩ gì. Tô Đàm Nhi một mặt mỉm cười, liền muốn mở miệng, từ bên cạnh nàng Tiểu Thiên xuất hiện.

"Đúng vậy a, cô gia làm thơ rất lợi hại đó a." Nàng nguyên bản tại cùng Quyên Nhi Hạnh Nhi đùa giỡn ăn cái gì, cầm một khối bánh ngọt dự định lập lại Ninh Nghị dạy nàng ma thuật lại để lộ, bánh ngọt cũng rơi mặt đất, sau đó ba người cũng chú ý tới tình huống bên này, Quyên Nhi Hạnh Nhi nói cái kia Tiết gia công tử không có hảo ý, Thiên nhi ngấm lại, lúc này liền dựa đi tới, "Cô gia đêm nay còn có làm thơ đây này."

Tiểu nha đầu cái này vừa nói, bên kia Tiết Tiến cùng bên này Tô Đàm Nhi đều sững sờ, trôi qua một lát, Tiết Tiến mới cười rộ lên: "Há, Ninh huynh cũng có phát tác xuất thế sao quá tốt, vừa vặn lấy ra cùng mọi người quan sát một phen."

Hấn một mảnh kinh hi bằng phẳng đáng vẽ, trên thực tế trong lòng sớm đã cười mở, cái kia Ninh Nghị là cái gì tài học hấn đã sớm nghe qua, đọc nhiều năm như vậy sách, thơ là có thể viết, nhưng viết ra lại biến thành bộ dáng gì, vậy coi như khó nói, lúc này chỉ cho là cái kia Tiểu Thiên không hiểu thường thức. Nếu như trước đó cảm tình huống, có lẽ sẽ có mấy người nói câu nói vớ vẩn, nhưng đối với kỳ thực ý nghĩa không lớn, nhưng nếu như đem một bài kém cỏi thơ làm thật lấy ra cho mọi người "Bình luận", sẽ có hiệu quả gì, vậy coi như hoàn toàn ngồi vũng.

"Ừm, tốt." Tiểu Thiên gật gật đầu, từ trong quần áo ra bên ngoài móc tấm kia xếp lại giấy, ngoài miệng huyền thuyên, "Lúc buổi tối cô gia không thoải mái muốn nghe Tiểu Thiên ca hát, nguyên có Tiểu Thiên liền lấy Thi Từ sách để cô gia tuyên một bài đây. Bất quá cô gia nói những cái kia đều không quá ưa thích, nguyên có thì chính mình viết một bài, a, cũng là cái này thù, Tiểu Thiên thế nhưng là vô xuồng tới. . ."

Những cái kia đều không quá ưa thích, nguyên có thì chính mình viết một bài. . . Khẩu khí thật lớn, Tô Đàn Nhi cùng bên cạnh Bộc Dương Dụ đều nhú nhú mày, chỉ có Tiết Tiến cười đến càng rực rỡ cũng càng thành khăn mặt sổ. Tiểu Thiên nói, đem giấy viết thư giao cho sắc mặt lo nghĩ chưa định Tô Đàn Nhi trên tay, Tô Đàn Nhi nhìn sang giấy Tuyên Thành, xác định thật có chữ thấy lại nhìn Tiểu Thiên, sau đó mới chính thức quay lại trên tuyên chỉ, bỏ môi khẽ mở, một bên nhìn một bên yên lặng đọc lấy phía trên chữ.

Niệm đến một nửa lúc, đôi môi khẽ mở tốc độ chậm lại, trong ánh mắt ánh mắt lại là từ từ phức tạp, rốt cục định nhất định, lại nhìn Tiểu Thiên nhất nhãn, mới trở lại tiếp tục mặc niệm cái kia trên giấy Thi Từ, phía trước Tiết Tiến cười, rướn cổ lên thăm dò nhìn xem, tuy nhiên không nhìn thấy, vẫn là rất vui vẻ. . .

Mặc niệm có làm được cái gì, dù sao người vẫn là phải cầm đi ra cho mọi người nhìn, đến lúc đó ta giúp người niệm là được, cấp!

Phảng phất trò đùa quái đản thành công tâm tình, hân vui vẻ nghĩ đến.

Một lát, thân thuyền một bên dâng lên đại bông khói lửa, mỹ lệ quang diễm thấp thoáng giữa, Tô Đàn Nhi mới đưa cái kia Từ Ngừ đưa ra tới.

"Xin Bộc Dương Thế Thúc lời bình. . ."

Bộc Dương Dụ đã nhìn ra manh mối, lúc này gật đầu cười cười. Đối với cái này xem ra yếu đuối trên thực tế không thua kém đáng mảy râu Tô gia tiểu thư hẳn là cực yêu thích, cho dù trong nhà ở rẻ một cái không quá mức mới học hôn phu đó cũng là chuyện thường, ngược lại cái kia Tiết Tiến cần rõ cay nghiệt, khiến người ta không vui, làm hạ quyết định cho dù Thi Từ không tốt, cũng phải nói lên vài câu lời hữu ích, tận lực giảng hòa. Hắn tiếp nhận Thi Từ, cúi đầu nhìn lại, trong lòng đã nghĩ đến đến cùng nên dùng như thế nào đánh giá.

Khói lửa bốc lên, người bên ngoài chờ đợi hắn câu đầu tiên lời bình, Tiết Tiến nho nhã mỉm cười, tao nhã khiêm cung. Tô Đàn Nhi liếc hắn một cái, ánh mắt trở xuống Bộc Dương Dụ trong tay giấy hoa tiên thượng, nhẹ nhàng, cẩn cẩn xuống môi.

Hỏa diễm Minh Diệt ở giữa, ánh mắt phức tạp khó tả. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

13. Chương 13: Chỉ Thủy Thi Hội

Phan phủ Quy Hạc Viên, Chỉ Thủy Thi Hội cũng đã tiến vào cao trào.

Tiếng âm nhạc vang lên, từng trương giấy viết thư tại mọi người tay bên trên truyền đến truyền qua, Ca Nữ nhẹ nhàng tiếng nói tại ngâm xướng đêm nay ưu tú thơ làm. Không khí nơi này so với Bộc Viên Thi Hội muốn tương đối nghiêm túc một số, bởi vì hạng cân nặng nhân vật cũng nhiều, nhưng đủ loại biểu diễn như cũ có thể đem bầu không khí tô đậm đến hoạt bát lại không mất tao nhã.

Quy Hạc Viên là một cái bố cục tinh mỹ, Cổ Vận khoan thai lâm viên, các loại núi đá đường thủy, hành lang viện đình đài, lúc này từng chiếc từng chiếc vẽ có đồ đèn Hoa Đăng bố cục trong lúc đó, mọi người liền tại lâm viên bên trong triển khai yến hội, nữ nhân ở một bên, học sinh ở một bên, chủ nhân cùng một đám có danh tiếng địa vị uyên bác Túc Lão lại là một bên, không có dụng chuyên môn sân khấu, nhưng mà ngẫu nhiên xuất hiện tại lâm viên ở giữa ca múa biểu diễn xác thực tự nhiên vô cùng, khiến người khác sâu ấn tượng, có thể đi tới nơi này lần Thi Hội phần lớn là danh tiếng có phần đưng đầu bảng loại hình, hiển nhiên cũng vì hoa này qua không ít tâm tư.

Thi Hội trên Tự nhiên cũng có đồ đèn a, biểu diễn a, ngắm trăng A Chi loại khâu, thậm chí cũng không ít uyên bác mọi người phát biểu, tỷ như với tư cách chủ nhân Phan Quang Ngan, thậm chí vừa lúc mới bắt đầu, Giang Ninh tri phủ đều tới qua một chuyến, nói qua một phen "Chư vị chính là quốc gia nhân tài trụ cột" loại hình, bên này đầy đủ nói rõ Chỉ Thủy Thi Hội địa vị, đương nhiên, đêm nay một đêm cuồng hoan, vì ngăn ngừa thành thị xuất hiện tình huống, Tri Phủ theo thường lệ là muốn một mực tọa trấn nha môn, hẳn cũng không thể ở lâu, vội vàng rời đi.

Thi Hội trên tài tử nếu có kiệt tác, nhiều sẽ trực tiếp đứng dậy cùng mọi người bình luận, thường cách một đoạn thời gian, liền sẽ có người đưa tới mấy cái thù chất lượng đủ tốt Thi Từ, giấy hoa tiên tại mọi người tay bên trên lưu truyền quan sát, nếu như cái kia bài thơ thật tốt, hoặc là có cái nhìn khác, liền cũng sẽ có người đứng dậy niệm tụng một phen, cùng mọi người thảo luận, Phan Quang Ngan bọn người, tự nhiên cũng sẽ làm ra lời bình.

Tần lão ngồi tại yến hội một bên, bên cạnh hắn là ăn mặc vẫn như cũ tương đương sang trọng Khang Hiền, cũng chính là cùng Ninh Nghị tranh cãi Khang lão, chữ của hắn là sáng rõ đồng ý, bởi vậy rất nhiều người cũng gọi hắn là Minh Công. Bối cảnh của hắn rất phức tạp, phú quý là không thiếu, nhưng coi như vụn vặt lấy kiến thức, Nho Học trên tu đường tới nói, cũng đầy đủ bị mọi người xưng một tiếng Minh Công, ở đây mấy chục Danh Tài từ giữa cũng có hai ba tên thụ qua sự giáo huấn của hắn, xưng là sư, nhưng Khang lão này người luôn luôn nghiêm khắc, mọi người lại đều có chút sợ hắn, bất quá hắn đêm nay cũng không có phê bình người nào, kỳ thực đêm nay cái này Chi Thủy Thi Hội chất lượng, vẫn là làm hắn hài lòng.

Lúc này hắn chính điệu thấp cùng Tần lão ở một bên đàm tiếu, kỳ thực thời gian đến nơi đây, bình thường tới nói, chân chính thơ hay từ thì đều đã đi ra, lúc này hai người liền đang nghị luận những thứ này.

"... Thu phân nhất dạ đình, âm phách tối tình huỳnh. Hào thị sinh thương hải, từ khán lịch yếu minh. Tăng không nghi tẩy sắc, vạn quái tướng tiềm hình. Tha tịch vô tương loại, thần kê bất khả thính. . . Tần Công, Lệ Xuyên Thi Hội Lý Tần cái này thủ Trung Thu đôi nguyệt thật có thể nói là là tài hoa bộc lộ, tuy nói văn vô đệ nhất, nhưng chiếu ta nhìn, đêm nay sợ là bài thơ này muốn lớn nhất làm náo động."

"Lại là Âm Hồn lại là quỷ quái, xem như đi nhằm đường, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy đại khí cảm giác, chỉ làm cho người suy nghĩ khuấy động, cũng không có chút nào quỷ quyết chỉ sắc. Cái này thơ có Đới Đường di phong, Lý Tần Lý Đức Tân, đích thật là gia nhập mọi người liệt kê, bất quá Minh Công người từ trước đến nay kiểm chế bản thân nghiêm ngặt, Chi Thủy hôm nay kỳ thực cũng là có mấy cái thủ thơ hay từ nha, ày, tỷ như vừa rồi cái này thủ."

Tần lão cười cầm lấy một bài: "Bích thiên như thủy, trạm ngân hoàng thanh thiên, kim ba rừng triệt. Nghi thị hằng nga tương bảo giám, cao quái nghiêm hàn cung khuyết. Lâm điệp ngâm thu, liêm long như họa, đan quế hương phong phát. Niên niên kim tịch, dữu lâu thủ hưng thanh tuyệt. . . người cũng không nên bắt công mới là"

"Ha-Ha, người ta lại không phải ban giám khảo, chỉ là tùy tâm thưởng bình, nào có bắt công lý lẽ. Ngô, cái này từ thật là không tệ. . ."

"Chiếu ta xem ra, tối nay tốt nhất hai phần, liền cũng ở bên trong chỗ này."

Tần lão luôn luôn điệu thấp, tối nay cơ hồ không có công khai làm ra lời bình, chỉ ở bằng hữu nói chuyện phiếm ở giữa nói một chút những thứ này, trên thực tế, Chi Thủy Thi Hội Tào Quan Tào Tông Thần cùng Lệ Xuyên Thi Hội Lý Tần Lý Đức Tân cũng đích thật là lúc này Giang Ninh nổi danh nhất tài tử một trong, phía dưới mọi người, cũng nhiều tại đem hai người bọn họ Thi Từ làm lấy so sánh, mặc dù nói văn vô đệ nhất, nhưng trên miệng khí thế luôn luôn muốn tranh.

Mọi người bình luận thơ làm, Phan Quang Ngạn lúc này cũng đang cười nói với Tào Quan lời nói, chỉ chốc lát sau, lại có người đưa mới Thi Từ tiến đến, làm ba phần từ mọi người truyền nhìn.

Chánh thức tốt thơ làm, có thể đăng đường nhập thất, đến lúc này căn bản là sẽ không lại đi ra, nhưng tốt như cũ còn có, mọi người vừa cười nghị luận một bên riêng phần mình truyền qua một tờ. Có một tờ truyền đến Tần lão cùng Khang lão bên này, Tần lão cầm lên nhìn xem, lại là cười rộ lên.

"Ách như thế nào" Khang Hiền hỏi.

"Ha ha, chỉ là không nghĩ tới Bộc Viên bên kia lúc này còn có thể ra một bài không tệ, người lại nhìn xem."

"A Bộc Viên." Khang lão cũng là cười rộ lên, cầm thơ làm nhìn qua một lần, lại nhìn xem hạ tên địa phương "Tiết Tiến", lắc đầu buông xuống, "Trung Bình, có thể chịu được đập vào mắt, cũng là không quá mức khiến người ta mới lạ."

Lúc này, phía dưới có người trách móc lên: "Chư Quân, Ngược lại nghĩ không ra Lệ Xuyên lúc này còn có thể có một bài Hảo Từ, theo theo suy nghĩ nông cạn của tôi, cái này thủ thật là cũng không tệ lắm"

Có người biết hắn cười nói: "Vay liền niệm a." Người kia gật gật đầu, sau một lát, bắt đầu niệm cái kia Thi Từ: "Cái này tên điệu dùng chính là Thủy Điều Ca Đầu, các vị lại nghe: Thu vũ tịnh như thủy, nguyệt kính bất an thai. Úc cô cao xử tương nhạc, ngữ tiểu thoát phân ai. . ."

hắn đọc đến đây bên trong, bỗng nhiên giống như là cảm thấy cái gì, quay đầu nhìn xem Phan Quang Ngạn đội Túc Lão mọi người chỗ trên đài, một lão giả lúc này lại đã đứng dậy, trên tay cầm lấy một trương giấy viết thư, vội vàng Hưởng Phan Quang Ngạn bên kia đi qua, ngón tay gầy gầy lấy tờ giấy kia, trong miệng tựa hồ còn tại nói lầm bầm. Lão giả này là cùng Tần lão Khang lão cũng có chút giao tình, nguyên bản gặp hắn đứng dậy, Phan Quang Ngạn cũng đã tới, hắn liền đem giấy viết thư buông ra, dùng cũng không tính cao thanh âm hướng chung quanh mấy cái có người nói: "Chư vị lại nhìn cái này thủ."

Đây cũng là Thủy Điều Ca Đầu, gặp trên đài mấy người chú ý tới sự tình khác, phía dưới đang ở đọc thơ từ người kia sững sờ, Phan Quang Ngạn kịp phản ứng, cười hướng hắn nhắc nhắc tay, ra hiệu tiếp tục, ngay sau đó lại không nhìn tới cái kia giấy viết thư. Chờ này người niệm xong, hắn dư vị một phen, cười lời bình vài câu, vừa rồi cầm lấy giấy viết thư nhìn, một lát sau, nhưng cũng là trong miệng lầm bầm, nhủ này, mọi người dưới đài thậm chí cả khách nữ bên kia đều tại nhìn sang.

"Hạc Ông, Nếu có cái gì thơ hay từ, liền nhanh chóng đọc đi, bức này làm người khác khó chịu vì thèm, tốt không từ tế."

Phan Quang Ngạn này người tính khí dù sao rất tốt, làm vì mọi người đứng đầu Tào Quan vừa cười vừa nói, sau đó người bên ngoài cũng đều cười rộ lên, bầu không khí trong lúc nhất thời buông lỏng, Phan Quang Ngạn nhưng cũng cười cười: "cũng là Thủy Điều Ca Đầu, bài ca này. . . liền niệm cho mọi người nghe đi: Mấy lúc có trăng thanh, nâng chén hỏi trời cao. chẳng hay trên đây cung khuyết, đêm nay là năm nào. . . Ta muốn cưỡi gió bay vút lên, lại sợ quỳnh lâu cửa ngọc, trên cao kia lạnh buốt. Đứng dậy múa vũ bóng, cách biệt với nhân gian."

Thủy Điều Ca Đầu từ Văn Hưởng lên tại đình viện bên trong, trên nửa khuyết còn chưa niệm xong, mọi người đang ngồi người bên trong đã không có cái gì nói chuyện với nhau thanh âm. Phan Quang Ngạn vốn là Văn Đàn Đại Nho, lúc này dựa theo vận luật nghiêm túc tụng niệm lấy trên tay Thi Từ, đọc tuy không nhanh, nhưng dán vào lấy Từ Ngữ ý cảnh, lại là một mạch mà thành.

Đang ngồi mọi người vốn là văn từ bản lĩnh thâm hậu người, chỉ là nghe đến đó, liền đã phát giác được bài ca này ý cảnh biến ảo khôn lường, đại khí, xa xăm. Lúc đầu đặt câu hỏi nhìn như đơn giản, lúc này Văn Đàn hưng thịnh, các loại Thi Từ không khỏi truy cầu phức tạp, cuối cùng biến hóa, có luận điệu bên trong còn có đề xương, nếu là vịnh Nguyệt Thi, đó chính là liền một chữ nguyệt lời không xuất hiện mới vì thượng giai. Nhưng mà cái này Từ Ngữ ngay từ đầu chính là mấy lúc có trăng thanh dạng này đặt câu hỏi, nhưng phối hợp với câu tiếp theo, cũng đã tự nhiên đem ý cảnh bày ra, lại đến đến trên cung khuyết lúc, cái kia Thi Từ ý cảnh liền tự nhiên, không chút nào đột ngột từ róc rách dòng nước hóa thành Cao Sơn Lưu Thủy, mà lại tiếp sau đó "Ta muốn cười gió bay vút lên. . ." vài câu, liền trực tiếp đem cả nửa khuyết ý cảnh hóa thành Trường Giang Đại Hà chảy chảy vào biển đồng dạng đại khí, đồng thời không ngờ có thể biến ảo khôn lường như thế, không mang theo nửa điểm yên hòa khí tức, rải rác vài câu, chính là làm cho người tâm thần thanh thần Tiên Cung khí tượng.

Đương nhiên Đường Triều đến nay, thi văn mấy trăm năm phát triển, ý cảnh sâu xa đại khí cũng có thật nhiều, nhưng mà tới lúc này, rất nhiều Thi Từ thường thường là đi đến cuối cùng từ công phức tạp biến hóa con đường thượng, nếu có thể đi về tới, phản phác quy chân mọi người tự nhiên cũng có, hoặc giản hoặc phồn, tự nhiên đều có đặc điểm. Nhưng ý cảnh có thể tới trước mắt trình độ này lại là lúc đó không có mấy, ý cảnh này theo Thi Từ biến hóa một đường mở rộng, vốn lại biến nặng thành nhẹ nhàng, tự nhiên đã đến, là cùng Sơ Đường lúc thịnh thế văn nhân cái kia Thiên Mã Hành Không, không bị trói buộc hào phóng nhưng lại có thể không chút nào cách chủ đề phong cách tương tự lên, chỉ là chỉ là trên khuyết, cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu mọi người chỉ khi đã triển lộ không bỏ sót. Phan Quang Ngạn ngừng một lát, ngẩng đầu nhìn sang phía dưới một bọn tài tử, vừa rồi tiếp tục đọc lên hạ khuyết.

"Chuyển Chu các, thấp khinh hộ, chiếu không ngủ. Không để lại hận, chuyện gì dài hướng khác lúc tròn. . . Nhân hữu bi hoan ly hợp, nguyệt hữu âm tình viên khuyết (người có vui, buồn, ly, hợp, trăng có mờ, tỏ, đầy, vơi). Thử sự cô nan toàn. . . Chỉ nguyện đòi ta trường cửu, bay ngàn dặm cùng với thuyền quyên."

". . . Chỉ nguyện đòi ta trường cửu, bay ngàn dặm cùng với thuyền quyên." Từ Ngữ sáng sủa trôi chảy, sau khi đọc xong, Phan Quang Ngạn lại làm bầm dập lại một câu cuối cùng, nhìn qua mọi người, không ngừng biên độ nhỏ gặt đầu, thật lâu về sau, vừa rồi thở dài, ". . . Hảo Từ a." Lúc này lâm viên bên trong mọi người có người nhìn nhau vài lần, có người thì thảo tái diễn Từ Ngữ, yên tĩnh dị thường. Kỳ thực nếu là từ khác câu cũng liền thôi, nhưng cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu lại hoàn toàn chính xác có lưu truyền hơn ngàn năm đều không chút nào phai màu mị lực, tại Thi Nhân từ trong mắt người, đòi sau thậm chí có "Trung Thu từ, đương nhiên Thủy Điều Ca Đầu vừa ra, còn lại từ đều là phế" lời bình, lúc này ở tòa mọi người chính là coi đây là sinh, bọn họ nghiên cứu thi văn mấy chục năm, có thậm chí cả một đời, lúc này nghe, đột nhiên cảm nhận được, có lẽ cũng là cùng loại dạng này khí thế.

Cũng là tại như thế bầu không khí bên trong, bên kia Khang lão nhưng tay cầm qua giấy viết thư, đầu tiên là nhìn một lần, chậm rãi gặt đầu. Sau một lát, lại đi nhìn lên, lại phảng phất như chú ý tới cái gì, nghi ngờ nháy mắt mấy cái, "A" lên tiếng. Sau đó nhú mày đang suy nghĩ cái gì sự tình, biểu hiện trên mặt đặc sắc. Chú ý tới hần bộ dáng như vậy, còn có ở trong lòng nghĩ đến cái này Từ Ngữ Tần lão quay đầu đi.

"Làm sao "

"A. . . Người lại nhìn xem."

Hắn đem giấy viết thư đưa qua, Tần lão cảm hỉ mắt từng chữ từng chữ nhìn sang, từ mấy lúc có trăng thanh mãi cho đến bay ngàn dặm cùng với thuyền quyên cũng không có phát hiện cái gì không ổn, đúng là Hảo Từ, hắn phun một ngụm khí, nhẹ nhàng mà lắc đầu, sau đó cũng là trông mắt hơi hí, ngừng một lát.

Từ Ngữ hậu phương tự nhiên còn có có mấy cái chữ, bất quá lúc này mọi người còn tại cảm thụ những câu này, vừa rồi Phan Quang Ngạn cũng còn không có chú ý đi xem.

Cái kia giấy viết thư trái phía dưới sách có lạc khoản, thỉnh lĩnh viết bảy chữ.

Tô Phủ.

Ninh Nghị.

Ninh Lập Hằng.

Tần lão sững sờ, sau đó nhìn Khang lão nhất nhãn, chờ một lúc, nhin không được cười lên.

"Ha. . ."

Tô Phủ trên tiểu lâu, Ninh Nghị đứng lên uống nước, trong lúc đó đánh cái phun lớn hắt hơi, kém chút bị sặc đến. Hắn mơ mơ màng màng ngủ trở về, đem chăn mền kéo căng.

Ngô, sinh bệnh sẽ không lại tăng thêm đi. . .

14. Chương 14: Quy Hạc Viên giữa

Đồng dạng thời khắc, Phan phủ hậu viện Phòng Xá bên trong, tham dự biểu diễn bọn nữ tử đang ở từng gian trong phòng trang điểm hoặc nghỉ ngơi, Chi Thủy Thi Hội lâm viên cách cách các nàng vền vền cách nhau một bức tường, nếu là trốn đi hành lang, cũng có thể tại đầu đường rèm cửa hậu phương nhìn lấy trận này tụ hội tiền hành.

Đêm nay có thể tới tham dự cái này biểu diễn, phần lớn đã là bên bờ sông Tần Hoài có nhất định danh khí nữ tử, hơn phân nửa có riêng phần mình làm cho người chỗ, nếu là phổ thông Thi Hội, các nàng một cái trong đó, cũng có thể bốc lên đại cục, nhưng hôm nay lại là không được. Chi Thủy Thi Hội trúng qua tới cũng không phải là đều là nam tính, rất nhiều người đều là mang theo bạn đến đây, tỷ như Tần lão đem tiểu thiếp Văn Nương, còn lại cũng nhiều có người đem theo thất đến đây, hoặc là mỗi một nhà khuê tú tiểu thư. Dạng này trường hợp hạ, các nàng thì tuyệt đối không thể trở thành nhân vật chính, thậm chí đang biểu diễn sau khi ngồi đi ra ngoài hấp dẫn nhãn cầu vậy cũng là không được.

Bất quá, cho dù chỉ là đi ra ngoài biểu diễn ca múa, chỉ cần có xuất sắc tài nghệ, vậy cũng đầy đủ cho người ta lưu lại ấn tượng khắc sâu, các nàng bực này nữ tử nha, như bên cạnh chỉ là đồng đạo nam tính, cái kia tư thái liền thả cao một chút, rụt rè một số. Nếu là ở dạng này trường hợp, liền lạng yên đóng vai là xanh, nhuận vật mảnh không một tiếng động khiến người ta nhớ kỹ. Cao ngạo cùng rụt rè chỉ là thủ đoạn, danh khí mới thật sự là thứ trọng yếu nhất.

Tối nay tới đây danh khí cao nhất hai tên nữ tử, nói chung đến tính toán Kim Phong lâu Nguyên Cẩm Nhi cùng Dẫn Xuân Các Lục Thái Thái, lúc này trong phòng, Nguyên Cẩm Nhi chính bưng lấy gương mặt nhìn quanh hai bên trong gương đồng hoa trang sau đáng vẻ, nha hoàn Khẩu Nhi cũng ở bên cạnh nhìn lấy, trong miệng đồ vào cùng tiểu thư nhà mình cười nhẹ nói chuyện với nhau: "Tiểu thư, người vừa mới đi ra ngoài biểu diễn thời điểm, cái kia Tào Công Tử thế nhưng là một mực hướng phía người nhìn bên này đây, con mắt đều không có nháy qua một chút nha."

Nguyên Cẩm Nhi mỉm cười nghiêng mắt nhìn nàng nhất nhãn: "Ta đi ra ngoài biểu diễn, bọn họ tất nhiên là hướng phía ta bên này nhìn, có cái gì kỳ quái. Là Khẩu Nhi người, lại chỉ nhìn thấy Tào Công Tử một người, khiến người ta hảo hảo kỳ quái."

"Tiểu thư a, là thật nha." Khẩu Nhi nhãn khuôn mặt biểu thị lấy kháng nghị, "Hắn nhìn không chuyển mắt đâu!"

"Người nếu không phải không chớp mắt nhìn hắn, làm sao biết hắn không chớp mắt đang nhìn ta." Nguyên Cẩm Nhi tiếp tục cười đùa nghịch, tiểu nha hoàn quần đến miệng cũng mần mê đến, quyết định không để ý tới nàng, bất quá trôi qua một lát, lại dựa đi tới: "Tiểu thư, tối nay cái này đầu thơ thủ lĩnh, đến cùng ai có thể cầm tới a."

Nguyên Cẩm Nhi quay đầu tại tóc mai ở giữa khám trên một đóa Tiểu Hoa: "Văn vô đệ nhất, đầu thơ cũng không có chân chính tiêu chuẩn, chỗ nào lại có cái gì thủ lĩnh, người nha đầu này, cũng là yêu hỏi những thứ này. Bất quá muốn nói cái kia mấy cái thủ sẽ bị truyền xướng lâu nhất, là có thể nhìn thấy." Nàng cầm lấy trên bàn mấy trương sách tiên, "Vương công tử, Tịch công tử, còn có người ưa thích Tào Công Tử cái này mấy cái thủ, 'Bích thiên như thủy, trạm ngân hoàng thanh thiên', a, cái này thủ sợ là tốt nhất, dạng này người liền cao hứng đi. . . Còn có Lệ Xuyên bên kia Lý công tử, Đường công tử. . ."

Tiểu nha hoàn quệt mồm: "Người nào ưa thích Tào Công Tử a."

"Ách, chán ghét hắn" Nguyên Cẩm Nhi ánh mắt linh động nhìn qua nhìn nàng.

"Cũng không có a, bất quá Khẩu Nhi là vì tiểu thư người suy nghĩ nha, Tào Công Tử thích người, người hôm nay lại là cùng hắn cùng nhau đến đây, nếu có thể có Tào Công Tử tương trợ, sang năm Tần Hoài hoa khôi, sợ sẽ phải rơi vào tiểu thư trên người của người. Còn nếu là Tào Công Tử sang năm kỳ thi mùa xuân Cao Trung. . ."

Tiểu tỷ thao thao bất tuyệt nói, Nguyên Cẩm Nhi cười rộ lên, ngoác ngoác cái mũi của nàng: "Biết." Sau đó cầm lấy Tào Quan chỗ sách cái kia bài ca đến xem. Nàng cùng Lục Thái Thái hai người bên trong, Lục Thái Thái tự ý Tỷ Bà, nàng tự ý Cổ Tranh, nghệ thuật ca hát trên nói đến vẫn là nàng càng tốt hơn, bài ca này nàng đợi chút nữa là muốn đi ra ngoài hát, một vừa nhìn một bên ở trong lòng cạ hát, cũng là nhẹ nhàng mà cười rộ lên, nhìn giống như là bị Đại Tài Tử theo đuổi hạnh phúc cười.

Kỳ thực trên sông Tần Hoài thoáng chuyên nghiệp kỹ nữ, hơn phân nửa đều tự xưng có một phen long đong thân thể, đại bộ phận là giả, biên, nhưng này cũng chỉ là chi tiết lập, các nàng đều có một phen long đong thân thể cái này khái niệm trên lại cơ bản không sai. Tối Nguyên Cẩm Nhi Lục Thái Thái bực này danh kỹ hàng ngũ, các nàng học thi văn, kỳ thực tự nhiên mà vậy, cũng sẽ ngưỡng mộ đủ loại có tài học tài tử, bất quá, cứ việc ngẫu nhiên nổi danh kỹ đơn thuần thưởng thức người khác tài hoa sau đó gả cho Cùng Thư Sinh loại hình truyền vì giai thoại, cái kia nhưng cũng thật sự là số ít bên trong số ít. Nàng hôm nay ứng Phan phủ mời lại là cùng Tào Quan cùng nhau đón xe đến đây, nhìn đã rất mật thiết, trong nội tâm nàng đối với Tào Quan tài hoa cũng là bội phục, nhưng thật muốn nói có thích hay không, thích đến Khẩu Nhi nói cái chủng loại kia bộ dáng, lại là liền chính nàng đều không rõ ràng sự tình. Đối với cho các nàng tới nói, nhìn sao quanh trăng sáng, kỳ thực thật có thể lựa chọn cơ hội, vốn cũng không nhiều.

Bất quá, nếu có thể thoáng tránh đi những ý nghĩ này, tối nay Thi Hội, tự mình ngã cũng đích thật là rất có thu hoạch.

Nàng phản phục hát cái kia Từ Khúc, một lát sau, Khấu Nhi lại là từ cửa chỗ ấy tới: "Tiểu thư tiểu thư, tựa hồ lại có thơ hay từ, chúng ta đi xem một chút đi."

"A" nàng cười buông xuống giấy viết thư, cùng Khấu Nhi cùng nhau đi ra ngoài, hướng hành lang cửa rèm cửa bên kia đi qua, mấy vị nữ tử đều đã tụ ở chỗ này, Lục Thái Thái cũng đã tới, nàng nói khẽ: "Các vị tỷ tỷ, làm sao" sau đó liền cũng bám vào cái kia rèm cửa một bên quan sát, chính nghe được bên kia truyền đến "Năng chén hời trời cao" thanh âm, lúc trước Phan Quang Ngạn đã đọc một lần, đây là trong đó một vị học sinh lần thứ hai ngâm tụng.

Thi Hội bầu không khí ngã lúc này kỳ thực có chút kỳ quái, thoáng yên tĩnh chút, trước đó rầm rộ bên trong, mọi người làm thơ ngâm thơ đều rất nô nức tập nập, nói cười yên yên, lúc này giống như là bị một loại nào đó khí tràng đè chế. Mọi người còn tại trở về chỗ cái kia Thi Từ, sau đó những cô gái này cũng làm đến một trương chép cái kia từ giấy viết thư, vậy tại một chỗ đem toàn phần nhìn một lần, sau đó lại nhìn một lần, Nguyên Cẩm Nhi ngẩng đầu, vừa vận cùng Lục Thái Thái ánh mắt chạm nhau.

"Bộc Viên Thi Hội. . ."

"Làm sao có thể. . ."

"Tô Phủ, Ninh Nghị, Ninh Lập Hằng, đây là ai nha "

"Chưa nghe nói qua a. . ."

Đối với bên ngoài đám kia học sinh đầu tiên đắm chìm ở Thi Từ bên trong, bên này bọn nữ tử tại phát giác được cái này Thi Từ ý nghĩa sau này trước quan tâm chính là nó đến cùng là người nào sở tác, mấy người đem cái kia lạc khoản nhìn nhiều lần, lẫn nhau hỏi thăm, lại chưa từng nghe nói qua cái tên này. Lúc này bên ngoài cũng đã có người hỏi: "Mọi người cảm thấy, này từ như thế nào "

"Đời người vui buồn li hợp, Trăng cũng đầy vui mờ tỏ, xưa nay đâu có vạn toàn. . ."

"Cái này từ. . ."

"Cái này từ đến cùng là người phương nào sở tác "

Trong lúc nhất thời không có người nói ra đánh giá, là có người đang thì thảo gật đầu giữa ần ần nói "Tuyệt diệu", sau đó đọc thơ người kia liền lại cầm lên đọc lạc khoản: "Tô Phủ, Ninh Nghị, Ninh Lập Hằng, có thể có người biết người này là ai sao "

Một trận yên tĩnh.

"Bất quá, lúc này đã họ Ninh, là sao lại là lạc khoản Tô Phủ "

"Cái nào Tô Phủ "

"Bộc Viên Thi Hội, sợ không phải Tô thị hằng buồn vãi cái kia đi."

"Này người không phải là Tô Phủ quản sự sư gia hàng ngũ sao "

"Trước đó chưa từng nghe nói người này a. . ."

Mọi người trong lúc nhất thời hai mặt nhìn nhau, nghị luận ầm ỹ, nhưng đối với cái tên này, tất cả mọi người là không hiểu ra sao, không ai nghe qua. Phan Quang Ngạn sau đó cũng chỉ đành gọi tới qua bên ngoài lấy thơ người kia, này người cũng không phải là hạ nhân, mà chính là hần nửa người đệ tử, cũng có chút tài hoa, nghe lão sư hỏi tới, vừa rồi cười nói lên hần biết đến sự tình.

"Há, này người nghe nói chính là Tô Phủ người ở rể, mấy tháng trước đó vừa rồi ở rể Tô gia, vì Tô Phủ Nhị Tiểu Thư Tô Đàm Nhi hôn phu. Thú vị là tại hạ ngã còn nghe được một số thuyết pháp, nghe nói cái này Ninh Lập Hằng hôm nay nhiễm phong hàn, cũng không trình diện Bộc Viên Thi Hội, hần tới nay ở nhà tĩnh dưỡng lúc cùng một tiểu tỷ nói ra cái này từ, vốn là tự sướng, ai ngờ Thi Hội phía trên có người nói nó không có chút nào thi tài, cái này tiểu tỷ nghe không được, liền đem cái này từ lấy ra. . . Ha ha , bên kia nói như thế, tại hạ cũng không biết thật giả."

"Tô Phủ. . . Người ở rể "

Cái này vừa nói, không chỉ có mọi người ở đây, bên cạnh rèm cửa sau nữ tử cũng là hai mặt nhìn nhau, sau đó tiếng nói chuyện liền cũng vang lên.

"Chưa từng trình diện "

"Việc này cũng quá mức kỳ kỳ đi. . ."

"Ta ngược lại thật ra. . . Là chưa từng nghe nói qua làm một người ở rể người có thể có này mới học. . ."

"Ninh Nghị Ninh Lập Hằng, xác thực chưa từng nghe nói qua a. . ."

Rèm cửa bên kia, tiểu nha hoàn Khấu Nhi nghi ngờ nói: "Cái này không phải cái kia Bộc Viên Thi Hội muốn dương danh, mua được đi "

Hàng năm Thi Hội, muốn mua thơ dương danh, cũng không phải là chuyện ly kỳ gì, trong đó nội tình mọi người đều biết, chỉ là liền xem như mua, nói chung cũng không có khả năng mua được loại này chất lượng Thi Từ, biết thân phận của đối phương về sau, trong lòng mọi người nói chung đều có dạng này hoài nghi. Nếu thật là có loại này tài hoa, lại làm sao có thể chạy tới ở rể lúc này, bên kia cũng có người đem nghi hoặc nói ra miệng.

"Việc này sợ là rất khó làm cho người tin phục. . ."

"Chẳng lẽ cái kia Tô Phủ muốn dương danh, mua được từ làm đi "

Cái thanh âm này cũng không lớn, nói chuyện người kia cũng chỉ là thăm dò tính ngữ khí, nhưng mọi người đều có thể nghe được, trầm mặc sau một lát, có người rõ ràng liền muốn biểu thị đồng ý: "Loại chuyện này cũng là. . ."

Mọi người lúc đầu bị bài ca này làm lây, cũng không muốn quá nhiều, sau đó sau đó "Người ở rể", "Vô danh tiểu tốt" những tin tức này xông tới, cùng cái kia từ đối nghịch so với về sau, nhưng cũng sinh ra tương phản to lớn, hơi nghi hoặc một chút suy nghĩ cơ hồ là không thể ức chế mà thăng lên đến, ở trong đó dù sao có chút trầm ổn người không nói lời nào, nhưng tới nay Thi Hội cuối cùng vẫn là tồn rất nhiều giao đầu tâm, một bộ phận người vô ý thức nói ra. Cũng ở thời điểm này, thanh âm nghiêm nghị, đột nhiên từ trên đài truyền xuống: "Tù Hung! Im miệng!"

Cái kia người nói chuyện tên là Ngưu Từ Hung, bị thanh âm này giật mình, ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy Khang lão chính trong tay cầm bút lông nhìn qua hắn, ánh mắt nghiêm túc, không giận mà uy, đem tất cả mọi người nghị luận đều áp xuống tới. Trong lúc nhất thời, trong tràng yên tĩnh thành một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rể Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

15. Chương 15: Trợ giúp

Chỉ Thủy Thi Hội.

Khang Hiền đột nhiên quát mắng lên tiếng, trong tràng nhất thời an tĩnh lại, cái kia Ngưu Từ Hung từng tại Khang Hiền thủ hạ học qua đoạn nhỏ thời gian, lúc này gặp cái này từ trước đến nay nghiêm khắc lão sư chẳng biết tại sao bỗng nhiên phát lớn như vậy tính khí, nhất thời giật mình, liền vội cúi đầu chấp tay: "Minh, Minh Sư. . ."

Khang Hiền là Lý Học đại gia, bối cảnh cũng dày, tuy nhiên đệ tử không nhiều, nhưng danh tiếng của hắn đang ngồi đại đa số đều là rõ ràng, lúc này ánh mắt đảo qua toàn trường lại đứng ở Ngưu Từ Hung trên thân, nhìn chỉ là đang dạy đệ tử: "Loại lời này, người thế nhưng là tùy tiện nói đến sao! "

Hiện trường một lát trầm mặc, Khang Hiền buông xuống bút lông, lại nhìn sang: "Ta lại hỏi ngươi, hôm nay Thi Từ mấy trăm, như bài ca này loạn thất bát tao, khó coi, không có chút nào chỗ thích hợp, ngươi sẽ như thế nào "

Hắn lời nói này đi ra, kỳ thực Ngưu Từ Hung dĩ nhiên minh bạch trong đó ý tứ, thân thể run run, ngữ khí khô khốc hành lễ: "Đệ tử. . . Đệ tử tự nhiên thả qua một bên, không quan tâm đến nó."

"Như vậy. . . Ngươi trước có thể từng gặp cái này Ninh Lập Hằng sao có thể từng nhận biết người, có thể từng nghe tên tuổi, có thể từng thấy nó hình dạng, có quan hệ nhân phẩm, trước đó nhưng có sao không tốt đánh giá thái độ, truyền vào qua trong tai của ngươi "

"Đệ tử. . . Đệ tử thụ giáo."

Nói tới chỗ này, cũng liền đầy đủ, Khang Hiền cười cười: "Đã biết đạo lý trong đó, liền ngồi xuống đi. . . Chư vị, hôm nay Thi Hội, kiệt tác rất nhiều, bên ta mới liền cùng Tần Công bình luận, tỷ như Minh Nghĩa cái này thủ. . ." Hắn nâng lên thanh âm, bắt đầu một bài thủ lời bình Thi Hội trên kiệt tác, từng câu đem bên trong điểm sáng nói ra, hắn vốn là uyên bác, lúc này lời bình lại tận lực buông ra, cũng không thổi phồng, nhưng nói thật lên, những thứ này thơ làm cũng đích thật là thượng giai, cái kia Ngưu Từ Hung hai bài cũng nhận đầy đủ cao đánh giá.

Lần nói chuyện này tiêu tốn thì gian rất nhiều, tới sau cùng, Khang Hiền mới lại đem cái kia Thủy Điều Ca Đầu giấy viết thư lại để lên bàn: "Lúc này. . . Chư vị lại đến bình luận một phen cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu, như thế nào "

Hắn lại nói xong, Tào Quan đương nhiên chỗ ngồi đứng lên: "Minh Công cảnh tình, đệ tử thụ giáo. Nói ra thật xấu hổ, này từ thật là tuyệt diệu, tài văn chương nổi bật, ý cảnh sâu xa, đệ tử không bằng, vừa rồi trong lòng cũng lên gan đua so sánh tâm, đến Minh Công dạy bảo mới có thể tỉnh ngộ lại. Hôm nay Thi Hội rầm rộ, có thể thấy như thế câu hay, thực là chuyện may mắn. Bất quá, chư vị, ở phía dưới mới lại được vài câu, nguyên cùng chư vị bình luận một phen. Ha-Ha, tuy có Châu Ngọc phía trước, nhưng ở trận chư vị đều có đại tài, không biết vị nào nguyên vì ta đem này thơ bỏ đi, cũng không thể dọa ta Chỉ Thủy Thi Hội uy danh mới là."

Hắn lờn nói này nói xong, Khang Hiền cười rộ lên: "Quần Tử chi Phong, liền nên như thế." Mọi người cũng đều là cười rộ lên, trong tràng bầu không khí nhất thời lại sinh động, có người cười nói: "Tông Thần, người đánh phải vài câu liền dám nói bừa, tại hạ thế nhưng là có một bài, lấy vì Thi Hội vẫn hồi mặt mũi sự tình, cho là rơi vào trên người của ta mới là."

Sau đó liền lại là kịch liệt Thi Từ so đấu, mọi người không muốn thua trận, xem ra so lúc trước lại vẫn nhiệt liệt mấy phần. Khang Hiền nhìn qua tình cảnh này, cười giờ lên chén trà uống trà, một bên Tần lão cũng là cười cười.

"Ha-Ha, Tần Công là sao bật cười "

"A, Minh Công việc này làm được có thể không từ tế, ngày bình thường Lập Hằng tiểu hữu bất quá thắng người mấy cái cục, người là muốn đem hắn đặt ở trên lửa nướng. Quần Tử chi Phong, mang thù cũng không tốt. Đối tượng lại gặp lại, hắn không thiếu được muốn tìm người tính sổ sách đi."

Lời mặc dù nói như vậy, nhưng Tần lão cười đến vui vẻ, đến chỉ là đang mong đợi xem nào nhiệt bộ dáng. Nguyên bản vẫn vô độ nhất, thơ bình vốn không có tiêu chuẩn, đến cái nào đó độ cao về sau, nhân ngôn chiếm rất đại bộ phận, cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu tuy nhiên thật sự là thượng giai, nhưng cũng không thể thật làm cho tất cả những người khác đều "Không bằng", cái này có thể để "Còn lại từ tấn phế", nhưng mà Khang Hiền chỉ là mấy câu, lại trực tiếp ngồi vững một cái ám chỉ: Các người trông thấy so ra kém kiệt tác, đầu tiên nghĩ lại là chửi bới người khác nhân phẩm, đây cũng không phải là Quần Tử chi Phong.

Tần Hoài một đêm, truyền đi cũng không phải là chỉ có thơ làm, chờ Khang Hiền tại Thi Hội trên đối với mọi người lần này rắn dạy truyền đi, kết quả như thế nào, thật sự là có thể nghĩ. Bị Tần Công nói như thế về sau, Khang Hiền nụ cười không thay đổi, như cũ có chút vui vẻ.

"Hắc. Lão phu tiếc Kỳ Tài Hoa, trở thành danh, hắn nếu là gặp ta, nên cảm kích lão phu mới là. Tần Công, người ý tưởng như vậy, không khỏi lòng tiểu nhân một số. Cái gọi là quân tử thân đẳng đẳng, tiểu nhân Trường Thích Thích, Ha-Ha, coi chừng ngực rộng rãi mới là a."

Hai người trước lúc này cũng chưa từng thấy tận mắt Ninh Nghị có bao nhiêu tài hoa, nhưng mà thi đánh giá tới nói, cũng tuyệt đối không đơn giản, lúc này đối với bài ca này rất có kinh diễm, nhưng cũng có mấy phần không sai, ở chỗ này nói giỡn vài câu, bên cạnh một vị lão giả cũng lại gần: "Cái này Ninh Lập Hằng, chẳng lẽ là được. . ." Hắn đã từng qua bờ sông cùng Tần lão đánh cờ, theo Ninh Nghị vèn vèn vèn gặp qua một lần, biết đối phương họ Ninh, lúc này là đoán được, mà Phan Quang Ngạn cũng cười đi tới, nghe được câu này, cười nói: "Cái này Ninh Nghị chẳng lẽ cùng Minh Công. . ."

Khang Hiền cười ha ha một tiếng, nhỏ giọng nói: "Chính là ta cùng Tần Công, Đỗ Công tiểu hữu, Thi Từ sự tình, muốn đến không đến giả mạo. Bất quá người này điệu thấp, tôi là bạn, cũng là quân tử như nước chỉ giao, không liên quan quá nhiều, còn mời Hạc Ông thay giữ bí mật, không cần nhiều qua tuyên dương mới là."

Phan Quang Ngạn bưng tỉnh đại ngộ, cười rộ lên.

". . . Thi ra là thế."

Nếu như có thể dự cái này trong đêm Giang Ninh trong thành lần lượt phát sinh hết thảy, không biết Ninh Nghị vẫn sẽ hay không vì tìm kiếm hiện đại cảm giác mà tìm Tiểu Thiên học ca hát, phản chính là bởi vì sinh bệnh, suy nghĩ phương diện luôn có chút hỗn loạn tinh thần bại hoại, hắn cũng chưa từng tham gia qua cái này thứ gì cái Thi Hội, tự nhiên cũng không nghĩ ra quá nhiều.

Thời gian quá trưa đêm, lúc này Ninh Nghị còn đang ngủ, đối với mọi chuyện cần thiết đều hoàn toàn không biết gì cả. Xe ngựa chạy tại náo nhiệt thoáng dần dần còi trên đường phố, tốc độ vẫn như cũ rất chậm, trên đường phố vui chơi chen chúc vẫn như cũ, hòa quang từ ngoài xe ngựa chiếu tiến đến, Tô Đan Nhi nhìn lấy trước mắt Tiểu Thiên, trên tay y nguyên cầm viết Thủy Điều Ca Đầu tờ giấy kia, Tiểu Thiên cúi đầu nháy mắt, không dám nói lời nào, miệng mím thật chặt.

Buổi tối hôm nay phát sinh sự tình, liền nàng cũng cảm thấy có chút ly kỳ, đến bây giờ đều có mấy phần sờ không tới đầu não cảm giác. Trên tay bài ca này đến cùng có thể lớn bao nhiêu phân lượng, nàng đối với Thi Từ thường thức năng lực đến không đỉnh phong, mới nhìn chỉ lúc mặc dù cũng là rung động trong lòng kinh diễm, không thể tin tưởng thứ này lại có thể là từ Tiểu Thiên trên tay nhận lấy, nhưng về sau phát triển vẫn là chứng minh nàng như cũ đánh giá thấp bài ca này.

Có thể nhìn thấy nổi lên ý đồ xấu Tiết Tiến về sau cái kia chấn kinh kinh ngạc biểu lộ đích thật là một kiện rất chuyện vui, về sau cái kia Bộc Dương Dụ cùng được mời tới Thi Hội Phu Tử nhóm qua đến nói chuyện cũng làm cho nàng cảm giác được một loại nào đó rất được coi trọng cảm giác. Làm thương nhân chỉ nữ, nàng là có thể minh bạch loại này coi trọng phân lượng.

Thế nhân đều là nói thương nhân trục lợi, địa vị luôn luôn ở vào xã hội hạ tầng, tuy nhiên có tiền cũng có thể giải quyết không ít vấn đề, đem địa vị xách cao một chút, nhưng là các loại kỳ thị vẫn tồn tại, hàng năm Đại Tài Tiểu Tài, bọn họ xuất tiền xuất lực, thường thường vẫn phải không một cái thiện tên. Gia gia phí đồng tiền lớn đến trong học đường, thì là muốn cho Tô gia ra một nhóm văn nhân, dù là nện tiền, chỉ ít cũng có thể đi vào trí thức hàng ngũ, loại này tâm tình khẩn cấp, nàng từ nhỏ là nhìn ở trong mắt.

Bộc Dương một nhà cũng là như thế, bọn họ coi như có thành quả, hàng năm dốc hết sức lực làm cái này Bộc Viên Thi Hội, dưới mắt cũng có nhất định thành quả, xem như chỉ nửa bước một nhà bước vào trí thức giai cấp, chỉ là mặt khác chỉ nửa bước cũng muốn đi lên vẫn có một khoảng cách, Bộc Viên Thi Hội một khi người khác nhắc lên, có lẽ thì đầu tiên nghĩ đến nhà giàu mới nổi khí tức. Từ bọn họ đối với cái này thủ đột nhiên tới Thi Từ coi trọng, nói chung có thể giải đến bài ca này chỗ tốt, nhưng mà. . . Có mấy người lại còn nói cái này từ thậm chí hơn được Tào Quan, Lý Tần bọn người, cái này lại làm sao có thể.

Nàng trình độ chưa tới, đối thi từ chỉ là ưa thích cùng sùng bái, bởi vì khoảng cách có chút xa, liền giống nhau đối với thần tượng đồng dạng cảm giác.

Nàng chưa gả thời điểm cũng có mấy lần tham gia qua cái khác Thi Hội, qua mấy lần đỉnh phong học sinh tại chỗ Phú Thi phóng khoáng tự do tình cảnh, chẳng qua là cảm thấy thơ làm tốt, cái loại cảm giác này cũng thật là khiến người mê mẩn. Bấy giờ Tào Quan, Lý Tần những người này chính là Giang Ninh Sĩ Tử đại biểu, gia gia nghĩ tới trong nhà xuất hiện một số tài tử, thế nhưng không nghĩ tới có thể xuất hiện như bọn họ một dạng, mà trên tay bài ca này. . . Là từ Tiểu Thiên lấy ra, nghe nói còn là từ trong nhà cái kia rõ ràng không có gì mới học phu quân làm ra tới, hẳn trước kia rõ ràng làm là "Tam ngẫu phù bích tri, phiệt khả do ái tư" loại này mặc danh kỳ diệu Thi Từ a, hiện tại cái này thủ, mặc dù là tốt, cũng không có khả năng như vậy đi, vẫn là nói. . . Trong đó sẽ có ẩn tình.

Trong lòng một mặt bởi vì đối với văn nhân vàng sáng, Tào Quan, Lý Tần loại người này sùng bái mà có chút không vững vàng, nhưng thương nhân mặt khác nhưng như cũ là thanh tỉnh, có thể thoải mái hết thấy như thường mà ứng đối xong ngoài ý liệu hết thấy, thẳng đến xuống thuyền, mới có thể đang nghi ngờ bên trong bắt đầu truy đến cùng đây hết thấy. Nàng nhìn thân thể phảng phất thu nhỏ một vòng Tiểu Thiên một lát, là cười rộ lên: "Thật sự là cô gia viết" đối với Tiểu Thiên, nàng tự nhiên là không thể nào có cái gì lo nghĩ tâm tư.

"Ừm."

"Cái kia. . . Tiểu Thiên đem ban đêm người cùng với cô gia sự tình đều nói một lần được không "

"A."

Tiểu Thiên gật gật đầu, sau đó bắt đầu giảng thuật từ các nàng rời đi về sau phát sinh những chuyện kia, đầu tiên là nói cổ sự, Tây Du Ký cụ thể tất nhiên là vài câu đem qua, chỉ nói là một cái yêu quái Hầu Tử sự tình, sau đó ca hát khiêu vũ a ảo thuật loại hình.

"Áy áy, chính là như vậy biến. . . Trước tiên đem cái khóa hạt châu này giấu trong tay. . ." Tiểu Thiên nói đem cái kia ma thuật lặp lại biểu thị một lần, nguyên bản trên thuyền chuẩn bị cầm tại hai vị tỷ muội trước mắt khoe khoang liền đã thất bại, lúc này lại thất bại một lần, uể oải không thôi, nhưng sau một lát, vẫn là nói đến ca hát cùng làm thơ địa phương.

". . . Một loại khác kiểu hát" Tô Đan Nhi nhủ mảy mòi.

"Ừm, rất êm tai." Thiên nhi gật đầu, sau đó lại nhỏ giọng nói nói, " cô gia nói cho ta biết nói, cái này đừng đi ra ngoài loạn hát, bằng không Tiểu Thiên một tiểu nha đầu loạn đôi tên điệu kiểu hát, bọn họ sẽ nói không hiểu chuyện. . ."

Kỳ thực người khác nói có lẽ không phải không hiểu chuyện, điểm ấy Tiểu Thiên kỳ thực cũng minh bạch, nhưng ở tiểu thư trước mặt tự nhiên không có gì tốt giấu diếm, không lâu sau đó, tại Tô Đan Nhi yêu cầu hạ, tiểu nha đầu hăng giọng, mỗi chữ mỗi câu bắt đầu lấy "Mới" kiểu hát hát cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu, tiếng nhạc vang trong xe ngựa, uyển chuyển quanh quẩn.

Chờ tiếng nhạc rơi xuống, Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi vẫn còn có chút mớ mớ say mê trạng thái: "Rất êm tai đây. . ." Tô Đan Nhi lại là tựa ở toa hành khách trên trầm mặc hồi lâu, địa phương mới mở miệng hỏi: "Tiểu Thiên, người theo cô gia lâu nhất, người cảm thấy. . . Hẳn đến cùng là cái hạng người gì. . ."

Tiểu Thiên muốn một hồi lâu: "Cô gia hẳn, cô gia hẳn. . . Tiểu Thiên cảm thấy cô gia hẳn không giống như là cái học vẹt con mọt sách, hẳn. . . Rất khôi hài, có đôi khi ưa thích nói đùa, nhưng là cho người cảm giác rất trầm ổn, tốt giống sự tình gì cũng không quan hệ đáng về. . . Nhưng là nói tới nói lui cũng không giống những Phu Từ đó, không có cái gì chỉ, hồ, giả, dã, sau đó. . . Ách, sau đó không, dù sao, như trước kia nghe nói hình như không giống nhau lắm. . ."

Tô Đan Nhi nghe xong, hơi hơi gật đầu.

Chuyển qua phía trước đường đi, Tô Phủ liền muốn đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

16. Chương 16: Hậu tri hậu giác

Xe ngựa từ Tô Phủ cửa hông tiến, đúng lúc cũng gặp gỡ uống rượu uống đến bảy phần say về nhà nhị thúc một đoàn người , bên kia hỏi thăm vài câu Tô Đan Nhi tới nay kiến thức, Thi Hội phải chăng chơi đến tận hứng loại hình, Tô Đan Nhi liền cũng thần sắc như thường mà ứng đối vài câu.

Lúc này rất nhiều Thi Từ còn tại trong thành truyền đến truyền qua, Thủy Điều Ca Đầu tất nhiên là thượng giai chi tác, nhưng thật muốn gây nên oanh động hoặc là đến có một không hai tới nay mỹ danh, tạm thời vẫn là không thể nào. Chỉ Thủy Thi Hội bên kia Khang Hiền cái kia vài câu răn dạy còn chưa truyền tới, trong mắt người bình thường, đỉnh phong Thi Từ nói chung đều là không kém bao nhiêu, trong con mắt người bình thường, cái này từ cổ

nhien tốt, nhưng cùng Tào Quan Lý Tần bọn người so ra, có lẽ cũng chỉ là tương tự, hoặc là bởi vì những thứ này tài tử đi vắng danh khí, bọn họ sẽ đem cái này Thủy Điều Ca Đầu thấy hơi kém một chút cũng khó nói, cũng chỉ có những cái kia chân chính tài học uyên bác người, mới có thể rõ ràng phát giác bài ca này làm sâu sắc sâu xa cùng phản phác quy chân, cảm nhận được khoảng cách.

Tô Trọng Kham tối nay chỉ là cùng người nói chuyện làm ăn, tán gẫu uống hoa tửu loại hình, hẳn đối thi từ không lắm quan tâm, có quan hệ cái gì Ninh Lập Hằng loại hình sự tình tự nhiên còn chưa truyền vào trong tai của hắn, chú cháu hai người hàn huyên vài câu qua đi tại trên đường tách ra, Tô Đàm Nhi chủ tớ bốn người một đường trở lại ở lại tiểu viện, trừ ngoài cửa viện lồng đèn lớn còn tại lóe lên, trong viện hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có trên trời ánh trăng như nước rơi xuống dưới.

Tô Đàm Nhi hướng một bên lầu hai gian phòng trong bóng tối nhìn vài lần, Tiểu Thiên hỏi: "Tiểu thư, muốn đi gọi cô gia. . ."

"Không cần, hẳn đã ngủ, không cần đánh thức hắn. Thiên nhi chuẩn bị nước ấm lên, Hạnh Nhi Quyên Nhi, các người sớm đi ngủ đi. . . Thiên nhi, như còn có tinh thần, có thể đem cô gia nói cho chuyện xưa của người nói một lần tới nghe sao "

Thiên nhi cười gật đầu, một bên Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi cũng liền bận bịu nhấc tay.

"Tiểu thư tiểu thư, chúng ta không mệt đây."

"Chúng ta cũng nghỉ nghe."

Nàng tức giận nhìn hai tên nha đầu nhất nhần, sau đó cười nói: "Vậy liền cùng đi đi. Nói đến, cũng đã lâu chưa từng nghe qua cô sự cái gì."

"Nhớ kỹ khi còn bé tiểu thư cầm sách cho chúng ta kể chuyện xưa đây. . ."

"Đúng vậy a đúng vậy a, ta còn nhớ rõ. . ."

Mấy nữ hài tử lú rú, sau đó Tô Đàm Nhi lên lầu, Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi liền cùng nhau hỗ trợ Thiên nhi qua đốt nước ấm, Đoan Mộc bôn cảm khăn mặt cùng nhau lên qua.

Đèn của thành thị xa xa thời gian dần trôi qua yên tĩnh một chút, tinh mạch trong tiểu viện, màu vàng ấm ánh đèn lưu động tại lầu hai trong cửa sổ, chiếu ra trong phòng chủ tớ nói chuyện với nhau cùng cười khẽ lúc cắt hình.

Cũng không biết qua bao lâu, đêm lại trở nên sâu rất nhiều, ba tên nha hoàn mới từ trong phòng đi ra, sau đó đóng cửa lại xuống lầu. Trở lại gian phòng của mình, Thiên nhi đóng cửa về sau, nhẹ khẽ tựa vào trên cửa kia, hai tay dang ở ngực, ngẩng đầu lên thật sâu hô hấp lấy, ngẩng thuận chân tiểu trên mặt có vẻ phức tạp, vui vẻ, nghỉ hoặc, sợ hãi, ước mơ, đủ loại đủ loại.

Tô Đàm Nhi dạy qua nàng rất nhiều chuyện, bởi vậy trong lòng của nàng, tự nhiên cũng sẽ không là thuần túy đơn thuần, nàng cũng là có tiểu tiểu tâm tư, chỉ bất quá cái này tiểu tâm tư chung quy cũng là vì bên người ưa thích người và sự việc suy nghĩ, tỷ như tiểu thư, tỷ như Tô gia, lại hoặc là hiện tại còn muốn tăng thêm cái Ninh Lập Hằng.

Dĩ vãng nàng liền có thể vì Tô Gia sự tình tình tại cờ bày ra một bên phản bác Tần lão, trong khoảng thời gian này cùng Ninh Nghị ở chung xuống tới, Ninh Nghị tính cách đậm bạc, nhưng ngày bình thường cũng có được khôi hài hài hước một mặt, làm lên sự tình tuy nhiên cũng không có làm cái gì chính sự lại là biến nặng thành nhẹ nhàng vạn vật tại hoài đáng vẻ, đãi nàng lại ôn hòa, nàng tự nhiên cũng là ưa thích.

Một phương diện khác, đối với tiểu thư không chỉ là ưa thích, còn có cảm kích, báo ân các loại tâm tình ở trong đó, tóm lại liền là phi thường thích vô cùng ý tứ. Nàng là minh bạch tiểu thư trước kia khổ não, cũng nói chung biết tiểu thư ưa thích một vài thứ, hiện nay đã phát hiện cô gia không giống như là trước kia nghe nói cái kia con một sách, tự nhiên cũng sẽ xem xét đến hẳn theo tiểu thư ở giữa hôn sự, nếu như bọn họ lẫn nhau ưa thích, một cách tự nhiên tiến tới cùng nhau, đương nhiên tốt nhất, nàng muốn làm cũng không nhiều, để tiểu thư nhìn thấy cùng biết cô gia sự tình, cũng làm cho cô gia biết tiểu thư tốt bản thân cái này cũng là nàng loại này làm thiếp thân nha hoàn công tác.

Nàng biết tiểu thư ưa thích thơ, chỉ là cô gia trước kia viết những tự nhiên đó không có gì có thể cảm ra, có đôi khi nàng thậm chí cảm thấy đến cô gia là cố ý nói đùa mới viết những vật kia. Buổi tối hôm nay trông thấy cô gia làm ra cái kia thủ Thủy Điều Ca Đầu, nàng tuy nhiên không uyên bác, nhưng cũng hầu như có thể phát giác ra cái này Từ Ngữ tốt đến, nghiêm chỉnh phát hiện bảo bối, ngay sau đó cầm Từ Ngữ qua Bộc Viên Thi Hội, định tìm cái thời gian cho tiểu thư nhìn, sau đó Tiết Tiến tới, minh bạch trong đó sẽ phát hiện những chuyện gì nàng tự nhiên liền thuận nước đẩy thuyền đem Từ Ngữ lấy ra, vô luận như thế nào, bài ca này dù sao cũng nên rất tốt, không xong phản mới là.

Nàng chỉ là không nghĩ tới, tại những cái kia người xem ra, bài ca này biết tốt đến loại trình độ kia.

Nếu nàng trước đó liền có thể có cái chuẩn xác khái niệm, bài ca này nàng là tuyệt đối sẽ không như thế tùy tiện lấy ra, bây giờ xem ra, muốn để tiểu thư nhìn xem cô gia tài hoa cái gì, là đưa đến phản hiệu quả giống như liền tiểu thư cũng bị dọa cho phát sợ, trên thuyền thời điểm có chút không có chút nào chuẩn bị bộ dáng, sau đó nàng cũng cảm thấy tâm hồng lên. Nguyên bản chính mình chỉ là muốn chuẩn bị cái tiểu kinh hi, ai biết kinh hi quá lớn, đem chính mình cũng胡 đến. . .

Ai, làm sao lại cái dạng này đây. . .

Đèn đuốc như đậu điểm nhấp chờn, buồn ngủ không nồng Tiểu Thiên ngồi tại bên cạnh bàn, hai tay nâng cầm lên buồn rầu nghĩ đến, trên tay của nàng bày biện, chính là Ninh Nghị viết cho nàng Thủy Điều Ca Đầu Nguyên Cáo, sau đó nàng lại nhìn mấy lần.

Cô gia a, người có tài hoa liền tốt, không cần cao đến trình độ này đi. . . Những chuyện này, Tiểu Thiên ngày mai muốn làm sao nói cho người a. . .

Quả nhiên là cô gia sai.

Nàng bấu môi, duỗi ra ngón tay đem cái kia giấy Tuyên Thành nhẹ nhàng mà dẫm hai lần. Nhìn thấy câu nói sau cùng kia lúc, sắc mặt lại thời gian dần qua bắt đầu đỏ. Sau đó mới đưa tờ giấy kia lần nữa cẩn thận xếp lại, thu hồi ngăn kéo hạ tầng.

Thổi tắt ngọn đèn, trên mặt càng ngày càng nóng, càng ngày càng nóng tiểu nha đầu sờ lấy hắc, chậm rãi lên giường ngủ qua. . .

"Bay ngàn dặm cùng với thuyền duyên đây. . . Ha ha. . ."

Lúc sáng sớm, màu trắng vụ khí lại tràn ngập Giang Ninh thành, sáng rõ như cũ đang từ vụ khí phía trên dâng lên, phun ra trắng lệt tia nắng ban mai.

Vừa cảm giác dậy, Ninh Nghị cảm thấy sáng khoái tinh thần, tinh thần đã khôi phục được không sai biệt lắm. Lại nghỉ ngơi cùng cố một ngày, ngày mai liền có thể đi học, nay ngày nha, ngược lại là có thể từ Hộ Viện bên kia làm điểm Mộc Nhân bao cát loại hình tới, thân thể này nhiều năm người yếu, không hoàn toàn đoán luyện một phen không được.

Quản lý Hộ Viện bên kia quản sự tựa như là họ Trương, dựa theo bây giờ tại Tô gia cảm nhận được bầu không khí, Tô lão thái công coi như so sánh chiếu cố, chỉ là muốn cân nhắc nếu như đem Mộc Nhân, bao cát loại hình đồ vật làm cho trong viện đến đối với Tô Đàn Nhi các nàng tạo thành trùng kích có phải hay không quá lớn, chính mình cái này thư sinh yếu đuối chạy một chút bước còn có không có gì, bỗng nhiên nói muốn luyện võ công, đoán chừng các nàng biết đem mình làm ngu ngốc nhìn.

Chỉ muốn làm cho các nàng tiếp nhận chính mình có chút không giống bình thường, nhưng cũng phải từ từ sẽ đến, cái này có lẽ có điểm nhanh, hấn ở trong lòng nhằm chán cân nhắc lấy những thứ này. Sau đó, bữa sáng thời gian ngồi cùng một chỗ uống cháo thịt trong quá trình, cảm thấy Tô Đàn Nhi tựa hồ một mực đang nhìn hấn, ánh mắt có chút kỳ quái.

Tùy ý nghiêng mắt nhìn vài lần, một lát sau, Ninh Nghị buông xuống bát đĩa, nghỉ ngơi cùng thê tử nhìn nhau một trận: "Làm sao "

"Không có." Tô Đàn Nhi hơi cười cợt, lắc đầu, "Chẳng qua là cảm thấy, tướng công buổi sáng tinh thần rất tốt đây."

"Há, bệnh tình cũng đã không có gì, khục. . . Cuống hòng còn giống như hơi có chút làm, bất quá hôm nay về sau khẳng định không có việc gì, có thể qua Thư Viện."

"Thân thể không có việc gì thuận tiện, mấy ngày nay, tướng công là nói không chừng sẽ rất bận bịu."

"Bận bịu "

"Ừm." Tô Đàn Nhi gật gật đầu, không nhiều làm giải thích, bắt đầu ngum nhỏ ngum nhỏ vô cùng thực nữ mà húp cháo. Nghi hoặc bên trong, Ninh Nghị cảm thấy khoe miệng nàng trên treo nụ cười theo Mona Lisa mỉm cười có chút tương tự. . .

Chỉ là cái gì đây, Thư Viện phải cho ta gia công làm sao. Ninh Nghị trong đầu phỏng đoán lấy đối phương trong lời nói khả năng hàm nghĩa, mãi cho đến uống xong cháo trở về phòng, Tiểu Thiên nhút nhát tới, bàn giao chuyện tối ngày hôm qua về sau, hấn mới rốt cục chuẩn xác nắm chắc đến đối phương ánh mắt bên trong ẩn chứa tâm tình.

"Thật, thật xin lỗi, cô gia, Tiểu Thiên vốn chỉ là muốn. . . Chỉ là muốn cho tiểu thư nhìn xem mà thôi, nhưng là cái kia Tiết Tiến thực sự quá đáng giận. . ."

Ninh Nghị có chút trợn mắt há hốc mồm mà nghe nàng nói xong, sau đó biểu lộ cũng là thì bình tĩnh trở lại, ngăn gọn suy đoán muốn về sau, lại là thú vị mà bật cười.

"Há, không có việc gì, vấn đề cũng không lớn."

gặp hấn không tức giận, Thiên nhi cao hứng gật đầu nói: "Không sai, cô gia tài hoa. . ." Bịch một cái, Ninh Nghị ngón tay thì đánh đến trên trán của nàng.

"Ai nói ta có tài hoa, về sau không cho phép như thế nói với người."

". . . Nha." Tiểu nha đầu chân chờ một chút, gật gật đầu.

"Cứ như vậy, hôm nay thì không đi ra." Ninh Nghị ngấm lại, cười rộ lên, "Xem ra muốn nhiều bệnh mấy ngày mới được. . ."

Ánh sáng mặt trời từ cửa sổ chiếu vào, Ninh Nghị cầm một bản tiểu thuyết đi trở về bên giường, chuẩn bị giả bệnh nằm ỳ. Một lát sau, lại hướng Tiểu Thiên phát phát tay, Tiểu Thiên lúc này mới bỏ xuống trong lòng tâm thần bất định, từ phòng ốc một góc chuyển cờ vây hộp cùng dùng để hạ Cờ caro cái bàn nhỏ, cao hứng tiểu chạy tới. . .

Trong đêm qua thu, một số người ngủ được muộn, bởi vậy buổi sáng hôm nay đa số người cũng rời giường hơi chậm một chút, Giang Ninh thành đại khái muộn nửa canh giờ mới lại khôi phục ngày thường phồn vinh, thẳng đến qua trưa hôm nay, đêm qua Chi Thủy Thi Hội trên sự tình xen lẫn còn lại có quan hệ Thi Từ tin tức mới dần dần truyền bá đến rộng khắp, cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu ảnh hưởng, cũng bắt đầu ở sau đó mấy cái ngày bên trong, tại

Giang Ninh Thành giữa, nhắc lên tiếp tục chấn động cùng cơn sóng, đồng thời theo thời gian làm sâu sắc, không ngừng khuếch trương đại . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

17. Chương 17: Niếp Vân Trúc

Trung Thu qua đi, Giang Ninh thành khi trời sáng sửa đại khái hai ngày, sau đó liền bắt đầu chuyển âm, đi tại trên đường, lạnh lùng gió thu đề thì múa lên trên đường phố lá rụng, cũng cho một lần huyền ảo thành thị, tăng thêm mấy phần xào xạc cảm giác.

Đương nhiên, tại đại đa số người xem ra, thành thị vẫn như cũ là ngày thường đáng vẽ, mùa thu bộ dáng vốn là nên như thế, trên mặt sông thủy sắc trong sạch, Thuyền Hoa vẫn như cũ, thuyền nhỏ kéo theo tương âm thanh, mục đích bản thân liễu rù ở giữa nhẹ nhàng xẹt qua, gió đem phụ cận lá rụng cuốn lên, sau đó đánh lấy xoáy nhi bay xuống tại trên mặt nước, theo ba quang chìm nổi phiêu hướng phương xa. Thành thị trên đường người đi đường xe ngựa, áo xanh kiêu nhỏ, người bình thường muốn hình muôn vẽ, bao quát đường phố hẹp ngõ hẻm, đá xanh dài giai, làm bằng gỗ cầu nổi từ hơi hẹp đường sông trên vượt ngang mà qua, dòng nước hơi chậm chễ, liền có thể trông thấy nữ tử tại trên thêm đá tương giặt quần áo, chuyện phiếm nói đùa tình cảnh, xa xa, Trà Lâu ăn uống tiệc rượu, Tử Quán Phiêu Hương.

Đại đa số người, vẫn là tại bận rộn vì cuộc sống mà hối hả lấy, đương nhiên, đã thành thói quen, bên kia chỉ là sinh hoạt một bộ phận. Như rảnh rỗi ngừng nghĩ, hoặc qua trà quán tiểu ngồi, hoặc tại ven đường tạm nghỉ, ngẫu nhiên nhắc lên gần đây thú vị nghe đồn, nói chung thiếu không mấy ngày trước đây đêm trung thu sự tình, mà trong đó, bị đề cập tần suất cao nhất, nói chung cũng chính là cái kia thủ Thủy Điều Ca Đầu xuất thế, cũng có quan hệ Chỉ Thủy Thi Hội, Lý Học đại gia Khang Hiền gần dữ mắng mỏ chuyện của mọi người.

Nguyên nhân gây ra đi qua kết quả, trùng hợp lo lắng cao trào. Cái gọi là kịch vui tính, dù sao cũng phải thỏa mãn những điều kiện này mới được, như vền vền chỉ là một cái tài tử phú một câu thơ, kỹ kinh tứ tọa, Văn Thái Phong Lưu, mọi người cũng là nghe được ngán, nếu như lại thêm tài nữ ưu ái, kịch vui tính liền muốn tăng thêm mấy phần, mà cái này Thủy Điều Ca Đầu, ở phương diện này liền làm được cang đầy một số, mọi người ưa thích thơ hay từ, cũng ưa thích dạng này cô sự, mấy ngày đến nay, như qua thanh lâu sở quán ngồi chơi, các cô nương đi ra lúc, thiếu không cũng phải nghe một chút cái này khúc "Mấy lúc có trăng thanh", bình luận một phen trong đó diệu dụng.

Về phần từ tác giả tin tức, trước mắt còn có vền vền đang suy đoán bên trong, không có quá nhiều tin tức đáng tin đi ra.

Tô Phủ, Ninh Nghị, Ninh Lập Hằng. Vì Tô Phủ người ở rẻ.

Chỉ Thủy Thi Hội thượng, Khang Hiền vài câu răn dạy, ngồi vững Thủy Điều Ca Đầu kiệt tác tên tuổi, lại bồi bất bình chúng người nghi ngờ trong lòng, lúc trước hẳn là sao tên không nổi danh, là sao có này tài hoa, còn có qua một thương nhân nhà ở rẻ vì tế, trọng yếu nhất chính là, hẳn bài ca này, có phải là hay không mua được hoặc là Ân cấp bản quyền đoạt được, cơ hồ là mỗi một cái đàm luận người chuyện quan tâm nhất.

Scandal thường thường so khen ngợi tới càng hấp dẫn hơn kịch tính, mọi người trong lòng cũng càng có khuynh hướng tiếp nhận vật như vậy, văn nhân mua thơ mua danh chuộc tiếng sự tình cũng không phải gì đó kỳ vãn, mọi người mỗi lần nói đến, nói chung đều có khuynh hướng suy đoán như vậy. Dù sao người ở rẻ thân phận là thấp, có thậm chí sẽ nói người kiểu này không có chút nào cốt khí, sở dĩ điên vong tông, có chút ngạo cốt người liền sẽ không làm chuyện như vậy.

Bất quá, mấy ngày bên trong, cũng là có nói Pháp Đạo Tô Phủ Nhị Tiểu Thư Đàn Nhi thiên tư quốc sắc, Ôn Uyển hào phóng, Ninh Nghị vừa gặp đã cảm mến, vì tới tướng mạo tư giữ, sau đó cam nguyện ở rẻ. Mà ở cái này đại nam tử chủ nghĩa phía trên niên đại, tin tưởng loại này chuyện xưa người dù sao ít càng thêm ít, trên xã hội tán gái thành gió, nữ tử địa vị như hàng hóa, vì một nữ tử làm đến loại trình độ này, ai chịu tin tưởng. Trở ra một bước nói, cho dù tin tưởng, người này như không có chút nào tài hoa, thể thi thôi, như thật có tài học còn vì một nữ tử ở rẻ, vậy liền thật sự là người người oán trách, uống là đàn ông, uống độc Thánh Hiền Chi Thư, thậm chí uống là thể nhân.

Cái niên đại này, mọi người càng ưa thích vẫn là nam chính Kim Bảng Đề Danh sau trở về cưới yêu thích nữ tử dạng này Đồng Thoại, vì một nữ tử vứt bỏ chỗ có chuyện như vậy, mọi người là thụ không thể.

Bởi vậy mấy ngày kế tiếp, mọi người đối với Ninh Nghị suy đoán, ngược lại là lấy phụ diện cách nhìn chiếm đa số, ở rẻ vốn là nguyên tội. Đương nhiên bây giờ kết luận chưa xuất hiện, suy đoán sau khi mọi người vẫn là duy trì hiếu kỳ tâm tình đang chờ đợi càng đáng tin tin tức xuất hiện. Một phương diện khác, như thuần túy đối với cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu chất lượng cùng từ tác giả tài hoa, mọi người vẫn là duy trì sợ hãi than, đồng thời loại này sợ hãi than nhiệt độ, bây giờ còn có đang lên cao, mấy ngày đến nay, mọi người đối với nó khen ngợi chỉ từ, vẫn là đang không ngừng gia tăng lấy. Lần này Trung Thu Thi Từ giao đấu, nó đánh giá cùng danh tiếng sợ là muốn xa xa vượt qua còn lại Thi Từ, tình huống như vậy, cũng đã có đã nhiều năm không có xuất hiện qua.

Tần Hoài Hà địa phương náo nhiệt nhất, chính là Phu Từ Miếu cùng Trường Thi một vùng, tới cách bờ sông tương đối chính là đồng đảo thanh lâu sở

quán nơi ở, lúc này mới qua giữa trưa, những địa phương này chưa mở cửa, bắt quá nên rời giường vẫn là đã thức dậy, như từ đường phố phía dưới đi qua, cũng có thể trông thấy một số nữ tử trên lầu hoặc dựa vào lan can ngồi một mình, hoặc nói chuyện phiếm chơi đùa, bên trong tường viện bên trong, mơ hồ có Ti Trúc thanh âm, mịt mờ mà đến.

Dạng này tiếng nhạc, có là đã có nghệ nghiệp nữ tử tại trong lầu luyện tập, cũng có là theo thanh lâu an bài lão sư học tập cầm khúc tiểu cô nương. Lúc này ở Kim Phong Lâu nội viện bên trong, liền có một đường giáo sư cầm khúc chương trình học đã tiến vào khâu cuối cùng, mấy tên niên kỷ nhỏ bé nữ hài nhi còn tại nghiêm túc khảm giáo sư ca khúc, vấy vài trăm bận, ăn mặc mộc mạc nữ tiên sinh lúc này đang ngồi ở phía trước bàn nhỏ trước, kéo lấy cái cảm nghe những thứ này tiếng đàn.

Nữ tử niên kỷ kỳ thực bất quá hai mươi tuổi, ăn mặc tuy nhiên mộc mạc, so với trong thanh lâu xanh xanh đỏ đỏ rất nhiều không bằng, nhưng tướng mạo của nàng lại cực kỳ xuất chúng, thanh lệ lịch sự tao nhã mặt trái xoan, xuất sắc lông mày dài, khí chất cũng là cực kỳ xuất chúng. lúc này ngồi ở đằng kia lẳng lẳng nghe cầm, thân ảnh liền cho người ta một loại nhạt nhạt như nước như mực cảm giác. So với phía dưới học đàn những cô bé này tới nói, kỳ thực muốn xuất chúng được nhiều.

Dựa theo đồng dạng quá trình, chờ cầm khúc đàn xong, nữ tử chỉ điểm một phen về sau, hôm nay dạy học cũng liền đến cái này, bắt quá, ngay tại nữ tử chuẩn bị thu dọn đồ đạc lúc, phía dưới mấy tên nữ hài tử nhìn nhau vài lần, trong đó một tên nữ hài nhi cười nói: "Vân Trúc tỷ, Vân Trúc tỷ, có thể hay không dạy cho chúng ta hát Thủy Điều Ca Đầu "

"Ủm Thủy Điều Ca Đầu. . ." Được xưng là Vân Trúc nữ tử sững sờ, sau đó nhìn qua các nàng, nháy mắt mấy cái, đại khái là không hiểu các nàng tại sao muốn học cái này, phía dưới nữ hài nhi đã nói đến.

"Mấy ngày nay tới khách nhân đều thích nghe cái này đây. . ."

"Cũng là Trung Thu đêm đó cái kia thù. . ."

"Chúng ta cũng rất ưa thích a."

Nữ tử nghe đến đó, đã hiểu được: "Trung Thu lần này Trung Thu ra tới tốt lắm Thi Từ sao "

"A Vân Trúc tỷ, ngươi còn không biết a "

"Cái này mấy lần có việc, là không có lo lắng chú ý Trung Thu sự tình. . ." Nữ tử lộ ra mỉm cười, chỉ là tại nụ cười kia hạ tàng, có chút mệt mỏi, bắt quá trước mắt những nữ hài tử này chỉ sợ đều chưa hẳn có thể nhìn ra được.

Sau đó cái này mấy tên nữ hài tử liền kỳ kỳ tra tra xuất ra chép có cái kia Thủy Điều Ca Đầu sách nhỏ, nữ tử ngồi ở đằng kia, mỗi chữ mỗi câu mà nhìn xem, bờ môi khẽ nhúc nhích, nàng là chân chính có thể minh bạch cái này Thi Từ chỗ tốt, chỉ chớp lát sau, thần sắc liền nghiêm túc. Phía dưới nữ hài nhi liền tại trong bầu không khí như vậy nói Trung Thu đêm đó cái này Thi Từ lại lịch.

". . . Đáng tiếc, người kia ở rẽ tới nhà người khác bên trong "

"Đúng vậy a, là cái người ở rẽ. . ."

"Hiện tại tất cả mọi người nói bài ca này là mua được. . ."

"Bắt quá từ thật rất tốt a. . . Mấy lúc có trăng thanh, nâng chén hỏi trời cao. . ."

Lưu riu lú rú, phía dưới nữ hài người một lời ta một lời mà nói Thi Từ lại lịch bối cảnh, sau đó còn có hát đi ra, các nàng đối với âm luật tuy nhiên còn tại học, nhưng trong mỗi ngày Kim Phong Lâu các tỷ tỷ đều đang hát, học hát ra tới vẫn là không có vấn đề. Trên thực tế có quan hệ Thủy Điều Ca Đầu cái này tên điệu Khúc Phổ trong lầu cũng có, các nàng học các loại chỉ pháp, chính mình cũng có thể hướng về phía đánh, nhưng cuối cùng vẫn là có Nhân Giáo dạy tốt nhất.

"Người ở rẽ a. . ." Vân Trúc nhìn lấy cái kia từ, nghe xong đại gia giảng thuật hậu phương mới cười đường, "Như vậy, Thủy Điều Ca Đầu khúc, mấy vị muội muội cần phải nhiều ít đều sẽ đi "

"Chúng ta cũng chiếu vào đánh, nhưng là có địa phương đánh không tốt. . ."

"Ủm, từ khúc học là xong, Thủy Điều Ca Đầu cái này khúc, có vài chỗ chỉ pháp đặc biệt một điểm địa phương, hát từ đâu, kỳ thực cũng có thể thoáng biến hóa mấy chỗ, ta mang theo mấy vị muội muội đàn tấu một lần, sau đó lại vì mọi người giảng giải. . ."

Nói như thế, mấy tên nữ hài tử trở lại cầm trước ngồi, Vân Trúc ánh mắt đảo qua một vòng, đem ngón tay ấn lên Dao Cầm dây đàn, một cái nhẹ nhàng nhu nhã như khói lông mày nữ cười về sau, đầu ngón tay gảy nhẹ mà lên.

"Mấy lúc có trăng thanh. . ."

Lượn lờ cầm âm từ trong phòng vang lên, nhiều người trình diễn, tuyệt đại đa số người còn có chưa quen thuộc tình huống dưới, vốn nên là có chút hỗn loạn, mà ở mảnh này cầm âm bên trong, nhất là rõ ràng duyên dáng cái kia đạo cầm âm lại là vững vàng mang theo làn điệu tại đi, tuy nhiên thanh âm đều là giống nhau lớn nhỏ, nhưng này đạo cầm âm để ý cảnh trên hoàn toàn đồng hóa còn lại tiếng nhạc. Sau đó, ôn nhu tiếng nói cũng mang theo đại gia giọng hát vang lên, như lúc này có tinh thông đạo này khách nhân đến đây, có lẽ liền sẽ phát hiện, đạo này tiếng nhạc cùng nghệ thuật ca hát, đúng là so

với Kim Phong các tuyệt đại đa số nữ tử đều muốn xuất sắc được nhiều, thậm chí so với bây giờ Kim Phong các đầu bảng Nguyên Cẩm Nhi đều không có chút nào kém.

Nguyên Cẩm Nhi thanh âm đi là hoạt bát nhẹ nhàng cảm giác, thanh âm này làm theo như nước chảy như âm thanh chuông, làm cho lòng người giữa yên tĩnh thanh thản, tiếng nhạc như thể vang lên lúc, phụ cận một số cô nương cũng hướng bên này tới, xa xa nghe. Chờ một khúc Thủy Điều Ca Đầu hát xong, mới có hơi người nói: "Là Vân Trúc tỷ a. . ."

"Vân Trúc tỷ nghệ thuật ca hát vẫn là tốt như vậy. . ."

Hoặc bội phục hoặc ghen ghét. Trôi qua không lâu, bên trong chương trình học rốt cục cũng kết thúc, còn lại chính là đám nữ hài tử chính mình luyện tập. Vây vài trăm nữ tử trên tay cầm lấy cái tiêu gỏi nhỏ từ trong phòng đi ra, xuyên qua hành lang, cũng cùng mấy tên nhận biết nữ tử chào hỏi, đi theo sau đến mụ mụ trong phòng lãnh giảng bài phí dụng. Một đường lúc rồi đi, lại ở bên ngoài hành lang ở giữa gặp gỡ Nguyên Cẩm Nhi.

"Vân Trúc tỷ."

"Cẩm Nhi muội muội."

"Vừa rồi tại phía trên nghe thấy Vân Trúc tỷ ca hát đây. Cái này thủ Thủy Điều Ca Đầu, quả thật là Vân Trúc tỷ đến hát mới tốt nhất, Cẩm Nhi luôn cảm giác mình tìm không thấy dạng này tâm cảnh, hát đi ra cũng không dễ nghe."

Nguyên Cẩm Nhi năm nay mười bảy tuổi, tính tình hoạt bát một số, song phương hàn huyên vài câu, nàng mới thu lại nụ cười xán lạn, nhẹ giọng hỏi: "Vân Trúc tỷ, Hồ Đào muội muội thế nào?"

"Những ngày này ngược lại tốt, bệnh tình mấy ngày nữa, nói chung liền muốn khỏi hẳn."

"Vây là tốt rồi. . ." Nguyên Cẩm Nhi gật gật đầu, sau một lát, nhìn xem chung quanh không người, mới từ trên thân xuất ra một bọc nhỏ đồ vật, "Vân Trúc tỷ, ta biết rõ ngươi ngày thường tính tình, nhưng là Hồ Đào muội muội đã sinh bệnh, luôn luôn cần khẩn cấp, nơi này có chút tiền vật mong rằng tỷ tỷ nhận lấy, tỷ tỷ lúc trước đối với Cẩm Nhi chiếu cố, Cẩm Nhi một mực ghi ở trong lòng. . ."

Nàng muốn đem cái kia túi nhỏ Ngân Tệ phóng tới trong tay đối phương, nhưng mà Vân Trúc chối từ một phen, tuy nhiên rất xúc động, nhưng cuối cùng không có nhận lấy.

"Hồ Đào bệnh tình thật là có quan hệ tốt, nếu không phải, tỷ tỷ định sẽ không cảm việc này tới cứng chống đỡ. Cẩm Nhi muội muội vẫn là đem tiền đề dành được, nếu có một ngày, có thể vì chính mình chuộc thân, mới có thể tự do tự tại. . ."

"Ta không có có tỷ tỷ loại kia tính cách đây." Hai người mới vừa nói chút uất ức, việc này hóc mắt đều hơi có chút đỏ, Nguyên Cẩm Nhi dùng ngón tay lau lau khóe mắt, cười lộ lên, "Cẩm Nhi hiện tại loại này bộ dáng, cuối cùng dự định tuyển cái nam nhân xứng đáng gả, Ngân Tệ giữ ở bên người, kỳ thực cũng không quá mức đại dụng, huống chi cái này cũng không nhiều, ta còn có. . ."

"Như có thể gặp được ngưỡng mộ trong lòng tài tử. . ."

"Cẩm Nhi mới không gả thân vô trường vật sẽ chỉ miệng lưỡi sinh hoa người, hoa ngôn xảo ngữ cũng chống đỡ không cơm ăn. Vốn là làm thiếp làm tỷ mệnh, cuối cùng muốn tìm cái có chút tiền tài địa vị nhân tài gả, cũng may bây giờ còn có chút danh tiếng, muốn gả cũng không khó. . ."

Vây đại khái cũng coi là người có chí riêng, hai người một đường đi ra ngoài, nói chút thân mật lời nói, nhưng cuối cùng, vẫn là tại Kim Phong Lâu cửa hông tách ra, Nguyên Cẩm Nhi cười phát tay, thẳng đến thân ảnh của đối phương tại trong tầm mắt biến mất không thấy gì nữa, địa phương mới đưa tay buông ra.

Có chút hâm mộ, nhưng cũng có chút thờ dãi, liền chính nàng cũng không hiểu tâm tình.

Bị nàng xưng là Vân Trúc tỷ nữ tử tên là Niếp Vân Trúc, cũng là mấy năm trước Kim Phong Lâu được hoan nghênh nhất nữ tử một trong, Cẩm Nghi giọng hát thi văn thư họa đều là hàng đầu, chỉ bất quá nàng tính cách đậm bạc, vẫn luôn không phải nổi tiếng nhất, dĩ vãng Tần Hoài chọn hoa khôi, nàng cũng không muốn đi tham gia, bởi vậy danh khí thủy chung đến không đỉnh phong. Đến hai năm trước, nàng tích lũy đầy đủ bạc, vì chính mình cùng nhà hoàn Hồ Đào chuộc thân, tìm một nơi ở lại. Cho tới hôm nay, còn có người đến Kim Phong Lâu lúc lại ngẫu nhiên hỏi nàng tới.

Còn lại thanh lâu nữ tử, cho dù là chuộc thân cho mình, thường thường cũng sẽ cùng rất nhiều ân khách bảo trì lui tới, cùng tài tử hàng ngũ tham dự Thi Hội Văn Hội loại hình, nhưng mà Vân Trúc tỷ khác biệt, nàng cơ hồ theo dĩ vãng những người kia đều đoạn liên hệ. Thanh lâu sinh hoạt đơn giản nhàn hạ đón mang đến, hai năm chưa xuất hiện, nàng cũng liền phai nhạt ra khỏi cái này một phiên thế giới, chỉ là như cũ đón lấy dạy người cảm khúc công tác, xem như kiếm lời chút sinh hoạt chi tiêu.

Chỉ là cái này dạy cầm thụ khúc sự tình kiếm tiền cuối cùng không nhiều, nàng chính là không dạy, bây giờ trong lầu cũng có bó lớn người có thể đảm nhiệm. Nàng hai năm trước chuộc thân thời điểm vẫn là thừa chút Ngân Tệ, nhưng tới bây giờ, lại nghe nói tình huống không tốt lắm. Chủ tử hai người trôi qua một mực là thanh lâu sinh hoạt, Hồ Đào theo hầu hạ người, nhưng có quan hệ sinh hoạt sự tình có lẽ vẫn là không am hiểu, qua cái này thời gian hai năm, Ngân Tệ nói chung cũng hao hết sạch, các nàng lại chỉ có thể tiếp tiếp trong thanh lâu công tác, gần nhất nghe nói Hồ Đào sinh bệnh, hai người trôi qua tựa hồ cũng không thể nào tốt. Nguyên Cẩm Nhi cảm kích đối phương trước kia chiếu cố, tại là muốn xuất ra Ngân Tệ đến giúp đỡ, nàng cảm được không coi là nhiều, nhưng ai biết đối phương cuối cùng vẫn là không có nhận lấy.

Nữ nhân a, trên thế giới này nào có cái gì tự do tự tại có thể nói, thanh lâu xem ra phong quang, ngũ lăng niên thiếu tranh triền đầu, nhất khúc hồng tiêu

bất tri sở, nhưng đến đến sau cùng, cuối cùng vẫn là Thiếp Tỳ chi mệnh, ai còn có thể đem ngơoi một tên thanh lâu nữ tử xem như chính thể đến đọi sao. Vân Trúc tỷ tính cách cứng cỏi, như chính mình cũng chuộc thân đi ra ngoài, cô gái yếu đuối ở trên đời này không có dựa vào, lại có thể chống đỡ tới khi nào, đến sau cùng, sợ là lại phải về đến cái này trong thanh lâu tới.

Nàng nhẹ nhàng thở dài một tiếng, quay người đi về. . .

Truy cầu

Cách mở tiệm thuốc thời điểm, Niếp Vân Trúc điểm điểm trên người tiền dư, bỏ vào lớn nhất thiếp thân túi áo bên trong.

Tăng thêm làm roi cây trăm tiền, còn có có thể dùng tới một chút thời gian, lớn nhất làm nàng yên tâm là, Hồ Đào bệnh tình rốt cục muốn khỏi hẳn, cái này liền tốt nhất.

Hai năm trước rồi đi thanh lâu thời điểm, hai người không có bao nhiêu đơn độc sinh hoạt kinh nghiệm, Hồ Đào khi còn bé tuy nhiên qua qua thời gian khổ cực, nhưng ở thanh lâu nhiều năm, vậy cũng đủ sao cũng là khi còn bé trí nhớ, có thể nấu cơm nấu đồ ăn liền thật là tốt. Không có có kế hoạch gì hai chủ tớ người qua tốt một đoạn không có gì hoàn toàn tùy tính thời gian, tuy nhiên cũng làm chút công, thí dụ như chính mình đến Kim Phong Lâu dạy cầm khúc, nhưng luôn luôn đến nay vẫn như cũ là nhập không đủ xuất. Bất quá đến bây giờ, tuy nhiên thừa Ngân Tệ không nhiều, nhưng chỉ cần Hồ Đào tốt, chủ tớ hai làm vài việc, còn có thể để thu chi thăng bằng.

Giơ tay lên thượng trang viết tiểu vật kiện bao bố nhỏ, một cái tay khác nhẹ nhàng nhắc lên gói kỹ thuốc, nàng một đường hướng về nhà phương hướng đi qua, cúi đầu, một nửa chú ý lực đều tập trung ở trên người tiểu trong túi quần, mình cùng Hồ Đào đi ra sinh hoạt về sau, tại nhiều người địa phương bị trộm qua hai lần túi tiền, hiện tại nhớ tới cảm thấy đáng tiếc. Một đường rồi đi Chu Tước đại lộ, người đi đường dần dần không có nhiều như vậy, cái này cảnh giác mới buông ra, bốn phía vẫn như cũ là chút bán đồ cửa hàng, sắp chuyển qua đường đi lúc, phía trước một bóng người bỗng nhiên thoáng qua tầm mắt.

A. . .

Nàng ngẩng đầu lên, nghi ngờ nhìn lại, đạo thân ảnh kia đã tại cách đó không xa chỗ rẽ một bên không thấy, mang dạng này tâm tình nhanh đi mấy bước, tới đường kia miệng lúc, nàng mới rốt cục thấy rõ bên kia đạo thân ảnh kia.

Đúng là hắn. . .

Cách đó không xa bên đường phố, hình dạng đơn bạc lại Văn Khí nam tử thì đứng tại mấy cái cửa hàng phía trước, cầm trên tay một khối đại mộc tấm, một bên nhìn mấy cái cửa hàng bên trong bán đồ vật, vừa có chút nhàm chán đem cái kia tấm ván gỗ lúc ẩn lúc hiện, sau đó gật gật đầu, tiến vào một nhà cửa hàng đại môn.

Nhìn, hắn là muốn mua Than củi đáng về.

Niếp Vân Trúc ngẫm lại, theo sau. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

18. Chương 18: Khí tràng

Từ hai năm trước Niếp Vân Trúc cùng Hồ Đào chủ tớ hai ra Kim Phong Lâu, mặc dù là như là tỷ muội đồng dạng ở cùng một chỗ, hai người cũng tận lượng mà gánh vác lên đủ khả năng một ít công việc, nhưng kỳ thật chủ tớ cuối cùng vẫn là chủ tớ, phần lớn Nội trợ vẫn là từ Hồ Đào đến gánh chịu, Niếp Vân Trúc chỉ là làm chút sự tình đơn giản. Nàng trong mỗi ngày thêu chút xinh đẹp gấm vóc, ngẫu nhiên cũng nạp chút để giày thêu khăn, cách mấy ngày qua Kim Phong Lâu dạy một lần cầm khúc, như thế duy trì cái nhà này, đương nhiên, bởi vì nàng thêu thùa đi là tự sướng tính phẩm lộ tuyến, chất lượng là tốt, nhưng phí công phu cùng thành bản cũng cao, cuối cùng kiếm tiền không nhiều.

Từ tháng trước Hồ Đào sinh bệnh nặng, Niếp Vân Trúc liền không thể tránh khỏi phải nhận lãnh những chuyện này đến, thức ăn đơn giản nàng vẫn còn là sẽ làm, giặt quần áo cũng không có gì không thuận thực, có lẽ không bằng Hồ Đào rửa đến như vậy sạch sẽ mà thôi. Chỉ là Trung Thu mấy ngày trước đây mưa con gà mái già kia, muốn hầm cho Hồ Đào bồi bổ thân thể, sau cùng mới bày liên tiếp đậm mấy cái cái sọt.

Bắt gà mái không dám giết, về sau để gà mái chạy mất, một đường đuổi theo nhảy vào trong sông, thái đao cũng ném đi, còn có đem hảo tâm kéo con đường của mình người cho liên lụy. Người ta đem chính mình cứu lên, chính mình tỉnh lại về sau phản ứng đầu tiên là đánh đối phương một bạt tai, sau đó ngày thứ hai vợ vết thái đao cũng đang bị đối phương trông thấy, còn có giúp mình giết gà. . .

Xưa nay nàng cũng là thông dong bình tĩnh nữ tử, thanh lâu nhiều năm như vậy, gặp qua rất nhiều người, hình tượng phương diện vẫn là rất xem trọng, ai biết lần này bị người nhìn thấy đều là chuyện mất mặt, ngẫm lại cũng cảm thấy quần bách. Mấy ngày trước đây theo Hồ Đào cùng một chỗ sinh bệnh, cũng may phong hàn không nặng, nhưng cũng là qua Trung Thu mới tốt, ngẫm lại đối với vị kia ân công chính mình liền tên đều không có thể hỏi. Hồ Duyên Lôi Phong. . . Hồ Duyên Lôi Phong cũng không biết đúng hay không, ai biết hôm nay ở chỗ này, nhưng lại gặp gỡ.

Niép Vân Trúc dĩ vãng cũng coi là duyệt người rất nhiều, cái này nam tử trẻ tuổi đại khái cũng là hai mươi tuổi ra mặt đáng vẻ, xem ra lộ ra Văn Khí, nhưng sau đó muốn đến, hành sự bên trong lại hơi có chút cùng người bên ngoài địa phương khác nhau, nói chuyện, làm việc đều là như thế, nhìn lạnh nhạt tùy tính. Từ hấn cứu mình, chính mình đánh hấn một bạt tai sau phản ứng càng về sau giúp mình giết gà nói chuyện rồi đi, cũng đều là như thế. Niép Vân Trúc lúc này theo sau, gặp hấn quả nhiên là muốn mua Than củi đáng vẻ, chỉ bất quá khi hấn nhìn xem Than củi về sau cùng lão bản kia lại nói chuyện với nhau vài câu, tình huống lại có chút bất đồng.

Thời gian đã gần đến cuối mùa thu, mùa đông sắp tới, đa số người trong nhà đều muốn mua than, tự nhiên cũng có tán bán địa phương, nhưng căn này trong tiệm nhưng thật ra là đem than từng túi chứa vào lùn túi bán. Nam tử kia cùng chủ cửa hàng nói về sau, lại là đem nhất đại túi Than củi ngã trên mặt đất, cầm cái túi, ngồi xổm ở nơi đó từng cây than điều mà chọn lựa đến, có thể bị hấn tuyển chọn không nhiều, thường thường còn muốn trên mặt đất về mấy lần mới có thể đem mỗi một cây ném vào trong túi, chủ cửa hàng cũng là không tức giận, chỉ là lại hiếu kỳ mà hỏi thăm vài câu, cứ làm chuyện của hấn.

Chỉ là xem phim khác, Niép Vân Trúc theo sau, tại đối phương phía sau dừng lại, cúi người: "Ân công "

"Ừ" nam tử quay đầu liếc nhìn nàng một cái, cũng là nhận ra nàng đến, "Há, là ngươi a, trùng hợp như vậy." Thủ hạ như cũ chuyên tâm tuyển Than củi.

Cái phản ứng này cùng thuyết pháp đều có chút kỳ quái, Nho Gia Văn Hóa tới bây giờ phát triển đến cao điểm, các loại lễ nghĩa ứng đối khá phức tạp coi trọng, bình thường nam nhân như gặp nữ tử tới, không thiếu được nghiêm thờ dài, tao nhã mà đối đãi, loại này nho nhã khí tức đã là toàn bộ xã hội thói quen. Nhưng mà "Há, là ngươi a, trùng hợp như vậy" dạng này tùy ý nói chuyện, Niép Vân Trúc cũng là lần đầu tiên gặp gỡ, nhưng cũng lại là tự nhiên mà vậy cảm giác. Nàng hơi hơi sững sờ, nháy mắt mấy cái, sau đó che đầu vấy áo, ở bên cạnh ngồi xuống.

"Ân công. . ."

"A, bất quá giết con gà mà thôi, không có chuyện gì, không cần gọi ta ân công." Nam tử cười phát phát tay, thuận miệng nói ra.

"Ân công chẳng lẽ trong lòng chỉ nhớ rõ giết gà, lại không nhớ rõ từ trong sông đem thiếp thân cứu trên sự tình sao "

"A. . ."

Đối phương sững sờ, cái này mới phản ứng được, Niép Vân Trúc nhìn không được phốc bật cười, hai người lúc này song song ngồi xổm ở đồng kia Than củi trước, Niép Vân Trúc quay đầu nhìn hấn: "Tên thiếp thân gọi là Niép Vân Trúc." Lược văn văn, xác định đối phương có thể nhớ kỹ cái tên này sau vừa rồi nói, " ân công tính danh có thể gọi là Hồ Duyên Lôi Phong sao "

"Hồ, Hồ Duyên Lôi Phong. . ."

Trong lúc nhất thời, nam tử biểu lộ giống hơi hơi run rẩy mấy lần, rất là phức tạp, sau đó mới bật cười: "Ha ha, Ninh Nghị." Hấn nói nói, "Ninh Nghị, Ninh Lập Hằng."

Nghe được cái tên này, Niép Vân Trúc cũng sững sờ.

"Thủy Điều Ca Đầu. . ."

"Người kia gọi Ninh Nghị, chữ Lập Hằng. . ."

"Ô Phù người ở rể nha. . ."

"Có thể là mua Thi Từ mua danh chuộc tiếng hạng người đây. . ."

Kim Phong trong các chột nhìn cái kia bài ca lúc kinh diễm đến lúc này còn có quanh quẩn trong đầu, đám kia nữ hài nhi nghị luận nhất thời cũng tránh khỏi. Ninh Nghị Ninh Lập Hằng. Nguyên bản nàng chỉ là đơn thuần thưởng thức Từ Ngữ, còn chưa kịp tiêu hóa bài ca này bản thân mị lực, không có bao nhiêu cùng người nghị luận bất quái ý nghĩ, bởi vậy cái tên đó đối với nàng mà nói cũng căn bản là không quan trọng, muốn đều không suy nghĩ, nhưng tới lúc này, địa phương mới đối trong đầu của nàng làm một lần trùng kích.

Nàng sững sờ nửa ngày, sau đó mới phản ứng được: "Ninh công tử. . . Mua cái này Than củi không biết để làm gì đồ "

"Ừm, dùng để viết chữ." Ninh Nghị gõ gõ đất trên bị bôi một tầng trắng son tẩm ván gỗ, sau đó cầm một đoạn bột phấn dày mảnh than điều trên mặt đất viết một cái Niép chữ, hấn đại khái là muốn thuận tay viết ra vừa mới nghe được Niép Vân Trúc cái tên này, bất quá Niép chữ viết đến sau cùng một khoản thời điểm vẫn là ngừng một lát, đoán chừng là nghĩ đến cứ như vậy viết tên của đối phương có chút không lễ phép, thoáng chuyển sang nơi khác, viết ra "Ninh Nghị" hai chữ này tới.

Cái kia kiểu chữ đi Khải Thư con đường, hùng hồn hữu lực, viết xong sau cùng một khoản, Than củi cũng bị bóp gãy. Niép Vân Trúc bản thân tại Thư Pháp trên cũng có tạo nghệ, trong lòng thoáng cân nhắc, chấp Than củi theo chấp bút lông thủ pháp khác biệt, nếu như là chính mình cầm than điều viết

ra, kiểu chữ này nhất định kém xa tít tấp, hẳn có thể dùng Than củi tiện tay thì viết thành dạng này, đối với Thư Pháp lý giải sợ là đã lỗi lạc thành gia.

Đầu năm nay Thi Từ Thư Pháp là một nhà, tại Thư Pháp bên trên có cao thâm tạo nghệ người, cũng hơn nửa được xưng tụng đệ nhất Đại Nho, kém cũng kém không nhiều lắm, có thể viết ra dạng này chữ viết người tới, viết ra cái kia Thủy Điều Ca Đầu muốn đến cũng không quá mức khả nghi. Niếp Vân Trúc nghĩ thâm truyền ngôn quả nhiên nhiều không thể tin. Nàng nào biết được Ninh Nghị bút lông chữ chỉ là nhưng nhìn, ngược lại là dùng phấn viết, bút máy viết các loại nghệ thuật kiểu chữ đó mới là luyện qua, về sau có thân phận địa vị, hữu tâm cảnh phụ trợ, viết ra chữ viết càng là thêm mấy phần khí thế, lúc này nhìn xem hai chữ kia, cảm thấy có chút lui bước, nhưng cũng có thể xuất ra qua lừa dối người.

Luyện chữ cũng không phải là một sớm một chiều chỉ công, cũng không thể để đám kia cả ngày khô luyện bút lông chữ học sinh cảm thấy lão sư kiểu chữ khó coi đi . .

"Cầm tới trên lớp học, dùng cái này bạch bản viết chữ, viết có thể lau, Sa Bàn, hình dáng không đủ rõ ràng, cũng nên quét tới quét lui, mà lại Sa Bàn là phẳng, học sinh nhìn cũng mệt mỏi, cái này có thể dụng thẳng treo."

"Lớp học. . . Học Đường Ninh công tử tại Học Đường làm tiên sinh sao "

"Ừm, Tiểu Học Đường, dạy mấy cái ngọc đến Phi Thiên Độn Địa học sinh đọc sách viết chữ loại hình. . ."

"A. . . Ninh công tử, căn này có thể không "

Thanh lâu sở trong quán đều coi trọng làm sao có thể cùng người tự nhiên chung đụng xã giao nghệ thuật, chỉ cần có chuẩn bị, Niếp Vân Trúc tự tin theo bất luận kẻ nào đều có thể tự nhiên nói chuyện với nhau mà sẽ không cảm thấy quần bách. Lần này nói cũng phải tự nhiên, nhưng mà cái này tự nhiên lại không phải là bởi vì chính mình, cảm giác trên ngược lại là bởi vì thái độ đối với địa phương, hai người chọn lựa những cái kia than điều, chỉ chốc lát sau đồ đây cái kia túi tiền, trên tay cũng đã là đen sì. Trả tiền thời điểm, Ninh Nghị vì cái này một túi nhỏ than điều nhiều giao hơn mười văn.

"Chủ quán tốt không nói đạo lý, điểm ấy than điều còn nhiều hơn thu mười mấy văn." Đi ra ngoài, Niếp Vân Trúc nói ra.

"A, đã quá rầy người ta cũng là không tốt, đoán chừng vẫn là nghe nói ta muốn cầm đi học đường dùng mới khiến cho ta như vậy chọn chọn lựa lựa, thân phận lão sư vẫn là rất tốt dùng."

"Công tử như lần sau muốn mua, ngược lại không ngại mua lấy mấy cái túi về nhà lại chọn lựa, dù sao trong nhà phải dùng, liền có thể tiết kiệm số tiền này."

"Ha-Ha, lần sau ta có thể không tới chọn, để đám kia học sinh chính mình đem chút dùng được đi học đường là được."

Chỉ chốc lát sau, hai người tại Tần Hoài Hà một bên rửa sạch hai tay, một người dẫn theo tấm ván gỗ theo Than củi, một người lấy bao vải cùng gói thuốc, một trước một sau hướng đi về trước lấy, Niếp Vân Trúc còn nói lên rơi trong sông bị hấn cứu lên sự tình, Ninh Nghị chỉ là phát phát tay, nói không phải cái đại sự gì, hời hợt dẫn đi.

Hai người ngẫu nhiên nói chuyện với nhau vài câu, bầu không khí tự nhiên đến có chút kỳ quái, hai người đi ra một đoạn, đi ở hậu phương một bước chỗ Niếp Vân Trúc nghĩ đến cái kia Thủy Điều Ca Đầu ý cảnh, đột nhiên cảm thấy, có lẽ cũng chỉ có như thế thoải mái thông dong người, mới có thể viết ra như thế Thi Từ.

Như thế đi ra tới một đoạn, tới một chỗ Hà Loan một bên, Ninh Nghị địa phương mới dừng lại, tới tạm biệt, cách đó không xa bên bờ sông ba quang điểm tĩnh, Liễu Sắc Thanh thanh, một nhà trà tứ cùng mấy cái cửa hàng nhỏ liền tọa lạc tại chỗ ấy, trà tứ bên cạnh có một cái tiểu cở bày ra, hai cái lão nhân chính ở nơi đó an nhàn đánh cờ, trong đó một tên toàn thân tơ lụa, có chút sang trọng.

Nàng hướng đối phương hành lễ cáo từ, nói qua mấy câu sau lược ngừng một hồi, cất bước tiến lên, đối phương cũng đi lên phía trước không xa, chính là hướng trà tứ cở bày ra phương hướng qua, hai vị lão nhân dường như cùng hấn nhận biết, cười nói cái gì, mơ hồ nghe thấy thanh âm của hấn truyền đến.

". . . Mấy ngày nay bị hai vị làm hại thật thâm. . . Hôm nay buổi sáng, cái kia Ngu Tử Hưng là chạy đến tìm ta. . ."

Nàng đi qua, sau cùng quay đầu nhìn lên, nam tử chính ngồi ở đằng kia xem cờ, cầm trên tay một ly trà nhẹ nhàng uống một ngụm. Giữa hai người cũng không có quá nhiều gặp nhau, không có báo ân lý do này, lớn như vậy Giang Ninh, có lẽ ngày sau liền cơ hội gặp lại đều sẽ không còn có. Đối phương lời nói đối xử mọi người dường như không có bao nhiêu lòng ham muốn công danh lợi lộc cùng ý đồ tâm, cái này tại nàng đã thấy những tài tử đó, danh sĩ giữa cơ hồ là ít thấy, dưới đường đi từ cho tự nhiên, Vô Cầu mà thoải mái, không có bao nhiêu lễ nghi phức tạp, cũng không cho người ta không thích cảm giác, có thể lại quả thật mà vẫn duy trì một khoảng cách, quả thực như trong truyền thuyết Đồi Đường văn nhân khí khái. Bây giờ văn nhân đều là nói quân tử, có lẽ quân tử liền nên như thế phong lưu khí độ.

Có lẽ về sau sẽ không lại gặp được, đối phương cũng không đem những cái kia "Ân tình" coi là chuyện đáng kể, bất quá dạng này một bóng người, nàng là đã ghi ở trong lòng.

Ninh Nghị Ninh Lập Hằng . .

Niếp Vân Trúc nghĩ như vậy, hướng về nhà phương hướng đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

19. Chương 19: Tự treo cành đông nam

Từ đó thu đêm đó Thủy Điều Ca Đầu bị Tiểu Thiên cho để lộ ra qua, cái này mấy cái ngày bên trong, Ninh Nghị một mực đều ở nhà đọc sách giả bệnh, nhàm chán thời điểm cùng Tiểu Thiên hạ hạ Cờ caro cái gì, hôm nay vẫn là ngày đầu tiên đi ra, buổi sáng đi học Công Đường khóa, xế chiều đi lấy trước đó khiến người ta hỗ trợ trắng xanh tấm ván gỗ, sau đó mua chút than điều, một đi ngang qua đến bên này, vừa vặn Tần lão cùng Khang Hiền hai người đều tại.

Đối với Thi Từ những vật này, lấy ra dùng liền dùng, tâm lý chướng ngại Ninh Nghị là không có gì. Tự mình biết những thứ này Thi Từ, đặt ở hiện tại là một loại rất không tệ chiến lược tư nguyên, nếu như ngày sau không chịu ngồi yên muốn làm chút chuyện gì, lấy ra tỏ đậm lẫn lộn một phen, thêm điểm danh khí cái gì tác dụng rất lớn. Nhưng lúc này lấy ra bất quá thỏa mãn một chút hư vinh tâm, thực sự không có ý nghĩa gì.

Đầu năm nay vẫn nhân tài tử, nói chuyện hành sự trích dẫn kinh điển, nếu thật muốn muốn thu được chút danh tiếng, thiếu không bị người khảo giáo một phen, những địa phương này gấp mới, liền đem toàn Đường Thi Toàn Tổng Từ gánh vác đều vô dụng, bây giờ như là Luận Ngữ, đại học đợi mấy quyển bày ở trước mặt hẳn hẳn là có thể sử dụng lời nói suông giải thích một lần, thậm chí còn có thể có không ít ý mới, nhưng phương diện khác tài học khẳng định là không có. Từ làm ném ra ngoài qua khó tránh khỏi có chút sớm, bất quá đã sự tình đã phát sinh, lấy tính cách của hắn mà nói, cũng liền thờ ơ tiếp nhận xuống tới.

Tại hắn tới nói, vấn đề này cũng không lớn, đi nhập đề, đi cũng tốt, phương pháp giải quyết thiên biến vạn hóa. Ngày hôm trước Tô lão thái Công Dữ Tô Bá Dung bọn người là gọi hắn cùng Tô Đàm Nhi đi qua hỏi thăm một phen, hắn tùy ý nói nhảm vài câu, đạo cái này Từ Ngữ không phải mình viết, ai ngờ Trời đưa Đất đẩy làm sao mà. . . Tô lão thái công nhìn hắn rất lâu, sau đó chỉ là cười nói: "Việc đã đến nước này, đối ngoại có thể phải giữ bí mật mới là. . ." Lão nhân gia rất khôn khéo, tin hay không vậy liền hai chuyện, bất quá chính mình nếu thật là cái gì Đại Tài Tử, Tô gia lập trường kỳ thực cũng xấu hổ, đại gia trước mặt kỳ thực đều tại đoán đến đoán qua.

Làm tài tử nào có hiện tại làm người ở rẻ thư thái như vậy, không cần làm quá nhiều chuyện, không cần phụ trách nhiệm, người ta đối với người cũng không có quá nhiều chờ mong, bởi vậy không có áp lực chút nào, Lão Thái Công cũng còn có chiều cố, loại cuộc sống này muốn thoát khỏi mới là ngu dân đây. Thật vất vả nghỉ dưỡng mấy tháng, tại không có cái gì đại sự trước đó, ở rẻ cái thân phận này là kiên quyết muốn lại định không đi. Trong lòng của hắn nghĩ như vậy, cũng cảm thấy thú vị, chỉ là nếu nói cho người khác nghe, sợ là liền Tiểu Thiên cũng không chịu tin hắn.

Trong vòng vài ngày, phía ngoài lời đồn đại khẳng định có, chính mình cũng đại khái có thể đoán được là cái dạng gì, là Tiểu Thiên cho hắn nói lên Chi Thủy Thi Hội tình huống lúc, hắn mới bị Khang Hiền cái tên này giật mình, sau cùng cũng không khỏi nhin không được cười lên. Trước kia liền biết lão nhân này không đơn giản, chỉ không nghĩ tới lớn như vậy tên tuổi.

Nghỉ ngơi cần phải nghỉ ngơi mấy ngày sau, sự tình bị hắn tạm thời quên sạch sành sanh, trở lại bình thường trên sinh hoạt tới. Là sáng hôm nay giảng bài thời điểm liền bị người tìm tới Dự Sơn Thư Viện, người đến là cái kia bị Khang lão răn dạy Ngu Từ Hưng cũng còn lại mấy tên văn sĩ, đúng là chạy tới nói xin lỗi.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, tại Thi Hội trên bị Khang Hiền như thế vài câu răn dạy, cái này Ngu Từ Hưng vẫn nhân tên kỳ thực cũng tổn hại đến bảy tám phần, đây thật là tai bay vạ gió. Bất quá Khang Hiền vẫn là tiếc tài hoa, rồi đi thời điểm đơn độc tìm hắn đàm một phen, ân cần dạy bảo, hắn lại tìm thời gian tới xin lỗi, một khi truyền đi, liền cũng ít nhiều có thể thành tựu hắn một chút mỹ danh, dù sao chịu đòn nhận tội, biết sai có thể thay đổi những thứ này, cũng có thể xem như mỹ danh một loại.

Bên kia có đồ mà đến, Ninh Nghị liền cũng thoáng phối hợp một phen, diễn xuất một trận cùng chung chí hướng phấn đấu, về phần mời hắn ban đêm qua một cái phòng tham dự học sinh tự hội loại hình, tất nhiên là thuận miệng thoái thác, sau đó cùng cái kia mấy tên tài tử cái gì tạm biệt, đi ra cảm quát son bạch bản.

"Từ Hưng người này, đức hạnh trên cũng không tệ lắm, tài học tuy không thuộc đỉnh phong, nhưng cũng là thượng giai liệt kê." Khang Hiền như thế vừa cười vừa nói, "Chỉ là người cái kia Thủy Điều Ca Đầu viết thực là quá tốt, này từ vừa ra, sợ là sau đó mấy năm Tần Hoài Trung Thu, đều không người tốt làm tiếp vịnh nguyệt từ. Thực là nghĩ không ra, người cái này bất học vô thuật tiểu tử lại thật có như thế thi tài."

"Ta đều nói không hiểu Thi Từ." Ninh Nghị uống một ngụm trà, "Tuổi nhỏ thời điểm, có một ăn mặc rách rưới Vân Du Tứ Phương Đạo Sĩ từ trước cửa nhà đi qua, ngâm bài ca này, nguyên cớ ghi lại, chính là như vậy. . ."

Theo Tô lão thái công hắn cũng là nói như vậy. Lúc này Tần lão cười ha ha: "Người thuyết pháp này, sợ là ba tuổi Tiểu Đồng cũng không chịu tin tưởng."

Khang Hiền cũng nói: "Người cũng là quá mức bại hoại, cần đánh mới là. . . Chỉ là tài tử tên, xem ra nhưng thật ra vô cùng dùng tốt, vừa rồi nữ tử kia hình dạng khí chất đều là thượng giai, lại cùng người một đường đồng hành, trò chuyện với nhau thật vui, nếu có thể thành tựu một phen nhân duyên, Ha-Ha, tiểu tử, người có thể được thật tốt cảm kích lão phu một phen. . ."

Ninh Nghị người ở rể thân phận, còn muốn cua gái, thực sự không phải cái gì sự tình đơn giản, Khang Hiền cũng là chật hẹp cùng trêu chọc một phen mà thôi. Ninh Nghị đem Trung Thu Tiết trước chuyện cứu người nói ra, bên kia mới hiểu được đầu đuôi sự tình. Lúc này hai người một ván đã hạ xong. Ba người ngồi ở một bên nghỉ ngơi, Tàn lão cầm lấy chén trà, gật gật đầu, là đối với chuyện khác cảm giác lên hứng thú đến: "Nói như vậy, người muốn lấy than điều tại cái này bạch bản trên viết chữ, dùng cho Học Đường phía trên"

"Ừm, Sa Bàn một lần có thể viết chữ quá ít, dùng cũng thực sự phiền phức, cuối cùng không bằng dạng này viết xuống đến thuận tiện trực quan."

Liên dạy học được nói, lúc này lên lớp tất cả đều là lấy Sa Bàn viết chữ, thường thường viết cái trước chữ, Sa Bàn liền muốn san bằng một chút, tiên sinh gần là đối với học sinh biểu thị kiểu chữ này viết Pháp mà thôi. Đại bộ phận tri thức đều là truyền miệng tình huống dưới, yêu cầu học sinh trước đây sinh lúc nói chuyện nhất định phải tập trung tinh thần, tiên sinh sau khi nói xong, vẫn phải lấy chính mình lý giải đến nỗ lực ghi lại giáo trình, nếu không phải đặc biệt thông minh hoặc là đặc biệt tự giác học sinh, muốn theo kịp dạy học tiến độ, nhưng thật ra là tương đương khó khăn.

Đương nhiên, đối với Tàn lão Khang lão những người này tới nói, dạng này dạy học phương pháp kéo dài hơn ngàn năm, đương nhiên sẽ không cảm thấy có gì không ổn. Học vẫn là thượng đẳng nhân đồ vật, muốn thành thượng đẳng nhân, không muốn ăn khổ sao được, nơi này bản thân chính là khảo nghiệm một loại. Tàn lão cầm lấy một cây than điều tại bạch bản trên vẽ vẽ, sau đó nhũu mày.

"Sa Bàn mềm mại, lấy nhánh cây ở tại bên trên viết, cùng bút lông kỹ pháp giống nhau, Than củi cũng rất khó viết, bực này đối pháp, sợ có không ổn."

Vừa rồi Niếp Vân Trúc chỉ là chú ý viết chữ như thế nào, lạnh nhạt Tàn lão gặp sự tình góc độ so sánh khác biệt, vèn vèn hai vẽ, liền đưa ra dị nghị, làm vì tiên sinh tại trên lớp học cũng không lấy bút lông kỹ pháp viết chữ, vấn đề này nói đến có thể lớn có thể nhỏ, sau đó Khang lão cũng qua đi thử một chút, nhũu mày nói ra: "Việc này cần cẩn thận mới được." Như Ninh Nghị là đệ tử của hắn, nói không chừng hắn đã muốn đem chi mắng trên một hồi, lấy cảnh tỉnh nghiêm khắc vạch cái này mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Bọn họ lo lắng như vậy, Ninh Nghị tự nhiên đầy đủ lý giải, lúc này là cười cười, ngồi xổm xuống cũng cầm một chi than điều: "Vấn đề cũng không lớn, viết chữ vốn là hun đúc tính tình, hướng chi những chữ này thể cùng bút lông kiểu chữ kỳ thực cũng có chút chỗ tương đồng, như chi là ghi chép mà dùng, cũng không ngại thả bao quát một điểm, cũng coi là. . . Thêm một cái góc độ."

Hắn nói như thế xong, nhúng tay ở phía trên viết, "Hồng tô thủ, hoàng đằng tửu, lưỡng cá hoàng ly minh thúy liễu", câu này là Khái Thư hình thức, sau đó biến thành thể chữ lệ, "Trường Đình bên ngoài, Cổ Đạo một bên, một hàng cò trắng lên trời".

Cái này hai hàng viết xong, kiểu chữ biến thành Tống thể: "Tam Sơn nửa ra thanh thiên bên ngoài."

Tống Thể Tự đến hiện tại còn chưa có xuất hiện, Tàn lão cùng Khang lão nhìn nhau. Chỉ là muốn nói rõ loại vấn đề này, vốn là có trùng kích lực một điểm phương thức tương đối tốt, Ninh Nghị trước kia cùng người nói chuyện làm ăn chào hàng sản phẩm cũng đều là ưa thích bình thân giữa cát gấu đầy đủ trùng kích lực phương thức, tiếp theo được chuyển thành xinh đẹp phiếu đặt một chút Sáu Kim Thể: "Nhị thủy trung phân bạch lộ châu."

Sau đó chuyển Thảo Thư: "Tây Bắc có giai nhân, tự treo cành đông nam"

Sau đó nghiêng thể chữ đậm nét: "Muốn nghèo ngàn dặm mục đích, tự treo cành đông nam"

Cái kia bạch bản cũng cứ như vậy lớn, như thế viết xong, thu hồi than điều: "Như thế nào" Tàn lão cùng Khang lão sớm đã cười mắng ra.

"Chữ là có thể vào mắt, Thi Từ thật sự là làm cản trở. . ."

"Có nhục nhả nhận, có thể buồn bực a. . ."

"Người tính tình này thật sự là quá mức bại hoại, ha ha, những thứ này thơ tính là thứ gì. . ."

Trong miệng nói như thế lấy lời nói, nhưng là ánh mắt hai người lại không hề rời đi qua khỏi kia màu trắng tấm ván gỗ, trong miệng ngẫu nhiên đọc ra, cũng là lời bình một phen.

"Tây Bắc có giai nhân. . . Thật sự là bất học vô thuật, rõ ràng là Bắc Phương có giai nhân, tuyệt thể mà độc lập, này ca xuất từ Hán Thư, đón thêm tự treo cành đông nam, ha ha, người chẳng lẽ cảm thấy Tây Bắc đối với Đông Nam áp vận sao. . ."

"Khang lão quả thật anh minh."

"Người như là đệ tử của ta, không thiếu được muốn gọi người cảm gây gộc quát người, tiện tay vẽ xấu cũng phải tác động đến tiên hiền Danh Tác, muốn nghèo ngàn dặm mục đích, vẫn là tự treo cành đông nam, người cũng không sợ Vương Chi Hoán hóa thành Lệ Quý tới tìm người tính sổ sách! Câu câu đều tự treo cành đông nam, cái này thù Khổng Tử Đông Nam Phi cũng là không may, cái kia cành đông nam thể nhưng là trêu chọc người."

"Ha-Ha, chỉ là có một ngày đột nhiên cảm giác được, nếu đem Thi Từ như thế chấp vá một phen, có thể có một phong vị khác, Khang lão chẳng lẽ không cảm thấy sao Tây Bắc có giai nhân, tự treo cành đông nam. Ngẩng đầu nhìn trăng sáng, tự treo cành đông nam. Không núi không gặp người, tự treo cành đông nam. Xưa nay Thánh Hiền đều im lặng tịch, duy có tự treo cành đông nam. Xưa nay hỏi có ai không chết, không bằng tự treo cành đông nam. . ."

Khang lão lắc đầu: "Sự tình liên quan tiên hiền, cần phải nghiêm cẩn." Trong lời nói, có mấy phần buồn cười, cũng là có mấy phần tỉnh táo ý vị ở bên trong, một bên khác Tàn lão thì tại nhìn vật gì đó khác, lúc này nói một câu: "Mấy lúc có trăng thanh. . ." Khang lão nói tiếp: "Nói chung cũng phải tự treo"

cảnh đồng nam . . ." Nói cười rộ lên.

Sau đó Tàn lão cảm than điều chỉ chỉ trước vài câu: "Đồng dạng cũng là chấp vạ, vậy mà không biết xuất xứ, muốn đến lại là Lập Hằng cũ làm, ha ha, hồng tô thủ, hoàng đăng tửu. . . Phía sau tiếp không được khá, cái này lưỡng cá hoàng ly minh thúy liễu, một hàng cò trắng lên trời ngã nên một câu. . . Mà Tam Sơn nửa ra thanh thiên bên ngoài, nhị thủy trung phân bạch lộ châu. . . Hảo ý cảnh a, cho là một cái khác bài thơ. . ."

Hắn lấy than điều đem cái này vài câu quay lại, cô lập mở "Hồng tô thủ, hoàng đăng tửu" cùng "Trường Đình bên ngoài, Cổ Đạo một bên", lược nhìn xem, lại ở giữa họa một đầu, nói chung cảm thấy hai câu này hẳn là cũng không phải một bài, Khang Hiền cũng gật gật đầu: "Nên hai bài." Sau đó nhìn xem Ninh Nghị. Ninh Nghị lại là có chút bội phục, nếu như là hắn dưới loại tình huống này nhìn cái này mười hai cái chữ, có lẽ sẽ nhận biết chúng nó là một bài Thi Từ bên trong câu mới đúng, dù sao tính tế vẫn là man tính tế, từ làm đồng dạng cũng dài, đầy đủ làm dạng này một số chuyển hướng. Cái này mười hai chữ không tốt lắm phân, nhưng hai người trước mắt lại là chỉ dựa vào trực giác, liền đem hai cái này mở ra.

"Cái này liền nên Tứ Thủ Thi Từ, ngược lại không biết rõ là đã có toàn thơ, vẫn là ngẫu nhiên đạt được tàn câu" Tàn lão hướng Ninh Nghị cái này liền trông lại, mở miệng dò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

20. Chương 20: Trung thần

". . . Ngược lại không biết rõ là đã có toàn thơ, vẫn là ngẫu nhiên đạt được tàn câu "

Tàn Hoài Hà một bên, Tàn lão mở miệng hướng Ninh Nghị hỏi đến, một bên, Khang Hiền cũng là thờ dài:

"Tam Sơn nửa ra thanh thiên bên ngoài, nhị thủy trung phân bạch lộ châu. . . Liên chỉ là tàn câu, nhưng cũng đã là đường nhập thất đại gia khí độ. . ."

Ninh Nghị nhìn lấy cái kia Thi Từ, sau đó cười rộ lên: "A, tàn câu." Hắn buông buông tay, "Không hiểu Thi Từ. . ."

"Tiểu tử này không thành thật, nếu không hôm nay nhưng phải mấy cái thủ thơ hay. . ."

Nói thì nói thế, nhưng bây giờ làm thơ viết chữ, tác giả ngẫu nhiên đạt được tàn câu là chuyện tầm thường, hai người cũng là không nói thêm lời, sau đó đàm luận lên cái kia Thư Pháp đến, đây là tương đương chuyên nghiệp lĩnh vực, Thi Từ viết ra cũng có thể nói là người khác, chữ lại không thể nói là người khác sớm đã viết lên, hướng hồ phía trên mấy loại kiểu chữ tự thành một hoi, đã hình thành hệ thống, hai người đều là đạo này đại gia, tự nhiên nhất nhãn liền có thể nhìn ra trong đó môn nói tới.

Đối với bọn hắn loại thư pháp này đại gia tới nói, một khoản bút chữ Hán tự có đến hồn phách gân cốt, những thứ này than điều viết ra chữ viết có lẽ còn tới không được đại gia trình độ, nhưng cũng đã hiển lộ ra đầy đủ công lực. Giống nhau Niếp Văn Trúc cảm nhận, thời đại này ai cũng không có khả năng cho rằng biết có người ở nhà chuyên môn luyện tập loại này Bút Pháp, có thể lấy than điều viết ra bức này chữ viết người, Thư Pháp công lực tự nhiên vẫn là đầy lên đó, đặc biệt là cái kia mấy loại trước đó chưa từng thấy kiểu chữ, đối với bọn hắn tới nói, càng là có khó nói lên lời giá trị.

Sau cùng vậy xem ra như Khô lập phương nghiêng thể chữ đậm nét có lẽ vẹn vẹn có ý mới, lại cũng không có bao nhiêu giá trị tham khảo, giống như cao thâm một điểm Ngao Đồng trò chơi. Nhưng mà viết cái kia "Tam Sơn nửa ra thanh thiên bên ngoài, nhị thủy trung phân bạch lộ châu" Tổng thể cùng Sáu Kim Thể, nhưng bây giờ là để cho hai người cảm thấy cảnh đẹp ý vui, rất nhiều môn đạo.

Hai loại kiểu chữ vốn chính là Tống Triều lúc mới xuất hiện, Võ Triều quỹ tích cùng Tống Triều cùng loại, văn nhân đông đảo, Nho Học độ cao phát đạt, câu mới câu biến quá trình bên trong các loại Sáng chế mới đều có xuất hiện, mà hai loại kiểu chữ không thể nghi ngờ là đã có Sáng chế mới mà phù hợp nhất đương đại người thẩm mỹ thành quả.

Vượt mức quy định thời đại một bước chính là thiên tài, vượt mức quy định hai bước, thường thường thì biến thành người điên, hai loại kiểu chữ hoàn toàn là đứng tại thời đại trên cơ sở, mà xem ra lại như là từ lượng biến đạt thành biến chất, làm ra hoàn mỹ đột phá thành quả. Ninh Nghị viết thời điểm có lẽ không có chủ động nghĩ quá nhiều, nhiều lắm là bất quá là vì nói rõ vấn đề mà cho người ta một điểm kinh điểm mà thôi, chỉ là lấy suy nghĩ của hắn phương thức tới nói, coi như không có chủ động đi cân nhắc, các loại phức tạp cân nhắc cũng là trong tiềm thức liền đã làm xong, loại bỏ ra một cái đơn giản nhất kết quả mà thôi, những thứ này văn hóa phương diện đồ vật không quan trọng một mực giấu dốt, mà hắn sau cùng cái kia "Không đáng tin cậy" nghiêng thể chữ đậm nét, cũng vừa đúng có thể chứng minh hắn ngày bình thường thì yêu mù chơi đùa những thứ này nhìn thú vị đồ vật, đã có thể bảo trì Tổng thể cùng Sáu Kim Thể cái chủng loại kia trùng kích lực, lại có thể đem loại này kinh điểm cùng trùng kích biến được tự nhiên, không đến mức chỉ là một mực bén nhọn.

Về phần sau đó hai người nghiên cứu thảo luận Thư Pháp thời điểm, Ninh Nghị làm theo phần lớn thời gian giữ yên lặng, chỉ ngẫu nhiên nói vài lời tự mình biết điểm mấu chốt, hai người này là chân chính đại gia, kiến thức cơ bản so với chính mình muốn vững chắc được nhiều, tất nhiên là nói ít nghe nhiều giấu dốt là hơn. Hẳn những ngày này nhàm chán, cũng tại đề cao Thư Pháp năng lực, thỉnh thoảng nghe đến một đôi lời, cũng cảm thấy rất có ích lợi.

Nếu là phổ thông tài tử học người hàng ngũ, sợ là không thể nào đạt được hai người đáng vẻ như vậy dạy bảo, đương nhiên, hai người như lấy dạy học thái độ, nói chung đều là lấy tính nhăm vào giảng giải nói cho đệ tử nghe, phổ thông học sinh nghe quá nhiều, ngược lại vô ích, chỉ là Ninh Nghị bản thân quy kết, phân rõ, chính lý năng lực siêu cường, đối với hai người phương diện này uyên bác cũng chỉ là bội phục, không đến mức sùng bái hoặc mù quáng theo, nghe một chút là không quan trọng.

Đối với Thư Pháp lần này nghị luận tiếp tục ước chừng nửa canh giờ, mấy người ngẫu nhiên cảm than điều tại bạch bản phía trên tô tô vẽ vẽ, trên tay đã hắc thành một mảnh, sau đó đến bờ sông rửa tay. Tàn lão cùng Khang lão lúc này ngược lại không nói bút than cùng bút lông Bút Pháp sự tình, lấy Ninh Nghị bày ra trình độ, chỉ là tại nho nhỏ trong thư viện làm chút cách tân, đã không cần bọn họ nhắc tới điểm. Đương nhiên, nếu là muốn quảng bá đi ra ngoài, cái kia tất nhiên vẫn là có vấn đề. Ninh Nghị vỗ vỗ tay, sau đó vung lấy trên tay giọt nước, thuận miệng nói ra:

"Kỳ thực Than củi viết xác thực kém, qua ít ngày là dự định đi làm chút Thạch Cao, nhìn xem làm mấy cái chi phần viết đi ra dùng, đến lúc đó đem tám ván gỗ xoát hắc, phía trên chữ viết là màu trắng, so cái này bút than chữ muốn rõ ràng, lau lên cũng đơn giản."

"Thạch Cao" Khang lão nghi hoặc nói, " cái kia phần viết lại là vật gì "

"Đem Thạch Cao lấy hỏa nung khô về sau, thêm nước quấy, sau đó tại khuôn đúc giữa ngưng kết thành điều trắng, làm có thể dùng đến viết, so với bút than không dính mờ hồ, trên tay cũng không thành bản thành dạng này."

Võ Triều lúc này, Thạch Cao với sớm đã có, Khang lão ngẫm lại, sau đó gật đầu: "Là không sai, cái kia Thạch Cao nung khô về sau, xác thực có thể dùng tới viết. . . A, việc này cũng không cần khác tìm hắc người, người nếu muốn, lão phu có thể phân phó người chế tạo một nhóm cùng người chính là, ngược lại không biết rõ cụ thể lớn nhỏ hình dáng có yêu cầu gì, mặt khác, có thể còn có cái gì phải chú ý."

Khang Hiền gia đại nghiệp đại, Ninh Nghị là biết đến, đã mở miệng, tự nhiên cũng không chối từ, ngay sau đó khoa tay một phen phần viết đáng vẻ. Chế tác phần viết trình tự làm việc vốn là đơn giản, cho dù không có tận lực đi làm, một số lò với sống giữa kết xuất khối rắn cũng có thể miễn cưỡng dùng để viết chữ, muốn nói địa phương đảo cũng không nhiều: "Có thể gọi thợ thủ công thử thêm vài lần, hoặc là trộn lẫn điểm đất sét loại hình tạp chất, có thể tận lực tìm thích hợp nhất viết phối trộn đi ra thì tốt nhất."

"Việc này lão phu tự nhiên rõ. A Quý." Khang lão mỗi ngày đi ra ngoài, hai nam hai nữ bốn tên người hầu luôn luôn tại phụ cận, lúc này gọi tới bên cạnh một người, "Ninh công tử nói chuyện người cũng nghe đến, sau khi trở về, liền đem việc này phân phó." Người kia liền khom người xưng "Vàng" .

"Ha ha, vừa rồi một mực luận chữ, trà là lạnh. . ."

Trước ba người trước trong tay cầm than điều, pha trà tự nhiên không tốt qua uống, lúc này thời gian chậm một chút, cũng không có nhiều đánh cò tâm tư, mấy người tại cái kia trà bày ra ngồi một hồi, Khang Hiền nha hoàn liền lại ngâm trà mới tới. Cái kia màu trắng tám ván gỗ còn có thả ở bên cạnh, để tài tự nhiên cũng còn tại chữ trên đảo quanh, chỉ chốc lát sau, Tàn lão lời bình lên bây giờ một số Thư Pháp Đại Gia phong cách, bản thân hắc Thư Pháp cũng là đã là am hiểu, một đường lời bình, hạ bút thành văn, thuận tiện đem Khang Hiền chữ cũng trên chọc một phen, Khang Hiền liền cũng cười mắng ra: "Thế chữ lệ, cuồng thảo, lão phu hoặc không bằng người, nếu bàn về chữ khai, người không bằng lão phu hơn xa."

Tàn lão cười nói: "Đây cũng là thuật nghiệp có chuyên công, Minh Công cả ngày lấy Quân Tử chi Đạo huấn người, Khai Thư như kém, không khỏi thất tín phục lực. Chỉ là vì huấn người phương tiện liền đem Khai Thư luyện tới cảnh giới như thế, Minh Công nhưng vì trong lịch sử đệ nhất nhân. . ."

Như thế trò đùa một lát, Tàn lão ngẫm lại, dời đi chỗ khác chuyện, ". . . Bất quá, gặp Lập Hằng nét chữ này, là khiến lão phu nhớ tới một người, người này cũng là vì ta Tàn thị bản gia, có phần có tài hoa, trước kia tại Đông Kinh thời điểm, từng lấy hành quyền ném tại lão phu, tài hoa ăn nói đều cực kỳ xuất chúng, đồng thời viết ra chữ đẹp, nó phong cách chương pháp, cũng là cùng Lập Hằng câu này 'Tam Sơn nửa ra thanh thiên bên ngoài' phong cách cùng loại, đến mặt gân liễu xương chi điệu. . . Chỉ là hắc năm đó chữ viết chưa thoát cách cũ, bây giờ vậy mà không biết như thế nào."

Ninh Nghị khòe mặt hơi hơi run rẩy, một bên khác, Khang Hiền ngẩng cười lộ lên: "Tàn Công nói, không phải là nay đảm nhiệm Ngự Sử Trung Thừa Tàn Cối Tàn Hội Chi "

Tàn lão gật đầu: "Chính là người này, sớm mấy năm người Liêu xuôi Nam, từng đem hắc một nhà cầm qua, bất quá người này cũng là hữu dũng hữu mưu, hãm sâu Hồ Lang chi địa, vẫn có thể cùng người Liêu lá mặt lá trái, năm trước, người Liêu công Sơn Dương thời điểm thừa cơ bắt người nhà Nam Quy. Nha. . . Bây giờ hắc đã là Ngự Sử Trung Thừa sao "

"Tháng trước công báo bên trong đã truyền đến việc này. Bởi vì có Nam Quy sự tình dấu vết, hắc bây giờ có phần bị trọng dụng, đặc biệt là tại nguyên nhân lúc vẫn không quên vợ cả. Nghe nói lúc ấy tại Liêu Quốc, người Liêu vốn muốn đem vợ tạm giam, hai người học lòng diễn xuất một trận trò vui, có thể đồng hành Nam Quy, đào vong trên đường bị người Liêu phát hiện, cũng là mấy tên trung bộc liều chết bọc hậu địa phương đến đảo thoát, có thể thấy được ngự hạ có phương pháp. . . Ai, cũng là chiến sự tiền tuyến bất lợi, hắc chuyện như thế dấu vết, càng là lộ ra trân quý. Bất quá, bây giờ trên triều đình, cũng tịnh không phải một mực tán thưởng, đối với hắc Nam Quy sự tình, hoài nghi cũng là rất nhiều, nhận vì chuyện này khả nghi, sợ là có khác kỳ quốc. . ."

Tàn lão ngẫm lại, lắc đầu: "Việc này cũng khó nói, bất quá không có chút nào căn cứ tùy ý phỏng đoán cũng tịnh không phải hành vi quân tử, theo lão phu ngày đó thấy, người này phẩm tính Đoan Phương, làm người Trung Chính đại khí, lo nước thương dân, tuyệt không phải là giả vờ, sau này như thế nào, lại thấy nó làm là được. A. . . Nói đến, Hội Chi nhà cũng đang ở Giang Ninh, hắc sau này như đến, Lập Hằng cũng có thể tới thấy một lần, nói không chừng cũng có thể có tiếng nói chung. . ."

Ninh Nghị nháy mắt mấy cái, sau đó có chút phức tạp sờ mũi một cái, trôi qua một lát, cuối cùng bật cười, qua loa thức gật đầu.

Tần lão cùng Khang lão là nhìn không ra cái gì không ổn, Khang Hiền cầm lấy chén trà uống một ngụm, nhìn về phía Ninh Nghị: "Bất quá, Lập Hằng như thế tài hoa, chẳng lẽ thật không một chút công danh chi niệm sao "

Thuần lấy thời gian nói đến, Ninh Nghị cùng hai người lui tới cũng không tính dài, như là Khang Hiền nói, bất quá là hạ hạ cờ tâm sự như nước chi giao, chỉ bất quá cái này vẫn nhân nha, nói chung đều có lo nước thương dân suy nghĩ, vì Thiên Địa lập Tâm, vì Sinh Dân lập Mệnh, vì hướng Thánh kế Tuyệt Học, vì Vạn Thế khai Thái Bình , hoặc là tập được văn võ nghệ bán cho Đế Vương Gia, đều là không thể nghi ngờ không cần qua thảo luận sự tình. Bây giờ xem ra Tần lão mỗi ngày bất quá nhàn nhã đánh cờ, Khang Hiền cũng là phú quý người rảnh rồi diễn xuất, nhưng trong đó tất nhiên cũng có phức tạp nguyên do.

Từ những ngày qua tiếp xúc, đến Trung Thu Thủy Điều Ca Đầu lại đến lúc này vẫn tự phần viết loại hình, đủ loại đủ loại, đối bọn hắn tới nói, Ninh Nghị có tài học sự tình đã không cần thảo luận, tiếp xuống nghi vấn cũng liền minh xác lên. Như cùng đi ngày Tần lão ngẫu nhiên thờ dài hán làm một người ở rể không khỏi đáng tiếc, kỳ thực càng nhiều chỉ là thờ dài mà cũng không phải là nghi vấn, nhưng lúc này lần này đặt câu hỏi, ý nghĩa lại cũng không giống nhau.

Lần này buổi trưa đối thoại, trong câu chữ, Ninh Nghị muốn phủ nhận rơi tài tử tên ý đồ rất rõ ràng, xem ra cũng không phải là nói đùa hoặc là thuận miệng qua loa. Thế gian nào có người thật không có nửa điểm công danh chi niệm, dù sao cũng nên có chút gì ẩn tình mới là. Mà thân phận của hai người này đều không đơn giản, Khang Hiền đã lấy thái độ như vậy hỏi ra câu nói này, trên thực tế đã là chân chính động quý tài chi niệm. Đây đã là. . . Dự định động thủ hỗ trợ thái độ.

Thu Phong Tiêu Tiêu lạnh rung mà từ bờ sông thổi qua, phủ động cành liễu, Tần lão giờ lên chén trà, chậm rãi gọi lên lấy trong chén lá trà, giương mắt lên nhìn đến, hiển nhiên cũng tại hiếu kỳ lấy Ninh Nghị trả lời. Cảm nhận được lời nói bên trong hàm nghĩa, Ninh Nghị nhàn nhạt lắc đầu.

"Ta biết nói như vậy đi ra có lẽ không ai tin, bất quá. . . Có một số việc đích xác không ít muốn đi làm. Tài tử cũng tốt, danh tiếng cũng tốt, công danh cũng được, không muốn dây vào. Cái này. . . Là thật."

"Ừ"

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rể Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

21. Chương 21: Suy đoán

"Ta biết nói như vậy đi ra có lẽ không ai tin, bất quá. . . Có một số việc đích xác không ít muốn đi làm. Tài tử cũng tốt, danh tiếng cũng tốt, công danh cũng được, không muốn dây vào. Cái này. . . Là thật."

Ninh Nghị ngữ khí lạnh nhạt, nhưng mà trong lời nói ẩn chứa sức thuyết phục không thể nghi ngờ, hẳn là nghiêm túc mà đang trả lời cái vấn đề này, không có cái gì miễn cưỡng, không có cái gì nổi khồ tâm, chân thành mà bằng phẳng. Hẳn lúc này xem ra bất quá chừng hai mươi người trẻ tuổi, đã từng lại là ngơ ngác tấm tấm văn nhân, như là trước kia cái kia con một sách, tại Tần lão Khang lão trước mặt sợ là ngay cả nói chuyện cũng biết cả lăm, vậy mà lúc này giờ phút này, hẳn một thân khí chất lại tuyệt không thể khiến người ta coi nhẹ, phối hợp vóc người này hình, thoát nhìn là siêu nhiên thoải mái, không câu nệ tại vật. Như khí chất này là tại một tên bốn mươi năm mươi trung niên nhân trên thân, đó chính là thành thực ổn trọng, uyên đình núi cao sừng sững, ngữ ném Thiên Kim, không thể nghi ngờ.

Cũng chính là dạng này, hẳn câu trả lời này mới càng dễ cho hai người nghi hoặc. Đối với Khang lão dạng này người tới nói, có thể hỏi ra những lời này đến, ẩn chứa ý nghĩa cũng tuyệt không đơn giản, huống hồ lấy bây giờ loại này lui tới phương thức, Khang lão cũng không phải là cùng hắn làm giao dịch, cần hắn báo đáp cái gì, nếu là bình thường người, có lẽ sẽ đầu bồng nhiên ngọc rơi làm ngạo giận hoặc là cái gì chối từ, nhưng Ninh Nghị lại tuyệt không phải dạng này làm cần làm vậy. Đối phương nghi hoặc bên trong, Ninh Nghị có chút bất đắc dĩ nở nụ cười khổ.

"A, ta cũng minh bạch việc này khiến người ta nghi hoặc, chỉ là. . ." Hắn nhẹ nhàng điểm điểm trán của mình, "Hai vị có lẽ không biết, mấy tháng trước trên đầu đã từng chịu một chút, hôn mê mấy ngày sau vừa rồi tỉnh lại. Chuyện lúc trước đã quên mất bảy tám phần, công danh sự tình, dưới mắt xác thực rất khó để bụng, về phần cùng một đám tài tử lưu luyến thanh lâu Thuyền Hoa, ngâm thơ làm phú đến nữ tử ưu ái, cũng thực sự để không nổi quá nhiều hứng thú. Là trong học đường đám con nít kia, khiến người ta cảm thấy thú vị, ngẫu nhiên cho bọn hắn nói có sự, cãi nhau, bằng không tới này bờ sông, đánh cờ uống trà, ngược lại cũng cảm thấy tự tại, trong đầu, có ý tứ ý nghĩ cũng có một chút, có lẽ có thể từ từ sẽ đến, bây giờ cuộc sống này, ta là hài lòng, về phần một chút khinh thường, cái kia cần gì phải qua quản hắn. Tương lai như thế nào, đến bây giờ còn nghĩ không rõ lắm. Chỉ là Minh Công hao ý, tại hạ cũng thực sự có thể để ý tới."

Hắn chấp tay thi lễ, gật gật đầu: "Việc này, ghi nhớ trong lòng."

Đoạn văn này nói đến tự nhiên có thật có giả, chỉ bất quá đương nhiên cũng không có khả năng đem tình hình thực tế nói hiểu cho bọn hắn nghe, đem bức này tâm tình cùng đầu bị đánh mất trí nhớ sự tình phủ lên câu, đây 26 ngược lại là biện pháp tốt nhất. Lý do này không cần giải thích, tự nhiên hợp lý mà không cần cho đôi phương lo chuyện bao đồng dư thừa cảm giác, chỉ là phía bên mình ra vấn đề như vậy mà thôi.

qua nhiên, lời nói này xong, Khang lão Tần lão nhị người đều hơi nghi hoặc một chút, Ninh Nghị liền lại đem mất trí nhớ sự tình nói một lần, đôi phương mới đều là gương mặt gật mình, Khang Hiền lắc đầu cười cười: "Nghĩ không ra lại có việc này." Chỉ coi hắn mất trí nhớ về sau, ý nghĩ có chút cô quái.

Sau đó Khang lão cũng không nhắc lại lên những chuyện kia, uống một chén trà, Ninh Nghị cảm lấy cái kia bạch bán cùng Than củi, cáo từ chuyển qua Dự Sơn Thư Viện. Chờ cái kia thân ảnh biến mất ở phía xa giao lộ, Khang lão vừa rồi thở dài: "Không nghĩ tới có này một tiết, bị như thế đánh, ngược lại đánh ra cái đậm bạc tính cách đến, người trẻ tuổi bên trong, có như thế tính cách người, thật là khó được, chỉ là cái kia một thân tài hoa đáng tiếc."

Tần lão cười uống một ngụm trà: "Hắn bây giờ bất quá chừng hai mươi, ngày sau biến thành như thế nào, hiện tại sao nói đến chính xác. Lấy hắn tài hoa, nên gặp gỡ sự tình, tránh cũng là không tránh khỏi. Chỉ là nhìn chuyện hôm nay, có một số việc, là làm cho người lo lắng. . . Minh Công, Lập Hằng người này, quá mức thành thật."

Khang Hiền nhíu mày: "Người cái này nói chuyện, sự tình cũng là đích thật là như thế. Nhìn hắn Thi Từ tiện tay sách thì đều là câu hay, lệch đối thì từ chỉ đạo, lại là không thêm đề ý chút nào, a, mấy lúc có trắng thanh, tự treo cành đông nam. . . Thư Pháp cũng là hạ bút thành văn, nhiều như vậy chùng, lại cũng đều có thể đạt tới như thế độ cao, ngày bình thường sợ bất quá là xem như tiêu khiển mà thôi. Những chuyện này, trong mắt hắn lại còn không bằng cái kia phần viết tới thú vị. . ."

Tần lão gật gật đầu: "Thành thật vốn là chuyện tốt, nhưng nếu quá mức thành thật, trực lai trực khứ, ngày sau sợ cũng có phiền phức. . . Tuy nhiên Lập Hằng người này cũng có phần hiểu tránh nặng tìm nhẹ chỉ đạo, nhưng dù sao tuổi trẻ khí thịnh, có một số việc thượng, vẫn có chút cao ngạo. Hắn không muốn qua qua loa những học sinh đó khảo nghiệm, đầy mồi, tại người trước mặt ta, lại cũng không làm nhiều che giấu, nói chung cũng là vì này. . ."

Hắn ngừng lại, sau đó cười rộ lên: "Việc này không cần suy nghĩ nhiều, chúng ta bất quá lấy cớ làm bạn, quan tâm quá nhiều, không khỏi quá phận, đã biết nó ý nghĩ cũng chính là. Sau này sự tình sẽ như thế nào, lại nhìn là được."

Truy cầu

Mấy ngày đến nay, Ninh Nghị cái tên này tại Giang Ninh trong thành cũng coi là nhắc lên hoặc lớn hoặc nhỏ một số gọn sóng, có thể biết được Thủy Điều Ca Đầu, biết được danh tự người, tự nhiên cũng sẽ có lấy đủ loại suy đoán cùng cái nhìn, đại đa số cái nhìn nhưng thật ra là đơn thuần, nhưng nếu cách gần chút, liền sẽ thời gian dần trôi qua phức tạp. Tỷ như Khang Tần nhị lão, tỷ như Tô gia rất nhiều người, họ hàng xa gần thích a, quản sự a, hạ nhân A Chi loại, như lại gần chút, không thể nghi ngờ liền đến Tô Thái Công, Tô Bá Dung những người này. Sau đó là Thiên nhi Quyên Nhi Hạnh Nhi, mấy ngày đến nay, Hạnh Nhi thường dùng "Bay ngàn dặm cùng với thuyền quyên" đến đùa nghịch hai người, Thiên nhi tính toán là có chút chuẩn bị tâm lý, về phần Quyên Nhi thật có thể nói là nằm cũng trúng đạn, mỗi lần mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ đến gương mặt đều muốn đỏt thành nóng hổi bình trà nhỏ, trong âm thầm theo Thiên nhi phàn nàn: "Cô gia tại sao phải viết câu này a. . ."

Sau đó mấy ngày nay, nàng gặp Ninh Nghị đều là cúi đầu đi trốn.

Những người này bên trong, tâm tình phức tạp nhất, tự nhiên chính là Tô Đàn Nhi, bình tĩnh mà xem xét, nhất làm cho nàng đề ý không phải phụ quân nhiều có tài hoa, hoặc là tính cách của hắn cỡ nào cô quái, mà chính là: Nàng xem không hiểu hắn.

Nàng nguyên bản gả cho Ninh Nghị, liền là bởi vì đôi phương đơn giản, mình có thể dễ dàng xem hiểu người này, cho dù thành thân, đôi phương ở rẻ tới, chính mình liền có thể càng không nhận chỉ trích mà tham dự vào Tô Gia sự tình nghiệp bên trong qua. Bây giờ cái này hôn nhân tuy nhiên còn tính là hữu danh vô thực, nhưng trong lòng của nàng hoặc nhiều hoặc ít cũng đã tiếp nhận đôi phương, tiếp đó, bất quá là vấn đề thời gian mà thôi.

Ai biết được đến lúc này mới phát hiện, chính mình đối với cái này phụ quân, lại là hoàn toàn nhìn không thấu.

Đương nhiên, lúc này vấn đề này bất quá hiện ra chút manh mối, phụ quân xem ra đậm bạc, không giống như là tâm hoài quỷ thai người, Tô Đàn Nhi cũng là tính cách điềm tĩnh thông tuệ nữ tử, chưa chắc sẽ làm bối rối. Chỉ bất quá, xử lý các loại cửa hàng sự vật sau khi, trong lòng đắm chiêu suy nghĩ, thì miễn không ngừng đối với chuyện này, dạng này thời đại, chính là lại thông tuệ lại độc lập nữ hài nhi, chỉ phải lập gia đình, ai có thể thật đối với phụ quân của mình toàn không quan trọng đâu?

Mấy ngày nay vẫn như cũ là bận rộn quản lý Tô Phủ tại Giang Ninh rất nhiều tư lự bố trí, lúc rảnh rỗi, gọi Quyên Nhi lại đi Ninh Nghị trước kia ở lại ngõ hẻm tìm hiểu tin tức, là tại sinh ý bên trong, ngẫu nhiên tiếp xúc người quen liền sẽ hỏi đến: "Cái kia Ninh Nghị Ninh Lập Hằng, chính là vị hôn phu của người sao?" sau đó đem Thủy Điều Ca Đầu tán thưởng một phen.

Sau khi kết hôn, vốn cũng nên đem ở rẻ hôn phu mang đến cùng lúc trước người quen biết gặp được thấy một lần, cũng tốt ngồi vững chính mình có phụ có phu thân phận, nói chuyện làm ăn lúc có thể càng thêm thuận tiện một số. Bất quá thành thân thời điểm chính mình đùa nghịch chút tính tình, Ninh Nghị lại bị người đánh ngất xỉu, sau đó chính là tu dưỡng thời gian, tới bây giờ, hai người loại này ở chung hình thức cơ hồ định hình xuống tới, chỉ là trong nhà lúc ăn cơm có chút nói chuyện với nhau. Nàng đối đãi Ninh Nghị thái độ tuy nhiên tự nhiên, nhưng dù sao thành thân, càng nhiều mấy phần rứt rứt cùng ngạo khí, bởi vậy cho tới bây giờ, trừ lần trước đưa ra tham gia Bộc Viên Thi Hội sự tình, nàng đến nay còn chưa có đối với Ninh Nghị làm ra cùng nhau đi ra ngoài tham dự chuyện gì mời.

Tới hiện tại, sợ là càng khó đưa ra.

Các phương diện nghe ngóng, sưu tập có quan hệ Ninh Nghị tin tức, tại thành thân trước đó, kỳ thực liền đã làm qua một lần, đa số là phụ thân cùng gia gia gọi người làm, chính nàng cũng cùng mấy cái tên nha hoàn đi qua nhìn qua, đồng thời để Thiên nhi Quyên Nhi Hạnh Nhi nghe qua có quan hệ Ninh Nghị đánh giá thái độ, khi đó lấy được tin tức, bất quá là cái thật đơn giản con một sách, tài học không cao lắm, đương nhiên, người ngược lại cũng không thành hoàn toàn đọc sách đọc ngốc ròi, nếu không về sau muốn cũng không thành biết tiếp nhận đề nghị của Tô gia ở rể tiến đến. Thời đại này, một người nam nhân muốn ở rể đến nhà khác, nói chung cũng là nhận mệnh.

Bất quá, lần này để Quyên Nhi đi qua hỏi thăm thời điểm, lấy được tin tức, lại có một chút khác biệt.

Phần lớn đánh giá, tự nhiên vẫn là như là trước đó, Ninh Nghị tại chỗ kia trong ngõ hẻm tồn tại cảm giác cũng không mạnh, có ít người nhà vẫn là Quyên Nhi cường điệu nhiều lần là ở tại mỗi gia mỗi viện nam tử về sau đối phương mới nhớ tới: "Há, lại là có một người như vậy." Hoặc là nói: "Thằng ngốc kia thư ngốc nha, nghe nói là ở rể đến địa phương nào qua, viện tử cũng bán đi." "Đại khái chính mình cũng cảm thấy thi không công danh đi." Dạng này thuyết pháp, chiếm tuyệt đại đa số.

Bất quá, nhưng cũng có hai ba gia truyền ra dạng này thuyết pháp: "Há, Lập Hằng nha, ta sớm biết hần tài học kinh người, chỉ là luôn luôn điệu thấp, tính tình cũng ôn trọng a, không muốn cùng người ganh đua so sánh. Cái kia giống như là cái kia thứ gì tài tử, trong lồng ngực không có bao nhiêu tri thức, thi thích làm náo động, cái này kêu là đầy thùng nước không vang, nửa vôi lác lư. . . Cô nương người cũng là nghe nói cái kia Thủy Điều Ca Đầu mới đến hỏi thăm đi. . ."

"Ồ rể, là ở rể, bởi vì có hôn ước nha, Lập Hằng cái đứa bé kia là cái thành thật người, hôn ước là nhất định phải giữ. . ."

"Sát vách Tam Thảm, còn có cửa ngõ Ngưu Nhị bá, bọn họ đều là nói như vậy, nô tỳ cho bọn hần mỗi người 50 văn. . ." Tuy nhiên bất quá là tiểu nha hoàn, Quyên Nhi tìm hiểu tin tức bản lĩnh cũng tuyệt đối không thể khinh thường, lúc này ngẫm lại, có cười rộ lên, nói lên cái nhìn của mình, "Bất quá nô tỳ cảm thấy, bọn hần cũng đều là nghe cái kia Thủy Điều Ca Đầu về sau, địa phương mới như vậy nói, không làm được số. Đáng tiếc lúc trước dạy cô gia sách Trâu Phu Tử năm ngoái đã qua đời, nô tỳ cũng là qua hỏi thăm một chút, cô gia sư nương cơ hồ thi không nhớ rõ có cô gia người này, chỉ là rõ ràng nô tỳ ý đồ đến về sau, vẫn là nói tốt hơn lời nói. Trâu Phu Tử Quả Phụ một nhà trôi qua tựa hồ không phải quá tốt, nô tỳ tự chủ trương đưa đi hai Xâu Tiền, cũng xách chút thịt muối đi qua, là lấy cô gia danh nghĩa tặng."

"Lý phải là như thế. . ." Tô Đàm Nhi gật gật đầu, sau đó cũng là cười rộ lên, nhưng nương theo mà đến, vẫn như cũ là nồng đậm nghi hoặc. Tìm hiểu tin tức, chưa chắc người khác nói cái gì chính mình liền tin cái gì, tuy nhiên lần này cũng phải tốt hơn lời nói, nhưng trên cơ bản tin tức, vẫn là cùng trước kia không khác, bất quá, chờ Quyên Nhi điều tra một phương hướng khác về sau, một ít xem ra chính xác suy đoán, mới dần dần đối với Tô Đàm Nhi lộ ra hình dáng.

"Cô gia qua bờ sông đánh cờ lúc nhận biết mấy cái lão nhân gia, sợ là không được đây. . . Bây giờ có thể biết được rõ ràng nhất một cái, sợ chính là ngày đó tại Chi Thủy Thi Hội trên vì cô gia nói chuyện Khang lão gia tử. . ."

"Ừ" Ninh Nghị mất trí nhớ trước đó đánh giá thái độ có thể có được xác nhận, như vậy nếu quả thật chuyện gì phát sinh, liền nên tại mất trí nhớ về sau, lúc trước Ninh Nghị chạy tới bờ sông đánh cờ, nhận biết mấy cái bạn đánh cờ sự tình nàng cũng biết, chỉ là cũng không phải là làm cái gì điều tra, lúc này lấy được tin tức, mới thật là đem nàng giật mình, chính mình cái này phu quân, có thể cùng bức này nhân vật nhận biết, cũng không biết đến cùng là vận khí hay là bởi vì cái khác một ít gì, mà sau đó phản hồi tới tin tức, càng là làm nàng ngạc nhiên.

Từ Chi Thủy Thi Hội bên trên truyền ra tin tức, chỉ nói là Khang Hiền chính là Lý Học đại gia, các phương diện tạo nghệ như thế nào như thế nào, như thế nào làm cho người tôn kính. Nhưng giấu ở phía sau một số bối cảnh, kỳ thực cũng không đi qua quá nhiều che giấu, chỉ là không nói mà thôi, một điều tra, cũng đã điều tra ra được.

Khang Hiền Khang Minh đồng ý, không riêng gì Thư Pháp Đại Gia, Lý Học Thái Đầu, ở đây đồng thời, hần một thân phận khác, chính là Thành Quốc Công người phò mã, Hoàng Thân Quốc Thích. Tuy nói Võ Triều đối với Hoàng Thân Quốc Thích luôn luôn quân thúc cực nghiêm, phò mã không có khả năng tham dự quốc gia đại sự, vào triều làm quan, nhưng mà Thành Quốc Công người chính là Đương Kim Thánh Thượng thân cô cô, cái này Khang Hiền nói đến, đúng là Đương Kim Thánh Thượng có phụ, cho dù chỉ là một cái phú quý người rảnh rỗi, nhưng thân phận như vậy, cũng quả nhiên là cao quý không tả nổi, căn bản không phải Tô gia bức này thương nhân gia đình có thể với tới.

Tin tức này một khi để lộ, lúc đầu mang tới rung động, thật sự là khó nói lên lời, Tô Đàm Nhi tại trong lúc nhất thời đều có chút mộng ròi, nhưng mà một lát rung động về sau, một đầu tương đối rõ ràng mạnh mẽ, cũng thời gian dần qua bày ở trước mặt.

"Cô gia hần đến cùng là thế nào theo có thể thứ đại nhân vật này kết giao bằng hữu đây này, Thiên nhi bên kia là nói, bọn họ bất quá là tùy ý mà đi qua, tùy ý đánh cờ, thi nhận biết." Quyên Nhi nghi hoặc, sau đó thay đổi có chút chần chờ, "Bất quá nói đến, cái này Khang thân phận của lão gia tử, cùng thân phận của cô gia. . . Nha. . ."

Lời kế tiếp, Quyên Nhi không dám nói ra, nhưng cũng đã đầy đủ. Buồn bán chi đạo, đối với đủ loại tin tức, mỗi thời mỗi khắc đều muốn tiến hành loại bỏ, có đôi khi một ít manh mối xem ra rất khó khiến người ta tin tưởng, song khi cái khác manh mối đều bị loại bỏ đi ra ngoài, còn thừa xuống, có lẽ chính là như vậy tin tức.

Thân phận của phu quân, cùng cái kia Khang thân phận của lão gia tử. . . Đều là người ở rể à. . .

Đối với Tô Đàm Nhi tới nói, tuy nhiên cái này đáp án theo người bình thường sẽ có chút ly kỳ, nhưng đã là tiếp cận nhất hạch tâm đáp án.

Phu quân. . . Có lẽ chỉ là tại hạ cờ lúc cùng đối phương có chút qua lại, có lẽ cũng căn bản không biết thân phận của đối phương, nhưng mà hai người lại hoàn toàn chính xác có dạng này điểm giống nhau. Thân phận của phò mã xem ra tôn quý, cưới công chúa, trên thực tế cũng là ở rể hoàng thất, lấy đối phương loại kia tài hoa, lại là cả một đời cũng không thể làm quan, không thể mở ra trong lồng ngực khát vọng, hần gặp phu quân, biết lên cùng chung chí

hướng chỉ niệm cũng không khó lý giải, cứ như vậy, cũng khó trách hẳn muốn tại Chỉ Thủy Thi Hội trên chặn đường mọi người miệng lưỡi, vì phu quân đương danh. . .

Cái kia Thủy Điều Ca Đầu, phu quân nói là cái gì đạo sĩ đi qua trước cửa, không riêng gia gia không tin, chính mình cũng là tuyệt đối không tin, bởi vì Tiểu Thiên chắc chắn sẽ không lừa gạt mình, đạo sĩ kia ngâm một bài từ, chớ vẫn là hát đi ra sao. . . Hoặc thật sự là phu quân ngẫu nhiên nghe được, hay là cái kia Khang lão gia tử làm ra, khó nói cực kỳ, nàng hiện tại ngược lại cũng không phải là quá mức để ý, dù sao trước đó trong lòng nghi hoặc, chỉ cảm thấy khắp nơi đều có lo nghĩ, hiện tại chỉnh lý ra một đầu dây đến, ngược lại là rộng mở trong sáng, đối với có một số việc, cũng là không lắm để ý.

Phu quân này người, tính cách nhưng thật ra là đậm bạc, nói chuyện làm việc, kỳ thực cũng không làm cho người ta chán ghét, tài hoa cao thấp, nàng ngược lại là không quan trọng, thấp một chút tốt, hẳn ở rẻ tới, chính mình cũng không ngại, cao chút cũng liền làm là ngoài ý muốn mừng rỡ đi. Trung Thu cái kia Thi Hội, đến nghĩ không ra trong đó lại có đen như vậy màn, nếu thật là cái kia Khang Hiền mưu đồ, nói không chừng cũng là lão nhân gia kia nhất thời hưng khởi, đùa giỡn.

"Nhìn lão phu dạy người, đưa người nương tử kia cùng gia nhân hà trên nhảy một cái. . ."

Nghĩ như thế, cũng không phải là không có khả năng, chính mình cái này phu quân tính tình tuy là lạnh nhạt, nhưng tuổi như vậy, chưa hẳn thì thực biết an tại người ở rẻ thân phận, gia gia tuy nhiên không muốn khắt khe, khe khắt hẳn, chính mình cũng không hy vọng hẳn thụ kỳ thị, nhưng người ở rẻ thân phận ngẫu nhiên thụ chút khinh thường, đó cũng là tránh cho không thể, người ta chắc chắn sẽ có dạng này ý nghĩ như vậy, cái này là chính hẳn muốn đi qua Khâm, chính là bởi vậy muốn triển lộ một phen tài hoa, cũng là có thể lý giải.

Như thế nói đến, phu quân. . . Chẳng lẽ thật sự là muốn phục tùng chính mình cái này không an phận tiểu nữ tử sao. . .

Có một số việc quyết định, đó là không sẽ sửa, đây là đại tiền đề, nàng đối với kén rẻ hoặc là xuất giá, vốn là không có yêu cầu gì, chỉ là cuối cùng sẽ có một ngày, nàng phải tiếp nhận cái này Tô gia gia nghiệp, đây mới là trọng điểm, mà có cái tiền đề này, chính mình cái này hôn phu, cũng chỉ có thể là ở rẻ. Trong nội tâm nàng nghĩ như vậy, đối với trong lòng đoán những chuyện này, lại là cũng không ghét, thậm chí có một tia ưa thích.

Không có có càng nhiều khả năng, không phải sao.

Sau đó trên đường về nhà, nàng thì nhẹ nhàng, âm áp bất cười. . .

Đây là rất tư nhân cười, thậm chí ngay cả cùng trong xe ngựa Quyên Nhi, Hạnh Nhi, cũng không có phát giác. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

22. Chương 22: Cuối thu bắt đầu vào mùa đông (thượng)

Tháng 9 Hàn Lộ qua đi, khí trời hạ nhiệt độ tốc độ thay đổi càng rõ ràng, mưa to hạ xuống thời điểm, Giang Ninh trong thành phảng phất như sương mù mênh mông từng mảnh từng mảnh. Cuối mùa thu mưa không có ngày mùa hè như vậy ồn ào, giống như là mang theo mùa đông đến hàn ý, mây may đều muốn xông vào người trong quần áo.

Đi qua nhỏ nhỏ đường phố đối diện cầu gỗ lúc, Ninh Nghị thuận tay vỗ vỗ trường bào trên dính vào nước đọng. Tại trời mưa như vậy bên trong, trường bào mặc vào kỳ thực có chút vướng bận, tương đối mà nói, sau này địa phương tiểu chạy tới Tiểu Thiên thì phải tốt hơn nhiều, trời mưa bên trong đi ra, nàng không có mặc váy, một thân đem xanh nhạt đường viền áo mặc phối hợp quần dài, trên đầu theo lễ thường thì đáng yêu bao bao đầu, uớ chân màu lam nhạt giày thêu, một thân hành trang nhẹ nhàng vô cùng, vừa rồi đại khái là ra ở hậu phương mua thứ gì, lúc này chống đỡ cây dù, vòng qua ven đường từng cái vũng nước, Yên Tử giống như bay tới.

"Cô gia, cô gia, chờ ta một chút á."

"Làm sao "

"Mua đồ." Chạy đến Ninh Nghị trước người, Tiểu Thiên cười xuất ra một quyển sách nhỏ đến, "Vừa rồi đi ngang qua bên kia cửa hàng, trông thấy đây vốn là mới ra, cô gia khả năng chưa có xem, nguyên có thì mua được."

Đó là một bản trên thị trường mới ra nói linh tinh tiểu thuyết, nhìn xem tên, gọi là 《 Quý Hồ Kỳ Duyên 》. Nếu như vậy vốn nên tại lúc này đòi có chút phổ biến, phải từ đặt câu cũng đều so sánh dễ hiểu dễ hiểu, có lẽ lịch sử truyền kỳ, có thì là dân gian truyền thuyết ái tình cổ sự, đặc biệt các loại Tình Quái quý mị ái tình truyền thuyết khá nhiều, một số được hoan nghênh tại ra về sau, kể chuyện liền sẽ cầm lấy đi Trà Lâu từ quán giảng thuật. Ninh Nghị trong khoảng thời gian này nhìn những thứ này nhìn đến mức quá nhiều, Tiểu Thiên từ cũng là ghi ở trong lòng, có đôi khi bước phát triển mới, liền sẽ mua mang

về nhà.

Cái này tại tính giải trí trên so với hiện đại các loại cổ sự tự có không bằng, nhưng cũng là vóc dáng thấp bên trong cất cao cái, nhằm chán lúc lật qua, dù sao cũng là cổ văn, cũng có thể làm cho mình thân thêm dung hợp tiền thời đại này khi tức. Ninh Nghị lúc này cười tiếp nhận, thuận tay lật qua, Tiểu Thiên theo sau lưng vừa đi vừa nói chuyện.

"Buổi trưa, người kia nói lời thật đáng giận đâu, Tiểu Thiên thật muốn đi lên mắng hắn một hồi."

"Ừm."

"Sự tình gì cũng không biết, cơ hội đoán mò, còn dám tại trong tửu lâu nói khoác chính mình là cái gì tài tử, dạng này người, Tú Tài cũng thi không đậu á."

"Ừm."

"Cô gia a, Tiểu Thiên đây chính là đang vì người bệnh vực kẻ yếu đâu, người kia tại nói xấu về người có được hay không."

"Có quan hệ gì"

"Làm sao lại không quan hệ, này người. . . Hừ, được rồi được rồi, biết cô gia không thèm để ý những thứ này dung tục người thuyết pháp a, thế nhưng là Tiểu Thiên nghe cũng không thoải mái a, dù sao có nhục cô gia danh tiếng đây. Cô gia lúc ấy nếu là tại chỗ viết một bài thơ mắng hắn, Tiểu Thiên thì cảm tới trực tiếp đánh tới trên đầu của hắn!"

"A, hắn lại không biết ta." Ninh Nghị đem lật một tờ, "Ta ngồi bên cạnh hắn đây."

"Chính là như vậy mới tức giận nha. . ."

Trung Thu Tiết trận kia Thi Hội, tới bây giờ tính ra đã gần đến hơn tháng, có quan hệ cái kia Thủy Điều Ca Đầu đưa tới dư luận, cho tới bây giờ một mực đang biến hóa, lúc đầu hơn mười ngày bên trong, đối với bài thơ này từ đánh giá cơ hồ đạt đến đỉnh phong, liên quan tới đối với Ninh Nghị hiểu kỳ cùng nghị luận, trong đoạn thời gian đó cũng là nhiều nhất, sau đó. . . Cái này dư luận liên tục nhanh hạ, bắt đầu hướng càng sâu tầng, càng đặc biệt phương hướng phát triển.

Bực này dư luận tại trong phố xá truyền bá nhiệt độ dù sao có nó tính thời gian, đối với rất nhiều thắng đầu tiểu dân tới nói, Trung Thu qua đi chừng mười ngày thời gian bên trong bọn họ có lẽ sẽ còn học đòi văn về quan chú một phen Thi Hội giữa phát sinh sự tình, sau đó, vật gì đó khác cơ hội thời gian dần trôi qua đem cái này nhiệt độ bao trùm, sinh hoạt bản thân là bận rộn vội vàng, làm những người này nhắc lên chuyện này tần suất hạ, ngày bình thường có thể nghe được có quan hệ việc này nghị luận cũng liền thiếu.

Càng nhiều tán thưởng, nghi vấn, bắt đầu tập trung ở từng đám học nhân sĩ từ trên thân, Thủy Điều Ca Đầu bài ca này ảnh hưởng, vẫn là không ngừng mà hướng chung quanh truyền thông qua những thứ này học nhân sĩ từ miệng tai thư tín, nhưng đối với Ninh Nghị nghi vấn cùng suy đoán, lại dừng lại tại Giang Ninh phạm vi bên trong. Thí dụ như một tên thân ở Đông Kinh sĩ tử nghe Thủy Điều Ca Đầu, hắn tán thưởng không sẽ có bao nhiêu yếu bớt, nhưng đối với Ninh Nghị cụ thể là ai, Ninh Nghị có thể hay không viết ra bài ca này, hắn đương nhiên sẽ không quá trải qua tâm, dù sao quá xa.

Vô Triều cùng Tống Triều cùng loại, Nho Học đến đỉnh phong, Văn Nhân Sĩ Tử tại trong xã hội tỉ trọng tương đối lớn. Cái này tương đối lớn cũng là nhằm vào trước đó ngàn năm mà nói, cho dù đây là từ trước tới nay văn người nhiều nhất một cái triều đại, so với Ninh Nghị chỗ qua hiện đại, cái tỷ lệ này cũng thật sự là quá ít, bởi vậy, vèn vèn không đến một tháng, cảm nhận được đồ vật cũng đã an tĩnh lại đương nhiên, như là buổi trưa hôm nay như vậy, ở bên ngoài lúc ăn cơm trong lúc vô tình nghe được mấy tên văn nhân không tốt lắm nghị văn thanh âm cơ hội, tự nhiên cũng là có.

Hôm đó cùng Tàn lão Khang lão nói ý nghĩ của mình về sau, Khang lão có lẽ cảm thấy Trung Thu hôm đó trợ giúp làm được có chút dư thừa, sau đó hỗ trợ Ninh Nghị hoạt động một phen, sau đó nghe nói có chút nhớ nhưng muốn tới tìm Ninh Nghị lĩnh giáo học sinh nhận tiền sinh răn dạy. Gần đây thắng thời gian, các loại tự hội mời từ có thật nhiều, thiệp mời tất cả đều bị Ninh Nghị không nhìn, mà thật tìm tới cửa lĩnh giáo người liền chỉ có ba nhóm, một nhóm tự mình chào hỏi, mặt khác hai nhóm khi đi tới, gặp Ninh Nghị đang cấp bọn nhỏ bản luận ngữ, đầu tiên liền tìm đề tài: "Từ nói nửa bản Luận Ngữ trị thiên hạ, hôm nay nghe Ninh huynh giảng giải đạo này, nghĩ là tạo nghệ rất sâu, không biết XXXXX phải làm giải thích thế nào"

Cái này xem như tư duy theo quán tính, thấy đối phương đang nói cái gì liền từ phía trên này tìm lời nói, đối với Tứ Thư loại hình chữ khái, Ninh Nghị qua mấy lần, vẫn là có chuẩn bị, tại hiện đại loại kia Tri Thức Đại Bạo Tạc thời đại hun đúc qua, dù là thuận miệng nói lên một đoạn, bốp lấy trọng điểm khiến người tình ngộ không nói chơi, cho dù đi nhầm đường, đối phương trong lúc nhất thời cũng khó có thể cãi lại. Những người này đã tới, tự nhiên cũng chuẩn bị còn lại vấn đề, ít thấy cũng có, chỉ bất quá lấy Ninh Nghị phong độ khí tràng, cho dù Niếp Văn Trúc dạng này nữ tử cũng phải bị kiểm chế lấy theo hắn mà đi, đám này Thư Sinh lại có thể thế nào, một đoạn Luận Ngữ đáp xong, còn lại vấn đề căn bản không có cơ hội nói ra, Ninh Nghị ứng phó một trận rồi đi, người bên ngoài cũng cảm thấy cho hắn uyên bác hoặc là cao thâm mịt mịt, sau đó ngẫm lại, là đại đa số vấn đề đều không có có thể hỏi ra.

Dạng này tổ đoàn khiêu khích bên ngoài, kỳ thực cũng có tư nhân tới, có cái gọi là Lý Tàn gia hỏa mỗi ngày chạy tới tựa hồ là đối với Ninh Nghị thuận miệng nói những cổ đó sự tình cảm thấy rất hứng thú, sau đó chạy tới dự thính, trước mấy ngày kẻ xong khóa sau hắn là hướng Ninh Nghị xách chút vấn đề, chủ yếu là đối với những cổ đó sự tình cách nhìn, muốn cùng Ninh Nghị lĩnh giáo, trên thực tế những vấn đề này cũng là câu câu không rời Luận Ngữ chi nghĩa. Hắn không có ý khiêu khích, Ninh Nghị liền cũng cùng hắn nói hơn nửa canh giờ. Sau đó đối phương liền cũng không đến.

Tại Ninh Nghị tới nói, chỉ cần không có người có thể ngồi vững hắn bắt học vô thuật, ngoại giới có quan hệ Thủy Điều Ca Đầu hoài nghi, thì đều khó có khả năng thật biến thành ô danh, đợi đến hắn cần cái này giận vào cái ngày đó, muốn chứng thực có thể rất đơn giản. Tùy thời cũng có thể làm sự tình, bây giờ lại là không có gì tất yếu, chuyện như vậy, hắn là không để trong lòng.

Ngoại giới hoài nghi bên trong, loáng thoáng cũng lưu truyền có quan hệ đạo sĩ ngâm thơ bị Ninh Nghị ăn cắp bản quyền nghe đồn, tin người không nhiều, về phần là từ nơi đó truyền đi, tự nhiên là tra không được, bắt quá tại Ninh Nghị nơi này, đối với việc này lại là sớm có mong muốn, nghe qua về sau, chỉ là cười nhạt một tiếng trí chí.

Phản viết sự tình, từ ngày đó nói qua sau không đến nửa tháng thời gian bên trong Khang Hiền bên kia liền chế được một nhóm, chất lượng còn có coi như không tệ, sau đó từ bạch bản tiến hóa làm bảng đen quá trình, vắn vắn dùng hơn mười ngày liền đã bị hoàn thành, kể từ đó, lên lớp thời điểm cũng là thuận tiện rất nhiều. Cụ thể hiệu quả trong lúc nhất thời tự nhiên còn có nhìn không ra, hẳn lên lớp quá trình vẫn như cũ: Đọc sách, giải thích, kể chuyện xưa. Như thế mà thôi, là đám con nít kia học tập nhiệt tình tăng trưởng là rõ ràng.

Chỉ là trên lớp học loại chuyện lật vật này giới bầu không khí, sợ là thời đại này đều không thấy nhiều tình huống, các học sinh ưa thích, các lão sư làm theo phần lớn là lác đác, Tô Sùng Hoa lại nói bóng nói gió mà nói một lần, lần này Ninh Nghị cùng hắn thảo luận một lát loại này dạy học có lẽ sẽ có chỗ tốt, hẳn liền không nói. Đến một lần Ninh Nghị bây giờ đình cái tài tử tên tuổi, có cái kia Thủy Điều Ca Đầu vàng sáng, hẳn cũng không dễ quản, thứ hai, Thư Viện dù sao vẫn luôn không có gì hiệu quả, lại kém cũng cứ như vậy, tùy tiện hắn qua, nhìn xem hiệu quả cũng tốt.

Buổi sáng giảng bài, buổi chiều liền đi dạo chơi, hoặc vẫn như cũ qua Tàn lão bên kia đánh cờ đương nhiên cũng phải là tại không mưa thời gian mới được.

Tiểu Thiên tại phần lớn thời giờ vẫn là đi theo hắn, đồng thời cũng chạy tới Thư Viện nghe giảng bài nàng thật thích Ninh Nghị kể chuyện xưa, các loại cổ cổ quái quái cổ sự đều có, nếu là trở về, liền có thể giảng cho hai vị tỷ muội khoe khoang một phen. Ninh Nghị cảm thấy nàng đi theo đến lại gấp chút khả năng có Tô Đàn Nhi bày mưu đặt kế, chính mình viết thủ Thủy Điều Ca Đầu, chuyện như vậy cũng là có thể nghĩ, hẳn đối với cái này có phần có thể hiểu được, là cũng không ngại.

Đương nhiên, để hắn so sánh nghi ngờ là, chính mình cái này thế tử có lẽ đích thật là tìm lý do gì để giải thích chính mình là sao viết ra cái kia bài ca làm. Bởi vì tại lúc đầu trong vòng vài ngày, đại gia lúc ăn cơm, đối phương xem kỹ ánh mắt vẫn là thật nhiều, về sau liền chuyển biến, nàng lại lần nữa chuyển chủ vào công tác, mỗi ngày xe ngựa tới tới đi đi, dùng cơm, nói chuyện khôi phục trước kia thái độ như vậy, trong lời nói cũng không có gì thử ý tứ, như thế để Ninh Nghị có chút cảm thấy hứng thú: Nàng đến cùng tìm tới lý do gì đồng thời tiếp nhận cùng lý giải đây. . . Thật sự là đem cảm không được. . .

Trừ cùng lúc trước không khác nhiều những cái này sinh hoạt, Ninh Nghị thỉnh thoảng sẽ nghe ngóng có quan hệ võ công hoặc là nội công tin tức, Tô gia là có một nhóm Hộ Viện, nghe nói có người khổ luyện công phu rất tốt, cái kia cũng bắt quá là hiện đại trong quân đội Ngành Khí Công trình độ, có thể đầu nứt gạch đá. Còn so sánh thần kỳ nội công, dựa theo trước mắt hắn nghe nói, cái này thời đại hẳn là có, một số có danh tiếng đại môn phái cao thủ có thể sẽ, bắt quá muốn đi học vậy nhưng khó.

Ninh Nghị tạm thời vẫn chỉ là bắt đầu sưu tập phương diện này tin tức hắn cảm thấy hứng thú nhất cũng chính là cái này. Ở thời đại này, làm quan cũng tốt, buôn bán cũng tốt, tạo phản cũng tốt, đều chẳng qua là tại hiện đại liền đã chơi qua hệ thống, giữa người và người hỗ động mà thôi. Duyệt võ công, lúc này mới có ý mới, nếu quả thật có cơ hội, hẳn thật là muốn tiếp xúc một chút nội công cái gì chỉ hy vọng không giống như hiện đại là giả, hắn cũng không tham lam, thí dụ như nguyên địa có thể nhảy cái khoảng một trượng là được, đương nhiên. . . Hai trượng hẳn cũng không dễ ý á. . .

Muốn muốn luyện võ công, cũng phải có tốt thân thể, hiện tại liền muốn tìm đại hiệp cái gì đến dạy mình vậy cũng không thể nào đáng tin, cước đạp thực địa mới là cũng tốt. Sau đó tại không mưa sáng sớm, mỗi ngày buổi sáng đoán luyện, như trước đang kéo dài, đồng thời dựa theo luyện được hiệu quả lớn nhất dự định đem cường độ gấp bội. Năm ngựa ngồi dậy, chống đẩy, chạy cự li dài, mấy ngày trước đây đi qua Niếp Văn Trúc ở phòng ốc lúc, ăn mặc mặc quần áo nữ tử là đứng ở đằng kia trông thấy hắn, đợi đến hắn chạy tới gần, vén áo thi lễ: "Ninh công tử."

Ninh Nghị cả người mồ hôi lâm ly, thờ hồng học, miễn cưỡng giãy dụa ra một cái vẻ mặt vui cười, phát phát tay, "Này" chữ cũng không thể la lên, sau đó. . . Thi như thế chạy tới. . .

Lưu lại Niếp Văn Trúc đứng tại chỗ, sững sờ nửa ngày.

Nàng thế nhưng là. . . Thật vất vả mới quyết định đi ra chào hỏi đây. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

23. Chương 23: Cuối thu bắt đầu vào mùa đông (hạ)

Tuy nhiên hôm đó biết thân phận của Ninh Nghị về sau, Niếp Văn Trúc liền có nghĩ qua, không có báo ân loại hình liên hệ, cái này lớn như vậy Giang Ninh trong thành, chỉ là liên hệ tính danh hai người có lẽ chính là gặp không đến, bắt quá, trôi qua mấy ngày sau, mới phát hiện loại ý nghĩ này ngược lại cũng chưa chắc chuẩn xác.

Buổi sáng hôm đó tỉnh lại, nghe được phòng ốc bên ngoài con đường trên ầm ầm truyền đến chạy tiếng bước chân, mở cửa sổ ra lúc, mới nhìn rõ Ninh Nghị thân ảnh từ trong tầm mắt chạy tới, nàng lần này mới nhớ lại, cho dù không có chính mình liên lụy hẳn rớt xuống trong sông những sự tình kia, cái này Ninh công tử cũng là mỗi ngày sáng sớm cũng sẽ ở trên đường này chạy tới chạy lui.

Trọng Văn khinh Võ năm tháng, đặc biệt là văn sĩ bên trong, có thể như vậy đoán luyện thân thể người không nhiều, bắt đầu thấy lúc còn tưởng rằng hẳn bị người đuổi theo, sau đó mới xác định được, vị này các phương diện đều không giống bình thường Ninh công tử đích thật là tại sáng sớm rèn, đồng thời những ngày qua đến nay chạy chặng đường giống như đang không ngừng gia tăng, trong lòng có mấy phần không giải, càng nhiều vẫn là bội phục.

Dù sao cũng là sáng sớm, đương nhiên cũng không có khả năng mỗi ngày đều trùng hợp có thể nhìn thấy đối phương chạy qua, nhưng số lần tự nhiên vẫn tương đối nhiều, Niếp Văn Trúc ở trong lòng lo lắng lấy có nên hay không đi ra ngoài theo đối phương chào hỏi, về sau mới phát giác được, chính mình ngược lại là già mồm. Dĩ vãng thấy nhận biết, đều là tâm có mưu đồ người, thấy sợ, bây giờ cái này Ninh công tử không chỉ có đã cứu chính mình, mà lại hôm đó liền thấy rõ hẳn đối với mình cũng không mưu đồ, có chút qua lại vốn nên tự nhiên mà vậy, lúc này muốn đến, ngược lại là mình nghĩ quá phận.

Nàng ở trong lòng cười chửi mình vài câu, sáng sớm hôm đó lại thấy đối phương chạy qua lúc, liền tự nhiên đi ra chào hỏi, ai ngờ đối phương vền vền phát phát tay, không chút nào dừng lại mà chạy mất. Nàng là sống sờ sờ nửa ngày, hậu phương bệnh tình đã khỏi hẳn nha hoàn Hồ Đào theo đi ra: "Đó là ai a tiểu thư biết không" sau đó bĩu môi, "Thật là không có lễ phép. . ." Niếp Văn Trúc dĩ nhiên đã nhẹ nhàng bật cười.

A, quân tử chi giao quân tử chi giao, loại thái độ này, xem như đem mình làm bằng hữu mà đối đãi sao. . .

Hàn Lộ, sương xuống. Lập Đông qua đi, tại xích cường độ cao hệ thống đoán luyện hạ, lại thêm trước mấy tháng tích lũy, thân thể tổ chất xem như có bước đầu cải thiện, ở bên ngoài là nhìn không ra cái gì, nhưng bên trong chỉ ít cũng coi là người bình thường khỏe mạnh thân thể.

Thời đại này Người đọc sách liền cứ đọc sách, thức ăn dinh dưỡng cũng không thể nào theo kịp, đa số người thân thể so với hiện đại trạch nam còn kém, tuy nói Quân Tử Lục Nghệ giữa cũng có Xạ Ngự loại hình, nhưng cái này tại Lục Nghệ bên trong cơ bản cũng chỉ là cái khẩu hiệu, thì theo "Phát triển toàn diện đức trí thể mỹ cực khổ tổ chất giáo dục" loại hình khẩu hiệu một cái dạng. Ninh Nghị thân thể dĩ vãng cũng là cái này tổ chất, hai mươi năm người yếu, thời gian nửa năm có thể khôi phục lại, đã coi như không tệ.

Mỗi ngày sáng sớm từ Tàn Hoài Hà một bên chạy tới thời điểm, thỉnh thoảng sẽ cùng cái kia Niếp Văn Trúc lên tiếng kêu gọi, xem như sơ giao mà thôi. Tuy nhiên trước đó nàng giết gà rơi trong sông loại hình sự tình đều so sánh vụng về, bất quá thoáng nhìn nhiều gặp mấy lần cũng là có thể biết nàng cũng không phải gì đó thiên nhiên ngộ trên thực tế từ lần kia mua Than củi sau một đường đồng hành trong lúc nói chuyện với nhau liền có thể nhìn ra. Nàng quần áo nhất quán đơn giản, nhưng người là cực xinh đẹp, dáng người cũng là ưu mỹ cao gầy. Ngẫu nhiên là tại cửa ra vào cùng hẳn gặp gỡ phát phát tay, cười nói âm thanh Ninh công tử; có đôi khi trông thấy nàng tại lầu nhỏ một bên trong phòng bếp, nhà bếp cửa sổ hướng đường đi bên này chống ra, nàng tại trong phòng bếp hoặc nhóm lửa hoặc thái thịt, ngẩng đầu nở nụ cười; ngẫu nhiên cũng có thể trông thấy nàng bụng chầu gối qua ven sông sản thượng chỗ ấy đổ nước, Ninh Nghị hướng bên này chạy tới, sau đó liền phát tay chào hỏi, sáng sớm gió lớn, từ trên sản thượng thổi qua lúc cuốn lên quần áo, tia nắng ban mai từ sau lưng nàng trên đường chân trời chiếu xạ mà đến, Lạc Thần Lăng Ba cũng giống như.

Một cái nha hoàn cùng nàng cùng nhau ở tại nơi này trong lâu, cũng không làm sao xinh đẹp, dáng người cũng là thấp thấp, Ninh Nghị đại khái có thể đoán được, đoạn thời gian trước, nha đầu này sinh qua bệnh.

Tháng mười ở giữa cùng cái kia Niếp Văn Trúc mới xem như có chút đơn giản nói chuyện với nhau, sáng sớm hôm đó lúc ra cửa không có uống nước, lại tăng trưởng chạy lộ tuyến, trở về lúc cả người mồ hôi, thở hồng hộc, cuống họng khát muốn chết, liền dừng lại cùng nàng lấy chén nước uống, đơn giản nói mấy câu. Ngày thứ hai trở về lúc cái kia Niếp Văn Trúc lại ở nơi đó, ngược lại không tốt trực tiếp chạy tới, dừng lại nghỉ ngơi một trận, lại về sau, dần dần biến thành thói quen.

"Ninh công tử cũng là thật sự là tính tình cổ quái, lại mỗi ngày chạy thời gian lâu như vậy, không mệt sao "

"Cũng là mệt mới có hiệu quả a, chạy một chút bước có gì đó cổ quái."

"Văn Trúc trước kia từng tại Kim Phong Lâu giữa. . . Ngược lại cũng đã gặp không ít văn nhân tài tử, thật là chưa thấy qua Ninh công tử dạng này. . ." Nói lời này lúc, nàng ánh mắt nhìn qua Ninh Nghị, chỉ là Ninh Nghị đã sớm đoán được nàng từng có dạng này kinh lịch, gần là đối với nàng như thế thẳng thắn có chút kỳ quái, lại không đến mức lộ ra quá kinh ngạc biểu lộ, sau một lát Niếp Văn Trúc mới nghĩ hoặc nói, "chẳng lẽ công tử muốn dẫn thân vào quân lữ "

"A, thì hiện tại loại này thân thể, chỗ nào có thể lên đến chiến trường. Chỉ là trong trăm người vô dụng nhất là thư sinh, rèn luyện một chút chung quy có chỗ tốt mà thôi."

"Trong trăm người vô dụng nhất là thư sinh. . . Lời này như khiến người khác nghe được, sợ là muốn cho công tử thêm chút chỉ trích."

Mỗi ngày ở chỗ này dừng lại không lâu, nói chuyện sự tình cũng bất quá chỉ là vài câu, bất quá thời gian một dài, thân phận của đối phương hình dáng cũng dần dần rõ ràng. Tại thanh lâu làm chút thời đại, sau đó cho mình cùng nha hoàn chuộc thân, mua cái này tòa nhà nhìn rất đẹp ven sông lầu nhỏ, bởi vì đối với người bình thường sinh hoạt nhận biết có hạn, cũng bày không ít Ồ Long các loại.

Niếp Văn Trúc có lẽ sẽ cảm thấy tính cách của hẳn cổ quái, bất quá theo Ninh Nghị, tính tình của đối phương trên thực tế cũng là có chút cổ quái. Đoán chừng nàng khi còn bé cũng là quan lại nhân gia con gái, sau đó mới bị bán qua thanh lâu, chuộc thân cho mình về sau lại là không nguyện ý lại đi con đường này, cũng là như thế, mới làm cho sinh hoạt dù sao cũng hơi quẩn bách. Nữ tử này tính cách nên là có chút cố chấp thành phần ở trong đó, cuối tháng mười một ngày, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên đi qua Đông tập hợp chợ bán thức ăn lúc, liền thấy xa xa qua nàng.

Lúc đó chợ bán thức ăn bên kia chen chúc, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên là đi lên trên lầu, xa xa nhìn sang lúc, Niếp Vân Trúc theo cái kia tỷ nữ Hồ Đào đều tại, chỉ là ở chính giữa cách xa nhau đến mấy mét khoảng cách, giống như là tới mua thức ăn, lại như là Tập thị người bán hàng rong bên trong có người quen biết, Niếp Vân Trúc vẫn là một thân một cách ăn mặc, trên đầu còn có bao một đầu hơi khó coi khăn trùm đầu. Nàng chính ngồi xổm ở một cái bán gà đồng thời cũng hỗ trợ giết gà quán nhỏ buôn bán hậu phương, một cái tay bắt chỉ gà mái, một cái tay khác cầm đem thái dao, cắt cái kia gà mái cổ họng hướng trên đất trong chén lấy máu. Đoán chừng là cảm thấy buồn nôn, đầu về sau co lại đến xa xa, nhưng trong tay lại là may mắn đều không có buông ra, máu thả xong sau, nàng đem cái kia gà mái ném vào bên cạnh đốt có nước nóng trong nồi, thỏa mãn đứng lên, sau đó, tựa hồ mong rằng Ninh Nghị bên này liếc mắt một cái, đại khái là trong lúc vô tình quét tới, cũng không biết có nhìn thấy hay không chính mình.

"Cô gia, làm sao "

Chú ý tới Ninh Nghị đứng tại thang lầu một bên hướng Tập thị bên kia nhìn, Tiểu Thiên nghi ngờ hỏi một câu. Ninh Nghị lắc đầu: "Không có gì, chúng ta đi vào đi." Cười xoay người.

Đầu năm nay đại gia khó được ăn một lần gà, coi như mua, cơ vốn cũng là lấy về chính mình nuôi mấy ngày lại giết, bán về sau sẽ còn thay người giết chết cái này nghiệp vụ, đoán chừng cũng chỉ có tại Giang Ninh loại này trong đại thành thị Tập thị mới có thể nhìn thấy, vẫn phải cái kia bán hàng rong lão bản so sánh điều tưởng thiên khai mới được.

Ngày thứ hai ngồi ở kia bờ sông lầu nhỏ trên bậc thang nghỉ ngơi, Niếp Vân Trúc hỏi: "Hôm qua công tử tại Đông tập hợp nhìn thấy thiếp thân đi "

"Ừm, người tại sao phải chạy vậy đi giết gà "

"Ồ ở bên kia Triệu gia Nhị Nguu theo Hồ Đào lưỡng tình tương duyệt." Niếp Vân Trúc cười chỉ chỉ xa xa một chỗ phòng ốc, "Nhà hắc tại Đông tập hợp bên kia bán đồ ăn, ta theo Hồ Đào đi qua, nguyên cố cũng nhận biết Tập thị bên trong một số người, hôm qua đi qua mua đồ thời điểm, bán gà Lưu thẩm bản không qua nổi, nguyên cố ta liền đi qua nói: 'Ta đến giúp trợ thủ đi.' sau đó thật đúng là đem gà cho giết chết. . ."

Nàng vì thế cười đến vui vẻ, Ninh Nghị sững sờ, một lát sau cười lắc đầu: "Cần gì phải dạng này."

Cái này Niếp Vân Trúc nguyên bản thân ở thanh lâu, tuổi như vậy trên liền có thể chính mình chuộc thân cho mình, có thể thấy được những ngày kia nhất định là thâm thụ truy phủng, bực này nữ tử mười ngón không dính nước mùa xuân, tại rất nhiều phương diện sợ là so tiểu thư khuê các còn có muốn tiểu thư khuê các, chuộc thân về sau đến bây giờ, dù là nhìn sinh hoạt có chút gập ghềnh, nhưng so với gia đình bình thường, vẫn như cũ là muốn tốt hơn rất nhiều, không hiểu giết gà vậy cũng thực sự không tính là gì đại sự, ngược lại nghĩ không ra nàng tính cách bướng bỉnh đến tận đây, có cơ hội, lại nhất định phải đem việc này cho học hội.

"Có thể nhiều học vài thứ, luôn luôn cao hứng." Niếp Vân Trúc nhìn qua phương xa, vừa cười vừa nói, sau một lát, lại nhìn phía Ninh Nghị bên này, "Đúng, Ninh công tử ngày mai cũng tại cái này dừng lại được không "

Tại cái này nghỉ ngơi một chút đã thành thói quen, nguyên bản không cần đi nói, nàng đã nói ra, tự nhiên là có sự tình, Ninh Nghị hỏi: "Chuyện gì" Niếp Vân Trúc cười lắc đầu: "Ngày mai tới liền biết."

Ngày thứ hai Ninh Nghị khi đi tới, Niếp Vân Trúc từ trong nhà bùng chỉ bát đi ra, trong chén có mấy cái bánh rán, vừa mới pha đi ra.

"Công tử còn có chưa ăn qua sớm một chút đi, cái này mấy cái bánh bột ngô có thể mang đến ném thử vị đạo."

Ninh Nghị bình thường đều là chạy bộ nghỉ ngơi đầy đủ mới đi ăn điểm tâm, lúc này nghi ngờ nhìn nàng vài lần, ngồi tại trên bậc thang nghỉ ngơi một lát, là trực tiếp bắt đầu ăn: "Làm sao a "

Niếp Vân Trúc gặp hán dạng này, trong tươi cười cũng là cao hứng , đồng dạng ở bên cạnh tọa hạ: "Ninh công tử cảm thấy vị đạo như thế nào "

"Cũng không tệ lắm." Ninh Nghị gật gật đầu.

"Cái kia. . . Công tử cảm thấy như xuất ra qua bán. . ."

"Ừm, người dự định bán bánh rán. . ."

Niếp Vân Trúc cười cười: "Trừ lúc trước lấy sắc làm vui vẻ cho người hoặc là nạp nạp khăn tay gầy đem bên ngoài, ta theo Hồ Đào làm được nhìn lấy không so với người nhà kém quá nhiều, cũng chỉ có cái này, cũng là ban đầu ở Kim Phong Lâu thời điểm Hồ Đào học qua một số, sẽ làm mấy loại vị đạo, cần phải còn có thể ăn. . . Cho nên chúng ta dự định làm chiếc xe đẩy nhỏ, thuận tiện lại bán chút nước trà loại hình. . ."

Đối với làm ăn loại hình sự tình, Ninh Nghị đã không có hứng thú gì có thể nói. Đương nhiên, Niếp Vân Trúc trên thực tế cũng không phải thật hỏi thăm ý kiến của hắn, nữ nhân này tính cách cứng cỏi, xem ra mỹ lệ yếu đuối, trên thực tế cực có chủ kiến, rồi đi thanh lâu về sau, cùng lúc trước sở hữu ân khách liên hệ nói đoạn thì đoạn, phát giác được phổ thông trong sinh hoạt có lẽ cần giết gà, nhìn xuống buồn nôn cũng đem loại này trước kia tránh không kịp sự tình cho học hội, đến bây giờ lại muốn làm loại này xem ra không thể nào phù hợp nàng khí chất sự tình, ngược lại để Ninh Nghị cảm thấy thú vị.

Đầu tháng mười một, Tô gia trong viện, Ninh Nghị chuyển gian phòng, hắn cùng Tô Đàm Nhi đều từ đã bắt đầu thay đổi lạnh lẽo trên lầu đem đến dưới lầu, lúc này con lạnh mùa đông ý đã sâu, ban đêm đại gia tại Tô Đàm Nhi bên kia trong phòng khách tụ tập, trong phòng phát lên lửa than, ấm áp. Ninh Nghị cùng Tô Đàm Nhi tiếp xúc, cũng bởi vậy thay đổi càng thêm thường xuyên. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẽ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

24. Chương 24: Miệng tiện

Từ Âm Lịch đầu tháng mười một bắt đầu, khí trời rét lạnh bao phủ Giang Ninh thành, ban đầu 8 9 mấy ngày, trên trời hạ lên tuyết đến, theo như là lông ngỗng nhẹ bay tuyết rơi, trắng phau phau áo ngoài đem trọn tòa cổ thành lạng yên bao vây lại.

Tuyết đọng tạm thời còn không có dày đến có thể ngăn trở người đi ra ngoài trình độ, nhưng dựa theo ngày xưa thường lệ, cái này như là đã bắt đầu ra, như vậy thẳng đến sang năm đầu xuân, có lẽ đều sẽ một mực có, tuyết rơi lại ở cái này dài đến hai đến tháng ba thời gian bên trong đứt quãng hạ, nếu là nhà cùng khổ, thời tiết như vậy cơ hồ sẽ rất khó đi ra ngoài, có địa phương, mọi người liền qua mùa đông quần áo đều không có, tuyết lớn ngập núi thời điểm, cũng chỉ có thể bọc lấy chân mền cả ngày cả ngày mà vui ở trên giường, mùa đông đối với thời đại này tuyết đại đa số người mà nói, đều không phải là cái gì tốt qua thời gian.

Giang Ninh dạng này Đại Thành sẽ khá hơn một chút, dù sao thương nghiệp phát đạt, gia cảnh giàu có một điểm mọi người cũng không ít, tuyết đầu mùa rơi xuống trong vòng vài ngày, Học Đường như cũ mở ra, đương nhiên, ở ngoài thành mấy cái học sinh liền không có tới, đây cũng là chuyện thường. Giảng bài tiên sinh bên kia là có nho nhỏ một chậu lửa than, các học sinh cũng chỉ có thể ý lại cửa sổ nhiều ngăn trở một điểm gió, cũng may đều là độ tuổi huyết khí phương cương, vấn đề ngược lại cũng không lớn, hai cái nữ học sinh đều có một cái xinh đẹp ấm lò sưởi tay, ở trong ngực ôm. Nguyên bản người lớn trong nhà đã không làm cho các nàng lại đến Học Đường, nhưng các nàng không nỡ bỏ lỡ Ninh Nghị giảng cổ sự, sau đó như cũ chạy tới nghe giảng bài.

Tần lão cò bày ra từ khí trời bắt đầu trở nên lạnh tự nhiên là không lay động, Ninh Nghị cũng là qua trong nhà hắt mấy lần, đương nhiên cũng không có khả năng quá nhiều lần. Bất quá đối với lão nhân gia tới nói, có thể chen mồm vào được người đến nhà bãi phóng tự nhiên cũng là một chuyện tốt, cũng là có một lần gặp gỡ Khang Hiến, lão nhân này cảm mấy tám cổ họa tới bình luận, để Tần lão giám về sau, đắp cái con dấu đi lên.

Tuyết lớn hạ xuống về sau, Ninh Nghị tại Tô Phủ trong viện chôn cất một cái người tuyết. Mỗi đến ban đêm, toàn bộ Tô Phủ cảnh sắc là mê người nhất, từ lâu hai hướng chung quanh nhìn ra ngoài, du động tại mỗi cái sân nhỏ trong phòng xá điểm sáng ảm áp mỹ lệ, cổ kính, rõ ràng là phía đông phong cách, những chùm sáng kia lại như là từ xinh đẹp tranh sơn dầu giữa thâm đi ra đồng dạng, nếu có máy chụp ảnh, Ninh Nghị ngược lại là nghĩ muốn chụp xuống mấy trương làm kỷ niệm. Bất quá lâu hai cũng là gió lớn, đứng được một trận, Tiểu Thiên liền muốn lên gọi người.

Muộn như vậy thượng, cuối cùng vẫn là ngồi tại trong phòng khách lầu dưới sấy một chút hỏa càn có ý tứ, tâm sự nói với vẫn, hạ hạ cò, nhìn xem sách, Tô Đàm Nhi cùng mấy cái tên nha hoàn tuyền tuyền vài vóc, làm một chút thù thừa. Ninh Nghị cùng Tô Đàm Nhi chủ tớ mấy người quan hệ từ nhưng đã không tệ, ngồi cùng một chỗ hạ hạ Cờ caro, ưa thích bát quái Hạnh Nhi ngẫu nhiên giảng có chút lớn trong nhà phát sinh tin đồn thú vị, ngẫu nhiên mấy cái tiểu nha đầu cũng sẽ tranh luận một phen Ninh Nghị giảng cổ sự, Hồ yêu theo Đại tướng quân đánh nhau người nào càng hung hãn a, thích ăn con mắt Hạ Hầu tướng quân có hay không râu quai nón a, hoặc là những bị đồ giết chết nữ yêu tinh có thể hay không rất vô tội a, không phải trường hợp cá biệt, ngẫu nhiên chạy tới hỏi Ninh Nghị, để hấn trọng tài thắng bại.

Tô Đàm Nhi sau đó cũng dần dần ưa thích lên quy tắc đơn giản Cờ caro đến, nàng mỗi qua mấy ngày biết điều tra thêm sổ sách, một người ngồi ở bên cạnh đánh gậy bàn tính, ba cái tiểu nha đầu ngẫu nhiên cũng biết đi qua hỗ trợ. Nếu là cùng Ninh Nghị đánh cờ, cũng sẽ nhân rồi nói chút đại trạch môn mỗi cái thân thích chuyện lý thú, đơn giản lại ra chút lẫn nhau quan hệ trong đó.

Thỉnh thoảng sẽ có ban đêm tới trưng bày thân nhân, tuyết rơi về sau, Ninh Nghị tại trong học đường mấy cái học sinh ngẫu nhiên thì sẽ tới thỉnh an cái gì, trên thực tế là muốn bộ chút cổ sự tới nghe, thuần lấy cổ sự tính tới nói, Tô Đàm Nhi cũng ưa thích nghe những vật này, cầm kim khâu ngồi ở một bên thù thừa thuận tiện nghe kể chuyện.

Ngẫu nhiên cũng sẽ có một số huynh đệ tỷ muội tới, tuổi nhỏ hơn một chút gọi Tô Đàm Nhi "Nhị tỷ", nhiều là muốn phải làm những gì sự tình không có tiền, tới cùng với nàng tố khổ cái gì, muốn lừa bịp bút bạc, Tô Đàm Nhi đối với những người này cũng không tệ, những người này cũng biết chỉ cần có chừng mực, Tô Đàm Nhi thì chắc chắn sẽ cho, muốn cái 100 quán, sáu mươi đến tám mươi quán luôn có thể cầm tới, chỉ là nói chung muốn nghe Tô Đàm Nhi một phen căn dặn cùng lái nhai. Cầm tới tay, cũng đầy đủ bọn họ trên sông Tần Hoài uống mấy đêm rồi không tệ hoa tiêu.

Những nhân khẩu này bên trong nói tất nhiên là tiến tới lấy có, nhưng thực tế sẽ như thế nào, cho dù là đối với mấy cái này anh họ đường đệ không thể nào quen thuộc Ninh Nghị, đều có thể thấy rất rõ ràng. Tô Đàm Nhi vẫn là man có kiên nhẫn, mặc kệ đối phương tìm là có gì, nàng luôn luôn xem như hoàn toàn tin tưởng đáng vẻ, theo đề tài nói chút thành thành khẩn khẩn đề nghị, sau đó căn dặn đối phương chớ có xài tiền bậy bạ loại hình, nếu là muốn xưng huynh trưởng, tư thái của nàng cũng là thả cực thấp, muội muội hình tượng cực kỳ nhu thuận, ngẫu nhiên đùa nghịch vài câu: "Lần trước vui sướng viện cô nương kia lúc nào mới có thể biến thành chị dâu ta đây. . ." Thiện chí giúp người đến rồi tình rồi mù, chờ người rồi đi về sau, nàng thu hồi trang ngân phiếu cái hộp nhỏ, vẫn là thanh lệ hiền lành lúm đồng tiền, sau đó cũng theo Ninh Nghị nói một chút vị này anh họ đường đệ dĩ vãng chuyện lý thú, đều là lời hữu ích, cảm giác tự hào nương theo lấy nồng đậm thân tình dào dạt mà ra.

Ninh Nghị ở bên cạnh nhìn lấy những thứ này ống kính cảm thấy thú vị, thân tình có lẽ là có, chỉ là hấn cùng minh bạch Tô gia đời thứ ba không người có thể dùng được thuyết pháp tại sao đến đây. Tô Đàm Nhi hôn sự thoáng kéo mấy năm, năm nay mười chín tuổi nàng nói đến đã là Lão Cô Nương, nhưng

mà nhìn ở trong mắt Ninh Nghị tự nhiên cũng không phải là như thế, chính mình cái này đã bắt đầu nắm giữ Tô gia phòng lớn thế từ trên thực tế vẫn là thiếu nữ hình dạng cùng tư thái, nói chuyện, mỉm cười lúc thậm chí còn mang theo một chút ngây ngô, nhưng các loại hành động bên trong ẩn chứa phần tắc nắm chắc, đích thật là không thể khinh thường.

Có thể mỗi ngày tập hợp một chỗ, hạ hạ cờ giảng kể chuyện xưa nói một chút việc nhà, Ninh Nghị cùng Tô Đàm Nhi ở giữa bầu không khí, cũng so mỗi ngày chỉ là ăn một bữa cơm thời điểm tự nhiên càng nhiều, sau đó, Tô Đàm Nhi liền cũng đưa ra đề Ninh Nghị ngẫu nhiên cùng nàng cùng nhau đi ra ngoài, qua một số có cần phải bái người biết trong nhà bái phỏng mời.

Tô gia vài vóc sinh ý làm được lớn, nó hạ cũng không ít phụ thuộc thương hộ, kiên cố hoặc là không bền chắc sinh ý đồng bọn, Tô Đàm Nhi ngẫu nhiên đi ra ngoài nhà khác bái phỏng nói chuyện làm ăn, cũng hầu như là có cái nam nhân đi theo tương đối tốt. Trên thực tế năm trước những thứ này bái phỏng vẫn còn không tính là vô cùng cần thiết, bất quá một khi qua hết năm, hai người cùng nhau đi ra ngoài đến từng nhà chúc tết thì biến rất trọng yếu. Tô Đàm Nhi lúc này mới, trên thực tế cũng là hi vọng Ninh Nghị có thể nhiều ít quen thuộc những chuyện này. Đương nhiên, mấy ngày sau nàng liền có thể thỏa mãn phát hiện, Ninh Nghị chỉ ít tại làm cái bài trí phương diện, vô cùng xứng chức.

Ninh Nghị đối với đám người này làm ăn loại hình sự tình không hứng thú lắm, người bên ngoài trò chuyện sinh ý, hẳn liền làm bộ ở một bên uống trà, nhìn tranh chữ, mỉm cười ngẩn người, nếu có chào hỏi tìm đề tài, tự nhiên xuất ra vụn vặt dầu thủ đoạn qua loa một phen, chỉ biểu hiện ra hữu lễ đếm được con một sách bộ dáng. Tô Đàm Nhi mang theo hần tới, kỳ thực cũng chỉ yêu cầu hần có thể tự nhiên ứng phó rồi người khác hàn huyên, không đến mức cho người ta ác cảm là xong. Những người này cùng Tô Phủ hoặc nhiều hoặc ít đều có sinh ý trên liên hệ, biết Ninh Nghị ở rể, không đến mức làm khó dễ với hần, đương nhiên cũng có nghe nói Ninh Nghị tên tức giận, tìm người cùng hần nói chuyện thi văn, cái này tùy ý nói chuyện phiếm, cũng không phải nghiêm túc khảo giáo, Ninh Nghị tự nhiên cũng là nhẹ nhõm đối mặt.

Chỉ muốn bái phỏng là cái gì một nhà, này một hộ, thường thường tại trước một ngày hoặc là ngày thứ hai ở trên đường thời điểm, Tô Đàm Nhi liền cười cười nói nói đem bồi cảnh nói cho Ninh Nghị, có là chiếu cố qua Tô gia thương trường tiền bối a, có là bây giờ hợp tác đồng bọn a, hoặc là có là gió thổi nghiêng ngã có đầu tường a. Ở cái này ở chung hình thức thượng, nàng cùng Ninh Nghị quan hệ hòa hợp vô cùng, đợi đến đi ra ngoài, cũng sẽ cười theo Ninh Nghị nói một chút chuyện này thành quả, mở vài câu trò đùa hoặc là nhỏ nhỏ mà mắng hơn mấy câu "Lão hồ ly, ngọn gió nào cũng không chịu thấu" loại hình.

Tuyệt đại đa số hành trình đều là dạng này chuyện nhàm chán, đương nhiên, ngẫu nhiên cũng có ngoại lệ khúc nhạc dạo ngắn, thí dụ như nói mười bốn tháng mười một ngày đó thông cửa, liền đề Ninh Nghị cảm thấy. . . Chính mình quả thật là nhàm chán cực độ. . .

"... Anh em nhà họ Hạ làm Tầm Ti sinh ý quy mô cũng không tệ lắm, cái này hai huynh đệ cũng có bản lĩnh, chỉ bất quá một mực không có gì định tính, lần trước cùng bọn hần đàm cái đám kia sinh ý làm xong sau, lần này, nghe nói đã theo Tiết gia đàm tốt hợp tác, hôm nay tới, cũng bất quá chỉ chi lễ nghĩa mà thôi. . ."

Mã trên xe, Tô Đàm Nhi một bên chuyển trên tay hột dây chuyền, vừa nói. Ninh Nghị gật gật đầu.

"Nói như vậy, tùy tiện qua loa một chút cũng là "

"Ha ha, tương công tùy ý qua loa một hai là được." Nàng cười đem Châu Liên đợi tới cổ tay thượng, ngẩng đầu, lại quay đầu nhìn tay chỉnh lý mấy lần sau đầu tóc mai, "Qua loa xong, tương công buổi chiều còn có việc "

"Dự định qua Thành Đông Cửa Hàng Sách đi loanh quanh, tìm vốn nên Đồi Đường điền tịch."

"Thiếp thân sáng nay cáo từ, bồi tương công cùng đi chứ."

"Được rồi."

Bản thân là đàm không được sinh ý, căn cứ mua bán không xả thân nghề ở ý nghĩ tới bái phỏng một lần mà thôi, như là Ninh Nghị nói, qua loa một phen cũng liền đầy đủ. Bất quá, nếu là vốn nên hòa hòa khí khí qua loa quá trình bên trong lão có một con ruồi ong ong ong gọi tới gọi qua, vậy cũng man làm mất vui. Lần này buổi chiều đi vào Hạ gia bái phỏng cũng không phải là chỉ có Tô Đàm Nhi cùng Ninh Nghị, ngoài ra còn có hai nhà thương hộ người, sau đó anh em nhà họ Hạ bên trong lão đại Hạ Quân, vị này bị Tô Đàm Nhi xưng là Thế Thúc Tầm Ti thương nhân liền tại lâm viên một bên lệch sánh thống nhất chiêu đãi mọi người, mấy cái cái lò lửa lớn đem chung quanh thiêu đến ấm áp, từ nơi này cũng có thể nhất nhãn trông thấy bên ngoài lâm viên cảnh tuyết, nói tới nói lui, bầu không khí có chút lịch sự tao nhã. Đồng dạng với tư cách chủ nhân nhà cùng đi, còn có con của hần Hạ Đình Quang.

Hạ gia người chủ sự hết thảy có hai cái, trừ Hạ Quân, huynh đệ bên trong lão nhị Hạ Phong mới là lớn nhất tài kinh doanh người. Tô Đàm Nhi vốn chỉ là tới chào hỏi, tiệc trà xã giao mở một trận, nàng liền cùng ba tên nha hoàn tính cả mấy người còn lại đến lâm viên thượng tuyết, sau đó là gấp gờ từ bên kia tới Hạ Phong, từ bên này trông đi qua, mấy người liền tại cái kia vừa nói chuyện. Trong sảnh người ít một chút, Hạ Đình Quang liền bắt đầu dây dưa lên Ninh Nghị thi tài đến, hần đại khái cũng là không tin Ninh Nghị có bao nhiêu tài hoa, muốn kiểm tra một chút hần, đáng tiếc bản thân tài hoa cũng không nhiều, Ninh Nghị qua loa vài câu, đối phương ở bên kia chít chít oa oa chít chít oác oác lải nhải, trong miệng vừa tới bày ra một phen cùng Đại Tài Tử Tiết Tiến giao tình, thuận tiện nói mấy cái thủ Tiết Tiến Tân Tác đến đề Ninh Nghị bình luận.

Gia hòa này cũng là bao cò. . . Ninh Nghị tâm cảm giác nhàm chán, bên kia Hạ Đình Quang phụ thân Hạ Quân đại khái cũng cảm thấy nhi tử đang nói chút không có ý nghĩa lời nói, mở miệng hỗ trợ nguyện trận vài câu, Ninh Nghị tự nhiên cũng phải tiếp nói tiếp đầu: "Nghe Đàm Nhi nói Hạ gia Tầm Ti sinh ý quy mô làm cho người bội phục, chủ yếu là tại Thọ Châu một vùng đi "

Hạ Quân nhủ nhủ mày, Hạ Đình Quang dĩ nhiên đã cười rộ lên: "Tốt giáo Thế Huynh biết được, nhà ta kỳ thực người muốn kinh doanh Lư Châu, Sào Hồ một vùng, Thế Huynh ngày khác nếu có rảnh đi ra ngoài du ngoạn, chớ có tìm nhầm mới là. . ."

Ninh Nghị sững sờ, một lát sau mới gật gật đầu: "Há, thì ra là thế. . . Lư Châu theo Thọ Châu ngược lại cũng không xa, tơ sống vụn đi qua. . ."

Bên kia Hạ Quân cũng không biết nghĩ đến cái gì, mày nhủ lại đến càng sâu: "Hiền chất là sao bỗng nhiên nhắc lên Thọ Châu "

"Cũng không phải a, Tiết gia có nhóm nhà xưởng không phải tại Thọ Châu sao, kia là cái gì nghiêm đại chương quỹ phụ trách, ta lần trước giống như nghe ai nói. . . Ân, nguyên có ta coi là Hạ phủ sinh ý lại ở Thọ Châu. . ."

Hạ Đình Quang cười ha ha: "Thế Huỳnh không hiểu những thứ này, liền không được nói lung tung, nghiêm đại chương quỹ rõ ràng chính là là phụ trách Lư Châu sự tình, đang ngồi mấy vị thúc bá nói chung đều biết, không tin người có thể hướng mấy vị thúc bá hỏi thăm, ha ha. . ."

Hắn nói như vậy, còn lại hai nhà người của cửa hàng cũng cười rộ lên, làm ra chứng thực, Ninh Nghị cười gật gật đầu: "Không hiểu những thứ này, thỉnh thoảng nghe vài câu vụn vặt tin tức, làm làm. . ." Tất cả mọi người biết hắn người ở rể thân phận, đối với việc này cũng tịnh không cảm thấy lạ thường, chỉ là cười cười. Bên kia Hạ Quân lại là trầm giọng nói: "Không biết hiền chất nói những thứ này vụn vặt tin tức là từ đâu mà đến."

Ninh Nghị xem hắn vẻ mặt nghiêm túc, cũng hơi nghi hoặc một chút mà ngấm lại, sau đó mờ mịt lắc đầu: "Ta chỉ là. . . Thỉnh thoảng nghe người phiếm vài câu thiên, ách. . . Cụ thể cũng không rõ ràng a, a, để Thế Thúc bị chê cười, buồn bán việc này, Đàn Nhi là hiểu một số, tại hạ là không hiểu, đối với Tiết gia cũng không có gì giải, là đem Lư Châu theo Thọ Châu làm cho lẫn lộn, ha ha. . ."

Hắn như thế qua loa một phen, phía sau cả cái sự tình thì thay đổi có chút cổ quái, Hạ Quân cau mày tựa hồ thật đang suy nghĩ một số chuyện trọng yếu, sau đó còn gọi một tên quân sự tới căn dặn mấy cái câu gì, Ninh Nghị nhủ nhủ mày: Thuận miệng nói, sẽ không thật đoán đúng đi. . .

Hắn những ngày này theo Tô Đàn Nhi chạy tới chạy lui, tuy nhiên đối với người bên ngoài trò chuyện sinh ý không có hứng thú gì, nhưng là trong lòng từ từ luôn có thể thành lập được một cái hình dáng, nhà ai đang làm ăn gì, toàn bộ đại cục trên thế nào qua vận hành. Những chuyện này, có phải hay không tận lực suy nghĩ cũng đều có thể hoặc rõ ràng hoặc mơ hồ bày ở trước mặt của hắn, có một cái khả năng hình dáng, lúc này nói lên Thọ Châu, bất quá là tùy ý đẩy ra cái kia Hạ Đình Quang chủ đề mà thôi, hắn chỉ là từ ngày trước những Thiên Thỉnh đó đến nói chuyện phiếm giữa ả ả cảm thấy, Tiết gia sinh ý khả năng có biến động, Lư Châu trọng tâm khả năng chuyển Thọ Châu, sau đó Thọ Châu phương hướng, kỳ thực cũng có một cái cùng Hạ gia hình thành đối lập Tầm Ti thương, có thể sẽ tham gia vào. . . Những chuyện này tại hắn cũng chỉ là mơ hồ hình dáng, nắm chắc là không có, chỉ là có thể nhạy cảm cảm giác được trong đó một tia điểm mấu chốt mà thôi, nhưng lấy kết quả xem ra, ngược lại thật sự là để cho mình nói trúng những thứ gì. . .

Sau đó tới không lâu sau đó cáo từ đi ra ngoài, Ninh Nghị cùng Tô Đàn Nhi theo Hạ Quân cáo từ chuẩn bị lên xe ngựa thời điểm, cái kia Hạ Phong từ phía sau đuôi theo ra đến, một mặt nghiêm túc theo Hạ Quân trao đổi một ánh mắt: "Thế chất nữ xin dừng bước, liên quan tới xuân tới Tầm Ti, Tô thị tại phụ cận mấy cái mà dự định không biết có hay không định ra, như thế chất nữ hôm nay có rảnh, là có một nhóm xuân tâm sinh ý, muốn cùng cháu gái thương nghị. . ."

Tô Đàn Nhi quay đầu lại, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, không hiểu vì cái gì bỗng nhiên sẽ có biến hóa như thế. Đưa lưng về phía bên kia, Ninh Nghị nhàm chán tròn mắt trừng một cái.

"Mẹ nó. . . Miệng tiện. . ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rể Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

25. Chương 25: Biểu tỷ

Muốn lấy một câu chủ đạo một phen làm ăn xu thế, cho dù lấy Ninh Nghị kiếp trước bối cảnh, hợp với siêu mạnh mẽ tình báo phân tích hệ thống cùng một đoàn phụ tá đoàn, vậy cũng phải là tại so sánh cực đoan hoàn cảnh hạ mới có thể xuất hiện thương nghiệp kỳ tích. Mà muốn cải biến đối phương một cái đã quyết định thương nghiệp quyết định biện pháp, không có các mặt phối hợp mài nước công phu, cái kia trên cơ bản cũng là nói chuyện viên vông. Bất quá, tình huống trước mắt lại cũng không giống nhau.

Ninh Nghị có thể cảm nhận được những vật này, cố nhiên có hắn bén nhạy phát giác ở bên trong, nhưng phạm vi này bên trong đồ vật đối với Hạ gia tới nói, lại là bọn họ bản thân lợi ích, Ninh Nghị có thể tùy tiện đoán được một số, bọn họ lại khả năng cũng sớm đã đang hoài nghi. Có lẽ tại Ninh Nghị, Tô Đàn Nhi đến cửa bãi phòng trước đó, những người này còn đang vì khổ não cùng ngờ vực vô căn cứ lấy. Mà Ninh Nghị lúc này thuận miệng một câu, nhất thời liền cho bọn hắn "Tô gia đã giải tình huống này" tín hiệu. Lại cứ Tô Đàn Nhi còn có căn bản không có phát giác, chỉ là chắc chắn Hạ gia sinh ý thất bại mà thôi.

Sự tình phát sinh, Ninh Nghị một mặt bất đắc dĩ, cảm thấy mình loại điều kiện này phản xạ thật sự là dư thừa, làm ăn làm đến cừ chỉ điên rồ, cả một đời trốn không thoát cân nhắc. Bên cạnh Tô Đàn Nhi lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng sự tình có chuyện cơ tất nhiên là chuyện tốt, sau đó liền lại theo đi vào nói chuyện làm ăn, nguyên bản định đến Thành Đông Cửa Hàng Sách mua sách Ninh Nghị trong lúc nhất thời cũng là đi không, chờ lúc chạng vạng tối đại

gia cùng nhau trở về, mà trên xe Tô Đan Nhi vẫn là một mặt không giải.

Như thế lại trôi qua mấy ngày, tới gần tháng mười hai, Tô gia dần dần trở nên náo nhiệt, tuy là tuyết lớn nhao nhao, không sai mà đã gần đến cửa ải cuối năm, tại Giang Ninh phụ gần một chút thành thị Tô Phủ chương quỹ cũng bắt đầu hướng Giang Ninh tụ tập tới, binh thuật tích hiệu, xác định phân hoa hồng, mặt khác cũng có một chút Tô gia đường thân mật ngoài thích nhóm biết chạy tới nơi này ăn tết, thông cửa, trong mỗi ngày trước cửa phủ sau ra ra vào vào, đã có phần gấp quy mô.

Giang Ninh trong thành Phú Hộ đông đảo, hàng năm lúc này bức này tràng cảnh cũng không tươi gặp, mấy ngày nay đến nay, Tô Đan Nhi một phương diện vội vàng cùng Hạ gia bên kia lui tới, một phương diện bắt đầu chuẩn bị thăm tra đối chiếu cả năm sổ sách, còn nữa vẫn phải ứng phó hồi lâu không thấy một số thân nhân, liên đới lấy Thiên nhi Quyên Nhi Hạnh Nhi ba cái nha đầu đều còn bận rộn hơn không ngừng. Hôm nay từ bên ngoài trở về, tuyết hoa vẫn còn đang tung bay, ngoài cửa phủ ngừng một dải xe ngựa, Tô Đan Nhi từ cửa chính đi vào có việc, liền để xe ngựa của mình tự hành qua cửa hông. Lúc này cửa chính chính có một ít gia đình tại chuyển bốn năm cái rương lớn đi vào, nàng liền cùng Hạnh Nhi ở ngoài cửa chờ lấy.

Tô Đan Nhi hôm nay khoác một thân trắng như tuyết Hồ Cừu, mao nhung nhung cổ áo nổi bật gương mặt thanh lệ, nhìn đã có mấy phần thiếu nữ ngây ngô, lại vừa có đã nhiều năm bồi dưỡng ra được tự nhiên cùng độc lập khí tức. Nàng bây giờ tại Giang Ninh giới kinh doanh cũng coi là có chút danh khí, chưa từng kén rề thành thân trước đó, đã từng có không ít lấy nam trang thời điểm, lại không có quá mức che giấu chính mình nữ tử thân phận, người bên ngoài nhìn đến không bằng thương nhân, thậm chí cảm thấy cần phải là một ít Thư Hương Thế Gia tiểu thư khuê các, thường thường tại sinh ý đàm định về sau, đều cảm giác không ra quá nhiều phong mang, cũng chỉ có sau một thời gian gần kết hợp toàn bộ cục diện, mới thâm thân nữ tử này xác thực lợi hại, thậm chí có nói pháp nói, nếu nàng sinh vì đàn ông, bây giờ Giang Ninh bố nghiệp hành thủ, sợ đã không phải là Ô gia.

Ở đây đợi trọng nam khinh nữ thời đại giữa, thân phận của Tô Đan Nhi có nhiều bất tiện, nhưng kỳ thật một tốp nam tử tại cùng nữ tử nói chuyện làm ăn thời điểm cũng hoặc nhiều hoặc ít có chút không thích ứng, hoặc là kỳ quái hoặc là khinh thị hoặc là hoan hỉ, năng so người bên ngoài lợi hại, nói chung cũng là có thể nỗ lực đem loại này không tiện trái lại biến thành chính mình thuận tiện, từ vô pháp cải biến thế yếu giữa phân tìm ra một số có thể dùng ưu thế tới. Cái này như tại Ninh Nghị bên kia nhìn, hoặc là cũng thật sự là làm người thương yêu yêu giẫy dụa. Đương nhiên, người bên ngoài là cảm giác không thấy loại này đáng thương đáng yêu hoặc là giẫy dụa. Nếu là thân ở Tô Phủ người, hơn phân nửa đều đã thích ứng vị này Nhị Tiểu Thư khí chất, hoặc là tình minh phiến diện, hoặc là mỹ lệ phiến diện, hoặc là nhu nhược phiến diện, hoặc là tại nhu nhược vật mảnh trong im lặng dần dần chống lên Tô gia phòng lớn phiến diện. Lúc này thấy nàng đứng bên ngoài lấy, chỉ chốc lát sau, tại phụ cận quán sự cũng đã chạy tới.

"Các người những người này, còn không mau tránh ra, không gặp Nhị Tiểu Thư trở về!"

Cái kia quán sự vẫy tay muốn để người mau tới đường, Tô Đan Nhi cười đi qua: "Đừng đừng, Tề thúc, để bọn hần tiên tiến đi, đều nhắc một nửa, trở ra lại được phí công phu, đi vào trước đi vào trước. . ."

Nàng lên tiếng, cái kia được xưng là Tề thúc quán sự liền cũng chỉ đành khiến cái này người chậm rãi đi vào, Tô Đan Nhi lúc này mới hỏi: "Tề thúc, những thứ này làm sao không từ cửa hông tiến "

"Tam Lão Gia mua về đồ vật, một chút ít lớn nhỏ nhỏ trang trí, nói là ăn tết vui mừng dùng, những thứ này phải đặt ở phòng trước, nguyên có nhìn lấy trong thời gian gần đại khái sẽ không có người tới, cũng làm người ta nhanh mang tới qua. Đúng, Nhị Tiểu Thư, Tổng Tri Châu Đại Nhân hôm nay đến, bây giờ đang ở Tầng Thư Lâu bên kia khảo nghiệm học sinh tài học đây. . ."

"Há, Tri Châu Đại Nhân đến "

Tô gia buồn bán lâu ngày, tuy nói tính toán không cái gì thư hương môn đệ, nhưng cùng đủ loại quan viên, tự nhiên cũng có đủ loại lui tới, những thứ này lui tới phần lớn tính không được rất thân mật, bất quá cùng bây giờ tại thân châu một vùng đảm nhiệm Tri Châu Tổng Mậu, lại là có rất nhiều liên lụy. Nói rõ bởi vì bây giờ Nhị Lão Gia Tô Trọng Kham vợ cả cùng cái này Tổng Mậu nguyên làm huynh muội họ hàng, Tổng gia đi ra mấy cái tiểu quan, Tô Phủ tại Tổng Mậu bên trên lúc cũng rất nhiều kinh doanh chuẩn bị, bởi vậy bây giờ cái này Tổng Mậu liền coi là Tô gia thân thiết nhất chỗ dựa một trong, tuy nhiên Tri Châu ảnh hưởng dọc theo không đến Giang Ninh đến, nhưng Tô Phủ tại thân châu một vùng buôn bán, đúng là tiện lợi nhiều hơn.

Một phương diện khác, cái này Tổng Mậu có thể đảm nhiệm Tri Châu chỉ vị, bản thân học thức mới là cực kỳ xuất chúng, những năm này Tô Phủ muốn hướng văn người phương diện phát triển, mỗi cuối năm Tổng Mậu tới bái phỏng thời điểm, Tô lão thái công cũng thường thường sẽ an bài trong nhà tuổi trẻ học sinh tụ tập một lần, mặt khác lại tìm tới quen biết một số Phu Tử Học Cứu, đem những hài tử này tài học tiến độ khảo giáo một phen. Tổng Mậu này người lấy cá tính ngay thẳng danh xưng, hàng năm tài học khảo giáo tốt không nói nhiều, nhưng lấy kiến thức của hắn, nói ra được hoàn toàn chính xác đều là đáng tin nhất đánh giá.

Có dạng này một cái quan trường chỗ dựa, hần hàng năm tới Giang Ninh bái phỏng còn lại quan viên thời điểm, cũng thường thường lộ ra một số cùng Tô gia quan hệ, đối với Tô gia buồn bán, tự nhiên lại là một hạng chỗ tốt. Nhưng Tổng Mậu quan hệ dù sao cũng là cùng nhị thúc bên kia tốt nhất, Tô Đan Nhi nghe về sau, chỉ là điểm gật đầu một cái, cũng không có quá mức mừng rỡ. Còn khảo giáo tài học cái gì, dù sao hàng năm đều là giống nhau, Tô gia tạm thời sợ là không có ra văn nhân mệnh, huống chi phụ quân tại Học Đường cũng là làm cản trở, dĩ vãng Phu Tử dạy học hạn không thể cả ngày đều dùng tới, phụ quân chỉ làm cho người đọc sách một canh giờ, mặt khác thời gian dùng để kể chuyện xưa, êm tai là êm tai a, nhưng đối với tài học cái gì thực sự khó có thể lý giải được sẽ có bao nhiêu chỗ tốt, chỉ hy vọng lần này không nên bị mang liên tốt.

Bên kia rương lớn đã hắc huu hắc huu mà mang vào, sau đó, nguyên bản lưu tại phủ bên trong Quyên Nhi lại là thờ hồng học chạy ra đến: "Tiểu thư người có thể trở về. Mặt ngoài lão gia cùng biểu tiểu thư đến, biểu tiểu thư chính đang chờ người đây. . . A, Tịch chương quỹ theo La chương quỹ vừa rồi cũng đến, dường như Hạ Gia sự tình tình cũng đã định ra, tới báo tin vui. . . Ha ha, tiểu thư, cái này có tính không là song hỉ lâm môn a."

Tô gia rất nhiều họ hàng, nhưng sẽ bị Quyên Nhi xưng hô như vậy, đoán chừng cũng chỉ có một nhà. Tô Đan Nhi khi còn bé là phòng lớn dòng độc đinh, Tô Bá Dung con trai của không có, đối với sinh ra duy nhất cái này "Không mang theo đem" nhiều ít cũng có chút oán khí, tuy nhiên không đến mức thường xuyên đánh chửi, nhưng lúc lạnh lúc nóng tất nhiên là miễn không thể. Hiểu chuyện về sau làm vì một cái nữ hài tử Tô Đan Nhi quái gở qua một

đoạn thời gian, cũng phản nghịch cổ quái qua một đoạn thời gian, cùng nàng trở thành bằng hữu, trừ về sau Thiên nhi Quyên Nhi Hạnh Nhi đội ba cái nha đầu, đại khái cũng chỉ có lúc ấy Nhâm Giang Ninh chương quỹ biểu thức Tô Vân Tùng trưởng nữ.

Tô Vân Tùng nữ nhi lấy hồng làm tên, so Tô Đàm Nhi hơn nửa tháng, khi còn bé là hoạt bát hiếu động như nam hài tử đồng dạng tính cách, dần dần lớn lên, thì dần dần thay đổi Ôn Uyên lên. Về sau Tô Vân Tùng qua quản lý nơi khác sự vật, thê nữ cũng theo đó rời đi Giang Ninh, nhưng hàng năm trở về, tỷ muội đôi chung quy hưng phấn mà cùng một chỗ tự ôn chuyện nói một chút tương lai, năm ngoái cái này biểu tỷ lấy chồng, nàng hôn phu cũng là Tô Phủ nhà bố nghiệp bên trong một tên tuổi trẻ chương quỹ, trôi qua hạnh phúc, năm nay ngay tại Tô Đàm Nhi thành thân thời điểm sinh hạ một tử, ngược lại bởi vậy không có cách nào tới. Lúc này nghe Quyên Nhi nói nàng đến, Tô Đàm Nhi cao hứng trở lại: "Quá tốt, biểu tỷ hiện tại ở đâu "

"Viện tử bên kia, vừa rồi gặp gỡ Tịch chương quỹ, La chương quỹ, cũng cùng bọn hắn trò chuyện một hồi, Thiên nhi cũng chính ở bên kia đây."

Tô Đàm Nhi ngẫm lại: "Tốt, ta trước đi qua, Quyên Nhi ngơoi theo Hạnh Nhi trước đem những này sổ sách đưa qua, phía trên là sổ sách bên kia, phía dưới đưa đi lão gia nơi đó." Theo ở hậu phương Hạnh Nhi vừa vận đại xếp sổ sách, lúc này Tô Đàm Nhi phân phó một phen, cùng hai tên nha đầu chia ra mà đi, nàng chăm chú trên người trắng bạc Hồ Cừu, mỉm cười hướng trong viện bên kia đi qua.

Hai nữ nhân tập hợp một chỗ biết bát quái thứ gì đại khái không có cố định quy luật, hai cái đã kết hôn không lâu, lại nhiều ngày không thấy tỷ muội đôi tập hợp một chỗ, biết bát quái, lại đại khái là có quan hệ lẫn nhau hôn phu sự tình.

Xuyên qua từng cái sân nhỏ, hoa viên ở giữa tuyết đọng con đường, còn chưa có đạt tới chính mình ở lại viện tử, Tô Đàm Nhi liền cách biệt đã lâu biểu tỷ. Tựa hồ là cùng nàng cái kia tên dễ nghe đối ứng, hình dạng mỹ lệ Ôn Uyên nữ tử cho dù thành hôn về sau, vẫn là một thân áo đỏ, một chút hàn huyền qua đi, hỏi Tô Đàm Nhi hôn phu Ninh Nghị tình huống tới.

"Tỷ tỷ thế nhưng là trước kia liền muốn nhìn một chút cái này em rể đâu, đáng tiếc các ngơoi thành thân thời điểm xe ngựa không tiện, về sau cũng nghe nói một ít chuyện, bất quá. . . A, thế nào, ta cái này em rể đến cùng như thế nào "

Cùng bức này thân mật ngơoi trò chuyện lên phu quân của mình, lại không thể khách sáo qua loa, Tô Đàm Nhi cũng là hơi có chút đỏ mặt: "Khó mà nói, Hồng tỷ lúc đến chưa Lập Hằng sao "

"Không có a, vốn cho rằng nên cùng ngơoi cùng nhau ra cửa, hỏi một chút Tiểu Thiên cũng không phải, vừa rồi là Tịch Quân Dục cùng La chương quỹ. . ."

Tô Đàm Nhi ngẫm lại: "Há, phía trước Tổng Tri Châu cũng tới, Tàng Thư Lâu nơi đó chính khảo giáo học sinh học thức, Lập Hằng hẳn bây giờ cũng là học viện tiên sinh, đại khái là ở bên kia đi."

"Kỳ thực mấy năm trước, ta vốn cho rằng đại bá sẽ vì ngơoi kén rể Tịch Quân Dục. . ." Biểu tỷ như có điều suy nghĩ nói câu, gặp Tô Đàm Nhi nhăn đầu lông mày, về mặt vô cùng nghi hoặc không giải, vừa rồi cười rộ lên, "Không nói những thứ này, đối với cái này em rể, tỷ tỷ cũng là nghe qua một số tin tức, cái kia Thủy Điều Ca Đầu điệu, tỷ tỷ tại Hằng Châu có thể cũng nghe được mỗi ngày truyền xướng đâu, vốn cho rằng chỉ là cùng em rể trùng tên trùng họ mà thôi, về sau mới biết đúng là người một nhà. . . Bất quá nói thực ra, đến bên này, lại nghe vài câu nói nhảm. . ."

Đối với Ninh Nghị đánh giá đương nhiên sẽ không ở trong xã hội chủ động truyền ra quá nhiều, nhưng là có liên quan hệ muốn nghe ngóng, luôn có thể đạt được đủ loại thuyết pháp, mà lại lấy thân phận của đối phương, đối với Tô Đàm Nhi cùng Ninh Nghị ở giữa ở chung hình thức, tới về sau tự nhiên cũng có thể được biết rõ không ít. Tỷ muội ở giữa cảm tình rất sâu, nàng cũng là thật quan tâm Tô Đàm Nhi ở phương diện này ý nghĩ, lúc này nói liên miên lải nhải mà kể một ít, sau đó nói: "Tin đồn không thể tin hết, cái này Lập Hằng em rể có hay không tài hoa, năng lực như thế nào ngược lại trước không đi nói nó. . . Chỉ là muội muội ngơoi đến cùng là như thế nào nghĩ, tỷ tỷ ngược lại là nghĩ biết."

Nàng dù sao là người từng trải, ngữ khí uyển chuyển hỏi ra những thứ này, dù sao vẫn là phải biết Tô Đàm Nhi ý nghĩ trong lòng, mới có thể nói trên thứ gì. Tô Đàm Nhi trầm mặc một lát, sau đó cúi đầu cười rộ lên.

"Tỷ tỷ ngơoi cũng biết Đàm Nhi ý nghĩ trước kia, tướng công hẳn. . . Tài học như thế nào, ngược lại thật sự là khó mà nói, bất quá hẳn tính tình đậm bạc, nếu nói phù hợp, đúng là thích hợp nhất Đàm Nhi phu quân."

Biểu tỷ nhìn nàng vài lần, sau đó cười nói: "Cái này giống như là nhận mệnh giống như. . ."

"Trước kia nhảm chán thời không muốn một phen, từ cũng hi vọng tương lai hôn phu có thể vẫn có thể vô tình tình lại tốt lại có thể không ngăn trở ta kế thừa gia nghiệp, có thể cái này dù sao cũng là nghĩ viễn vông. Những ngày này nhìn, nếu thật có thể tiếp như thế, sợ cũng là không tệ. Tướng công hẳn. . . Hứa là có chút tài năng, chỉ là tính tình lạnh nhạt, có khi có lẽ làm chút quái sự, nhưng lại cũng không che giấu lỗi lầm, che che lấp lấp, nhắc tới cũng là quang minh chính đại. . ."

Nàng vừa nói lấy, một bên ngẩng đầu, bông tuyết đầy trời chính từ trên trời rơi xuống: "Thành thân khi đó nhớ tới ngày sau, trong lòng cảm thấy sợ hãi, tức giận, sau đó dứt khoát rời đi Giang Ninh, lúc trở lại, cũng là khê cần mới mới hạ quyết tâm. Có thể hiện tại nhớ tới, như là tiếp tục như vậy, lại cũng không cảm thấy khó xử, muốn đến đã là như thế, hoặc có một chút là nhận mệnh, nhưng đích thật là. . . Không ghét. . ."

Từ từ tuyết hoa bao phủ toàn bộ Tô gia đại trạch, bay là tả mà bao phủ Giang Ninh thành, cái này một mảnh đường bên trong, một đỏ một trắng hai tên nữ tử Đạp Tuyết tiến lên, trầm mặc một lát, sau đó, Ôn Uyên nữ tử cười rộ lên, dòi đi chỗ khác nghiêm túc đề tài.

"Nói như vậy, không có tài kinh doanh. . ."

"Không có. . . Ách, hẳn cũng không chú ý. . ."

"Không có Văn Tài . ."

"Cũng sẽ không a, bắt quá. . . A, dạy học làm ầu đầu, trước mặt khảo giáo bên trong có đệ tử của hấn, sợ là phải bị mắng. . ."

"Ha ha, nói như vậy. . . Ta tương công thắng!"

". . . Đầu, nào có dạng này so a. . . Ta mới không thể so với đây."

Cười nói thanh âm truyền đến, tan rã tại đây trời trắng xoá Tuyết Vũ bên trong, ánh mắt xẹt qua một mảnh kéo dài đại tiểu viện, tụ tập tại Tô Phủ đại trạch viện phía trước Tầng Thờ Lâu lúc, sưởi ấm Hỏa Lò ở chung quanh đốt, một trận gia tộc ý nghĩa học thức khảo giáo, lúc này chính ở chỗ này tiến hành đến nửa đường. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

26. Chương 26: Lật tay thành mây

"Kỳ thực muốn đến Giang Ninh thời điểm, cũng đã nghe người ta đang nói sự lợi hại của người, còn nói Đan Nhi người mấy ngày gần đây thuận tay cầm xuống Hạ gia, lật tay thành mây trở tay thành mưa, quả thực có năng lực quỷ thần cũng không lường được. Phụ thân nói, Hạ gia Nguồn cung cấp nguyên bản cũng không phải là trọng yếu nhất, nhưng hấn hai năm này đã theo định Tiết gia, thật đúng là hoàn toàn không ai có thể cải biến được cục diện, Đan Nhi người bây giờ bắt lấy hấn, xuân tới phụ cận mấy cái khu vực Nguồn cung cấp điều hành, thế nhưng là linh hoạt không chỉ một lần."

Một đường đi lên phía trước, biểu tỷ một mặt theo Tô Đan Nhi nghị luận những chuyện này, nàng bản thân là thương nữ nhi của người ta, gả cái phu quân bây giờ cũng là Tô Phủ chương quý, đối với những chuyện này vốn là quen thuộc, nếu có chuyện khẩn cấp, sợ là cũng có thể chống đỡ nửa người chương quý dùng. Nghe nàng nói lên cái này, Tô Đan Nhi cũng là cười rộ lên.

"Hong tỷ người đừng nói cái này, chúng ta đến bây giờ đều không phải là vô cùng rõ ràng Hạ phủ lúc ấy vì sao muốn thay đổi chủ ý. Mà lại Hạ Gia sự tình, mấy ngày nay cũng còn tại đàm đầu, cũng không biết có phải hay không hoàn toàn định ra."

"Đã định, vừa rồi Tịch Quân Dục cùng La chương quý thời điểm, bọn họ chính là đến báo tin vui."

Nói giỡn vài câu, hai tên nữ tử tiến vào phía trước viện tử. Đây cũng không phải là Tô Đan Nhi cùng Ninh Nghị ngày bình thường ở lại sân nhỏ, nhưng cũng chỉ là cách nhau một bức tường, ngày bình thường dùng cho tiếp đãi cùng Tô Đan Nhi có quan hệ khách lạ, ngẫu nhiên có cái gì khẩn cấp một điểm sự tình, cũng sẽ triệu tập mấy tên quân sự ở chỗ này tụ tập thương nghị đối sách. Tô Đan Nhi cùng Sudan đỏ đi vào lúc, Thiên nhi liền tại sân nhỏ trong phòng khách một bên ôm bụng trà Bàn Tử một bên cùng hai tên chương quý cười nói, gặp Tô Đan Nhi đến, vội vàng chạy ra đến.

Tới hai tên chương quý một già một trẻ, lão họ La, xem như Tô gia nguyên lão, trước kia Tô lão thái công lúc tuổi còn trẻ hấn liền tại Tô thị làm học đồ, về sau theo qua Tô Bá Dung, lại bị phân tới hiệp trợ Tô Đan Nhi, xử sự làm người lão luyện ổn trọng, là Tô Đan Nhi bên người lớn nhất người có thể tin được tay một trong. Bên cạnh nam tử trẻ tuổi xem ra so Tô Đan Nhi cũng nếu không mấy tuổi, hình dạng Văn Khí, anh tuấn, một cổ tự tin nội liêm trong đó, hấn gọi là Tịch Quân Dục, trên thương trường năng lực cực mạnh, tự tại Tô Phủ làm chương quý đến nay, hiệp trợ Tô Đan Nhi làm thành qua vài khoản lớn sinh ý, nghe nói Ô gia đã từng mời chào hấn đi qua, nhưng hấn không có đáp ứng. Chính là Tô Đan Nhi lòng bàn tay xuất chúng nhất trợ thủ, cơ hồ không có bao nhiêu người biết hoài nghi, một khi Tô Đan Nhi đứng vững gót chân, cái này Tịch Quân Dục lập tức chính là một phương đại chương quý, không thể nghi ngờ.

Biểu tỷ cùng hai người này cũng là quen biết, vừa rồi đã chào hỏi, lúc này mấy người cũng là tùy ý, trong phòng khách ngồi xuống, Tịch Quân Dục từ trong ngực xuất ra một phần khế ước, liền trước cười nói với Tô Đan Nhi tới chuyện chủ yếu.

"Cùng Hạ gia sinh ý đã thỏa đàm, nói thực ra, không nghĩ tới có thể có thuận lợi như vậy, Hạ gia bên kia cũng là sáng khoái. Giá cả trên cơ bản tiếp tục sử dụng năm nay cự lệ, bất quá sang năm tư sống giá cả làm tăng, dạng này tính đến, chẳng khác gì là chúng ta bên này ép hấn nửa thành. Khế ước đã ký, vấn đề này liền xem như định."

"Dạng này liền tốt, Tịch chương quý, La chương quý, vất vả."

Tịch Quân Dục cười lắc đầu, một mặt rộng rãi.

"Việc này cũng không dám giành công, sinh ý vốn là tiểu thư cảm xuống. . . Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, kỳ thực nếu tiểu thư ngày đó không có đến nhà, nói không chừng Hạ gia cũng nên tìm chúng ta, nguyên lai những ngày này bọn họ đã đang hoài nghi Tiết Gia có động tác, đại khái là bởi vì tiểu

thư ngày đó nói cái gì, bởi vậy lần này mới sẽ trở nên sáng khoái như vậy."

Người mặc trắng bạc Hồ Cừu thiếu nữ nhìn lấy cái kia khẽ ước, sau đó cũng lắc đầu cười cười: "Lúc này là sớm đã đoán được, chỉ là bên kia tại sao lại bỗng nhiên hạ quyết tâm, thực sự có chút kỳ quái."

Cái kia Tịch Quân Dục cười đến vui vẻ, phát phát tay lại nói: "Kỳ thực chúng ta mấy ngày nay cũng tại phân tích Tiết gia bên kia động tác, là đạt được một cái kết luận. Tiết gia muốn thả vứt bỏ Lư Châu đem trọng tâm chuyển hướng Thọ Châu tin tức. . . Ha ha, tám chín phần mười là giả, bọn họ gần đây hoàn toàn chính xác làm ra một số điều chỉnh, nhìn có chút giống, nhưng bởi vì không phải, phần thật không có thông báo Hạ gia, hết lần này tới lần khác Hạ gia Hạ Quân làm ăn nổi danh cần thận nắn cảm. Những chuyện này ta biết lại không nhiều, La lão nên vô cùng rõ ràng."

La chương quỹ gật gật đầu: "Lại là như thế, trước kia Hạ gia đi được gian nan, lúc đương thời một lần Hạ gia bởi vì sợ mạo hiểm, đẩy một khoản gần năm vạn quán sinh ý, người bên ngoài đều tưởng bọn họ không có chút nào khí phách, ai ngờ nửa năm sau tiếp nhận hạ cuộc làm ăn này mấy cái thương hộ đều bị liên lụy, nếu là Hạ gia lúc trước đón lấy, sợ là sớm đã phá sản. Hạ Quân chính là bức này tính cách, tình nguyện kiếm ít, cũng phải đem mạo hiểm xuống đến thấp nhất. Cũng là bởi vì này, bọn họ Hạ gia bây giờ tuy không phải giàu nhất, cũng thực sự là đi được lớn nhất vững vàng."

Lão nhân gia nói cũng cười rộ lên: "Bất quá lần này thật là quá mạo hiểm, chúng ta như muốn cùng hắn đàm mấy ngày, nói không chừng bọn họ đem sự tình biết rõ ràng, cái này đan khẽ ước liền lại phải thất bại."

Tịch Quân Dục nói tiếp: "Cũng là bởi vì này, bản điều kiện thời điểm ta ra về không biết, chỉ là bức thiết mà muốn thỏa đàm đáng về, muốn đến cái kia Hạ Quân cũng là coi là chiếm tiện nghi của chúng ta, trong lòng mừng thầm đây. Ha-Ha, trôi qua mấy cái ngày sau, Tiết gia người sợ là muốn chửi mẹ."

Vấn đề này vốn là có thủ, một cuộc làm ăn, ai cũng cho là mình chiếm tiện nghi, nghĩ đến Tiết gia biết vấn đề này chân tướng sau khả năng có biểu lộ, trong phòng mấy người cười đến vui vẻ, chỉ là đối với vấn đề này nguyên nhân gây ra, nhưng như cũ là Hồn Độn một mảnh.

Nói giỡn vài câu, cái kia La chương quỹ giống như là suy nghĩ cái gì, nụ cười là nhanh nhất thu liễm. Tô Đàm Nhi cảm giác được biến hóa này, cười hỏi ý kiến hỏi một câu, La chương quỹ nhìn xem Tịch Quân Dục, lại nhìn xem Tô Đàm Nhi, muốn nói lại thôi, một lát sau, vẫn là hơi mở miệng cười: "Liên quan tới lần này sinh ý, hôm qua ta ngược lại thật ra nghe nói một sự kiện."

"A "

"Hôm qua tại Đông Thị Từ Phường bên kia gặp gỡ tập hợp Tổ Phường Lưu chương quỹ, tới nhân phẩm vài câu, cũng là nói lên Hạ phủ sự tình."

Nghe hắn nói lên tập hợp Tổ Phường Lưu chương quỹ, Tô Đàm Nhi gật gật đầu: "Ừm, không sai, ngày đó Hạ phủ hắn cũng tại, chỉ bất quá cùng Hưng Khánh Phường chương quỹ đi trước nửa bước, hắn đối với việc này, thế nhưng là biết một ít gì sao "

"Việc này nói đến kỳ quái, lão hủ ngược lại không rõ ràng là có hay không là như thế. Cái này Lưu chương quỹ hôm qua từng nói, hôm đó tiểu thư là cùng cô gia một đạo đi trước, hôm đó tiểu thư qua trong viện ngắm tuyết về sau, Hạ Đình Quang đối với cô gia thực là có chút bất kính, trong lời nói, rất nhiều khiêu khích. . ."

Hắn nói đến đây, Tô Đàm Nhi nhíu mày: "Việc này là không có chú ý. . ."

"A, Hạ Đình Quang tại tiểu thư trước mặt, tất nhiên là không dám lỗ mãng. Bất quá cô gia tính khí cũng là tốt, lời nói vừa vặn, cử chỉ thông dong, tuy chỉ là đơn giản vài câu, cái kia Hạ Đình Quang lại không có tìm tới cơ hội gì, chỉ là về sau cái kia Hạ Đình Quang một mực ồm ồm. Cô gia là thuận miệng nói một câu, trong lời nói, hỏi đến Hạ gia sinh ý có phải là hay không tại Thọ Châu. . ."

"A. . ." Tô Đàm Nhi hơi sững sờ, cùng biểu tỷ trao đổi một cái ánh mắt nghi hoặc, ngồi ở bên cạnh nguyên là mỉm cười dự thính Tịch Quân Dục ánh mắt ngưng tụ, sau đó bất động thanh sắc điều chỉnh một chút tư thế ngồi.

"Liên quan tới cụ thể lời nói, nghe nói cô gia vờ vờ đơn giản đề cập Tiết gia, hỏi đến Thọ Châu sự tình, Hạ Đình Quang lúc ấy còn có mĩa mai hắn không chút nào hiểu nghề dệt tơ bố nghiệp sự tình, nhà mình sinh ý không tại Thọ Châu, mà tại Lư Châu. Phía sau cô gia mới bình tĩnh đại ngộ, nói thẳng trước đó cũng không hiểu những thứ này, chỉ là thuận miệng làm. Theo Lưu chương quỹ nói, lời nói kia thần sắc hoàn toàn chính xác không giống giả mạo, sợ là tùy ý đề cập, chỉ là hắn nói xong Thọ Châu cùng Tiết gia về sau, Hạ Quân biểu lộ thay đổi sao là phức tạp, sau đó còn có cùng quần sự nói cái gì. . . Như việc này coi là thật, lão hủ cảm thấy cô gia cái này chớ ngập phải ruồi, sợ mới là sinh ý có thể làm thành nguyên do. . ."

Trong phòng mấy người một trận trầm mặc, chỉ có bên cạnh ôm Bàn Từ Tiểu Thiên một mặt bình tĩnh. Trôi qua một lát, Tịch Quân Dục chậm rãi mở miệng: "Không phải là. . . Cô gia thấy rõ ràng những thứ này. . . Có ý" một bên nói, một vừa chú ý lấy về mặt của mọi người.

Tô Đàm Nhi mi đầu nhàu càng chặt hơn, sau đó nhìn về phía La chương quỹ, dù sao nàng cùng biểu tỷ cùng Tịch Quân Dục đều là chừng hai mươi người trẻ tuổi, lại xuất sắc chung quy cũng so không La lão mấy chục năm kiến giải. Nhưng gặp La chương quỹ lắc đầu.

"Ta nhìn. . . Nên cũng không phải là như thế. Quân Dục vừa rồi cũng nói, Tiết gia muốn lấy Thọ Châu đời Lư Châu sự tình, bản thân chính là giả, cái này đã ngăn chặn từ người bên ngoài chỗ được đến tin tức khả năng. Mà lại liền xem như thật, cả cái sự tình cũng thực sự ẩn nấp, chúng ta căn bản không có phát giác được trong đó không ổn, cũng là bởi vì Hạ gia bản thân liền ở trong đó, đối với chuyện nắm chắc càng thêm mạo hiểm, lại thêm Hạ Quân bản thân cẩn thận, mới có thể xem như có việc này phát sinh. Nghe nói cô gia đối với thương nghiệp vốn là không có hứng thú, những ngày qua bởi tiểu thư đi ra ngoài, cũng vờ vờ nghe chút người bên ngoài tán toái ngôn ngữ, nếu muốn nói có người có thể tại ngoài cuộc vờ vờ lấy lời đàm tiểu liền nắm chặt việc này, còn có thể Hạ phủ phát giác được Hạ Quân ý nghĩ, vừa lúc nói ra câu nói kia, này người thực sự là. . ."

Hắn ngừng lại, lắc đầu: "Cái này thật là làm cho người khó có thể tin."

Mấy người vốn là đối với thương trường quen thuộc, tự nhiên biết khả năng này đến cỡ nào ý nghĩ hão huyền, nếu như hết thầy nguyên vốn là có mục đích tính, cái kia có thể làm được căn bản cũng không phải là người. Chỉ là bọn hắn tự nhiên nghĩ không ra, lúc ấy tại như thế trường hợp, Ninh Nghị cũng bất quá là không chịu trách nhiệm thuận miệng một câu mà thôi. Lại muốn một lát, Tô Đàm Nhi mới bật cười: "Trùng hợp như vậy, nếu có thể nhiều đến mấy lần vậy coi như tốt."

Mọi người phụ họa cười rộ lên, sau đó ngấm lại, từ cũng là như vậy lý giải nhất là đáng tin. Như thế lại trò chuyện một hồi, bàn lại cùng với còn lại một ít chuyện chi tiết, cửa ải cuối năm thống nhất về trường, thăm tra đối chiếu sổ sách loại hình sự tình, La lão lại thăm hỏi một số có quan hệ Tô Văn Tùng tình huống, nói vớ vẩn về sau mới chuẩn bị cáo từ, cũng tại lúc này, Quyên Nhi giẫm lên tuyết đọng thờ hồng học chạy vào viện từ đền, tới chỗ gần, còn kém chút té một cái.

Xem ra là có việc gấp, Quyên Nhi chạy quá nhanh, vịn cửa cây cột liễu mạng thở, hành lễ cũng không kịp được, trên mặt là mang theo nụ cười, nhìn mọi người bên trong một vòng, lại là ả ả có chút thất vọng: "Tiểu, tiểu thư. . . Tiểu Thiên, cô gia, cô gia đây. . ."

Một thân trắng bạc Tô Đàm Nhi đã cười đi ra cửa bên ngoài, nhìn nàng chạy đến kịch liệt, thậm chí còn nhúng tay thay nàng vỗ vỗ phía sau lưng, Phủ Thuận khí tức. Nghe được vấn đề của nàng sau mới cười nói: "Làm sao cô gia. . . Hiện nay sợ là ở phía trước Tàng Thư Lâu bên kia đi, không phải nói Tổng Tri Châu bọn họ khảo giáo bài văn sao, hẳn lúc này nên ở."

"Không, không có á. . ." Quyên Nhi lắc đầu, "Quyên Nhi vừa rồi chính là ở bên kia tới, Đại Lão Gia, Đại Lão Gia nói muốn gọi cô gia đi qua đây. . ."

"Áy. . ." Tô Đàm Nhi thần sắc cứng lại, "Làm sao "

"Sợ không phải thật muốn tìm người bị mắng đi. . ."

Biểu tỳ theo tới, ở hậu phương nhẹ giọng cười nói, lúc trước trên đường liền nghe Tô Đàm Nhi nói Ninh Nghị dạy học phương pháp, vậy mà hoa một nửa thời gian nói chuyện trời đất kể chuyện xưa, đây rõ ràng là tại lung lạc đám con nít kia tâm, từ xưa nghiêm sư xuất cao đồ, gây gộc đến con có hiếu, như thế dạy học, này có thể có bao nhiêu thành tích có thể nói.

Bên cạnh, Quyên Nhi dùng lực lắc đầu, xanh nhạt bộ áo hạ bộ ngực kịch liệt phập phồng: "Không phải rồi. . . Không phải rồi. . . Tri Châu lão gia hẳn nói, nói Tiểu Hắc Tử bọn họ có kiến thức a, tiểu thư, tiểu thư, không phải rồi. . ."

Có một số việc trong lòng sớm đã nghĩ tới rất nhiều lần, Tô Đàm Nhi lúc này còn có không nghe thấy tiểu nha đầu nói chuyện, cau mày nghĩ đến chính mình đến cùng muốn hay không làm chút gì, bằng không dứt khoát nói hẳn không tại. Trôi qua thật lâu, một ít tin tức mới truyền tới, tiểu nha đầu chính tại phía trước lôi kéo nàng, liễu mạng lắc đầu.

"Áy. . . A "

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẽ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

27. Chương 27: Khảo giáo

Thời gian trở lại trước đây không lâu, Tô Phủ Tàng Thư Lâu phụ cận Hòa Lò hùng hực, bầu không khí nghiêm túc, bây giờ toàn bộ Tô gia có thể tìm tới so sánh có học vấn người cũng đã tụ tập ở chỗ này, trong đó địa vị tối cao, tự nhiên chính là nay đảm nhiệm thân châu Tri Châu Tổng Mậu Tổng Dư Phồn, người này Tiên Sĩ xuất thân, tại dân gian đã coi là Tài cao Bát Đẩu nhân vật. Bởi vì biết hẳn hàng năm đều sẽ tới, một đám Tô thị học sinh cũng đã tại các tiên sinh đốc thúc hạ chuẩn bị đã lâu.

Có tiền có lẽ mua không được học vấn, nhưng có tiền có thể mua được sách, bởi vậy Tô gia cái này tòa nhà Tàng Thư Lâu kỳ thật vẫn là rất lớn rất trang nghiêm, nếu như nói Tô lão thái công có nguyên vọng gì, hẳn có lẽ sẽ hi vọng một ngày kia Tô Phủ thành là chân chính thư hương môn đệ, uyên bác người xuất hiện lớp lớp về sau, người đời sau có thể trông thấy cái này tòa nhà Tàng Thư Lâu, nhớ kỹ đã từng chỉ là thương nhân chỉ thân hẳn thể hệ này làm ra nỗ lực cái ý nghĩ này lên cùng là rất có trang nghiêm cảm giác sự tình, người già về sau, thường thường cũng đối chuyện như vậy cảm thấy hứng thú nhất.

Bây giờ Tàng Thư Lâu bên trong nửa trước đoạn so sánh Cơ Giới Hóa khảo thí đã hoàn thành, đơn giản cũng chính là cho lớn tuổi một điểm học sinh ra một đạo sách luận đề, cho niên kỷ hơi nhỏ hài tử ra chút tiên hiền câu nói, để nó làm ra lý giải cùng giải thích. Tham khảo đáp án vật như vậy tại thời đại này là tuyệt đối không có, không ai có thể xác định mà nói cho người Luận Ngữ này một câu này một câu nên là có ý gì, mỗi người đều có mỗi người lý giải, bình phán cũng thuộc về một loại tự do tâm chứng quá trình. Đương nhiên, chỉ cần là có kiến thức người, tự nhiên từ đó nhìn ra rất nhiều thứ đến, hoặc là các tiên sinh Cơ Giới Hóa quán thầy, hoặc là các học sinh có hay không sáng tạo năng lực mới có hay không ý nghĩ của mình.

Năm nay lần thi này trường học, cùng những năm qua có chút khác biệt.

Dưới mắt tại bước đầu khảo thí về sau, bị gọi tại trong Tàng Thư các trả lời Tống Mậu vấn đề là một tên tuổi tác bất quá chín tuổi mười tuổi hài đồng, nhìn ra được, hẳn bây giờ vô cùng gấp gáp, lời nói lấp bắp, đối với vấn đề trả lời, tựa hồ cũng không có bao nhiêu tự tin, nhưng cuối cùng vẫn là như vậy nói tiếp.

"Luận Ngữ. . . Ung Dã bên trong nói. . . Tri giả nhạc thủy, Nhân giả Nhạc Sơn, người biết động, Nhân giả tĩnh, người biết vui, Nhân giả thọ. . . Ý là. . . Người biết cầu vạn vật chi biến hóa, Nhân giả. . . Nhưng là người biết sở dĩ cầu rất nhiều biến hóa, vốn là tìm kiếm trong đó biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất chí lý, mà Nhân giả không cầu biến, kỳ thực cũng có thể Di Bất Biến ứng vạn vật biến hóa, Nhân giả người biết, Bản vi Nhất Thể. . . Tiên sinh nói. . . Tiên sinh nói, không hiểu biết rõ Nhân giả, cũng không phải là chân chính Nhân giả, kẻ trí mà không hiểu biết, biết cũng bất quá bàng môn tà đạo. Ách. . . Có một ngày ăn thiệt thòi. . ."

Đứa nhỏ này bất quá chín tuổi khoảng chừng, xem ra cũng là trung thực chất phác hạng người, lúc này tổ chức ngôn từ có chút khó khăn, giảng nửa ngày, vẫn là dùng "Tiên sinh nói" nếu như vậy, ở giữa giữa xen lẫn một số thông tục nói linh tinh. Nếu thật xuất ra qua dự thi, tất nhiên là không lịch sự, nhưng lúc này đương nhiên khác biệt. Tống Mậu năm nay gần bốn mươi tuổi, nhìn cũng là một bộ đoàn chính giữa mang theo mấy phần thật thà hình dạng, lúc này một bên nghe, một bên gật đầu.

"Tuân Tử từng nói, ngàn nâng vạn biến, Kỳ Đạo một vậy; thôn trang đã từng nói, không rời tại tông, gọi là Thiên Nhân. Biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất. . . Thật là như thế. Tiểu Hắc Tử, câu nói này, nên tiên sinh dạy cho người đi "

Nghe hẳn hỏi cái này, cái kia khản trương Tiểu Hắc Tử thoáng vui vẻ một điểm, nói chung bởi vì đáp án đơn giản, sau đó gật gù đầu: "Ừm, Hối. . . Hối Tri Châu Đại Nhân, tiên sinh từng nói, tung hoành không ra phương viên, biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất."

"Tung hoành không ra phương viên, biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất. . . Có này câu là đủ. . ." Tống Mậu gật gù đầu, sau đó cười nói, "vừa rồi cái này tri giả nhạc thủy giải thích, chẳng lẽ tất cả đều là từ người tiên sinh nói tới "

Tiểu Hắc Tử gật gù đầu: "Tiên sinh từng thuận miệng nói qua một chút. Học sinh. . . Học sinh nhớ kỹ không phải rất đủ. . ."

"Người có thể hiểu "

Hải tử ngẫm lại, lắc đầu, sau đó lại cẩn thận gật đầu: "Hiểu. . . Hiểu một điểm. . ."

"Ha ha, nghĩ đến cũng là." Tống Mậu cười rộ lên, "Như vậy, trước đó khảo giáo đoạn này giải thích, chẳng lẽ cũng tất cả đều là người tiên sinh nói tới "

Hải tử gật gù đầu, sau đó lại lắc đầu: "Tiên sinh. . . Tiên sinh từng nói từng tới nơi này, nhưng. . . Nhưng không có cụ thể nói những thứ này, đây là. . . Có chút là học sinh nghĩ. . ."

Tống Mậu nhìn hẳn lắc đầu gật đầu, gật đầu lại lắc đầu, sau đó chính mình cũng cười gật gù đầu, cùng chung quanh Tô Sùng Hoa bốn người trao đổi một số ý kiến. Tô Thái Công vốn là ở bên cạnh nhìn lấy, lúc này tự có thể phát hiện tình huống không giống nhau: "Tri Châu Đại Nhân, đây là. . ."

"Chúc mừng Tô thế bá, kẻ này cùng vừa rồi khảo nghiệm qua cái đứa bé kia, tương lai có lẽ có thể có một phen thành tựu."

"A. . ."

Có thể được đến Tống Mậu dạng này lời bình thế nhưng là không dính, Tô Thái Công trong lòng mừng rỡ, mặt ngoài từ còn không có biểu hiện ra quá nhiều đến, chỉ là nhìn lấy sự tình phát triển, Tống Mậu nhìn chung quanh một chút Phụ Tử cùng trong học viện mấy tên tiên sinh, hướng Tô Sùng Hoa chấp tay một cái: "Tô huynh, cái này giáo sư Tiểu Hắc Tử việc học tiên sinh, không biết chính là là vị nào. . ."

Đối với Dự Sơn Thư Viện mấy tên tiên sinh hẳn dĩ vãng kỳ thực cũng có chút tiếp xúc, không có cái gì có thể lấy người, lúc này chỉ là hướng một lượng tên mặt lạ hoặc ném qua ánh mắt. Tô Sùng Hoa biểu lộ có chút do dự, nhưng nhìn xem Tô Thái Công, vẫn là mở miệng nói: "Tựa hồ không ở chỗ này chỗ, cái này Tiểu Hắc Tử cùng vừa rồi Trọng Minh cái đứa bé kia, đều là Lập Hằng đệ tử."

Tô Thái Công hơi hơi ngạc nhiên, sau đó lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, cái kia Tống Mậu thần sắc cũng hơi hơi động động, sau đó lật qua lại trước đó một số giải đề giấy Tuyên Thành, để bên cạnh một tên lão sư tuyển tuyển, xếp ra năm tám lại nhìn một lần, mới đưa tới Tô Thái Công cùng Tô Sùng Hoa bên kia: "Tô huynh nhìn xem, những học sinh này giải đề, thế nhưng là toàn vì cái kia một người dạy "

Tô Sùng Hoa nhìn xem tên, gật gù đầu, Tống Mậu lúc này mới hướng Tô Thái Công giải thích nói: "Cùng là một đề, cùng là một vị tiên sinh dạy, Học Đường trung thượng là đồng dạng chương trình học, nhưng cái này năm phần, đúng là các có khác biệt, lại đều có chính mình đoạt được số ngộ. . ."

Lời nói không cần phải nói quá nhiều, Tô Thái Công bản thân mặc dù không có nhiều ít học thức, nhưng nghe đến đó, cũng dĩ nhiên minh bạch trong lời nói của đối phương hàm nghĩa. Sau đó Tống Mậu nhìn sang lúc này ở chung quanh đứng đầy mọi người, mới hướng Tô Sùng Hoa hỏi: "Tô huynh nói Lập Hằng, thế nhưng là cái kia Thủy Điều Ca Đầu Ninh Nghị, Ninh Lập Hằng "

". . . Thật là người này."

"Người này đại tài, không biết là ai, làm mời lên đài đến cùng người ta cùng ngồi mới là, sao có thể để cho tại dưới trận đứng ngoài quan sát "

Lúc này trên đài đều là chút trung niên nhân, lão nhân, Ninh Nghị cần phải ở đây mới đúng, đã không trên đài, tự nhiên là đứng tại đám kia vậy xem người nhà, thân thuộc giữa, Tô lão thái Công Cừ mục đích hướng dưới đài nhìn lại, hân hạnh mắt không tốt lắm, đồng thời cũng hướng Tô Bá Dung hỏi thăm: "Lập Hằng ở đâu "

Tô Bá Dung kỳ thực cũng đã đang tìm, ngay sau đó lắc đầu: "Đường như. . . Không ở nơi này."

Dĩ vãng cái này nửa đoạn sau đơn độc đặt câu hỏi, thường thường đều là những kia tuổi tác tương đối lớn một số học sinh bị kêu lên qua, lần này kêu lên qua hai đứa bé, tuy nhiên đứng ở đây bên trong rất là khẩn trương, nhưng tại người chung quanh nhìn, đây là có chút học vấn biểu tượng, thật sự là có mặt mũi. Phía trên châu đầu ghé tai thời điểm, phía dưới đang ở mọi người vậy xem kỳ thực cũng tại khe khẽ bàn luận, chạy tới xem nào nhiệt Quyên Nhi chính bắt một cái Ninh Nghị đệ tử động viên: "Người nhìn Hắc Tử cùng Trọng Minh bao nhiêu lợi hại, đợi chút nữa nếu như bảo người ra đi hỏi một chút đề, người thế nhưng được thật tốt trả lời, không thể ném người tiên sinh mặt a."

Mấy hài tử kia thường thường quần lấy Ninh Nghị kể chuyện xưa, cùng Thiên nhi Quyên Nhi cũng quen, lúc này về mặt cầu xin: "Thế nhưng là Quyên Nhi tỷ, ta sợ hãi a, phía trên thế nhưng là Tri Châu lão gia đây."

"Biết rõ lại không phải chúng ta cái này châu, cũng sẽ không giết người đâu, người xem người ta nhiều hòa khí. Hắc Tử bọn họ cũng sợ a. . . Dù sao người nếu là mặt mũi, tỷ tỷ cũng không tha cho người. . ."

Nói còn chưa dứt lời, phía trên Tô Bá Dung đã phát hiện bên trong Quyên Nhi, cười ha hả đem hân hạnh kêu ra qua: "Cô gia nhà người ở đâu" chờ nàng bị đánh phát ra cửa tìm Ninh Nghị lúc, hậu phương trong thánh đường Tổng Mậu đã cảm thấy hứng thú hỏi Ninh Nghị lên lớp kể chuyện xưa sự tình, để Tiểu Hắc Tử tại chỗ giảng một cái. . .

Chờ điều chỉnh tốt khí tức, tại Tô Đàn Nhi đám người trước mặt giảng việc này sinh động như thật mà kể xong, Tô Đàn Nhi mấy người cũng đã có chút ngạc nhiên. Sau đó Quyên Nhi mới hướng Thiên nhi hỏi tới: "Cô gia đến cùng ở chỗ nào, bên kia Đại Lão Gia bọn họ vẫn chờ đâu, ta lúc trước qua trong viện tìm xem, cũng không tại a."

Thiên nhi cũng có chút buồn rầu: "Thế nhưng là. . . Cô gia giống như buổi sáng liền đã đi ra ngoài a. . . Ta, ta cũng không rõ ràng lắm á. . ."

Tại Dự Sơn Thư Viện dạy mấy tháng sách, đối với hàng năm cuối năm biết có một lần khảo giáo sự tình, Ninh Nghị từ Tiểu Thiên bên kia có nghe thấy, nhưng lấy tính cách của hân, tự nhiên cũng sẽ không đem chuyện này để ở trong lòng. Tại trong lớp học cho một đám hài tử kể chuyện xưa thời điểm, mọi người ngờ vực vô căn cứ, buồn cười, chỉ trích, Tô Đàn Nhi cũng là khó hiểu cùng không vui, tâm tình của mọi người, hân có thể nhìn ở trong lòng, kỳ thực nhất thanh nhị sở, giải thích là lười đi làm, nhưng nếu như Tiểu Thiên thật hỏi trong lòng của hân đối với mấy cái này khảo giáo cái nhìn, hân chắc chắn sẽ thuận miệng nói câu: "Nếu như loại chuyện này đều không qua được, thế thì cũng thật sự là không cần làm. . ."

Muốn việc cần phải làm, bây giờ không nhiều, nhưng là chỉ muốn đi làm, cần chờ đợi cũng chỉ là kết quả mà thôi. Kinh lịch nhiều chuyện như vậy, lòng hư vinh tự nhiên vẫn phải có, nhưng lòng hư vinh sớm đã không phải có thể chỉ phối hân chủ yếu hành vi nhân tố. Đối với hơi có thể lý giải có lẽ có thể ý đồ lý giải, đồng thời bản thân cũng có không tệ Nhân Sinh Quan người, tỷ như Tàn lão Khang lão loại hình, hân cũng có thể tại nói chuyện phiếm lúc nói chút đồ vật loạn thất bát tao, nhìn đối phương biểu lộ trong lòng mừng thầm. Nhưng nếu đối phương khả năng lý giải không đủ, người nói ít đồ người ta thì một mặt chính khí mà nói người lý kinh bạn đạo, đây không phải là tìm tai vạ sao.

Hôm nay nếu như Ninh Nghị ở nhà, sẽ đi hay không nhìn cái kia khảo giáo quá trình rất khó nói, nhưng vô luận như thế nào, hân buổi sáng hôm nay liền đã đi ra ngoài, cũng không biết cả cái sự tình phát triển. Đoạn thời gian gần nhất Tô gia rất bận, hân cũng có một số việc muốn muốn đi làm, dù sao nhân hạ thời gian cũng đã quá lâu, đến nên tìm một số chuyện tới chơi thời điểm, tương lai có thể hay không thành quả là khó nói, nhưng ít ra có thể chứng minh: Hân, một cái hiện đại đại lão bản, ở cái này liên bột ngọt đều không có đáng sợ niên đại bên trong nhiều ít vẫn là vì hạnh phúc cuộc sống tốt đẹp tiền cảnh mà giẫy dụa qua một đoạn thời gian.

Nhớ tới, rất như là như heo giẫy dụa tràng cảnh. . .

Đầy trời Phong Tuyết hạ xuống, hân một bên trong lòng nhằm chán nghĩ đến, một bên dọc theo tuyết động đường đi hướng phía trước giao lộ đi qua. Một thân áo xanh trường bào, một thanh cây dù, nếu là rơi vào họa giữa, thân ảnh này phối thêm chung quanh phố dài Lạc Tuyết, cũng là có mấy phần Thư Sinh Cổ Vận. Hai bên đường, mở cửa buôn bán cửa hàng vẫn có không ít, người đi đường vội vàng mà qua, một chiếc xe ngựa tự thân một bên đi qua, giao lộ nơi đó có mấy cái quán nhỏ, trong đó một cỗ xe đầy nhỏ hậu phương, bao lấy khó coi khăn trùm đầu nữ tử nháy mắt mấy cái, hơi nghi hoặc một chút mà hướng bên này trông lại, Ninh Nghị phát phát tay, bên kia liền lộ ra một cái thẹn thùng mỉm cười.

Niép Vân Trúc cái kia hoàn toàn không hợp khí chất bánh bày ra đã mở, Ninh Nghị sớm đã biết địa điểm, bắt quá cái này cũng là lần đầu tiên đi dạo tới.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

28. Chương 28: Máy tầng lầu độ cao

"Sinh ý vẫn là không tốt. . ."

Phong Tuyết hạ xuống giao lộ, Ninh Nghị vừa ăn trên tay cái kia bánh rán, vừa cười mở miệng nói ra. Bên cạnh Niếp Vân Trúc nhìn qua trên xe không có bán xong những cái kia bánh, hơi hơi nhếch miệng, sau đó cũng là bất đắc dĩ vỗ vỗ tay: "Trời tuyết lớn, không có người nào đến mua a."

"Đã nói với người rồi, để người đợi đến đầu xuân thời điểm suy nghĩ thêm những thứ này, có hay không hiện tại ăn thiệt thòi đi."

"Thật vất vả nghĩ kỹ, quyết định chuyện kế tiếp, đương nhiên phải nhanh lên làm, nếu như chờ đến mấy tháng, không biết người có thể hay không biến lòng, đến lúc đó ai biết lại là cái gì tâm tư đây."

"Ồ, ta nhìn người chính là muốn thử xem đi ra bày quán nhỏ cảm giác mà thôi. . ."

Cứ việc Niếp Vân Trúc bày quầy bán hàng về sau Ninh Nghị cũng không tới qua nơi này, nhưng cho dù tuyết rơi, Ninh Nghị cũng đều là kiên trì mỗi ngày không ngừng đoán luyện. Mỗi ngày sáng sớm tại tiểu lầu kia trước trên bậc thang hai người chung quy nói lên một hồi lời nói, bây giờ lẫn nhau ở giữa ngược lại cũng đã tùy ý. Niếp Vân Trúc bánh bày ra sinh ý không tốt, Ninh Nghị tự nhiên biết, sớm mấy ngày có lẽ an ủi một phen, trôi qua một trận từ cũng miễn không đùa nghịch vài câu.

Giống nhau hẳn nói, Niếp Vân Trúc sở dĩ bày cái này quán nhỏ cũng không phải là bởi vì sinh hoạt bức bách đương nhiên có lẽ có một bộ phận nguyên nhân nhưng càng nhiều, vẫn chỉ là để cho mình thích ứng càng phổ thông, càng phổ thông cách sống một loại nỗ lực a. Trong nhà tài lực không có đến chánh thức giặt giũ và vai quần bách tính trạng, chỉ ít đoạn thời gian này, năng vẫn là thích thú.

". . . Ngày hôm qua thời điểm trông thấy đối với đường phố bên kia ném vài cái người, về sau kém chút đánh nhau, nói là cái gì Tiêu Cục. . . Còn có trước mấy ngày bên kia cửa hàng bảng hiệu nện xuống đến, kém chút đập phải người. . . Hồ Đào đáng lẽ cùng ta một khối tại cái này, không qua vừa rồi Nhị Ngu cũng tới, ta thì để bọn hắn đi mua chút hủ tiếu, ta cố ý nói vài thứ, đại khái muốn để bọn hắn từ nơi này đi đến Đông Thị bên kia qua, cũng để bọn hắn một chỗ dài một chút thời gian. . ."

Ninh Nghị ăn bánh rán, Niếp Vân Trúc thì ở bên cạnh nói liên miên lái nhai mà nói mấy ngày gần đây kiến thức, Ninh Nghị cũng cùng với nàng nhân phẩm vài câu, qua một hồi lâu, cái này bánh bày ra vẫn là không người đến vào xem, Ninh Nghị cười vỗ vỗ trên người tuyết hoa: "Làm ăn này, thu quán đi, dù sao người có thể bán đến nhiều một chút cũng chính là buổi sáng đoạn thời gian kia, hiện tại làm gì còn có một mực chống cự lấy."

Hắn nói cầm lấy mặt đất một trương ghế nhỏ ném vào trong xe nhỏ, Niếp Vân Trúc phát phát tay: "Ừm á, nói không chừng còn có thể bán mấy cái, mà lại xe này. . . Ta không đẩy được, hiện tại trời tuyết lớn, mỗi ngày sớm tối đều là Nhị Ngu tới đây. . ."

"Ta có thể đẩy là được a."

"Ninh công tử. . . Người thật đúng là không chú ý dáng vẻ, nào có văn nhân tài tử làm cái này. . ."

"Nào có cái gì đáng vẻ không đáng vẻ. . ." Ninh Nghị cười rộ lên, "Huống chi vài ngày trước chuyện nhờ vả người cho tới hôm nay cũng kém không nhiều, bây giờ còn có thời gian, vừa vặn đi xem một chút thành quả như thế nào, nếu như thành quả không tệ, nói không chừng người cái này bánh bày ra thì có thể cứu."

"Bất quá là chút trứng vịt muối, người còn có thả thiếu muối. . ." Niếp Vân Trúc bĩu môi, cười nói một câu, bất quá nghe Ninh Nghị nói lên cái này, liền cũng không phản đối nữa, đến bên cạnh một cái cùng là bán bánh ngọt lão bà bà chỗ ấy để cho nàng hỗ trợ lưu cái lời nói, sau đó cũng tới cùng Ninh Nghị thu dọn đồ đạc. Trôi qua một lát, lại có chút cao thâm cùng đặc ý nói với Ninh Nghị đạo lý của mình.

"Kỳ thực a, những chuyện này ta theo Hồ Đào cuối cùng không quen, muốn tới bán được tốt, có thể kiếm được tiền ngày đó, cuối cùng muốn vượt qua tốt một đoạn thời gian tìm tòi thích ứng mới được, nguyên có ta nghĩ đến, nếu như mùa đông làm, mỗi ngày làm ít một chút, phí gạo và mì cuối cùng thiếu chút, nói không chừng đến đầu xuân, liền có thể kiếm tiền. Nếu là đầu xuân thời điểm mới bắt đầu, lãng phí cũng lớn, đạt được mùa hè mới có thể quen thuộc, nguyên có thì sớm làm sớm tốt."

"Người hiểu được ngược lại rất nhiều nha." Ninh Nghị cười cười, "Ta nhìn người là muốn mau sớm đem Hồ Đào cho gả đi mới là thật đi"

"Cũng là có cái này cân nhắc á." Hai người thôi động xe nhỏ, từ một đường tuyết động hướng về nhà phương hướng đi qua, Niếp Vân Trúc cười nhẹ, "Cách đây mấy năm, từ là nghĩ đến hai tỷ muội sống nương tựa lẫn nhau, bất quá cuối cùng không có khả năng dạng này. Bây giờ nàng đã có thể tìm tới nơi trở về của chính mình, ta cũng vì nàng cao hứng. A, lúc trước nàng cùng với Nhị Ngu lúc, còn có lão muốn gạt ta, sau tới vẫn là Nhị Ngu lớn mạnh lấy gan tới cầu thân ta mới biết được, nàng lo lắng ta một người không có cách nào chiếu cố chính mình, bởi vậy một mực không chịu gả. Ta đã khi nàng là muội muội, từ cũng không thể liên lụy nàng quá lâu mới là."

"Ha ha, sợ là tương lai người có khả năng cùng Hồ Đào một khối gả cho Nhị Ngu. . ."

Niếp Vân Trúc ngược lại cũng không tị hiềm dạng này trò đùa, lúc này hé miệng cười cười, thật giống là chăm chú ngắm lại, sau đó lắc đầu nói: "Sợ là không được, Nhị Ngu tính tình chất phác đồn hậu, là người tốt, bất quá cùng ta không nói nên lời. Ta như gả hắn, sớm mấy năm sợ là có thể tương kính như tân, qua mấy năm chỉ sợ liền đến bị đánh mắng, đến lúc đó, ngược lại là Hồ Đào khó khăn nhất làm"

"Chênh lệch." Ninh Nghị gật gật đầu.

Một đường tiến lên, xuyên qua nhiệt khí bốc lên huyên náo phở xá sầm uất, khu dân cư bị tuyết đọng vây quanh tường viện cửa phủ, Tàn Hoài Hà một bên bạc Thụ Băng Hoa, Thuyền Hoa lâu thuyền đều dựa vào bờ, từng chuỗi tầng băng kết lại, Thủy Điện Long Cung cũng giống như. Người đi đường dần dần thiếu lên, hai người câu được câu không mà tán gẫu, như là kinh doanh một cái Bánh nướng bày ra bây giờ thu quán về nhà tuổi trẻ phu thê, tướng công nên từ chi không cần Thư Sinh Hủ Nho, loại này thiên ra đến giúp đỡ còn có mặc vào xinh đẹp trường bào, nương tử làm theo chịu khó mà hiền lành, mỗi ngày kinh doanh Bánh nướng bày ra kiếm tiền trợ cấp gia dụng, đang mong đợi trong nhà tướng công có một ngày Cao Trung, đến một quan viên nửa chức, quang Tông diệu Tổ. . . Đi qua một con đường thời điểm, hậu phương sau xe ngựa cực nhanh tới, trên xe ngựa người khua tay cây roi: "Điều khiển, điều khiển. . . Tránh ra, tránh ra. . . Khác căn nói "Ninh Nghị đẩy xe nhỏ cùng Niếp Vân Trúc đến ven đường dừng lại, xe ngựa đi qua lúc, phu xe kia còn có hung hăng nguyền hán một cái, hán thở ngum khí, ở phía sau mở miệng nói: "Vây ta còn đối với không lên rồi " Niếp Vân Trúc cúi đầu, hé miệng nhẹ cười rộ lên.

Trong miệng ngâm nga lấy một ít loạn thất bát tao ca khúc giai điệu, Ninh Nghị đẩy lên xe nhỏ tiếp tục đi, Niếp Vân Trúc ở hậu phương nhìn tám lưng kia một trận, sau đó vội vàng đuổi theo qua, tại xe nhỏ một bên đẩy lên.

"Thường nghe Ninh công tử một mực ngâm nga những thứ này, không biết là cái gì làn điệu đây."

"Mù hát, thì theo người sống trên núi mù hát điệu hát dân gian không sai biệt lắm. Ách. . . Dân Ca. . ."

Ninh Nghị hình dung một phen, Niếp Vân Trúc nhẹ cười rộ lên: "Lệ làng Dân Ca sao, cái này trước kia cũng là học qua đây. . . Hắc, A Ca là sao còn chưa tới. . . Phốc. . . Những thứ này là cùng Ninh công tử những cái kia làn điệu không giống nhau lắm. . ."

Nàng hạ giọng hát một câu, cái kia tiếng nói thanh tịnh như nước, có chút dễ nghe êm tai. Nhưng trên đường dù sao không phải có thể hát những thứ này địa phương, chỉ là hạ giọng một câu, nàng hơi hơi mặt đỏ, sau đó che miệng bật cười.

Ninh Nghị gật gù đầu, sau đó liếc nhìn nàng một cái: "Đúng, người ca hát đánh đàn rất lợi hại, đúng không "

Dĩ vãng hai người nói chuyện với nhau, tuy nhiên Niếp Vân Trúc tự xưng lấy sắc làm vui vẻ cho người, tựa hồ không có bao nhiêu khúc mắc, nhưng Ninh Nghị tự nhiên nhìn ra nàng không thích những thứ này làm vui vẻ cho người sự tình, cũng liền từ trước tới giờ không xách những vật này. Hẳn từ đến nơi đây, thì chưa từng đi qua cái gì thanh lâu sô quán, mặc dù nhiều thiếu đoán được Niếp Vân Trúc nên danh kỹ hàng ngũ, nhưng hoàn toàn chính xác nghĩ không ra "Tên" tới trình độ nào. Đến lúc này nói chung đã không có quan hệ gì, mới vừa hỏi ra những lời này đến. Niếp Vân Trúc liền cũng gật gù đầu: "Ừm, kỳ thực đồ xuống qua một phen công phu."

"Nói như vậy. . . Lợi hại cao thủ "

"Phốc. . . Đại khái là vậy. . ." Người bên ngoài tự nhiên không có khả năng giống như Ninh Nghị hỏi loại lời này, Niếp Vân Trúc cảm thấy thú vị, bật cười, sau đó kéo căng lấy vẻ mặt vui cười, nghiêm trang gật đầu, "Ừm, thiếp thân là cao thủ!"

"Ồ, cao tới trình độ nào "

Bên kia kéo căng vẻ mặt vui cười trong nháy mắt phá công: "Mấy tầng lầu cao như vậy á. . ." Nhớ tới vài ngày trước Ninh Nghị đùa giỡn, Niếp Vân Trúc trả lời như vậy lấy, "Đến cùng làm gì a "

Chính nói như thế cười, xe đẩy nhỏ cũng đã đến Tàn lão cửa đoạn đường kia thượng, ngược lại nghĩ không ra Khang Hiền hôm nay tới, cổ kiêu mới vừa ở ven đường dừng lại, Tàn lão cũng đi ra ngoài, hai người ở bên kia đưa tới ánh mắt kinh ngạc, sau đó cười rộ lên, ngược lại cũng không biết nói cái gì, Ninh Nghị phát tay hướng một bên chào hỏi. Khang Hiền liền hướng bên này nói ra: "Lập Hằng cái này là vì sao có thể cần giúp một tay không" hẳn mấy cái người hầu dưới mắt thì ở bên cạnh, như muốn giúp đỡ, tự nhiên tùy thời liền có thể tới.

Ninh Nghị tại vài mét bên ngoài địa phương dừng xe, lắc đầu: "Không có việc gì." Sau đó điềm điềm bên cạnh nữ tử: "Niếp Vân Trúc. . . Tàn lão, Khang lão. . . Chúng ta không có việc gì ở bên kia đánh cờ. . ." Như thế giới thiệu. Niếp Vân Trúc vén áo thi lễ, song phương thoáng bắt chuyện qua, Ninh Nghị hỏi: "Khang lão đợi chút nữa cũng tại cái này sao "

Khang Hiền gật đầu: "Mang đến mấy thứ đồ tốt, buổi chiều nên tại cái này, Lập Hằng nếu có không, đợi chút nữa có thể cùng cái này Niếp cô nương cùng nhau tới, thương chút thư họa."

Ninh Nghị cười rộ lên: "A, đúng lúc, đợi chút nữa ta cũng có chút đồ tốt mang tới, đến lúc đó cùng nhau nghiên cứu một chút."

"Như thế rất tốt."

Đội đem những lời này nói xong, Ninh Nghị liền cáo từ, đẩy lên xe nhỏ tiến lên. Thẳng đến chuyển qua phía trước đường đi chỗ rẽ, Niếp Vân Trúc vừa rồi ý cười cũng đã dừng lại: "Công tử mới vừa hỏi âm luật sự tình. . ."

"Há, ta chủ yếu là đang nghĩ, ta chỗ này nếu có chút ca có thể hát đi ra, người có phải hay không có thể giúp đỡ phổ cái cảm khúc cái gì."

Niếp Vân Trúc gật gù đầu, lộ ra một cái nụ cười tự tin: "Nên là không có vấn đề gì, chỉ ít trong chuyện này, các loại Thi Từ hát khúc cũng tốt, công tử mới vừa nói lệ làng Dân Ca cũng tốt, nếu là Vân Trúc làm không được, sợ là toàn bộ Giang Ninh trong thành, cũng không có mấy người có thể làm được."

"Oa, thật sự là mấy tầng lầu cao như vậy a. . ." Ninh Nghị lúc này mới đại khái có thể đoán chừng đến đối phương tầng thứ, liếc mắt nhìn, biểu thị lau mắt

mà nhìn.

"Đúng vậy a, tối thiểu bốn năm tầng lầu đâu, đến rơi xuống biết ngã chết người cao như vậy."

"Cái kia cứ yên tâm." Ninh Nghị ngẫm lại, sau đó lại bổ sung, "Bất quá, lời bài hát sợ là có chút quái, cũng chỉ là mấy người ở giữa tùy ý hát một chút nghe một chút liền tốt, sợ là đáng không được noi thanh nhã. Người đến có chuẩn bị tâm lý mới tốt."

Niep Vân Trúc gật đầu: "Ừm."

Sau đó, bờ sông cái kia tòa tiểu lầu gần.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

29. Chương 29: Già Lam Vũ (thượng)

Đem xe đẩy đứng ở lầu nhỏ một bên thấp lều bên trong, sau đó giúp khuôn chút vật đi vào, đặt chân đại sảnh thời điểm, Ninh Nghị không khỏi nhớ tới một cái từ ngữ: Đẳng đường nhập thất. Cảm giác man tà ác, không khỏi cười cười.

Tuy nhiên hai người mỗi ngày sáng sớm đều sẽ trò chuyện một đoạn thời gian, nhưng nói lên cái này trong tiểu lầu bộ, Ninh Nghị cái này còn là lần đầu tiên tiến đến.

Cái này tòa tiểu lầu đứng ở bờ sông, chung quanh chỉ là có chút cây cối, vắng vẻ lịch sự tao nhã lại không có quá nhiều kiến trúc, ngày mùa hè có lẽ mát mẻ, mùa đông bên trong liền có vẻ hơi lạnh, mặc dù tường ngoài tại trong ngày mùa đông thêm dày, một số gió lùa chỗ cũng đã bị thật dày rèm phong lên, nhưng chủ nhà đã đi ra ngoài nửa ngày nhiều, đột nhiên tiến đến, cảm giác thật sự là so bên ngoài còn lạnh hơn chút, phòng khách trong phòng đồ vật không nhiều, nhưng xem ra coi như lịch sự tao nhã. Đối với khách nhân đến cửa, Niep Vân Trúc tựa hồ có vẻ hơi bối rối, chạy tới chạy lui muốn tìm vài thứ, nhưng nước trà bản thân là lạnh, cũng không có gì có thể ăn đồ vật, sau cùng cũng chỉ là bắt chuyện Ninh Nghị ngồi xuống, xách một cái tiểu lò than qua bên ngoài, đem xe đẩy nhỏ trên lửa trong lò dời tiến đến.

Nàng đem tiểu lò than bày ở trong phòng khoảng cách Ninh Nghị chỗ không xa, sau đó cầm cái ấm trà thả ở phía trên: "Ấy. . . Một hồi liền tốt."

Ninh Nghị thú vị mà bật cười, nụ cười này làm cho Niep Vân Trúc hơi cảm thấy quái đản, sau đó nhớ tới: "Những cái kia trứng vịt muối. . ." Chạy đến bên trong gian phòng dời ra ngoài hai cái cái bình, phóng tới Ninh Nghị phía trước trên bàn: "Dù sao. . . Là dựa theo Ninh công tử nói như vậy làm, có thể ăn được hay không cũng không biết."

Nàng đang chuẩn bị làm cái kia bánh bày ra thời điểm từng chuẩn bị thuận tiện bán chút trà trứng mặn cái gì, nói với Ninh Nghị thời điểm, ngược lại để Ninh Nghị nhớ tới một ít gì đó, sau đó ủy thác nàng làm kẻ chỉ điểm trước những thứ này. Tiên là Ninh Nghị ra, chế tác quá trình cùng trứng mặn không sai biệt lắm, chỉ là dùng chính là với nước, Chương Mộc Hồi loại hình, muối cũng thả không có trứng mặn nhiều, chỉ nói là làm thí nghiệm, để cho nàng nghiêm ngặt dựa theo tỉ lệ đến, lúc này đã qua hơn hai mươi ngày, muốn đến cũng đã nhìn thấy thành quả.

Niep Vân Trúc đối với mấy cái này ướp gia vị phương pháp cổ quái trứng vịt muối vốn cũng có chút hứng thú, nhưng lúc này nàng càng cảm thấy hứng thú là Ninh Nghị trên đường nói những Nhạc Khúc đó. Nàng chỉ là chán ghét lấy sắc làm vui vẻ cho người, lại cũng không chán ghét những thứ này nghệ nghiệp bản thân. Một cái có thể viết ra Thủy Điều Ca Đầu bức này từ làm người ngày bình thường ngâm nga ưa thích đến cùng là như thế nào ca khúc, nàng ngày thường tuy nhiên không hỏi, nhưng trong lòng tự nhiên là hiếu kỳ. Lúc này vì Ninh Nghị bụng tới một chậu rửa mặt Thanh Thủy, một cái bát sứ, sau đó liền chuyển đến trong nhà cô cầm, lấy ra bút mực giấy nghiên, cái gì cũng không nói ngồi đến bàn tròn đối diện.

Ninh Nghị từ trong vò lấy ra một cái trứng vịt ném vào trong nước qua tẩy, đối phương biểu lộ không khỏi cười rộ lên, gật đầu nói: "Tốt a, ta hát cho người nghe, người đem lời bài hát vào xuống đến, bất quá hát không được khá nghe nhưng không cho cười, bài hát này tên là 'Già Lam Vũ' . . . Ân, chính là cái này Già Lam. . ."

Tuyết hoa lộn xộn ra, từng câu tiếng ca từ tiểu lầu kia giữa ầm ầm truyền tới.

Từ bỏ chốn phồn hoa, nương nhờ nơi cửa Phật, gạt bỏ chuyện thế nhân

Giấc mộng lạnh lẽo, vòng đời chuyển xoay, nợ tình vẫn vương

Nếu lặng yên phó mặc, sinh tử đều như nhau

Dù là 1 vòng luân hồi hay chỉ là 1 kiếp luân hồi

Tháp phù đồ đồ nát, xua tan linh hồn ai

Nỗi đón đầu theo ánh đèn tro rơi vào nơi cửa tháp

Hãy để tôi chờ đợi lần nữa, chờ đợi lịch sử đổi thay

Chờ đợi hương rượu nồng nàn, chờ đợi nghe em tấu 1 khúc đàn tranh...

Một tiếng đàn tung nhẹ nhàng vang lên.

*

Tô Phủ, Tàng Thư Lâu khảo giáo đã kết thúc, Ninh Nghị cũng chưa từng xuất hiện. Cùng Tô lão thái công bọn người thoảng nói chuyện với nhau về sau, Tổng Mậu trở lại Tô Phủ vì hấn an bài sân nhỏ bên trong, phân phó đi theo mà đến quán gia Tống Khai vì hấn chuẩn bị đi ra ngoài đồ vật cùng quà tặng.

Tại hấn tới nói lần này tới Giang Ninh hành trình có lẽ có điểm gấp, đặc biệt là phía trước mấy ngày, trước bái phỏng người nào sau bái phỏng người nào có chút coi trọng. Trong đầu nghĩ đến một ít chuyện thời điểm, Tống Khai lại tiến đến: "Lão gia, Văn Hưng thiếu gia cầu kiến."

Tổng Mậu gật gật đầu: "Để hấn vào đi."

Tô Văn Hưng là con trai của Tô Trọng Kham, Tô gia đời thứ ba đàn ông giữ thứ năm cái này hiển nhiên không ngừng bao quát Tô gia tam phòng, còn có rất nhiều anh em họ bắt quả cái này Tô Văn Hưng là Tô Trọng Kham chính thể thân sinh, Tống Mậu là hấn Đường Cửu, khi còn bé liền đối với hấn cực kỳ sùng ái. Lúc này hấn sẽ tới, Tống Mậu trong lòng đã dự liệu được.

Tô gia đời thứ ba không có gì có thể dùng mới thuyết pháp lưu truyền rất rộng, nhưng riêng lấy bề ngoài xem ra, năm nay hai mươi ba tuổi Tô Văn Hưng còn có coi là đáng vẽ đường đường, sau khi vào cửa, trước cho Tống Mậu hành lễ thỉnh an. Tống Mậu cười cười, tại lúc trước hấn trước đem một ít lời nói ra: "Văn Hưng, người sáng nay nói cái kia mua danh chuộc tiếng chi đồ, thật chính là cái này Ninh Nghị Ninh Lập Hằng "

"Đường Cửu, thật sự là người này, bối cảnh của hấn, chúng ta sớm đã điều tra. Hai mươi năm qua, đều là bữa bãi vô danh con một sách, cái gì cũng không hiểu, nếu không phải là làm cho nhà chi có bốn bức tường, làm sao đến mức muốn ở rể chúng ta Tô gia. . ."

Tổng Mậu cười nói: "Ta nhìn cũng không giống."

"Trung Thu cái kia thú Thủy Điều Ca Đầu, hấn tại gia gia, phụ thân trước mặt bọn hấn, cũng nói là một đạo sĩ ngâm ra, chỉ là gia gia nói đến nghiêm khắc, để đại gia không cho phép ngoại truyền, chúng ta cũng không dễ ở bên ngoài công khai nói lên việc này. . ."

Tô Văn Hưng trong lòng phiền muộn, lúc này ở cái này yêu thương chính mình Đường Cửu trước mặt cũng là tùy ý, thao thao bất tuyệt nói, Tống Mậu cười ần ần tay, sau đó dùng lẳng không ần xuống hai lần: "Việc này có thể tin hay không, còn tại cái nào cũng được ở giữa, hấn nếu thật là mua danh chuộc tiếng, trộm người Thi Từ, Đường Cửu tự sẽ thăm dò một phen. . ."

"Thế nhưng là Đường Cửu người hôm nay tại Tàng Thư Lâu trên còn có như thế khen hấn, nếu là. . ."

Buổi sáng hôm nay Tô Văn Hưng thì nói với Tống Mậu Ninh Nghị sự tình, vừa rồi tại Tàng Thư Lâu nơi đó, Tống Mậu ngay từ đầu không biết Ninh Nghị là cái kia đám trẻ con lão sư ngược lại tốt nói, chỉ là biết về sau, vẫn khen không dứt miệng. Tô Văn Hưng đã cảm thấy có chút buồn bực, chỉ sợ thuần túy cho đối phương lại thêm danh tiếng, bây giờ Ninh Nghị mặc dù chỉ là người ở rể thân phận, nhưng danh tiếng của hấn, dù sao vẫn là muốn hóa thành thể đánh bạc đặt ở Tô Đàn Nhi bên kia.

Nhìn lấy cái này cháu ngoại nói lên cái này, Tống Mậu ở trong lòng âm thầm lắc đầu, sau đó vỗ vỗ bờ vai của hấn: "Văn Hưng đâu, người là tiếp nhận phụ thân người buôn bán, cậu đã sớm nói qua cho người, ánh mắt muốn thả lâu một chút, không được nhìn lấy người khác có chút ít tên, liền không phục. Bây giờ tại Tô gia, người Đan Nhi muội tử hôn phụ tuy chỉ là ở rể, nhưng gia gia người là sẽ không để cho người động đến hấn. Hấn như thật có tài học, người trong lúc nhất thời không làm gì được hấn, ngại gì mượn hoa hiến phật, tới kéo tốt quan hệ, cũng tốt tìm xem hấn đến cùng có gì nhược điểm. Mà hấn nếu là mua danh chuộc tiếng, vậy liền luôn có một ngày muốn rơi xuống, người đem hấn treo càng cao, hấn liền té càng nặng, nguyên cớ tại hấn ngã xuống trước đó, người gì không hay đi thôi phòng một chút hấn đâu?"

Tống Mậu một trương mặt chữ quốc, xem ra Đoan Phương chất phác, lúc này giọng thành khẩn mà nói xong những thứ này, ngừng một lát: "Ta lúc này còn có chuyện muốn ra cửa, những lời này, Văn Hưng người lại ngẫm lại, tự hành châm chước, đợi đến tối, lại đi xem một chút người phụ thân mẫu thân. . . Ân, đi."

"Biết rõ, biết. . ." Tô Văn Hưng kính cẩn hành lễ, "Là cháu ngoại vừa rồi nghĩ đến xóa. . ."

Tống Mậu cười cười, đẩy cửa đi ra ngoài.

Làm Tống Mậu từ sân nhỏ ở giữa đi ra lúc, khác một bóng người cũng chính xuôi theo Tô Phủ một chỗ khác con đường hướng cửa hồng phương hướng đi đến.

Cùng La chương quỹ cùng nhau tới Tịch Quân Dục lúc này cũng không cùng cái kia La chương quỹ một đạo đi ra ngoài, từ Tàng Thư Các những tin tức

kia truyền đến về sau, hẳn lại cùng mấy người trò chuyện một hồi vừa rồi một mình cáo từ. Tô Phủ viện tử rất lớn, hẳn cũng không phải lần đầu tiên đến, sớm đã quen thuộc, chung quanh đi một vòng, dạng này góc độ thượng, chính dễ dàng nhìn thấy bên kia Tô Đàm Nhi cùng Ninh Nghị ở hai tòa tiểu lâu.

Tuyết lớn đầy trời, hẳn đứng ở đằng kia ánh mắt nghiêm túc nghĩ một lát, vừa rồi quay người rời đi, một đường xuyên qua mấy cái tuyết động sân nhỏ, sắp tiếp cận cửa hông lúc, mới nghe được một thanh âm từ chỗ không xa truyền đến: "Tịch chương quỹ, thật là khéo!"

Trên thực tế dạng này "Xảo ngộ" sớm đã không phải lần đầu tiên, Tịch Quân Dục tâm tình tại hôm nay có chút bức bối, hơi nhú nhú mảy, nhưng vẫn là hướng một bên chấp tay thì lễ: "Thất thiếu, thật là khéo."

Từ bên kia tới chính là một tên ăn mặc hoa lệ công tử trẻ tuổi, cầm trên tay một cái quạt xếp, tuổi tác không lớn, gương mặt ngược lại là có chút non nớt lấy vui. Tô gia tam phòng Tô Văn Quý cười tới: "Tịch chương quỹ vất vả, đã như vậy xảo ngộ, vừa vặn hôm nay gia phụ tại dẫn xuân lâu thiết yến, không biết Tịch chương quỹ. . ."

"Ha ha, cảm ơn thất thiếu cùng Tam Lão Gia hảo ý, chỉ là Quân Dục còn có chuyện quan trọng tại thân, cái này yến hội sợ là không rảnh tiến đến."

"Tịch chương quỹ, ngươi không muốn mỗi lần đều như vậy nói nha. . ."

"Thất thiếu sao lại không phải mỗi lần đều là nói như thế"

"Vậy được rồi." Tô Văn Quý chính chính dung mạo, "Tịch chương quỹ, ta biết ngươi ưa thích nhị tỷ."

Tịch Quân Dục bình tĩnh, sau đó cười nhạt một tiếng: "Như thế có chút ý mới."

"Tịch chương quỹ, ngươi làm gì không thừa nhận, chuyện thể này, trong nhà người có quyết tâm ai cũng có thể nhìn ra. . . Nói thực ra, lúc trước chúng ta đều coi là nhị tỷ sẽ chọn ngươi, ngày đó phụ thân cũng nói: 'Sợ là tuyển Tịch Quân Dục, chuyện kia liền phiền phức.' bây giờ việc này không cần thiết giấu diếm ngươi, mọi người đều biết năng lực của ngươi, nhị tỷ thủ hạ sinh ý, có một nửa đều là ngươi chống đỡ lên, có thể sau cùng nhị tỷ cũng tốt, đại bá cũng tốt, gia gia cũng tốt đều không có tuyển ngươi."

Dù sao đã mở miệng, Tô Văn Quý huy động trên tay còn có không có mở ra quạt giấy một mạch mà nói tiếp: "Ai cũng không biết vì cái gì bọn họ muốn chọn cái kia Ninh Nghị, ngươi đừng nói ta nói đến khó nghe, ta chính là đang kích bác ly gián. Những chuyện này ta không châm ngòi ngươi cũng biết nghĩ như vậy, mà lại vừa rồi tại phía trước, cái kia Ninh Nghị không ở tại chỗ cũng đại xuất danh tiếng, ngươi có biết hay không gia gia biết càng ngày càng coi trọng hẳn, hẳn bất quá là cái người ở rề. . ."

Tịch Quân Dục nghe lời nói này đi xuống, sau đó lạnh nhạt cười cười: "Thất thiếu, ta biết bọn họ bây giờ chưa động phòng, đến bây giờ đều là chia phòng mà ngủ, nhìn như phu thê thật là người lạ người. Chỉ cần bọn họ chưa từng động phòng, cái này người ở rề cũng là chuyện tiểu lâm."

"Chung quy động phòng! Ngươi ta đều biết ta nhị tỷ tính cách, nàng như là đã bắt đầu cùng cái kia Ninh Nghị ở chung, thì chung quy động phòng. Nàng từ nhỏ giáo dưỡng liền tốt, không tuân thủ chuẩn mực đạo đức sự tình nàng căn bản sẽ không đi làm, nàng đã tiếp nhận. . ."

"A, thất thiếu, ngươi chính là dạng này không chút kiêng kỵ nghị luận tỷ tỷ ngươi. . ."

Tịch Quân Dục lắc đầu, cất bước tiến lên. Hậu phương Tô Văn Quý khẽ cắn môi: "Làm sao đàm luận đều là như thế này! Tịch Quân Dục ngươi rõ ràng tỷ tỷ sớm tối nhất định sẽ tiếp nhận hẳn. Ngươi bộ đáng này căn bản không thể nào. . ."

Lời còn chưa dứt, Tịch Quân Dục đột nhiên rơi quá mức, nhanh chân đi tới, hẳn dáng người cao to, vốn là lộ ra cao lớn, mấy năm thương trường đốc sức làm, mặt âm trầm bước nhanh đi tới, Phong Tuyết đề thi mưa ở giữa, khí thế kia cũng xác thực có mấy phần khiếp người. Hẳn nhìn chăm chăm Tô Văn Quý nhìn một hồi, sau đó cười lạnh, lắc đầu: "Thất thiếu, khác ngày thơ. . ."

Tịch Quân Dục thường thường vào phủ thương nghị sự tình, Tô Văn Quý cũng thường thường tới các loại, mấy lần "Xảo ngộ" tất cả mọi người là hòa hòa khí khí nói chút lời khách sáo, Tô Văn Quý chưa từng gặp qua luôn luôn thông dong lạnh nhạt, tính trước kỹ càng Tịch Quân Dục loại này sắc mặt.

Lúc này hẳn hơi sững sờ, sau đó mở miệng nói: "Tịch, Tịch chương quỹ, ngươi như đến ta bên này, lập tức chính là Tô Phủ một chỗ đại chương quỹ, Tô gia tam phòng hết thảy tư nguyên mặc cho ngươi điều phối, ngươi phải có bao nhiêu ít đi cầu, chỉ cần chúng ta có thể làm được, tự nhiên cũng cùng nhau đáp ứng ngươi, ngươi nếu có thể đem những tư nguyên này kinh doanh tốt, nhị tỷ dù sao chỉ là một nữ nhân, tương lai nàng tiếp nhận phòng lớn không được, ngươi như muốn lấy được nàng, tự nhiên cũng có rất nhiều biện pháp. . . Cha ta nói ngươi là người thông minh, ai cũng biết ngươi là người thông minh, chúng ta bên này có thành ý, thêm lời thừa thãi không cần thiết nói, ngươi tự suy nghĩ một chút là được. . ."

30. Chương 30: Già Lam Vũ (hạ)

"... Ngươi như đến ta bên này, lập tức chính là Tô Phủ một chỗ đại chương quỹ, Tô gia tam phòng hết thấy tư nguyên mặc cho ngươi điều phối, ngươi phải có bao nhiêu ít đi cầu, chỉ cần chúng ta có thể làm được, tự nhiên cũng cùng nhau đáp ứng ngươi, ngươi nếu có thể đem những tư nguyên này kinh doanh tốt, nhị tỷ dù sao chỉ là một nữ nhân, tương lai nàng tiếp nhận phòng lớn không được, ngươi như muốn lấy được nàng, tự nhiên cũng có rất nhiều biện pháp. ... Cha ta nói ngươi là người thông minh, ai cũng biết ngươi là người thông minh, chúng ta bên này có thành ý, thêm lời thừa thãi không cần thiết nói, ngươi tự suy nghĩ một chút là được. ..."

Trong gió tuyết vang lên cái kia Tô Văn Quý thanh âm, trên thực tế cũng sớm đã chuẩn bị kỹ càng muốn nói với hắn đi ra. Tại Tô gia phòng lớn mấy tên chương quỹ giữa, Tịch Quân Dục thông minh tháo vát, luôn luôn là trong đó chói mắt nhất một người, tuy nói bây giờ tại tư lịch trên còn không sánh bằng mấy cái lão nhân, nhưng hắn tại tương lai có thể chống lên Tô gia nửa bầu trời sự thật lại không có bao nhiêu người hoài nghi, thậm chí đa số người đều nói, cái này Tịch Quân Dục vốn là đọc sách thi trạng nguyên tài liệu, Ô gia bỏ ra nhiều tiền mời hắn đi qua hắn cũng chưa từng đáp ứng, hắn biết lưu tại Tô gia, kỳ thực chỉ là vì cái này Nhị Tiểu Thư Tô Đàm Nhi mà thôi.

Cũng là bởi vì này, từ khi Tô Đàm Nhi thành thân, Tô Văn Phụng cùng Tô Văn Quý liền một mực ý đồ tiếp cận đối phương, thả ra hảo ý. Tô Văn Quý này người tự biết bản sự là không được, nhưng luôn luôn tự xưng là Tô Vô Kỵ, chiêu hiền đãi sĩ, đối với người có năng lực cực kỳ hậu đãi, ý tứ cũng là "Ta có lẽ không quá mức năng lực, ta chỉ cần đem sự tình thả cho người có năng lực đi làm là được", thái độ như vậy đã từng từng chiếm được ngoại giới không ít khen ngợi.

Bất quá, lúc này Tịch Quân Dục nghe xong hắn nói chuyện, thì như thể nhìn hắn một hồi, sau một lát, bàn tay tại trên bả vai hắn dùng lực vỗ xuống, tại Tô Văn Quý nghi hoặc bên trong, vẫn như cũ là lắc đầu cười lạnh: "Thất thiếu, khác ngày thơ. ..."

"Đây là ngươi cơ hội tốt nhất. ... Ngươi biết ta nói có phải thật vậy hay không."

Không mò ra ý nghĩ của đối phương, Tô Văn Quý cũng bị thái độ đối với địa phương làm cho hồ đồ, Tịch Quân Dục đập vào trên bả vai hắn bàn tay dùng lực rất nặng, hắn cũng chỉ đành tái diễn những lời này, sau một lát, nhưng gặp Tịch Quân Dục thờ dãi.

"A, thất thiếu, chiêu hiền đãi sĩ, bao quát lấy dùng người, là chuyện tốt. Ta biết đây là Tam Lão Gia dạy ngươi, không có cách nào quản lý, cũng không cần khoa tay múa chân, vốn cũng là cái mưu lợi biện pháp, có thể ngươi không hiểu, chánh thức có thể dùng người người, cũng nhất định phải đè ép được người mới được, nếu có một thủ hạ hai người ý kiến không hợp nhau, ngươi lại ngay cả cái đều quyết đoán năng lực cùng uy vọng đều không có, ngươi dùng như thế nào người!"

Nhìn lấy nam tử trước mắt, Tịch Quân Dục ngọt tự hiểu là buồn cười. Tô Văn Quý muốn nửa ngày: "Chỉ ít. ... Cái này đối ngươi há không ngược lại là một chuyện tốt sao!"

Tịch Quân Dục lắc đầu: "Ta Tịch Quân Dục, sẽ không theo nhất định thất bại người đứng chung một chỗ."

Hắn nói xong câu đó, quay người rời đi, mắt thấy thân ảnh kia nhanh chân đi xa, Tô Văn Quý chân chờ một hồi lâu, rốt cục ý thức được một điểm: "Ngươi tức giận! Ngươi tức giận!"

"Câu nói này vẫn còn tính toán có chút tiến bộ." Tịch Quân Dục lạnh nhạt nói, sau đó cũng không quay đầu lại phát phát tay, tuyết hoa giống như là trên không trung đột nhiên nổ tung, "Tinh đi, thất thiếu, các ngươi đều không lại Tô Đàm Nhi, nàng từ vừa mới bắt đầu, liền không có đem các ngươi để vào mắt!"

Phong Tuyết đề thi múa, Tô Văn Quý trợn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy cái kia một bộ mặc áo thân ảnh nhanh chân rời đi, một lát sau, vừa rồi mãnh liệt cau mày, kiềm chế nộ khí, tuy nhiên thầm nghĩ lấy nhiều lần như vậy tiếp xúc cái này tựa hồ là lần đầu tiên để Tịch Quân Dục thay đổi mặt không chế, tức giận, nên có chuyển cơ, nhưng bởi vì Tịch Quân Dục cái kia mấy câu, khó chịu tâm tình vẫn là ép không đi xuống, sau đó, thuận tay nhất quyền đánh ở bên cạnh trên cành cây.

Bản thân hắn khí lực không lớn, ngày bình thường dạng này đánh lên nhất quyền, chỉ là biết đau nhức mà thôi, cái này lúc sau đã làm tốt đau chuẩn bị, cắn chặt hàm răng tay trên không trung lắc lư mấy lần, Hô một chút, toàn bộ cổ đều là rét lạnh rét lạnh, trên bờ vai cũng đây là tuyết đọng. Tức giận ngẩng đầu đi lên vừa nhìn, ánh mắt lập tức thay đổi hoảng hốt, miệng há ra, thần sắc kinh khủng mắt thấy liền muốn nổi lên. ...

Từ xa nhìn lại, dưới cây bóng người đem cây kia đánh nhất quyền, gốc cây kia ung dung mà dao động mấy lần, sau đó. ... Oanh hoa

Trắng lục giao nhau nhan sắc đem bóng người bao phủ đi xuống, hai cánh tay cùng một chân tại trên đồng tuyết lay động giãy dụa lấy.

Một lát sau, nơi đó truyền đến nha hoàn tiếng hô: "Có ai không có ai không thất thiếu gia bị tuyết vui lấp rồi"

Truy cầu

"... Tuổi thanh xuân rôm rả tiếng cười, người người khát khao,

Sử sách ấy nhẹ nhàng, đặt bút viết thật không ngoa.

Pháo hoa dễ tàn, đời người dễ tan,

Em tự hỏi sao tôi không về tìm ra sự thật. . .

Ngàn năm sau bao kiếp thâm tình có còn ai chờ đợi,

Còn chuyện Ngụy thư Lạc Dương Thành, sử sách đã ghi, sao có thể không là sự thật.

Nếu em có thể bước qua cánh cửa tiền kiếp,

Đề cùng hồng trần, cùng anh phiêu bạt suốt đời. . ."

Dây đàn nhẹ vang lên, một tiếng một tiếng còn như dòng nước uyển chuyển, nữ tử tiếng nói nhàn nhạt, giọng hát bên trong, có tìm tòi, có trầm tư, có nghi hoặc, nàng đang hát pháp giữa kết hợp xưa nay hát từ hát khúc lúc một số đơn âm kiểu hát, lại đem Ninh Nghị vừa rồi dạy nàng lúc những cái kia chuyển hướng xuống tới, làn điệu không cao, mềm mại kéo dài như thuần từ.

Nam tử liền tại dạng này trong tiếng ca tinh tế vỡ nát mà lột đi trứng vịt vỏ trứng, Hồ Phách nhan sắc theo vỏ trứng rơi xuống mà dần dần xuất hiện trong không khí, ở cái này cùng Tống Triều tương tự niên đại bên trong, trứng muối tại vui trong tiếng lần thứ nhất xuất hiện tại người trước mắt, sau đó bị thả tại phía trước bát sứ bên trong, màu hồ phách Lòng trắng trứng bên trong hoa văn giống như. Ninh Nghị nghe Niếp Vân Trúc hát ra cái kia cùng nguyên bản có phần có khác biệt 《Già Lam Vũ》, mơ hồ trong đó có thể cảm thấy một tia Cổ Vận.

Cho dù thân ở tại thời đại này, hứa lâu dài chứng kiến hết thấy vẫn là cuộc sống đơn giản, đơn giản mà buồn tẻ, ngày bình thường đi tại Tần Hoài Hà một bên, những lâu thuyền kia kiến trúc cũng không như điện trong mắt đập đến tốt như vậy nhìn, trên đường các loại đồ đạc bán thiu. Cổ Vận loại vật này, từ là một loại đặc biệt tâm cảnh, như cùng hần mỗi đêm nhìn xem Tô gia trong viện đèn đuốc, như là hôm đó dạy Tiểu Thiên hát mấy lúc có trăng thanh, như là mưa to như trút nước ở giữa trong tiểu lâu bên ngoài nhàn hạ, làm cho hần liên tưởng đến rất nhiều năm sau thời điểm, Cổ Vận cũng mới biết tự tâm giữa đi ra. Hần dù sao cũng là cái người hiện đại, dạng này tâm cảnh, mới nhất là lắng đọng thời gian khi tức, Như Thi như từ.

Yên tĩnh nghe xong cái này từ khúc, Niếp Vân Trúc cũng có chút muốn nói lại thôi. Nàng từ chưa từng nghe thấy dạng này Dân Ca bài dân ca, thế nhưng là những cái kia có thể đăng nơi thanh nhã Nhạc Khúc bên trong, cũng không có như thế kỳ quái kiểu hát. Ngàn năm đi hàng, Nhạc Khúc một đạo đi đều là đàn thanh âm vui con đường, cho dù ngàn năm về sau, mỗi một chi kịch địa phương khúc theo đuổi kiểu hát kỳ thực đều là từ khí thế ý vị trên bỏ công sức, muốn nói biến hóa, kém xa kết hợp các loại phong cách âm nhạc hiện đại tới phức tạp, cái này một khúc hát xong, lấy Niếp Vân Trúc công lực tự nhiên liền có thể rõ ràng cảm nhận được ca khúc giữa theo đuổi phức tạp biến hóa, nói theo một ý nghĩa nào đó, loại này đơn giản nông cạn tại một phương diện khác nhưng lại truy cầu kỹ xảo biến hóa phức tạp tới cực điểm Nhạc Khúc gần như Tà Đạo, nhưng đối với nàng mà nói, xác thực cũng có được rất nhiều rung động cùng dẫn dắt.

Một phương diện khác, lời bài hát lại có chút quá trắng nhạt, có nhiều chỗ hình như có chấp vá hiềm nghi. . . Nàng nhìn xem Ninh Nghị. Có lẽ là tùy ý, giống như là tùy ý nói một câu, không có lo lắng đeo đuổi thú vị hát từ phương pháp, sau cùng liền liêu ra dạng này một ca khúc giống như. Chỉ là cho dù dạng này, cũng thật sự là quá khiến người kinh dị, cái kia tán toái trắng nhạt Từ Ngữ trên thực tế cũng có được một số như có như không ý cảnh, hạ bút thành văn như một cái bất cần đời trò chơi. Trước lúc này, Niếp Vân Trúc chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày sẽ bị dạng này một khúc nhạc làm cho có chút luống cuống, loạn tâm tự.

"Công tử cái này kiểu hát, thế nhưng là ngày bình thường tùy ý bình thẩu sao" tuy nhiên làm cho người khó có thể tin, nhưng muốn đến cũng chỉ có thể là dạng này, nếu thật là quen thuộc âm luật, sợ là biên thủ Dân Ca điệu hát dân gian cũng sẽ không biến thành dạng này.

"Có thể nghe sao "

"Kỳ quái, nhưng là thú vị." Niếp Vân Trúc ngẫm lại, cẩn thận chọn từ, sau đó cười nói, "chỉ bất quá. . . Sợ là chỉ có thể ngày thường tiêu khiển, hoặc hai ba hảo hữu tụ hội lúc tùy ý hát một chút, ách. . . Sợ là. . ."

Nàng có chút không tốt lắm nói, Ninh Nghị cười rộ lên: "Đội không được nơi thanh nhã, ha ha." Lược ngừng một lát, "Bất quá đáng lẽ cũng chỉ là ta thích mà thôi, chính mình nghe một chút, cảm thấy thú vị."

Ninh Nghị hành sự luôn luôn hiền hoà dẫn đầu ý, Niếp Vân Trúc sớm thành thói quen một số, lúc này gặp hần thái độ, trong lòng những cái kia nghi hoặc cùng hỗn loạn cũng đã qua, bất quá là thủ cô quái chút ca khúc mà thôi, chỉ cần có thể hát tới nghe, nói chung cũng đều là để cho lòng người vui vẻ mà thôi. Nàng vốn nên đối với âm luật chi đạo nghiên cứu sâu đậm, cũng có một chút cần bảo vệ quy tắc phòng tuyến cuối cùng. Nhưng lúc này lại đối với chuyện trước mắt không cảm thấy kỳ quái, chỉ cảm thấy đối phương vốn nên như vậy mới là.

"Nhưng thật ra là dễ nghe." Nàng cười gật gật đầu, "Chỉ là. . . Dĩ vãng chưa từng nghe qua dạng này Từ Khúc, muốn toàn dùng mới Khúc Phổ, là đến nghiên cứu mấy ngày. . ."

Ninh Nghị cười gật đầu: "A, đương nhiên, ta lại không thời gian đang gấp, kỳ thực có thể nghe tới một lần đã cảm thấy rất tốt, vừa rồi liền rất tốt nghe."

"Công tử quá khen, kỳ thực rất nhiều nơi nghệ thuật ca hát không phát huy ra được. . ." Niếp Vân Trúc nói, sau đó nhìn về phía trong chén trứng vịt, "Cái này trứng vịt muối, là sao thành dạng này "

"Cái này gọi trứng muối, người đặt tên gọi phi thúy trứng mã não trứng phú quý trứng cái gì cũng được. . . Cái này một vỏ cho người nếm thử, cái này một vỏ ta lấy đi, về sau bán quý một điểm, cần phải có sinh ý, khắp thiên hạ cần phải chỉ một nhà ấy, không còn chi nhánh mới đúng. . ."

Ninh Nghị cười đem trứng muối giới thiệu một phen, hần nguyên bản xin nhờ Niếp Vân Trúc ướp gia vị hai vỏ hết thấy năm mươi cái, lúc này ngược lại chỉ tính toán cảm một vỏ đi. Dù sao hần làm cái này cũng chỉ là muốn ăn, cho ai bán đều như thế, Niếp Vân Trúc hiểu Nhạc Khúc, về sau vẫn phải xin

nhờ nàng Phổ Nhạc đầu, cho là đầu tư.

Nho nhỏ mà khước từ một phen, sau đó Niếp Vân Trúc vẫn là đành phải nhận lấy, lại rảnh rỗi trò chuyện một trận, Niếp Vân Trúc từ phòng bếp tìm mấy cái cọng cỏ dây thừng đem cái kia vò nhỏ cột lên, Ninh Nghị nhắc lên ngói đàn cáo từ rồi đi, Niếp Vân Trúc tiến hẳn đến ngoài cửa, không lâu sau đó vừa rồi gây trở về phòng.

"Mưa mịn mù, cổ hương chìm sâu trong những cỏ cây. . ."

Nhẹ giọng phòng đoán, hừ phát cái kia Nhạc Khúc, Niếp Vân Trúc đi đến bên cạnh bàn, nhìn lấy cái kia sáng tác bài hát từ giấy bản thảo, sau đó cầm chén lên bên trong trứng muối, hàm răng khê mở, cắn một cái, tinh tế nhấm nuốt ở giữa, trong miệng còn tại mỗi chữ mỗi câu mà ngâm nga lấy cái kia lời bài hát.

Chưa từng nghe qua cổ quái Từ Khúc, chưa bao giờ ăn rồi trứng vịt vị đạo, những vật này tràn vào trong lòng. Vừa rồi Ninh Nghị tại lúc, tâm là an tĩnh, lúc này lại chẳng biết tại sao thay đổi có chút loạn.

"Sắc sở công thành, chiêm cửu rễ cây già, bàn đá trên vang vọng chính là đợi thêm. . ."

"Mưa mịn mù, cổ hương chìm sâu trong những cỏ cây. . ."

"Ngoại ô mục tiếng địch, rơi vào toà kia Nomura, duyên phận lạc địa sinh căn. . ."

"Ta nghe nói, người thủy chung một người. . ."

"Để cùng hồng trần, cùng anh phiêu bạt suốt đời. . ."

Nhẹ nhàng tiếng nói chỉ là nhàn nhạt hừ, trong đầu lại nhớ tới rất nhiều chuyện, nhớ tới vừa rồi hai người cùng nhau xe đẩy khi trở về tình cảnh, nàng thả ra trong tay trứng muối, đi tới cửa một bên, nhẹ nhàng mở cửa, Phong Tuyết từ bên ngoài ủng hộ tiến đến, nàng đứng ở đằng kia hướng phương xa trên đường trông đi qua, cái kia đạo áo xanh trường bào thân ảnh chống đỡ cây dù, tại trong gió tuyết dần dần từng bước đi đến, đã chỉ còn lại một cái sau cùng mơ hồ hình ảnh.

"Nhuộm hồng trần. . ."

Trong lòng phanh phanh rung động, cảm thấy mình giống như là đứng tại hồng trần cửa, ở ngực hơi hơi phập phồng, suy nghĩ như nước thủy triều, khi thì cảm thấy cái kia bài hát vừa ý cảnh khó tả, khi thì cảm thấy lại có khác biệt một ít gì, thùng thùng thùng, thùng thùng thùng, ở ngực liêu mạng đánh, sau đó lại cảm thấy mình muốn quá nhiều.

"Ninh công tử là chính nhân quân tử, làm chỉ là tùy ý viết xuống Từ Ngữ. . . Niếp Vân Trúc. . ."

"Niếp Vân Trúc Niếp Vân Trúc Niếp Vân Trúc. . ."

Xa xa thân ảnh sớm đã biến mất tại trong gió tuyết, nàng đem cái kia cửa phòng đóng lại, nhếch miệng, đi trở về bàn tròn bên cạnh ngồi xuống, đúng là chính mình nghĩ quá nhiều. Nàng đưa tay chống đỡ ở trên mặt, nghiêng đầu nhìn cái kia lời bài hát, trong miệng nhẹ giọng hát vài câu, sau đó lại nằm xuống, cái cảm đặt tại trùng điệp trên hai tay, phẳng trông đi qua, cái kia cắn một cái trứng muối thì đặt ở cách đó không xa, ngoài cửa xuyên thấu vào một chùm ánh sáng nhạt chiếu xạ mà đến, đang ở cái kia Hồ Phách về màu sắc, tràn lên trong suốt Hà Thái.

Nàng thì như thế nằm sấp ở nơi đó, kinh ngạc nhìn nhìn cái kia trong suốt nhan sắc một hồi lâu, ánh sáng trong căn phòng mờ tối, cô bé cũng giống như. . .

Khốn kiếp

PS: Có vẻ như có ít người luôn cho là người cổ đại thì đến cỡ nào thể thơ cổ đạt dào, bọn họ tựa hồ trong lúc phát tay đều tràn đầy thể văn ngôn phong thái, nguyên có hiện đại ca khúc là vô luận như thế nào sẽ không thụ chào đón mà lại tại bất kỳ tình huống gì hạ đều sẽ bị xem như dị đoan. Nơi này nói một chút, cổ nhân, tại Tiên Tần Thời Kỳ, bọn họ ngày bình thường nói chuyện với nhau, đều là thể văn ngôn cách thức, nhưng là đến Đường Triều bắt đầu, cơ bản thì biến thành nói linh tinh, thể văn ngôn chỉ là một loại viết hình thức. Những thứ này nói linh tinh kỳ thực cùng chúng ta bây giờ không sai biệt nhiều, Thủy Hử Truyện loại hình nói linh tinh vốn là có thể đại biểu một số, nhưng bất kể có phải hay không là nói linh tinh vốn nên, đã thành sách, những thứ này nói linh tinh vốn nên phương thức nói chuyện kỳ thực so sánh lúc ấy chân thực nói lời hơn nửa vẫn là đến về nho nhã mấy phần. Tống Nguyên Minh Thanh, đặc biệt là đến Minh Triều, quan phủ bộ cáo cái gì đều muốn câu dùng nói linh tinh, Thanh Triều Quang Tự cho quan viên châu phê giữa từng có "Các người làm Đốc Phủ" nên như thế nào như thế nào thuyết pháp.

Nguyên có không muốn thật sự cho rằng cổ nhân thì nhất định cùng chúng ta đem kém bao nhiêu nhiều ít, hiện đại ca khúc phóng tới cổ đại đương nhiên đợi không nơi thanh nhã, người muốn nói ta đây chính là nhã, không có khả năng, nhưng mà hai, ba người ở giữa tư nhân giải trí một chút, cái kia thật không phải cái đại sự gì. Mà lại hiện đại ca khúc Từ Khúc kiểu hát theo cổ đại không giống nhau, người so sánh Kinh Kịch Việt kịch các loại tên vở kịch, thì sẽ phát hiện trong đó khác biệt, cổ đại kiểu hát đi phương hướng không giống nhau, nguyên có, phức tạp hơn càng cổ quái ca hát phương pháp, có lẽ bọn họ không thích ứng, nhưng là trong âm thầm cảm thấy thú vị có ý mới, cái này hẳn là không cái gì khó có thể lý giải được. Huống chi. . . Người ta muối muối có hảo cảm trước đây đây. . .

Ta không truy cầu cái gì thuần túy Cổ Vận, thí dụ như nói, người đã viết Cổ Đại Văn, thì nhất định phải dựa theo cổ đại phương pháp đến, làm cho người ta cảm thấy cổ đại cảm giác, thậm chí có người nói không muốn phát minh dạng này không muốn phát minh như thế, phải gìn giữ nguyên trạng nguyên vị

cổ đại ta không truy cầu những thứ này. Ta muốn viết cổ sự cũng không phải cái gì thói quen thức "Cổ đại quan trường văn", "Cổ đại tranh bá văn", "Cổ đại chùng Điền Văn", "Cổ đại vô hiệp văn", ta không truy cầu thói quen thức đồ vật. Nếu như người muốn nói định nghĩa một chút thiên văn chương này, như vậy rất đơn giản: Một người hiện đại trở lại cổ đại phát sinh một dây chuyện. . . Chỉ cần là khả năng phát sinh, cảm thấy thú vị, ta cũng sẽ không kiêng kỵ, người như trở lại cổ đại, người chẳng lẽ không hoài niệm TV người không có niệm ca khúc người không có niệm bột ngọt hần đầu tiên nhất định phải là cái người hiện đại, ta tuyệt sẽ không vì cái gì Cổ Vận để nhân vật chính biến thành cái người cổ đại, như thế thì không hợp lý, ta Cổ Vận, từ phương diện khác qua bày ra, một cái "Người hiện đại" trở lại "Cổ đại", đây chính là kịch vui xung đột, người hiện đại cùng cổ đại đồng dạng đều là trọng yếu.

Ta vén vén truy cầu nhân tính hợp lý, cho hần một hoàn cảnh, khả năng phát sinh ta mới khiến cho hần phát sinh, thật giống như nói ở trên, ta để ca khúc xuất hiện, là dựa vào dạng này một hệ liệt cân nhắc, ta có nghĩ qua những thứ này, ta biết người cổ đại nói chuyện dùng nói linh tinh, nguyên có cái này liền đây đủ.

Đương nhiên, về phần căn bản không nguyện ý tin tưởng cái này, không biết cái gì gọi là về không biết cái gì gọi là Dân Ca đem người cổ đại xem như ngoại tình nhân suy nghĩ, vậy ta cũng không có cách nào.

Ân, ta tin tưởng đến bây giờ, tại Cổ Vận thượng, ta là tạo nên tốt.

Nơi này là Vô Triều.

Ân, cứ như vậy, theo thường lệ câu điểm kích, cắt giữ, phiếu ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

31. Chương 31: Đàm tiếu

Mã xe rời đi Tô Phủ, Tống Mậu vén rèm lên nhìn xem phía ngoài Phong Tuyết, sau đó quay đầu hướng Tống Khai xác nhận một lần chuẩn bị xong quà tặng.

"Lần trước mua được viên kia Nhân Sâm. . . Sau đó là cầu Lâm Phủ cùng Lâm Đại Gia viết chữ. . . Ân, Nhân Sâm thả trung gian, không đáng chú ý một điểm, Tần sư thích nhất là tranh chữ, bức chữ này hần làm là ưa thích. . ."

Tống Khai đi theo Tống Mậu bên người đã khá hơn chút năm, làm người cẩn thận có thể dựa vào, những thứ này sớm đã giao phó sự tình không có khả năng phạm sai lầm, Tống Mậu sơ dĩ xác nhận một lần, cũng chỉ là không có chuyện để làm mà thôi. Đối với mới vừa cùng Tô Văn Hưng mẩu đối thoại đó, hần thật sự là hơi xúc động, cái này cháu ngoại năng lực không đủ, nhân giới không rộng sự tình quả thực làm hần thờ dài , bất quá, trước mắt cũng thật sự là không cách nào có thể nghĩ.

Đương nhiên, muốn từ thân tình trên nói đến, Tống Mậu cùng Tô gia tuy nhiên đi được gần, nhưng nếu thật muốn nói cùng cái này muội muội cháu ngoại ở giữa có cái gì như chân với tay thân tình, còn có là không thể nào. Bản thân tại quê nhà hần cùng làm Tô Phủ Nhị phu nhân đường muội cũng không có quá nhiều lui tới, về sau thoảng phát tích, Tô gia hoa đại bút tiền tài đầu tư đến trên người hần, đưa than khi có tuyết hần ghi ở trong lòng , bất quá, cái này cơ vốn cũng là đối với Tô Thái Công cùng Tô gia mà nói.

Thời gian trôi qua, bây giờ hần đã đứng hàng Tri Châu, dĩ vãng Tô Phủ xem như sau lưng của hần một sự giúp đỡ lớn, bây giờ lại cũng bất quá là dệt Hoa trên Gấm mà thôi. Tô gia nhị phòng tương lai nếu có thể chương khống toàn bộ Tô gia, với hần mà nói, tự nhiên có ít chỗ tốt, nhưng quan hệ nhưng thật ra là không lớn. Tô Văn Hưng cùng hần dù sao cũng là càng gần một chút thân thích, như hần có thể chương khống Tô gia, đại gia lợi ích liên lụy cũng liền gần một chút, nhưng là lấy cái này cháu ngoại tư chất, có thể hay không quản tốt Tô gia, trên thực tế cũng là tại cái nào cũng được ở giữa, ngày sau nói không chừng ngược lại liên lụy chính mình.

Mà nếu như là cái kia Tô Đàm Nhi chương khống Tô gia, nữ oa nhi kia là có năng lực, càng có thể xem xét thời thế, chính mình Tri Châu thân phận, đối phương nhất định sẽ bộ đỡ được đến, trên thực tế cái này một cổ trợ lực cũng sẽ không thay đổi. Mà bởi vì chính mình tồn tại, muội muội cùng cháu ngoại cái này một chi coi như lấy không được Tô gia quản sự quyền, nhưng trên thực tế cũng vẫn biết giữ lại Tô Gia người thân phận, có chút tiểu quyền lực, áo com không ngại, cứ như vậy, đã có thể trở thành mình cùng Tô gia mối quan hệ, có lẽ đối với năng lực không đủ Văn Hưng tới nói, cũng chưa chắc không là một chuyện tốt.

Trong đầu hần đang do dự muốn hay không làm lựa chọn như vậy, đương nhiên, bây giờ Tô Thái Công còn có khoẻ mạnh, hần tự nhiên cũng là bận tâm Thân Tộc quan hệ, đối với muội muội cháu ngoại càng thân cận một số. Cái kia Thủy Điều Ca Đầu danh tiếng lúc trước hần cũng nghe qua, đương nhiên, gần nhất nghe ngóng một phen, lấy được tin tức lại có chút kỳ quặc, nếu thật là mua danh chuộc tiếng chi đồ, xem ở cháu ngoại thỉnh cầu thượng, chính mình cũng là biết thuận tay đem vạch trần. Cái này là buổi tối mới cần muốn cân nhắc sự tình, hần nhìn xem quà tặng, lắc đầu, quên sạch sành sanh.

Lúc này gặp hần biểu lộ, quần gia Tống Khai ở bên kia đem quà tặng đan đưa qua, sau đó cười cười: "Lão gia, Tần Công từ quan đã có mấy năm, nhưng gần đây nghe nói Bắc Địa cục thế phức tạp, Kim Liêu phân tranh nhiều lần, trong triều đình lại có đề Tần Công phục lên thanh âm, lão gia cảm thấy, Tần Công lại sẽ tái xuất sao "

Tống Mậu lắc đầu, ngừng một lát mới vừa nói: "Sợ là rất khó, Tần sư ngày đó rời đi, trong đó tình huống phức tạp. Hắc Thủy chi minh, Tần sư một vai nhận hạ sở hữu chịu tội, nhưng thật ra là vì những thứ khác người dưới lưng oan uổng, như là chuyện bình thường ngược lại cũng dễ nói, bất quá, lấy mấy năm gần đây tình thế tới nói, sợ là phục lên khó khăn. . ."

Võ Triều gần trăm năm nay quốc lực suy yếu lâu ngày, người Liêu một mực xâm lấn biên giới, Võ Triều trước tiên hai lần cầu hoà, ký kết Điều Ước đều là vì người chỗ lên án, sáu mươi lăm năm trước Đản Uyên Chi Minh nhục Nước mất chủ quyền, cơ hồ cắt đứt Võ Triều thu hồi U Vân Thập Lục Châu ý chí cùng khả năng, đến sáu năm trước Hắc Thủy chi minh giữa, cần bị giao nạp tiền cống hàng năm cơ hồ bị đề cao gần hơn hai lần, càng là tại đồng đảo Ái Quốc Nhân Sĩ trong lòng hung hăng xoạt một đao.

Lúc đó Liêu Quân xuôi Nam, vốn nên đảm nhiệm Lại Bộ Thượng Thư Tần Tự Nguyên là chủ trương gắng sức thực hiện chống cự, thậm chí thân phó tiền tuyến đốc chiến, nhưng về sau tiền tuyến mấy trận chiến thất bại, Chủ Hòa Phái chiếm thượng phong, quyết định nghị hòa về sau, nghe nói có chút nản lòng thoái chí Tần Tự Nguyên lại từ tiền tuyến đem tới kiên trì gấp trở về, đón lấy nghị hòa sứ mệnh.

Nghe nói ngày đó hần đi đến Kim Loan Điện lúc trên thân chiến bào chưa thoát, râu tóc đều là loạn, áo giáp phá mấy chỗ, hun khói lửa cháy, trên tay cũng thụ thương, xem ra cực kỳ bi tráng, mọi người còn tưởng rằng hần muốn lấy cái chết can gián, lúc ấy mới kể vị một năm Quan Gia vội vàng gọi người giữ chặt hần, ai ngờ hần cũng không phải là muốn phản đối, đúng là muốn một vai đem hạ nghị hòa loại này tổn công mà không có kết quả sự tình.

Lúc đó trên triều đình tự nhiên cũng có các loại phản đối thanh âm, nói hần ở tiền tuyến đốc chiến bất lợi, như thế nào còn có thể gánh chịu nghị hòa chi trách, rõ ràng là muốn từ giữa cản trở, phá hư đàm phán hoà bình. Bất quá hơi hiểu một số nói chung cũng minh bạch cái kia mấy trận thất bại cũng không phải là vị này một mực vì Văn Quan Thượng Thư chi trách, vấn đề này thương nghị hai ngày sau đó, phía trên lại thật đem nghị hòa trách nhiệm giao cho hần.

Sau đó Hắc Thủy chi minh, lẽ loi chung quy chung quy cộng lại, tiền cống hàng năm cơ hồ gấp bội, bất quá cân nhắc đến Võ Triều tình huống, người Liêu đáp ứng tiền tài vài vốc chỗ thiếu sót, có thể gồm sừ, trôn ngoạn các loại đồ vật tương đề. Lúc này Đản Uyên Chi Minh đã qua một cái Giáp Tử, Liêu Quốc phát đạt, đối với những vật phẩm này nhu cầu cũng đã nhiều lên. Hòa đàm đạt thành về sau, tuy nhiên lúc ấy Quan Gia cũng không có xử trí hần ý tứ, nhưng Tần Tự Nguyên nản lòng thoái chí, dốc hết sức chống được chiến sự thất bại cùng nghị hòa nhiều hạng chịu tội, Thiên Lao quang sau một tháng tuy bị thả ra, nhưng vẫn là âm thầm từ quan mà đi, về sau hần liền nhà cũng không về, chỉ xưng: "Đây là tiếng xấu thiên cô, không mặt mũi nào gặp gia hương phụ lão." Liền tại Giang Ninh ẩn cư. Cho tới hôm nay, cũng không bị phục lên.

". . . Sợ là coi như phía trên thật làm cho Tần sư tái xuất, lấy Tần sư tâm cảnh, mấy năm này bên trong. . . Cũng là sẽ không lại rời núi." Tống Mậu nghĩ đến, như thế lắc đầu, trong xe yên tĩnh một lát, bên kia Tống Khai nhớ tới cái gì, hạ giọng.

"Lão gia, nghe nói Tần Công năm đó năng lực làm việc cực mạnh, rất nhiều chuyện trên xem ra không câu nệ tiểu tiết, nhưng xưa nay không người dám dùng cái này sự tình chi trích với hần. Mấy năm gần đây Kim Liêu phân tranh không ngừng, tiểu nhân cũng nghe đến một số thuyết pháp, nói năm đó Hắc Thủy chi minh, chính là lo lắng lấy năm đó Kim Quốc ngày càng hưng thịnh, nhiều lần hướng Liêu Quốc thỉnh cầu quyền mua bán không có kết quả, sau đó thiết kế lấy đại lượng hàng xa xỉ làm mồi nhử, kích động hai nước phân tranh. Hắc Thủy chi minh phía trước mấy năm, Võ Kim ở giữa liền có Hắc Thị mậu dịch lưu thông, sáu năm trước Hắc Thủy chi minh ký kết về sau, triều đình không ngừng hướng Liêu Quốc tiến cống, thậm chí vụng trộm vận ra đại lượng đồ sừ trôn ngoạn, thậm chí cả Sơn và Phấn chảy vào Kim Quốc, cũng có thuyết pháp, Quan Gia đem trong cung đình vật đều tuyền một nhóm đưa ra. Mà năm thứ hai, nửa chỉ. . ."

Tống Mậu nhú nhú mày: "Việc này nghe người nào nói tới "

"Trong nhà tứ thiếu gia từng cùng người nghị luận việc này, dường như tứ thiếu gia bản nhân phỏng đoán. . ."

"Lão tứ." Tống Mậu thở dài, "Lấy Nhất Quốc Chi Lực vì thế đánh bạc châm ngòi, như thế ý nghĩ thực sự quá ý nghĩ hảo huyền, a về không làm việc đàng hoàng, cả ngày sẽ chỉ mù muốn. . . Nhưng vô luận là thật là giả, chớ muốn cùng hần người nói lên."

"Tiểu nhân minh bạch."

Trong lúc nói chuyện, xe ngựa cũng đã tới mục đích. Nếu nói Tống Mậu cùng Tần Tự Nguyên cũng không phải là là chân chính sư đồ thân phận, chỉ là Tần Tự Nguyên năm đó quản Lại Bộ, Tống Mậu về sau dưng vào một số quan hệ, đối phương rồi chức về sau, tuy nhiên bởi vì Hắc Thủy chi minh nguyên nhân có thật nhiều người sẽ không tiếp tục cùng Tần Tự Nguyên có liên hệ, nhưng chỉ cần đến Giang Ninh, luôn luôn chu đáo Tống Mậu đều sẽ chấp đệ tử chi lễ tới một chuyến.

Tại nhân sinh của hần cách ngôn giữa, dật Hoa trên Gấm không bằng đưa than khi có tuyết, Tần Tự Nguyên hai đứa con trai bây giờ cũng ở quan trường, tuy nhiên bây giờ còn tại tứ phẩm trở xuống, nhưng Tần Tự Nguyên lúc trước thay một nhóm người lớn mang tiếng oan, có bối cảnh của hần tại cái này, tương lai rất có thể bị Quan Gia đại dụng. Đặc biệt là nhìn đoạn thời gian gần nhất tình huống, Tần Tự Nguyên qua mấy năm bị phục lên khả năng cũng không phải là không có.

Ẩn cư Giang Ninh về sau, Tần Tự Nguyên chỗ ở cũng không xa hoa, một cái thật đơn giản thư hương sân nhỏ mà thôi, Tống Mậu chấp đệ tử chi lễ đưa lên Danh Thiếp, chỉ chốc lát sau liền được thỉnh mời đi vào. Sau đó mới phát hiện, nơi này đã có một tên khác khách nhân, cái này ăn mặc hoa lệ lão già Tống Mậu trước đó chưa từng thấy, nhưng muốn đến thân phận bất phàm, về sau Tần lão một phen giới thiệu, Tống Mậu mới hiểu được thân phận đối phương.

Thành Quốc Công người phò mã Khang Hiền Khang Minh đồng ý, vị lão nhân này tuy không liên quan triều đình, nhưng hần là Đương Kim Thánh Thượng cô phụ, tại Văn Đàn danh dự cực thịnh, có thể cùng hần kết bạn, đối với làm quan chính mình, tự nhiên cũng là một sự giúp đỡ lớn, vội vàng lấy đệ tử chỉ lễ thăm viếng.

Tần lão cùng cái này đệ tử ngày thường là không có bao nhiêu quan hệ, bất quá mấy năm này hần hàng năm đều đến, lúc này đương nhiên cũng biểu hiện được thân thiết, hần vốn nên cùng Khang Hiền tại thường chút tranh chữ, lúc này liền kéo may mắn gặp dịp Tổng Mậu một khối tới, Tổng Mậu một thời gian cũng là thụ sủng nhược kinh, bất quá hần tuy có tài hoa, cùng hai người này so ra lại là kém rất nhiều, không dám loạn xen vào, chỉ là kính cần đứng hầu một bên, nghe hai người nghị luận nói chuyện với nhau, ngẫu nhiên hỏi đến hần, hần mới mở miệng trả lời, thâm nghĩ lấy mấy ngày nữa có thể đi Thành Quốc Công chủ phủ trên tiếp một chuyến.

Cũng là tại dạng này bầu không khí bên trong, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, sau đó lại là Tần Công tiểu thiếp Vân Nương thanh âm: "Bọn họ liền tại thư phòng thưởng họa đầu, công tử đi vào là được. . . Ách, đây là. . ." Tần lão cùng Khang Hiền đang nghiên cứu một bộ trường quyền, chỉ gặp Khang Hiền một bên nhìn kỹ, một bên thuận miệng nói ra: "Là đến, thật không biết có cỡ nào vật có thể làm lão phu giật mình. . ." Tần lão liền cười rộ lên. Sau đó, nhưng gặp có người đẩy ra cửa phòng khép hờ, đi tới.

Này người muốn đến cùng Khang, Tần hai người cũng rất quen biết, chỉ gặp hần mặc một thân trường bào màu xanh, trên tay lại là xách một cái cái bình, làm cho Tổng Mậu giật mình là, người tới lại chỉ có hai mươi tuổi ra mặt bộ dáng. Người kia tiến đến, nguyên bản cười muốn nói chuyện, trông thấy Tổng Mậu, cũng hơi hơi sững sờ, Tổng Mậu nghĩ thâm đây đại khái là Khang, Tần hai người thế hệ con cháu, đang muốn tự giới thiệu, Tần lão đã mở miệng.

"Ha-Ha, Lập Hằng người có thể đến, tới gặp gặp tới gặp gặp, vị này chính là lão phu năm đó đệ tử, Tổng Mậu, Tổng Dư Phồn. . ."

Người tuổi trẻ kia cười vừa chấp tay: "Tổng huynh, hạnh ngộ."

Sau đó, Tổng Mậu nghe được Tần lão nói ra: "Dư Phồn, đây là ta cùng Minh Công tiểu hữu. . ." Hần nói, "Ninh Nghị, Ninh Lập Hằng."

Tổng Mậu đồng tử hơi đổi, lập tức lộ ra chất phác nụ cười: "Ninh công tử. . . Chẳng lẽ chính là cái kia mấy lúc có trăng thanh Ninh Nghị Ninh Lập Hằng Ha-Ha, kính đã lâu."

Vài câu hàn huyên, sau đó, liền gặp Khang Hiền cùng cái kia Ninh Nghị tùy ý mà nói tới nói lui: "Mới vừa rồi không phải nói có chút đồ tốt lấy ra, chẳng lẽ liền tại cái này trong bình"

"Ha-Ha, tự nhiên." Ninh Nghị đem cái bình kia tiện tay bỏ lên trên bàn, "Vừa vặn Tổng huynh cũng tại, hôm nay liền một khối ném thử cái này trứng muối. . ."

Khang Hiền hơi sững sờ, sau đó tựa hồ có chút dở khóc dở cười lắc đầu: "May mà lão phu vừa rồi còn muốn lấy là bọc nào những thứ mới lạ, nghĩ không ra là chút thức ăn. Ninh Nghị tiểu tử, việc này có thể cũng không phải là lão phu khoe khoang, thiên hạ hôm nay, lão phu chưa từng ăn rồi thấy qua điểm tâm thức ăn thật là không nhiều, người hôm nay sợ là muốn xuất điểm xấu. . . A, cái này xem ra giống là trứng vịt muối, tuy nhiên bộ dáng không giống nhau, như thế ướp chế ra, cũng đơn giản là trứng vịt muối, người chẳng lẽ có thể ướp ra một đóa hoa đến không được. . ."

Ninh Nghị cười rộ lên: "Chính là ướp ra một đóa hoa đến để người xem một chút. . ."

Tổng Mậu đối với ngọt trứng trứng mặn cái gì đều không có bao nhiêu hứng thú, hần bây giờ đứng hàng Tri Châu, tại cái này trước mặt hai người cũng là một mực câu thúc. Lúc này nhìn lấy mấy cái người ta chê cười, sau đó cái kia tiểu thiếp Vân Nương từ bên ngoài bưng một chậu Thanh Thủy, cầm mấy cái pho bát đĩa tiến đến, lại cũng là cùng Ninh Nghị có chút rất quen đáng vẻ, nghĩ đến hôm nay Tàng Thư Lâu thấy, trong lòng vẫn rung động không thôi. . .

*

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

32. Chương 32: Phức tạp

Từ xế chiều Tổng Mậu rời đi bắt đầu, Tô Văn Hưng vẫn tại chờ đợi ban đêm đến.

Sở dĩ có dạng này bức thiết tâm lý, không hề chỉ là bởi vì chính hần, mà là bởi vì trước lúc này, hần liền đã theo mấy cái huynh đệ, bạn bè nói ngoa, lời nói

chính mình cậu tới, liền nhất định có thể đem cái kia Ninh Nghị mua danh chuộc tiếng văn sĩ gương mặt vạch trần, đây cũng là vì cái gì làm xuất hiện Tàng Thư Lâu Tổng Mậu khen lớn Ninh Nghị tình huống về sau, Tô Văn Hưng biết vội vã mà chạy tới hỏi thăm lý do.

"Ta nhìn cừu cừu ngươi không phải là không muốn tham gia đến những chuyện này bên trong tới đi, ngươi nhìn hẩn tại Tàng Thư Lâu nói những lời kia. . . Rõ ràng ngay từ đầu không biết Ninh Nghị cũng là lão sư nha, lời nói nói ra miệng, nói người khác có đại tài cái gì, hiện tại thu không trở lại. Lão ngũ, ngươi cũng đừng dọa người. . . Hừ, thật không biết cái kia Ninh Nghị đến cùng là làm những gì, đem người hù đến sùng sốt một chút, các ngươi nói hẩn trước kia không phải ngành gì tên lừa đảo đi. . ."

Thiên đã hoàng hôn, mấy tên nam tử trẻ tuổi ngồi ở trong viện trong lương đình nói chuyện phiếm, những thứ này nói chung đều là Tô gia nhị phòng nhất hệ người, nói đến, nếu không phải Tổng Mậu đến, Tô Văn Hưng lúc này cũng thành không mọi người trung tâm. Ngày bình thường mấy người kia nói là lợi ích kết hợp, nói là đồng minh, trên thực tế bất quá một đạo sông phóng túng băng hữu mà thôi, bởi vì có được quan hệ thân thích, tự nhiên cũng liền đi được càng gần một chút.

Đã cùng tồn tại hai dưới phòng vợ vết chỗ tốt, sống phóng túng, đóng vai tài tử tán gái sau khi đương nhiên cũng sẽ nhiều ít sầu lo một chút nhị phòng tương lai vận mệnh. Dựa theo tỉ lệ nói đến, tuy nhiên Tô Đàm Nhi luôn luôn đã tính trước đáng về, đồng thời dựa vào Ngân Đạn thế công cũng làm cho Tô gia thế hệ tuổi trẻ rất nhiều người bảo trì trung lập, nhưng nếu thật muốn so kẻ ủng hộ, đại gia xem trọng người nào, cuối cùng bởi vì Tô Đàm Nhi là nữ tử thân phận, đa số người vẫn là đứng tại nhị phòng hoặc tam phòng bên kia. Đương nhiên dạng này chỗ đứng cũng không thể nào có thể dựa vào, bây giờ Tô gia đời thứ ba cơ bản cũng còn không có địa vị gì, một khi đến làm thật đấu, số lượng của bọn họ cũng bất quá là lớn mạnh tăng thanh thế mà thôi.

Đương nhiên, đang chờ đợi trở thành trong nhà ảnh hưởng rất lớn một viên trước đó, nhiều ít cũng có thể làm vài việc, đã kích đối thủ một cái ưu thế và kiêu ngạo. Tại đám này ngày bình thường không có việc gì thì ưa thích đóng vai thành tài tử Thượng Thanh lâu uống hoa tửu người trẻ tuổi trong mắt, đối với ngày bình thường đặc lập độc hành hết lần này tới lần khác lại có bọn họ cầu cũng không cầu được danh tiếng, kiêu thả là Tô Đàm Nhi hôn phu Ninh Nghị, tự nhiên thấy thế nào làm sao khó chịu.

Chỉ muốn là ta có cái này danh khí, bây giờ trên sông Tàn Hoài cái đầu kia bài gian phòng không thể vào, nhưng gia hỏa này thậm chí ngay cả thanh lâu đều không đi, lãng phí a, còn nữa thanh danh của hẩn căn bản là giả. . . Quả thực không thể nhịn. . .

Nhưng oán khí về oán khí, bình thường gặp gỡ trọn mắt trừng một cái không có gì, thật muốn đối nó tạo thành cái gì đã kích, rất khó. Ninh Nghị theo Tô Thái Công bọn người nói cái kia từ không phải mình làm ra lúc, Tô Trọng Kham cùng Tô Văn Phương đều tại, bởi vậy bọn họ cũng nghe nói, nhưng mà Tô lão thái công hạ nghiêm lệnh sự tình không cho phép loạn truyền, ai dám trắng trợn mà đi ra ngoài lấy Tô Gia người thân phận chứng minh việc này lạng lẽ thả ra lời đồn đại, có thể lời đồn đại quá nhiều không ai tin. Trong nhà cũng không có khả năng chạy tới "Vạch trần" thứ gì, người ta sớm thừa nhận! Cái này lập trường thật sự là đầy đủ lưu manh, cái gì còn không sợ, hết lần này tới lần khác còn có có thật nhiều người cho là hẩn là cố ý điệu thấp giấu dốt.

Bọn họ làm người Tô gia, là không thể nào chạy đi ra bên ngoài đại Nghĩa diệt Thân, trong nhà cũng không thể tự kiểm chế đến, ván này thì thiết lập đến có chút khó khăn. Lần này Tổng Mậu tới, tự nhiên là cái thời cơ tốt nhất, đường đường Tri Châu, hẩn hoàn toàn không biết trong đó nội tình, chỉ cần tại cái nào đó trường hợp nghĩa chính từ nghiêm địa chỉ ra Ninh Nghị mua danh chuộc tiếng, Lão Thái Công cũng không thể cảm không biết rõ tình hình hẩn thế nào. Mà tin tức một truyền ra, phía bên mình cũng chỉ phải "Tráng Sĩ tự chặt tay" cùng đối phương phân rõ giới hạn. Nói không chừng tương lai qua thanh lâu lúc còn có thể theo cái nào đó mỹ nhân thâm trầm một phen: "Nhà ta nhĩ tử cái kia người ở rê a, nguyên bản ta cho là hẩn là thật có tài học người, ai ngờ hẩn. . ." Ba lap ba lap Bala.

Bởi vậy Tổng Mậu vừa đến, thương nghị qua một phen mọi người lập tức vây quanh Tô Văn Hưng qua nói chuyện này. Tổng Mậu dĩ vãng đối với Tô Văn Hưng cũng là phi thường sùng ái, mọi người nhìn ở trong mắt. Sau khi nói xong Tô Văn Hưng vênh vang đắc ý mà đi ra: "Thỏa." Không lâu sau đó Tàng Thư Lâu bên trong, liền trông thấy Tổng Mậu khen lớn Ninh Nghị tình cảnh, mọi người hướng về phía Tô Văn Hưng khịt mũi coi thường. Dù sao Tổng Mậu này người hướng lấy trung hậu cương trực danh xưng, tại Tàng Thư Lâu tán dương cái kia Ninh Nghị lúc xem ra cũng phát ra từ phê phủ, ý tưởng này đại khái là thôi.

"Các ngươi biết cái gì, lúc ấy cái kia Ninh Nghị không tại hiện trường, coi như muốn nói hẩn lại có thể nói cái gì, đơn giản là nói hẩn dạy học không được. Ta cậu việc này mượn hoa hiên Phật, trước cho hẩn điểm chỗ tốt, chờ hẩn trở về, không có cảnh giác, dạ tiệc phía trên, tự nhiên liền có thể khảo giáo hẩn một phen, hẩn coi như muốn muốn từ chối, cũng không có cách nào."

Sau đó từ cậu trong phòng đi ra, Tô Văn Hưng hỏi tướng đến Tổng Mậu nói lời, cảm thấy thâm ý sâu sắc, nhất thời không sai tại ngực. Hướng về mọi người giải thích những thứ này, bất quá tới cái này lúc chạng vạng tối, liền lại có người hoài nghi, mọi người lúc này cuối cùng vẫn là tin tưởng Tô Văn Hưng nhiều một chút.

"Đó là Văn Hưng cậu, bất quá tiện tay mà thôi mà thôi, hẩn không giúp Văn Hưng giúp ai Văn Điền ngươi thiếu lo lắng."

"Muốn vạch trần hẩn, tự nhiên trước tiên cần phải tiếp cận hẩn, tán dương hẩn một phen, sau đó đến tới mượn trên yến tiệc tùy tiện hỏi vài thứ, đối phương cơ sở liền sẽ bị bóc đi ra. Lấy hướng mặt ngoài những tài tử đó mở tiệc chiêu đãi cái kia Ninh Nghị cũng tốt thỉnh giáo cái kia Ninh Nghị cũng tốt, hẩn luôn có thể tùy tiện nói ít đồ thì đẩy ra, không cũng là bởi vì lẫn nhau cũng chưa quen thuộc sao. Lúc này Tri Châu Đại Nhân khích lệ với hẩn, hẩn vô luận như thế nào đều phải làm ra chút thân cận đáng về, sau đó mới là ra đòn sát thủ thời điểm. Văn Điền, Tri Châu Đại Nhân cân nhắc, sao lại giống như ngươi đơn giản!" Nói những lời này chính là Tô gia đàn ông giữa lão nhị Tô Văn Khuê, hình dạng hơi nghi ngờ gầy gò, nhưng coi như có chút bản sự, tiểu thuyết nhìn đến mức quá nhiều, tự so Gia Cát Lượng, gặp gỡ chuyện lớn chuyện nhỏ chắc chắn sẽ có chút ý tưởng, hẩn muốn so Tô Văn Hưng mà nói có sức thuyết phục được nhiều, lúc này yên tĩnh lên tiếng, nguyên vốn có chút bức bối Tô Văn Điền liền có chút cười xấu hổ lên.

"Ha ha, ta không phải là bởi vì trông thấy phủ thượng tại truyền cái kia Ninh Nghị có bao nhiêu nhiều ít tài hoa, cảm thấy nhìn không được sao."

"Có thể có cái gì tài hoa, chúng ta đợi đều qua điều tra qua, con một sách một cái." Tô Văn Khuê hơi nhú nhú mày, "Chiều ta xem ra, cái này Ninh Nghị

rất nhiều hành vi, đều là từ Nhị Muội ở sau lưng thao túng. Hôm nay đại tiệc đại gia thông minh cơ linh một chút, Tri Châu Đại Nhân nếu là tại chỗ đặt câu hỏi, nói không chừng Nhị Muội liền sẽ mở miệng giảng hòa, hoặc là nói cái kia Ninh Nghị thân có hơi việc gì, hoặc là làm ra thứ gì nhỏ ngoài ý muốn đến, Tri Châu Đại Nhân không tốt hùng hổ dọa người, người ta liền muốn giúp đỡ trợ giúp vài câu, để cái kia Ninh Nghị xuống đài không được, tóm lại lần này vạch trần hắn, tương lai đối với người khác trước mặt tôi phân rõ giới hạn, đến lúc đó mới có thể danh chính ngôn thuận đem Nhị Muội ván cờ này đánh xuống. . ."

Mọi người liền vội vàng gật đầu, nghị luận vài câu, Tô Văn Điền hỏi: "Văn Hưng, ngược lại không biết rõ Tri Châu Đại Nhân buổi chiều đến tột cùng muốn đi chỗ nào bên trong, nếu là bị người lưu lại dùng cơm, hôm nay sợ là muốn bỏ lỡ."

Tô Văn Hưng lắc đầu: "Ta cũng không rõ ràng, đại khái là cậu sư trưởng loại hình nhân vật đi."

"Cái kia muốn đến là chút ít đại nhân vật. . ." Văn Điền cười nói, "Văn Hưng, người nói nếu có một ngày có thể mang theo chúng ta cùng nhau tiến đến, cái kia thì tốt biết bao nếu có được vài câu chỉ điểm. . ."

"Hừ, Văn Điền người ngày bình thường đọc sách không dụng công, người ta chỉ điểm người một đôi lời, người thì có thể khai khiếu"

"Giống như Dự Sơn Thư Viện bên trong tiên sinh đều là tầm thường, ta dụng công thì có ích lợi gì, những đại nhân vật kia từ không giống nhau. Muốn ta Tô Văn Điền ngày đó một bài Thi Từ, thế nhưng là Nghênh Xuân lâu cảnh xuân tươi đẹp tất cả mọi người khen không dứt miệng. Nếu có được những đại nhân vật kia chỉ điểm một hai, tự nhiên liền có thể đăng đường nhập thất. . ."

Cái này Tô Văn Điền ngày thường liền có chút ngốc, hết lần này tới lần khác tự cho là có tư chất tài văn chương, ngày bình thường qua mấy nhà Kỹ Trại bên trong nữ tử, như không phải là bởi vì hắn bỏ lớn nên tiền, sợ là đề ý cũng sẽ không đề ý đến hắn. Mọi người tôi chỉ một câu ngu đần, ngược lại cũng lười tới biện luận. Một lát, một tên người hầu tới báo cáo, Tống Mậu trở về.

". . . Tri Châu Đại Nhân, dường như cùng cái kia Ninh Nghị cùng nhau trở về, hai người như là đã nhận biết, trò chuyện với nhau thật vui."

"Như thế là được." Tô Văn Khuê đứng lên, sắc mặt trầm tĩnh như nước, quạt giấy đập trên tay, "Tri Châu Đại Nhân đã ở bày ra trước thế. Nếu không lấy cái kia Ninh Nghị người ở rể thân phận, kiên nhẫn lại là văn bối, coi như thật có một chút tài hoa, Tri Châu Đại Nhân vừa lại không cần làm ra như thế thái độ. Buổi tối sự tình, muốn đến không sai. Đại gia. . . Chuẩn bị đi."

Trong lương đình, thân ảnh kia lạnh nhạt cao ngạo, rất nhiều bày mưu tính kế, giang sơn vạn vật đều ở tính toán bên trong cảm giác, chúng người vì đó khuyên đảo, nhao nhao đồng ý, ý chí chiến đấu sục sôi.

Từ bên ngoài trở về, Ninh Nghị đương nhiên sẽ không biết trong nhà đang có một đám người đang âm thầm mà lập mưu nhằm vào hắn tính kế. Tại Tàn phủ mình bạch cùng Tống Mậu ở giữa quan hệ thân thích lúc, hắn là có chút giật mình, nhưng sau đó tự nhiên cũng có thể điều chỉnh xong, chỉ là Tống huynh muốn đổi thành Tống thúc mà thôi.

Tống Mậu này người xem ra giản dị kì thực khôn khéo, đối với Ninh Nghị tới nói, theo khôn khéo người liên hệ ngược lại không có áp lực gì, đặc biệt là tại một ít tình thế rõ ràng tình huống dưới. Chỉ là trở lại Tô Phủ về sau, mặt khác một số tình huống, vẫn là làm hắn thoáng cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Nhìn thấy hắn cùng Tống Mậu cùng nhau trở về Tô Phủ người cũng không nhiều, đây cũng không phải là cái đại sự gì, hai người tại cửa phủ thì mỗi người đi một ngã, Ninh Nghị dẫn theo cái kia trang trưởng muối cái bình một đường hướng hậu viện tới, không bao lâu liền đang ở trên nửa đường chờ hắn Tiểu Thiên. Tiểu nha đầu đại khái đã tại phụ cận trong viện lẩn lút hồi lâu, một trương đồ bưng khuôn mặt bé nhỏ, trông thấy hắn, liền gọi tiếng "Cô gia" cười chạy tới, nhìn có chút hưng phấn.

"A, hôm nay rồi rảnh sao đúng, có nhiều thứ cho người. . ."

Tiểu Thiên quan hệ với hắn xem như trong Tô phủ thân cận nhất một người, nàng, trúng muối tự nhiên đến cho một cái, cái bình nhấc lên trên không trung lắc lắc, còn không có nhúng tay qua mở ra, liền bị chú ý lực rõ ràng không ở cái này phía trên Tiểu Thiên giang hai tay ôm vào trong ngực. Nàng đại khái coi là Ninh Nghị để cho nàng hỗ trợ cảm đồ đâu.

"Cô gia cô gia, người nghe ta nói a, hôm nay người tốt làm náo động đây."

"A." Ninh Nghị trong lòng hiểu rõ, không thể nào kinh ngạc, "Ta biết, Tàng Thư Lâu khảo thí đi, Hắc Tử bọn họ thế nào Lão Thái Công nếu là khen thưởng bọn họ một số đồ tốt, Tiểu Thiên người nói ta cái này làm lão sư, đến cùng là phần một nửa tốt đâu, vẫn là phần một nửa khác tốt đấy. . ."

"Ừm ừm." Tiểu Thiên dùng sức gật đầu, vì Ninh Nghị làm náo động mà cao hứng, "Trừ Tàng Thư Lâu bên kia, còn có chuyện khác a, cô gia thật lợi hại, một câu liền giúp tiểu thư giải quyết Hạ gia bên kia sinh ý. . . Đáng tiếc Tiểu Thiên lúc ấy theo tiểu thư nhìn cảnh tuyết qua, không nhìn thấy cô gia lúc nói chuyện cái kia Hạ lão gia biểu lộ, nhất định rất thú vị á. . . Hôm nay tiểu thư a, biểu tiểu thư a, Tịch chương quỹ a, nghe được thời điểm cũng là giật mình không được a, chỉ có Tiểu Thiên không kỳ quái nha. . . Bất quá cô gia cũng thật là cái gì đều hiểu đâu, quá lợi hại. Người nói, nếu là đợi chút nữa tiểu thư. . ."

". . ."

Còn đang pháp phối tuyết hoa bên trong, Thiên nhi như là Tiểu Mẩu Kê đồng dạng ôm cái kia chỉ sợ chính nàng đều không có chú ý cái bình, vừa đi, một bên hưng phấn mà kỳ kỳ tra tra nói không ngừng, Ninh Nghị trầm mặc nghe nửa ngày, rốt cục thờ dài.

"Tiểu Thiên, đến cùng cái gì Hạ Gia sự tình tình, có thể từ đầu tới đuôi, lặp lại lần nữa à. . ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

33. Chương 33: Bước đầu tiên (thượng)

Huyền não tiếng người giữa, hỏa quang đem vào đêm sau Tô Phủ thấp sáng, ngói xanh mái cong, điêu hành lang họa tòa nhà, tuyết hoa rơi xuống, liền bị trong không khí nhiệt lực đẩy ra, hoặc là hòa tan mất.

Dạ tiệc hôm nay vừa mới bắt đầu, từ Tô Phủ phía cạnh một chỗ lệch sảnh phụ cận dọc theo mờ, hai mươi sáu bàn quy mô, cái bàn có tròn có phương pháp, nhân số hai trăm ra mặt, cái này cũng bất quá là Tô Phủ ở cái này mùa đông một trận phổ thông dạ tiệc mà thôi. Cái khác mùa vụ ít một chút, tới gần cửa ải cuối năm, cái này cũng yến hội cũng liền thay đổi thường xuyên.

Tô Phủ người hệ tam phòng, rất nhiều đường thân mật ngoài thích, vì Tô gia làm việc một số nguyên lão, tăng thêm lần này lại các nơi tụ tập tới một số chương quỹ đều đã ngồi vào vị trí. Trung ương nhất bàn tròn bên cạnh tự nhiên là Tô Thái Công, Tổng Mậu, cùng cùng Tô Thái Công cùng thể hệ phân mấy cái vị lão nhân, tăng thêm Tô Bá Dung Tô Trọng Kham những thứ này chủ gia, chung quanh mấy cái bàn bố cục căn bản là có chú trọng, chánh thức đối với Tô gia có cống hiến người mới có thể ngồi vào tới. Thí dụ như Dự Sơn Thư Viện Sơn Trường Tô Sùng Hoa, quản lý một chỗ nghiệp vụ đại chương quỹ Tô Văn Tùng, cùng còn lại một số chương quỹ, cho dù là tam phòng trực hệ, cũng phải là chánh thức quản sự, có bậc này địa vị người, mới có thể ngồi vào phụ cận, nếu như Tịch Quân Dục được thỉnh mời tới, nói chung cũng có thể ngồi đến nơi đây.

Về phần Tô Đan Nhi, năng bây giờ tuy nhiên quản phòng lớn rất nhiều chuyện, nhưng dù sao nữ tử chi thân, bây giờ còn không có xứng danh, cùng Ninh Nghị ngồi càng xa một cái cái bàn. Giữa hai người không có bao nhiêu đối thoại, nhưng xem ra thần sắc như thường, đương nhiên, riêng phần mình trong lòng rốt cuộc suy nghĩ cái gì, quản chi là sẽ rất khó nói.

Từ một bàn này bắt đầu, đại gia ngồi xuống quy củ thì lỏng rất nhiều, ngay tại sau đó một điểm một cái bàn vuông bên cạnh. Tô Văn Hưng, Tô Văn Khuê chính tụ tập tại cùng một chỗ, ngẫu nhiên tâm hoài quỹ thai mà hướng bên này nhìn sang.

Lúc này Tô Đan Nhi cùng Ninh Nghị sợ là vô luận như thế nào nghĩ không ra, dạng này một trận phổ thông yến hội giữa, biết có mấy người một mực tâm tình chột cao chột thấp mà chú ý đến hai người bọn họ, đồng thời thẳng đến sau cùng, cái kia tâm tình cũng vô pháp đạt được mây may giải quyết.

"Đợi chút nữa Tổng Tri Châu bọn họ nhất định sẽ tới, sau đó biết khách lệ cái kia Ninh Nghị, một khi Tổng Tri Châu nói đến, đại gia thì lập tức chú ý, trò vui muốn mở màn."

Đối với chuyện này, Tô Văn Khuê tự nhận đã nhìn thấu qua, đặc biệt là ở bên kia lúc đầu vài đoạn đàm luận giữa, Tổng Mậu thì nâng lên Ninh Nghị một lần, đồng thời chỉ dẫn dạy học có phương pháp về sau, ý tưởng này liền càng thêm chắc chắn. Chờ yến hội bắt đầu sau một khắc đồng hồ trái phải, các bàn ở giữa cũng đã bắt đầu động, sau đó lại một khắc đồng hồ, Tổng Mậu vừa rồi cảm chén rượu lên cùng Tô Trọng Kham tại phụ cận hơi đi lại một phen.

Lấy Tổng Mậu Tri Châu thân phận, nguyên bản ngồi tại người trên bàn tiệc thủy chung bất động cũng là không quan trọng, bất quá hắn luôn luôn chu đáo, cái này đi lại một phen, cũng không phải là cảm hắn Tri Châu giá đỡ, mà chính là đem thân thể của mình đoạn như dĩ vãng đồng dạng đặt ở Tô gia người thân bạn bè vị trí bên trên. Bộ dạng này vừa đến, đem chung quanh mấy cái bàn bắt chuyện đánh xong, đã coi như là vô cùng nề tình, nhưng sau đó, hắn quả nhiên lấy tùy ý tư thái hướng phía Tô Đan Nhi cùng Ninh Nghị bên này, mắt thấy liền nói mấy câu: "Tô gia có Đan Nhi, Lập Hằng hai người tại . ."

"Ta đi qua. . ." Tô Văn Hưng cầm lấy một cái ly uống rượu ngang nhiên xông qua, mới vừa vịn đến gần, chỉ gặp Tổng Mậu cùng Tô Trọng Kham quay người đi, hân hoan hơi sững sờ, quay đầu trở về.

"Làm sao a. . ."

"Không biết a, cậu liền tùy tiện nói vài lời. . ."

"Lấy Tri Châu Đại Nhân thân phận, vốn cũng không hẳn là nói, sợ là Tri Châu Đại Nhân cảm thấy thời cơ còn chưa đủ đi." Tô Văn Khuê mặt âm trầm ngẫm lại, "Có thể là phải chờ đợi Nhị Muội cùng Ninh Nghị đi qua mời rượu lúc, mới tốt nói chút lời nói làm khéo léo."

Hỏa quang quanh quẩn ở giữa, yến hội hò hét âm ỉ mà tiến hành tiếp, bóng người đi lại, tiểu hài tử đùa giỡn, trên bàn rượu ăn uống linh đình, mấy cái người có chuyện trong lòng, không có tâm tình gì ăn uống chơi đùa, chỉ chốc lát sau, Tô Đan Nhi cùng Ninh Nghị đứng dậy, bọn họ liền cùng lấy rượu chén lên, xen lẫn trong giữa hướng người bàn bên kia đi qua. Tô Đan Nhi cùng Ninh Nghị mời rượu xong trở về, Tô Văn Hưng cùng Tô Văn Khuê cũng nghi ngờ trở về, nhìn sang Ninh Nghị lại nhìn sang Tổng Mậu, nháy mắt mấy cái, sau đó lại thương nghị một phen, không lâu sau đó, Tô Đan Nhi cùng Ninh Nghị hai vợ chồng này lại đứng dậy, tại cách đó không xa cùng Tổng Mậu có nói chuyện với nhau, Tô Văn Khuê đẩy đẩy Tô Văn Hưng, Tô Văn

Hưng theo tới. . . Lại cầm chén rượu trở về. . .

Tiệc rượu dần dần tán.

Nếu như dựa theo nghiêm ngặt một điểm quy củ, Lão Thái Công rời đi về sau, những người còn lại mới có thể đi, bất quá Lão Thái Công ưa thích ở chỗ này theo mấy cái lão huynh đệ trò chuyện, bầu không khí cũng náo nhiệt. Nhìn thời gian không sai biệt lắm, liền cười phát phát tay: "Có việc, ăn no uống say, liền từ tán, tán, ha ha. . ."

Nguyên bản có hải tử nào đầy đủ cũng đã bắt đầu ngủ gật, có người uống nôn, nằm sấp trên bàn. Lão Thái Công câu nói này đi ra, bầu không khí thì thay đổi càng tự do chút, một số người rời đi, cũng có người tới một bàn này cùng Lão Thái Công bọn người vẫn an, trò chuyện chút chuyện thú vị. Tô Văn Khuê đắm người sắc mặt âm trầm đến rồi tỉnh rồi ngủ, Tô Văn Hưng bởi vì Tống Mậu muốn đi qua đã nói ngoa vài ngày, lúc này làm theo cảm thấy mặt mũi roi mặt đất ngã tám cánh, bây giờ liều cũng liều không nổi.

"Cái gì đó, căn bản không đùa. . ."

"Cửu cửu nguoi tử vừa mới bắt đầu không có ý định thi hán thứ gì. . ."

"Nói cửu cửu nguoi hỗ trợ, nói thẳng chẳng phải thành sao, lúc đi ra còn có nói cái gì ban đêm nhất định. . ."

Tầm mắt đầu kia, Tống Mậu đã đứng lên, tựa hồ tại cười nói cái gì: "Không thắng từ lực. . ." Đại khái cũng phải cáo từ, mà Tô Đàm Nhi cùng Ninh Nghị cũng đã qua Lão Thái Công bên kia chào hỏi. Làm Tống Mậu sắp đi tới cửa thời điểm, Tô Đàm Nhi cùng Ninh Nghị cũng bắt đầu quay người phải đi. Sắc mặt đen nhánh Tô Văn Hưng đột nhiên đứng lên: "Chờ một chút!"

Tiếng động lớn thanh âm huyền não bị lời này đè xuống một cái chớp mắt, sau đó lại vận chuyển lại, cũng là có thật nhiều người chú ý tới hắn, đương nhiên sẽ không cảm thấy câu nói kia là nhắm vào mình tới, cửa Tống Mậu hướng bên này nhìn một chút, Tô Đàm Nhi cùng Ninh Nghị nghi ngờ nhìn sang, sau đó hướng chung quanh nhìn xem, quay người tiếp tục đi. Lão Thái Công hết lần này tới lần khác đầu, nhìn lấy Tô Văn Hưng, nháy vài lần: "Há, Văn Hưng a, các người bên kia nói cái gì đó có việc"

"Ta. . . Ta. . . Ngô. . . Không có không có việc gì. . ."

Hắn đem câu nói này nói xong, hậm hực mà ngồi xuống.

Sau một lát, hắn lại lần nữa đứng dậy, hướng Tống Mậu rời đi phương hướng đuổi theo.

Từ trên tiệc rượu rời đi, về đến phòng, Tống Mậu uống một ngụm Tống Khai sớm đã chuẩn bị xong tỉnh rượu trà, sau đó rửa cái mặt.

Uống rượu cũng không nhiều, với hắn mà nói, bất quá là súc miệng trình độ. Lúc này đầu vẫn như cũ là thanh tỉnh, hắn ngồi ở bên bàn, xuất ra một bản thiếp mời để ở một bên, sau đó mài mài mực, lại rút ra mấy trương giấy Tuyên Thành đến dọn xong, chuẩn bị tốt bút lông, trên tay bày ra viết chữ tư thể, trong lòng cân nhắc.

Hôm nay thu hoạch tương đối khá.

Nguyên bản đối với Tần sư chỉ là thông lệ bài phỏng, mong muốn thu hoạch không nhiều. Giống như hắn bức này Lâm Quan chi Đạo, nguyên bản là nhân vật trọng yếu đều phải nhiều bài phỏng, ai cũng không biết lúc nào sẽ phát huy cụ thể tác dụng, ngày thường tạo mối quan hệ luôn luôn không sai. Đối với cùng Tần Tự Nguyên ở giữa tình thầy trò, hắn vốn nên chưa ôm cái gì lớn chờ mong, vấn đề này đơn giản cũng là bày ở chỗ này một cái thẻ đánh bạc, ngày sau Tần Tự Nguyên phục lên, tự nhiên nhớ được bản thân một số, như hắn không có phục lên cơ hội, chính mình chung quy cũng có thể cùng hắn hai đứa con trai có chút liên hệ. Cái này lui tới trình độ không tính sâu, liền chính hắn cũng không nghĩ tới, hôm nay biết hoặc nhiều hoặc ít mà tiến một bước.

Hôm nay tại Tần phủ bên trong, cái kia Ninh Lập Hằng cùng hai vị lão nhân biểu hiện ra tùy ý thật là hả hắn nhảy một cái, nhìn tự nhiên mà vậy, lại cũng không phải là thế hệ con cháu ở giữa lui tới, khó trách Tần sư lúc giới thiệu nói chính là hắn cùng Minh Công tiểu hữu. Rung động trong lòng về rung động, sự tình không xấu, khi hắn thẳng thắn ra cùng Tô gia, cùng đối phương quan hệ thân thích về sau, Tần sư thái độ đối với hắn, thì rõ ràng biến một số, không còn là loại kia thuần túy phổ thông đệ tử cùng sư trưởng ở giữa khách sáo, quan hệ có loại này làm sâu sắc, hắn thì rất thỏa mãn.

Còn mặt kia, hắn còn nhận biết Khang Hiền Khang Minh Dẫn.

Tống Mậu nghĩ đến những thứ này, tại trên tuyên chỉ đầu tiên viết xuống mấy chữ: Khang Công Minh đồng ý ban thưởng giám. Sau đó lại dừng lại. Mấy ngày nữa muốn đi tiếp Minh Công, hắn tại cân nhắc thiếp mời dùng từ, sau đó tại "Ban thưởng giám" "Ban thưởng" chữ hạ đồng dạng bút, ở bên cạnh viết cái chữ đạo. Đạo giám, đây là thích hợp đối với đạo đức chính nhân, vọng trong học giả dụng pháp.

Những thứ này dùng từ là nhỏ tiết, bất quá hắn lúc này nghĩ cũng đích thật là những sự tình này. Còn thăm dò Ninh Nghị phải chăng mua danh chuộc tiếng sự tình, từ tại Tần phủ cùng Ninh Nghị bắt chuyện qua về sau hắn thì bỏ đi đến không còn một mảnh. Bình tĩnh mà xem xét, lấy trước mắt hắn địa vị không đến mức sợ Tần Tự Nguyên, cũng không thành sợ Khang Minh Dẫn, về phần vên vện lấy áo vải thân phận cùng hai người này tương giao Ninh Nghị, hắn thì càng chưa nói tới sợ hoặc sợ cái gì, nếu quả thật muốn làm gì, Ninh Nghị với hắn mà nói cũng chỉ là cái tiểu nhân vật.

Nhưng cần gì chứ.

Dù sao nhị phòng tiếp Tô gia cũng tốt, cái kia gọi Tô Đàm Nhi tiểu cô nương tiếp Tô gia cũng tốt, chính mình có thể lấy được đều không có gì sai biệt,

cần gì chứ. Bắt đầu từ lúc đó , có thể làm quyết định liền đã nhất thanh nhị sở, Ninh Nghị này người đến cùng phải hay không mua danh chuộc tiếng đều tốt, phần chính tự mình không cần thiết qua vạch trần hắn, như vậy đương nhiên cũng không cần thiết đi dò xét cái gì.

Về phần cái kia một lòng muốn làm cho đối phương mất mặt cháu ngoại. . . Đây chỉ là việc nhỏ mà thôi, quyết định đã làm xuống, hắn liền không lại để ở trong lòng.

Sau một lát, Tổng lái vào đây báo cáo: "Văn Hưng thiếu gia cầu kiến." Hắn gật gật đầu: "Để hắn vào đi." Ánh mắt vẫn chuyên chú dừng lại ở trước mắt trên tuyên chỉ, viết viết lên sau đó vẫn tự tới. . .

*

Tuyết Phong phát qua, cảnh tuyết hạ cảnh ban đêm, có mấy phần cô tịch cùng thừa thốt, xa xa, có chùa miếu tiếng chuông truyền tới.

Xa xa yến hội cơ bản cũng đã tán, từ lầu hai rào chắn một bên hướng một bên trông đi qua, hỏa quang giống như cũng lộ ra tàn cỏi rất nhiều, Ninh Nghị nằm sấp ở nơi đó tùy ý nhìn qua đèn này ánh chớp chòn Tô gia đại viện, tuyết màn bên trong, từng cái gian phòng, trong lầu các ánh đèn dạn đến cực có ý cảnh.

Tiếng bước chân từ thang lầu bên kia truyền đến, không cần đi nhìn, hắn cũng biết đó là ai, tiếng bước chân này cùng xưa nay yêu mến tới kéo hắn đi xuống Tiểu Thiên cũng không giống nhau, Tiểu Thiên bước chân hoạt bát rất nhiều, chân này bước thanh tao lịch sự mà yên tĩnh có lẽ nói thông dong cùng yên tĩnh sẽ có vẻ càng thêm chuẩn xác một số.

Hết lần này tới lần khác đầu, cái kia bồi bạc thân ảnh màu trắng đang từ tầm mắt đầu kia tới. Hắn chỉ nhìn thấy Hồ Cừu một góc, bởi vì bên người là một cây trụ, thân ảnh kia đi đến cây cột bên kia, liền cũng dừng lại , đồng dạng ghé vào trên lan can hướng sân nhỏ ở giữa nhìn ra ngoài.

Hai người trầm mặc cùng nhau nhìn một hồi, nếu là nghiêng đầu đi xem , có thể trông thấy nữ tử cái kia mỹ lệ lại còn đem ngây ngô bên mặt. Không lâu sau đó, Tô Đàm Nhi mới rốt cục mở miệng: "Tướng công rất ưa thích ở chỗ này ngắm cảnh sắc đây."

"Rất xinh đẹp không phải sao "

Ninh Nghị cười cười. Biết đối với hai người mà nói, ngả bài thời điểm đến.

...

"Tướng công là cái quái nhân."

"Ừ"

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

34. Chương 34: Bước đầu tiên (hạ)

"Tướng công là cái quái nhân."

"Ừ"

Tuyết hoa tại ra, tên làm phu thê hai người đứng tại cái kia cây cột hai bên, nhìn lấy bốn phía kéo dài sân nhỏ. Quay đầu đi, Tô Đàm Nhi hơi hơi trầm thấp đầu, khoe miệng tràn ra một vòng mỉm cười tới.

"Kỳ thực. . . Cũng tịnh không phải là tướng công quái, khi còn bé Đàm Nhi cũng ưa thích đứng tại lầu này trên nhìn. Tướng công phát hiện không, bên này ánh mắt là tốt nhất." Nàng nhúng tay hướng nơi xa vạch qua, "A, ở đây là cha cùng nương ở viện từ. . . Nhị Di Nương. . . Gia gia hơi bị cản chút. . . Tam thúc ở bên kia. . . Cái kia đèn lồng, hắn là Văn Anh đám người kia tại đi. . ."

Dưới bóng đêm Tô Phủ, từng cái khu vực dưới sự chỉ điểm của Tô Đàm Nhi phân chia phải mình xác, cũng có dẫn theo đèn lồng đi lại tại sân nhỏ ở giữa các cái bóng người, Tô Đàm Nhi thông thạo mà từng cái vạch đến, sau một lát, thoáng ngấm lại.

"Khi còn bé thiếp thân không ở chỗ này, nhưng cũng thường thường ưa thích đến nơi đây chơi, ngồi tại lầu này trên nhìn tới nhìn lui, nhũ mẩu tim không thấy ta, liền biết muốn đi qua nơi này tìm. Ta ở phía trên trông thấy nhũ mẩu tới, thì thường thường đến bên trong trốn đi, ha ha, mỗi lần đều tránh một

chỗ, nhũ mầu ngây ngốc, ta có một lần chuyển sang nơi khác giấu, nằng tìm không thấy, ở bên ngoài gọi rất lâu. . ."

"Nhũ mầu mỗi lần đi tìm đến thời điểm, đều nói mặt trên gió lớn, hoặc là nói muốn ăn cơm. Tướng công có lẽ nghĩ không ra, thiếp thân khi còn bé thân thể rất tốt, hóng hóng gió, căn bản liền sẽ không sinh bệnh, ưa thích giống như nam hài tử chạy tới chạy lui, truy truy đánh đánh, nhưng là bọn họ về sau đều không theo thiếp thân chơi. Còn ăn cơm, tại sao muốn ăn cơm đâu, có đôi khi giống như cảm giác không thấy đói, hỏi nhũ mầu, nhũ mầu cũng không biết. A, mầu thân sinh ta thời điểm, phụ thân nói muốn muốn đưa bé trai kế thừa gia nghiệp, thế nhưng là sinh ra tới chính là cái Nữ Oa, phụ thân nói cũng tốt, có cái tiểu thư khuê các. Kỳ thực thiếp thân cũng không giống là cái tiểu thư khuê các. . ."

Nằng ngửa ngửa cái cằm cười rộ lên, nhưng cái kia trong tươi cười không có cái gì Âm Ảnh, nằng lúc này mặc dù không có sâu bao nhiêu học vấn, nhưng vô luận dung mạo cử chỉ, chỉ ít tại "Nhìn giống tiểu thư khuê các" cái này một hạng thượng, là không có vấn đề gì cả.

"Nguyên có về sau. . . Ân, về sau thiếp thân có thể tự chọn cái viện từ thời điểm, thì theo Tiểu Thiên các nằng chuyển tới nơi này, tướng công khả năng không biết, dám chuyển vào đến lúc ấy, thiếp thân là ở ở bên này trong phòng, bởi vì bên này ánh mắt có quan hệ tốt chút. Bất quá. . . Về sau liền đem đến bên kia qua, tướng công có biết tại sao không sao "

"Không nhìn thấy người khác, người khác cũng không nhìn thấy người đi "

Ninh Nghị thuận miệng đáp một câu, Tô Đàm Nhi trầm mặc nửa ngày: "Tướng công trước kia. . . Có thể có lý tưởng gì khát vọng sao "

"Ta à. . ." Ninh Nghị ngẫm lại hồi lâu sự tình trước kia, "Muốn xây nhà."

"Ách" đáp án này hiển nhiên khiến Tô Đàm Nhi có chút ngoài ý muốn, sau một lát mới nói, "xây nhà cùng loại. . . Thợ hồ sao "

"Ha-Ha." Ninh Nghị ngừng đầu cười rộ lên, "Không sai, thợ hồ, bần thợ mộc loại hình. . . Ân, không sai biệt lắm."

"Như thế chưa từng nghĩ tới. . ." Tô Đàm Nhi lẩm bẩm một tiếng, Ninh Nghị ngón tay tại trên lan can nhẹ nhàng gõ mấy lần, sau đó xuất ra một cái tẩy trứng muối đến, ngăn cách cột gỗ đưa tới: "Đúng, cho người nếm thử."

"Trứng vịt sao."

Có tuyết rơi, chỗ này hành lang gấp khúc trên từ phía dưới chiếu bắn lên quang mang vẫn là có đủ, nhưng muốn phân biệt ra được trứng vịt vỏ trứng trên một chút khác biệt vẫn lại là không được, Tô Đàm Nhi cũng là không thể nào để ý, cầm cái kia trứng vịt, nhẹ nhàng tại trên lan can đánh mấy lần, nhúng tay chậm rãi bóc vỏ, lột vài miếng lại dừng lại.

"Ta. . . Thiếp thân khi còn bé, kỳ thực muốn làm cái ảo thuật diễn viên. . . A, đương nhiên là nghĩ như vậy mà thôi, trong nhà mỗi năm xin gánh hát qua tới biểu diễn, khi còn bé nhìn lấy thật thần kỳ a, lão nghĩ đến học hội có lẽ biết phi thiên độn địa thành Thần Tiên, về sau liền cũng học được một số, như là cái kia dạy Tiểu Thiên đồng dạng, tướng công người nhìn. . ."

Nằng ở bên kia đưa tay trái ra đến, trong bông tuyết cổ tay trắng trong suốt, phảng phất muốn phát ra quang đến, tinh xảo dài nhỏ trên ngón tay nắm bắt nằng vừa rồi lột xuống vài miếng vỏ trứng, sau đó ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve, tản ra huỳnh quang hạt bụi từ đầu ngón tay của nằng như dây nhỏ hướng xuống tản mát, thần kỳ mà mỹ lệ. Đây đại khái là theo nào diễn viên học được bí phương, biểu diễn, nằng nhẹ giọng bật cười, có chút vui vẻ.

"Bất quá đương nhiên, phụ thân cùng mẫu thân cũng sẽ không đồng ý ta đi làm cái gì diễn viên. Lúc nhỏ, có nhiều thứ cảm giác không ra, thời gian dần trôi qua lớn, thiếp thân mới phát hiện cha mẹ đều có chút không vui. Phụ thân muốn cái nam đinh, nhưng về sau coi như cưới hai cái Di Nương, vẫn không thể nào cho ta sinh ra một cái đệ đệ muội muội. Có lúc, phụ thân đương nhiên sẽ. . . Đương nhiên sẽ cảm thấy. . ."

Khả năng bởi vì lời này có chút khó mà nói, Tô Đàm Nhi ở bên kia dừng lại hồi lâu, vừa rồi hít sâu một hơi: "Dù sao. . . Từ khi đó bắt đầu, thiếp thân cảm thấy rất kỳ quái. . . Vì cái gì nữ hài tử liền không thể kế thừa gia nghiệp đâu, bọn họ rõ ràng cái gì đều làm được không có ta tốt, coi như chạy tới Học Đường học thi văn giữ lời, thiếp thân cũng đóng vai thành nam hài tử cách ăn mặc qua. . . Đương nhiên biết bị nhìn xuyên, nhưng bất kể như thế nào cũng không đi ra, đánh cũng không đi ra mắng cũng không đi ra, thì nhất định phải ngồi ở đằng kia đem khóa nghe xong, cũng may là trong nhà chính mình mở Học Đường, về sau gia gia cũng lên tiếng. . . Nguyên có hiện tại Tiểu Thất những nha đầu đó có thể đi học đường nghe giảng bài, cũng là thiếp thân dạng này cưỡng đi ra. . ."

Vừa nói chuyện, nằng một bên chậm rãi bóc lấy cái kia vỏ trứng, lúc này hơi cười cợt, lập tức mới giống như là phát hiện cái gì giống như, "A" một tiếng, nằng giờ lên cái kia lột một nửa trứng muối, màu hồ phách Lòng trắng trứng cùng trong đó hoa văn chiếu đến phía dưới ánh đèn lộ ra quang mang tới.

Ninh Nghị chuyển cái thân, tựa ở trên lan can: "Trứng muối, có thể ăn."

"Ừ"

Trước kia chưa bao giờ thấy qua loại này hình tượng trứng vịt, Tô Đàm Nhi ngẫm lại, sau đó mới đưa cái kia trứng muối đưa đến bên miệng, cắn một cái, sau đó trở lại chính đề lên.

"Thiếp thân biết, những lời này tướng công có lẽ không thích nghe, nam nhân đều không thích nghe phụ đạo nhân gia nói những vật này. Thiếp thân cũng xưa nay không nói với người khác, nhưng là cảm thấy. . . Những thứ này nhất định phải nói cho tướng công nghe một chút, dù là tướng công không thích. . . Đàm Nhi cũng nghĩ nói, Đàm Nhi cũng không phải là độc đoạn chuyên hoành, ương ngạnh bá man nữ nhân. Cùng tướng công ở chung nửa năm, ta cảm thấy tướng công tính tình cũng có thể nghe được hạ những thứ này cổ cổ quái quái tâm tư, Đàm Nhi tương lai xác thực muốn. . . Muốn phải quản lý tốt Tô gia, nhưng cũng chỉ là như vậy tâm tình mà thôi. Đàm Nhi cùng tướng công là vợ chồng, là có người già ước hẹn, Đàm Nhi không hy vọng tướng công

cũng giống như bọn hán, đối với thiếp thân có quá nhiều khúc mắc. . . Nếu là. . . Nếu là. . ."

Nàng nỗ lực cân nhắc từ ngữ, Ninh Nghị cười cười: "Nếu như ta thật chạy tới làm cái thợ hồ đây."

Tô Đàm Nhi ngẫm lại, cười nói: "Thiếp thân cũng muốn làm cái đùa nghịch tạp kỹ đây này."

"A, kỳ thực. . ." Ninh Nghị từ trong ngực lấy ra một tờ giấy giấy Tuyên Thành, trên không trung vung mấy lần mở ra, đưa cho Tô Đàm Nhi, "Nhìn xem cái này."

Tia sáng không đủ, cái kia trên tuyên chỉ lấy bút lông họa chút cổ quái đồ họa, sau đó lại có dạng này như thế đồ án, mơ mơ hồ hồ một mảnh, Tô Đàm Nhi hơi cảm thấy nghi ngờ nhìn Ninh Nghị một dạng, sau đó cầm lấy cái kia bản vẽ, liền ánh sáng nhặt nhìn kỹ. . .

Cái này trên giấy lớn các loại vật đáng vẽ đều có chút cổ quái, rất nhiều nơi càng là có chút hoàn toàn xem không hiểu đường cong văn tự, là cùng Tây Lai Ba Tư văn, nói bữa văn có mấy cái giống như, như thể nhìn một hồi lâu, Tô Đàm Nhi mới thừa nhận tự mình nhìn không hiểu, ngẩng đầu lên: "Tướng công đây là. . . Truy Nguyên" nàng có lẽ xem không hiểu bản vẽ, lại nhiều ít có thể đoán được cái này nên thuộc tại cái gì phạm trù, trong nhà là tơ dệt lên giá, đồng đảo máy dệt vải loại hình bản vẽ nàng tự nhiên nhìn qua, như nói đến, là khó mà phân rõ ràng người nào phức tạp hơn.

Thời đại này Nho Học nặng nhân văn nhẹ Truy Nguyên, Tô Đàm Nhi làm sao cũng không nghĩ ra, chính mình cái này ngày bình thường đạm bạc, rất nhiều hành vi làm cho người nan giải tướng công thế mà tại nghiêm túc nghiên cứu những vật này. Trên thực tế Tô gia cũng có chuyên môn nghiên cứu máy dệt vải cái tiến nhân tài tại, nhưng căn bản là xem như thợ sửa chữa đến dùng, thợ thủ công người có nghề, tại xã hội này hoàn toàn chính xác địa vị thấp, cho dù khen lớn một chút tăng thêm Truy Nguyên danh tự như vậy, người bên ngoài cũng sẽ không lý giải. Tuy nhiên đến rất nhiều năm sau, cái gọi là Cách Vật Trí Trí bị lý giải giữa Nho Học giữa ẩn chứa thiên về Vật Lý Học một mặt, nhưng thời đại này thượng, thật bởi vì cái gọi là Truy Nguyên, đích thật là cùng những quan hệ này không lớn, bọn họ nghiên cứu thảo luận sự vật ở bên trong quy luật, là xem như Nhân Sinh Triết Học phương hướng đến nghiên cứu thảo luận, nếu là hướng vật lý phát triển, đó chính là tinh xảo thâm kỳ, làm người khinh thường.

Bất quá, làm một cái thương nhân, lại có thể hiểu được thợ thủ công giá trị, Tô Đàm Nhi đối với việc này hiển nhiên cũng không làm nổi gập. Ninh Nghị cười cười: "Nhàm chán thời điểm làm một chút, không biết hai ba năm sẽ có hay không có thành quả. . ."

Tô Đàm Nhi nói: "Kỳ thực, trong nhà cũng có mấy cái lão sư phụ, đối với những chuyện này có chút tâm đắc, bất quá. . ." Nàng không kỳ thị những thứ này, nhưng dù sao thợ thủ công địa vị thấp, nếu là cái này tướng công cả ngày chạy tới theo dõi phương trò chuyện những thứ này, coi như cái kia mấy ông lão nhà tại Tô gia so sánh thụ tôn kính, Ninh Nghị hiển nhiên cũng sẽ nhận chỉ trích, lúc này muốn nói lại thôi, cũng may Ninh Nghị cũng lác đầu.

"Cũng không bức thiết, chỉ là mình không có việc gì lúc ưa thích ngẫm lại."

"Vậy mà không biết, tướng công về những thứ này, đến cùng là dùng đến làm cái gì "

Ninh Nghị đón đến: "Ấn, hiện tại khó mà nói."

Hắn nhìn sang Tô Đàm Nhi trong tay vật, Tô Đàm Nhi sau đó cũng chú ý tới, cái này mới phản ứng được, nhìn lấy cái kia chỉ còn lại có gần một nửa trứng muối: "Chẳng lẽ. . . Cái này cũng là tướng công. . ."

"Ừm, trên cơ bản là."

Tô Đàm Nhi sờ nửa ngày, sau đó mới đưa vậy còn dư lại non nửa khóa trứng muối bỏ vào trong miệng, chậm rãi nhai nuốt lấy, nuốt xuống. Ninh Nghị đem ánh mắt nhìn về phía xa xa viện tử, Tô Đàm Nhi hai tay chống tại trên lan can, cúi đầu, cũng không biết suy nghĩ cái gì, trôi qua hồi lâu, mới gấp nàng lặng yên cười rộ lên, nụ cười kia giống như là có chút giết mình, lại như là cảm thấy mình làm chút sự việc dư thừa.

"Kỳ thực, tướng công đã sớm biết Đàm Nhi tới muốn nói cái gì, đừng không "

Một lát, Ninh Nghị gật gật đầu: "Đại khái luôn có thể đoán được một số."

"Tướng công không phải con một sách."

"A. . ."

"Tướng công tại Học Đường kể chuyện xưa là có thâm ý."

"Cái kia cũng thực sự là thuận miệng nói."

Tô Đàm Nhi không để ý tới hắn, nhìn qua phương xa, tiếp tục nói: "Thuyền Điều Ca Đầu cũng không phải đạo sĩ nói"

". . ."

"Tướng công là có tài học người đâu."

"Khục, cái này thật không có. . ."

Tô Đàm Nhi trong lòng nhận định một ít gì đó, lúc này đã tự quyết định, qua một trận mới nghiêng đầu nhìn sang, lần này đại khái là đặt câu hỏi: "Bất quá,

tướng công ngày đó tại Hạ phủ, chẳng lẽ thật sự là xem thấu Hạ gia tâm tư, cũng đoán được tiết gia sự tình "

Ninh Nghị cùng nàng nhìn nhau vài giây đồng hồ: "Nếu ta nói là, ngươi tin không "

"Cái kia tướng công liền là sinh ra đã biết, Đản Nhi những năm này kinh nghiệm thì hoàn toàn vô dụng. . ."

Tô Đản Nhi nhần nhần cái mũi, xinh đẹp mà cười rộ lên. Hiển nhiên mình đã tìm tới đáp án, trên một điểm này, nàng kỳ thật vẫn là rất tự tin, loại này tự tin kỳ thực cũng có Kỳ Cẩn theo. Trên thực tế tại Ninh Nghị tới nói, cũng không phải thật sự là đoán đúng, hẳn chỉ là trùng hợp bởi vì vì một số tàn khuyết tin tức đoạn ngắn mà cùng người nhà họ Hạ ý nghĩ đụng vào nhau mà thôi. Tô Đản Nhi có thể nghĩ như vậy, Ninh Nghị tự nhiên cũng không cần thiết giải thích cái gì.

"Tướng công là cái quái nhân đâu." Nàng như thế tổng kết.

"Nương tử cũng đúng không."

"Ha ha." Tô Đản Nhi vui vẻ cười rộ lên, "Đản Nhi yên tâm."

Tuyết rơi im ắng, kéo dài cả tòa Giang Ninh thành, tại cái này vạn thiên nhiều nhưong nhân thế gian, vị này tại cười nói thanh âm giống như là tại một góc nào đó giữa lặng yên đây ra hinh vàng cửa sổ, bị phiến thiên địa này ôn nhu mà lưng ở trong đó.

Vô Triều cảnh hàn bảy năm mùa đông, tuế nguyệt phảng phất một bức sâu sắc bức tranh, tuyết lớn bên trong, hình thù một mảnh.

*

Tổng Mậu chỗ sân nhỏ.

Đèn trong phòng hỏa lác lác, quang ảnh hơi hơi lay động tại song cửa sổ thượng, nam tử trẻ tuổi đã tiến đến thỉnh an. Phòng ốc một bên, hình dạng đơn hậu cương trực trung niên nam tử ngồi tại bên cạnh bàn, một bên viết chữ, một bên câu được câu không cùng nói với địa phương lấy chút nói vớ vẩn, về phần nói là cái gì, sợ là một chữ đều không có đi vào trong lòng của hắn qua.

Chất hỏi chính mình cái này cậu sự tình Tô Văn Hưng là không dám làm, lúc này cũng đành phải theo nói chút lời nói, chỉ hy vọng cậu lúc nào có thể cho câu giải đáp.

Không biết qua quá lâu, bên ngoài truyền tới từ xa xa một tiếng tiếng chuông. Tổng Mậu buông xuống bút lông, ngẩng đầu lên, đem giấy Tuyên Thành ép tốt.

"Cái này thiệp mời còn chưa viết xong, liền sau khi trở về lại viết đi." Hắn cười lên, quay người nhìn về phía không yên lòng cháu ngoại, sau đó đi qua, trầm mặc một lúc lâu: "Văn Hưng, ngươi cảm thấy, muốn đánh bại người Đản Nhi muội tử, chấp chừng Tô gia, có bao nhiêu khó "

Tô Văn Hưng trong lòng tồn vốn nên là Ninh Nghị sự tình, nhưng nghe đến vấn đề này, vẫn là nghiêm túc ngẫm lại: "Không dám lừa gạt cậu, Đản Nhi muội tử nàng. . . Hoàn toàn chính xác năng lực xuất chúng, nếu nàng thật chấp chừng phòng lớn, cháu ngoại. . . Một chút lòng tin đều không có. . ."

Lời nói này đi ra có chút gian nan, nhưng ở cậu trước mặt hiển nhiên thẳng thắn mới trọng yếu nhất, Tô Văn Hưng nói xong, Tổng Mậu lắc đầu, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Ngươi muốn quá nhiều, có một việc ngươi vĩnh viễn không nên quên, người Đản Nhi muội tử, nàng chỉ là cái phụ đạo nhân gia."

"Ta. . . Ta minh bạch, nhưng là nàng làm sự tình, xác thực. . ."

"Các người a, là sao đều tưởng muốn qua đánh bại nàng" Tổng Mậu cười cười, "Tô gia bây giờ luôn luôn Lão Thái Công Đương Gia, cho dù Lão Thái Công qua thân, cũng có Lão Thái Công huynh đệ, tuy là bàng chi, cũng có lời nói quyền lực. Ngươi phải suy nghĩ một chút, Tô Đản Nhi nếu thật chấp chừng Tô gia, chánh thức một mình đảm đương một phía thời điểm, nàng bởi vì nữ tử thân phận tại bên ngoài nhận áp lực mới là lớn nhất. Lão Thái Công cho nàng cơ hội, bây giờ để cho nàng quản lý sự tình, nhưng dù sao vẫn là tại đại bá của ngươi vũ dục phía dưới. Ngươi cảm thấy, nàng tại Tô gia nhận áp lực, so với nàng tương lai chấp chừng Tô gia, tại bên ngoài nhận áp lực, ai lớn ai nhỏ "

Tô Văn Hưng một trận mê hoặc: "Cậu nói là. . ."

"A, các người. . . Năng lực không cần vượt qua nàng, cũng không cần tại trên thương trường đánh bại nàng. Chỉ cần nàng vô pháp bình an mà tiếp nhận Tô gia, nuốt mất người nhị phòng tam phòng, hoặc là trực tiếp vượt trên người nhị phòng tam phòng. Cái này, chính là phá cục. Cuối cùng, nàng chỉ là một cái phụ đạo nhân gia, năng lực của nàng cao hơn ra người gấp mấy chục lần, mới có thể làm đến các người có thể làm được sự tình, mà các người chỉ cần duy trì nguyên trạng liền đầy đủ. Năng lực của nàng như bắt không được nhị phòng tam phòng, mà vẹn vẹn duy trì phòng lớn, như vậy lão Thái Công thì tuyệt sẽ không đem cái này nhà giao cho nàng, bởi vì làm một cái nữ nhân, vẹn vẹn là như thế này nàng còn có đảm đương không nổi Tô gia. Văn Hưng, các người nhị phòng tam phòng, biết an an phân phân để cho nàng nuốt mất sao "

Tô Văn Hưng đã hiểu được, lúc này có chút hưng phấn: "Sao, làm sao có thể, chúng ta sao lại ngồi chờ chết!" Đây quả thực là ngồi liền có thể thắng trận chiến.

"Đạo lý kia phụ thân ngươi minh bạch, người Tam thúc cũng minh bạch, nhưng bọn hắn sẽ không cùng các người nói rõ, sợ chính là bọn người những hài tử này mất đầu chí. Ngươi bây giờ đã biết đạo lý trong đó, cũng không được loạn truyền. Việc, vẫn là muốn toàn lực ứng phó mà đi làm, hiểu chưa" Tổng Mậu vỗ vỗ vai của hắn, "Đi thôi, bởi cậu qua cùng người phụ thân mẫu thân tự ôn chuyện."

"Ừm." Tô Văn Hưng gật đầu, đang muốn đuổi theo, sau đó nhớ tới, "Nhưng là cậu, cái kia Ninh Nghị đây. . . Hắn là Đàn Nhi muội tử hôn phu, muốn cho nàng đào loạn, cái này chẳng phải là không còn gì tốt hơn cơ hội sao "

"Chuyện này. . ." Tổng Mậu đi đến bên cạnh cầm lấy đã lạnh tỉnh rượu trà uống một ngụm, trong đầu chậm chạp từ ngữ, có thể cùng Tần Tự Nguyên, Khang Hiền người kiểu này chuyện trò vui vẻ người, quân hắn có hay không tài học, như thế nào người bức này Tiểu Mao Đầu có thể dễ dàng nhiều năm quan trường kinh nghiệm để hắn tự động loại bỏ rơi một ít gì đó, từ không muốn nói lời nói nặng, nhưng quay đầu nhìn xem cái này cháu ngoại đáng vẻ, nhớ tới những năm này dù sao cũng là có chút thật cảm tình, hắn vẫn là thờ dài.

"Chuyện này. . . Người bên ngoài như thế nào đi làm đều tốt, ta muốn Văn Hưng người không đếm xỉa đến, vô luận cái kia Ninh Nghị có hay không tài học, người đều phải nhớ lấy việc này." Hắn đón đến, nói ra buổi tối đó không muốn nhất nói một câu nói, ". . . Miễn cho tự rước lấy nhục."

*

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

35. Chương 35: Ngày tết việc vặt

Bầu không khí nhiệt liệt, hỗn loạn nhốn nháo niên kỉ quang, về sau mới cho đến ra tiêu, đều có đủ loại sự tình. Cho dù là lấy người ở rẻ thân phận, những chuyện này cũng không có khả năng né qua, năm trước Tô Đàn Nhi yêu cầu Ninh Nghị cùng đi các loại bãi phóng chính là vì gần làm chuẩn bị, vợ lớn vợ bé, bên trong thân họ ngoại, hợp tác thương hộ, các nhà Các Hộ thông cửa lẫn nhau thăm thiếu không. Nếu là trong nhà thân thích, Tô Đàn Nhi cùng Ninh Nghị cùng nhau tiến đến chính là, nếu là đi ra ngoài, làm theo phần lớn là đi theo Tô Bá Dung, dù sao Tô Đàn Nhi lúc này còn chưa chính thức tiếp nhận Tô gia phòng lớn, năm trước chỉ là đàm nói chuyện làm ăn, năm sau cái này có biểu tượng ý vị trấn trảng từ sơ mô phỏng, vẫn là phải do Tô Bá Dung dẫn đội.

Cửa ải cuối năm trước kia, vừa đi vừa về bãi phóng rất nhiều người Tri Châu Tổng Mậu liền từ Giang Ninh rời đi. Mà bởi vì Tổng Mậu vài câu nói ngọt, Ninh Nghị lúc này ở Tô Phủ địa vị càng được coi trọng một số. Hạ nhân phương diện, trước kia đương nhiên sẽ không có cái gì bộc đại lẫn người sự tình phát sinh, nhưng muốn cùng hắn liên hệ người không nhiều, còn lại tự nhiên hồ hững, lúc này thân thiện người hầu liền nhiều không ít, bất quá vấn đề này đối với Ninh Nghị tới nói ngược lại nguyên là có cũng được mà không có cũng không sao.

Mà tại chủ nhân phương diện, cái gì tam thiếu Tứ thiếu gia Ngũ thiếu Lục thiếu đối với Ninh Nghị thì rõ ràng không có gì tốt ánh mắt dĩ vãng cũng chỉ là hồ hững mà đối đãi, hiện tại cần phải cảnh giác lên. Đương nhiên bọn họ cũng làm không sự tình gì, bởi vì Lão Thái Công đối với Ninh Nghị rõ ràng càng trọng thị một số. Có Tăng Thư Lâu lần kia khảo thí, Ninh Nghị phân lượng rõ ràng nặng hơn nhiều, người Tô gia đều là biết Lão Thái Công khúc mắc, hắn một mực hi vọng Tô gia có thể nhiều ít ra chút văn nhân, thoáng bỏ đi cái này thương nhân thân phận.

Thương nhân có tiền nữa lại như thế nào, một khi ra một ít chuyện, không gánh nổi chính mình, chỉ là đảm nhiệm những làm đó quan viên xoa dẹp bóp tròn. Văn nhân thì khác biệt, chỉ cần có công danh, dù là lại keo kiệt chắc chắn sẽ có vì chính mình nói chuyện năng lực. Võ Triều dùng võ làm tên, nguyên vốn cũng là lấy võ lập quốc, nhưng mà khai quốc mới bắt đầu ra mấy lần lớn, phía trên hấp thụ giáo huấn, lợi dụng Sĩ Đại Phu trị thiên hạ, bây giờ cũng như Ninh Nghị biết Tống Triều, đợt Sĩ Đại Phu cực dày, trọng Văn khinh Võ.

Ninh Nghị đã để Lão Thái Công nhìn thấy điểm ấy hi vọng, tự nhiên liền bị càng thêm coi trọng. Đặc biệt là tại chúc tết lúc, Lão Thái Công cùng Ninh Nghị ở giữa nói chuyện với nhau rõ ràng so người bên ngoài lâu rất nhiều, người bên ngoài cũng đều thấy rõ. Chủ yếu là lão nhân gia muốn theo Ninh Nghị tâm sự đọc sách a, Học Đường A Chi loại sự tình, Ninh Nghị cũng liền thuận miệng nói chút ngụ dạy tại vui đạo lý, Lão Thái Công không hiểu những thứ này, hắn lại càng dễ tiếp nhận còn bỗng xuất hiệu từ nghiêm sư xuất cao đồ những thứ này, nhưng hắn làm quen gia chủ cũng có chỗ tốt, đối với chuyên nghiệp nhân sĩ, tuyệt không khoa tay múa chân, vui tươi hơn hồ nghe xong, cũng chỉ nói: "Nếu có không nghe lời, cứ việc quản giáo, như thế nào quản giáo đều được."

Sau đó lại cảm thán: "Từ An huynh có một đứa cháu ngoan a. . ." Nơi này nói là Ninh Nghị gia gia.

Lão Thái Công bây giờ thân thể không kém, tinh thần cũng khỏe mạnh, bây giờ tuy nhiên đối với Tôn Tử Tôn Nữ nhóm quần thúc không nhiều, xem ra hiền lành nhân hạ, ân dật, nhưng đối với cái nhà này nắm giữ tuyệt nghiêm túc. Bây giờ Tô gia, không ai dám tại chuyện như vậy trên tùy ý tiếp xúc lão nhân gia ông ta rủi ro, đầu năm mừng một lần nói chuyện này về sau, đối với Ninh Nghị khinh thường, nói vớ vẩn tất nhiên là thiếu không, thậm chí nhiều rất nhiều. Nhưng muốn động hắn, cho Tô Đàn Nhi thêm phiền phức, mang ra lão gia từ đài ý nghĩ thế này, sợ là ít càng thêm ít.

Bất quá, tuy nhiên bây giờ Học Đường đã tạm nghỉ học, ngẫu nhiên gặp gỡ Tô Sùng Hoa thời điểm, cũng là có thể cảm nhận được trong mắt đối phương một tia cảnh giác, để Ninh Nghị cảm thấy có chút buồn cười.

Những thứ này chỉ là cảm nhận được một chút biến hóa mà thôi, đối với Ninh Nghị tới nói, có hay không những biến hóa này, hẳn cũng không có quá nhiều lưu ý, tầng thứ thấp người lật không nổi thao thiên cự lãng đến, tự sẽ mất trọn trắng người coi như vất hết óc làm vài việc, sợ cũng chỉ có thể khiến người ta cũng trợn mắt một cái a. Vào ban ngày nói chung chạy cái này chạy cái kia, ngẫu nhiên tại một số cùng Tô Phủ có quan hệ hợp tác thương nhân trong nhà, ít nhiều biết Ninh Nghị danh khí cũng sẽ gọi chút đọc sách hải tử đến cùng Ninh Nghị "Thân cận một chút", đây cũng là thiện ý, đương nhiên đối phương cũng chỉ là đọc qua mấy quyển thi văn mà thôi, tiểu đã tiểu nháo một phen.

Từ đó thu truyền ra một bài Thủy Điều Ca Đầu về sau, Ninh Nghị liền cơ bản chưa từng xuất hiện tại Giang Ninh chủ lưu chủ đề trong vòng, bây giờ Thủy Điều Ca Đầu mỗi ngày còn tại hát, đối với hần nghị luận, cơ vốn dĩ là mất đi nhiệt độ. Như nói thật lên, gia hỏa này năm nay hai mươi tuổi, Tô Phủ người ở rề, tại cái kia không chút nào thu hút Dự Sơn Thư Viện dạy một chút sách, nghe nói còn có làm cái gì cổ quái báng đên, gần như không cùng văn nhân tài tử tới lui, loại này ăn sĩ sinh hoạt tuy nhiên kỳ quái, nhưng cũng nhiều lắm là nói hần là tính cách cổ quái người a.

Mạnh vì gạo, bạo vì tiền văn nhân tài tử có lẽ thành danh tương đối nhanh, hoàn toàn không sợ trường đạo này trạch nam hình văn nhân cũng là có rất nhiều, chỉ là cùng loại đối phương dạng này một từ kinh điển tình huống tương đối hiếm thấy mà thôi.

Từ từ đêm hôm đó một tịch nói chuyện với nhau về sau, cùng Tô Đàm Nhi quan hệ là rút ngắn rất nhiều. Dĩ vãng Tô Đàm Nhi này đối với đội con một sách phương thức mà đối đãi Ninh Nghị, luôn luôn ý đồ chủ đạo cục diện. Sơ bộ "Lý giải" Ninh Nghị này người về sau, nàng liền buông lỏng rất nhiều, hai người đều là "Quái nhân", dạng này nhận biết để cho nàng cảm thấy rất hài lòng, chủ yếu bởi vì Ninh Nghị cũng không ngại nàng xuất đầu lộ diện làm ăn, ngẫu nhiên theo Ninh Nghị nói đến một số thương hộ lúc cũng càng thêm tùy ý một chút, có khi nhắc lên một số nan đề, sau đó nói với Ninh Nghị lên nàng phương pháp giải quyết, đồng thời hỏi: "Tướng công cảm thấy thế nào" đương nhiên, càng nhiều chỉ là thỏa mãn trong nội tâm nàng giao lưu muốn biểu đạt muốn. Có thể lý giải cùng tiếp nhận nàng người chung quy là quá ít, cho dù ngẫu nhiên cũng có thể theo Tiểu Thiên bọn người nói nói, nhưng này cùng nói một mình không khác, có thể cùng Ninh Nghị loại này theo sinh ý không liên quan người nói nói sinh ý, đối với nàng mà nói, tự nhiên là một loại không tệ buông lỏng.

Ninh Nghị tự nhiên phụ họa mà trêu chọc vài câu, hoặc là lộ ra mấy phần tán thưởng biểu lộ tới. Tô Đàm Nhi liền cảm giác vừa lòng thỏa ý. Loại này biểu đạt muốn cùng năng lực cao thấp không quan hệ, năng lực lại cao hơn người, ngẫu nhiên cũng sẽ cảm thấy bị đè nén, hi vọng suy nghĩ trong lòng chỉ ít có thể có người biết, mà người này, tốt nhất vẫn là không có không liên quan. Cái này cùng tại vùng ngoại ô đào cái động, đem trong lòng bí mật nói xong lại đem động chôn xuống giảm sức ép phương thức là giống nhau.

Đương nhiên, phần lớn giao lưu vẫn là chút hoàn toàn không liên quan nói vớ vẩn, tối về, ăn cơm, kể chuyện xưa, hạ Cờ caro, nguyên bản cảm thấy Ninh Nghị những cổ đó sự tình khó tránh khỏi có chút trò đùa Tô Đàm Nhi lúc này cũng thuần túy lấy buông lỏng tâm tình nghe, ngẫu nhiên để Ninh Nghị nhiều lời một đoạn, hoặc là hạ lên Cờ caro đến đắc ý khoe khoang vài câu, kỳ thực hạ Cờ caro ngược lại là Tiểu Thiên có thiên phú nhất, thắng được nhiều nhất. Mà Ninh Nghị khó chơi nhất, hần như nghiêm túc, tuyệt thông thả thắng cờ, đối phương chỉ cần có hai con cờ bày cùng một chỗ, hần liền lập tức qua ngăn chặn, một mực chặn một mực chặn, vây lại trong lòng đối phương cảm thấy biệt khuất, trên bàn cờ bày một mảng lớn về sau, mới thừa dịp đối phương không chú ý thời điểm bày ra phản công.

Hần loại này đánh cờ phong cách nhất là để ba cái tiểu nha đầu thụ không, ban đêm ám áp trong phòng, ngẫu nhiên liền truyền ra Thiên nhi hoặc là Quyên Nhi, Hạnh Nhi tiếng kháng nghị: "Cô gia quá vô lại." Tô Đàm Nhi học tập năng lực mạnh nhất, đồng dạng cũng không thiếu khuyết kiên nhẫn, nàng mím môi cùng Ninh Nghị buồn tẻ mà chặn đến chặn qua, xem ai chịu đến lâu nhất. Có một lần hai người đem toàn bộ Bàn Cờ Vây bày đầy, đánh cái hoà, ba cái tiểu nha đầu ở bên cạnh xì xào bàn tán, nói cô gia tiểu thư là yêu quái biến. Tình huống này trôi qua hai ngày sau đó, Ninh Nghị bắt đắc dĩ cười: "Người ta tội gì dạng này tự giết lẫn nhau. . ." Một mặt nghiêm túc chặn quân cờ Tô Đàm Nhi rốt cục nhìn không được hé miệng bật cười, sau đó lại là một mặt vui vẻ đem Ninh Nghị quân cờ ngăn chặn.

Sau đó hai người mới nhiều ít tạo thành chút ăn ý, lẫn nhau đánh cờ không hề dùng loại này thuần khảo nghiệm kiên nhẫn nước cờ.

Tô Đàm Nhi ngẫu nhiên hỏi Ninh Nghị muốn làm gì đó, Ninh Nghị cũng thường thường khoa tay một phen: "A, nơi này phải dùng sắt lá làm cái ống tròn, dựng thẳng thả lên. . . Đến bên này có thể đổ nước lạnh lại một lần. . . Bất quá yêu cầu kháng Axit mạnh, ta vẫn phải đem A xít, ách, cũng chính là a-xít mạnh nồng độ đề cao, vấn đề là không có kháng Axit mạnh vật chứa ta sẽ rất khó đề cao nó, mà nồng độ không thể đề cao, ta cũng rất khó chế tạo ra kháng Axit mạnh vật chứa đến, cái này biến thành gà đẻ trứng vẫn là trứng sinh gà vấn đề. . . Bất quá muốn tạo ra pha lê cũng thực sự không dính. . . Ách, người nghe hiểu sao "

Nàng đã muốn hỏi, Ninh Nghị không quan trọng, thuận miệng liền nói. Tô Đàm Nhi cũng chỉ là thuận miệng hỏi một chút, lúc này sừng sốt một chút: "Ây. . . Tướng công. . . Đến cùng là muốn làm gì a."

"Há, ăn đồ vật, nếu như người muốn cụ thể muốn. . . Đại khái thì theo muối không sai biệt lắm. Ân, rong biển canh, rong biển canh vị đạo rất tốt đúng không, chúng ta đem 100 cân rong biển nấu thành canh, loại bỏ, đem nước phơi khô, đại khái có thể đạt được rất ít một chút điểm theo muối một dạng đồ vật, bất quá độ tinh khiết cũng không cao, nhưng là phóng tới trong thức ăn qua mà nói vị đạo sẽ rất tốt. . . Ân, chính là cái này."

"Ây. . . Rong biển canh. . . Dùng 100 cân rong biển tinh hoa tới làm đồ ăn. . . Cái kia có thể làm nhiều ít đồ ăn a "

"Một bát đồ ăn cũng không có vấn đề." Ninh Nghị nháy mắt mấy cái, "Cho nên nói tiêu hao quá lớn, ta muốn mặt khác dùng một loại biện pháp tạo ra tới."

". . . Nha." Tô Đàm Nhi gật gù đầu, một cái tay kéo lấy bên mặt, nhìn nhúc nhích cả trứng không, đau răng bộ dáng. Nếu như tùy tiện tạo ít đồ đi ra có thể đội cùng với 100 cân rong biển tinh hoa, nghe là rất lợi hại a, bất quá. . . Rong biển canh cũng chưa chắc tốt bao nhiêu ăn a. . .

"Tướng công là trách người. . ." Cuối cùng, nàng vẫn là thành thật mà nói ra cảm tưởng.

Ninh Nghị muốn làm, chính là bột ngọt.

Hắn trước kia từng có kinh nghiệm phương diện này, chỉ ít đối với bột ngọt sản xuất hiện đại hóa công nghiệp quá trình là minh bạch, nhưng nói thực ra, cái này quá trình không có chút ý nghĩa nào. Kháng Axit mạnh vật chứa, lên men môi, cái gì dục khuẩn a, dục tính a, Đông Lạnh a, nhiệt độ khống chế a. . . Những vật này tại ngàn năm sau rất đơn giản, tại Võ Triều, đơn thuần nói chuyện viễn vông, hết lần này tới lần khác hắn trừ biệt hiện đại hóa nhất sinh sản quá trình bên ngoài, thì chỉ biết là bột ngọt từ rong biển trong canh đề thuần lịch sử, trong lúc này khoảng cách, lúc đầu đơn giản công nghiệp chế pháp hoàn toàn không hiểu. Nếu như muốn làm từng bước mà tạo ra cốc an axit nitric đến, hắn đầu tiên đến dẫn đạo nửa cái Cách Mạng Công Nghiệp.

Đương nhiên, ngồi chờ chết không phải là tính cách của hắn, bột ngọt thứ này vô luận như thế nào là muốn thử một chút, mấy tháng này hắn đã vạch ra cơ bản quá trình đồ, nhằm chán lúc suy nghĩ một chút thay thế phương thức, năm trước hắn liền đã tại Giang Ninh mỗi cái Tập thị giữa đi lại, nhất định đo một cái cái thể giới này phát triển trình độ, thậm chí tìm tới 《Mộng Khê Bút Đàm》 cái này loại thư tịch nghiên cứu một phen.

Vô luận như thế nào, giống nhau hắn cùng Tô Đàm Nhi nói như vậy, cái này cũng đích thật là lúc rảnh rỗi làm lấy chơi đùa khái niệm, trong vài năm hắn cũng không chờ mong có thành quả xuất hiện, tự nhiên cũng sẽ không tìm đoàn đội nhất định phải đem cái gì thứ gì lấy ra, trung gian vô số diễn sinh sản phẩm xuất hiện, ý nghĩa có thể lớn có thể nhỏ, trước mắt làm một chút cơ sở khảo sát liền đầy đủ. Trừ những việc này, hắn ở thời đại này, tìm không thấy quá có bao nhiêu thú mục tiêu làm mà thôi.

Bất quá, cái khác cảm thấy hứng thú, hoặc là nói, so với bột ngọt, hắn thậm chí càng cảm thấy hứng thú sự tình, còn có một thứ.

Học võ công.

Tháng giêng mười lăm đêm hôm đó cùng Tô Đàm Nhi bọn người cùng nhau đi ra ngoài, hắn liền lần đầu tiên trong truyền thuyết chân chính võ lâm cao thủ, tuy nhiên không giống trong ti vi phim ảnh cao như vậy, nhưng cũng xác thực, khá cao. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

36. Chương 36: Một đêm Ngư Long múa (một)

Pháo cối liên vang, đèn đuốc như rừng. Dựa theo Võ Triều thông lệ, tháng giêng Thập Tam Thành giữa liền muốn trên đèn, tháng giêng mười bảy hạ, hết thảy Nhiên Đăng năm ngày, thành thị Vũ Long Vũ Sư, sớm đêm không ngủ, nhưng tự nhiên lấy mười lăm Thượng Nguyên ngày hội náo nhiệt nhất, tuyệt vẫn chưa biến hóa, mỗi cái Đăng Hội, Thi Hội lại đã bắt đầu hoạt động, so với đêm trung thu quy mô còn hơn.

Một ngày này buổi tối náo nhiệt cũng không có Trung Thu đêm đó Thi Hội giao đầu khói lửa, càng nhiều vẫn là từ cửa ải cuối năm đến nay chưa xong tụ hội khí tức, nếu như nói Trung Thu cái kia buổi tối mọi người càng ưa thích thường thức văn nhân các tài tử thư quyền khí tức, càng vui thấy tại rất nhiều thần tượng so đầu phong thái. Thượng Nguyên một đêm, mọi người làm theo càng thêm thiên về với mình cùng gia nhân, người thân bạn bè nhóm chúc mừng, ăn Nguyên Tiêu, đoán đố đèn, đi dạo chợ đêm, sau đó, mới chú ý một chút những văn nhân đó các tài tử chỗ Yên Vũ Lâu đài.

Loại tình huống này xuất hiện lý do là phức tạp, tuyệt lớn phong đường, quá khứ Thương gia người đi đường giảm bớt, bộ phận Du Học học sinh tại năm trước thi trở lại về nhà. . . Các loại liên quan tới Thi Từ tụ hội vẫn là có, nhưng không giống hàng năm Trung Thu như thế phân biệt rõ ràng, Bộ Viên Thi Hội, Chi Thủy Thi Hội không tại thượng nguyên chính thức cử hành, một đêm này bình thường lấy Lệ Xuyên Thư Viện học sinh biểu diễn làm chủ, Lệ Xuyên kỳ thực cũng chính là Giang Ninh Quan Học, nếu không có Trung Thu có Phan phủ tổ chức Chi Thủy Thi Hội ảnh hưởng, bọn họ bên kia học sinh chất lượng nên cao nhất.

Đương nhiên, cho dù rất nhiều chính thức một điểm Thi Hội cũng không cử hành, văn nhân các tài tử vẫn là có đại lượng yến hội có thể đi phỏ, giao lưu một phen cửa ải cuối năm kiệt tác, bộ phận Lệ Xuyên học sinh cũng sẽ phân tán đến tham dự những thứ này yến hội, sau đó lấy chính mình thơ làm cùng các bạn học đoạt đoạt danh tiếng, tóm lại, đêm nay càng nhiều, vẫn là cửa ải cuối năm đến nay vui mừng khí tức làm chủ.

Đêm xuống, một mảnh phồn hoa, giờ Hợi (chín giờ tối) tiếng chuông gõ vang lúc, Ninh Nghị đang cùng Tiểu Thiên tại Chu Tước đại lộ phụ cận quây ăn vặt vừa ăn chè trôi nước, chung quanh là có các loại đồ đèn Hoa Đăng, đem trọn cái Khu buôn bán chiếu giống như ban ngày.

Ban đêm Ninh Nghị cùng Tô Đàm Nhi theo Tô Bá Dung qua một Tô Phủ thế gia trong nhà dự tiệc, cơ bản lễ nghĩa kết thúc về sau, Tô Đàm Nhi liền cùng Ninh Nghị cáo từ đi ra, nói là tiểu phu thê đến Chu Tước đại lộ bên này đi dạo chơi, trên thực tế tự nhiên cũng không phải là tất cả đều là vì thế.

Tô Đàm Nhi thủ hạ mấy tên chương quỹ buổi tối hôm nay chính ở phụ cận đây Minh Tú Lâu nói chuyện làm ăn, Tô Đàm Nhi tâm hệ kết quả, bởi vậy trên đường thoáng du ngoạn về sau liền đến Minh Tú Lâu đối diện một nhà tiểu trong trà lâu tìm bàn lớn ngồi xuống, một bên nghe trong trà lâu hát hí khúc một bên chờ đợi kết quả. Ninh Nghị cùng nàng nghe một hồi bộ phim, chờ tên là Tịch Quân Dục tuổi trẻ chương quỹ tới báo cáo sơ bộ kết quả, hắn liền cũng đứng dậy chuẩn bị đến chung quanh đi lại một trận.

"Đạo chơi Chu Tước đại lộ, nhìn xem có món gì ăn ngon, mỗi dạng từng một điểm."

"Nhớ kỹ cho thiếp thân cũng mang theo chút trở về."

Tô Đàm Nhi cười ngọt ngào lấy, như thể nói với hân, sau đó Tiểu Thiên liền cũng theo tới, lúc xuống lầu quay đầu nhìn xem, Tô Đàm Nhi đã chuyển thành vân đạm phong khinh ánh mắt, cùng trẻ tuổi chường quý nói nói. Bởi vì ăn tết trước sau Tô Đàm Nhi đã từng dẫn hân đến Tô gia mỗi cái trong cửa hàng chuyển qua, cái này Tịch chường quý Ninh Nghị cũng đã gặp vài lần, có dã tâm cũng có năng lực, chỉ là phong mang tại bên ngoài, còn chưa đủ nội liễm, bất quá cũng là tương đương xuất sắc. Cái này khiến Ninh Nghị nhớ tới nhiều năm trước chính mình cũng lúc còn trẻ, đồng dạng gặp qua không ít dạng này người trẻ tuổi, có bằng hữu có đối thủ, chỉ là đến sau cùng, để cho mình giạt mình nhất ngược lại là cái kia luôn luôn không quả quyết, theo sau lưng tự mình Đường Minh Viễn, nghĩ như thế, ngược lại là có chút châm chọc.

Không lâu sau đó, hân liền cùng Tiểu Thiên tại Chu Tước đại lộ phụ cận, dọc theo từng cái quầy ăn vặt lộ tuyến hưởng qua qua. Hai bên đường còn có chưa tan tuyết đọng, Tần Hoài Hà phụ cận có gió thổi tới, nhưng là không lạnh, toàn bộ đường cái đều là khí thế ngát trời cảm giác, Vũ Long Vũ Sur, Đẳng Hội tập kỷ, mỗi cái bán hàng rong trong lò lửa dâng lên nhiệt khí. Tiểu Thiên ăn không bao nhiêu thứ, mua cái ngọn đèn nhỏ lồng xách trong tay, đèn lồng trên một con mèo nhĩ đồ án, đương nhiên, mèo này trên trán họa cái "Vương" chữ, thì tạm thời cho rằng là con mèo hổ.

"Cô gia cô gia, cái kia mứt hoa quả Hoàng Liên đồ đèn làm sao giải "

"Có phải hay không là đồng cam cộng khổ "

"Cô gia cô gia, lựa vàng ấu phụ, cháu ngoại tề cử là cái gì "

"A, cái này không biết sẽ rất khó, Tào Tháo hỏi Dương Tu, đáp án là tuyệt diệu tốt từ."

"Cô gia, nơi này có tốt khó khăn, một hình một thể, bốn chi tám đầu. Một tám 5 tám, tuổi phun ngựa chày. . . Đây là cái gì a. . ."

". . . Ta làm sao biết."

"Nguyên lai cô gia cũng không biết a. . ."

"Phía trước hai cái có hay không đoán đúng, người đi hỏi sao "

"Cô gia nói thì đúng a."

". . . Tôi ăn chè trôi nước. . . Ăn xong chè trôi nước nói cho người là cái giếng chữ."

"Há, nguyên lai là giếng chữ."

Đối với Tiểu Thiên thực sự phát không cái gì tính khí, ăn mấy khóa chè trôi nước lại liên chiến tiếp theo bày ra, cái này một đám Ngũ Vị Hương đậu là Tiểu Thiên yêu nhất, mua nửa chén sừ từ từ ăn, ngọn đèn nhỏ lồng lắc a lắc, chỉ chốc lát sau, không đầu không đuôi nói ra: "Tiểu thư kỳ thực rất mệt mỏi."

"Ừ"

"Vừa rồi a. . . Vừa rồi tiểu thư tại Trà Lâu thượng, cô gia chuẩn bị rồi đi, kỳ thực rất nhiều chuyện cô gia đều biết, đúng không "

Cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn có chút nghiêm túc, Ninh Nghị nhắm lại, cười gật gật đầu: "Bên kia đàm không ổn lời nói, cuối cùng vẫn là đến tiểu thư nhà người đánh nhịp, ta ở bên kia, kỳ thực cũng không có tác dụng gì, có đôi khi ngược lại hoàn toàn ngược lại."

"Quả nhiên cô gia đều biết. . ." Tiểu Thiên gật gật đầu, nhìn Ninh Nghị vài lần, lại có chút muốn nói lại thôi, nhưng rốt cục vẫn là nói nói, " cô gia làm sao không giúp tiểu thư đâu?"

"Tiểu thư nhà người rất lợi hại, không cần quan tâm "

Tiểu Thiên nhắm lại, sau đó lại cười rộ lên: "Gần nhất tiểu thư rất vui vẻ."

"Ừ"

"Bởi vì cô gia a, trước kia tiểu thư rất ít nói với người nhiều lời như vậy. . . Ách, cũng có nói a, bất quá không biết nói sinh ý cái gì còn nói đến rất vui vẻ, còn có cô gia kể chuyện xưa a, đánh cờ a. . . Nguyên cốt Tiểu Thiên nghĩ, cô gia muốn thì nguyện ý giúp đỡ tiểu thư, tiểu thư thì nhất định sẽ càng vui vẻ hơn. Cô gia cũng biết, tiểu thư nằng. . . Tiểu thư nằng dù sao theo Tiểu Thiên một dạng đều là cô nương gia, ra đi làm việc, luôn có người nói xấu, tiểu thư ngoài miệng không nói, tâm bên trong khẳng định có rất nhiều tâm sự. . ."

Tiểu Thiên là thật tâm vì Tô Đàm Nhi suy nghĩ, nâng lên rất đại dũng khí mới nói cái này, lại sợ chính mình không khỏi được một tác lại muốn tiến một thước vượt qua nha hoàn bản phận, để Ninh Nghị có chút không vui, không phải khó xử mà ngó ngó Ninh Nghị, sau đó lấy được phản ứng, lại là cả khuôn mặt bị Ninh Nghị nhúng tay "Ngô" nắm chặt thành bánh nướng.

"Thiên nhi mấy tuổi tiến Tô Phủ "

Thiên nhi chần chờ một lát, vừa rồi lẩm bầm khoa tay thủ thế, chờ Ninh Nghị buông ra gương mặt của nàng quay người đi lên phía trước, nàng mới chạy chậm đến đuổi theo, bổ sung một câu, "Thiên nhi là bốn tuổi bị bán vào tới."

"Bốn tuổi, thật nhỏ. . ."

"Quyên Nhi cũng thế, Hạnh Nhi tỷ so với chúng ta lớn hơn một tuổi, lúc ấy năm tuổi. Tiểu thư khi đó tám tuổi." Tiểu Thiên đối với cái này không có kiêng kỵ, cười đến ngược lại có chút ngọt, "Đáng lẽ khi đó thật sự là quá nhỏ, người người môi giới không muốn, bất quá đúng lúc Tô Phủ muốn mấy cái tiểu cô nương, Tiểu Thiên thì tuyển chọn, trong nhà đáng lẽ muốn đem ca ca bán đi."

"Bình thường ngược lại không nghe người nhắc lên gia nhân a."

"Tiểu Thiên bị bán được Tô Phủ, cũng là Tô Phủ người nha, sao có thể cả ngày xách bọn họ đây." Tiểu Thiên cúi đầu ngẫm lại, "Kỳ thực khi còn bé sự tình Tiểu Thiên cũng không nhớ nổi quá nhiều, cũng là đối. Nghe nói đáng lẽ có cái đệ đệ, sinh ra không lâu thì bị chết đói, trong nhà khi đó vốn là muốn bán ca ca, ca ca luôn có thể làm chút chuyện, về sau bán Tiểu Thiên, bán hai mươi lăm năm, trong nhà đến ba mươi lăm lượng bạc, kỳ thực theo tiểu thư xem như thông phòng nha đầu, đây là có phúc phận sự tình, bao nhiêu năm mới mặc kệ đây. Hiện tại Tiểu Thiên hàng năm cho nhà gửi mười lượng bạc, ca ca năm ngoài thành thân, còn có viết thư đến cho Tiểu Thiên, nói cười Lâm Thôn xinh đẹp nhất cô nương, cũng là chữ xấu. . . Ân, Tiểu Thiên năm trước trở về qua một chuyến, tháng ba năm nay bên trong cũng có thể về thăm nhà một chút tẩu tẩu. . ."

Rất nhiều chuyện là bây giờ trên xã hội thái độ bình thường, Tiểu Thiên nói đến cũng không có nhiều ít thương tâm, nói càng về sau liền bắt đầu vui vẻ, sau đó lại có chút tâm hồng nhếch miệng: "Cô gia. . ."

Ninh Nghị cười nói: "Nguyên cố Đan Nhi tựa như tỷ tỷ người một dạng, đúng không?"

"Ừm." Tiểu cô nương liền vội vàng gật đầu, sau đó lại lắc đầu, "Tiểu Thiên chỉ là nha hoàn, không dám nghĩ như vậy."

"Cái kia nàng cũng thường thường cùng các người theo nói trên phương diện làm ăn sự tình, cũng thường thường theo những chương quỹ đó nói, ta coi như giúp nàng, nhiều ta một cái vì cái gì thì không giống chứ?"

"Thế nhưng là, thế nhưng là. . . Cô gia cũng là khác biệt nha. . ."

"A, khác suy nghĩ nhiều, tiểu thư nhà người sở dĩ có thể nói với ta những cái kia, cũng chính là đó là bởi vì ta không hiểu, ta cũng không có mở cửa. Nếu như ta thật có thể giúp đỡ, vậy liền hoàn toàn chính xác muốn biến thành tại nói chuyện làm ăn." Tuy nhiên tại mình tại Tô Đan Nhi trước mặt đều là biểu hiện đơn thuần, nhưng Tiểu Thiên cũng không giấu, ngược lại vô cùng thông minh, đối với nàng để Tô Đan Nhi suy nghĩ một chút tâm cơ, Ninh Nghị cũng không thêm để ý, Nhân chi thường tình. Lúc này hai người ở chính giữa một đường hướng phía trước đi, Ninh Nghị cười: "Tiểu thư nhà người so với người nghĩ lợi hại hơn nhiều, nếu như nàng không có lợi hại như vậy, cái kia có giúp hay không nàng cũng không có tác dụng gì, nàng sớm làm thu tay lại tốt nhất. Tuy nhiên người cho ta lợi hại ta cũng thật cao hứng a, nhưng là cũng không cần. . . Ách. . ."

Ninh Nghị tiếng nói ngừng, hậu phương truyền đến Tiểu Thiên: "Cô gia cũng là rất lợi hại a." thanh âm, sáng ngời Hoa Đăng dưới ánh đèn, Ninh Nghị hơi nhíu mày, nghĩ hoặc mà nhìn mình tay trái, ngón cái cạnh ngoài một vòng Yên Hồng nhan sắc, chớp nhúa còn chưa làm, đây là. . . Máu.

Chỗ nào dính vào. . .

Nghĩ hoặc ở giữa quay đầu nhìn một chút, Khu buôn bán ở giữa đèn đuốc sáng trưng, lui tới, các loại tiếng động lớn thanh âm huyền ảo nổi lên không dứt, Chu Tước đại lộ đầu kia, một đầu Hoàng Long theo Chiêng Trống bang bang tiếng leng keng bay múa mà đến, náo nhiệt như thường Thượng Nguyên cảnh sắc bên trong, mấy tên Nha Dịch hỗn tạp ở giữa, dường như chính đang tìm kiếm cái gì.

Sau một khắc, huyết quang đột ngột nở rộ mà lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

37. Chương 37: Một đêm Ngư Long múa (hai)

Ninh Nghị quay đầu sau một lát, mười mấy mét bên ngoài giữa phát sinh, nếu như đến sở hữu người đi đường đều không kịp phản ứng đột ngột một màn.

Lúc này người đi trên đường phố vốn là đông đảo, rộng mấy chục thước đường đi tuy nhiên còn không đến mức đến chen vai thích cánh trình độ, nhưng

các loại thanh âm xác thực huyền ảo thành một mảnh, hai bên đường còn có chút hải tử đang chạy, ngẫu nhiên hướng địa phương thả cái Pháo cối, điểm liền chạy, làm cho phụ cận bán hàng rong người đi đường một trận cười mắng, nơi xa đầu kia Hoàng Long theo tiếng động vang trời tiếng chiêng trống múa tới. Dưới tình huống như vậy, bình thường thanh âm nguyên bản rất khó để người chú ý, nhưng mà bỗng nhiên vang lên cái thanh âm này, lại không phải là ồn ào, mà là bởi vì quá mức thể lương.

Đó là "A " một tiếng hét thảm, người sắp chết lúc tiếng gọi âm ỉ xé rách cái này một mảnh tiếng gầm, bởi vì vừa vặn quay đầu lại, Ninh Nghị trong mắt nhìn thấy, còn có vô số Hoa Đăng ở giữa tình không sai bắn ra kim loại lãnh mang, tốc độ kia thực sự quá nhanh, giống như là quạt điện phiến Diệp Nhất dạng, trong phút chốc vạch ra hai vòng hư ảnh, huyết hoa theo tiếng kêu thảm thiết cao cao bay qua được đỉnh đầu của người, một đầu tay cụt phóng lên tận trời.

Hỗn loạn âm thanh triều, làm cho thanh tình huống cùng làm không rõ tình huống người, kịp phản ứng cùng chưa từng kịp phản ứng, đều hỗn hợp tại thời khắc này.

"A... A "

Đình đình đình đột

Tiếng hò hét, kim loại giao kích thanh âm hóa thành gọn sóng hướng bốn phía vừa loáng đầy ra, một đạo thân ảnh màu đen Hô xoay tròn lãnh nghệ đình đầu của người thượng, một bóng người khác chính kêu gào từ phía dưới vọt tới, mắt đi không chế, ngã bay ra ngoài, đụng bạo khác một bên cái bán cùng ghé dài, mảnh gỗ vụn bay múa ở giữa, phóng tới vài mét bên ngoài, âm âm Long

Đụng nổ lò than, bay lên nồi đun nước, nước sôi, thiêu đốt lửa than nổ rộ giống như khai bình Không Tước, kinh hải tán thực khách. Thân ảnh màu đen lại trở xuống qua, bình khí trong tay vùng trảm, bên cạnh bị lan đến gần hai cái đèn lồng phá, hỏa diễm đường vân dọc theo trên không trung.

Bất quá là ngăn ngừa trong nháy mắt, Ninh Nghị có lẽ cũng thuộc về nhìn thấy lại phản ứng không kịp người, căn bản không hiểu đây là có chuyện gì. Vên vên mười mấy mét tay ngoài cánh tay cùng máu tươi tăng vọt, sau đó có người kêu gào hướng xuất thủ người xông lại, xuất thủ người kia nhảy lên cũng bất quá là cao hơn hai mét, thoát nhìn như là thể thao vận động viên sào nhảy lên sau thân ảnh, quần áo màu đen giao diệt tung bay, phía dưới xông qua người liền bị nàng thuận tay oanh ra mấy mét bên ngoài, trang tán vô số đồ vật.

Lúc này mới rốt cục là kịp phản ứng, huyết quang cùng tay cụt rơi xuống, mọi người kêu to, Tiểu Thiên còn đang hỏi: "Cô gia, làm sao. . ." Bị Ninh Nghị một phát bắt được bả vai kéo đến bên cạnh thân, một tên cảm giác không đúng người đi đường hướng bên này lui lại tới, bị Ninh Nghị đẩy ra.

La lên thanh âm ở trong màn đêm nổ tung, mười mấy mét bên ngoài, bình khí giao kích thanh âm dày đặc vang lên, có người "A " cuồng hô, bầu không khí hùng hực tức sát, giống như chiến trận trên hai quân đối chọi, bên kia treo Hoa Đăng vốn là rậm rạp, trên đường phố không giống như là treo lên mạng nhện, không phải có một chiếc đèn nổ tung, hoặc là cả một đầu dây thừng mang theo Hoa Đăng đèn rơi xuống, trên mặt đất có người bị đánh bay đi ra ngoài, một cái tay đã không, bụng bị lấy vết thương thâm liệt gào thét.

Giang Ninh trong thành ngẫu nhiên cũng sẽ xuất hiện đánh nhau ẩu đả, hoặc là hai nhóm người tại đầu đường liễu mạng, Tiêu Cục, bang phái, nhà giàu cửa cao Hộ Viện, đánh nhau lý do đủ loại, nhưng trước mắt bất thành linh tinh cảnh lại không giống nhau, vừa rồi vọt lên trên không trung vên vên một nữ tử, mà lúc này đến vậy công năng, lại đều là tam đại 5 thô nam tử, như là người giang hồ áo lam cốc, trên người tràn đầy trái qua liêm máu trên lưới đao sinh hoạt tức sát cùng mùi máu tanh, nhưng mặc dù như thế, những người này gặp gỡ nữ tử kia, vẫn chiếm không lên gió qua.

Ninh Nghị nhìn qua phía trước cái kia hỗn loạn tràng cảnh, chung quanh chạy tứ tán tốc độ bắt đầu tăng tốc, Tiểu Thiên hai tay bóp chặt Ninh Nghị eo, trong miệng hô hào: "Cô gia, cô gia, đánh nhau á. . ." Gấp đến độ trực nhảy, nàng là muốn lôi kéo Ninh Nghị rời đi, nhưng lúc này Ninh Nghị chỉ là một tay nắm lấy bờ vai của nàng đem nàng hộ tại bên người, phía trước nếu có người chạy tới muốn đụng vào, hẳn liền thuận tay đẩy ra, người dù sao cũng là nhiều, bên kia thân ảnh lác lác nhìn cũng thấy không rõ lắm, cũng may chung quy là thời gian dần qua dọn bãi.

Trên đường tán ra một cái bán kính mười mấy thước Đại Quyền, nhưng hỗn loạn so với vừa rồi cũng không có yếu bớt, bình khí, kêu thảm, hỏa diễm theo rơi xuống Hoa Đăng thiêu đốt tại trên đường, hải tử ở phía xa khóc lớn, bên trong hô to, tìm kiếm lấy đồng bạn, cũng có người bị đạp đổ nỗ lực đứng lên, phía trước cột vào dưới một thân cây một thớt Lão Mã kinh hải, gãy dựa hí cuồng, trong không khí vang lên thanh âm: "Vũ Liệt quân truy nã hung phạm, người rảnh rồi tản ra " một người ở ngực bị cô gái áo đen kia trường kiếm trong tay đâm xuyên, bay ngược ra vài chục bước âm vang nằm xuống đất.

Cứ việc nói lên bị năm sáu người truy sát vẫn là thành thạo trạng thái, nhưng này chém giết tràng diện cũng không phải giống như là trong TV Mạnh võ hiệp đồng dạng ưu nhã, nữ tử kiếm trong tay xem ra bất quá là hơn nửa thước một điểm chiều dài, so dao găm hoặc là Ninh Nghị thấy qua quân dụng đao bầu dài, nhưng là so với bình thường trường kiếm ngắn, nhìn thân kiếm bao quát một điểm, dần một điểm, đoán chừng cũng chiếu cổ chém thẳng tính bên. Nữ tử thân hình cao gầy, nhưng có vẻ hơi đơn bạc, áo đen váy đen, trên mặt còn có khăn che mặt, công kích không nhiều, chỉ là đình đình đương đương đồn đồn, phạm vi nhỏ chạy tránh né.

Tham dự công kích nàng mấy người bên trong có một tên thân cao đạt hai mét đại hán, cầm cái bàn thậm chí bên cạnh một lều lập trụ làm vũ khí, lúc này nàng thậm chí biết lần mắt có chút chật vật, nhưng mỗi một lần xuất thủ cơ hồ đều có thể có thành quả, nàng dạng này trường kiếm, muốn đâm xuyên địch người thân thể cũng không dễ dàng, nhưng này xuất kiếm lực đạo cực lớn, thân ảnh đơn bạc nắm lấy kiếm, quả thực giống như là vừa người toàn lực mà đụng tới, nhất kiếm liền đến cơ sở, cũng là bởi vì này, vừa rồi bị đâm xuyên người kia cũng là bị đụng bay ra vài chục bước mới đổ xuống.

Ngăn ngừa một lát trong lúc đánh nhau, nữ tử màu đen áo trên váy liền đã tràn đầy lốm đốm lấm tẩm vết máu, tuyệt đại đa số đều là địch nhân, nhưng nàng trước đó rất có thể đã bị thương, nếu không Ninh Nghị trên tay cũng không có khả năng dính vào lấy chút vết máu. Bất quá lúc này nhìn không ra, tầm mắt rõ ràng về sau, xuất hiện tại Ninh Nghị trước mắt, chính là nữ tử kia kéo lấy một tên thụ thương tóc của địch nhân không ngừng lùi lại tình cảnh, trận trận huyền ảo giữa, bị kéo trên mặt đất nam tử không ngừng hò hét, phát tay đập chân muốn phải bắt được tay của cô gái, nhưng dạng này kịch liệt

tình huống dưới bất mấy lần đều không có thể bắt ở.

Trước mắt địa phương đã có hai tên đồng bạn xông lại, nhưng là bị hấn ngăn trở, khía cạnh đại hán vùng một cái bàn thì đập tới, nữ tử vốn là lui lại cấp tốc, lúc này trên tay bỗng nhiên dùng lực, hai chân đạp một cái, trên đất nam tử cơ hồ bị nàng kéo đến lẳng không bay lên đến, nữ tử thân thể rơi xuống đất, lăn lộn, cái bàn cơ hồ từ đỉnh đầu của nàng lướt qua qua, nàng đi một vòng lại bắt đầu đứng lên, bị kéo lấy nam tử thân hình cũng rơi xuống đất hạ, tro bụi văng khắp nơi, đầu hấn phát cũng bị nắm chặt một vòng tròn, nữ tử đứng lúc thức dậy, hoa liền da đầu đều bị xé mở, máu tươi tứ chảy. Nữ tử một chân đá vào trên lưng của hấn.

Trước mắt địa phương hai người vọt tới, cái này đồng bạn lại đột nhiên từ dưới đất bị đá đến đứng lên, liền vội vuron tay đi đỡ, hậu phương nữ tử áo đen mũi kiếm xoát xuyên thấu qua qua, đâm thẳng đối phương lồng ngực.

"A " đuổi tay đề chặt đồng bạn bả vai nam tử quất to lên, cực nhanh lui lại, ba người như là có nhân bánh quy đồng dạng đẩy ra mười mấy mét, tách ra một đoàn từ Hoa Đăng thiêu đốt mà đưa tới hỏa diễm, quang mang điểm điểm giữa âm vang ngã xuống đất, nữ tử một cái lộn mềo rút kiếm ra, ngã trên mặt đất nam tử dùng lực đẩy ra phía trên đã bị đâm xuyên đồng bạn: "Giết nàng!" Bộ ngực hấn đã bị mũi kiếm đâm vào một điểm, bấp chân tại vừa rồi bay ngược ở giữa bị mấy cây Trúc Thiêm đâm vào qua, lúc này máu tươi chảy đầm đìa, vô cùng chặt vật.

Một đầu phi tiêu hình con thoi từ nơi không xa phóng tới, xoát tại nữ tử áo đen trên bờ vai mang ra một chùm máu tươi, sau đó, một tên cầm trong tay đại đao Lam Sam nam tử cũng tiến tới gần, đao quang trăm múa, làm cho nữ tử không ngừng bay ngược.

Hỏa diễm lay động, bụi mù cuộn cuộn, tiếng ngựa hí dài, cột vào cách đó không xa dưới cây Lão Mã lúc này cũng tránh thoát dây thừng, hỗn loạn tranh đấu hiện trường giữa điên cuồng mà lao ra, thẳng đến hướng còn có đang reo hò do dự, không kịp bồn tẩu, rối loạn đã mở rộng đi ra ngoài, mắt thấy cái kia Lão Mã chạy qua một nửa khoảng cách, một đạo quang mang xoát bay tới, trên không trung đang xuất vi diệu đường vòng cung, phức tạp vào Lão Mã đầu, là cô gái áo đen kia đem trong tay kiếm làm âm khí bắn ra.

Chạy vội Lão Mã như bị tia chớp, thân hình trên không trung "Anh " một tiếng, mượn quán tính còn tại hướng phía trước xông ra vài mét, sau đó mới âm âm nổ vang, máu tươi như nước suối từ trên đầu của nó dừng mãnh tiến ra.

Bên kia tranh đấu không có nửa điểm ngừng, trong ánh đao, đã mất đi vũ khí nữ tử không ngừng trốn tránh. Trong lúc đó, cái kia màu đen váy như là sen hà làm một vòng, cầm đao vùng xuống nam tử lao đao lui lại, đau nhức khổ khó nói, Liễu Âm Thối. Mà ở bên cạnh, một tên khác cầm trong tay song đao Lam Sam người cũng nhào tới, ý đồ đem nữ tử ép ra, nhưng mà sau một khắc, nữ tử chỉ là tiến lên.

Song đao vùng ở trên không chỗ, cầm trong tay đơn đao giữa một cái Liễu Âm Thối nam tử tại mình bạch chính mình thành mục tiêu trong nháy mắt ý đồ vùng đao tránh né, nhưng mà cầm đao tay phải đột nhiên bị kẹp lấy, đầu gối nơi đó truyền đến "Két" một thanh âm vang lên, bấp chân bị đập gãy, hoàn toàn vận vẹo đi qua, đau đớn truyền vào não hải một khắc này, một bàn tay trắng nõn ở trước mắt đột nhiên mở rộng.

Nữ tử áo đen ống tay áo rất dài, tranh đấu ở giữa, cơ hồ nhìn không thấy tay của nàng, cho đến lúc này, mới có thể trông thấy cái kia trắng nõn cánh tay xoát từ trong tay áo đâm ra qua, ống tay áo giống như là cây roi một dạng phát ra chấn động không khí tiếng vang, nữ tử nắm tay, đốt ngón tay bay thẳng ánh mắt của đối phương.

Phanh

Gọn sóng đồng dạng lực đạo theo liếc trông mắt trực tiếp truyền vào qua, bên cạnh cầm song đao nam tử vùng đao chém tới, ý đồ cứu viện, nhưng mà một khắc này, nữ tử xuất thủ như điện, thân hình cũng theo đó quán qua đối phương sau lưng.

Ba ba ba ba ba

Con mắt, sống mũi, hầu kết, Thái Dương huyệt, xương sống, cái ót, làm cặp kia đao nam chém tới lúc, nữ tử sớm đã quán qua cái này nắm lấy đơn đao nam tử sau lưng, bàn tay vùng ống tay áo như Cương Tiên từ không trung nện xuống, một chưởng vỗ đối phương tại huyệt Bách Hội lên.

"A... A "

Cầm trong tay song đao nam tử mắt đỏ, đao quang vùng vẫy như bánh xe, Ninh Nghị xa xa thấy không rõ lắm thanh tĩnh, mà ở trước người hấn, bình bình bang bang bình bình bang bang vô số tia lửa tràn ra đến, vài giây đồng hồ về sau, một thanh đại đao đột nhiên từ sau lưng của hấn đâm ra đến, ngay trước thân thể người đổ xuống, thân hình đơn bạc nữ tử áo đen đứng ở đằng kia, cầm trong tay đại đao, máu tươi đầy người mà hướng bên này nhìn sang.

Thân cao hai mét đại hán nắm lên một cái bàn thì vùng tới, nữ tử kia cũng đã không hề tránh né, một tay trên không trung vùng lên, đem cái kia lực đạo chuyển 90 độ hướng bên cạnh ném ra qua, kéo lấy đại đao thì xông lại, đại hán khác một cái bàn mới vừa vận quơ múa , bên kia đã dâng lên đao quang

Oanh

Cái kia đơn đao nam đao vốn là nặng nề, nhìn cơ hồ là lấy Quỷ Đầu Đao trọng lượng chế, lấy nữ tử thân hình, kéo ở bên người nhìn đều có chút quái dị, vậy mà lúc này cái này đạo ánh đao, trực tiếp chém nát cái bàn kia, đại hán toàn bộ ở ngực cốt cách đều bị đánh bạo, đại đao khảm ở bên trong, cùng hấn cùng nhau âm vang bay ra ngoài tại, cái bàn toái phiến còn có trên không trung bay múa, nữ tử kia tóc dài đầy đầu cũng khoa trương trong không khí, nàng đã như quỷ mị hướng phía Lão Mã chết đi bên này xông lại.

Lúc này toàn bộ hiện trường chỉ còn lại hai tên Lam Sam nam tử còn sống , bên kia bấp chân thụ thương mới vừa vận đứng lên không dám xông lên, bên này làm phi tiêu hình con thoi cũng là từ đầu tới đuôi du tẩu, mắt thấy nữ tử vọt tới, cái kia phi tiêu hình con thoi trên không trung gào thét lên điên cuồng

xoay tròn, nhưng mà nữ tử trực tiếp cùng hắn rút ngắn khoảng cách, không trung bay múa phảng phất tạp nhạp Tuyến Đoàn, hai bóng người xông vào một đạo, ngã xuống đất, lăn lộn, nữ tử xoay người một cái, cất bước đứng lên, máu tươi phảng phất quay chung quanh thân thể của nàng đi một vòng, làm phi tiêu hình con thoi người kia cổ họng đã bị cắt, phi tiêu hình con thoi dây thừng rơi vào tay của cô gái thượng, màu đen vấy động một cái, cái kia thật dài phi tiêu kéo lấy dây thừng, xoát bay qua hơn mười mét khoảng cách, khảm tiến sau cùng tên kia bấp chân thụ thương người sống sót trán bên trong. . .

Cái này toàn bộ tranh đấu quá trình thời gian duy trì cũng không tính dài, chỉ là ba bốn phút, chung quanh đã tán càn mỗ, tiếng động lớn thanh âm huyền não cũng đã yên tĩnh không ít, mấy tên Nha Dịch Bộ Khoái rút đao ra xa xa không dám tới, nữ tử cũng mặc kệ bọn hắn, nàng lúc này máu me khắp người, đi đến Lão Mã thi thể một bên, đậm đặc huyết dịch đã chảy một chỗ, nàng nhúng tay rút kiếm của mình ra, xuất ra một tấm vải đến chà chà, xoát một chút, trở tay thu nhập phía sau lưng.

Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên cũng lui không ít, nhưng lúc này ngay tại cách đó không xa nhìn lấy một màn này, toàn bộ thân thể đều có chút run rẩy. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

38. Chương 38: Một đêm Ngư Long múa (ba)

Hoa Đăng đốt lên hỏa diễm tại trên đường phố nhiều đám thiêu đốt, Lão Mã dưới thi thể, máu tươi sớm đã chảy xuôi thành một cái nhàn nhạt ao, trên mặt đất máu tươi, thân nằm, tản mát các loại tạp vật bừa bộn thành một mảnh, làm cô gái áo đen kia hướng phía liền nhau một lối đi chạy đi thời điểm, mấy tên cầm đao Nha Dịch Bộ Khoái căn bản không dám có chút ngăn cản.

Ninh Nghị cất bước muốn vụng trộm theo sau, lúc này mới phát hiện Tiểu Thiên chính gắt gao ôm lấy hắn, kỳ thực hai người chênh lệch cũng bất quá là một cái đầu độ cao, chỉ là Tiểu Thiên lúc này cuộn tròn lấy thân thể tránh ở bên người hắn, thì có vẻ hơi thấp. Ninh Nghị trông đi qua lúc, Tiểu Thiên cũng chính nhủ lại khuôn mặt nhỏ nhìn lên đến, nàng ôm Ninh Nghị gọi tốt lâu, kéo cũng kéo không nhúc nhích, nhanh muốn khóc lên đáng vẻ. Cùng Ninh Nghị ánh mắt đụng nhau lúc, con mắt cùng miệng mới đột nhiên tròn, sững sờ một giây đồng hồ, biểu lộ đáng yêu, lập tức đột nhiên cúi đầu xuống.

Ninh Nghị bĩu môi, sau đó mới vỗ vỗ bờ vai của nàng: "Đi."

"A." Tiểu Thiên vội vàng buông tay ra, Ninh Nghị hướng điều lối rẽ đi qua, Tiểu Thiên theo mấy bước, tỉnh táo lại, lắc đầu: "Không đúng, cô gia ngươi muốn đi đâu a "

"Xem nào nhiệt. . ."

"Không được!"

Tiểu Thiên đột nhiên nhảy dựng lên, nắm chặt Ninh Nghị góc áo: "Đừng á, cô gia, cái kia Nữ Tặc hảo lợi hại, cô gia chúng ta qua ăn cái gì a, tiểu thư còn có đang chờ chúng ta đây. . ."

"Không có chuyện gì, ta thì xa xa nhìn. . ."

"Đừng á, cái kia Nữ Tặc đều đã chạy mất. . ."

"Nào có dễ dàng như vậy. . . Ách, nếu như nàng thật chạy mất dù sao ta cũng không nhìn thấy a. . ."

Bịch một cái, Tiểu Thiên từ phía sau lưng đem Ninh Nghị ôm lấy, hai cánh tay quấn quá chặt chẽ, trên tay Ngũ Vị Hương đậu vẩy Ninh Nghị một thân, đầu tại Ninh Nghị phía sau liêu mạng dao động: "Không được a, cô gia, không được đi. . ."

Ninh Nghị đứng ở đằng kia, trong lúc nhất thời Vô Ngữ Vấn Thương Thiên, sau đó nhìn xem chung quanh: "Tiểu Thiên, ngươi dạng này ôm ta, còn thể thống gì."

Vừa rồi tình huống hỗn loạn, tất cả mọi người đang nhìn tranh đấu, Ninh Nghị đem nàng hộ ở bên người là không có nhiều người chú ý, lúc này nghe được Ninh Nghị nói chuyện, Tiểu Thiên kịp phản ứng, thân thể cứng đờ, nhất thời như là chạm điện buông tay, nhưng lập tức vẫn là gắt gao giữ chặt góc áo của hắn, đồ bưng khuôn mặt bé nhỏ, Ninh Nghị cười rộ lên, nhúng tay hướng Tiểu Thiên trên đầu xoa xoa, nhất thời đem tóc của nàng làm loạn, một cái bao bao đầu khăn trùm đầu tróc ra, nửa bên tóc tán thành bím tóc đuôi ngựa, Tiểu Thiên miệng nhất biến, Ninh Nghị cất bước đi thẳng về phía trước: "Không có chuyện gì không có chuyện gì, thì nhìn xem rốt cục là chuyện gì xảy ra a."

"Cô gia a. . . Đừng đi á. . ."

Lúc này đường đi đầu kia lại có áo lam cột Vũ Liệt quân nhân chạy đến, tiểu nha đầu lôi kéo Ninh Nghị góc áo, nhắm mắt theo đuôi theo sát, thần sắc lo lắng muốn khóc, vây quanh bao bao đầu khăn trùm đầu cũng rơi, đuối tay cầm, buộc không đi lên, bộ dáng rất là đáng yêu.

Cô gái áo đen kia vừa rồi đánh cho máu me khắp người, nếu là một đường chạy vội, khẳng định sẽ gây nên khủng hoảng. Bất quá, hơi có chút hỗn loạn tình cảnh vùn vụt tiếp tục tiếp xuống một con đường, làm Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên đi qua khác một lối đi lúc, người đi đường kinh hoàng tình cảnh đã không có, hiển nhiên cái kia Nữ Tặc hoặc là tiến chung quanh cửa hàng Trang Viên, hoặc là rất nhanh mà tìm biến trang phương thức. Bất quá, đi qua cái nào đó trà bày ra lúc, mới nghe được có người cũng đang nghị luận vừa rồi Chu Tước đại lộ bên kia tranh đấu.

"... Nghe nói nữ thích khách kia tại Phi Yến Các hành thích Vũ Liệt quân Tổng Hiến Tông Đồ Úy, tuy nhiên không thành công, thế nhưng là giết mười mấy người mới đi, chắc chắn, máu chảy thành sông a..." Vừa rồi tại Chu Tước đại lộ bên kia đánh một trận, hiện tại lại không thấy. Bực này đi tới đi lui Lục Lâm cường nhân, không phải bọn họ lưu được..."

Vũ Liệt Quân Vệ đóng giữ Giang Ninh một vùng, dư luận không tính là tốt, cái kia Đồ Úy Tổng Hiến đến cùng là người thế nào người bình thường tự nhiên không rõ ràng, chỉ bất quá làm quan có mấy cái người tốt, phổ phùng ở giữa nói đến, tất nhiên là hạ hạ lòng người cảm giác. Bất quá thật muốn nói đi tới đi lui thì hoàn toàn lưu không được vậy cũng không có khả năng. Phụ cận trong dòng người, ngẫu nhiên trông thấy những Lam Sam đó Đoàn Đà thân ảnh, đây cũng là Vũ Liệt trong quân tinh nhuệ nhất một nhóm người, số lượng không có khả năng nhiều, nhưng như trước đang tìm kiếm nữ thích khách kia tung tích, Ninh Nghị ngẫu nhiên quan sát một chút bọn họ tìm kiếm lộ tuyến, tùy ý theo.

Tiểu Thiên cái này lúc sau đã yên lòng, đi theo Ninh Nghị bên cạnh ngẫu nhiên chạy chậm mấy bước, một bên làm nằng cái kia tán mất bao bao đầu, một bên xụ mặt hờn dỗi: "Cô gia tìm không thấy cô gia tìm không thấy cô gia tìm không thấy..."

*

Có quan hệ Phi Yến các ám sát, Chu Tước đại lộ tranh đấu, chỉ là đêm này phát sinh tiểu khúc nhạc dạo ngắn, gọn sóng chỉ ở trong phạm vi nhất định nhắc lên, cũng chỉ tại nhất định tầng thứ giữa truyền bá. Cho dù Vũ Liệt quân lại có lai lịch, cũng không dễ tại tháng giêng mười lăm cuộc sống như vậy phong thành hoặc phong đường tìm người. Ở cái này tin tức cơ bản dựa vào truyền miệng mà nghe niên đại, tuyệt đại bộ phận người, y nguyên đang tiếp tục hoạt động của bọn họ cùng chúc mừng.

Cùng Ô Y ngõ hẻm đại khái cách một con đường trái phải bạn cũ lâu, là từ Giang Ninh thủ phủ Bộc gia chỗ kinh doanh quy mô lớn nhất từ lâu một trong, cao năm tầng, chiếm diện tích đồng đảo, tuy nói là từ lâu, nhưng là ở chỗ này người muốn giải trí cơ hồ không có tìm không đến. Bộc gia từ khi hướng thư hương môn đệ phương diện phát triển về sau, một bộ phận sản nghiệp cũng dung nhập cao nhã thư hương không khí, cái này tòa nhà là kinh doanh đến tốt nhất một chỗ.

Cả tòa từ lâu hiện lên từ phương miệng chữ kết cấu, Trung Ương sân vườn rộng thùng thình, bởi vậy cũng không có chiếu sáng phương diện vấn đề. Ở giữa hòn non bộ đình thạch, Kỳ Mộc hoa cỏ, bố trí tuy nhỏ lại cực kỳ tinh mỹ. Như có cần, những vật này còn có thể dời, dựng ra một cái lâm thời sân khấu. Từ lâu cạnh ngoài cũng có tường vây vây một mảnh phòng ốc cùng xanh sạch hóa cây cỏ, từ bên trên nhìn xuống, làm cho người cảnh đẹp ý vui. Trên từ lâu các loại sung doanh thư hương khí tức văn tự thư họa, danh quý bình phong, dùng làm bài trí đồ sứ, đồ sơn các loại.

Bộc gia tại cái này tòa nhà trên dùng nhiều tiền, mà làm cái này tòa nhà đánh ra tới danh khí cũng không phụ kỳ vọng, có tiền, có gia thế, cũng cảm thấy tự do có tài văn chương người thường lấy qua đến bên này mở tiệc chiêu đãi một lần khách mời làm vinh, cùng loại Tri Phủ Đại Nhân loại hình quan lớn nếu là tại bên ngoài phủ yến khách, cũng thường thường chọn qua tới nơi này. Nhưng tự nhiên, có tiền mới là đạo lý quyết định, liêm khiết thanh bạch văn nhân cũng chỉ có thể là bị người lúc mời tới. Cái này tòa nhà đã coi là tiền tài cùng phong nhã tốt nhất kết hợp.

Hôm nay Bộc gia liền ở chỗ này mở tiệc chiêu đãi rất nhiều tài tử. Dù sao lúc này khí trời chưa ấm lên, trên mặt sông gió lớn, Lục thuyền liền phảng là không dễ kiếm lắm, lần này tụ hội kỳ thực cũng cùng loại với một cái khác Bộc Viên Thi Hội. Lấy Bộc gia Bộc Dương Dật cầm đầu, dựa theo Bộc Viên Thi Hội quy cách mời rất nhiều người tới, bất quá lần này ngược lại không có người nào đem gia quyến, đứng hàng Tần Hoài bốn điểm Khởi Lan đại gia tiếp khách. Hai, ba năm qua, danh kỳ Khởi Lan cũng coi là Bộc gia báng hiệu.

Yến hội bầu không khí so với Trung Thu Bộc Viên Thi Hội muốn tùy ý một chút, nhưng đại gia y nguyên thơ tính có phần nồng, trừ trước đó thì cùng Bộc gia có quan hệ mấy tên tài tử cùng Tiết Tiến hàng ngũ, hôm nay còn có một vị danh khí khá lớn người tới, này người tại Giang Ninh năm tuổi trẻ nhất đại thường cùng nghiêm cẩn ôn trọng Tào Quan nổi danh, nhưng tính cách thoải mái, thơ làm cũng thường thường Thiên Mã Hành Không, được người xưng là có Đồi Đường di phong, hẳn chính là Trung Thu lúc tham dự Lệ Xuyên Thi Hội tài tử Lý Tần.

Lý Tần người này có tên so với Bộc gia có thể mời đến mấy người phải lớn, nhưng đương nhiên, đều là người trẻ tuổi, chênh lệch cái gì cũng rất khó cân nhắc, người bên ngoài nói lên Bộc gia, nhiều lắm là bởi vì hơi tiền khí tức nhiều chụp mấy phần, nhìn thì so Chi Thủy Thi Hội, Lệ Xuyên Thi Hội những tài tử đó thấp mấy cái cấp bậc. Lần này hẳn sẽ tới nơi này dự tiệc, mọi người kỳ thực đều rất kỳ quái, nhưng kỳ thật có thể mời đến hẳn chủ yếu cũng không phải là quy công cho Bộc gia tài lực, mà là bởi vì tên này năm trước từng tại Dự Sơn Thư Viện nghe Ninh Nghị mấy cái cố sự, Tô Sùng Hoa cùng hẳn liền nhận biết, nhưng người nào cũng không nghĩ ra Tô Sùng Hoa mặt mũi lại biết lớn đến loại trình độ này, ngày bình thường mở tiệc chiêu đãi một phen không tính là gì, nhưng Thượng Nguyên ngày hội cuộc sống như vậy có thể đem Lý Tần mời đến, Bộc gia nhất thời cảm thấy mở này mở mặt.

Còn lại những tài tử đó nguyên bản cảm thấy Lý Tần tới khả năng đoạt danh tiếng của mình, nhưng cũng may Lý Tần này người điệu thấp, hôm nay cũng chỉ là tiện tay làm thơ, tuy cũng là tốt Thi Từ, nhưng cũng sẽ không đáp đại gia quang mang, hẳn nói giỡn ở giữa cũng là tiền thói hữu lễ, không bao lâu liền khiến người ta cảm thấy mình cũng thành đối phương bằng hữu mà không phải là đối thủ, cùng có vinh yên. Khởi Lan này người có chuyên nghiệp giao tiếp thủ đoạn, tự nhiên cũng sẽ không thân cận Lý Tần một người, đối với hẳn người bên ngoài, ngược lại đối với tài tử này có chút xa lánh, mạnh vì gạo, bạo vì tiền ở giữa, cũng có thể rất tốt mà không chể lại cục thế, trang diện nhiệt liệt, cùng nhạc vui hòa.

Lệ Xuyên Thi Hội lấy cùng cái khác một số tụ hội giữa lộ ra thơ làm y nguyên biết liên tục không ngừng mà tụ tập tới cung cấp đại gia bình luận, bên này

mọi người thi hứng cũng nồng, tuy nhiên thơ làm không kịp nổi Lệ Xuyên, nhưng Lý Tàn ngẫu nhiên trêu chọc những Lệ Xuyên đó tài từ vài câu, người bên ngoài cũng đã cảm thấy bên kia tài từ cũng là không tính là gì. Yến hội ăn uống linh đình, ngẫu nhiên được Từ Lệnh, phẩm Thi Từ, khinh Lan cô nương đánh đàn ca múa một khúc, thời gian nhanh đến giờ Hội ba khắc lúc, Bộc Dương Dật đi qua nói chuyện với Lý Tàn, đồng thời cùng Tô Sùng Hoa, tới Tiết Tiến nói giỡn vài câu.

Chỉ chốc lát sau, nói đến năm ngoai Trung Thu cái kia thủ Thủy Điều Ca Đầu, sau đó hỏi Ninh Nghị sự tình tới. Bộc Dương Dật nói đến tùy ý, nhưng kỳ thật hẳn đã sớm muốn mời Ninh Nghị tới cái này Thi Hội trên tầng tầng thanh sắc, Tô Sùng Hoa cười nói lên Ninh Nghị tại Tô gia một ít chuyện, lại nói đến năm trước Tống Mậu khảo giáo cùng khích lệ, kỳ thực đối với Ninh Nghị, hẳn trước kia là ôm thái độ thờ ơ, nhưng hiện tại trong lòng cảnh giác lên, lớn nhất chủ yếu vẫn là sợ đối phương đoạt hẳn cái này Dự Sơn Thư Viện Sơn Trường tên tuổi, dù sao hẳn kinh doanh nhiều năm như vậy không có khởi sắc Thư Viện, Ninh Nghị vừa đến đã dạy nhóm hảo học sinh đi ra, cái này với hẳn mà nói, căn bản cùng đánh mặt không khác, lại trông thấy Tô Thái Công đối với Ninh Nghị coi trọng, trong lòng tự nhiên lo lắng. Bất quá mặt ngoài, tất nhiên là làm ra đàm luận tiêu biểu, cùng có vinh yên thái độ.

"Già đi, ta cũng không tin." Tiết gia theo Tô gia luôn luôn không hòa thuận, Tiết Tiến lúc này cũng không che giấu nữa quá nhiều, "Ta năm trước thế nhưng là nghe nói, cái kia Thủy Điều Ca Đầu là hẳn nghe một đạo sĩ ngâm đi ra, hừ. . . Hẳn trộm cho mình dùng mà thôi. . ."

"Ha-Ha, Tiết huynh ngơoi lại cảm việc này tới nói." Tiết Tiến thoại âm rơi xuống, một thanh âm khác từ bên cạnh truyền đến, đây cũng là Ô gia người. Giang Ninh hăng buồn vài ba nhà, Tiết gia cùng Tô gia luôn luôn khó chịu, nhưng làm hành thủ Ô gia cùng hai nhà này quan hệ cũng không tệ, người đến là Ô gia nhị thiếu gia ô khởi hào, cùng Tô Đàm Nhi, Tiết Tiến đều biết, ăn tết Tô Đàm Nhi bãi phòng Ô gia lúc, Ninh Nghị cùng hẳn cũng có qua gặp mặt một lần, lúc này cười: "Đạo sĩ thuyết pháp này, nói ra thế nhưng là không có nhiều người sẽ tin."

Bên cạnh Bộc Dương Dật cười nói: "Ta cũng là không tin, bất quá đối với cái này Lập Hằng lão đệ, ta ngược lại thật sự là tâm mộ đã lâu, Tô Sơn Trường, lần sau nhưng phải cùng ta dần tiến."

Sau đó đề tài từ Ninh Nghị danh tự trên dãi, mọi người lại nói đùa một trận, Khởi Lan biểu diễn một khúc ca múa, ô khởi hào tại bên cửa sổ nhìn ra phía ngoài một trận về sau, lại là cười quay lại đến: "Bộc Dương huynh, nói đến thật sự là xảo, ngơoi bên ta tài sở nói người, lúc này giống như chính dưới lầu nán ná, Tô Sơn Trường, Lý huynh, Tiết huynh, ta lần trước cùng Lập Hằng chỉ có gặp mặt một lần, cũng không có thể xác định, các người lại đến xem. . ."

Hắn lời nói này kỳ thực chung quanh gần phân nửa đại sảnh đều có thể nghe thấy, nhất thời liền có người dám hứng thú tự tới: "Ô Huynh như thế cảm thấy hứng thú, nói đến cùng là người phương nào "

"Lập Hằng người này không phải là. . ."

Cái này nghị luận không bao lâu liền truyền khắp toàn bộ lầu hai tự hội đại sảnh, bên trong bên cửa sổ, ô khởi hào cùng mấy người đứng ở đằng kia nhìn vài lần, nhúng tay chỉ qua: "Chư vị nhìn xem, tựa hồ chính là người kia, bên cạnh hẳn nha đầu kia, không phải liền là Đàm Nhi muội từ bên người nha hoàn Tiểu Thiên sao "

Dưới lầu sân vườn hòn non bộ phụ cận, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên đang ở có chút nhàm chán đi dạo lấy, một mảnh Hoa Đẳng bên trong, đánh giá bốn phía. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

39. Chương 39: Một đêm Ngư Long múa (bốn)

Thượng Nguyên đêm, Cự Vũ Lâu.

Năm tháng trước đêm trung thu, Thủy Điều Ca Đầu từ làm vừa ra, kinh điểm Giang Ninh. Thậm chí có người nói, này làm vừa ra, tiếp xuống mấy năm Giang Ninh Thi Hội, đều khó có người làm tiếp tốt Trung Thu từ. Tới bây giờ, cái này thủ mấy lúc có trắng thanh tại mỗi cái ăn uống tiệc rượu đoàn tụ trăng sớ giữa vẫn là mỗi lần bị hát lên, thời gian năm tháng không đủ hòa tan bài ca này mang tới rung động, thậm chí theo thời gian trôi qua, sẽ chỉ càng truyền càng xa, thậm chí Đông Kinh, Dương Châu những địa phương này, bài ca này làm cũng nhiều lần bị truyền xướng, danh tiếng càng thịnh. Nhưng khi đó ở giữa đi qua, lúc đầu tại Giang Ninh phạm vi bên trong có quan hệ với từ tác giả thảo luận, nhưng dần dần bị xông đến nhạt, quá lâu không có tin tức truyền tới, liền xem như cho rằng đối phương sao chép loại hình suy đoán hoặc phụ diện bình luận, nói đến mấy lần, cũng đã không có gì nghị luận tâm tình.

Cho dù là Thượng Nguyên đêm, vừa rồi Bộc Dương Dật cùng Tô Sùng Hoa bọn người nhắc lên Ninh Nghị, cũng chỉ là phạm vi nhỏ thảo luận. Nếu như muốn làm một cái đề tài theo tất cả mọi người nói, đó là không có ý gì, ngơoi muốn nói người ta là ân sĩ, là Cuồng Sinh, dù sao người ta cả ngày dạy học lại mặc xác ngơoi, cũng là bởi vì này, mấy người kia tới bên cửa sổ nhìn ra ngoài lúc, phần lớn người vẫn không hiểu đến cùng chuyện gì phát sinh. Bên

kia Khởi Lan đại gia vừa rồi ca múa một trận, lúc này ngồi ở đằng kia một bên nghỉ ngơi một bên cùng mấy tên tài tử nói cười yến yến, chú ý tới tình huống bên này, nhỏ giọng cùng người bên cạnh hỏi thăm về tới.

Toàn bộ tụ trong hội trường đều là cái này các loại tình huống, xì xào bàn tán một trận về sau, mới có người xuyên qua: "Đường như cái kia Ninh Nghị Ninh Lập Hằng lúc này thân dưới lầu."

"Làm cái kia Thủy Điều Ca Đầu Ninh Lập Hằng sao "

"Bộc Dương nhà mà ngay cả người này cũng mời đến "

"Cái kia Tô gia bất quá kinh doanh hằng buôn vài sinh ý, Bộc Dương nhà Giang Ninh thủ phủ, mặt mũi này có thể nào không cho, chỉ là. . . Ngược lại nghe nói người này mua danh chuộc tiếng. . ."

"Hắn từ không tham dự bức này tụ hội ngược lại là thật, bất quá nghe nói ăn nói lại là rất lớn giận. . ."

Mọi người khe khẽ bàn luận ở giữa, Khởi Lan cũng chỉ là cười nghe. Thủy Điều Ca Đầu cái này từ nàng cũng hát rất nhiều lần, bất quá bức này hội nghị, giống như nàng tự nhiên không có khả năng đem trong lòng tò mò cái gì biểu lộ ra, chỉ là theo người bên cạnh câu chuyện nói lên vài câu, ngẫu nhiên hướng Bộc Dương Dật bên kia nhìn một chút.

Bên cửa sổ, Tô Sùng Hoa đám người đã không sai nhận ra phía dưới Ninh Nghị, Tiết Tiến cười cười: "Đây không phải là Tiểu Thiên vẫn là người nào, phía trước cũng là Lập Hằng nha." Bộc Dương Dật là hướng Tô Sùng Hoa bên kia nhìn một chút, Tô Sùng Hoa lúc này mới cười rộ lên: "Quả nhiên là Lập Hằng cùng Tiểu Thiên nha đầu kia."

Tiết Tiến thăm dò nhìn xem: "Không biết bọn họ đang làm gì, gọi hắn lên nha." Ô Khải hào nói: "Xem ra giống như là có chuyện." Bọn họ nói như vậy, Bộc Dương Dật trong lúc nhất thời cũng tại suy nghĩ, trôi qua một lát, Tô Sùng Hoa là cười nói: "Đã may mắn gặp dịp, gọi hắn đến một chuyến ngược lại cũng không sao, Thượng Nguyên đêm, có thể có gì lúc, đơn giản là khắp nơi đi dạo mà thôi. . ."

Tô Sùng Hoa là Ninh Nghị người lãnh đạo trực tiếp, vừa nói như vậy, Bộc Dương Dật mới có quyết định, nhìn Tiết Tiến tựa hồ muốn trực tiếp gọi người đáng vẻ, vội vàng nói: "Há có thể như thế, há có thể như thế, lấy Ninh huynh đệ tài học, tất nhiên là từ ta tự mình đi mời, chur vị đợi chút." Một bên Ô Khải hào nói: "Ta cùng người cùng đi."

Ngay sau đó hai người cùng mọi người chung quanh xin lỗi một phen, đẩy cửa xuống lầu, trong thính đường trong lúc nhất thời đều là nghị luận Ninh Nghị tới đem sẽ như thế nào tiếng bàn luận xôn xao, có quan hệ đối với cái kia Ninh Nghị mới học đủ loại suy đoán, tới giờ phút này, liền lại lần nữa nổi lên. Tiết Tiến cười lạnh một phen, cùng bên người mấy cái người quen nói mấy câu, sau đó hơi cảm thấy nghi ngờ nhìn sang Tô Sùng Hoa: Lão già này làm cái gì quý gì. . . Tô Sùng Hoa đối với hắn không có cảm tình gì, chấp tay về ngồi, cùng mỉm cười đứng ngoài quan sát Lý Tần nói chuyện với nhau. . .

"Cô gia theo ném ! Cô gia không có tìm đến!"

Lầu dưới Trung Đình ở giữa, Tiểu Thiên trầm bổng du dương giống như ca hát đồng dạng nói lời nói, cái này âm điệu giữa dù sao cũng hơi cười trên nỗi đau của người khác, nhưng càng nhiều vẫn là để Ninh Nghị tìm không ra cái kia Nữ Tặc mà yên tâm lại. Đoạn đường này tới, bọc của nàng khăn trùm đầu chằm không tốt, đứt khoát liền một bên khác vài tơ cũng gạt xuống đến, tán thành hai đầu thanh lệ bím tóc sừng dê, vừa đi, cái kia bím tóc một lay một cái, vẫn như cũ là nhu thuận hiểu chuyện nha hoàn hình tượng.

Ninh Nghị biết rõ nàng tâm sự, lúc này cười cười, vừa quay đầu lại, Tiểu Thiên coi là cô gia lại phải nhúng tay làm loạn tóc của nàng, hai tay nhẹ nhàng dắt chính mình hai cái đuôi sam liền vội vàng lui về phía sau mấy bước, trên mặt mỉm cười đến vui vẻ: "Ai nói ta mất đầu "

"Cô gia cũng là mất đầu."

Tiểu Thiên về một câu miệng lại cười, Ninh Nghị trợn mắt trừng một cái: "Chúng ta đi nhìn." Trước mắt hướng một cái hướng khác trông đi qua.

Trên thực tế hắn còn thật không có mất đầu, chỉ là Tiểu Thiên lo lắng hắn hiểu được, nàng đã cho là mình mất đầu mà vui vẻ, vậy liền cho phép nàng dạng này lấy là tốt nhất. Lúc này tòa lầu này bên trong một mảnh không khí náo nhiệt, xem ra đám người chúc mừng, cùng nhạc vui hòa, nhưng trong đó rất nhiều chi tiết, trốn không thoát Ninh Nghị quan sát.

Theo Vũ Liệt quân một số người truy tung tới, dựa theo cái kia Nữ Tặc khả năng bỏ trốn lộ tuyến cùng Vũ Liệt quân quân nhân phân bố, mình cùng Tiểu Thiên hẳn là một mực căn ở phía sau, rơi vào không xa. Cũ lâu hậu phương tường vây có một tầng tuyết động không bình thường sập ra tình hình, trước cửa chính mới có hai tên Vũ Liệt quân quân nhân tại cùng lầu hộ vệ thương lượng, lúc này mới được cho phép tiến đến, mà vừa rồi Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên vòng qua nửa vòng, chú ý tới có một kiện cùng loại phòng tạp vật hoặc là phòng nghỉ gian phòng tựa hồ là bị người cưỡng ép mở ra, Ninh Nghị cố ý tìm một tên sai vật nói mấy câu, để hắn chú ý tới tình huống bên kia, lúc này cái kia gã sai vật tựa hồ cũng tại có chút hốt hoảng theo một tên chủ sự nói chuyện, cầm trên tay chút màu đỏ đồ vật.

Khả năng này là nhuộm máu tấm vải, có thể là bị đổi lại cả kiện Huyết Y, nhưng là gặp gỡ cái này sự kiện, tại hơi biết rõ ràng tình huống trước đó, từ lâu là không báo đáp tốt quan viên hoặc là làm phương diện khác chuyện, chủ yếu nhất là sợ ngạc nhiên quấy đêm nay sinh ý. Không nói trước người ở đây còn không rõ ràng lắm Chu Tước đại lộ hoặc là Phi Yến các sự tình, dù là biết là thích khách, chỉ cần không liên quan đến mình, để cho nàng tự hành rồi đi chính là, nếu là Nha Dịch, quân đội bị điều tới, không riêng đêm nay sinh ý muốn vàng rơi, đến sau cùng khả năng còn muốn trên lưng liên quan bị gỡ một bút. Bởi vậy tạm thời từ lâu cũng chỉ có thể tự hành điều tra, đề cao cảnh giác.

Hai tên Vũ Liệt quân thành viên về sau, lại có hai tên thành viên từ đi vào cửa. Bọn họ đang chú ý chung quanh khả năng, từ lâu quân sự cũng gọi mấy

người tới, cắn dặn một phen, sau đó cái này mảy cái tên sai vật ăn mặc người cũng phân tán ra, đồng dạng là tại bất động thanh sắc dò xét lấy nội bộ không bình thường. Bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, Ninh Nghị chỉ cần đi theo những người này hậu phương nhìn lấy cục thể, lặng yên làm một cái tốt Hoàng Tước liền đầy đủ.

Từ nghe nói khí công nội công thần kỳ về sau Ninh Nghị liền vẫn muốn mở mang kiến thức một chút, hơn nửa năm, lúc này mới một cái nhìn có chân tài thực học, hẳn là tuyệt đối không chịu buông tha. Tiếp xuống có thể thế nào còn có rất khó nói, nhưng chỉ cần có cơ hội, biện pháp luôn có thể nghĩ đến, tùy cơ ứng biến chính là. Chỉ là hẳn không ngờ tới chính là, chờ từ lâu một qua hướng lầu hai trên đường, tự xưng là Hoàng Tước hẳn là bị hai tên hoàn toàn không tại tính toán thợ săn chặn lại.

"Ninh hiền đệ, Tiểu Thiên, thật sự là xảo ngộ." Từ trên thang lầu xuống tới, đầu tiên tại chỗ góc cửa theo hai người chào hỏi, là từng có gặp mặt một lần Ô Khải hào, sau đó, một tên khác nam tử trẻ tuổi cũng là chấp tay chào hỏi: "Lập Hảng hiền đệ, kính đã lâu, tại hạ Bộc Dương Dật." Đây người là lần đầu tiên gặp, nhưng tên là nghe qua, Bộc Dương nhà người kế nhiệm.

Ngay sau đó lại từ Ô Khải hào một phen giới thiệu, hàn huyên, Ninh Nghị thế mới biết phía trên đang có một cái khác trận Bộc Viên Thi Hội tại cử hành. Hẳn tất nhiên là không định đi: "Thật có lỗi thật có lỗi, tại hạ còn có chuyện quan trọng, Thi Hội cũng không liền đi, hai vị thịnh tình. . ." Khách sáo nói còn chưa dứt lời, Ô Khải hào đã thân thiết kéo lên tay của hắn, bày ra mấy phần thân thiện lại phóng khoáng thái độ: "Đã đến, có thể nào không đi lên ngồi một chút, nhìn hiền đệ cũng chính muốn lên lầu, chẳng lẽ trên lầu cũng có mời Ha-Ha, việc này cũng không phung, chậm trễ một chút thời gian, để Bộc Dương huynh lấy người đi lên thông báo một tiếng chính là, huống chi lúc này Thi Hội bên trong Tô Sơn Trường, Lý Tần Lý Đức Tân bọn người tại, đại gia ngồi Mộ hiền đệ tài học, hiền đệ như hết lòng vì việc chung, cũng không phải giao hữu chi đạo. . . Hiền đệ lại qua Lộ Lộ mặt chính là, nếu thật có việc gấp muốn đi trước, đại gia tự sẽ thông cảm, Ha-Ha, nói đến, Bộc Dương huynh cũng là nhắc tới việc này rất lâu đây. . ."

Ô Khải hào thân thiết kéo Ninh Nghị lên lầu, cái kia Bộc Dương Dật thì là ôn tồn lễ độ, nói chuyện vừa vặn. Cái kia Thi Hội liền tại lầu hai một bên, Ninh Nghị đã lên lầu, trong lúc nhất thời thật đúng là đầy không được, quay đầu nhìn xem, Tiểu Thiên cũng là lạnh lợi có chút cao hứng, bị ánh mắt của hắn quét qua, nhất thời mím môi để biểu lộ thay đổi hàm súc một số, con mắt thuần chân mà nhảy một cái.

Nha đầu này. . .

Tiểu Thiên tâm tư vừa nhìn liền biết rõ. Quay đầu thường thường cái kia trong thính đường nhìn một cái, Tiết Tiến cái kia khuôn mặt tươi cười thành linh ở trong đó, hẳn nửa năm qua này cùng Tần lão bọn người hưởng, chính mình cũng nhìn rất nhiều thứ, nếu là tiểu tràng diện ngược lại cũng không sao. Chỉ là dưới mắt lại thật không phải lúc, quay đầu nhìn xem mấy tên Lam Sam Vũ Liệt quân nhân vị trí, lại nhìn quanh một chút trong lầu đám kia gã sai vật tình huống, hơi nhíu nhíu mày.

Sau đó, liền lại là đủ loại hàn huyên, chào hỏi, ngồi giữa tài tử mấy chục, có ấn tượng thiếu không có ấn tượng nhiều lắm, thật nhận biết cũng chính là Lý Tần, Tiết Tiến, Tô Sùng Hoa bọn người. Chờ Bộc Dương Dật giới thiệu một phen, cái kia đã nghe danh từ lâu danh kỹ Khởi Lan cũng đứng lên cùng hắn hành lễ, nói ". Kính đã lâu công tử đại danh" loại hình loại hình, nữ tử này mười tám mười chín tuổi niên kỷ, dài đến là xinh đẹp, Ninh Nghị cũng chỉ là chấp tay: "Hạnh ngộ."

"Tại hạ thật có chuyện quan trọng tại thân, hôm nay không tiện ở lâu, chư vị. . ."

Cơ hội chớp mắt là qua. . . Mặc dù nói cái này cũng chưa chắc có thể được xưng tụng là cơ hội, nhưng đối với Ninh Nghị tới nói, theo dạng này một đám Thư Sinh nói chuyện phiếm luận thơ thậm chí còn tham dự những thứ này thấp cấp độ lục đục với nhau chỗ nào so ra mà vượt vô công thú vị. Ninh Nghị ngược lại cũng không phải cái gì muốn đột phá nhân loại cực hạn Chủ Nghĩa Lăng Mạn người, nếu thật là thuần túy truy cầu lực lượng cái gì, hẳn trước kia thì bấy nhiêu giải qua một số quân đội đặc chủng binh huấn luyện phương pháp, muốn không thêm đếm xỉa luyện được một thân Ngạnh Khí Công cái gì ngược lại cũng không phải là không thể được. Chỉ là quá nhiều đồ vật hẳn đều đã từng gặp qua, cái này cổ đại có, ngàn năm về sau đều có, nhưng duy nhất chưa thấy qua, chính là cái này cái gọi là nội công. Ngay sau đó liền trực tiếp mà mở miệng cáo từ, nói còn chưa dứt lời, liền có người nói lên.

"Ninh công tử một thân tài học, ngày đó Bộc Viên Thi Hội, một bài Thủy Điều Ca Đầu kinh điểm tứ tọa. Hôm nay Thượng Nguyên ngày hội, cũng là Bộc Dương nhà cử hành Thi Hội, Ninh công tử sao không lại lưu lại một thủ phát tác, cũng cho ta đợi ngày sau nói lên, cùng có vinh yên đâu."

"Không sai, Ninh công tử như lại lưu nhất đại làm, ngày sau tất thành giai thoại."

Cái này liền coi như là trần trụi mà khiêu chiến, Ninh Nghị khẽ nhíu mày: "Ngày khác, tại hạ hôm nay xác thực có việc trong người."

"Có chuyện gì gấp, có thể nói ra, chúng ta có thể giúp đỡ Ninh huynh."

"Không sai, quân tử thân đẳng đẳng, Ninh huynh nếu thật có việc gấp, cứ nói đừng ngại."

Sau đó liền có người nhỏ giọng nói ra: "Đây người không phải là xem thường chúng ta. . ."

"Quá mức cuồng vọng. . ."

"Sợ truyền ngôn là thật. . ."

Tiếng nói không cao, nhưng hoàn toàn cũng có thể truyền vào trong tai mọi người, phía trước ngồi vào thượng, Khởi Lan lấy thân phận của Người đứng xem nhìn lấy đây hết thảy. Nàng là biết Bộc Dương nhà cầu tài nhược khát tâm lý, cái này Ninh Nghị danh tiếng từ vừa mới bắt đầu chính là lập lòe nước đôi, nhưng Bộc Dương Dật vẫn đối nó ôm có hi vọng, dù sao mua danh chuộc tiếng chỉ đồ đám này con ông cháu cha giữa quá nhiều, như đối phương thật sự là có tài, cái kia lời kéo tới chính là đại thu hoạch, bất quá theo tình hình bây giờ xem ra, sợ là không có chuyện tốt bức này. Nhìn xem Ninh Nghị bộ dáng, cũng là bất động thanh sắc nhíu nhíu mày, có chút thờ dãi.

Ninh Nghị quay đầu nhìn sang ngoài cửa sổ, hai tên Lam Sam nam tử chính từ đối diện hành lang đi qua, còn không có quay lại đến, Tiết Tiến đột nhiên nhảy ra, ngăn trở hấn ánh mắt.

"Ninh huynh, đề tiểu đệ đến nói câu công đạo, dạng này có thể liền là của ngươi không đúng." Tiết Tiến cười đến vui vẻ, "Đêm trung thu cái kia thủ Thủy Điều Ca Đầu, đủ để chứng minh Ninh huynh ngươi có đại tài, hôm nay tụ hội, đại gia vừa rồi mới nói lên tên của ngươi, đều là thật tâm ngưỡng mộ, khen miêng không dứt. Gian ngoài cũng có người nói Ninh huynh ngươi mua danh chuộc tiếng, Thủy Điều Ca Đầu chỉ là Ăn cắp bản quyền, tiểu đệ là chưa bao giờ tin. Hôm nay chúng ta nói về ngươi ngươi liền đến, bên này là ông trời chú định sự tình, là duyên phận! Tiểu đệ cũng biết thơ hay từ tuyệt không phải thuận miêng có thể thành, Ninh huynh cũng có thể ở đây đợi chút một lát, chờ có chút linh cảm, tùy tiện làm một bài, cũng không nhất định phải Thủy Điều Ca Đầu như thế tuyệt diệu tốt từ nha. Chỉ cần có một bài, lần sau tiểu đệ trên đường như gặp lại có người cảm việc này chỉ trích Ninh huynh, tiểu đệ tuyệt đối tai to hạt dưa rút hấn! Kêu lên mười mấy hai mươi cái gia đình, đánh hấn! Đem hấn bắt vào nha môn, lấy phi báng người khác thanh danh cáo hấn, gọi Tri Phủ Đại Nhân giày vò hấn! Ha-Ha, như thế chẳng phải sung sướng!"

Tiết Tiến nói hoa tay múa chân đạo, Ninh Nghị nhìn lấy hấn biểu diễn, nhưng cũng là bật cười.

"Tóm lại, chúng ta chính là tận hưởng lạc thú trước mắt niên kỷ, hôm nay chư vị huynh trưởng cao hiền đang ngồi, Khởi Lan đại gia tiếp khách, như thế đượm tình khân thiết, có thể có chuyện gì gấp nếu thật có việc gấp, hết thấy tổn thất ta gánh! Như muốn nói xin lỗi, tiểu đệ cùng ngươi qua, chịu đòn nhận tội nha, có phải hay không "

Hấn lời nói này xong, khác một bên, cả sảnh đường xi xào bàn tán giữa, cũng có một thanh âm vang lên: "Lập Hằng, đã tất cả mọi người là nói như vậy, ngươi liền không muốn từ chối! Người trẻ tuổi hiểu được giấu tài là tốt, ngẫu nhiên cũng phải Lộ Lộ phong mang, hôm nay liền thoáng buông ra chút, biểu hiện một phen, như thế nào "

Ninh Nghị quay đầu lại.

Chậm rãi lời nói, chính là tới từ Tô Sùng Hoa lúc này một mặt âm áp nộ cười Tô Sùng Hoa, phảng phất là đề Dữ Sơn Thư Viện ra dạng này một tên tiểu bối mà đáng vẻ cao hứng. Ninh Nghị ánh mắt đảo qua, sắc mặt đột nhiên lạnh lùng, sau đó, khoe miệng lời ra một cái cười cung đến, nộ cười kia nhìn ở trong mắt Tô Sùng Hoa, dường như có mấy phần như là Tô Thái Công nổi giận lúc uy nghiêm, vừa có nhẹ nhẹ quý dị. Tô Sùng Hoa lại hoàn toàn nhìn không ra vẻ mặt này là có ý gì.

Tô Sùng Hoa trên mặt nỗ lực duy trì lấy nộ cười, tốt ở bên kia Tiết Tiến cũng nói tiếp lên.

"Ninh huynh, ngươi loại phản ứng này đến cùng là ý gì nói thực ra, gần đây tiểu đệ nghe nói có một truyền ngôn truyền đi xôn xao, truyền là ngươi chính miêng đối với Tô gia trưởng bối nói, nói ngươi cái kia Thủy Điều Ca Đầu chính là khi còn bé nghe một Vân Du Tử Phương Đạo Sĩ ngâm xướng. Tiểu đệ vốn là không tin, Ninh huynh phẩm tính cao khiết, há sẽ như thế! Chỉ là chống cự không nổi chúng âm thanh ào ào. Ninh huynh, như thật có chuyện này ư, liền là tiểu đệ nhìn lầm ngươi, ngươi hôm nay nếu thật phải đi, liền từ tiểu đệ bên người đi qua! Tiểu đệ tuyệt không ngăn trở! Chỉ coi biết lỗi ngươi người này!"

Hấn lời này tại Logic là không có gì có thể lấy, chỉ nói là đến nghĩa chính từ nghiêm bộ đáng, Ninh Nghị thật muốn đi, ngày thứ hai liền phải đem Ăn cắp bản quyền tên cho ngồi vững. Thoại âm rơi xuống, trong thính đường có chút yên tĩnh, người bên ngoài chờ đợi Ninh Nghị phản ứng. Bộc Dương Dật muốn giải vây một phen, trong lúc nhất thời cũng không tiện nói gì. Sau đó, chỉ gặp Ninh Nghị quay người lại, liền từ Tiết Tiến bên người đi qua, trong miệng nói lại là nhàn nhạt một câu: "Cũng tốt."

Tiết Tiến quay đầu đang muốn nói chuyện, đã thấy Ninh Nghị trực tiếp đi đến bên cạnh một trương bàn con trước, cầm lấy bút lông. Cái này tụ hội vốn là Thi Hội, bút mực giấy nghiên khắp nơi đều có, bàn con bên kia nguyên bản còn có có một người ngồi, một bộ cười trên nỗi đau của người khác vẻ mặt vui cười, lúc này hơi hơi cứng đờ, Ninh Nghị đem bút lông đầu bút lông xuyên vào mực nước bên trong, dừng lại một giây.

Ánh mắt xuyên qua mọi người, hướng Tô Sùng Hoa bên kia ném đi qua, ngay tại Tô Sùng Hoa bên cạnh thân không xa bên cạnh bàn, một tên áo xanh thị nữ đang ở vì trống không chén rượu rót rượu, khí trời lạnh, bức này thị nữ ăn mặc cũng tương đối dày, nhưng đạo thân ảnh kia hình dáng, Ninh Nghị lại mơ hồ nhận ra một điểm.

Nghĩ không ra. . . Thật đúng là không có mất dấu. . .

Tiểu Thiên nguyên bản nghe Tiết Tiến đám người nói chuyện thì có chút tức giận, nhưng lúc này lại là có chút kinh hãi, theo tới. Lý Tần bọn người lúc này cũng theo tới, bút lông tại mực nước giữa thấm hai giây, hướng giấy Tuyên Thành rơi xuống: "Cũng tốt, hôm nay Thượng Nguyên ngày hội, chư vị đã như vậy đượm tình, tiểu đệ cũng không dám giấu dốt, bêu xấu!"

Ánh mắt đi theo thị nữ kia bóng lưng, bút lông trên giấy xoát xoát xoát viết, nhưng dù sao không phải bút máy chữ, cho dù lấy cuồng thảo múa bút, Ninh Nghị viết cũng không tính nhanh, Lý Tần ở bên cạnh nhìn lấy, một lát sau, hỗ trợ đem viết chữ đọc ra.

"Thanh Ngọc án. . . Nguyên Tịch. . ."

Ngữ khí của hấn trong sáng, toàn bộ trong thính đường đều nghe được rõ ràng, lại trôi qua một lát, quan sát dung mạo cùng thể đứng đều thay đổi chính thức lên, học lại nói: "Gió đêm xuân thả. . . Hoa ngàn Thụ "

Cái này Thanh Ngọc án câu đầu tiên, đại khí trải rộng ra!

Tiết Tiến, Tô Sùng Hoa, trong nháy mắt sắc mặt thay đổi. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

40. Chương 40: Một đêm Ngư Long múa (5)

Gió đêm xuân hoa nở ngàn Thụ.

Cựu Vũ Lâu tầng hai đại sảnh, Lý Tàn âm thanh trong trẻo truyền vào trong tai mọi người, bên cạnh trên bàn trà, Ninh Nghị xoát xoát xoát nâng bút viết nhanh, chỉ cái này câu đầu tiên năm ra, liền có thật nhiều sắc mặt người biến chút, có Ngưng Thần nghiêm túc, cẩn thận chờ đợi câu, có làm theo như mây, trong lòng nổi lên cảm giác xấu tới.

Đang ngồi trong mọi người, đối với Tô Sùng Hoa tới nói, hẳn là càng có khuynh hướng Ninh Nghị này người chỉ có Tiểu Tài thuyết pháp. Cái gì Thủy Điều Ca Đầu là từ một đạo sĩ sơ tác cách nói hẳn tự nhiên không tin, nhưng hẳn người tại Dự Sơn Thư Viện, đối với Ninh Nghị trong mỗi ngày cách làm nhưng lại có tương đương giải, cái kia dạy học phương pháp quả thực nói linh tinh Đảo nhĩ bộ phim, cơ bản Kinh điển, Lịch sử, Chư tử, Văn tập có lẽ là đọc qua, muốn nói tài học cái gì, thật là làm hẳn khó mà tin được. Coi như hôm đó Tổng Mậu chính miệng nói qua Ninh Nghị có nghề dạy học, theo Tô Sùng Hoa, cái này cũng bất quá là tiểu xảo tầm thường, nhất thời có thể Kiến Công, một lúc sau liền không ra thể thống gì.

Kỳ thực nói đến, hẳn đối với Ninh Nghị như thế nào không lý tưởng qua kỳ thực không có không ý kiến, Tô lão thái công dự định hẳn từ vừa mới bắt đầu liền rõ ràng. Làm trải qua quan trường người, đối với loạn thất bát tao sự tình hẳn năng lực chịu đựng rất mạnh, mua một bài Thi Từ thành cái tài từ tên mà thôi nha, chính mình năm đó nếu có thể dạng này cũng sẽ không khách khí, nguyên cố đối với Ninh Nghị dạy học, hẳn xưa nay không phát biểu ý kiến. Thế nhưng là đến Tổng Mậu khích lệ thi khác biệt, đến đầu năm mừng một Lão Thái Công tìm đối phương đàm dạy học, hẳn chỗ cảm giác được, cũng là sự uy hiếp mạnh mẽ.

Ninh Nghị dĩ vãng làm việc khiêm tốn, không giúp quá nhiều người lai vãng, không có kẻ hở. Làm Tô gia một viên, Tô lão thái công lên tiếng về sau, muốn trong nhà hủy đi hẳn đài, cái kia cơ hồ cũng là hoàn toàn không có khả năng. Nhưng đêm nay cái này đúng là cái cơ hội tốt, hẳn trong lúc vô tình đi dạo tới nơi này, thật sự là đẩy cũng đẩy không xong. Hẳn chỉ là suy nghĩ một chút, lập tức liền làm quyết định, mở miệng để Bộc Dương Dật gọi hẳn lên, chỉ cần hẳn lên, chính mình làm trường bối, mở miệng để hẳn làm một bài thơ, hẳn liền căn bản đẩy bất quá đi, huống chi còn có Tiết Tiến ở chỗ này trợ giúp, lại thêm chung quanh nhiều như vậy văn nhân. Tục ngữ nói văn nhân tương kính, người Trung Thu một bài từ thi đáp qua tất cả người danh tiếng, sau đó thi động tĩnh gì đều không có, ai sẽ thật phục người

Hẳn loại này tính kế kỳ thực cùng Tổng Mậu đến Tô Phủ hôm đó Tô Văn Hưng đám người ý nghĩ cùng loại, đều là để người bên ngoài đến vạch trần lai lịch của hẳn. Tô Sùng Hoa đã làm tốt đêm nay liền để Ninh Nghị thân bại danh liệt chuẩn bị, sau đó hết thảy, cũng đúng như hẳn chỗ nghĩ như vậy, mọi người xi xào bàn tán bên trong, đúng là không chịu thừa hẳn đi, Tiết Tiến biểu diễn khoa trương, nhưng ở chỗ này hoàn toàn chính xác vừa đúng, mà hẳn câu nói kia, tựa giống như là đề sập Lạc Đà gánh sau cùng một cọng cỏ, rơi vào vừa đúng.

Nhưng mà nếu như nói Ninh Nghị tùy theo mà đến cái ánh mắt kia để hẳn cảm thấy bất ngờ, sau đó đối phương làm như vậy giong viết, thì nhất thời để Tô Sùng Hoa trong lòng hơi hơi hộp một chút, ý thức được cái này tính kế có sai, mà cái này câu đầu tiên Từ Ngữ xuất hiện, hẳn đã minh bạch, tại hẳn bố cục đến đắc ý nhất thời điểm, bị ngược lại đem Nhất Quân.

Quá dứt khoát.

Mặc dù suy nghĩ điểm có lẽ khác biệt, nhưng hẳn cùng Tiết Tiến đều như thế cảm nhận được điểm này, Ninh Nghị ung dung như vậy thái độ, chỉ có thể chứng minh hẳn ở phương diện này không có vấn đề. Câu đầu tiên từ xuất hiện, người bên ngoài đều còn đến không kịp chánh thức phỏng đoán nó, đương nhiên, câu đơn nhiều lắm là có thể nói không có thể bất bẻ, cũng không thể nói tốt hoặc không tốt, song khi sau một lát Lý Tàn đọc lên "Càng thối ra, ngôi sao như mưa" lúc, cái này Từ Ngữ lúc đầu hình dáng, liền đã xuất hiện ở trước mắt mọi người, đại khí mà mỹ lệ khí tượng, theo cái này Từ Ngữ thành hình, trải ra khai mở.

Xoát xoát xoát.

"Bảo Mã điều xe. . . Hương đầy đường."

"Tiếng phượng tiêu động. . ."

"Ngọc Hồ quang chuyển. . ."

"Một đêm Ngư Long múa "

Trên khuyết tức thành, Tô Sùng Hoa ngồi ở đằng kia, hơi hơi thở dài, giờ lên phía trước chén rượu uống một ngụm, nhắm mắt lại, biết tối hôm nay ý nghĩ

đều là thành bọ nước, cảm giác này tựa như là ở trong quan trường tính kẻ người khác không được một dạng, tính toán hoàn toàn sai lầm, tuyệt không dễ chịu. Hần hiện tại thật sự là cảm thấy có chút nhìn không thấu tên tiểu tử trước mắt này. Mà một bên khác, Tiết Tiến hơi hơi miệng mở rộng, biểu lộ kinh ngạc, nháy mắt mấy cái nói không ra lời. Toàn bộ đại sảnh đều là một mảnh tĩnh lặng, có người tại học lại bài ca này, phía ngoài ồn ào âm thanh truyền vào tới.

Nếu như nói Trung Thu cái kia thủ Thủy Điều Ca Đầu chính là tiến hành theo chất lượng, từ bình thân lên tay, lấy không chút nào làm cho người cảm thấy đột ngột cao siêu thủ pháp mở đất mở toàn bộ Thanh Dật sâu sắc đại khí tượng, như vậy trước mắt cái này thủ, liền từ lên tay cũng là không có nghiêm túc Đại Khai Đại Hạp, như là Bát Mặc Sơn Thủy, cuồng thảo viết nhanh, từ vừa mới bắt đầu thì dùng mỹ lệ nhất giọng văn bày ra khí tượng. "Gió đêm xuân hoa nở ngàn Thụ. Càng thổi ra, ngôi sao như mưa. Bảo Mã điều xe hương đầy đường. Tiếng phượng tiêu động. Ngọc Hồ quang chuyển, một đêm Ngự Long múa." Chỉ lần này một khuyết, không ngừng nhắc đến lên ví von liền đã xem cả Nguyên Tiêu cảnh miêu tả đến phát huy vô cùng tinh tế, phảng phất đem cái này náo nhiệt áp súc mấy chục lần, nặng hơn nữa thả tại trước mắt mọi người.

Phòng khách này bên trong bầu không khí thay đổi có chút nghiêm nghị, Ninh Nghị ngừng ngừng, quay đầu nhìn xem, mặt ngoài giống như là đang đánh giá mọi người phản ứng, trên thực tế, lại như cũ tại chú ý tên kia đi lại áo xanh thị nữ. Vừa rồi một bên viết chữ, hẳn cũng một bên quảng tới vài lần nữ tử này hành động, nàng vén vạt hướng bên này nghỉ ngơi nhìn một chút, lại là chuyên tâm đi lại, rót rượu loại hình, lúc này hơi hơi nghiêng người đứng tại một cây trụ bên cạnh, ánh mắt nghiêng nghiêng hướng ngoài cửa sổ hành lang trông đi qua. Toàn bộ trong đại sảnh, trừ Ninh Nghị, đại khái cũng sẽ không có người đi chú ý nàng.

Ninh Nghị quay lại đến, bút lông tại trong nghiên mực đi loanh quanh, lẩm bẩm một câu: "Nga nhi tuyệt liễu hoàng kim sợi. . ." Bên kia Lý Tàn không nghe rõ: "Ừ" gặp Ninh Nghị bút lông rơi xuống, sau đó mới hiểu được.

"Nga nhi tuyệt liễu hoàng kim sợi. . ."

Chữ vẫn tại viết, Ninh Nghị ánh mắt một bên, cái kia áo xanh thị nữ lần nữa xoay người, làm một cái người rót rượu, ánh mắt bất động thanh sắc chuyển tới một bên khác, trên hành lang, hai tên Lam Sam nam tử cũng đã quay tới, chính hướng bên trong nhìn. Bộc Dương Dật dường như phát hiện việc này, một tên có chừng chút địa vị tham dự hội nghị người đi qua hỏi thăm, thương lượng, tại cửa ra vào nhỏ giọng nói tới nói lui, người bên ngoài chính chuyên tâm nghe từ, tất nhiên là không người để ý tới.

Ninh Nghị nâng bút viết xuống câu tiếp theo "Cười nói dịu dàng mùi thơm qua".

Hai tên áo lam cộc quần hán cuối cùng không dám cần nhiều như vậy văn nhân tụ hội, bên kia thanh âm ép tới cũng thấp, sau đó rốt cục quay người hướng hành lang đầu kia đi qua, trên đường còn có từ cửa sổ nhìn tiến đến, Ninh Nghị viết xong câu này ngừng ngừng, hai người biến mất ở bên kia cửa sổ, nữ tử áo xanh cũng dọc theo hình tròn con đường, bụng bầu rượu hướng cửa qua, tại cửa ra vào phụ cận cái bàn lại cho người ta rót rượu, chờ một chút, hẳn là đang tính toán hai người kia đi lên lầu ba thời gian.

"Chúng bên trong tìm hán ngàn. . ."

Lý Tàn thanh âm bên trong, Ninh Nghị từ khoe mắt chú ý đến nữ tử kia động tĩnh, lúc này rốt cục bất động thanh sắc đi ra cửa bên ngoài, nàng hướng hành lang cái kia bụng nhìn một cái, có lẽ là hán tử áo lam đã không tại, cất bước đem được, sau đó một câu "Bỗng nhiên quay đầu" vừa mới vang lên. Nữ tử kia dường như chú ý tới cái gì, thân hình dừng lại, ánh mắt hướng bên này trông lại nhất nhãn, phảng phất hơi cau lại lông mày. Nhìn thoáng qua, Ninh Nghị bất động thanh sắc thu hồi ánh mắt, chuyên tâm viết xuống bài ca này một câu cuối cùng.

Sau cùng một khoản rơi xuống về sau, bên cạnh Lý Tàn cũng thờ dài, ánh mắt liếc nhìn chung quanh: "Bỗng nhiên quay đầu. . . Người kia lại tại đèn đuốc rồi rồi chỗ."

Câu nói này xong, yên tĩnh bên trong có người thờ dài đi ra: "Tốt. . .", đại sảnh bên kia Khởi Lan đại gia sớm đã nghe được trong mắt dị sắc sóng gợn sóng gợn, nghe xong cái này "Chúng bên trong tìm hán, bỗng nhiên quay đầu, người kia lại tại đèn đuốc rồi rồi chỗ", lại là không tự chủ được đứng lên, muốn nói điểm gì hoặc là cất bước hướng bên này tới, lập tức mới phát hiện dạng này có chút không ổn, nhẹ nhàng cần cần xuống môi, hai tay nắm chặt khăn tay, quay đầu hướng bên cạnh nhìn xem. Càng nhiều người còn có đang nhắm mắt lấy cái này khuyết ý cảnh, Ninh Nghị gác lại bút, Lý Tàn đem cái kia giấy Tuyên Thành cẩn thận mà cảm lên lắc lắc, lại nhìn kỹ một lần vừa rồi đưa cho bên cạnh Bộc Dương Dật, nhìn lấy Ninh Nghị, ánh mắt khó tả thờ dài, sau đó lui một bước, làm vãi chào.

Cái này Từ Ngữ trên khuyết cực điểm phồn hoa, lấy làm cho người bội phục đầu bút lông khắc họa Thượng Nguyên rầm rộ, cho dù chỉ là cái này nửa khuyết, cũng đã là khiến người ta sợ hãi than Hào Từ câu. Nhưng mà tới hạ khuyết, không ngờ đem một phần ý cảnh từ này phồn hoa nhất khắc họa giữa rút ra đi ra, trước khuyết nhập thế, sau khuyết thoát tục, hai đem đối ứng phía dưới, to lớn trùng kích lực khó nói lên lời. Mọi người đang ngồi người bên trong có người còn tại phỏng đoán, có người hiểu được, cũng chỉ là ần ần thờ dài, ánh mắt phức tạp. Phần này ý cảnh đặt ở dưới mắt, dù sao vẫn là có hàm ý.

Đương nhiên cũng có mấy người trước tiên chú ý đến người bên ngoài động tĩnh, tỷ như Tiết Tiến, chính là trước tiên chú ý tới bên kia Khởi Lan đại gia đứng dậy. Hần mới vừa nói những lời kia, lúc này bị một bài từ trực tiếp đánh thành trò cười, đương nhiên dưới mắt không có người nào có tâm tư để ý tới hần, nhưng trong lúc nhất thời cũng có chút phần uất khó tả, dù sao vừa rồi tuy nói là hần cùng Ninh Nghị đang đối đầu. Sau một lát, nhìn không được nói ra: "Cái kia. . . Vậy người vì sao muốn đối với tường bối trong nhà nói cái gì Thủy Điều Ca Đầu chính là một đạo sĩ sơ tác "

Ninh Nghị đề bút xuống, trong lòng tính toán cái kia áo xanh thị nữ biến mất tại ngoài cửa sổ thời gian. Hần đối với Tiết Tiến người kiểu này nguyện chính là cái gì cảm tưởng đều không có, lúc này nghe hần lên tiếng, cười liếc hần một cái: "Tiết huynh việc này từ đâu người chỗ nghe tới "

Tiết Tiến sững sờ: "Tuy là tin đồn, nhưng là sinh động như thật, người. . . Người đến cùng có hay không nói qua "

Ninh Nghị nhìn hần vài giấy đồng hồ, nháy mắt mấy cái, cười rộ lên: "Nói qua, bắt quá lời đồn dừng ở trí già, Tiết huynh có lẽ thiếu nghe nửa câu."

Hai người đối thoại, Tiết Tiến ngữ điệu hơi cao, nhưng Ninh Nghị lại là lạnh nhạt mở miệng, thanh âm sợ là truyền đi không có Lý Tàn xa như vậy, bắt quá câu nói này vừa ra, bên kia Tô Sùng Hoa cũng trừng trừng mắt, hiển nhiên nghĩ không ra hần lại có thể như vậy nói. Tiết Tiến mặt hoảng hốt, còn chưa lên tiếng, Ninh Nghị hướng chung quanh chấp tay một cái: "Tại hạ xác thực còn có chuyện quan trọng tại thân, tuyệt không phải lừa gạt, cái này liền cáo từ, tạm biệt."

Cái này đã không ai dám ngăn cản, có người còn có chấp tay hành lễ, nói: "Ninh huynh có việc nhanh đi là được." Hoặc là "Không sao không sao."

Bên này Tiết Tiến trừng trừng mắt: "Người. . ." Tiếng nói mới ra, Ninh Nghị vỗ vỗ bờ vai của hần, làm ra muốn nói chút gì đáng vẻ, chung quanh Lý Tàn, Ô Khải hào, Bộc Dương Dật bọn người ngưng tụ lại tới nghe lấy, hai giây về sau, "Đạo sĩ kia ngày đó. . ." Chỉ nghe Ninh Nghị nói ra: ". . . Ngâm hai bài."

Lời này không có thật hạ giọng, Ninh Nghị nghiêm trang nói xong, gật gật đầu quay người rời đi, Tiết Tiến trên mặt trong lúc nhất thời đỏ bừng lên, nói không ra lời. Tiểu Thiên nguyên bản sau lưng người ngoài lưu vào trí nhớ cái kia Từ Ngữ, lúc này liền vội vàng cười theo đi ra ngoài, hai người một trước một sau, biến mất tại trên hành lang.

Tràng diện trong lúc nhất thời có chút yên tĩnh, người bên ngoài tạm thời tìm không ra bao nhiêu lời để, Lý Tàn nhìn xem cái kia từ ngữ, mở miệng cười nói: "Này từ vừa ra, Thượng Nguyên từ, sợ là cũng không tốt lắm viết."

Bộc Dương Dật gật gật đầu, phui phui cái kia giấy Tuyên Thành, thở dài: "Hào Từ. . ." Sau đó cùng người khác truyền đọc lên. Bên kia, Khởi Lan quay đầu nhìn qua Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên biến mất cửa sổ, có chút buồn vô cớ mà ngồi xuống, sau một lát, liền lại lần nữa cười rộ lên, cùng chung quanh mấy người như thường nói, điều động lên bầu không khí. Chờ đợi cái kia Từ Ngữ truyền tới, chính mình muốn biểu diễn một phen.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

41. Chương 41: Một đêm Ngư Long múa (Lục)

Nữ tử đi ra sân nhỏ bên trong cửa phòng đổ nước lúc, phía trước đèn đuốc chiếu ra Thượng Nguyên đêm phồn hoa. Kim Phong Lâu hậu phương cái viện này không lớn, nhưng được cho tinh xảo, nếu không phải là Kim Phong Lâu mấy tên đầu băng, nói chung không có cách nào ở tại nơi này dạng trong viện. Hôm nay Thượng Nguyên ngày hội, dạng này viện tử lại không phải là đèn đuốc sáng trưng, nhưng thật ra là tương đương hiếm thấy tình huống.

Kỳ thực viện này đa số đèn đuốc là trước đây không lâu mới tắt rơi, đã gần đến giờ Tý, muốn đi qua thăm bệnh người kỳ thực cũng không nhiều. Niếp Vân Trúc nhìn xem, quay người trở lại trong phòng kia, tiểu viện chủ nhân Nguyên Cẩm Nhi chính nằm ở trên giường nhìn qua ngọn đèn gần người, sau đó xòe miệng cười một tiếng. Niếp Vân Trúc cũng cười cười, ngồi trở lại đầu giường qua.

Theo lý thuyết, Niếp Vân Trúc tối nay là không nên tới, tuy nhiên cách mỗi mấy ngày sẽ tới dạy một lần cầm, nhưng nàng đã rời đi Kim Phong Lâu, đặc biệt là ban đêm, ngày lễ, không nên tới gần nơi này. Bắt quá lần này cũng coi là ngoại lệ. Tối nay cùng Hồ Đào cùng nhau lên đường phố ngắm đèn, sau đó gặp gỡ cùng nàng học đàn một tên Kim Phong Lâu nữ tử, nàng con dòng chính đến vì nhiệm giới rét Nguyên Cẩm Nhi bốc thuốc, Niếp Vân Trúc nghe, để Hồ Đào qua tới thăm một chuyến, biết được Nguyên Cẩm Nhi muốn gặp nàng, bộp bộp thời gian cũng không còn sớm, lúc này mới từ Kim Phong Lâu cửa sau tiến đến.

Nguyên Cẩm Nhi bây giờ là Kim Phong Lâu băng hiệu, mặc dù là trùng hợp nhiễm bệnh, nhưng cuộc sống như vậy muốn đóng cửa từ chối tiếp khách còn có là rất khó, trước đó một mực có người qua tới thăm, xác nhận Nguyên Cẩm Nhi thật là sinh bệnh về sau, nói chuyện với nhau vài câu mới đi ra ngoài. Bây giờ được vinh dự Giang Ninh Đế Nhất Tài Tử Tào Quan cũng tới dò xét hai lần, hần lúc này ở bên ngoài cùng một đám tài tử uống rượu Phú Thi, Niếp Vân Trúc lúc đi vào, còn có bảy Nguyên Cẩm Nhi nha hoàn Khẩu Nhi đưa vào một bài, vịnh mang bệnh mỹ nhân, Nguyên Cẩm Nhi cũng chỉ đành cười cười nhận lấy, để Khẩu Nhi đi ra ngoài đáp tạ.

"Nói đến, cái này Tào Quan, cũng là hoàn toàn chính xác được cho tài văn chương nổi bật. . . Muội muội thể nào "

Biểu thị hai tỷ muội muốn nói nói vốn riêng lời nói, đem Hồ Đào cũng đánh phát sau khi ra ngoài, Nguyên Cẩm Nhi mới đưa cái kia giấy thơ đưa cho Niếp Vân Trúc nhìn xem, Niếp Vân Trúc nhìn một lần sau buông xuống. Nguyên Cẩm Nhi cũng tốt, Niếp Vân Trúc cũng tốt, thấy qua tài tử đều nhiều, cái này thuận tay viết thành thơ làm tuy nhiên có thể gặp tài tình, muốn kinh điển hơn, lại là có chút khó, quan tâm vẫn là Nguyên Cẩm Nhi bệnh, Nguyên Cẩm Nhi cười lắc đầu.

"Kỳ thực bị bệnh nhẹ, ăn một lượng thấp thuốc đại khái thuận tiện, chỉ là bởi vì lấy cái này phong hàn, trùng hợp nguyệt tín cũng đến, toàn thân bần rùn không còn chút sức lực nào, muốn mở miệng ca hát liền càng khó. Cũng may muội muội cũng đáp ứng hôm nay vì ta ngăn trở chút khách nhân, nàng bên kia

sợ là đến sứt đầu mẻ trán."

"Mụ mụ tâm vẫn là tốt." Niếp Vân Trúc gật gật đầu, có trật tự, có dư dả, người liền dù sao cũng hơi lương tâm, nếu là địa phương khác, nàng năm đó sợ là cũng chuộc không thân này, sau đó cười rộ lên, nói chút chuyện khác: "Muội muội cùng Tào Quan như thế nào" Nguyên Cẩm Nhi gần nhất cùng Tào Quan khá là thân thiết, nàng nhiều ít là biết đến.

"Có thể như thế nào, tài tử giai nhân danh tiếng thôi, tỷ tỷ không phải cũng nói sao, hần dù sao cũng là có tài học. Đối với Nguyên Cẩm Nhi tới nói, Tào Quan, Lý Tần, lại có gì khác biệt đối với Tào Quan mà nói, đến cùng là Nguyên Cẩm Nhi vẫn là Lục Thái Thái, nói chung cũng là không sao."

Nguyên Cẩm Nhi niên kỷ tự so Niếp Vân Trúc nhỏ, ngày bình thường sức sống mười phần, sáng sủa giữa xen lẫn xinh xắn xem như người bên ngoài thích nàng lớn nhất lý do, bất quá hôm nay là lộ ra lười biếng nản chí. Niếp Vân Trúc cầm khăn mặt cho nàng chà chà mặt: "Đừng nói như vậy, hần đã tuyển người mà không chọn Lục Thái Thái, tất nhiên là đối với người càng có hảo cảm."

"Cẩm Nhi nói, muốn tìm cái có gia thế, có thể coi Cẩm Nhi là heo nuôi, ha ha, Tào Quan không có tiền, nguyên có không phải rất ưa thích."

"Nếu thật đem người tạo thành heo, sợ là lập tức đến bị đuổi ra khỏi cửa." Niếp Vân Trúc vỗ vỗ mặt của nàng, "Tào Quan đã có tài hoa, tương lai nghĩ là không có vấn đề, đến lúc đó không phải cũng hoàn toàn chính xác có thể đem Cẩm Nhi người coi heo nuôi sao "

"Thiên hạ tài tử nhiều đây, liền là trong miệng người khác cái gì Giang Ninh Đệ Nhất Tài Tử, cao hơn giữa liền dễ dàng như vậy sao hưởng chi trong nhà như không có tiền chuẩn bị, chỉ đợi Tiền sĩ, muốn sửa cái thực thiếu cũng phải chờ a chờ a chờ. . ." Nguyên Cẩm Nhi nằm ở nơi đó nói, sau đó hé miệng ngẫm lại, "Vân Trúc tỷ, người nói, nếu là Cẩm Nhi cũng chuộc thân cho mình, cùng người cùng nhau qua bán cái kia trứng muối như thế nào "

Niếp Vân Trúc cười rộ lên: "Bệnh ngọc đi" nàng ngẫu nhiên qua tới một lần, cùng Nguyên Cẩm Nhi cũng có chút nói chuyện với nhau, bởi vậy Nguyên Cẩm Nhi lúc này cũng biết nàng trước mắt làm cái Bánh nướng xe, gần nhất lại chơi đùa cái gì trứng muối loại hình, chỉ là còn có chưa thấy qua bộ dáng.

Nguyên Cẩm Nhi nghĩ một lát, cười ngây ngô: "Không đúng vậy a, chỉ là Hồ Đào cũng phải thành thân, nàng sau khi kết hôn, Vân Trúc tỷ người cũng sẽ cảm thấy cô đơn đi, vừa vặn Cẩm Nhi cũng có thể đến bồi người, Vân Trúc tỷ người đem trứng muối nói đến tốt như vậy, chắc là vững vàng sinh ý, Cẩm Nhi cũng coi như có dựa vào a."

"Cả ngày nghĩ đến cho người làm heo nuôi, lúc này lại nói muốn đi làm sự tình, muốn đến là bệnh hồ đồ." Niếp Vân Trúc chỉ là cười, nàng tự nhiên mình bạch Nguyên Cẩm Nhi lúc này lời này không làm được số, chỉ là ý tưởng đột phát mà thôi, "Lại nào có vững vàng sinh ý, ta cũng mới cả ngày tìm tòi, trước đó ngày ngày lỗ vốn đây. Mà lại a, sợ là không tốt lấy chồng, muốn thành Lão Cô Nương, Cẩm Nhi vẫn là tìm có thể đem người trở thành heo nuôi lại có thể yêu người Đại Tài Tử đi. . ."

"Có thể làm nữ chương quỹ cũng man uy phong a. . ." Nguyên Cẩm Nhi nói như thế nói, sau đó hai người trò chuyện lên Tào Quan, Lý Tần đợi tài tử, kỳ thực tài tử mỗi năm có, hàng năm cũng rất nhiều, hai người cũng nhận biết không ít. Nguyên Cẩm Nhi lúc này sinh bệnh lại tháng sau sự tình, miệng hơi ác độc điểm, Niếp Vân Trúc nghe được cũng là vui vẻ, trong lúc đó cũng là nói tới Ninh Nghị.

"Cái kia thủ Thủy Điều Ca Đầu thật tốt a, đáng tiếc dạng này người lại là ở rể thương nhân nhà, mà lại cái này Từ Ngự vẫn là mua được. . ."

Niếp Vân Trúc nói khẽ: "Người lại không biết cái kia Ninh Lập Hằng, thế nào biết đó là mua "

Nguyên Cẩm Nhi mím môi cười: "Vân Trúc tỷ nếu có hứng thú, cũng có thể qua phía trước nghe một chút góc tường, hôm nay Thượng Nguyên, những tài tử đó nhất định lại được nói đến, hoài nghi cái kia từ là mua."

Liên quan tới Ninh Nghị chủ đề cũng liền cái này vài câu, Niếp Vân Trúc không có nói tự mình nhìn ý nghĩ, Nguyên Cẩm Nhi cũng chỉ là thuận miệng lời bình đi qua, trôi qua không lâu nói đến hơi một chút, Niếp Vân Trúc cầm cái chén tới để cho nàng uống một chút nước: "Nghỉ ngơi một chút, tốt nhất là có thể ngủ một giấc."

Nguyên Cẩm Nhi ôm lấy chăn mền chỉ là không ngủ, bên ngoài mơ hồ truyền đến náo nhiệt yến hội thanh âm. Niếp Vân Trúc ngồi tại cạnh giường theo nàng, sau đó đem bên cạnh cổ cầm ôm tới đặt ở trên đùi, thuận tay đánh thông qua mấy cái thanh âm đến, trôi qua một trận, mở miệng khẽ hát lên tiếng: "Trường Đình bên ngoài, Cổ Đạo một bên, cỏ thơm Bích Liên Thiên. . ." Nàng giọng nói này nhẹ nhàng mềm mại, chỉ là thuận miệng chậm rãi hát ra, lại cho toàn bộ không gian một phần kỳ ảo ý vị, dường như đem bên ngoài cái kia tiếng ồn ào che giấu đi qua, Nguyên Cẩm Nhi hướng bên này trông lại, Niếp Vân Trúc nhìn nàng cười cười: "Gió đêm Phát Liễu tiếng địch tàn, trời chiều Sơn Ngoại Sơn."

"Vân Trúc tỷ cái này là loại nào Nhạc Khúc "

Cầm âm chậm rãi vang, Niếp Vân Trúc cười không đáp, không lâu sau đó lại hát đến: "Thiên Chi Nhai, Địa Chi Giác, tri giao nửa thừa thốt. . ."

Cái này thủ tiễn biệt là Ninh Nghị năm trước giao cho nàng thứ hai bài hát khúc, Niếp Vân Trúc gần nhất đều tại căn nhắc, chờ một khúc hát xong, cầm âm lại vang hồi lâu địa phương mới dừng lại.

Nguyên Cẩm Nhi nghi hoặc: "Giống như là 《 Nguyên Lang Quy 》, chỉ là trên khuyết câu đầu tiên nên bảy chữ mới đúng, hạ khuyết có chút khác biệt, phẳng vận chuyển trắc, có thể nào như vậy chứ. . . Chỉ là Vân Trúc tỷ kiểu hát thật sự là êm tai. . ." Nàng ngẫm lại, trừng to mắt, "Chẳng lẽ Vân Trúc tỷ đang nghiên cứu mới kiểu hát chỉ là. . . Dạng này cũng có chút. . . Ách, nên trò chơi chỉ tác đi. . ."

Nguyên Cẩm Nhi tiếp xúc đại đa số người cũng chỉ là hát tượng âm thanh tượng, chỉ có Niếp Vân Trúc đã đường đường nhập thất, có thể xưng sư, muốn đổi chút kiểu hát, nàng là có tư cách, đương nhiên, thật muốn người tiếp nhận vậy cũng rất khó, bất quá cái này dù sao cũng không phải công khai phát

biểu. Có thể cho dù tại Nguyên Cẩm Nhi nghe tới, êm tai cố nhiên là tốt nghe, nhưng cái này kiểu hát hoàn toàn chính xác quá mức lạ thường, kinh ngạc một trận, chỉ coi là trò chơi chi tác, sau đó mới dư vị cái kia lời bài hát bên trong ý cảnh.

"Tuy nhiên đơn giản, có thể câu này là hảo ý cảnh, đáng tiếc cũng không phải là từ làm, chỉ có thể xưng câu đơn. Vân Trúc tỷ tài hoa, Cẩm Nhi thật hâm mộ đây."

"Không phải ta sờ tác. . . Cẩm Nhi thiếu nhích tới nhích lui, nghi ngại thật tốt đi."

"Vân Trúc tỷ gặp gỡ ý trung nhân sao "

"Chớ suy nghĩ lung tung, già không thể."

"Ồ, muốn đến là nhà nào cô nương. . . Ân, cái này câu đơn trò chơi, cũng giống. . ."

Cái này thủ 《tiễn biệt》 kỳ thực cũng là chú ý áp vận, nhưng không tuân theo tên điệu, cũng không phải thơ làm, nghe tới ý cảnh tuy tốt, nhưng cũng chỉ có thể xưng là trò chơi chi tác. Nàng nghĩ như vậy, Niếp Vân Trúc cũng không nhiều làm giải thích, chỉ là cười đem nàng nhét vào trong chăn. Cũng tại lúc này, bên ngoài tiếng bước chân vang lên, lại là Khấu Nhi cùng Hồ Đào. Khấu Nhi thần sắc có chút khẩn trương, trên tay cầm lấy một trương giấy thơ: "Tiểu thư tiểu thư, xảy ra ngoài ý muốn xảy ra ngoài ý muốn, lần này Tào Công Tử sợ là lại phải thua. . ."

Lúc trước Niếp Vân Trúc còn chưa khi đi tới, Khấu Nhi tại cạnh giường phục thị Nguyên Cẩm Nhi, chủ tớ hai thì nói qua đêm nay rất nhiều thơ làm. Lấy số lượng tới nói, Lệ Xuyên bên kia kiệt tác tự nhiên là nhiều nhất. Nhưng lấy cái người mà nói, Tào Quan tại tối nay phát huy rất tốt, mấy cái thủ kiệt tác đều vì người ta gọi là, qua Bộc Viên bên kia dự tiệc Lý Tần lại chỉ là biểu hiện bình thường, bởi vậy theo Khấu Nhi, tối nay rất nhiều Thi Hội, sợ là Tào Quan danh khí lại muốn bị ngồi vững một lần. Nhưng mà lần này không đầu không đuôi chạy vào, hiển nhiên lại xảy ra vấn đề. Nguyên Cẩm Nhi nghi ngờ nói: "Làm sao a "

"Bộc Viên bên kia lại có thơ làm tới, lần này mọi người đều bị hù đến, bên ngoài bầu không khí thật là lạ đây. . ." Tuy nhiên lần này không phải Lục thuyền liên phảng, nhưng Bộc Dương nhà Thi Hội tại thượng nguyên đêm vẫn là bị xưng là Bộc Viên Thi Hội.

"Bộc Dương nhà. . . Lại thế nào" tuy nói tương lai mục tiêu là muốn bị người làm heo nuôi, nhưng dù sao từng có lâu như vậy tiếp xúc, Nguyên Cẩm Nhi cuối cùng vẫn là hi vọng Tào Quan danh tiếng cao, lúc này nghi ngờ tiếp nhận cái kia giấy viết thư.

Bên cạnh Niếp Vân Trúc là cười rộ lên: "Xem ra Lý Tần Lý công tử cuối cùng vẫn là không nhịn được. . ." Bộc Dương nhà tại năm tháng trước giết thốt hắc mã đi ra đã rất làm cho người khác kinh ngạc, lần này muốn đến là một đêm đều Bình Bình Vô Kỳ Lý Tần bảo nổi, xuất ra một bài kiệt tác đến chấn nhiếp mọi người. Cái này không lạ kỳ, Lý Tần người này phong cách luôn luôn có chút đi nhầm đường, có đôi khi lại là rất khiến người ta cảm thấy kinh diễm

Nghe được tiểu thư nói như vậy, Hồ Đào thần sắc có chút phức tạp, tựa hồ có chuyện không biết nên không nên nói. Khấu Nhi liếc mắt lác đầu: "Không phải a không đúng vậy a, không phải Lý công tử, là cái kia Ninh Nghị Ninh Lập Hằng, hẳn lại làm một bài Thượng Nguyên từ. . ."

"A "

Niếp Vân Trúc cũng sờ, vội vàng cũng hướng giấy viết thư trên nhìn lại. Bên cạnh Khấu Nhi đã sinh động như thật mà nói đến: "Bên ngoài nói hay lắm thú vị đâu, nghe nói cái này Ninh Nghị hôm nay đáng lẽ không có tính toán đi tham gia thơ sẽ, chỉ là đạo phổ thời điểm bị người nhìn thấy, thì được mời lên qua, một đám người còn có làm khó dễ hẳn. . ."

Niếp Vân Trúc lúc này nhìn lấy cái kia giấy viết thư trên từ làm, nhìn thấy một nửa lúc, đã nghe không được những cái kia tạp âm

Nàng cùng Ninh Nghị lui tới đã nhiều ngày, bọn họ cũng không phải là bởi vì tài học mà lui tới, nhưng đối với Ninh Nghị tài hoa, Niếp Vân Trúc lại là vẫn luôn nghe nói. Giữa hai người từ trước tới giờ không xách tài học Thi Từ cái gì, chỉ lấy bằng hữu bình thường thân phận lui tới, nhưng nếu muốn nói Niếp Vân Trúc trong lòng không có chờ mong, nghi hoặc cái gì, từ cũng là không thể nào.

Vội nàng mà nói, bài từ trước mắt chính là một con người khác của Ninh Nghị mà nàng chưa từng tiếp xúc.

"Gió đêm xuân hoa nở ngàn Thụ. Càng thổi ra, ngôi sao như mưa. . ."

Nguyên Cẩm Nhi nhỏ giọng đọc ra, thẳng đến sau cùng cái kia lạc khoản:

Tô Phủ.

Ninh Nghị.

Ninh Lập Hằng.

42. Chương 42: Một đêm Ngư Long múa (bảy)

Kim Phong Lâu hậu phương, Nguyên Cẩm Nhi gian phòng bên trong, Khẩu Nhi chính sinh động như thật mà nói trước đây không lâu phát sinh ở Cựu Vũ Lâu bên trong sự tình:

"... Sau đó thì sao, cái kia Ninh công tử viết xuống bài ca này thời điểm, những người kia thì đều mắt tròn, vốn là muốn làm khó dễ hấn cái kia Tiết Tiến còn hỏi: Người không phải nói cái kia Thủy Điều Ca Đầu là cái đạo sĩ làm nha. Sau đó Ninh công tử thì nói cho hấn biết. . . Ha ha ha ha. . . Ninh công tử nói, cái đạo sĩ kia ngày đó. . . Hô hô hô hô. . . Ngâm, ngâm hai bài. . . Ha ha ha ha ha ha. . ."

Nàng câu nói này nói xong, nằm ở trên giường nghe Nguyên Cẩm Nhi cũng là đột nhiên bạo phát, cười đến ngửa tới ngửa lui: "Vân, Vân Trúc tỷ, này người hảo hảo khôi hài. . ."

Vân Trúc cầm cái kia giấy viết thư đang nhìn, nàng là nhận biết Ninh Nghị, trong đầu không khỏi hiện lên Khẩu Nhi miêu tả tình cảnh tới. Nhớ tới Ninh Nghị người kia không bám vào một khuôn mẫu tính tình, ngược lại quả thật là biết làm loại chuyện này, cũng là buồn cười.

Khẩu Nhi kỳ thực một mực là có chút chống đỡ cái kia Tào Quan Tào Công Tử, lúc này nói cổ sự là nói đến vui vẻ, sau một lát lại trở nên hơi có chút tâm thần bất định: "Tiểu thư, Niếp tỷ tỷ, bài ca này. . . Thật tốt như vậy sao phía trước Tào Công Tử sắc mặt của bọn hấn thật rất kỳ quái a, tiểu thư người trước kia cũng nói Thi Từ so đầu không có quy chế, Tào Công Tử đều là lợi hại nhất, chẳng lẽ thật không sánh bằng. . ."

Nguyên Cẩm Nhi cười cười, lại nhìn xem cái kia Thi Từ, cùng Niếp Vân Trúc trao đổi một ánh mắt về sau, mới hơi hơi lắc đầu: "Chiếu Khẩu Nhi người nói tình huống kia, tôi nay qua đi, Giang Ninh Đề Nhất Tài Từ tên, sợ là thì có người muốn quan đến cái kia Ninh công tử trên đầu qua. Đáng tiếc. . . Hấn là thương nhân nhà người ở rẻ." Lại nhún nhún mày, "Bực này nhân vật đến cùng tại sao lại ở rẻ, chẳng lẽ bị cái kia Tô gia buộc không được. . ."

Trước kia bởi vì cái này người ở rẻ thân phận hoài nghi cái kia Ninh Nghị từ làm chính là sao chép, đến lần này, sợ là không có người nào lại dám hoài nghi, câu kia đạo sĩ ngâm hai bài nói đùa, tự nhiên cũng là không ai chịu tin. Nguyên Cẩm Nhi nghĩ hoặc, bên cạnh do dự thật lâu Hồ Đào kéo Niếp Vân Trúc ống tay áo, nhỏ giọng nói: "Tiểu thư, cái này Ninh công tử, chẳng lẽ thật sự là cái kia Ninh công tử "

Nàng thanh âm không lớn, nhưng bên cạnh Nguyên Cẩm Nhi cùng Khẩu Nhi đều nghe được rõ ràng, trùng to mắt: "Vân Trúc tỷ. . . Nhận biết cái kia Ninh Nghị "

Vân Trúc ngẩng lại, thuận tay kích thích bên cạnh cổ cầm dây đàn, vài tiếng thanh âm nhảy ra, một lát sau mới nói đến: "Nếu ta nói hấn chính là vừa rồi ca khúc kia tác giả, Cẩm Nhi biết nghĩ như thế nào "

"A. . ." Nguyên Cẩm Nhi sờ nửa ngày, nghĩ đến cái kia cổ quái lại dễ nghe từ khúc, khó mà đem trong đầu ý nghĩ tìm tới kết cục, nhìn trước mắt Thanh Ngọc Án, thật sự là thuần chủng đại gian tới cực điểm, nhưng mà cái kia Trường Đình bên ngoài, Cổ Đạo một bên, lại thật là ly kinh bạn đạo, không bám vào một khuôn mẫu, "Nếu thật giống Vân Trúc tỷ nói dạng này, vậy thật đúng là. . . Có chút cổ quái. . ."

"Niếp tỷ tỷ, người thật nhận biết cái kia Ninh công tử a hấn đến cùng là cái hạng người gì, nói cho chúng ta một chút nha. . ."

Khẩu Nhi hướng Niếp Vân Trúc bên kia ngang nhiên xông qua, Niếp Vân Trúc nhìn xem trong tay từ làm, ngắn gọn suy đoán nghĩ, mới hơi khẽ nâng lên đầu, ánh mắt chuyển hướng một bên gian phòng nơi hẻo lánh.

Là a, hấn đến cùng là cái hạng người gì đây. . .

Bây giờ suy nghĩ một chút, chính mình cũng khó có thể hình dung được đi ra, bắt đầu thấy lúc chính mình rơi vào trong sông đem hấn liên lụy đi xuống, đem chính mình cứu lên lại chịu một bạt tai, cũng chưa từng giải thích. Về sau ở chung lúc lại là như thế tùy ý, hấn mỗi ngày buổi sáng chạy tới chạy lui, dừng lại lúc một chút nói chuyện với nhau. Mặc dù sớm đã nghe nói hấn tài danh, mà đối phương nhất cử nhất động ở giữa, lại cũng không lấy Thư Sinh tự cho mình là, trong mỗi ngày đề ý, cũng đều là chút cổ cổ quái quái địa phương.

"Bất quá giết con gà mà thôi, không cần cảm ơn ta."

"Bút than. . . Dùng để viết chữ. . ."

"Đoán luyện thân thể nha. . . Trong trăm người vô dụng nhất là thư sinh."

"Nếu như có thể học một chút võ công cái gì. . . Cũng là khách giang hồ rất lợi hại cái chủng loại kia. . ."

"Già Lam Vũ. . . Đợi không được nơi thanh nhã, bắt quá ta thích nghe."

"Trứng muối. . . Người muốn gọi phú quý trứng phi thúy trứng đều tốt. . ."

Nếu như cùng người bên ngoài nói lên những thứ này, nói không chừng sẽ để cho người bên ngoài cảm thấy này người cuồng ngao cái gì, nhưng tiếp xúc bên trong, nàng chẳng qua là cảm thấy nhẹ nhõm, cùng nó tất cả tạo nên tài tử cũng không giống nhau nhẹ nhõm cảm giác. Cuồng ngao loại vật này, luôn luôn đối với thứ nào đó vô cùng đặc ý tình huống dưới mới có, nàng lại có thể cảm giác được, đối phương thật không có đối với những vật kia đặc chí, hoặc là cảm thấy bềnh bễ mọi người, vênh vênh vênh vênh phong khinh cảm giác, người khác ưa thích, hẳn không gọi được chán ghét, nhưng cũng không lấy chi làm vui. Bất quá nói đến, mấy tháng xuống tiếp xúc giữa, mặc dù đối phương chưa từng thật ở trước mặt nàng biểu hiện ra tư thái phong lưu một mặt, làm nàng tới nói cũng chưa từng đề cập, nhưng không thể phủ nhận, ở trong lòng nàng vẫn còn có chút mong đợi.

Mấy lúc có trăng thanh, nâng chén hời trời cao. . . Có thể làm ra như thế từ làm nên người tài hoa đến cùng có thể tới loại trình độ nào đâu, Niếp Vân Trúc trong lòng kỳ thực cũng đều có nhỏ nhỏ chờ đợi, mặc dù cùng Ninh Nghị cái kia tùy ý thoải mái một mặt ở chung lúc cảm thấy nhẹ nhõm, nàng cũng càng tin tưởng cái này có lẽ mới là đối phương càng chân thực một mặt, nhưng nàng vẫn là chờ mong có một ngày có thể kiên thức đến đối phương cái kia thuộc về văn nhân mặt khác.

Thẳng đến lúc này nhìn thấy cái này thủ Thanh Ngọc Án, trong đầu câu về lấy đối phương viết cái này từ làm lúc tình cảnh, mọi người chế nhạo, ngăn cản, làm khó dễ, mà hẳn thông dong mà đối đãi lúc cái kia nhẹ nhõm cười. . . Muốn là mình lúc ấy có thể ở nơi đó liên tục. . .

Nghe Khấu Nhi vấn đề, nhìn lấy cái kia từ, trong lòng bỗng nhiên nổi lên mãnh liệt như vậy suy nghĩ. Gian ngoài Thượng Nguyên đèn đêm hóa như ban ngày, hẳn tại trên lầu nói có chuyện gấp, không biết là chuyện gì, không biết hẳn lúc này ở chỗ nào, những vật này, bỗng nhiên đều rất nhớ biết rõ nơi. . .

Một lát sau, Niếp Vân Trúc đem tình này tự dè xuống.

Giờ Tý tiếng chuông gõ qua về sau, Ninh Nghị đang cùng Tiểu Thiên tại trên đường trở về đi tới, Tiểu Thiên trong miệng từng lần một lần bảm cái kia Thanh Ngọc Án, ngẫu nhiên hỏi một câu: "Cô gia cô gia, cái gì cái gì hoàng kim sợi tới" Ninh Nghị liền trả lời một câu.

Tâm tình có chút nhàm chán, bởi vì từ làm viết qua về sau, người vẫn là mất dấu.

Viết viết chữ thời điểm có nghĩ qua bài ca này thật đúng là hợp với tình hình, đặc biệt là tại hẳn một mực theo dõi lấy nữ thích khách kia tình huống dưới. Nhưng không biết có phải hay không là bởi vì quá hợp với tình hình, có lẽ là sau cùng câu kia "Bỗng nhiên quay đầu, người kia lại tại đèn đuốc rõ ràng chỗ" gây nên nữ thích khách chú ý, khi hẳn sau đó tại Tiểu Thiên cùng đi theo, ở chung quanh chuyển mấy cái vòng mấy lúc sau mới phát hiện, nữ thích khách kia lại đã hoàn toàn biến mất tại hẳn theo dõi phạm vi.

Có lẽ ngược lại là bởi vì cái này thủ chuẩn xác từ ngược lại bại hành tích, như thế thật không nghĩ tới, không biết đổi thành "Bỗng nhiên quay đầu, người kia không tại đèn đuốc rõ ràng chỗ" có thể hay không tốt một chút. . . Hẳn lúc đương thời chút chật hẹp mà nghĩ.

Nếu như nữ thích khách kia thật đối với mình sinh ra cảnh giác, lại chấp nhất mà tìm đi xuống, vậy chính là có hại vô ích. Sự tình cũng không thành, vậy liền dứt khoát buông tay, hẳn cùng Tiểu Thiên đi dạo một hồi về sau cùng nhau quay lại đến, trên đường Tiểu Thiên còn đang vì chuyện vừa rồi mà hưng phấn, hưng hăng nói Tiết Tiến cái kia kinh ngạc biểu lộ, còn có hai tay chống nạnh, vênh vang đặc ý cười: "Hừ, cái này về sau không ai có thể dám nói thiếu gia nói xấu chứ."

Ninh Nghị cười cười: "A, lại nói nói xấu cũng vô dụng. . ."

"Vì cái gì a."

"Bởi vì đạo sĩ chỉ ngâm qua hai bài a."

"Hi hi. . ." Tiểu Thiên cười rộ lên.

Vô luận như thế nào, người bên ngoài nói hẳn chép thơ vấn đề, cho tới bây giờ, xem như cơ bản giải quyết.

Có một số việc tỷ như đêm nay nhìn chỉ là ngoài ý muốn, trên thực tế chưa hẳn không có tính kế ở trong đó. Từ vừa mới bắt đầu, Ninh Nghị cảm thấy chuyện lý tưởng phương pháp giải quyết cũng chính là tương tự phương hướng. Hẳn là không có gì bệnh thích sạch sẽ người, tự mình biết thơ làm đến nơi đây, cái kia chính là một loại chiến lược tư nguyên, về sau có việc, có lẽ liền có thể dùng. Chỉ là trước mắt cũng không có chuyện gì, lấy ra thu hoạch chút lòng hư vinh không có ý gì mà thôi, Tiểu Thiên đã đem sự tình lộ ra đến, hẳn cũng không cần thiết qua phủ nhận, có thể giải quyết sự tình càng muốn vác một cái bêu danh.

Trong mỗi ngày cùng đám kia tài tử kết giao, lăn lộn điểm danh gian cái gì, loại chuyện này hẳn là chưa từng có suy tính. Đã chỉ là tiện tay làm, sự tình liên phải vô cùng đơn giản, hẳn đem trọn cái sự tình trầm mặc năm tháng, ngâm lại luôn có chút không tránh khỏi thời điểm, cái kia liền có thể đem sự tình giải quyết hết. Hôm nay hẳn ngược lại là thật tâm muốn truy nữ thích khách kia, dù sao trong lòng hẳn, tài tử tên thật sự là có cũng được mà không có cũng không sao, đưa tới cửa tiện tay cầm một cái tính chất, vô công quả không giống nhau. Ai biết còn có sẽ phát sinh dạng này ngoài ý muốn, Tiết Tiến, Tô Sùng Hoa bọn người đã đem nói được loại kia phân thượng, hẳn cũng không quan trọng thuận nước đẩy thuyền.

Những chuyện này cân nhắc có lẽ không có như thế cụ thể, hẳn cũng không có thật nghiêm túc qua trừ tính qua. Bất quá trước kia kinh lịch đã thành thói quen, trò chơi lúc, nghỉ dưỡng lúc có thể buông lỏng, không kiêng nể gì cả một điểm, tỷ như cùng Tần lão, Khang lão, Niếp Vân Trúc bọn người nói chuyện phiếm, nhưng chỉ cần cảm nhận được uy hiếp, dù là lại nhỏ, những thứ này nhìn như tùy ý ứng đối, tại hẳn trong tiềm thức có lẽ cũng đã vừa đi vừa về cân nhắc nhiều lần thậm chí mấy chục lượt, chỉ thật nhàm chán lúc cười mắng cả đời mình trốn không thoát tính kế.

Vô công một đạo tạm thời vẫn là không có gì hi vọng, Thi Từ sự tình giải quyết nhiều ít tính toán có chút thu hoạch, đi được một trận, Tiểu Thiên bỗng

hiền nói ra: "Cô gia, Tiểu Thiên không thích cái này từ. . ."

"Ừ"

"Còn có chúng bên trong tìm hân ngàn. . . Cô gia, người vừa rồi truy cái kia Nữ Phi Tặc đây."

Ninh Nghị sững sờ, bật cười, Tiểu Thiên mím môi: "Cô gia, ta đợi chút nữa nói cho tiểu thư, người coi như phiền phức đại. . ."

"Ủm ản, biết." Ninh Nghị gật gật đầu, cười hướng phía trước đi. Tiểu Thiên từ phía sau theo tới: "Cô gia a, ta thật muốn nói cho tiểu thư a. . ."

"Biết. . ."

Tiểu Thiên nhiều ít là ưa thích Ninh Nghị, thế nhưng là loại chuyện này nàng cũng không thể là vì lấy Ninh Nghị giấu điểm Tô Đan Nhi, còn nữa lại không hy vọng Ninh Nghị cùng Tô Đan Nhi lòng có khúc mắc, trong lúc nhất thời tại "Trung tâm tiểu thư" cùng "Vi cô gia vì gia đình hài hòa mà giấu điểm" hai cái tuyên hạng ở giữa lắc lư không thôi, Ninh Nghị lại là chẳng hề để ý dáng vẻ, cảm thấy mình dạng này buồn rầu lại có chút dư thừa, hận không thể bỏ nhào qua cắn một cái.

"Cô gia a. . ."

"Biết biết. . . Từ là như thế này viết, có thể cũng không phải chỉ tìm nàng, huống chi sau cùng không phải không tìm được nha. . . Đi đi, nhanh một chút. . ."

Hai chủ tớ người trên đường tựa hồ là truy truy nhón nháo thời điểm, tiểu trong trà lâu, đã thỏa đàm buồn bán Tô Đan Nhi cũng thu đến cái kia Thanh Ngọc Án tử, biết vừa rồi tại Bộc Viên Thi Hội bên kia phát sinh hết thảy, lúc này nâng cầm lên ngồi ở đằng kia, ánh mắt không màng danh lợi nhìn qua trong không khí, cũng không biết suy nghĩ cái gì. Tại bàn vuông một bên làm thượng, Tịch Quân Dục hai tay ngón tay nhẹ nhàng đặt vào, nhìn xem cái kia viết chữ làm trang giấy, ánh mắt lộ ra yên tĩnh, chỉ có đặc biệt người quen biết hẳn, có lẽ mới có thể phát hiện đây mắt cái kia một tia u ám.

Nguyên bản sinh ý thỏa đàm, Tô Đan Nhi còn phải chờ Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên trở về, hẳn cũng có thể ở chỗ này cùng Tô Đan Nhi nói chuyện tiếp xuống sinh ý kế hoạch, dù sao cũng là Thượng Nguyên đêm, nhiều ít cũng có thể đề cập một chút cái khác việc vặt. Vô luận Ninh Nghị người kia như thế nào, hẳn cùng Tô Đan Nhi đã hợp tác đã nhiều năm, có nhiều thứ xông không nhạt, bầu không khí tại hẳn mà nói cảm giác cũng là không tệ, bất quá bài ca này làm vừa đến, Tiểu Quyên còn nói nghe được truyền ngôn về sau, làm Tô Đan Nhi an tĩnh lại, hẳn biết tất cả mọi thứ đều bị xông đến thất linh bát lạc. Nói thêm gì nữa, Tô Đan Nhi có lẽ còn có sẽ làm ra nghiêm túc nghe mím cười trả lời bộ dáng, trên thực tế đã không có ý nghĩa.

Chỉ chớp lát sau, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên từ cái này bên cạnh đến, Tô Đan Nhi cười hướng hẳn gật gật đầu: "Tướng công đến, nếu như không có cái khác chuyện trọng yếu, Tịch chương quý về trước đi, chuyện hôm nay, vất vả."

"Như vậy ta trước cáo từ." Tịch Quân Dục cười cười, chấp tay hành lễ, sau đó lại cùng Ninh Nghị bắt chuyện qua, chuẩn bị lúc xuống lầu quay đầu nhìn xem, chỉ gặp Tô Đan Nhi dùng sức hé miệng, tại Ninh Nghị trước người hướng trên bàn trang giấy đồng dạng dùng sức chỉ chỉ, trong mắt ý cười lại là nồng đậm, giống như là rất có ẩn ý ở giữa bạn bè động tác. Hẳn cùng Tô Đan Nhi cũng là có ẩn ý, nhưng đây chẳng qua là tại sinh ý trên tràng ẩn ý, Tô Đan Nhi này người nhìn như yếu đuối ôn nhã, trên thực tế lâu dài nghiêm túc đến đáng sợ, ẩn ý phối hợp xuống làm thành mỗi chút kinh doanh lúc lại cảm thấy rất có cảm giác thành công, nhưng hẳn chưa bao giờ thấy qua đối phương nụ cười như thế.

Ninh Nghị cầm lấy cái kia giấy hoa tiên nhìn xem, cũng là cười lộ lên, trong miệng giải thích cái gì, đại khái phát hiện đối phương y phục hơi có chút loạn, Tô Đan Nhi cười vờn tay, thay hẳn kéo trường bào cổ áo. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

43. Chương 43: Một đêm Ngư Long múa (tám)

Xe ngựa xuyên qua đường đi hướng Tô Phủ phương hướng trở về lúc, màn bên ngoài chợ đêm vẫn như cũ náo nhiệt. Tô Đan Nhi ngồi tại trong xe bên cạnh trên chỗ ngồi, cúi đầu sửa sang lấy một số trang giấy biên lai loại hình đồ vật, trang biên lai hộp gỗ nhỏ thì thả ở bên cạnh. Thiếu nữ mà ngồi tư thái lộ ra thực nhã thanh tú, đương nhiên so với ba cái tiểu nha đầu, lại lộ ra thành thực rất nhiều, thói quen ra lệnh người tự có khí chất, một mặt chính lý, nàng một mặt cũng tại cùng Ninh Nghị nói chuyện.

". . . Dạng như vậy, ngày mai buổi sáng vẫn là phải đi gia gia bên kia vấn an, thiếp thân liền không ra khỏi cửa, tướng công, sáng mai đoán luyện về sau còn mời nhanh chóng trở về. . . Đúng, sáng mai nhà bếp bên kia chuẩn bị là tướng công thích ăn bánh phở. . ."

Hôm nay Thượng Nguyên, ban đêm kỳ thực liên đã cùng Lão Thái Công nói qua chút lời nói, bất quá có cái này 《 Thanh Ngọc Án 》 sự tình, ngày mai nói chung lại được đi gặp hắn một chút, Tô Đàm Nhi nói xong, nhin không được lại cười rộ lên.

"Tướng công mỗi lần đều là như thế này ngoài dự liệu, quá dọa người."

Cái này hơn một tháng qua cùng Ninh Nghị lấy được sơ bộ thông cảm về sau nàng tự nhiên không hề dùng trước kia ánh mắt đến xem Ninh Nghị, nhưng đêm nay bài ca này, vẫn là vượt quá nàng ngoài ý liệu, lúc mới nhìn cũng sững sờ nửa ngày, nghĩ đến cái này cổ cổ quái quái tướng công bản lĩnh phòng tuyến cuối cùng đến tốt cùng ở đâu. Bất quá cùng Ninh Nghị chạm mặt về sau là không có biểu hiện ra nửa điểm thụ kinh ngạc bộ dáng đến, lúc này một vừa sửa sang lại biến lại một bên nhẹ giọng nói chuyện, thái độ yên ổn. Đương nhiên, không nhìn tới Ninh Nghị mà chính là yên tĩnh mà thu xếp đồ đạc những thứ này tiểu động tác, cũng là nàng tận lực không để cho mình có quá nhiều tâm tình ba động Tiểu Phương pháp a.

Như thế một đường trở lại Tô Phủ, xuyên qua từng cái viện tử, Tô Đàm Nhi vẫn phải hướng phụ thân bên kia đi một chuyến, đại khái là vì ban đêm cùng người thỏa đàm một ít chuyện, quay đầu cùng Ninh Nghị nói: "Tướng công lúc này còn chưa ngủ đi "

Ninh Nghị gật gật đầu, Tô Đàm Nhi cười nói: "Đợi chút nữa trở về, có nhiều thứ cho tướng công "

"Cái gì a "

Tô Đàm Nhi nháy mắt mấy cái: "Thừa nước đục thả câu."

Chỉ muốn cùng Tô Bá Dung nói sự tình đại khái không nhiều, chỉ chốc lát sau, đứng tại lầu hai trên hành lang hóng gió Ninh Nghị liền có thể thấy xa xa Tô Đàm Nhi một đoàn người đốt đèn lồng từ bên kia trong viện đi ra. Cách xa, bóng người lộ ra nhỏ, đèn lồng quang mang ngẫu nhiên biến mất tại tường thấp phía sau cây, sau đó lại từ góc rẽ xuất hiện. So sánh nào nhiệt đại khái muốn thua hơi phía Đông một điểm cửa hồng, nửa đêm xe ngựa đều từ bên kia trở về, ánh đèn hội tụ ở nơi đó, sau đó lốm đốm lấm tấm mà hướng toàn bộ Tô Phủ các nơi đi động.

Tiểu viện vẫn còn là như vắng tịch an tĩnh, phòng lớn nhân khẩu không mạnh, cái này một mảnh cũng không náo nhiệt, lại chờ một lúc, Tô Đàm Nhi cùng ba cái nha đầu cũng đều trở về, phía dưới vang lên nhẹ nhàng tiếng bước chân.

Tiểu Thiên trách trách vì vì mà từ dưới lầu chạy qua, giữa đầu trông thấy Ninh Nghị, làm híp mắt bánh bao mặt, sau đó chạy vào trong căn phòng nhỏ nấu nước nóng. Đi đến lầu tới Tô Đàm Nhi trên tay xách cái bao phục, nhẹ nhàng đi đến cây cột một bên, đem bao phục đặt ở trên lan can.

"Giữa đám tìm người trăm ngàn lần, bỗng nhiên quay đầu. . . Người kia lại tại đèn đuốc rõ rồi chỗ. . ." Nàng nhỏ giọng nhưng lại chậm rãi đọc lấy, một lát sau nhìn Ninh Nghị nhất nhãn, mới cười rộ lên, "Tiểu Thiên nói tướng công đang tìm một cái lợi hại nữ thích khách."

"Đúng vậy a, đáng tiếc mất đầu."

"Cái kia tướng công vì cái gì còn có viết tại đèn đuốc rõ rồi chỗ "

Ninh Nghị nhún nhún vai: "Có biện pháp nào. Từ chi có thể dạng này viết a. . . Chung quy không tốt viết cái gì, bỗng nhiên quay đầu, người không thấy, không áp vận nha." Nữ thích khách chạy mất, hẳn kỳ thực cũng man tiếu nổi.

Tô Đàm Nhi nhẹ nhàng che miệng, ghé vào bao phục trên cười đến không dừng được, sau đó mới nói: "Có khi nghe tướng công nói chút cổ sự, liền ần ần có chút cảm giác, tướng công chẳng lẽ thật sự là hướng tới những lực lâm hiệp khách sự tình "

"Ngược lại không muốn làm cái gì hiệp khách, chỉ là đối với cái kia khí công nội công loại hình sự tình cảm thấy thú vị." Ninh Nghị cũng là không che giấu, lắc đầu, sau đó chỉ chỉ dưới lầu, "Hư từ phía dưới có thể nhảy đến phía trên đến, sau đó nhất quyền có thể đánh xuyên một bức tường, nghe nói có người có thể dạng này, nguyên có cảm thấy thú vị, hôm nay theo Tiểu Thiên trông thấy nữ thích khách kia, cũng rất lợi hại, chắc là thật có loại này bản lĩnh, đột nhiên phát lực, không giống người bình thường."

Tô Đàm Nhi gật gật đầu: "Thiếp thân cũng đã được nghe nói. Chỉ là mấy năm này qua nơi khác lúc, từ cảnh Hộ Viện bọn họ bồi tiếp, ngẫu nhiên cũng nghe nói một số lực lâm cường nhân sự tình, nhưng tướng công nói những thứ này lại không nhiều, cho dù thật sự là quan phủ tập bất hung nhân, kỳ thực cũng bất quá là chút tam đại 5 thô hán tử, bằng một cổ cây mạnh chơi liều, cũng có chút Thiên Sư Đạo đồng hàng ngũ, bất quá cảm chút Phù Thủy ảo thuật gạt người, thiếp thân học qua chút, bởi thế là không tin. Thật nói cái gì nội công Chân Lực, luyện về sau như tiên nhân đồng dạng, thực sự quá ít, mà lại nghe nói đều là muốn từ nhỏ luyện lên, mười mấy năm mới Kiến Công, tướng công bây giờ chính là tìm tới, sợ cũng có chút muộn. . ."

Nói càng về sau, nàng lại cười rộ lên, nhìn lấy Ninh Nghị biểu lộ, một chút cười trên nỗi đau của người khác. Nàng là không tin nghe đồn đãi tính tình, loại này chuyện thú vị, nàng như cơ hội, cũng là muốn đạt được xác thực chứng thực mới có thể hết hy vọng, tướng công hiển nhiên cũng sẽ không nghe một chút thì coi như thôi. Đối với cái kia giữa đám tìm người trăm ngàn lần, chỉ coi là tướng công lúc ấy tìm người, hưng chí sở chí liền tướng, không hề để ý, đem đề tài chuyển hướng cái khác.

"Vừa rồi cũng nghe Tiểu Thiên nói lên, lúc ấy tướng công tại cái kia Cự Vũ Lâu, trừ Tiết Tiến, Sùng Hoa thúc lại cũng tại hẳn lúc ấy là để tướng công không muốn khước từ, phơi bày một ít tài học "

Tô Đàm Nhi là nhân vật bậc nào, nghe xong Tiểu Thiên nhắc lên tình cảnh lúc ấy, tự nhiên liền minh Tô Sùng Hoa tâm tư, lúc này từ Ninh Nghị trong tươi cười đạt được đáp án, cũng là quay đầu, bắt đầu dĩ cười rộ lên, sau đó quay đầu lại nói: "Tướng công ý nghĩ đâu?"

"Ừ"

"Tướng công như đối với cái kia Tiểu Thư Viện không hứng thú, thiếp thân ngày mai liền cùng Sùng Hoa thúc nói chuyện." Tô Đàm Nhi cười nói, "tướng công như ưa thích cái kia Tiểu Thư Viện, thiếp thân ngày mai liền tìm gia gia qua nói chuyện."

Dự Sơn Thư Viện Sơn Trưởng là Tô Sùng Hoa, nhưng kỳ thật một mực từ nhị thúc Tô Trọng Kham ẩn hình mà quản lý, tại Tô gia địa vị so sánh siêu nhiên, nhưng người bình thường vẫn là sẽ cho rằng là khuynh hướng nhị phòng nhiều một chút địa phương. Dĩ vãng Tô Đàm Nhi đương nhiên sẽ không theo Ninh Nghị hỏi những thứ này, nhưng lúc này nếu như Ninh Nghị thật có hứng thú, nàng cũng là có nắm chắc cùng Ninh Nghị một đạo đem nơi này từ gia gia bên kia muốn đi qua. Ninh Nghị cười lắc đầu: "Tùy tiện dạy điểm sách là được, phiên toái sự tình thụ nhiều không, người cũng biết ta bình thường không thích cái gì dạng này như thế mời xã giao."

Tô Đàm Nhi gật gật đầu: "Bên kia cùng Sùng Hoa thúc nói một chút. . . Kỳ thực nói đến, Sùng Hoa thúc dạy hài tử tuy nhiên không được, xử lý sự tình vẫn là thật lợi hại, hẳn là Sơn Trưởng, tướng công ở nơi đó cũng nhân nhã. Đúng, đây là cho tướng công. . ."

Nói cho hết lời, cầm đến tới bao phục đưa cho Ninh Nghị.

"Cái gì a "

"Một số mũ áo vớ giày."

Tô Đàm Nhi nói xong, cười quay người hướng dưới lầu qua, Ninh Nghị nhìn xem: "A."

Cầm bao phục xuống lầu, đến trên mặt bàn mở ra, cũng là đích thật là chút y phục, vớ giày loại hình, hẳn cầm lên nhìn xem, Tiểu Thiên ở bên ngoài gõ gõ cửa, sau đó bụng lấy đựng nước nóng chậu gỗ quý quý tủy tủy tiến đến, lại đóng cửa lại: "Cô gia rửa mặt. Nha, tiểu thư cầm quần áo đưa cho người rồi "

"Ừm." Ninh Nghị đi qua rửa mặt, Tiểu Thiên ở bên cạnh dùng ngón tay thọc một chút lưng của hắn: "Cô gia, cô gia, tiểu thư có đề cập với người lên nữ thích khách sự tình sao "

"Người theo tiểu thư đem sự tình gì đều nói "

"A không có sao "

Ninh Nghị rửa mặt quay đầu lại, gặp Tiểu Thiên một mặt âm thầm lo lắng bộ dáng, mới cười: "Nói qua, người lại đang suy nghĩ gì đấy "

"Cô gia người muốn a, nếu như tiểu thư không nói cho người, không phải đại biểu tiểu thư đem chuyện này để ở trong lòng sao, cái kia Tiểu Thiên thì không nên nói." Tiểu Thiên lúc này buông lỏng một hơi, cười lộ lên, "Bất quá Tiểu Thiên đã sớm biết, tiểu thư mới không phải như thế tính tình đấy. . . Bất quá lần sau cô gia người không muốn viết như thế khiến người ta hiểu lầm đấy Từ Ngừ a, Tiểu Thiên vừa rồi do dự rất lâu, liền sợ tiểu thư hiểu lầm, thế nhưng là lại không dám theo tiểu thư giải thích nói cô gia theo nữ thích khách kia không quan hệ, viết chữ hẳn là cũng không phải chỉ nàng, nếu như giải thích, tiểu thư ngược lại sẽ suy nghĩ nhiều, nhưng nếu là không giải thích tiểu thư ngược lại chính mình muốn đi qua làm sao bây giờ đâu, sau đó thì sao. . . Nha. . ."

Tiểu nha đầu ở bên cạnh hảo hảo xoắn xuýt mà chít chít oa oa chít chít oa oa, Ninh Nghị nhìn không được cười tại trên trán nàng đánh một chút: "Thì người nghĩ đến nhiều."

Tiểu Thiên bụng bít lấy cái trán: "Nhưng đó là đúng cơ mà, làm nha hoàn muốn đem các mặt đều nghĩ đến mới được, Tiểu Thiên rất thông minh, ha ha. . ." Tiểu nha đầu đêm nay đầu tiên là lo lắng Ninh Nghị chạy đi tìm nữ thích khách kia thụ thương, về sau để việc này nói cùng không nói xoắn xuýt một đường, sau khi nói xong lại để Ninh Nghị theo Tô Đàm Nhi quan hệ bắt đầu xoắn xuýt, lúc này rốt cục yên lòng, nho nhỏ mà từ khen một câu, lại hỏi: "Y phục cô gia thử sao "

"Không, ngày mai thử đi."

"Không được, cái này toàn là tiểu thư vì cô gia làm"

"Ách" Ninh Nghị sửng sờ, nhìn xem y phục kia, "Vải vóc giống như mấy tháng trước chỉ thấy qua. . ."

"Tiểu thư mấy tháng trước liền bắt đầu làm a." Tiểu Thiên đem món kia Trường Sam bày ra hướng Ninh Nghị trên thân so, "Năm ngoái tháng sáu mới vải vóc a, khi đó Tiểu Thiên còn có thay cô gia lượng số đo đâu, bởi vì tiểu thư nói hàng năm đến cho cô gia làm hai bộ quần áo mới được, bất quá tiểu thư thường thường có việc, làm được cũng không nhanh, dứt quãng dứt quãng, nguyên bản nói qua thâm niên cho cô gia, kết quả vài ngày trước sửa đổi một chút áo lót, liền đến Thượng Nguyên. . ."

"Làm hai ba bộ a." Ninh Nghị chỉ chỉ bên cạnh tủ quần áo.

"Đó là để trong phủ dệt nương làm đó a, có một bộ là nhỏ theo Thiên Quyên Nhi, Hạnh Nhi tỷ làm. Bộ này là tiểu thư tự mình làm a. . . Đúng, cô gia ngồi xuống, thử một chút giày."

Ninh Nghị cười cười, nhìn xem cái kia trường bào, Tiểu Thiên ngồi xổm ở nơi đó cho hắn đổi giày, nhỏ giọng nói: "Cô gia. . . Cô gia có thể hay không một mực nhớ kỹ tiểu thư tại thành thân ngày đó rồi khỏi "

Ninh Nghị nhìn nàng một cái: "Người lại đang suy nghĩ gì "

"Không có a, kỳ thực Tiểu Thiên cảm thấy tiểu thư là rất tốt a, tuy nhiên. . . Tuy nhiên lần kia rời khỏi đối với cô gia là có một chút không tốt rồi, bất quá nàng khi đó cũng không biết cô gia người là hạng người gì nha. Tháng sáu thời điểm rất bận rộn, mặc dù là như thế, nàng nghĩ kỹ về sau, cũng quyết định cho cô gia làm y phục, bởi vì là người một nhà a. Nàng nói đã nàng đã là cô gia thê tử, hàng năm thân thù vì cô gia khe hở làm hai bộ quần áo vớ giày luôn luôn muốn, kỳ thực tiểu thư chăm công không tính quá tốt, ta theo Quyên Nhi, Hạnh Nhi tỷ Nữ Hồng cũng không được khá lắm a, cô gia cái kia bộ y phục có nhiều chỗ là xin dệt nương làm thay. Nhưng tiểu thư không, có đôi khi còn có giả bộ như rất không sợ hãi cùng trong phủ cùng trong tiệm dệt nương nói sự tình, sau đó hỏi chút bí quyết, bởi vì tiểu thư không muốn để cho người nói xấu a, Quyên Nhi theo Hạnh Nhi tỷ nói đến khiến người ta cảm thấy tốt thú vị. Nguyên có một mực làm hơn nửa năm, những vật này mới làm tốt. . ."

Ninh Nghị cười rộ lên, nhìn xem y phục kia, sau đó nhìn lấy người xỏ ở nơi đó Tiểu Thiên một hồi lâu, nhúng tay tức giận làm loạn tóc của nàng: "Người vẫn tại trước mặt ta nói tiểu thư nhà người lời hữu ích đi. . ."

Lần này Tiểu Thiên thật không có tránh, ngẩng đầu lên, đáng yêu mà tự tin cười: "Bởi vì tiểu thư thật rất tốt a."

"Biết biết. . ."

"Ta bang cô gia đem y phục thu lại."

Đêm dài, sau một lát, Tiểu Thiên cũng từ trong phòng rời đi, Ninh Nghị trong phòng nhìn vài trang sách. Đứng dậy đẩy mở cửa sổ lúc, đối diện phòng gian cửa sổ bên trong, đèn đuốc còn tại lóe lên, Tô Đan Nhi thân ảnh chính ở nơi đó vui đùa chỉnh lý biên lai sổ sách, viết vài thứ, hắc ảnh từ trên cửa sổ chiếu ra đến, chuyên chú mà nghiêm túc. Năm tháng cuối năm, chính là thương hội lớn nhất thời điểm bận rộn, tình hình này, nói chung còn muốn tiếp tục một lúc lâu. . .

*

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

44. Chương 44: Đồ ước

Thượng Nguyên qua đi, tập trung thăm viếng cùng xã giao liền không tính quá nhiều, hết thảy chung quanh thường thức bắt đầu đi ra cửa ải cuối năm cái kia nhiệt liệt bầu không khí bên trong, hướng ngày thường phổ thông sinh hoạt phát triển đi qua.

Cái kia thủ 《 Thanh Ngọc Án 》 truyền bá tốc độ khó mà đánh giá, tóm lại mấy ngày sau thì lại bắt đầu tại Trà Lâu tửu quán nghe người ta nghị luận những thứ này. Đối với Ninh Nghị, khẳng định hẳn tài học đồng thời phỏng đoán hẳn là sao ở rẻ thảo luận nhiều lên, cái này lúc sau đã không có người nào lại nói hẳn chép từ trộm từ, một bộ phận người tựa hồ cũng đem "Giang Ninh Đệ Nhất Tài Tử" khen ngợi chụp đến trên đầu của hắn, đương nhiên, cũng có phần lớn người nói người này tính tình cổ quái, cậy tài khinh người, không uổng một thân mới học, nhãn hiệu áp súc lên, chính là cái gọi là Cuồng Sinh.

Đi nhầm đường có thể giải quyết vấn đề, nhưng khẳng định sẽ có tác dụng phụ, bất quá dạng này tác dụng phụ nguyên vốn cũng là Ninh Nghị đang chờ mong, về sau người bên ngoài thăm dò loại hình sự tình trên cơ bản có thể yên tĩnh xuống, hắn cũng có thể an tâm dạy học, không có việc gì nghiên cứu một chút công nghiệp hoá chất cái gì, gần nhất hắn đã đặt trước một nhóm binh sĩ làm ống nghiệm, có thể dùng để ôn tập một chút đơn giản phản ứng hóa học.

So sánh thú vị là hôm đó sáng sớm vẫn như cũ đi ra ngoài chạy bộ, gặp gỡ Niếp Văn Trúc tại lầu nhỏ cửa chờ hắn, sau khi nhìn thấy ưu mỹ mà vén áo thi lễ: "Ninh Đại Tài Tử tốt." Rất có tài tử giai nhân cảm giác, Ninh Nghị gật đầu: "Cô nàng người tốt." Niếp Văn Trúc trong nháy mắt mặt đỏ, lui lại nửa bước, trên mặt giống như là muốn bốc cháy, một đôi mắt to đôi môi đôi môi, nhìn xem Ninh Nghị lại lập tức lác đến địa phương khác, có chút tìm không thấy nơi về.

"Ninh, Ninh Công Tử có thể nào nói như thế. . ."

"A... Người mới vừa nói Ninh Đại Tài Tử người tốt. . . Ta chẳng lẽ không nên dạng này ứng đối sao "

"Có thể nào như thế! Ninh công tử nên nói. . . Nên nói. . . Nói. . ." Nàng đứng ở đằng kia chân tay luống cuống mà suy nghĩ hồi lâu, sau đó mới "Phốc" một tiếng bật cười, "Tóm lại là quá mức khinh bạc. . ."

Cái này việc nhỏ xen giữa về sau, Niếp Văn Trúc cũng là sẽ không nhắc lại nữa lên hắn cái này thân phận của Đại Tài Tử, có thể như cùng đi xưa kia đồng dạng cùng hắn trò chuyện. Đương nhiên, vẫn là cảm thấy rất hứng thú hỏi lên tới hôm qua Thi Hội trên tình huống, đám người diễn xuất vân vân, biết được Khởi Lan cũng tại, cười hỏi phản ứng của đối phương: "Cái kia Khởi Lan cô nương nghe nói vô cùng tốt thi văn, có thể từng bị Ninh công tử thi tài

tin phục sao "

"Hắn là sẽ bị tin phục đi, bốn công tử mấy tầng lầu cao tài hoa, nàng không bị tin phục còn có thể như thế nào đây. . . Người nói đúng không" Ninh Nghị cố lấy quan sát nữ thích khách kia, căn bản không rõ ràng Khởi Lan cô nương như thế nào như thế nào, ngấm lại, thuận miệng qua loa. Niếp Vân Trúc cười rộ lên: "Công tử nói cực phải."

"Ta cũng cảm thấy ta nói cực phải. . ." Ninh Nghị cười lên, "Đi, còn có một đoạn muốn chạy."

"Ngày mai tạm biệt."

"Ngày mai gặp."

Mùa đông hừng đông trễ, lúc này cả mảnh trời màn vẫn là u ám nhân sắc, trong tiểu lâu đông đưa đậu điểm đèn đuốc, Niếp Vân Trúc đứng tại trước lầu mắt tiền hắn rời đi, trong mắt còn có bao hàm nồng đậm ý cười. Khi trời còn lạnh, Ninh Nghị thân ảnh hoàn toàn biến mất ở mảnh này xám xanh chỉ về sau, nàng nhìn hướng lên bầu trời, cười phun ra một ngụm bạch vụ, xoa xoa bàn tay, quay người hướng trên bậc thang đi trở về qua.

Hôm nay một ngày, chắc hẳn lại là hảo tâm tình.

Mấy ngày nữa tại đầu đường gặp phải Khang Hiền, lão nhân này Tọa Kiệu Từ không biết muốn đi đâu, kiệu lớn tám người khiêng, tăng thêm cổ định bốn tên người hầu, trùng trùng điệp điệp, trông thấy Ninh Nghị, ở phía trước trên đường dừng lại bắt hắn cho chặn đứng, Khang Hiền phân phó vài câu, để cổ kiệu ở phía sau theo: "Nhã nhận bại loại!"

"Khang lão chúc mừng năm mới. . . Ta lại làm chuyện thương thiên hại lý gì sao "

"Giữa đám tìm người trăm ngàn lần, bỗng nhiên quay đầu, người kia lại tại đèn đuốc rõ ràng rồi chỗ. Từ tốt, trường hợp dùng sai, mọi thứ lưu mấy phần đường sống. Cuồng Sinh ân sĩ tên, người bức này niên kỷ, cho dù có ẩn dật tâm, cũng không nên mặt ngoài đến trình độ này."

Hai người dọc theo tuyết động chưa tan đường đi một đường tiến lên, Khang Hiền nghĩ sự tình còn có cùng trước kia không hai, bất quá nói lên việc này, ngược lại không có quá nhiều nghiêm khắc thần sắc ở trong đó, Ninh Nghị cười cười: "Cứ như vậy "

"Đương nhiên không chỉ! Hôm nay đã là tháng giêng mười chín, mới năm đến nay ngày mười chín, người lại không đến lão phu phủ thượng tiếp. Việc này, lão phu rất tức giận, hậu quả, rất nghiêm trọng. . . Đúng, năm trước có lần đi qua bên này, người cái kia hồng nhan tri kỷ quán nhỏ cho là bày tại phía trước đầu phố, lúc này là đôi chỗ, vẫn là chưa bày ra đến "

Khang Hiền chỉ chỉ phía trước đầu phố, Ninh Nghị lắc đầu nói: "Lão nhân gia nói chuyện phải chịu trách nhiệm, đừng nói đến như thế mập mờ. . . Năm trước cũng không có nhiều người mua đồ ăn, tự nhiên là thu quán, lại bày ra đến, đại khái còn muốn mấy ngày nữa, theo tân nhất nhóm trứng muối cùng một chỗ bán. Khang lão là sao hỏi cái này."

"Chính là vì người cái kia trứng muối. . . Vị đạo tuy là cổ quái, nhưng còn có thể, trọng yếu nhất là bề ngoài tốt, mấy ngày nay yến khách lúc nghỉ, nếu là ở trên bàn mang lên một bát chỉ là nhìn xem cũng là cảnh đẹp ý vui. Đợi đến mấy ngày nữa cái kia Niếp cô nương đem quán nhỏ bày ra đến, liền để cho nàng qua ta bên kia đưa lên một số."

Ninh Nghị gật gật đầu: "Theo mọi người khẩu vị, cũng có thể phối chút dấm, tương tài liệu loại hình ngon miệng, để nhà người giữa đầu bếp thí nghiệm mấy lần là được, nhưng là một lần không muốn ăn quá nhiều, quá nhiều, thân thể sẽ không thoải mái."

"Người cái kia trứng muối vị đạo cũng không phải đỉnh tốt, lão phu sao lại ăn quá nhiều." Khang Hiền mở câu trò đùa, sau đó vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Ta cũng biết trong nhà người tình huống phức tạp , bất quá, ngược lại cũng không cần để ý quá nhiều, sang năm cửa ải cuối năm lúc, cứ việc mang người nhà thể từ tới một chuyến, lấy người tài hoa, lại không cần lão phu tên tuổi giúp đỡ, lão phu cũng là có hứng thú nhìn xem, có thể để người cam tâm ở rể nữ tử, đến cùng là bức nào phong thái, Ha-Ha. . ."

Tháng giêng mát, khí trời tại dần dần ấm lên, từng động tuyết động tan thành tia nước nhỏ tụ hợp vào Tàn Hoài Hà giữa. Oanh lớn lên ngày xuân khí tức từng bước một tới gần, sau đó, Dự Sơn Thư Viện liền cũng tại trong bầu không khí như vậy khai giảng, lúc đầu đi học đường hôm đó, gặp cái trước không tương tượng được người.

"Ninh huynh, về sau đại gia liền vì đồng liêu, cùng tồn tại Thư Viện giảng bài, tiểu đệ có rất nhiều không hiểu chỗ, còn có xin chiếu cố nhiều hơn."

Lý Tàn Lý Đức Tân, tại Giang Ninh miệng người bên trong nói đến, này người chính là cùng Tào Quan nổi danh tài tử. Chỉ bất quá Tào Quan tác phong trầm ổn, hắn làm theo tính cách thoải mái, bởi vậy người bên ngoài mới thường thường đem Tào Quan nhóm là thứ nhất. Người như hắn, thế mà chạy tới Dự Sơn Thư Viện giảng bài, thật là khiến người khó hiểu, Ninh Nghị cùng hắn chào hỏi, còn lại ngược lại không để ý tới. Không lâu sau đó Tô Sùng Hoa tới cùng hắn nói chuyện, mới biết được Lý Tàn tại năm ngoài liền cùng Tô Sùng Hoa nói chuyện này.

"Chắc là bị Lập Hằng tài học tin phục, bởi vậy mới muốn thư đến viện tiến một bước lĩnh giáo, người này ngược lại vẫn là rất có thành tâm." Thượng Nguyên về sau, Tô Đàn Nhi tìm Tô Sùng Hoa ăn bữa cơm, đại khái là chỉ ra Ninh Nghị đối với Thư Viện không có hứng thú sự tình, bởi vậy Tô Sùng Hoa gần nhất thái độ đối với Ninh Nghị lại ôn hòa lên.

Lý Tàn niên kỷ so Ninh Nghị năm thứ năm đại học tuổi, nghe nói đã có Tiến Sĩ công danh, chỉ là còn chưa bổ nhiệm, hắn cũng không qua Biện Lương các nơi chuẩn bị, chỉ là tại Giang Ninh bên này pha trộn, lăn lộn chút danh tiếng, cũng là quái nhân đương nhiên, coi như thật muốn đánh điểm, không có bao nhiêu bối cảnh người muốn bổ nhiệm cũng phải phí nhiều một phen trắc trở. Hắn làm người khiêm tốn hình dạng cũng anh tuấn, tuy nhiên trong nhà đã

có thể tử, nhưng ở bên ngoài cũng rất được nể từ ưu ái. Đặc biệt là tài từ tên quá có lực sát thương, tại dĩ vãng Tô Đàn Nhi sợ cũng là đem Lý Tàn cái tên này xem như thần tượng đến đôi đôi, lúc này ngược lại bình tĩnh, trong nhà nói lên lúc, cười nói: "Chắc là bị tướng công phong thái tin phục."

Tin phục Lý Tàn chưa chắc là tài văn chương, đương nhiên cái kia hai bài từ làm có lẽ là một bộ phận, nhưng theo Ninh Nghị, Lý Tàn càng cảm thấy hứng thú, tựa hồ ngược lại là Ninh Nghị nói những cổ đó sự tình. Hắn chạy tới Dự Sơn Thư Viện dạy ngược lại không phải là thi văn, mà chính là Xạ Ngự, Toán Học, những khóa này trình đều tại xế chiều, trên buổi trưa, hắn liền cũng chạy đến trên lớp học đến dự thính, lúc đầu thời điểm, làm cho một đám tuổi nhỏ học sinh có chút co quắp.

Ngẫu nhiên Lý Tàn biết châm nói với Ninh Nghị một ít gì đó đặt câu hỏi, những vật này theo Ninh Nghị cũng là một số so sánh chỗ mấu chốt. Một số tổng kết quy kết đi ra xã hội quy luật, nghiên cứu kỹ sự vật đạo lý nghiên cứu phương pháp, thuần cơ giới nhân quả luận. Những vật này mỗi lần Ninh Nghị tiện tay cho đám con nít này nói ra, nhưng cũng là không muốn nói quá thấu đồ vật, bởi vì một khi thấu, vậy liền biến thành hiện đại lý luận, thay đổi lý kinh bạn đạo lên. Lý Tàn ngẫu nhiên hỏi một câu, Ninh Nghị cũng là thuận miệng nhiều lời một điểm, nhưng Lý Tàn có lẽ hiểu, bọn nhỏ lại là không hiểu, thường thường có chút nghi hoặc.

Lý Tàn đại khái cũng biết Ninh Nghị lúc này chưa chắc sẽ cùng hắn nói chuyện nhiều, bởi vậy cũng chỉ là ngẫu nhiên tại trên lớp học xách chút vấn đề, ngày bình thường gặp gỡ, cũng chỉ cùng Ninh Nghị chào hỏi, hàn huyên vài câu.

Thời gian đến trong hai tháng, Niếp Vân Trúc bên kia xe nhỏ lại đẩy đi ra, bánh rán, trứng muối cùng một chỗ bán, nhưng nói thực ra, trứng muối bán được hơi đắt, trước mắt mà nói, sinh ý còn không phải rất tốt, chỉ là hương Khang Hiền bên kia đưa một nhóm, xem như một khoản doanh thu. Hôm nay tại Tàn phủ, là bị Khang Hiền một phen chế nhạo.

"Người cái kia trứng muối, lại bán 20 văn một cái, trứng mặn đắt đi nữa cũng bắt quá 10 văn, mà lại lại là đang bán bánh rán trong quán, người nghĩ, cái kia Niếp cô nướng bánh rán bắt quá hai văn tiền, phối hợp 20 văn trứng muối, mua bánh rán ăn người, sẽ không đi mua trứng muối, có thể mua trứng muối làm ăn vật, thường thường lại không ăn cái kia bánh rán, bực này phối hợp, quả nhiên là làm ầu."

"Ha ha, mới xuất hiện sự vật, lập tức làm giá bán rẻ, về sau giá tiền coi như bán không đi lên, kỳ thực nếu như là để ta làm, nói không chừng sẽ nghĩ biện pháp bán được 50 văn, nằng làm chuyện làm ăn kia cũng không cần kiểm lời quá nhiều, cho nên mới dạng này tùy ý mà thôi."

"Ha-Ha, thật sự là lòng tham không đáy, 50 văn một cái, người coi đó là Kim Mẩu Kê để trứng vàng sao, hiện tại 20 văn nhĩ đều khó mà bán được mở. . Ha ha, bắt quá người cũng không cần lo lắng, qua chút thời gian lão phu yển khách thời điểm, tận lực giúp người tuyên truyền một phen chính là, 20 văn giá, vẫn là có không ít người ăn đến lên, đến lúc đó người có thể phải cảm tạ lão phu, xem như thiếu lão phu một phần nhân tình. . ."

Khang Hiền nói đến đắc ý, kỳ thực ngược lại cũng không phải cảm nhân tình đến muốn dùng cái gì, Tàn lão liền cũng ở bên cạnh phụ họa một phen, Ninh Nghị đối với nhân tình cái gì nguyên cũng không phải quá để ý, lúc này nhảm chán bĩu môi: "Khang lão có thể giúp đỡ, cảm tạ, bắt quá người coi như không giúp đỡ, thời gian một tháng ta cũng có thể đem sự tình trải rộng ra, bán cái 20 văn cho người xem một chút, như thế nào "

"A coi là thật "

"Trứng mặn đều có thể bán 10 văn, trứng muối bán 20 văn có cái gì khó, chỉ là hiện tại không có người nào biết mà thôi. . ." Ninh Nghị nhún nhún vai, "Ai kêu ta gần nhất nhảm chán đây. . ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

45. Chương 45: Xe đẩy nhỏ

"Bán không được a. . ."

Đông Phương Vị Minh, Niếp Vân Trúc ngồi tại lầu nhỏ trước trên bậc thang, nâng cằm lên có chút buồn rầu nói lấy.

"Trước mấy ngày cũng giống Ninh công tử nói như vậy, qua tìm phụ cận mấy nhà từ lâu quán sự a, thế nhưng là bọn họ nói trước kia không ai ăn cái này, bán được cũng quá quý, không cho phóng tới bọn họ trên quầy bán."

Đầu năm nay dù sao sức sản xuất không đủ, hủ tiểu hoa màu loại hình đồ ăn thuộc về đồ đối khái niệm, giá cả ngược lại tiện nghi chút, loại thịt trứng loại liền bán được có chút quý, dựa theo tỉ lệ tới nói, nếu như hai văn tiền một cái bánh rán có thể coi là một khối tiền NDT, 10 đồng tiền trứng mặn chính là năm khối một cái, mà trứng muối tại Ninh Nghị theo đề nghị bán được 20 văn, cái này đã tiếp cận hàng xa xỉ ý nghĩa. Ở cái này nhà khá giả mới ngẫu nhiên ăn thịt ăn trứng năm tháng bên trong, loại vật này tự nhiên khó bán.

Đương nhiên, Giang Ninh một vùng giàu người vẫn là rất nhiều, lấy thanh lâu mà nói, so sánh cô nương, vào cửa ba quán cũng chính là ba lượng bạc, ba ngàn văn ca múa đàn hát ba quán, lên giường ba quán, cũng chính là một lần hết thấy chín quán, 4500 khối tiền một lần. Bán mình cô nương giả cả lại cao hơn đó là cực đoan ngoại lệ, nếu là không bán thân, như Nguyên Cẩm Nhi, Lục Thái Thái, Khôi Lan, trước kia Niếp Vân Trúc bọn người, vậy thì càng thêm cao, cái này ngược lại không có hạn định, nhưng dù sao một nhóm lớn người chờ lấy nện tiền, người như hẹp hòi, môn cũng không được tiến, vào cửa còn tiêu khí, lần sau tự nhiên mặc xác người. Như là Tô Đàn Nhi đám kia huynh đệ mỗi lần từ trên tay nàng lừa bịp cái mấy cái mươi lượng bạc, thả tại người bình thường nhà đã là khoản tiền lớn một khoản, nhưng thật muốn qua mạo xưng mạo xưng xa hoa, Hồ một tốp bạn bè không tốt, cũng chính là một hai lần sự tình.

Chiêu hoa chín ngàn văn tìm cô nương người chưa hẳn chịu tại quán ven đường trên ăn 20 văn trứng muối, nhưng ít ra chứng minh, phần này sức mua tại Giang Ninh vẫn phải có.

Muốn đem 20 văn giả tiền bán đi, liền phải tìm một số phụ cận tương đối cao hồ sơ địa phương, nổi danh Trà Lâu từ lâu, để bọn hắn hỗ trợ gửi bán. Nhưng cái này dù sao cũng là mới sự vật, người nói ta bán trái trứng 20 văn một cái, giúp đỡ chút, người ta cũng không phải làm từ thiện, Niếp Vân Trúc trước kia các loại tài nghệ tự nhiên lợi hại, người dung mạo xinh đẹp lại được cho tài nữ, nhưng những thứ này bản lĩnh tự nhiên lấy không được đâu ra đây nói chuyện làm ăn lên, cái này 20 văn một cái trứng mặn gửi bán, phần thật không có đảm thành. Có hai cái từ lâu quán sự cần bản không có cùng với nàng đảm, cũng có một cái gấp nàng xinh đẹp lại đi ra bán bánh rán, muốn động thủ động cước, nàng liền trực tiếp rời khỏi.

Đây đối với một lòng muốn thoát khỏi trước kia thân phận, liền giống như người bình thường nỗ lực kiếm tiền sinh hoạt Niếp Vân Trúc tới nói, tự nhiên cũng là một cái đã kích. Bất quá nàng tính tình cũng cường , bình thường người như gặp gỡ chuyện như vậy, sợ là sẽ phải cân nhắc không hề bán trứng muối, nhưng ở nàng nơi này là không nhìn thấy tính toán như vậy. Ninh Nghị lúc này một đường chạy mồ hôi đầm đìa, cảm trên tay một cái tiền đồng đang chơi, sau đó cười cười: "Nói đến, gần nhất là cùng người đánh cược, nói cái này trứng muối một tháng liền có thể bán chạy."

"Bán chạy "

"Ừm, mỗi ngày ít nhất phải bán hơn hai ba mươi cái đi."

". . . Ách." Niếp Vân Trúc ngẫm lại, sau đó cười rộ lên, "Ta sẽ cố gắng bán được ba mươi con rồi, kỳ thực. . . Nói không chừng có thể gửi một nhóm đến Kim Phong Lâu. . ."

Niếp Vân Trúc hiển nhiên do dự một hồi lâu mới nói ra câu nói này, nàng lúc này thậm nghĩ sự tình theo Ninh Nghị nghĩ hiển nhiên không giống nhau. Dưới cái nhìn của nàng, Ninh Nghị cái này nhân tính nghiên cứu tốt, lại là cái đặc lập độc hành hài hước khôi hài Đại Tài Tử, nhưng cùng buôn bán đại khái là không liên quan. Hắn bây giờ phát minh cái này trứng muối, bày chính mình hỗ trợ bán, có lẽ là cùng người nói ngoa, đây cũng là Nhân chi thường tình, chính mình bán không ra nhiều như vậy, hẳn liền đến mất mặt. Nếu không phải là thực sự không có biện pháp gì, nàng đại khái cũng sẽ không lo lắng nữa Kim Phong Lâu. Trong lâu mù mù tuy nói tuân thủ khế ước, không có lại bức bách nàng cái gì, nhưng thật muốn nói là cái người lương thiện vậy cũng chưa chắc, nợ nhân tình không tốt trả, nhưng vô luận như thế nào, vận dụng quan hệ như vậy, đại khái cũng là nàng lúc này có thể nghĩ tới biện pháp duy nhất.

Ninh Nghị nghe nàng nói lên Kim Phong Lâu, hơi hơi sững sờ, sau đó mới hiểu được: "Không cần dạng này." Hắn lắc đầu, sau đó chỉ chỉ cái kia ngừng xe đẩy nhỏ lều, "Buổi trưa hôm nay sớm đi thu quán đi, đem chiếc xe bao giả bộ một chút, bộ dáng như hiện tại quá đơn giản, bán không ra 20 văn."

"Bao trang "

"Ây. . . Chính là tùy ý trang trí một chút."

Niếp Vân Trúc gật gật đầu, lấy ánh mắt nghi hoặc biểu thị hiểu. . .

Tối giữa trưa tan học, Ninh Nghị đi qua Thị Tập ăn cơm, sau đó mua các loại Sơn, Đại Tiểu Mao bút, bàn chải hương Niếp Vân Trúc bên này tới, Niếp Vân Trúc thế mới biết hắn muốn làm gì. Buổi chiều đem cái kia xe nhỏ rửa sạch sẽ, Ninh Nghị dùng phấn viết làm một phen đơn giản kết cấu, phỏng đoán một trận về sau, vừa rồi chuyển trương ghế đầu tọa hạ viết.

Niếp Vân Trúc lúc này cũng không có biện pháp giúp bận bịu, chỉ là ngẫu nhiên ở bên cạnh ngồi xổm nhìn một trận, trở về phòng trông thấy Hồ Đào lúc, Hồ Đào nói ra: "Ninh công tử là muốn tại trên xe nhỏ vẽ tranh ra bán trứng muối "

"Nghĩ là như thế."

"Thế nhưng là, Sơn có thể vẽ xong họa sao. . ."

"Rất nhiều đồ sơn, không phải cũng là lấy sơn vẽ tranh, Ninh công tử. . . Muốn đến đến đạo này cũng có chỗ đọc lướt qua. . ."

Niếp Vân Trúc kỳ thực hơi có chút lo lắng, Cẩm Kỳ Thư Họa chính là phong nhã chi học, Ninh Nghị kỹ xảo hội họa tinh không tinh là coi là chuyện khác , có thể hắn bây giờ danh tiếng, tại loại này xe đẩy nhỏ trên vẽ tranh vậy mà chỉ vì bán cái kia trứng muối, như bị người biết hiểu, sợ lại cho hắn rước lấy chỉ trích, càng là họa thật tốt, nguy hiểm này sợ lại càng lớn.

Một phương diện khác, Hồ Đào tâm tình kỳ thực cũng không dễ, nàng gần nhất một mực đang vì tiểu thư lo lắng đến. Từ khi Nguyên Tịch ngày đó xác nhận cùng tiểu thư lui tới vị này Ninh Nghị chính là cái kia Đệ Nhất Tài Tử, đồng thời thật có tài học về sau, lo lắng của nàng thì tại càng lúc càng tăng. Tại nàng tới nói, cố nhiên cũng nghĩ sớm đi cùng Nhị Ngu thành thân, nhưng tiểu thư không có kết cục, nàng thì cần bản không yên lòng. Bây giờ tiểu thư đối với người này tựa hồ có hảo cảm, có thể cái này tính toán là chuyện gì, như là tiểu thư nói như vậy: Gả không thể.

Thân phận đối phương là một người ở rẻ, tiểu thư liền là ưa thích hẳn, cũng cần bản sẽ không có kết quả, người kia mới hoa càng cao, tiểu thư sợ sẽ hăm đến càng sâu, ngược lại ưa thích không người khác, Tô gia nhà đại thế lớn, như đối phương thế từ một khi biết được việc này, tìm tới cửa, phía bên mình có thể làm thế nào mới tốt, nghĩ như vậy nghĩ, càng sốt ruột.

Nửa đường Ninh Nghị cũng đem Niếp Vân Trúc gọi từng đi ra ngoài một lần, hỏi nàng cái này quán nhỏ nên gọi "Niếp Ký" vẫn là gọi "Trúc Ký" cho thỏa đáng, Niếp Vân Trúc ngẫm lại, tuyển Trúc Ký.

Tới lúc chạng vạng tối, ráng chiều từ Tần Hoài Hà đường rẽ một bên chiếu xạ qua đến, xe nhỏ trang trí cũng rất cục hoàn thành. Niếp Vân Trúc đi qua nhìn lúc, có chút tròn mắt hốc mồm cảm giác: Tranh này phong cách, nàng chưa bao giờ thấy qua!

Không phải họa quá kém, mà chính là họa quá tốt, quá ly kỳ. Trên xe cái kia họa tác kết cấu, là lập thể.

Đầu năm nay có Sơn, tự nhiên cũng có thể có các loại đồ sơn đồ án phong cách, hoặc tinh tế tỉ mỉ hoặc thô kệch, nhưng trước mắt chiếc này xe nhỏ, cũng tuyệt đối là toàn bộ thời đại phân độc nhất. Đồ họa kỳ thực đơn giản, bất quá là mấy cây Trúc Tử tượng trưng cho sau cơn mưa trúc lâm một góc, ẩn dật tại một đám sương mù bên trong, một bên vẽ ra một khỏa trứng muối bị cắt mở bốn cánh tình cảnh, là không tính là cỡ nào sinh động như thật. "Trúc Ký trứng muối" mấy chữ lưu động tại trong hình nhưng mà đồ họa là lập thể.

Đối với Ninh Nghị tới nói, chỉ là đơn giản thủ pháp, không chế đồ họa các bộ phận tỉ lệ không cân đối để đạt tới trúc lâm cảm vào tầm mắt hiệu quả, "Trúc Ký trứng muối" cái này năm chữ phối hợp với phù động bóng dáng, có một loại ở trong sương mù rơi xuống hoặc là phiêu đảng hiệu quả, chỉ là cái kia trứng muối họa đến tạm được, trong lúc nhất thời không xứng với ra rất xinh đẹp chuẩn xác nhan sắc, bởi vậy chỉ có thể để nó xem ra tận lực xinh đẹp một chút xíu. Bởi vì Sơn hỗn hợp sẽ có vẻ mơ hồ, Ninh Nghị tại khác biệt mấy thứ đồ án biên giới đều cần thận thêm bên trên rõ ràng màu đen đường cong, dạng này ngược lại càng thêm rõ ràng mà tạo thành xung đột cùng lập thể cảm giác. Xe nhỏ này nếu là đẩy đi ra, tuyệt đối có thể trước tiên hấp dẫn lấy người qua đường nhãn cầu. Mà lại nó cùng chủ lưu họa tác khác biệt, người bên ngoài sẽ chỉ tưởng rằng thương nhân nghĩ ra được tiêu đạo, mà sẽ không cảm thấy là một cái tài tử chăm chú vẽ bức tranh.

Điều kiện có hạn, bất quá nhìn đối phương cái kia một mặt kinh ngạc bộ dáng, nói tóm lại, Ninh Nghị đối với thành quả vẫn là hài lòng. Đại khái là nhớ tới Ninh Nghị đối với âm nhạc cổ quái phẩm vị, Niếp Vân Trúc nói: "Lập Hằng đối với vẽ tranh, lại cũng là như thế. . . Ách, như thế kỳ quái, cái này phong cách, dĩ vãng Vân Trúc chưa bao giờ thấy qua, có thể quả thực giống như là muốn từ xe trên vách mọc ra. . ."

Đồ họa loại vật này, nếu như đi tả thực một điểm phong cách, thứ nhất mắt trùng kích lực là thật đơn giản. Cái này cùng âm nhạc phẩm vị khác biệt. Niếp Vân Trúc quả thực muốn vươn tay ra sờ cái kia cây cột, Ninh Nghị mới cười gọi lại nàng, sau đó chỉ chỉ phía trên mưa bông.

"Sơn chưa khô, có thể không thể chạm vào. Phía trên mưa bông nên thay cái bộ dáng, ngày mai ta sẽ đi mua được. Mấy ngày nay Sơn chưa khô, người cũng làm không sinh ý, ách. . . Chúng ta cần chuẩn bị một ít gì đó, xinh đẹp chén nhỏ đĩa, các loại tương tài liệu gia vị, dấm, đậu hũ, phương pháp ăn nhiều mật, nhìn sạch sẽ hơn xinh đẹp, ă, đây là bước đầu tiên. . ." Ninh Nghị tính toán, "Làm xong chuyện này, lại đến giải quyết những từ lâu kia ngoan cố không thay đổi vấn đề. . ."

Mấy ngày kế tiếp buổi chiều, sự tình làm từng bước làm lấy, xinh đẹp chén đĩa, mua sắm các loại tương tài liệu, phối hợp các loại phương pháp ăn. Ninh Nghị mỗi ngày buổi chiều tới, Niếp Vân Trúc cũng lộ ra phải cao hứng, chỉ là Hồ Đào không vui, tới lúc buổi tối theo tiểu thư phân rã một phen: "Tiểu thư, mua sắm những vật kia cần bản tính không ra. . ."

Ninh Nghị lựa chọn đều là rất đẹp chén đĩa, ở trong mắt người bình thường, tính thực dụng không lớn, giá cả cũng quý, tuy nói những vật này một nửa đều là Ninh Nghị xuất tiền, nói là tính là nhập cổ, nhưng ở Hồ Đào nhìn, cái này cũng không có ý nghĩa gì. Trong nhà tiền vốn cũng không nhiều, tích lũy lấy điểm dùng, tiểu thư cũng vẫn có thể dùng tới tốt một đoạn thời gian, nhưng như bây giờ, quả thực cũng là cái kia Ninh Nghị đang muốn làm không sai mà xài tiền bấy b, mà tiểu thư không nguyện ý khước từ, chỉ có thể cùng đi theo, đến lúc đó cái kia Ninh công tử không quan tâm lãng phí tiền, tiểu thư có thể thế nào, há không đem sau cùng thân gia cũng tiêu hết.

"Muốn Hồ Đào nói, cái kia Ninh công tử tài học khẳng định rất lợi hại, đây là không thể chê. Nhưng hẳn chưa hẳn hiểu buôn bán a, chúng ta bắt quá mở sạp hàng nhỏ mà thôi, này có chú ý nhiều như vậy, tiểu thư, người không thể bồi tiếp hẳn hồ nháo! Chúng ta hồ nháo bắt quá. . ."

"Ninh công tử là có thật mới học người, hẳn đã như vậy tự tin, ta tự nhiên liền tin tưởng hẳn, chưa tới sau cùng, Hồ Đào người làm sao biết hẳn không có cách nào" kỳ thực Niếp Vân Trúc trong lòng cũng không có gì cơ sở, bất quá, tự nhiên cũng chỉ có thể đối với Hồ Đào nói như vậy.

"Có tài học tỷ thấy còn thiếu sao" Hồ Đào phản bác nói, "tài học là tài học, làm ăn là làm ăn, những có tài học đó người không phải cũng như cũ đánh bạc phá cửa, đến sau cùng không một xu dính túi. Hồ Đào tuy nhiên không hiểu, nhưng nhìn đến mức quá nhiều, trên đường cái nhiều như vậy bày quán nhỏ, đều là cái dạng này, những Đại Từ Từ Lâu đó, hoặc là thanh lâu, cần bản không giống nhau. Tiểu thư, cái kia Ninh công tử ở rẻ thương nhân nhà, nghe nói thế từ của hẳn tại Tô gia quân sự rất lợi hại, nói không chừng hẳn cũng là nuốt không trôi một hơi này, cảm tiểu thư tới làm thí nghiệm. . ."

"Im miệng!" Niếp Vân Trúc ánh mắt ngưng tụ, cắt ngang nàng nói chuyện.

Hồ Đào đứng ở đằng kia mím môi rất lâu, nước mắt từ trong mắt lăn xuống đến, sau đó mới khẽ cắn môi, nghẹn ngào nói ra: "Tiểu thư người cũng biết, người gả không Ninh công tử, tiểu thư như gả đến, cái kia Hồ Đào cũng sẽ không nói. . ."

Lời nói này xong, trong phòng yên lặng rất lâu đều không có âm thanh, Niếp Vân Trúc ngồi tại cạnh giường, dựa vào bên cạnh giường khung, ánh mắt ngẫu nhiên biến động một cái, qua rất lâu, ánh đèn chớp chớp một chút, nàng mới dùng lực nhắm mắt lại: "Ta biết. . ." Lại mở ra lúc, hơi cười cợt.

"Hồ Đào người cũng đi ngủ đi, không còn sớm. . ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

46. Chương 46: Đơn giản thủ pháp

Son quét hết qua mấy ngày, rất nhiều chén đĩa, tương tài liệu sự tình cũng đã chuẩn bị thỏa đáng. Nói thực ra, cả chiếc xe nhỏ hiện tại đây đi ra, hình tượng trên thoát nhìn là tương đương đáng chú ý, hình nổi án biểu hiện tiểu khu rừng nhỏ, Trúc Ký trưng muối năm chữ. Có thể hay không đem trưng muối bán được 20 văn, tựa hồ thì ở lần hành động này, đương nhiên, tuy nhiên Niếp Vân Trúc tại Ninh Nghị trước mặt biểu hiện được là tràn đầy tự tin đáng về, nhưng trong lòng đại khái là không thể nào tin, Ninh Nghị trong lòng tự nhiên mình, bất quá sự tình đã còn chưa cơ sở định, ngược lại cũng không cần muốn giải thích quá nhiều, nói lại nhiều, cũng không bằng đem sự tình làm sau khi đi ra lại nhìn hiệu quả.

Sau đó, như thế nào để mấy nhà tửu lâu nguyên ý cảm Niếp Vân Trúc trưng muối đến gửi bán, đó chính là hấn sự tình.

Vấn đề này kỳ thực cũng là đơn giản, bọn họ không nguyên ý để Niếp Vân Trúc lấy tới, để bọn hấn chủ động đi qua cảm chính là, một kiện sinh ý nếu là lũng đoạn, muốn làm mờ, biện pháp còn nhiều.

Xế chiều hôm đó theo Tô Sùng Hoa xin phép nghỉ, nói mấy ngày gần đây nhất buổi sáng biết muộn, để Tô Sùng Hoa an bài một người đốc xúc các học sinh đọc sách dù sao lúc đầu một canh giờ cũng chính là gặt gù đắc ý mà đọc cùng gánh, Ninh Nghị có ở đó hay không vấn đề cũng không lớn.

Tháng hai Giang Ninh, thật sự là đã đến oanh thời gian dài, trên nhánh cây mướt mà xanh biết mà quất mầm non, dương hoa thanh nhã, tung bay như sợi thỏ, lúc sáng sớm đi trên đường liền có thể nghe thấy chim chóc mình chuyển thanh âm. Trong gió còn có thoảng mang theo chút ý lạnh, học người các tài tử lên cũng là tương đối sớm, không ít người biết hô bằng gọi hữu, lựa chọn tại lúc buổi sáng đi thuyền vùng vẫy Tần Hoài, cái kia mật mờ là lướt tiếng nhạc từ nơi xa Thuyền Hoa trên phiêu đảng tới thời điểm, đầy trời tơ liễu bên trong, đập vào mắt sau cho người cảm giác, tự nhiên lại là một phen viết văn sâu sắc cảnh tượng.

Nhật quang mọc lên, Ninh Nghị đi tại Giang Ninh trên đường phố, tuy nhiên đây là hấn lần thứ nhất kinh lịch Giang Ninh Mùa Xuân, nhưng đầy trời tơ liễu bay xuống thời điểm, đối với cái này cô đại khí tức hấn vẫn là đã nhìn quen. Đầu xuân, đạo người đi đường cũng bắt đầu nhiều, từ các nơi tụ tập mà đến Thương gia, công hành quyền Thư Sinh, ngẫu nhiên cũng có Tiểu Đầu, võ sĩ loại hình nhân vật, tam đại 5 thô, thế mà không biết người nào nên có chân thực công phu, một cái béo lùn chắc nịch hải tử tại bên đường đùa chó, nhẩn mặt, cuối cùng đem con chó kia cho chọc giận, uông uông uông liêu mạng truy, phủ phủ một chút đem hải tử truy vào trong sông, hải tử ở trong nước bay nhảy bay nhảy mà bơi ra thật xa, quay đầu nhẩn mặt, hấn mẩu thân tại cách đó không xa nhìn, chống nạnh tại bên bờ sông lớn tiếng mắng.

Niếp Vân Trúc quán nhỏ liền tại mấy con phố bên ngoài, hôm nay là ngày đầu tiên đây ra, không quá sớm sáng sớm hai người đã có nói chuyện với nhau, lúc này Ninh Nghị cũng không phải đi qua nhìn cái kia xe nhỏ cho người chấn kinh trình độ, mục đích của hấn chỉ là muốn đi phụ cận tửu lâu nhìn xem, đi đến nửa đường, là gặp gỡ chạm mặt tới Lý Tần, đại khái là chuẩn bị đi học đường.

"Lập Hằng." Đồng liêu một tháng, Lý Tần mỗi ngày buổi sáng chạy tới nghe một chút cổ sự, biết Ninh Nghị xưa nay chuẩn bị, hôm nay lúc này gặp hấn lại không phải dự định đi học đường, hơi có chút nghi hoặc, hỏi qua về sau, Ninh Nghị cũng chỉ trả lời có một số việc. Hấn đã không đi học, Lý Tần đi qua Dự Sơn Thư Viện cũng không có việc gì, hỏi: "Cần phải tại hạ hỗ trợ sao "

"Ha ha, một số việc nhỏ, cũng là không cần." Ninh Nghị ngẫm lại, "Lý huynh liền ở ở phụ cận đây "

"Liền tại phía trước trong ngõ nhỏ, Lập Hằng nếu là có rảnh, không ngại qua hàn xá tiểu ngôi." Lý Tần cười nói, " Bà Xã cũng là kính đã lâu Lập Hằng đại danh, sớm muốn gặp một lần."

Ninh Nghị cười từ chối nhã nhận một phen, sau đó nói: "Lý huynh đã ở tại phụ cận, có biết bên này tốt nhất, đồ vật bán được đắt nhất tửu lâu Trà Lâu có này mấy nhà "

"Phía trước Xuân Ý Lâu, Dương Như Lâu, Tứ Hải Lâu đều là không tệ ngoài ra còn có mấy nhà, ở bên kia trên đường phố. Tại hạ lúc này cũng là không có việc gì, như Lập Hằng muốn qua, tại hạ cũng có thể cùng đi."

Lý Tần này người xem ra tùy ý thoải mái, nói chuyện làm việc lại có thể chu đáo, Ninh Nghị lúc này cười cười: "Hôm nay ngược lại là không cần, chỉ tùy tiện tìm một nhà quý liền có thể, Lý huynh lúc này nếu có muốn ăn, không ngại cùng nhau đi ăn sớm một chút, tiểu đệ làm chủ."

Sau đó hai người hướng bên kia trên đường phố xem ra hoa lệ nhất một nhà tửu lâu đi qua, lúc này còn chưa tới mỗi sáng sớm chánh thức náo nhiệt nhất thời điểm, Ninh Nghị cùng Lý Tần đi qua lúc, trong tửu lâu còn có chút không vị, Ninh Nghị thuận tay khen thưởng tiểu nhị một tiền bạc, tiểu nhị kia lập tức ân cần, một đường dẫn Ninh Nghị cùng Lý Tần lên lầu. Sau đó Ninh Nghị tùy ý điểm mấy thứ quý cháo thịt điểm tâm, Lý Tần ngược lại chỉ là điểm một đạo tam tiên tô mì.

"Lý huynh thường tới nơi này sao" rót nước trà, Ninh Nghị hỏi.

Lý Tàn cười cười: "Đồ vật so bên ngoài quý chút, nhưng vị đạo cũng không tệ lắm, thỉnh thoảng sẽ tới một chuyến."

"Cái kia. . . Hiện tại cũng là cái này Xuân Ý Lâu mỗi ngày lớn nhất thời điểm bận rộn "

"A, đây cũng không phải, đại khái lại có một khắc đồng hồ trái phải, lâu này giữa liền kín người hết chỗ."

"Ừm." Ninh Nghị gật gật đầu.

Đối với Ninh Nghị sẽ tới nơi này lý do, Lý Tàn hiển nhiên là hiếu kỳ, bất quá mặt ngoài thật không có biểu hiện ra ngoài. Uống nước trà cùng Ninh Nghị nói chuyện phiếm, đề tài cũng không phải hẳn ngày bình thường xem ra quan tâm có quan hệ những cổ đồ sự tình cùng Luận Ngữ đối ứng đạo lý, mà chỉ là vụn vặt việc nhỏ trình bày. Dưới lầu một gốc cây liễu năm trước bị chặt rơi đưa tới một trận tranh chấp, tại trong miệng hẳn nhắc tới cũng là thú vị. Thời gian dần dần đi qua, Ninh Nghị cùng Lý Tàn điểm đồ vật cũng tới tới. Trong lầu khách nhân dần dần đầy, huyền não một mảnh, Ninh Nghị uống một ngụm cháo, gõ gõ cái bàn, đối phương mới tiểu nhị kia nhắc tay, đối phương liền lập tức tới.

"Hai vị công tử còn có gì phân phó "

"Muốn hai cái trứng muối."

"Lòng, trứng muối" tiểu nhị mê vâng.

". . . Không có" Ninh Nghị hơi cảm thấy hoảng hốt, sau đó ngẫm lại, từ trên thân móc ra năm sáu mươi văn tiền đồng, chỉ chỉ bên ngoài, "Bên này đi qua, rẽ một cái, bên kia đầu phố có cái bán, xe rất xinh đẹp, mua hai cái tới, phổi lieu. . . Dấm cùng Nước Tương là được, người bên này cũng có. 20 văn một cái, còn lại chính là người, đi thôi."

Hắn chỉ là lạnh nhạt nói xong, phát phát tay, quay đầu nói với Lý Tàn lên những chuyện khác. Kiếp trước dưỡng thành loại kia chỉ huy người khí thế sau khi đi ra, tiểu nhị mặc dù là sừng sốt một chút, nhưng trong lúc nhất thời lại có chút không dám phản bác, chỉ nhớ kỹ trứng muối, dấm, Nước Tương, cảm tiền qua. Từ lâu muốn làm lớn, quy củ trên còn có là không cho phép phản đối khách nhân những thứ này đơn giản yêu cầu, huống chi cái này khách nhân lúc tiến vào cho một tiền bạc đây.

Chỉ chốc lát sau, tiểu nhị này liền đem trứng muối mua về, đại khái là theo Niếp Văn Trúc hỏi làm sao ăn, hỏi dấm cùng Nước Tương sự tình, thậm chí còn thân mật mà cầm cái đĩa nhỏ trang chút dấm cùng Nước Tương tới, Ninh Nghị phân cho Lý Tàn một cái: "Ném thử, mới đồ vật, nếu như không quá thói quen, có thể trăm trăm dấm hoặc là trăm trăm Nước Tương thử một chút. . . Kỳ thực tốt nhất là đem bán."

Trong lầu sinh ý vẫn như cũ náo nhiệt, hai người ở chỗ này ăn xong trứng muối, Ninh Nghị nhìn lấy cái kia náo nhiệt cảnh tượng, lại phát phát tay: "Tiểu nhị."

Bên kia liền lại tới, Ninh Nghị móc ra mấy chục đồng tiền, cũng không thèm nhìn hắn: "Lại đi mua hai khóa." Quay đầu nói chuyện với Lý Tàn.

Điểm tiểu nhị kia có chút khó khăn, chần chờ một hồi: "Công, công tử, lúc này sinh ý thực sự có chút bận bịu, đi không. . ."

"Ừ" Ninh Nghị nói chuyện bị đánh gãy, liếc nhìn hắn một cái, sau đó quay đầu cùng hắn nhìn nhau vài giây đồng hồ, biểu lộ cũng là lạnh nhạt, chỉ là nhìn không chuyển mắt, sau đó hai tay trùng điệp trên bàn, cau mày nói: "Đi không được "

"Không có. . . Tiểu nhân. . . Tiểu nhân sẽ nghĩ biện pháp. . ."

Tiểu nhị cảm những số tiền kia đi, một hồi, lại đem trứng muối mua được, Ninh Nghị đem trứng muối đặt lên bàn, đợi tiểu nhị rời đi, mới nói: "Không nên ăn nhiều, cũng có thể mang đến Thư Viện, cho những người khác thưởng thưởng, Lý huynh muốn hay không đem một khóa trở về "

Lý Tàn cười rộ lên: "Ninh huynh hôm nay tới, không phải là vì cái này trứng muối "

"A, đúng là."

"Không biết cụ thể là sao "

"Không có gì, một cái Tiểu Đồ." Đồ vật kỳ thực đã ăn xong, Ninh Nghị cười đem trứng muối nhét vào trong túi quần, đứng lên, "Lý huynh, đi thôi."

Hai người một đạo xuống lầu, người đi trên đường cũng nhiều rất nhiều, Ninh Nghị cùng Lý Tàn nói chuyện với nhau vài câu, nhìn xem bên kia mấy cái tòa nhà lầu: "Cùng người ước định, trong một tháng chỉ ít đem cái này 20 văn trứng muối mỗi ngày bán đi ba mươi con, dù sao cũng là mới đồ vật, trực tiếp đưa tới, bọn họ không chịu phóng tới trên quầy bán. Lấy lầu này mỗi ngày thu nhập xem ra, muốn hồi lộ những quân sự đó, ba mươi con trứng muối sinh ý, được chả bằng mất, người ta cũng xem thường. Chỉ có thể đi ngược lại con đường cũ, ngày mai thuê mấy cái người rảnh rỗi, mỗi ngày mời bọn họ tới nơi này ăn bữa sớm một chút, liên tục sáu bảy ngày, phụ cận mấy nhà lầu đại khái cơ hội đi lấy hàng, bán đem cũng không tệ lắm, cắt một cái thả bên ngoài triển lãm, 20 văn cũng không có vấn đề. . . Bất quá, phụ cận mấy nhà lầu, mỗi ngày sáng sớm đều có bận rộn như vậy sao "

"Phụ cận Thương Lữ lui tới, trừ mùa đông, bên này luôn luôn náo nhiệt, cho là không có vấn đề." Lý Tàn nghĩ một lát, nhìn về phía Ninh Nghị, "Ba mươi con, cũng bất quá là mỗi ngày sáu trăm văn sinh ý, lấy Lập Hằng lúc này danh tiếng, chỉ cần có thể đề này trứng muối nổi danh, tùy tiện cũng không

ngừng ba mươi con, vì gì như thế đại phí khổ tâm "

"A, đồ ước giữa là định ra cái này một hạng. . ." Ninh Nghị cười rộ lên. Kỳ thực làm các loại sinh ý, thường thường cũng là tại so đầu nhân mạch, lấy Ninh Nghị lúc này danh khí, hoặc là thay trứng muối viết một bài từ, hoặc là theo Bộc Dương nhà người chào hỏi, trứng muối mấy trăm văn sinh ý, bắt quá nhiều nước, căn bản không cần đề vào mắt, nhưng cứ như vậy, cùng Khang Hiền tại trên tiệc rượu hỗ trợ tuyên truyền vài câu lại có cái gì khác biệt. Khang Hiền sở dĩ đem tiêu chuẩn định đến thấp như vậy, cũng là quy định Ninh Nghị chỉ cho phép dùng chút phổ thông người thủ đoạn, thoáng hoa chút tiền vốn, đem trứng muối thứ này nguồn tiêu thụ trải rộng ra.

Vấn đề này bất quá là tiểu thủ đoạn, nói ra không có gì lạ thường, Lý Tàn muốn một lúc lâu: "Vấn đề này cũng là thú vị, nói như thế lên, muốn người sự tình, ngược lại nhưng bất tất quá phiền phức, một số người rảnh rỗi cũng không quá có thể dựa vào, tại hạ ở chỗ này nhận biết không ít bằng hữu, trong mỗi ngày ở phụ cận đây ăn điểm tâm, để bọn hắn biểu diễn một phen, chỉ là tiện tay mà thôi thôi, mà lại. . . Đương nhiên sẽ không ra sơ hở gì."

Hắn nhìn xem Ninh Nghị, sau đó lại phát phát tay: "Từ không cho Lập Hằng tên tiết lộ chính là, ta biết căn dặn một phen, để đại gia cũng tuyệt không làm dư thừa sự tình, chỉ lấy người bình thường chương pháp đến, như thế nào "

Hắn là cùng Tào Quan nổi danh tài tử, thật muốn nói phụ cận bằng hữu, hơn phân nửa cũng là loại người này, Lý Tàn nếu thật muốn vận hành, có lẽ so hiện nay Ninh Nghị sức ảnh hưởng còn lớn hơn, bởi vậy làm đến dạng này một phen cam đoan, Ninh Nghị ngẫm lại, gật đầu: "Như thế cảm ơn Lý huynh."

Sáng sớm ngày thứ hai, lầu nhỏ phía trước bậc thang một bên, Niếp Văn Trúc mừng khắp khởi cùng Ninh Nghị báo cáo chiến quả: "Hôm qua trứng muối bán đi sáu cái, bánh rán thật nhanh liền bán ánh sáng, cái này lại là lần đầu tiên đem bánh rán bán sạch đâu, nguyên có ta theo Hồ Đào hôm nay chuẩn bị làm nhiều điểm. Mà lại trứng muối cũng là lần đầu tiên bán đi nhiều như vậy. . ." Nàng rõ ràng tại vì bánh rán mà cao hứng lấy, nhìn xem Ninh Nghị biểu lộ: "Khởi đầu tốt, chỉ cần danh khí mở ra, trứng muối bán đi ba mươi con khẳng định không có vấn đề."

Ninh Nghị bĩu môi, phụ họa cười rộ lên. Trứng muối nguồn tiêu thụ hắn vốn cũng không lo lắng, trôi qua ba ngày sau đó, một nhà tửu lâu liền bắt đầu để Niếp Văn Trúc đưa trứng muối đi qua, Lý Tàn thông báo một tốp bằng hữu cũng là ra không sơ hở gì. Chỉ là không nghĩ tới, phen này nhiệt tâm, sau đó cũng cho Niếp Văn Trúc dẫn xuất một số làm phức tạp tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

47. Chương 47: Quen biết cũ

Lúc sáng sớm, ánh sáng mặt trời tại Thị Tập phía Đông dao động ra quang mang thời điểm, xe nhỏ cũng đã đạp đổ cái kia cổ định đầu đường. Niếp Văn Trúc cùng Hồ Đào thu thập vài thứ, sau đó dẫn theo rô chuẩn bị qua đưa hàng. Nàng vẫn là một thân mộc mạc áo vải, bao một khối khăn trùm đầu, xem ra cùng đa số phụ nhân cô gái nông thôn đồng dạng cách ăn mặc, bất quá dù là đan luận tư thái cũng che đầy không được cổ đã từng hơn người khí chất, nếu là mặt đối mặt nói chuyện với nhau, tự nhiên cũng làm cho người lược bất quá nàng cái kia Văn Nhã thanh lệ dung mạo.

Ngày hôm qua thời điểm hướng xuân ý tửu lâu đưa lần đầu tiên trứng muối, xem như có cái bắt đầu, hôm nay cũng vẫn là nàng đi qua, dựa theo Ninh Nghị quy hoạch, đem mấy loại khác biệt phối liệu chứa ở xinh đẹp bình sứ nhỏ bên trong, sau đó chuẩn bị kỹ càng đĩa sứ, đưa đi về sau, lấy một cái trứng muối cắt thành bốn cánh hoa, cầm bốn cái Tiểu Điện, mỗi đĩa rót một điểm tương tài liệu, khác biệt phong cách làm triển lãm. Trứng muối mở ra về sau đem bán vốn cũng không sai, phối hợp màu đỏ, màu đen, màu trắng tương tài liệu, cho người đánh vào thị giác tuyệt đối là đầy đủ, cho dù cái này trong tửu lâu cũng không xuất ra bắt mắt nhất vị trí làm triển lãm, hôm qua lẽ loi chung quy chung quy cũng bán đi hơn mười cái.

Dạng này tiến triển để Niếp Văn Trúc có chút trở tay không kịp, nhưng nếu còn có nhà thứ hai, mỗi ngày ba mươi con trứng muối kế hoạch liền cơ bản hoàn thành.

Đồng dạng nắng sớm hạ, ngay tại nàng dẫn theo rô xuyên qua đường đi hướng Xuân Ý Lâu đi qua thời điểm, Lý Tàn chính đi ra ngõ nhỏ, ngừng nghỉ ngừng. Đi theo sau hướng đường đi một đầu khác Tử Hải tửu lâu, một người bạn đã đến, ở nơi đó chờ hắn: "Tạ huynh đến sớm. . . Từ Sơn đâu?"

"Từ Sơn hôm nay chưa cùng ta cùng đi, nói là tối hôm qua gặp một hảo hữu, đợi chút nữa đem cùng nhau đến đây."

"Như thế rất tốt."

Hết thấy phát triển như thường, Lý Tàn lực thu hút vẫn là không có vấn đề, ba bốn ban ngày đến, tìm chút ngày thường tại phụ cận khác biệt tửu lâu dùng cơm bằng hữu, để bọn hắn tại tửu lâu nào nhiệt thời điểm hỗ trợ gọi tiểu nhị mua cái trứng muối. Tiện tay mà thôi mà thôi, bởi vì Ninh Nghị ngày đó nói qua mấy người liền đầy đủ, hắn cũng không có thông báo quá nhiều người, những người bạn này cũng là so sánh có thể bảo mật, tùy ý biểu diễn không có vấn đề gì cả, hôm qua liền nghe nói Xuân Ý Lâu đã đem cái kia trứng muối mang lên, cũng coi là có bước đầu thành quả.

Lý Tàn đối với Ninh Nghị tài học là có hiếu kỳ, về phần trứng muối, ngược lại không đến nỗi quá mức để ở trong lòng. Lúc này cùng cái này vì Tạ Giáng hảo hữu gặp mặt, một phen nói chuyện với nhau, lên lầu. Chờ một lát, nguyên bản ước hẹn một tên khác hảo hữu cũng đến, này người tên là Trầm Mạc, Tự Từ Sơn, cũng là Giang Ninh có chút danh khí tài tử, cùng hắn cùng đi còn có một người, hình dạng đoan trang, đáng vẻ đường đường, hơn hai mươi tuổi, trên thân nhưng lại có tương đương ôn trọng khí chất, vừa vào cửa, cùng Lý Tàn, Tạ Giáng làm vài chào.

"Đức Tân, Hi Thâm, đã lâu không gặp."

"Yến Trinh!"

Lý Tàn ngạc nhiên đứng lên, này người cùng bọn hắn kỳ thực cũng là quen biết cũ. Nguyên bản tại Giang Ninh đây cũng là cùng Lý Tàn, Tào Quan tương xứng nhân vật. Cổ Hồng Cổ Yến Trinh, ba năm trước đây vào kinh, nghe nói hội thí Cao Trung, sau đó đại khái là tại Biện Lương hoạt động, đi các loại phương pháp tìm kiếm chức quan, ngược lại nghĩ không ra, lúc này lại từ bên kia trở về.

Mọi người trong lúc nhất thời đại hi.

"Đến cùng ra sao ngày đến, lại không phải trước tiên liên hệ chúng ta, cái này trưởng ghi lại."

"Hôm nay đem tại Kim Phong Lâu thiết yến, bày tiệc mời khách."

"Phạt rượu!"

"Không biết lần này đi Đông Kinh ba năm, có gì kiến thức đoạt được, nhưng phải cẩn thận nói một chút."

Bốn người cười ngồi ở bên bàn, Cổ Yến Trinh cùng mấy người nói chút Kinh Thành việc vật.

"Bây giờ tại Đông Kinh các vùng, nói người nhiều nhất, thuộc về năm gần đây Liêu Kim hai nước trở mặt sự tình, từ Bệ Hạ phản công Lý Tường đến nay, chinh đồn quân vụ, nghiêm túc quân kỷ, bây giờ trên triều đình tiếp theo phiên phần chấn. Nếu là suy đoán không tệ, ít thì ba năm mấy tháng, nhiều thì một năm nửa năm, triều đình chắc chắn sẽ nắm lấy cơ hội cùng Kim Quốc kết minh. Chấn động từ đàn uyên đến nay cả nước sa sút tinh thần chí khí, thu phục U Vân, sắp tới đều có thể!"

Tự đi năm sáu tháng cuối năm, Kim Quốc tại Hoàn Nhan A Cốt Đả lãnh đạo hạ cùng Liêu Quốc bạo phát đại quy mô xung đột đến nay, khởi binh thu phục U Vân, chấn động quốc vận một mực là những thứ này Võ Triều trí thức lớn nhất thường thảo luận đề. Sáu mươi năm đàn uyên, sáu năm trước Hắc Thủy, trăm năm ức hiếp, bây giờ cơ hội rốt cục đã đến, từ Đường Kim Thánh Thượng phản công Lý Cương vì tướng đến nay, đại lực chinh đồn quân vụ, bây giờ cục thế đã rõ ràng, hết thảy đều phảng phất đã đặt ở một cây trên dây. Tương lai phảng phất chỉ cách một trương như sa mòng giấy cửa sổ, một khi thiếu phá, liền có thể trông thấy đại quân ra Nhạn Môn, thẳng đến U Vân, phục Đồi Đường cũ diện mạo quang cảnh. Lúc này bốn người nói đến, lại là một phen nhiệt huyết sôi trào, sau đó Cổ Yến Trinh cũng nói lên hắn thu hoạch lần này.

". . . Lần này tại Đông Kinh, cuối cùng được khâm tấu đại nhân ưu ái, đến bù một thất phẩm chức quan, a, làm cho Châu Nhạc Bình huyện lệnh, thăng bảy phẩm đi tiền nhiệm, cái này còn có đã nhiều ngày, liền trở về Giang Ninh, cùng chư vị một lần. . ."

Trong miệng hắn cái này khâm tấu đại nhân chính là Đường Khác Đường Khâm Tấu, tại những thứ này sĩ trong mắt người cũng coi là tương đương nổi danh, liền lại là một phen hỏi thăm, đối với hắn đạt được chức quan, từ cũng là các loại ước ao ghen tị, đùa nghịch một phen, sau đó vừa rồi nhắc lên một số tình yêu nhả sự. Cổ Yến Trinh nguyên bản tại Giang Ninh được cho phong lưu nhân vật, rất được các loại giai nhân ưu ái, qua Đông Kinh ba năm, đương nhiên sẽ không không có cái gì phong lưu chuyện văn thơ, Cổ Yến Trinh cười nói chút vụn vặt chuyện lý thú.

"Trên thực tế danh tiếng, tài hoa, cùng Giang Ninh bên này cũng không sai biệt nhiều, Đông Kinh nữ tử hơn phân nửa cao ngạo, bên kia lại là Thiên Hạ Sĩ Tử tụ tập, muốn tin phục các nàng, cái kia cũng không dễ dàng, tại hạ tại Đông Kinh ba năm, gần nhất nổi tiếng nhất mấy cái cô nương giữa, Lý Sư Sư, tại hạ cũng chỉ cùng nàng từng có gặp mặt một lần. . ."

Thời gian tại trong lời nói đi qua, cũng đã đến trong tửu lâu náo nhiệt nhất bận rộn thời gian, Lý Tàn nghĩ đến có phải hay không nên gọi trứng muối tới, cái kia Cổ Yến Trinh bỗng nhiên dừng lại, đập vỗ bàn, sau đó cùng điểm tiểu nhị kia nói ra: "Cầm bốn cái trứng muối tới."

Trong tiệm tự nhiên không, sau đó Cổ Yến Trinh chỉ điểm một phen địa phương, lại cũng là thông thạo. Lý Tàn một mặt kinh ngạc, cái kia Cổ Yến Trinh mới cười rộ lên, nhỏ giọng nói: "Hôm qua tại Thụy Bình Lâu cùng Mục Phương huynh một lần, bỗng nhiên gặp hắn gọi cái này trứng muối làm cho làm như có thật, tại hạ hỏi một chút, mới biết là Đức Tân huynh xin nhờ sự tình, tự nhắc nhớ kỹ tại tâm, a. . . Vừa rồi ta nói nhưng có sai sao ngược lại không biết rõ cái này trứng muối cùng Đức Tân có quan hệ gì."

Lý Tàn cũng cười rộ lên: "Là không có quan hệ gì, cũng là một người bạn nhờ vả, trò chơi cử chỉ, chỉ là không thể lấy riêng phần mình danh khí tận lực tuyên dương a."

"Giải." Treo lên cuộc mờ lên trò đùa đến, sự tình gì đều có, gặp Lý Tàn nói là trò chơi cử chỉ, Cổ Yến Trinh cũng liền không lại để ý, sau đó còn nói lên Đông Kinh phong mạo. Tới ăn uống no đủ, Lý Tàn cùng Cổ Yến Trinh đơn độc trò chuyện vài câu lúc, Lý Tàn vừa rồi trên gheo nói: "Mới vừa nói lên những Đông Kinh đó nữ tử lúc, Yến Trinh hình như có chút vẻ do dự, chẳng lẽ tại Đông Kinh ăn quả đắng, lúc này khó mà nói đi."

Cổ Yến Trinh cười, sau đó bắt đầu đi lắc đầu: "Đức Tân nhìn rõ mọi việc, xác thực là có một số việc, bất quá cùng Đông Kinh cũng không liên quan quá nhiều. . . Ách, nếu nói quan hệ cũng là có. . . Không biết Đức Tân mấy năm này nhưng có đi qua Kim Phong Lâu sao"

Lý Tàn lắc đầu: "Kim Phong Lâu qua đến ít, hỏi tường lại, Yến Trinh năm đó cũng thực sự là thường qua. A, gần nhất Kim Phong Lâu cái kia Nguyên

Cầm Nhi là cùng Tào Quan có chút thân cận, Yến Trinh cũng biết cái kia Tào Quan chính là ta Lệ Xuyên tử đệ, ta như qua sợ là cũng phải đến bế môn canh. . . Ách, đến cùng có chuyện gì "

"Ba năm trước đây qua Đông Kinh trước đó, từng có một hồng nhan tri kỷ tại Kim Phong Lâu giữa, mấy ngày trước đây vào thành, đêm đó liền đi tìm nàng, đáng tiếc. . . Ba năm thời gian, nàng bây giờ đã không tại Kim Phong Lâu. . ." Cổ Yến Trinh ngón tay gõ gõ cái bàn, thần sắc hơi có chút phiền muộn, "Không dối gạt Đức Tân, tại hạ dĩ vãng phong lưu, tự nhận cũng đã gặp rất nhiều nữ tử, duy nàng này. . . Đề tại hạ cảm thấy nhất là thổ lộ tâm tình, trong lòng yên tĩnh nhất, tài văn chương khí chất, hoàn toàn không giống phong trần người. Nhớ kỹ ba năm trước đây cùng nàng cáo từ thời điểm, nàng nói là: 'Chúc công tử Kim Bảng Đề Danh, áo gấm vinh quy. . .' tại hạ lần này nhiều ít cũng coi là Kim Bảng Đề Danh, áo gấm vinh quy, đáng tiếc a. . . Sớm biết như thế, ba năm trước đây nàng chính là mở miệng cự tuyệt, cũng nên vì nàng chuộc thân. . ."

Lý Tàn ngẫm lại: "Như thế nói đến, ba năm trước đây. . . Nguyên Cầm Nhi trước đó chính là Phan Thi, ăn, nghe nói nàng đích xác là chuộc thân lấy chồng. . ."

"Như thế nào là Phan Thi." Cổ Yến Trinh khinh thường thiêu thiêu mi, "Phan Thi nàng này, bất quá một tục vật người, sao đáng giá tại hạ làm cảm mến. Tại hạ nói chính là Vân Trúc cô nương, nàng ngày thường xưa nay điệu thấp, nếu không có không chịu tranh danh, Kim Phong Lâu giữa sao đến phiền Phan Thi ra mặt. . . Việc này, chỉ có thể nói hữu duyên vô phận mà thôi. . ."

"Vân Trúc. . . Danh tự năm đó giống như đã từng nghe qua. . ."

"Năm đó như Đức Tân thật có gặp nàng, tự nhiên liền sẽ biết nàng tốt, nàng này thi văn hát khúc, không có chỗ nào mà không phải là thượng giai, suy nghĩ trong lòng, cũng cùng những muốn đó muốn làm hoa khôi, tranh phong nổi danh nữ tử hoàn toàn khác biệt. Tại hạ tuy không rõ ràng nàng quá khứ, nhưng nếu không phải có một phen long đong thân thể, như thế nào rơi vào phong trần, vốn cho là tại hạ cũng có thể giúp đỡ một chút sức lực, chỉ là biết rõ nàng tính cách, một mực chưa dám nhắc tới lên vì đó chuộc thân sự tình. Ai, hiện tại đã biết hoa vừa lúc bề thì ta bề, chó đọi hoa rơi chỉ bề cảnh đạo lộ, đáng tiếc đã muộn. . ."

"Nghe ngóng nàng bây giờ hạ lạc sao "

Cổ Yến Trinh lắc đầu: "Hỏi, chỉ là bên kia chưa cho trả lời chắc chắn. . . A, đã không trả lời, tất nhiên là lấy chồng, nếu nàng chỉ là rời đi Kim Phong Lâu, lúc này ở Giang Ninh, làm còn nổi danh âm thanh mới là. Lấy ngày đó tình cảm, nàng cũng sẽ không cự tuyệt tại hạ."

Hắn tầm tình chỉ vì vật, lớn nhất làm cho người thương cảm chính là bạc này bỏ lỡ, Lý Tàn ngẫm lại: "Không hỏi nhiều hỏi chỉ ít biết nàng bây giờ ở đâu."

"Hỏi đến tốt cùng thì có ích lợi gì, nàng cuối cùng đến cùng tuyển những người nào, tại hạ thật có hiếu kỳ, thế nhưng là. . . Nếu có thể không thấy. . ." Hắn nhìn sang Lý Tàn, cười rộ lên, "Có lẽ không thấy. . . Cũng có không thấy tốt."

Lý Tàn gật gật đầu, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Thoải được, qua một thời gian ngắn liền sẽ quên."

Một đám người tại Tứ Hải Lâu trên đàm luận những chuyện này thời điểm, trong tửu lâu qua bận rộn nhất thời gian, khách nhân cũng dần dần thiếu lên. Vừa rồi chạy tới mua trứng muối tiểu nhị cùng hai ngày trước bị gọi đi mua mấy người sau khi thương lượng cùng quản sự phản ứng một chút, cái kia quản sự nhìn xem bên này nghiêm chỉnh tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu có phần có thân phận bốn người, phất tay làm ra chỉ thị, điểm tiểu nhị đi ra ngoài, xuyên qua đường đi qua đến bên kia giao lộ, nói rõ với Niếp Vân Trúc thiên đưa trứng muối đi qua thành cầu, mà trước lúc này, cũng có một tên Thước Bình Lâu điểm tiểu nhị tới, nói đồng dạng yêu cầu.

Sáng sớm ngày thứ hai trời chưa sáng, Niếp Vân Trúc chờ ở lầu nhỏ trước bậc thang, Ninh Nghị tới thời điểm, mừng khắp khởi cùng hắn nói nguồn tiêu thụ đã mở rộng đến ba nhà tin tức, một bên nói, cũng vừa có chút nghỉ ngơi chú ý đến Ninh Nghị thần sắc. Kỳ thực cái này thị trường mở đất mở tình huống đối với nàng mà nói có chút quý dị, thường thường có người từ tửu lâu gọi tiểu nhị mua trứng muối, có thể danh khí còn chưa đánh đi ra, tại sao có thể có loại tình huống này, có lẽ chính là hắn ở sau lưng ra tay.

Nếu thật là dạng này, nàng biết cảm thấy bội phục. Bất quá cứ việc cũng am hiểu nhìn mặt mà nói chuyện, Niếp Vân Trúc lúc này tự nhiên không có cách nào từ Ninh Nghị trên mặt nhìn ra trừ cao hứng bên ngoài quá nhiều tới. Kỳ thực nàng cũng cao hứng với mình có thể tự lực cánh sinh, cùng Ninh Nghị thương lượng phía trước ước không đủ nhiều, trung gian vạn nhất thiếu hàng khẩn cấp biện pháp các loại.

Sáng sớm, giao lộ, xe nhỏ, Tứ Hải Lâu, Niếp Vân Trúc vác lấy Trúc Lam tới nói cho tiểu nhị các loại phối hợp thời điểm, quyết định thoảng hỏi thăm một chút trong đó nội tình, tại nàng muốn đến, nhiều chuyện nửa nên cùng Ninh Nghị kiếp trước liên quan.

". . . Tiểu Nhị Ca, mấy ngày trước đây cho người đi qua mua trứng muối, đều là những người nào a. . . Ta muốn giải một chút, đến cùng là người nào yêu ăn cái này."

"Hả, đều là chút có học vấn tài tử đâu, cũng có nói cái này gọi phi thúy trứng phú quý trứng, hôm qua tiểu nhân đi qua trong lúc vô tình nghe thấy, một người trong đó vẫn là từ Đông Kinh trở về, Cao Trung lão gia. . . Người kiểu này cũng biết trứng muối tên, Niếp cô nương cái này trứng muối, không phải là từ Đông Kinh học qua tới những thứ mới lạ sao. . . Khó trách địa phương khác không có bán đây. . . Đúng đúng, cô nương người nhìn, hôm qua muốn cái này trứng muối, chính là vị kia tài tử lão gia."

Niếp Vân Trúc cười quay đầu lại, bên kia có hai tên trí thức chính đi tới, Trầm Mặc là đầu tiên trông thấy trên quầy từ trong giỏ trúc lấy ra trứng muối, nghĩ thầm Lý huynh mục đích là đã đạt tới, thủ vị thò tay thọc một chút Cổ Yến Trinh. Cổ Yến Trinh nhìn sang lúc, chính là một tên vây quanh khăn trùm đầu cô gái nông thôn đem dùng cho mua bán trứng muối lấy ra, cũng là cảm thấy thủ vị địa vực Trầm Mặc cười nhẹ vài câu, một hai giây về sau, trong miệng lời nói còn có đang nói, ánh mắt dĩ nhiên đã sừng sốt. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

48. Chương 48: Chuyện cũ tư vị

Xinh đẹp chén đĩa từ trong giỏ xách lấy ra, mở ra trụng muối một góc dính vào điều phối xuất ra màu đỏ tươi tương tài liệu, Hồng Hắc tương đối, tươi đẹp vô cùng. Niếp Vân Trúc chính đem cái này Tiểu Diệp hướng trên quầy thả, lúc này cũng thấy rõ ràng bên kia hai tên nam tử, nháy mắt mấy cái, hơi lộ ra nghi ngờ thần sắc, sau một lát, dường như nhớ lại cái gì, trên mặt thu liễm nụ cười, hơi hơi cong cong eo, nghiêng đầu lại, tiếp tục đem trụng muối ra bên ngoài cầm.

"Cái kia. . . Tiểu Nhị Ca, làm phiền người, nếu có cái gì tương tài liệu không đủ, đi qua lấy là được. . ."

Cố Yến Trinh lúc này đã mang theo mặt mũi tràn đầy nghi ngờ biểu lộ đi đến quầy hàng bên cạnh, quay đầu nhìn lấy nàng làm những việc này, tiểu nhị kia đại khái cũng nhìn ra chút không ổn, trong lúc nhất thời do dự cũng không đến hỏi Cố Yến Trinh cần thứ gì. Chờ ôn nhu thì thầm cùng tiểu nhị xin nhờ xong việc tình, Niếp Vân Trúc thu thập xong Trúc Lam, vừa rồi cười hướng hân gật gật đầu: "Cố công tử."

"Vân. . . Trúc" Cố Yến Trinh nhìn lấy những cái kia trụng muối, "Người như thế nào. . . Sao sẽ ra ngoài bán những vật này"

"Có gì không ổn sao" Niếp Vân Trúc thu dọn đồ đạc đi ra ngoài, hơi nhú nhú mày, hỏi ngược một câu. Cố Yến Trinh cùng lên đến, muốn một lúc lâu, lời nói đến bên miệng lại chần chờ ở, một lát sau mới rốt cục hít một hơi, vượt lên tâm tình.

"Ta, ta từ Đông Kinh trở về, qua Kim Phong Lâu tìm người, mới biết người đã không tại. Ta hỏi người bây giờ ở đâu, các nàng không chịu nói, chỉ cho là người đến tốt kết cục, cũng vì người cao hứng. Có thể người bây giờ. . . Sao sẽ như thế xuất đầu lộ diện mà đi ra bán những vật này"

Trên đường phố người đến người đi, Niếp Vân Trúc cúi đầu đi tới, ngắn gọn suy đoán nghĩ, vừa rồi mỉm cười nói: "Đa tạ công tử quan tâm, Vân Trúc lúc này mặc dù xuất đầu lộ diện, nhưng cũng chỉ là lấy hai tay lao động kiếm tiền, cũng không chỗ không ổn. Đối với trước kia những cuộc sống kia, này tâm đã đến nơi về, công tử không cần lo lắng. . . Ách, tôn bạn còn tại lâu bên trong chờ đợi, công tử vẫn là chỉ mau tới thôi."

Cố Yến Trinh thờ dài, buồn rầu lắc đầu: "Không sao. . . Vừa rồi người kia chính là Trầm Mặc Trầm Tử Sơn, lúc trước đã từng cùng người từng có vài lần duyên phận, người vừa mới không nhận ra hân sao. . ." Niếp Vân Trúc cúi đầu, hân nhìn không thấy biểu lộ, sau đó lại cười cười, "Cũng thế, người vừa mới như thế cách ăn mặc, hân cũng là không có nhận ra. . ."

Vân Trúc một mực cúi đầu đi, hân cũng liền ở bên cạnh theo, không biết nên xách chuyện gì mới tốt, đành phải vụn vặt mà nói chút chuyện cũ: ". . . Còn nhớ kỷ năm đó, Vân Trúc một khúc cầm âm kỹ kinh tứ tọa, tại hạ ngày đó thì từng nói qua. . . Năm đó chọn hoa khôi, vốn cho rằng Vân Trúc nhất định có thể độc chiếm vị trí đầu, ai ngờ Vân Trúc liền tranh đoạt tâm tư đều không có, ở phía dưới biết rõ Vân Trúc đậm bạc tính cách. . . Rồi đi thời điểm, vốn muốn cùng Vân Trúc thổ lộ tiếng lòng, nhưng đến đến về sau, vẫn là vài câu thật đơn giản lời khách sáo. . . Nhưng ta tại Đông Kinh thời điểm, lại là ngày ngày đều tại tưởng niệm người. . ."

Nghĩ đi nghĩ lại, nổi lòng phun trào, mấy năm ý nghĩ một lần bạo phát đi ra, sau cùng câu nói này, xem như không thèm đếm xia, nói cho hết lời liền muốn qua kéo tay của đối phương. Chỉ là Niếp Vân Trúc có lẽ buồn bán bày quầy bán hàng là tàn thù, phương diện này lại đã sớm kinh nghiệm, đột nhiên nhún nhảy hướng bên cạnh dịch chuyển khỏi bước chân. Cố Yến Trinh hơi hơi sững sờ ở nơi đó, Niếp Vân Trúc xem hân, cau mày không nói gì, trôi qua hồi lâu, cuối cùng vẫn là lộ ra một cái mỉm cười, vén áo thi lễ.

"Vân Trúc. . . Họ Niếp."

"Ừ" Cố Yến Trinh chần chờ một lát, sau đó mới nói, " người. . . Lúc này nhà chồng họ "

Vân Trúc lắc đầu: "Gia phụ chính là họ Niếp. Trước đó lưu lạc phong trần chi địa, lấy sắc làm vui vẻ cho người, Vân Trúc không muốn đến sau cùng liền cái này họ tên cũng bán, bởi vậy chỉ dùng Vân Trúc tên. Ban đầu ở Kim Phong Lâu, cái này họ tên chưa nói với người ngoài qua, nhưng mà bây giờ cuối cùng chuộc thân rồi đi, cuối cùng có thể hồi phục tên đầy đủ. . . Công tử lúc trước ưu ái, Vân Trúc tâm cảm giác cao hứng, lúc này công tử còn nhớ rõ những cái kia, Vân Trúc cũng chỉ có vinh hạnh hai chữ có thể nói, bởi vậy công tử tương lai nếu thật nhớ kỷ có như thế một nữ tử, thiếp thân cũng hi vọng, đó là Niếp Vân Trúc, mà cũng không phải là Kim Phong Lâu danh kỹ Vân Trúc."

Lời nói này nàng từ đầu tới đuôi đều là mỉm cười, ảm áp nhưng tự lập, trung gian nắm lấy khoảng cách cảm giác. Cố Yến Trinh tất nhiên là có thể nghe hiểu lời nói bên trong hàm nghĩa: "Người. . . Người là trách ta chỉ nhớ rõ ban đầu ở trong phong trần người. . . Thế nhưng là. . ."

"Cũng không trách cứ, ngày đó Vân Trúc, hoàn toàn chính xác thân ở trong phong trần, mãi nghệ, bán rẻ tiếng cười, lấy sắc làm vui vẻ cho người, sự tình là như thế này, liền là như thế này. Công tử là thật quan tâm Vân Trúc, Vân Trúc cũng là thật tâm cảm kích, bởi vậy muốn nói cho công tử, bây giờ tuy là

xuất đầu lộ diện, nhưng Vân Trúc trong lòng an vui, so với ban đầu ở Kim Phong Lâu, không biết muốn sung sướng gấp bao nhiêu lần, công tử không cần vì Vân Trúc lo lắng." Nàng hơi hơi khuất thân thi lễ, "Thiếp thân còn có chuyện, đi trước một bước, công tử mời trở về đi."

Còn có một nhà tửu lâu trướng muối muốn đưa, trong nội tâm nàng nghĩ đến việc này. Dù sao cũng là thật vất vả mở ra nguồn tiêu thụ, không dám đi quá muộn. Còn Cổ Yến Trinh. . . Lúc trước các loại tài tử thấy nhiều, cũng có một chút tung hoành hoan trướng tự cho là phong lưu, rất được nữ tử niềm vui nam tử, Cổ Yến Trinh tại ở trong đó cũng coi là khá xuất chúng, phong độ tài học, cử chỉ tính cách, đều bị hẳn có thể bị rất nhiều nữ tử thích, chỉ là bây giờ đối với mình, cái kia cũng chỉ là một cái ấn tượng sâu một điểm phổ thông nam nhân a.

Nhớ kỹ hẳn năm đó dường như Kinh Thành đi thi qua, không lâu về sau chính mình cũng vì chính mình chuộc thân, bây giờ có thể gặp lại, quả thật có chút ngoài ý muốn. Nhưng cái này cũng vên vẹn gặp gỡ mà thôi, về sau có lẽ còn có sẽ gặp phải rất nhiều người, không tính lạ thường.

Kim Phong Lâu hoa khôi chuyện cũ, trong lòng nàng cũng không cảm thấy có bao nhiêu phong lưu lịch sự tao nhã, cũng không thấy đến có quá nhiều có thể ca tụng cao nhã tâm tình. Tại những tài tử đó học trong mắt người, có lẽ một trận Thi Hội một trận chuyện tình gió trăng có thể bị chặc chặc ca ngợi hồi lâu, người nào lại bị một cái danh kỹ coi trọng, làm khách quý, thậm chí là đến mỹ nhân cảm mến, cam tâm tình nguyện dâng lên tấm thân xử nữ loại hình, chính là nam tử tối cao lớn nhất phong nhã cũng làm người ta hâm mộ nhất thành tựu. Nhưng tại nàng tới nói, đó bất quá là một nữ tử tại rất nhiều nhìn không thấy trong cuộc sống tương lai, trong lòng lo sợ bất an từng bước một chịu qua qua thật đáng buồn thời gian a.

Từ Giáo Phường Ty giữa đi ra, bất an thừa nhận trở thành kỹ nữ vận mệnh, cũng may Cẩm Kỳ Thư Hòa đều hiểu, xem như cho nàng một cái nho nhỏ cơ hội, sau đó nỗ lực hướng người lộ ra được chính mình, cố gắng nắm cùng học tập như thế nào hấp dẫn người khác, nhưng lại không đến mức khiến người ta nhớ tới thô tục biện pháp, ám chỉ bọn họ dạng này đàm thơ nghe cảm chính là cao nhã sự tình. Mặc dù có chút danh tiếng, như cũ trong lòng lo sợ, sợ hãi có một ngày lại đột nhiên ra chút ngoài ý muốn, những có quyền có thể đó người thật không thêm đếm xia muốn đem mỡ nữ tử chiếm được, không phải cái gì "Danh kỹ", "Đại gia" có thể gánh vác được, các loại kiểm chế, quản thúc, cũng không dám thật đem thanh danh của mình làm cho quá vang dội, thành hoa gì khỏi, biến thành nam nhân triển lãm chính mình mị lực công cụ. . .

Kim Phong Lâu những ngày kia, cái này có thể bảo trụ thân thể mình nữ nhân, không có mấy cái. Thật không có cái khác giá trị lại muốn Tam Trinh Cừu Liệt cô nương, nào có tốt như vậy, bị cưỡng ép rút thuốc, trói lại, các loại quất tra tấn, không có cô gái nào có thể kiên trì đến sau cùng, thật có dũng khí tự sát cũng không có mấy cái, hoặc là tự sát không được, cuối cùng vẫn cải biến không bất cứ chuyện gì, cũng có cô nương, liền coi như là bán nghệ không bán thân đầu bảng, đến một thời điểm nào đó bị người có quyền thế cho cưỡng ép muốn thân thể, lại có ai thật có thể cho nàng chỗ dựa.

Đáng sợ nhất là, những cô nương kia chính là ngay từ đầu phản kháng đến kịch liệt, không lâu sau đó, cũng sẽ thời gian dần trôi qua thích ứng, thời gian dần trôi qua chết lặng, thời gian dần trôi qua bắt đầu nói chuyện với người, thời gian dần trôi qua bắt đầu học hội loại cuộc sống này, thời gian dần trôi qua bắt đầu ở dưới mái hiên cùng cái khác nữ tử thuật nói mình gặp gỡ như thế nào như thế nào nam tử. . . Trong đoạn thời gian đó, nàng mỗi ngày đều đang sợ đó chính là tương lai mình khắc họa. Hoặc là như là cực một số nhỏ nữ tử, tự vận, lại hoặc là điên, lại vô giá trị về sau, bị ném ra Kim Phong Lâu, biến thành tên ăn mày bà, y phục cũng không mặc liền có thể trên đường chạy, cuối cùng qua không mùa đông, liền biến thành một bộ hư thối hải cẩu.

Cổ Yến Trinh nhắc lên chuyện cũ có lẽ rất hoài niệm, nhưng này trong đó không có nàng cảm thấy hoài niệm sự tình, trong lòng là có chút không vui. Bất quá, cái này tự nhiên cũng không phải lỗi của hẳn, như là Lập Hằng trước đây không lâu nói qua, có người nhớ thương, cuối cùng là một chuyện tốt. Ý nghĩ của hẳn là thiện ý, nàng liền cũng nên lộ ra nụ cười đối mặt với đối phương, cảm ơn thiện ý của hẳn, cũng để hẳn hiểu được những chuyện này. Đương nhiên, hẳn có lẽ có chút không rõ chính mình nói kết cục ý tứ, liền cho là mình lấy chồng cũng được.

Một đường qua đến Thúy Bình Lâu đưa trướng muối, Cổ Yến Trinh một mực đang đối với đường phố nhìn lấy những việc này, này mới khiến nàng hơi hơi cảm thấy có chút phiền phức, nhưng bây giờ cũng không cách nào có thể nghĩ, nói không cái gì."Ta tại Đông Kinh. . . Ngày ngày đều tại tưởng niệm người. . ." Hẳn suy nghĩ, bọn họ suy nghĩ, có lẽ đều là cái kia cười, đánh lấy cầm, hát khúc, hoặc là tại người khác tiếng nhạc giữa khiêu vũ không ngừng mà lấy lòng người khác Vân Trúc đây cũng không phải là lỗi của bọn hẳn, nàng sinh không giận, nhưng dưới mắt, cũng chỉ có thể là cảm thấy khó xử. . .

Vài năm đã qua, hoặc cũng có tự đàn tự hát tự sướng thời gian, nhưng xác thực nghĩ tới, từ nay về sau, lại không lấy những thủ đoạn này cùng về mặt vui cười lấy lòng người bên ngoài. Cái này Cổ Yến Trinh, liền coi như nói lên những thứ này thì thế nào đâu, chính mình nếu không đánh đàn, không hát khúc, không vũ đạo, không hề phụ họa những tình yêu đó Thi Từ hoặc là ca ngợi một cái tài tử tài văn chương cao tuyệt, như vậy mọi người ngồi cùng một chỗ, lại có thể có vài câu có thể nói lời nói bất quá nghĩ đến nơi này, nhưng lại không tự chủ được nhớ tới mỗi một ngoại lệ tình huống tới. . .

Bây giờ muốn đến mới phát hiện, nguyên bản làm quyết định kia lúc như vậy kiên định, thế nhưng là năm trước Lập Hằng hỏi cảm khúc sự tình, chính mình đứng là không có chút nào hướng những chuyện này trên nghĩ, mà chính là không chút do dự mở "Mấy tầng lầu cao đâu?" Dạng này trò đùa. Về sau cũng là đánh đàn Phô Nhạc, nhiều lần hẳn nghe cái kia Già Lam Vũ, Trương Đình Tổng Biệt lúc, mình cùng hẳn trong lúc nói cười, lại đều đang nghĩ lấy nếu có thể ở trước mặt hẳn triển lãm nhiều chút thuận tiện. Muốn nói với hẳn, ta cái khác từ khúc hát đến càng tốt hơn, từ khác khúc có lẽ so những thứ này cô quái tiểu khúc dễ nghe hơn, khi hẳn thuận miệng nói lên đối với đơn điệu từ vui không thích thời điểm, trong lòng mình thậm chí còn hơi có chút tức giận, có chút nho nhỏ muốn biểu hiện, muốn nói: "Nếu là ta hát lên, cũng không phải như thế đấy."

Trong lòng kỳ thực dĩ nhiên minh bạch, như cùng đối phương không có ở trước mặt mình tận lực chính là biểu hiện tài tử một mặt, chính mình cũng không có biểu hiện ra dĩ vãng những kỹ nghệ đó, có thể đó cũng không phải bởi vì Âm Ảnh, mà chỉ là bởi vì không có chánh thức nói tới mà thôi, như người kia chánh thức muốn nghe, chính mình cũng khẳng định sẽ nguyện ý lấy những thứ này tài nghệ đi lấy vui mừng hẳn, mà hoàn toàn sẽ không cảm thấy cùng lúc trước tại Kim Phong Lâu giữa cùng loại.

Hồi tưởng lại mấy ngày trước đây Hồ Đào nói với nàng những lời kia, nàng nghĩ như vậy, dạng này tâm tình, có lẽ đã là cải biến không. . .

Nàng nghĩ đến những thứ này, ôm rõ nhàn nhạt cười lộ lên, một đường trở lại giao lộ quán nhỏ, Hồ Đào lại gần, cho là nàng tại vì trướng muối cao hứng.

"Tiểu thư, cái này một ngày có thể bán đi rất nhiều đi"

"Đúng vậy a, ba mươi con nhiệm vụ, khẳng định không có vấn đề." Chỉ là . . . Sự tình tựa hồ không có quan hệ gì với Lập Hằng, bởi vì Lập Hằng ngày bình thường, đại khái là không theo những thứ này tài tử tới lui. . . Nàng vì thế nghi hoặc. . . Sau đó quay đầu nhìn xem chung quanh, Cố Yến Trinh giống như có lẽ đã không có ở theo. . .

"Tiểu thư, người đang nhìn cái gì đâu?"

"A." Nàng mỉm cười lắc đầu, "Không có gì. . ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

49. Chương 49: Chưa từng lấy yếu thắng mạnh

". . . Trên lý luận tôi nói, cái loại người này nhiều từ lâu, có bạn không qua nổi tình huống, ba bốn ngày cơ bản liền có thể thấy hiệu quả, trước mắt không tính là tìm người, nhưng là dựa theo mỗi người tiền công để tính, dự tính một nhà từ lâu nhiều lắm là cũng chính là hai quán, trước mắt có bốn nhà từ lâu, mỗi ngày bán đi sáu mươi cái đến tám mươi con vô cùng nhẹ nhõm. Dựa theo lợi nhuận tôi nói, một cái trứng muối tám văn nên có, nửa tháng có thừa, đầu nhập cũng có thể hồi vốn. . ."

Bàn tính thanh âm ba ba vang lên trong phòng, Ninh Nghị trong miệng không ngừng, tùy ý tiến hành tính toán: "Là nếu như trận mở rộng quá nhanh, trước đó ước giá vị không đủ, liền sợ cung không đủ cầu. Nguyên cơ trong mắt của ta tạm thời cũng không cần cân nhắc lại đem mục tiêu tiếp tục mở rộng, nhưng bất kể như thế nào, mỗi đồ vật muốn mở ra nguồn tiêu thụ, dù sao vẫn là không có vấn đề."

Khang Hiền ở bên kia uống một ngụm trà, thiêu thiêu ni: "Cái này mấy cái vậy. Chỉ là vốn cho rằng người tiểu tử này đến cùng có gì Diệu Pháp, lại nghĩ không ra vẫn là chiêu này mời người làm bày, thủ pháp thực sự đơn giản."

"Ha ha, bình có kỳ chính, dùng chính không được, mới có thể là kỳ. Bản thân là kiện đơn giản sự tình, có thể đem vấn đề giải quyết là được, không cần cân nhắc quá nhiều." Ninh Nghị cười cười.

"Điều này cũng đúng." Khang Hiền gật gật đầu, "Bất quá Lập Hằng thủ pháp này, đến cùng xem như chính vẫn là kỳ "

Tần lão ở bên kia cười nói: "Cũng chính, cũng kỳ. Nếu chỉ nói thủ pháp, đại khái có thể coi là kỳ, bất quá ở chỗ này, không có gì là kỳ, nên xem như chính." Hắn ngẫm lại: "Lập Hằng trước đó nói tới 50 văn một cái, như thế nào bán pháp "

"A, 50 văn đi lên, vậy liền không biên giới, bán không chỉ là trứng muối." Ninh Nghị cười cười, "Phú quý trứng, phi thúy trứng, ta như chính mình có một nhà từ lâu, làm cho vàng son lộng lẫy, sau đó trắng trơn phủ lên cái này trứng biểu tượng. Nếu là ở mỗi một cái yến hội bên trong đề lên một bát, nói điểm cát tường ngụ ý, lại không có việc gì viết điểm tiêu cổ sự cái gì, về sau đại gia cũng không phải là ăn trứng, mang lên qua, vì cái gì phú quý biểu tượng mà thôi, 50 văn, 100 văn, thậm chí nhất quán hai quán, cái kia cũng chỉ là ra giá thôi, như lại có Khang lão bức này phú quý người tại yến khách lúc mang lên mấy cái bát, nói mấy câu, tự nhiên giá trị con người cao hơn, kẻ có tiền, cũng sẽ chạy theo như vịt, không có gì kỳ quái."

"Hôm đó nghe Lập Hằng nói lên 50 văn một cái, vốn cho rằng lại là bức nào kinh người kẻ sách, nghĩ không ra, vẫn là cái này bình thường không có gì thuyết pháp." Khang Hiền cười lắc đầu, sau đó ngẫm lại, "Bất quá, muốn đến cũng là đúng là như thế."

Ninh Nghị cười nói: "Trên đời này nào có cái gì kinh người kẻ sách, nói cho cùng, đơn giản đều là định mục tiêu kế tiếp, sau đó giải quyết vấn đề mà thôi. Giống như trên chiến trường, binh ra chính kỳ, lấy yếu thắng mạnh, trên thực tế nào có cái gì lấy yếu thắng mạnh, nói thật lên, đều là lấy mạnh thắng yếu."

"Bức này thuyết pháp, là chưa từng nghe thấy." Tần lão nhú nhú mày, "Bình trên sách, tuy nói dùng kỳ không bằng dùng chính, đề xướng cũng tốt chi pháp, tránh đi nhầm đường, có thể phạm là binh pháp biến hóa, đều là gắng đặt tới lấy yếu thắng mạnh, dù sao nếu ta cường mà địch yếu, cái này binh pháp có hoặc là không, cũng đã không nhiều chủ quan nghĩa. Lập Hằng thuyết pháp này, lão phu không thể gạt bừa."

"Ách, không có thuyết pháp này" Ninh Nghị hơi hơi sững sờ.

"Xác thực không có." Khang Hiền cười rộ lên, "Như là Lập Hằng nói, như kẻ sách đều là dùng đến giải quyết vấn đề, tất nhiên là địch cường ta yếu, mới có vấn đề, ta cường mà địch yếu tình huống dưới, làm gì dùng binh pháp, bởi vậy binh pháp chứa đựng, nếu không có Quân Trận chi cơ bản, làm theo nói chung đều là nghiên cứu thảo luận lấy yếu thế đối với cường thế tình huống."

"Cũng là đích thật là dạng này." Ninh Nghị cười gật gật đầu, "Thuyết pháp khác biệt, tại hạ cũng chỉ là lý luận suông mà thôi, ha ha, bị chê cười."

"Vốn là lý luận suông, lão phu tại binh pháp, nguyên cũng không quen. . ." Tàn lão uống một ngụm trà, giống như là nhớ tới chút chuyện cũ, nụ cười về sau hơi có chút phức tạp, sau đó nói, "dù sao không có việc gì, Lập Hằng cái kia thuyết pháp đến tột cùng từ đâu mà đến, ngược lại cũng không ngại tường thuật một phen."

Ninh Nghị ngẫm lại, sau một lát, quát tới bên cạnh bàn cờ: "Nguyên cũng là cái nhìn khác biệt, sự tình lại là giống nhau, binh pháp chỉ lấy yếu thắng mạnh, ở chỗ này xem ra, kỳ thực ý tứ, nhưng là như thế nào đem song phương cường nhược quay lại mà thôi."

Hắn từ đối diện cờ trong rõ xuất ra mười khóa bạch cờ, sau đó từ phía bên mình xuất ra năm viên hắc cờ đến, sau đó, một phần phần chia cắt bạch cờ: "Đơn giản tới nói, địch nhân số lượng vì 10, bên ta chỉ có 5, đánh thì đánh bất quá, lấy kẻ sách tính kẻ nó phân binh bốn phần, vì một hai ba bốn, bên ta năm người đánh bốn người bên họ, đem đối phương đánh tan, bên ta ưu thế phía dưới, tổn hại một phần, còn lại bốn phần, lấy bốn đánh ba, sau đó lấy ba đánh hai, lấy hai đánh một. . . Chiến cục đã định, lấy yếu thắng mạnh, kỳ thực chia nhỏ xuống tới, mỗi một lần đều là lấy mạnh thắng yếu."

Tàn lão cười nói: "Lập Hằng nói tới việc này, không khỏi quá mức. . ." Lời muốn nói xong, bỗng nhiên dừng, đi theo sau nhìn cái kia quân cờ, nhũu mày lại muốn viết sự tình. Khang lão nguyên bản cũng nghĩ nói thuyết pháp này quá phận lý tưởng, thật sự là lý luận suông, gặp Tàn lão biểu lộ, cũng rơi vào trầm tư.

Ninh Nghị cười cười: "Quá mức lý tưởng, thật là như thế." Hắn nhúng tay đem chữ viết nhầm lại tụ hợp lũng lên, "Thực tế chiến trận quá mức phức tạp, muốn lấy được như thế lý tưởng trạng thái xác thực không có khả năng, bất quá, đây chỉ là gặp sự tình chi pháp, cũng không phải là từ vừa mới bắt đầu liền có thể như thế tính toán chính xác. Nhưng là như từ kết quả đây trở về, mỗi một trận lấy yếu thắng mạnh, hoặc là lấy mạnh thắng yếu chiến tranh, phân cắt bỏ, đều là cục diện cờ này, không tồn tại chánh thức yếu binh có thể thắng cường binh trạng thái, bởi vì mạnh cùng yếu, bản thân liền là từ bọn họ có thể hay không đánh bại, giết chết đối phương đến quyết định, nơi này lấy thành bại luận anh hùng, địch cường ta yếu, liền nghĩ biện pháp đem đối phương ngăn cách, phân hóa, thao túng, tận lực để mỗi một lần chiến đấu, đều tại cục bộ trên lấy mạnh thắng yếu, tại cục diện trên thậm chí có thể phân chia đến mỗi một vị quân sĩ trên thân, đương nhiên, cho dù tốt tướng lĩnh cũng không có khả năng nắm chắc toàn cục đến loại trình độ này, nhưng là mỗi một chi bộ đội, đối đầu đối thủ một chi bộ đội khác lúc, đến cùng là thắng hay thua, chung quy là có đơn giản nắm chắc."

"Thương trường, chiến trường, làm người, làm việc, ta không tin có chánh thức lấy yếu thắng mạnh thuyết pháp, đương nhiên, rất nhiều nhìn không thấy nhân tố, đại khái cũng là cường nhược một bộ phận, tình báo, nhân tâm, yêu ghét, thậm chí vận khí. Mục tiêu bày tại phía trước, đường có lẽ không nhìn thấy, lại có lẽ có rất nhiều điều, như thế nào đạt tới mục tiêu trước một bước, lại có thể dạng này đây ngược trở về, chia nhỏ thành từng bước một lời nói, có lẽ sẽ phát hiện mỗi một bước đều rất đơn giản, giải quyết vấn đề mà thôi, bởi vậy ta là không tin có cái gì kỳ mưu." Hắn ngẫm lại, đây về cái kia bàn cờ, lại là tự giễu cười cười, "Đương nhiên, lý luận suông, những lãnh binh đó tướng đánh giặc quân, coi như không nghĩ như vậy, cũng sẽ rất lợi hại, tóm lại, là sự tình như thế nào đi xem mà thôi, giải quyết không vấn đề thực tế."

"Không sai cục diện trên thật là lấy mạnh thắng yếu, chưa từng lấy yếu thắng mạnh lý lẽ." Tàn lão thờ dài, "Lập Hằng thuyết pháp này hoàn toàn chính xác dễ hiểu, nhưng có phần hợp đại đạo, binh pháp. . . Thật là lấy yếu mạnh lên, mà không phải lấy yếu thắng mạnh, nếu đem hai cái này phân rõ ràng, vậy cũng đúng. . ."

Một sự kiện còn tại đó, như thế nào đi đối đãi trong đó quy luật, đối với người bình thường tới nói, sợ là không có tác dụng gì, nhưng đối với Tàn Tự Nguyên, Khang Hiền loại người này, ý nghĩa lại không giống nhau. Tàn lão suy nghĩ sâu xa thời điểm, Khang Hiền lại hơi hơi lắc đầu.

"Như thế thuyết pháp, quá mức thanh tịnh. Lập Hằng coi trọng cái kia Truy Nguyên chi học, cùng người bên ngoài khác biệt, có thể được này lĩnh ngộ, xác thực cũng khiến người tỉnh ngộ. Chỉ là có thể từng nghĩ tới, bức này tính toán ở giữa, người là vật gì thậm chí nhân tâm, tình đời, cái này rất nhiều sự vật. . ."

Tàn Tự Nguyên này người thành thật, nhưng nhân tình thế thái cũng là rõ ràng, chỉ là có lẽ có ít chuyện cũ làm phức tạp, hắn nghe được Ninh Nghị thuyết pháp này lúc, ngược lại là hơi xúc động. Khang Hiền này người làm theo so Tàn Tự Nguyên càng thêm nhìn nặng nhân tình thế thái, đầu tiên phát giác được, chính là những thứ này. Câu nói này nói xong, Ninh Nghị liếc mắt một cái cái kia bàn cờ, cười lắc đầu, cũng không trả lời.

Hắn trước kia làm người làm việc, đi là hiện đại phân tích hệ thống, thế sự vạn vật, đều là số liệu quân cờ, vận khí cùng ngoài ý muốn, cũng chỉ tính toán làm một loại xác suất. Tới trình độ nhất định, cái gọi là kỳ mưu nhưng thật ra là không tồn tại, đơn giản là khẩu vị lớn, khẩu vị càng lớn cùng khẩu vị lớn đến quá phận khác nhau. Nhưng bây giờ không giống nhau, quân tử lấy không ngừng vươn lên. Nho Học là cực kỳ bình thường bảo thủ cùng nghiêm cẩn học vấn, nhưng trong đó một điểm nào đó lại cho người ta một loại cực đoan hướng lên hi vọng, nhất định phải lớn nhất khẳng định người tự thân tu dưỡng cùng nỗ lực, khẳng định người ý nghĩa, tư tưởng của chính mình trước ngàn vạn người khác. Trong đó lý do rất phức tạp, nhưng tới một mức độ nào đó, đây có lẽ là Nho Gia ngăn chặn Truy Nguyên, cùng phía Tây loại kia "Bởi vì, nguyên có" nghiêm cẩn bằng logic hệ thống càng chạy càng xa lý do.

Lời này đến nơi đây liền không thể thâm nhập hơn nữa, sau đó tất nhiên là trò chuyện chút việc vặt. Ninh Nghị cũng thuận miệng hỏi Vũ Liệt Quân Đô úy Tổng Hiến sự tình, Tàn lão Khang lão hiểu kỹ bên trong, hắn cũng là thắng thần là do ở Nguyên Tịch sự tình, cái kia Khang Hiền mới cười rộ lên: "Ha-Ha, giữa đám tìm người trăm ngàn lần, giữa đám tìm người trăm ngàn lần, ta nguyên bản chỉ cảm thấy Lập Hằng dùng cái này từ làm rõ ý chỉ, nghĩ không ra thật là có cái giữa đám tìm người trăm ngàn lần, không biết khiến người khác biết được, muốn cười thành bộ dáng gì. . . Là Lập Hằng người lại đối với quân nhân du hiệp chi phong có hứng thú, cái này cũng không tốt, lợi hại hơn nữa cũng bất quá Thập Nhân Địch, Bách Nhân Địch. Chẳng người vừa mới cái kia thuyết pháp, tuy cũng có chút vấn đề, nhưng phát triển tiếp, nhưng vì một phương Nho Tướng, đó mới là Vạn Nhân Địch. . . Đùng, A Quý, người tới."

Lời mặc dù nói như thế, nhưng hắn sau đó vẫn là đem tên là A Quý người hầu gọi tiến đến. Nam tử này xưng hô tuy nhiên nghe tới tầm thường, nhưng địa vị sợ là không thấp, chỉ là tại Khang Hiền trước mặt cung kính mà thôi, Ninh Nghị biết hắn tên đầy đủ gọi là Lục A Quý. Sau đó Khang Hiền hỏi cái kia Tổng Hiến gặp chuyện sự tình, này người ngẫm lại.

"Tổng Hiến người này, tiểu nhân cũng không rõ ràng lắm, bất quá Ninh công tử như đối với võ nghệ cảm thấy hứng thú, nghe nói hắn thật là người mang

cao thâm người có võ công, bình thường hơn mười người không thể cận thân, tại Vũ Liệt trong quân, cũng có phần bị trọng dụng, bây giờ Thống Soái tình nhuệ nhất Cận Vệ Doanh. Chỉ là... Người này nhân phẩm thượng phong bình không tốt, nghe nói khoa trương ương ngạnh, có thù tất báo, trước kia lục lâm xuất thân, vì cầu công danh, từng giết qua không ít ngày xưa đồng bạn. Ninh công tử đối với võ học cảm thấy hứng thú, nhưng nếu cùng không quen, tại hạ cảm thấy vẫn là tận lực không muốn tiếp cận hắn, dù sao bản thân nghệ nghiệp, trên giang hồ, tất cả đều là kiêng kỵ."

"Cái kia... Lục huynh biết, bức này có võ nghệ cao thâm người, trên giang hồ nhiều không"

"Võ nghệ cao thâm, Ninh công tử là chỉ thật có thể ngược lại đánh xuyên thạch nội công, người kiểu này thật sự là cực ít, lúc này mỗi cái quân lữ bên trong, hoặc nhiều hoặc ít có thể có mấy người, mấy cái chi loạn quân bọn phi bên trong, hoặc cũng có như thể cường nhân. Giống như hôm đó ám sát Tổng Hiến thích khách, tại hạ tuy nhiên không thấy, nhưng nghe nói qua chuyện ngày đó. Người này nhất kích chưa trúng, tại Phi Yến Các đại khai sát giới, về sau thương tổn liên Tổng Hiến ở bên trong hơn mười người hậu phương mới rời đi, thương thế vẫn không nặng. Tổng Hiến bản thân liền là cao thủ, người này đã là trên giang hồ siêu nhất lưu hảo thủ, nhưng dù vậy, năng đến cùng là người nơi nào, tại hạ cũng là không đoán ra được."

Hắn đón đến, kỳ thực cùng Ninh Nghị gặp số lần cũng nhiều, có khi cũng phiếm vài câu, vẫn là có hảo cảm, liền ôm quyền nói ra: "Kỳ thực... Tha thứ tại hạ nói thẳng, cao thâm nội công, tuyệt đại đa số từ nhỏ luyện lên mới có tác dụng, mà không nói trước Ninh công tử có thể hay không tìm tòi dạng này người, chính là có thể tìm tòi, bây giờ cũng là vô dụng, đồng thời... Cho dù có dùng, võ học một đạo, kỳ thực thần kỳ cũng không phải là nội công. Một bộ lợi hại hơn nửa quyền thuật, coi như đoán luyện luyện pháp, đấu pháp mấy chục năm, ở phương diện này lại có thiên phú kinh người, rèn luyện ra được, cũng là vô dụng. Loại này kỹ nghệ, đồng đều cần đang đối chiến sát phạt giữa không ngừng ma luyện, đối phương một chiêu công tới, ứng đối không cần nghĩ lại, mới có thể dùng, sau đó trọng yếu, mới là nhanh, hung ác, chính xác, sát khí huyết khí loại hình khí thế, nội công bất quá là xuất lực chi pháp, nếu chỉ là luyện những thứ này, cũng là đánh không lại một cái kinh lịch chiến trận chém giết lão binh. Ninh công tử chính là có người đại tài, tương lai làm quan làm tướng, đều là Vạn Nhân Địch, không cần tại việc này trên bỏ gốc lấy ngọn"

Vô luận võ hiệp trên viết đến cỡ nào lãng mạn, nhưng ở tình hình thực tế thương, ai sẽ thật đi hưởng hưởng loại kia qua hôm nay không biết có không có ngày mai thời gian. Tuyệt đại đa số người vẫn là tập được văn võ nghệ bán cho Đế Vương Gia ý nghĩ. Cái này Lục A Quý đi theo Khang Hiến bên người hồi lâu, hơn phân nửa cũng là cảm thấy Ninh Nghị bất phàm, vì luyện võ lãng phí thời gian đáng tiếc. Ý tứ cũng đơn giản: Người một người thư sinh, đánh nhau cơ hội đều không có, không có Thông Hiếu Đạo Lý hoàn cảnh, luyện võ công cũng tương đương không có luyện. Ninh Nghị biết hắn có thể nói ra lời nói này dụng tâm thành khẩn, vội vàng làm cảm tạ một phen.

Về sau lại trò chuyện một trận, Ninh Nghị cáo từ sau khi đi ra, buổi chiều ánh sáng mặt trời vừa vãn, Tần Hoài Hà bên bờ xuân quang thoải mái. Hắn dọc theo bờ sông tản bộ một trận, trong lòng vẫn nghĩ đến võ công sự tình, tiếp cận Niếp Vân Trúc ở lầu nhỏ bên kia lúc, còn có ở bên này Hà Loan, liền nhìn thấy bên kia một cổ màu đen cột khói xuất hiện, quả thực như là lên như lửa.

Hắn một đi ngang qua qua, đi đến lầu nhỏ phía trước lúc, chỉ gặp trong phòng bếp khói đặc cuộn cuộn, một bóng người bị chìm ngập tại khói đặc bên trong, cầm đồ vật Loạn Phách, quạt gió, ho khan, lúc ẩn lúc hiện, sau đó rốt cục vẫn là từ trong phòng chạy ra đến.

Đó chính là chạt vật Niếp Vân Trúc, lúc này bị hun trên mặt một đạo một đạo màu đen dấu, dù cho là hơi lạnh Mùa Xuân, lúc này cũng là đầu đầy mồ hôi. Cầm trên tay một thanh đại bô phiến, chạy đến trên hành lang, buồn bực nhìn lại cái kia bị bụi mù vây quanh nhà bếp, đại khái còn đang suy nghĩ lấy giết thế nào đi vào, quay đầu lúc, nhìn thấy phía trước trên đường Ninh Nghị, hơi hơi dừng sờ.

Ninh Nghị nhìn không được cười rộ lên, sau đó, Niếp Vân Trúc cũng cười rộ lên, ngượng ngùng lấy tay gánh chà chà gương mặt, mồ hôi trong nước, lộ ra một đạo rõ ràng hơn đen xám ấn ký tới.

Nụ cười kia bên trong có chút thẹn thùng ngượng ngùng, nhưng không biết vì cái gì, phối hợp trên gương mặt từng đạo từng đạo Hắc Ấn, lại chỉ là khiến người ta cảm thấy tinh khiết cùng thanh lệ lên... .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

50. Chương 50: Xuân quang bên trong

Buổi xế chiều kỳ thực còn sớm, xe nhỏ còn không có đầy trở về, đại khái là Hồ Đào cùng Nhị Ngu ở bên kia trông coi, Niếp Vân Trúc về tới trước, tìm chút chương mộc trong nhà đốt thành tro, có thể Ninh Nghị tới, thật là là cảm thấy ngoài ý muốn.

Trứng muối ướp gia vị cần hai mươi ngày trở lên thời gian, trước kia dự bị làm cái này buôn bán thời điểm, kỳ thực sớm chuẩn bị tốt một nhóm. Đương nhiên, bởi vì Niếp Vân Trúc trong lòng không chắc, phần lớn số lượng còn có là Ninh Nghị yêu cầu hạ thêm, nhưng hiện tại xem ra, trên thực tế vẫn là thiếu.

Trứng muối khả năng cung không đủ cầu sự tình năng có nói với Ninh Nghị cái đại khái, Ninh Nghị cũng phát biểu một chút cái nhìn, đơn giản là tăng thu

giảm chi, không có gì lạ thường. Biện pháp giải quyết vấn đề bản thân cũng không có cái gì lạ thường, tiết lưu phương diện, cho mỗi cái cửa hàng hạn định một chút đưa đi số lượng, đương nhiên cũng phải theo các phương diện phối hợp tốt, nói tốt hơn lời nói. Ban đầu không có lười biếng, tốc độ làm mà thôi. Máy ngày nay Niếp Văn Trúc đều vô cùng bận rộn, đương nhiên những thứ này bận rộn nàng tại buổi sáng thời điểm cũng không có khả năng theo Ninh Nghị nhiều lời, chỉ là mừng khắp khỏi mà báo cáo thành tích mà thôi.

Ninh Nghị trước đó để cho nàng ướp trứng muối dùng chính là tro chường mộc, lúc này cũng là mỗi ngày làm chút chường mộc trở về đốt, hôm nay những thứ này củi so sánh ẩm ướt, không cần thận làm cho đầy nhà bếp đều là khói. Sau đó Ninh Nghị cùng nàng cùng nhau tiến đi xử lý, làm một hồi lâu mới đưa khói mù này xua tan, bếp nấu bên trong củi ướt rút ra một bộ phận, đẩy lên Tiểu Hỏa chậm rãi đốt. Ninh Nghị ngồi tại bếp nấu nhìn đằng trước lửa cháy thời điểm, Niếp Văn Trúc ở bên cạnh tây mặt và tay, sau đó cầm khăn ướt cho Ninh Nghị để hắt lau mặt, khăn mặt đưa tới lúc, gương mặt hơi nóng, thủ đoạn đều hơi có chút phát run, bất quá trừ chính nàng, người bên ngoài sợ là nhìn không ra.

Trong nhà lâu không đãi khách, khăn mặt cũng chỉ có nàng cùng Hồ Đào, không tốt cầm Hồ Đào cho Ninh Nghị dùng, lúc này cũng chỉ đành lấy chính mình. Hành động này tựa hồ quá phận mập mờ một điểm, trong lòng giống như là thăm dò con chuột con, nhìn lấy Ninh Nghị tùy ý mà chà chà, lại những tay nhận lấy. Trong miệng nói chút lời nhảm chán: "Lập Hằng... Vừa rồi từ nơi đâu tới đây chứ "

"Mới từ Tàn lão bên kia tới." Ninh Nghị ném vào một cây củi, "Vốn chính là theo Khang Hiền đánh cược, vừa rồi khoe khoang một chút, ân, rất có mặt mũi."

"Vậy thì tốt rồi." Ninh Nghị nói lên cái này, Niếp Văn Trúc trong lòng cũng hơi có chút vui sướng, nàng nguyên bản liền lo lắng đánh cược này không đạt được, làm cho đối phương mất mặt, ngược lại nghĩ không ra đạt thành tốc độ lại nhanh như vậy, "Sáng hôm nay, lại có một cửa tiệm muốn đưa trứng muối đi qua, dạng này thì có sáu nhà..."

"Nhanh như vậy..." Ninh Nghị ngẫm lại, "Bất quá đầu kia đường phố phụ cận, có thể bán nổi hẳn là cũng thì cái này mấy nhà đi, về sau có thể duy trì cục diện này, cần phải cũng kém không nhiều..."

Nếu như không cân nhắc khuếch trương đại quy mô, thuận tiện là dựa theo chơi tâm tư tới, có thể duy trì cái này mấy nhà từ lâu cung ứng, cũng đã là Niếp Văn Trúc cùng Hồ Đào cực hạn. Còn khuếch trương không mở rộng đó là chuyện của nàng, Ninh Nghị không muốn ở trên đây xen vào. Niếp Văn Trúc ngẫm lại, ở bên cạnh ngồi xồm xuống, cười nói:

"Quá nhanh, Văn Trúc lập tức đều phản ứng không kịp, nói thực ra, vài ngày trước, một mực lo lắng biết làm Lập Hằng đồ ước."

"A, đồ ước nhưng thật ra là việc nhỏ, nói đùa một dạng, bất quá... Có thể thắng đương nhiên là tốt nhất, Ha-Ha."

"Lão gia từ kia là phò mã gia đâu, thắng trước qua đưa trứng muối thời điểm, trách viện thật lớn, Công Chúa Phủ. Kỳ thực năm trước Lập Hằng giới thiệu lúc ta liền đang suy nghĩ có phải hay không người kia, nghĩ không ra là thật. Lập Hằng cũng thật lợi hại, có thể cùng người kiểu này chuyện trò vui vẻ, còn có thể đánh cược trò đùa."

Lời này cũng không phải là nịnh nọt cái gì. Bất kể nói thế nào, Khang Hiền bức này địa vị người, đều nên Lập Hằng trường bối mới đúng. Nàng trước kia cũng đã gặp không ít, bức này tuổi tác chênh lệch, lẫn nhau gặp nhau, hẳn là chấp con cháu đệ tử chi lễ, coi như trường giả thân thiết, đó cũng là đối với hậu bối thân thiết mà thôi. Thế nhưng là giống như Lập Hằng như vậy tựa hồ đối với ai cũng nhẹ nhõm lấy đúng, thật sự là chưa từng thấy qua. Kỳ thực nghĩ như vậy đến, chính mình sao lại không phải một trong số đó.

"Đánh cờ nhận biết, đại khái không có quá nhiều công danh lợi lộc tâm đi." Ninh Nghị gảy một chút ngọn lửa, "Cũng đều là rõ lý lẽ lão nhân gia, kính hân học vấn, quan điểm, cũng liền đây đủ... Àch, người trước liền nghe nói qua hẳn là ai "

"Tự nhiên là nghe qua, Lập Hằng giới thiệu trước đó, sợ là gặp một lần, hai lần... Nói không chừng là hai lần. Có một năm Bạch Lộ Châu đầu biểu diễn, Minh Công làm là qua, chỉ là có thật nhiều người, thiệp thân cũng không nhớ ra được sở hữu..." Nàng nhớ lại những chuyện kia, sau đó nhẹ giọng cười rộ lên, "Hon nữa lúc ấy chúng bao nhiêu tuổi tài tử ở đây, Hồ Đào a, còn lại nhận biết tỷ muội a, đều chỉ lo nhìn những tài tử đó, chủ khách bữa tiệc đại quan cũng có người nghị luận, bất quá Minh Công tuy nhiên có học vấn, nhưng hẳn là phò mã a, mà lại lại đã già, liền cũng không nhớ được những thứ này, muốn đến Minh Công cũng là không nhớ được Văn Trúc..."

"Ác ác." Ninh Nghị chặt hẹp cười một tiếng, "Thì có lấy nhớ những tài tử đó..."

Như bị người bên ngoài trêu chọc việc này, Niếp Văn Trúc có lẽ sẽ cảm thấy không thoải mái, nhưng lúc này cũng không có tương tự tâm tình, chỉ là mỉm cười: "Là đâu, nữ tử lúc ấy hiền nghệ, tất nhiên là có lấy nhớ chút tài tử. Ha ha, Văn Trúc lúc ấy yêu nhớ chút có tiền, đương nhiên, như thi văn học vấn có thể vào mắt cũng là càng tốt hơn, đề chừng nịnh bợ lấy, trong mỗi ngày tính toán lấy chuộc thân tiền..."

Nàng nói đến đây dừng lại, sau đó nói: "Lập Hằng nhận biết Lý Tàn Lý Đức Tân đi "

"Nhận biết, trước đó nói qua đi, bây giờ đang ở một cái Thư Viện."

"Tào Quan đâu?"

"Nghe nói qua."

"Cái kia... Có Hồng Có Yến Trinh "

Nàng nói ra cái tên này, chú ý nhìn qua Ninh Nghị biểu lộ, Ninh Nghị ngẫm lại: "Cái này là chưa nghe nói qua... Ai vậy."

"Không, cũng là tài tử." Nàng cúi đầu cười cười, "Người không liên hệ."

Có một số việc, Niếp Vân Trúc không có nói với Ninh Nghị, trên thực tế, tại nàng tới nói cũng không thích hợp nói với Ninh Nghị.

Cố Yến Trinh mấy ngày gần đây đều qua quán nhỏ cái kia tìm nàng, nói chút lời nói, người là thành khẩn, nhưng đối với nàng mà nói, lại thật là có chút làm phức tạp. Đặc biệt là một số vấn đề nhỏ cũng diễn sinh mà tới, Cố Yến Trinh đại khái từ Hồ Đào chỗ ấy biết được chính mình còn chưa lấy chồng sự tình, mấy ngày nay đến nay, lại cũng giúp mình kéo trướng muối sinh ý. Sáng hôm nay nhà kia, cũng không phải là như Lập Hằng nói như vậy tại phụ cận đường phố, mà chính là càng địa phương xa một chút, Cố Yến Trinh dùng sức ảnh hưởng gọi bằng hữu hỗ trợ chiếu cố.

Những chuyện này nàng tự nhiên khó mà nói đi ra, sinh ý làm mờ, hảo ý không biết làm sao đây. Cố Yến Trinh bên kia chỉ cho rằng "Người muốn bán trướng muối, ta liền giúp người", nhưng lại không biết nàng kỳ thực nhanh bạn không qua nổi, hồi tưởng Lập Hằng bên này, làm theo chỉ nói "Có cái này mấy nhà liền đầy đủ", để cho nàng cảm thấy có chút âm lòng, thế nhưng không có cách nào hỏi hấn nên như thế nào đem thế cục này khống chế lại. Trong nội tâm nàng vốn có chút phỏng đoán, cảm thấy thị trường mở rộng khả năng theo Lập Hằng có quan hệ, nhưng hiện tại xem ra cũng không phải, chung quy không tốt nói với hấn bây giờ mặt khác có người nam tử đang giúp đỡ, nam tử này là nàng trước kia tại thanh lâu nhận biết...

Có chút quan tâm Lập Hằng ý nghĩ, cuối cùng không nói tốt, dù sao... Làm ăn có thể làm to luôn luôn chuyện tốt, bây giờ bận rộn một số, tiếp xuống đại khái muốn mời người, có lẽ liền để Nhị Ngu người trong nhà giúp đỡ chút cũng tốt... Ai, nguyên bản không nghĩ tới có thể đến một bước này, nàng nguyên lai hướng tới, có lẽ chỉ là loại kia mỗi ngày canh giữ ở xe nhỏ một bên kiểm lời kiểm lời sinh hoạt phong phú thời gian mà thôi...

Nàng không nói, Ninh Nghị cũng không có khả năng biết những thứ này, hấn thấy, trướng muối làm ăn này đối với Niếp Vân Trúc tới nói, đã hướng tới bão hòa, cũng nói với Lý Tần qua, để những bằng hữu kia của hấn không cần làm tiếp nữa. Lý Tần hai ngày trước hỏi qua hấn một câu: "Lập Hằng theo cái kia trướng muối bán hàng rong là quan hệ như thế nào." Ninh Nghị cũng chỉ đáp là người bằng hữu, đối phương liền chưa từng hỏi lại, hấn cũng không phát hiện được nhiều ít không ổn tới.

Một phương diện khác, hai ngày trước Cố Yến Trinh làm theo tìm Lý Tần hỏi qua việc này. Khi đó Cố Yến Trinh Tâm Như day rối, khí thế hung hung, Lý Tần biết đại khái trướng muối quán nhỏ chủ nhân chính là Cố Yến Trinh đi vắng ưa thích nữ tử về sau, cũng không đem tên Ninh Nghị nói ra. Hấn là người tâm tư kín đáo, Ninh Nghị vốn là Tô Phủ người ở rể, hấn không có khả năng cùng cái kia Vân Trúc cô nương có cái gì mập mờ đương nhiên mặc kệ có hay không, để người ta biết việc này luôn luôn không tốt, vô luận là tình hình thực tế vẫn là lời đồn, đều là tối kỵ. Sau đó chỉ nói là một bằng hữu trò chơi cừ chi, đồng thời nhắc nhở Cố Yến Trinh cái kia Vân Trúc cô nương khả năng cũng không lấy chồng, Cố Yến Trinh về sau hướng Hồ Đào xác định điểm ấy, cũng thì không tra cứu thêm nữa.

Kỳ thực đối với Ninh Nghị tới nói, Niếp Vân Trúc bên này trướng muối chỉ là một ít sự tình, mỗi sáng sớm chạy bộ lúc tâm sự, chiếm dụng thời gian cũng không nhiều. Những thứ này cũng không phải là hấn sinh hoạt trọng tâm.

Trên buổi trưa cho bọn nhỏ lên lớp, lúc xế chiều, hấn thì tại Dự Sơn Thư Viện phụ cận thuê cái nhà, nếu như không đi Tàn lão cùng Niếp Vân Trúc bên kia trên thực tế qua cũng ít hấn liền ở chỗ này bắt đầu một số công nghiệp hoá chất nghiên cứu, hấn bây giờ có là một số cổ văn bản công nghiệp hoá chất sách, những thứ này công nghiệp hoá chất sách đối với rất nhiều hiện tượng có ghi chép, tuy cùng hiện đại hóa công thể hệ lý luận không liên quan, nhưng ít ra có thể cho lúc đầu nghiên cứu chỉ rõ ràng phương hướng.

Trừ cùng loại 《Mộng Khê Bút Đàm》một loại sách, hấn làm một số cơ bản thiết giá tử, dùng làm ống nghiệm gốm sứ bình, làm nóng trang bị làm theo dùng ngọn đèn, ngoài ra còn có các loại kim loại, làm bằng gỗ, gốm chế bình bình lọ lọ, sau đó mua sắm các loại có thể tìm tới công nghiệp hoá chất nguyên liệu. Nói thực ra bây giờ Võ Triều cũng có một chút đại xưởng nhỏ sinh ý liên quan đến công nghiệp hoá chất phản ứng, bất quá hấn trước mắt trạng thái nhìn, có lẽ càng giống là luyện đan, mà cũng không phải là những nhà xưởng đó kỹ thuật nghiên cứu.

kiếp trước Hóa Học chương trình học sớm đã trả cho lão sư, bởi vì khi đó đọc lướt qua sản nghiệp khá nhiều, có phản ứng quan hệ còn có thể nhớ kỹ, nhưng đều đã không được hệ thống, giống như là chơi game lúc phân mảnh khoa học kỹ thuật. Cổ văn trên sách một số công nghiệp hoá chất ghi chép có thể gọi lên một bộ phận trí nhớ, có chút ít còn hơn không mà thôi. Hấn phải có cái đơn giản bắt đầu, trước mắt chỉ có thể là tùy ý tổ hợp nhìn phản ứng, thí dụ như đem sắt rỉ để vào cường trong nước làm nóng, khử trừ rỉ sắt, liền đem hiện tượng này tại sách nhỏ trên nhớ kỹ. Sau đó đại khái nhớ lại một số vận vật lý luận, thí dụ như gỉ sắt là dễ dàng bị oxi hoá, đây là biết đến, về phản nghịch chuyển quá trình này tính là cái gì, vậy liền toàn quên, công thức hoá học cũng không nhớ rõ, hấn bây giờ chỉ có thể nhớ lại một cái Hóa Học khái niệm liền hướng sách nhỏ trên nhớ một cái, sau đó chậm rãi phối.

Hóa Học đây, đầu tiên là hướng A xít, a-xít ni-tric những thứ này Axit mạnh loại vật chất phương hướng đi, bởi vì phản ứng mãnh liệt, cũng dễ dàng bị quan trắc, đương nhiên trọng yếu nhất chính là cẩn thận, miễn cho xảy ra vấn đề đem chính mình cho góp đi vào. Vượt mức quy định kỹ thuật hấn kỳ thực cũng nắm giữ mấy cái, trước mắt nếu như cần, Hoà Dược có thể phối xuất ra, công nghiệp rượu còn hoặc là độ cao tửu cũng có thể chế, phương pháp chưng cất dù sao cũng là đơn giản, qua một thời gian ngắn muốn đem đèn cồn lấy ra, tuy nhiên đèn cồn vì cái gì so ngọn đèn tốt lý do hấn cũng không rõ ràng, đại khái là không khó... Rất nhiều đại hình hóa công sản nghiệp hình dáng cũng không phải không hiểu, nhưng nguyên bộ kỹ thuật theo không kịp, đương nhiên cũng có không thể nào ý tứ, Thổ Pháp Luyện Cương thì tương đối đơn giản, đặt ở hiện đại là làm ầu, nơi này thì không có vấn đề, hấn đại khái nhớ lại, về sau có cần phải lúc lại nói.

Lúc đầu tìm tòi những thứ này phản ứng hóa học luôn luôn so sánh nhàm chán, đa số thời điểm, chính mình cũng không biết đốt đi ra chính là cái gì. Tiểu Thiên thường thường đi theo hấn, hấn trong phòng làm thí nghiệm, Tiểu Thiên liền ở dưới mái hiên nhàm chán đi tới đi lui, ngẫu nhiên cũng nói với Ninh Nghị: "Cô gia chẳng lẽ là muốn Luyện Đan Dược sao" tiểu nha đầu có đôi khi tưởng tượng lấy cô gia biết bỗng nhiên bay đi, nâng cầm lên ngồi ở dưới mái hiên thời điểm, lung lay vấy ngồi tại trên lan can thời điểm, nghĩ như vậy, nghe cô gia ở bên trong thuận miệng nói chút gọi là 《Tây Du Ký》hoặc là 《Phong Thần Diễn Nghĩa》cổ sự, liền có chút bận tâm, lại có chút ước mơ.

Đương nhiên, cô gia phần lớn thời gian cho cảm giác của nàng, vẫn là đáng tin cùng an tâm, nhưng đối với tiểu cô nương tới nói, lẳng mạn nha, liền là vật như vậy. Bởi vậy liền tại nhàn hạ thời điểm, nghe cô gia thanh âm, trong lòng nho nhỏ ảo tưởng một phen, nếu là cô gia đột nhiên bay đi, chính mình nhất

định phải khóc a khóc a khóc khóc thật lâu, cần phải là cô gia chịu đựng chính mình đi đây... Trong lòng có chút vui vẻ. Lại nghĩ, cái kia cô gia cũng phải đem tiểu thư đi mới được... Nàng ngồi ở đằng kia ngẫu nhiên phì cười ngẫu nhiên cười cười, len lén liếc mắt nhìn cái kia cửa phòng, nói với chính mình không thể lại muốn những chuyện này, sau đó lặng lẽ đi vào, khả ái xuất hiện tại cô gia trước mặt: "Cô gia, có Tiểu Thiên có thể làm sự tình sao "

"Đi ra ngoài." Nam tử mang theo khẩu trang, ước lượng cổ quái bại.

"A..."

Tiểu Thiên xám xịt mà đi ra ngoài. Cảnh xuân tươi đẹp, oanh dài, tiểu nha hoàn ôm hai đầu gối tựa tại mái hiên một bên, ngửa đầu muốn chính mình cần thận sự tình, đình viện nở rộ thưa thớt hoa đại bên trong, không nói ra được cô đơn tịch mịch.

Trong phòng, Ninh Nghị nhìn xem bên cạnh cửa sổ, khe nhủ mảy, đã sớm để cho nàng cẩn thận, bây giờ công nghiệp hoá chất hệ thống tuy nhiên không thuần, nhưng trong phòng ẩn nấp hoặc hơi độc vật chất vẫn phải có, tuy nói tiểu nha đầu bình thường làm việc lành lợi, nhưng những chuyện này, vẫn không thể để cho nàng đến đụng. Sau đó mở miệng nói tiếp chính mình nhớ được lên thần thoại, chỉ chốc lát sau, tiểu nha đầu cũng liền cao hứng trở lại: "Cô gia cô gia, Tiểu Thiên hôm qua theo tiểu thư tại tửu lâu cũng nghe cái cổ sự đây..."

Sau đó kỳ kỳ tra tra bắt đầu nói đến. Không lâu sau đó Ninh Nghị từ trong phòng đi ra, Tiểu Thiên tâm tình cũng thì càng cao hứng hơn lên, hai người trò chuyện, như ngày thường đồng dạng dọc theo đường hướng về nhà phương hướng đi đến. Cô gia cũng khoảng chừng trong phòng này thời điểm, là có vẻ hơi xa cách, ngẫu nhiên nhớ tới, tại trời chiều ánh chiều tà giữa quay đầu lại hướng cái kia chán ghét nhà làm cái mặt quỷ.

Trừ Tiểu Thiên, phần lớn thời giờ, Ninh Nghị xã giao sinh hoạt, vẫn là tại cùng Tô Đan Nhi ở giữa bày ra, tại trước mắt cái niên đại này bối cảnh hạ, hai người ở chung hình thức, kỳ thực có chút cổ quái..

*

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

51. Chương 51: Kỳ quái ở chung

Từ khi cửa ải cuối năm qua đi, Ninh Nghị cùng Tô Đan Nhi ở giữa ở chung hình thức đã kinh biến đến mức càng ngày càng tự nhiên. Đương nhiên, nơi này tự nhiên cũng không phải là cái niên đại này "Phu thê" dạng này hình thức, mà vẹn vẹn "Hai cái quái nhân" ở chung hình thức mà thôi.

Năm trước ngả bài về sau, Tô Đan Nhi lần thứ nhất vì vị trí của mình tìm tới thăng bằng, tâm lý an tâm về sau, rất nhiều sự tình cũng liền dễ dàng hơn. Dĩ vãng muốn hao tâm tổn trí phí sức duy trì "nhà" hình thức, bây giờ không cần như thế tận lực; dĩ vãng cũng nên tại trên bàn cơm chủ động tìm kiếm đề tài, cân nhắc nào là có thể nói, nào biết là đối phương cảm thấy hứng thú, nào lại cần tránh miễn cho gây nên đối phương bất khoái, nói chuyện làm ăn cảm giác cũng giống như, bây giờ tự nhiên cũng không cần dạng này, nhưng đề tài đảo ngược mà nhiều lên, cần bản không cần tận lực qua tìm, tùy tiện nói cái gì, cũng là cảm thấy thú vị.

Tuy nhiên Ninh Nghị mỗi ngày sáng sớm đều sẽ ra ngoài chạy bộ, nhưng phu thê hai người thường thường vẫn là biết trong nhà ăn sáng xong mới đi ra ngoài, phương hướng cũng không giống nhau, Tô Đan Nhi ngồi xe ngựa, Ninh Nghị thì là quần áo nhẹ đi bộ. Tiểu Thiên tại lúc này bình thường đứng trước hai lựa chọn, theo tiểu thư vẫn là theo cô gia, đương nhiên nàng cũng có thể ở nhà giữa, nhưng còn lại hai lựa chọn hiển nhiên càng hữu dụng, theo cô gia đi qua, không có việc gì làm, nhưng có thể nghe cô gia giảng bài, nghe chút cổ sự, mỗi lần nghe cô gia tùy ý mà nói tới nói lui, làm người say mê, nàng thì sẽ nghĩ đến cô gia thật sự là tốt uyên bác. . .

Đương nhiên, đoạn thời gian gần nhất, Tô Đan Nhi là tương đối bận rộn, đầu xuân thời điểm đều là như thế này, sau đó Tiểu Thiên vẫn là theo lựa chọn theo tiểu thư qua, phía trước nói qua, nàng tuy nhiên đội Ninh Nghị cùng Tô Đan Nhi thuần chân chất phác, nhưng thiết lập sự tình đến lại là tương đương có thể dựa vào, nàng mỗi ngày phụ trách cũng không chỉ là thân mật mà phục thị một chút người liên lụy, có một lần Ninh Nghị thì từng gặp nàng thờ phỉ phò huân người đáng vẻ, cau mày hết sức chăm chú, quả thực hung hãn, một bên huân còn có một bên vạch trong đó mấy người lục đục với nhau lẫn nhau nín thở sự tình đến: "Người đừng cho là ta không nhìn thấy!" Bù đắp phương pháp an bài tốt, lại nói vài lời, trong tay khua tay một thanh đoàn xích điểm điểm điểm điểm quả thực muốn đánh người, sau đó mới nhìn cái kia đoàn xích sừng sò, vuốt vuốt mái tóc "Bỉ, tiểu thư muốn thước đo. . ." Vừa nghiêng đầu, "Còn không mau qua!" Đuổi mọi người về sau, quay người phốc phốc phốc tranh thủ thời gian chạy, Ninh Nghị ở phía sau cười không ngừng. Nàng là bị xem như nhân viên quản lý đèn bồi đường, đương nhiên, hai cái này cũng không xung đột, đều là nàng tính tình bên trong một bộ phận.

Ninh Nghị lại ở giữa trưa hoặc là buổi chiều về đến nhà, có khi cùng Tiểu Thiên cùng một chỗ, bởi vì Tiểu Thiên lại ở giữa trưa tan học trước đó chạy đi tìm hân, như Tiểu Thiên không có đi qua, tất nhiên là một mình hân. Tô Đan Nhi qua giữa trưa làm theo hơn phân nửa đã trở về, có khi tại gian phòng, có khi ở phòng khách, cũng có lúc ngồi trong sân trong lương đình. Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi có khi theo, có khi cũng sẽ không thấy, các nàng cũng phải đi xử lý một số đại trong phòng bọn hạ nhân việc vặt.

Tô Đàm Nhi đang suy nghĩ chuyện gì thời điểm ưa thích cắn tay của mình, có đôi khi cắn quyền đầu, có đôi khi nhẹ nhàng cắn ngón tay, phần lớn là lúc không người mới sẽ lộ ra thần thái. Có một ngày chàng vạng tối Ninh Nghị trở về, trời chiều ánh chiều tà, Tô Đàm Nhi ăn mặc màu vàng nhạt vấy ngồi tại trong lương đình nhìn một cái võ, trắng nõn hàm răng nhẹ nhàng gặm nuốt lấy ngón cái đầu ngón tay, ngẫu nhiên lật qua một trang. Ninh Nghị đi qua, đứng một lúc đang muốn chào hỏi, Tô Đàm Nhi bỗng nhiên quay đầu, vẫn như cũ là cắn đầu ngón tay, hai mắt thật to cùng Ninh Nghị nhìn nhau một lát, có chút ngây thơ vô tội cảm giác, sau đó lại quay trở lại, lặng yên tiếp tục xem sổ sách.

Ninh Nghị gặp nàng không để ý chính mình, nhún nhún vai có chút không thú vị đi mở, nghĩ thầm nữ nhân này thật bình tĩnh, đi ra không xa, Tô Đàm Nhi ở sau lưng quát lên: "Tướng công! Người hù chết ta!" Quay đầu lại lúc, Tô Đàm Nhi chính tức giận bộ dáng nhìn sang, lấy tay vỗ nhẹ tim. Sau một lát, Ninh Nghị không nói gì hàng via hề buông tay, Tô Đàm Nhi cũng tức giận bật cười.

Từ về đến nhà, đến com nước xong xuôi, buổi chiều tiêu khiển, đến sau cùng đi ngủ, tất cả mọi người là tập hợp một chỗ, nói chuyện nói chuyện phiếm, đàm cái này đàm cái kia. Có đôi khi, Ninh Nghị sẽ cảm thấy Tô Đàm Nhi cùng mình trước kia có chút cùng loại, đương nhiên gặp phải cụ thể vấn đề sẽ khác nhau, tâm tình, mê vông cũng không giống nhau. Có đôi khi hắn nghĩ, Tô Đàm Nhi gặp phải vấn đề có lẽ so với chính mình càng khác nghiệt, nàng là nữ nhân, nếu như Tô gia có một người nam tử càng thông minh có năng lực hơn một điểm, sự tình biết rất đơn giản, nếu như nàng dẫn một điểm, sự tình cũng sẽ rất đơn giản, hết lần này tới lần khác nàng ở vào cái này kẻ hở ở giữa, sau đó cũng chỉ có thể hướng về phía trước, vẫn phải không phải đối mặt bởi vì chính mình nữ tính thân phận mà gặp phải vấn đề.

Có đôi khi bọn họ lại ở lầu hai cái kia cây cột một bên "Xảo ngộ" một lần. Đại khái cách mỗi mấy cái ngày, cùng nhau xem nhìn toàn bộ Tô gia đại trạch phong cảnh. Tô Đàm Nhi sẽ nói chút loạn thất bát tao sự tình, có chút là không thể đối với người khác trước mặt nói, coi như tại Thiên nhi, Quyên Nhi các nàng trước mặt nói cũng không dễ, người nếu là không có ý nghĩa, hoặc là nàng tại trên phương diện làm ăn một số dự định, một số đặc ý tiểu tính toán, cũng có chuyện Nhà chuyện Cửa, có cái Đường ca mới vừa ở nàng nơi này lừa bịp mấy cái trăm lạng bạc rỗng, nói trông thấy một dạng tốt đồ sứ, mua giá cả khẳng định có tăng, Tô Đàm Nhi cười híp mắt trả thù lao, quay đầu lên nói với Ninh Nghị tên kia ở bên ngoài đường nữ nhân, cắn ngón tay nói: "Về sau có thể uy hiếp hắn, bằng không thì nói cho tàu tàu, để tàu tàu qua nào. . ."

Tô Đàm Nhi rất thông minh, tại buôn bán trên cũng rất có thiên phú, nhưng dù sao chỉ là mười chín tuổi, gặp phải áp lực, hứa lâu dài không chỗ qua tở, Ninh Nghị có lẽ là một cái duy nhất có thể cho nàng lấy giảm sức ép không gian đối tượng. Dưới cái nhìn của nàng chính mình nói đồ vật, cái này tương công hiệu một bộ phận, nhưng chưa hẳn toàn năng hiểu rõ, Ninh Nghị có đôi khi cũng nói vài lời nàng không hiểu đồ vật, nàng thì như thế nghe, thời khắc như vậy, coi như Ninh Nghị nói chuyện dùng từ lại cô quái, nói đồ vật lại không thể lý giải, nàng cũng sẽ không cảm thấy hiếm lạ.

Có kiện sự tình là hơi đặc biệt, có lẽ là lần đầu tiên cùng một chỗ nói chuyện trời đất cho nàng một khóa trứng muối, lần thứ hai trò chuyện xong, Tô Đàm Nhi có chút muốn nói lại thôi, sau đó hỏi: "Tướng công không có mang thức ăn sao" sau đó nói, "Lần sau mang một ít ăn a."

Sau đó cho nàng thăm dò ăn chút gì, một bọc nhỏ đường. Đậu phộng, mứt táo loại hình, Tô gia không thiếu tiền, cung cấp những vật này không có áp lực gì, cũng có mùa này đã rất khó ăn vào Lê. Có một lần Ninh Nghị thuận tay cầm một chiếc bánh lớn, cuối đông xuân sơ, khí trời lạnh, công đến theo thịt bò khô một dạng. Tô Đàm Nhi cũng không để ý, cầm tại bên miệng chậm rãi xé, ăn xong vừa lòng thỏa ý. Sau đó mới nói: "Tướng công cô ý a."

Tới tháng hai, đề tài liền càng thêm tùy ý, bọn họ thoát nhìn như là thời đại này rất kỳ quái bằng hữu, một cái buôn bán, một cái làm điểm ly kinh bạn đạo tiêu phát minh. Có một lần Tô Đàm Nhi hỏi Ninh Nghị: "Tướng công là sao xưa nay không qua những thanh lâu đó chi địa, phở phở những tài tử đó mời đâu?"

Ninh Nghị nhún nhún vai: "Cơ hội hai bài từ, không của được cô nàng a. . ."

Tô Đàm Nhi ở nơi đó nghĩ rất lâu mới đại khái lý giải câu nói này, bật cười: "Dùng tiền nên các nàng nha, những đường đệ đó biểu đệ a, mỗi lần từ Đàm Nhi nơi này lừa bịp hơn vài chục hai, vào xem cũng tận là chút có danh tiếng. Tướng công cầm lên mấy trăm lạng, lại thêm tài danh, cái gì Khởi Lan a, Lục Thái Thái các nàng a, gặp được vài lần nghĩ là không quá mức vấn đề. . . Đúng, Nguyên Tịch về sau, ngược lại nghe người ta nói cái kia Khởi Lan cô nương đối với tướng công có chút cảm mến đâu, có mấy ngày ban đêm, hàng đêm ngâm xướng tướng công Thanh Ngọc Án, tiếng đàn uyển chuyển thể tuyệt cái gì, nói không chừng a, tướng công còn có thể cùng với nàng thành cái gì giai thoại. . ."

Nàng chuyển liếc trông mắt liếc một cái Ninh Nghị, Ninh Nghị ngẩng lại, gật gật đầu: "Có loại sự tình này vậy ta đêm mai đi một chuyến tốt. . . Người ta dù sao cũng không dễ dàng. . ."

Tô Đàm Nhi đêm nay ăn chính là đậu tằm, ánh mắt lạnh lùng liếc hắn, sau đó kéo kẹt kẹt mà cắn nửa ngày, sau đó ngậm nga cười: "Cái kia tướng công liền dẫn trên Tiểu Thiên cùng nhau đi đi."

Ninh Nghị bên người không thiếu tiền, chủ yếu bởi vì một mực có thể theo Tiểu Thiên muốn, hắn dùng không nhiều, Tô Đàm Nhi cũng không với những chuyện này có ý kiến gì. Bất quá coi như Tiểu Thiên nhu thuận, như Ninh Nghị thật chạy tới, Tiểu Thiên biết đứng tại một bên nào có thể nghĩ, coi như mặt ngoài cái gì cũng không nói, khẳng định cũng sẽ làm âm chiêu hạ ngáng chân. Lúc này thở dài một hơi: "Chỉ hạng đàn bà và tiểu nhân là khó dạy. . . Người nữ nhân này khẩu phật tâm xà, không có chút nào thành thật. Đậu tằm đưa ta, không cho phép ăn!"

Tô Đàm Nhi cầm cái túi nhỏ bất chợt tới thối lui một bước, cười đến giống con hồ ly: "Đàm Nhi buôn bán đã nhiều năm, chưa từng nghe qua thương nhân thật có thành thật, tướng công liền đàm đương đi."

Tháng hai ngay tại loại này đối với Ninh Nghị mà nói bình thường không có gì thời kỳ đi qua, học sinh, Niếp Vân Trúc, Tiểu Thiên, Tô Đàm Nhi, công nghiệp hoá chất, có khi cũng theo Tần lão, Khang lão chạm mặt, vài câu chuyện phiếm, có khi từ cách khác giải một chút Tống Hiến, Vũ Liệt quân tình huống. Hắn hồi ức nữ tử từ kia vô công, bất quá nữ thích khách kia cũng đã ở Nguyên Tịch về sau, biến mất mờ mịt.

Đầu tháng ba, Tô gia sinh ý cũng vội vàng, bất quá Tô Đàm Nhi vẫn là trống đi một ngày, cùng Ninh Nghị, ba tên nha hoàn cùng nhau đi Giang Ninh ngoài

thành đạo chơi ngoại thành. Ngày nọ buổi chiều trở về, qua Trà Lâu uống trà, trong lúc vô tình lại nghe được sát vách có mấy cái học sinh ăn mặc người đang đàm luận trúng muối, nói là bây giờ kinh doanh cái kia trúng muối nữ tử là tài nghệ song tuyệt giai nhân, bất quá chỉ nguyện hai tay nuôi sống chính mình, nghiên cứu ra trúng muối chế pháp, một vị tài tử ngưỡng mộ tâm tính, vốn đã truy cầu mấy năm, lúc này lược thi tiểu kê, không đến nửa tháng liền vì cái kia những thứ mới lạ mở ra nguồn tiêu thụ vô tận....

Trên thực tế bây giờ Niếp Vân Trúc tuy nhiên cũng vội vàng, nhưng muốn nói trúng muối danh khí truyền ra rất xa vậy cũng không có khả năng. Lúc này mấy người đàm luận cái kia "Lược thi tiểu kê", đúng là mình để Lý Tần hỗ trợ tìm người làm bày sự tình. Trong lòng buồn cười, không biết Lý Tần làm sao vì chuyện này theo Niếp Vân Trúc dính líu quan hệ, còn có truy cầu mấy năm cái gì, hành sự quá không cẩn thận, cái này Lý Tần thế nhưng là tự rước lấy họa. Bất quá lại nghe một lát, mới phát hiện sự tình cũng không phải là như thế.

"Cái này Cổ Hồng Cổ Yến Trinh mấy năm trước liền đã nổi danh Giang Ninh, lần này từ Đông Kinh trở về, chính là vì nữ tử này, hẳn bây giờ đã có công danh trên người, đối nó vẫn mỗi tình thâm thiết, thực là khó được. . ."

"Thủ pháp dùng cũng khéo diệu, bất quá số ngày, lợi dụng đem vấn đề giải quyết. . . Tài tử giai nhân, đợi một thời gian, tất thành giai thoại."

"Tại hạ lại cảm thấy không phải vậy, nữ tử kia xuất đầu lộ diện, lo liệu cái này các loại làm ăn, thật không phải lương phôi. . ."

Nghe được một trận, mới phát giác những người này thảo luận đều là tên kia gọi Cổ Hồng Cổ Yến Trinh nam tử, hồi tưởng lại Niếp Vân Trúc vài ngày trước tựa hồ có chút hàm nghĩa vấn đề, ngược lại là nghĩ đến một ít chuyện, không khỏi lắc đầu cười cười.

Ngày thứ hai trời chưa sáng, đến tiểu lâu kia trước đó lúc, Niếp Vân Trúc chính như thường ngày đồng dạng ngồi ở kia trên bậc thang chờ hán, hán tới, lộ ra một cái cùng ngày bình thường không khác nụ cười, Ninh Nghị nhìn nàng một hồi, hơi hơi xoa xoa cái trán: "Gần nhất rất mệt mỏi"

"Ách" Niếp Vân Trúc sững sờ, sau đó, có chút mê hoặc mà lắc đầu.

Ninh Nghị ở bên cạnh ngồi xuống, cân nhắc từ ngữ: "Vị cái gì. . . Không có theo cái kia Cổ Yến Trinh mình nói một chút, để hán. . . Đem sự tình dừng lại"

Trong bóng tối gió sớm mang theo hàn ý, lầu nhỏ trước lâm vào một mảnh trầm mặc bên trong. Một lát sau, Niếp Vân Trúc thanh âm truyền tới từ phía bên cạnh: "Lập Hằng. . . Sao lại thế. . . Lập Hằng. . . Vì cái gì. . . Hỏi cái này. . ."

"Ách, ta chính là nghe nói. . . Cái kia Cổ Yến Trinh. . ." Ninh Nghị buông buông tay, không biết nên làm sao biểu đạt.

"Ta. . . Ta, ta theo cái kia Cổ Yến Trinh không quan hệ. . . Bọn họ nói mò. . . Lập Hằng. . . Ách. . . Ta. . ."

Niếp Vân Trúc thanh âm tựa hồ có chút không đúng, Ninh Nghị quay đầu trông đi qua, trong bóng tối chỉ có một bên trong phòng truyền đến quang mang, trong ánh sáng nữ tử biểu lộ tựa hồ có chút phân uất, muốn muốn cường điệu thứ gì lại lại có chút bất không được trọng điểm bộ dáng. Ninh Nghị nhìn nửa ngày, cảm thấy khó có thể lý giải được, chậm rãi nói ra: "Ừm, ta biết. . ."

Niếp Vân Trúc liếc nhìn hán, cau mày quả thực là muốn khóc lên đáng vẽ, nhưng sau đó vẫn là hít sâu một hơi, ánh mắt nghiêm túc nhìn về phía Ninh Nghị, mở miệng cường điệu, từng chữ nói ra.

"Ta theo cái kia Cổ Yến Trinh, không có quan hệ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

52. Chương 52: Nảy sinh

"Ta theo cái kia Cổ Yến Trinh, không có quan hệ."

Trong bóng tối chỉ có một bên trong phòng truyền đến quang mang, Tần Hoài Hà tiếng nước chảy theo gió âm thanh truyền tới, Dạ Vụ như núi. Ninh Nghị nhìn nàng kia biểu lộ, lần này mới lắng không sai gặt đầu.

"Ừm, biết." Trôi qua một lát, lại ngẫm lại, "Vậy ngươi cùng hán đến cùng quan hệ thế nào a"

Niếp Vân Trúc nguyên bản biểu lộ còn có mang theo nghiêm túc, nghe câu nói này, biểu hiện trên mặt phức tạp, tựa hồ là giấy dựa lấy muốn đem chăm chú cường điệu biểu lộ tiếp tục kéo dài, thì như thế kéo căng vài giây đồng hồ, rốt cục nhìn không được phớt bạt cười.

"Trước kia tại Kim Phong Lâu người quen biết."

Nàng nhìn xem Ninh Nghị, không biết vì cái gì, vừa rồi Ninh Nghị hỏi Cố Yến Trinh, trong nội tâm nàng đột nhiên có chút khẩn trương. Không biết đối phương nghe được cái gì lời nói, trong lòng là nghĩ như thế nào, nỗ lực qua muốn như thế nào thẳng thắn mới tốt nhất. Lúc này nhưng cũng bởi vì đối phương câu này, nàng lại nói ra lúc, trong lòng không ngờ là một điểm gọn sóng đều không mang theo, vân đạm phong khinh như là trước đó đại gia tại trước lâu nói chuyện trời đất một dạng, Ninh Nghị đón đến: "Trước mấy ngày nghe người nói lên, là rất tài tử nổi danh đi "

"Lập Hằng chưa từng nghe qua, ta mới phát giác được kỳ quái đây."

"Quên." Ninh Nghị lắc đầu, "Vậy làm sao bây giờ "

"Ta cũng không biết a, đã muốn cho Nhị Ngưu bên kia mấy cái thân thích đến giúp đỡ, nhưng tạm thời còn không có nghĩ kỹ." Niếp Vân Trúc nâng cằm lên, cũng có chút buồn rầu, "Nguyên bản đầu, sẽ làm sự tình cũng không nhiều. Muốn làm chiếc xe nhỏ, bán điểm bánh rán, chứng minh chính mình không là hoàn toàn vô dụng cũng liền thôi, đối với cái kia trứng muối nguyên cũng là nghĩ như vậy, cũng coi là muốn bán hơn thật lâu mới có người ưa thích, ai ngờ cũng là vài ngày như vậy, vậy mà bán đi nhiều như vậy qua, làm cũng làm không đến, quá nhanh. . . Ân, ta là thật cao hứng rồi , có thể sau phải làm gì, trước đó thật sự là không nghĩ tới. Lập Hằng người cứ nói đi "

"Trứng muối. . . Người muốn tiếp tục làm tiếp sao "

"Nguyên bản liền không biết làm sinh ý a, nguyên có chỉ tính toán mở sạp hàng nhỏ. . ." Tự mình biết mình, Niếp Vân Trúc tại Kim Phong Lâu nhiều năm như vậy, chánh thức thành công thương nhân cũng đã gặp không ít. Làm ăn, bán đồ, có lợi nhuận thì có phong hiểm, có một số việc không phải tâm tính của nàng có thể tùy tiện làm cho rõ ràng, bất quá: "Đột nhiên sinh ý tốt như vậy, bày ở trước mắt làm không. . . Lại cảm thấy quá đáng tiếc. . ."

"Tiếp xuống sự tình sẽ trở nên có chút phiền phức."

"Ừ"

"Trứng muối biết bán được càng nhiều, người biết mời một ít người, lúc đầu một hai tháng, lượng tiêu thụ biết mở rộng, đặc biệt là. . . Tại Khang Hiền cũng trong nhà trên yến tiệc tuyên truyền một phen về sau, phi thúy trứng, phú quý trứng. . . Cung không đủ cầu, người sẽ tiếp tục khuếch trương đại quy mô, mới đồ vật đều là như thế này. . ."

Ninh Nghị cảm nhánh cây, một bên tùy ý nói, một bên trên mặt đất họa đến vẽ qua: "Lúc này người biết phát hiện mình khuyết thiếu quản lý kinh nghiệm, vốn là dùng một số hơi quen một điểm người, thí dụ như Nhị Ngưu thân thích, bằng hữu biến thành xưởng nhỏ, các loại va va chạm chạm sẽ bắt đầu xuất hiện. Sau đó một bên khác, trứng muối bắt đầu có người phỏng chế, ba tháng, không sai biệt lắm liền có thể đi ra, có lẽ còn có hơi sớm một chút, nếu như giữ bí mật nghiêm ngặt, cũng kéo không đến bốn tháng về sau. . ."

"Trứng muối quá trình bản thân kỹ thuật hàm lượng không cao, người mỗi ngày kéo củi khô trở về đốt, mua vôi phấn, những chuyện này người có quyết tâm tra một cái liền có thể tra được. Hiện tại ra điểm danh, lại là cung không đủ cầu trạng thái, mấy cái từ lâu phạm vi bên trong bắt đầu truyền ra, nói không chừng liền đã có người để mắt tới đến, người bán trứng muối, phía trên có hay không rửa sạch sẽ bùn phấn dấu vết, đối phương cần làm trứng vịt muối phương pháp làm thí nghiệm, vấn đề không lớn. Mà nếu như khuếch trương đại quy mô làm cái xưởng nhỏ, bại lộ cách làm, cũng là càng thêm sự tình đơn giản."

"Sau đó thì đơn giản, giá cả chiến, sẽ làm người càng ngày càng nhiều, bọn họ sẽ còn làm ra một số mới phương pháp ăn đến, 20 văn bán không đi lên, người chỉ có thể xuống giá, bọn họ cũng hạ giá, càng nhiều người sẽ làm, đến sau cùng, bán trứng muối cũng liền theo bán Bánh nướng không sai biệt lắm. . . Ách. . ."

Ninh Nghị nói, quay đầu trông đi qua, Niếp Vân Trúc cũng chính nàng cảm lên quay đầu nhìn sang, trong mắt giống như là có chút ý cười. Ninh Nghị bĩu môi, cảm nhánh cây chỉ nàng một chút: "Đến lúc đó, người biết thu đến đã kích."

Niếp Vân Trúc nghĩ tới là những chuyện khác: "Kỳ thực Lập Hằng tại những sự tình này trên rất lợi hại, đúng không "

"Ừm nào sự tình "

"Làm ăn."

Ninh Nghị trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ta là rất biết làm ăn lão yêu quái chuyển kiếp, chẳng lẽ cũng phải nói cho người sao "

Niếp Vân Trúc hé miệng cười khê, sau đó phủ phủ bên tai sợi tóc: "Kỳ thực ta vẫn muốn hỏi, trứng muối bỗng nhiên có thể bán ra qua nhiều như vậy, theo Lập Hằng có quan hệ sao "

"Đánh cược, dù sao cũng phải làm chút sự tình, không tốt chờ lấy thua đi." Ninh Nghị cười rộ lên, "Lúc đầu đúng là ta ý nghĩ, hiện tại xem ra ra chút ngoài ý muốn, biến khéo thành vụng, cũng cho người gia tăng gánh vác. Sớm biết chỉ là xin chút người rảnh rỗi, chạm đến là thôi liền tốt, kỳ thực bởi vì đoán chừng đến người làm không nhiều như vậy, ta còn có cố ý để Khang lão dừng ở phò mã phủ thượng loạn làm tuyên dương. . ."

"Nguyên lai thật là như thế này a." Nàng thì thảo nói cái này, khóe miệng tiết ra mỉm cười, "Lập Hằng tìm người giúp "

Ninh Nghị gật gật đầu.

"Nhưng Lập Hằng . . Không phải không nhận biết Cổ Yến Trinh sao "

"Buổi sáng hôm đó gặp gỡ Lý Tàn, thuận miệng xách việc này, hẳn nói có mấy cái bằng hữu dù sao nhàm chán , có thể hỗ trợ, muốn đến là chút tài tử loại hình. Ta không biết, cái kia Cổ Yến Trinh có lẽ thì ở trong đó đi, theo Khang lão đánh cược thời điểm ước định qua, không lấy danh tiếng vì cái này trúng muối làm tuyên truyền. . . Ách, nhớ kỹ người ngày thứ hai nói với ta trúng muối bán đi sáu cái sao a, có bốn cái đều là ta mua."

Niep Vân Trúc hí hí mắt, một mặt giết mình: "A. . Ta còn có kỳ quái đầu, vì cái gì từ lâu tiểu nhị biết bỗng nhiên đến mua bốn cái trứng muối, Lập Hằng đem xe đẩy chuẩn bị cho tốt, mới ngày đầu tiên đầu, nguyên lai. . . A. . "

Trước tờ mờ sáng cảnh ban đêm, trên bầu trời còn có chòm nhỏ, Niep Vân Trúc ngẩng đầu cười rộ lên, rất nhiều chuyện, ở trong lòng rộng rãi sáng sủa.

"Lập Hằng cảm thấy nên làm cái gì bây giờ "

"Cảm thấy có ý tứ thì làm lớn, không có ý nghĩa thì dừng lại. Nhìn người cảm thấy có phải hay không có ý tứ."

"Kỳ thực cũng蛮 có cảm giác thành công, cảm thấy mình rất lợi hại. Nhưng ta cũng biết mình là sẽ không, Lập Hằng. . . Sẽ dạy ta sao "

Hoi hoai trầm mặc, Ninh Nghị liếc nhìn nàng một cái: ". . . Tốt."

Vỗ Triều cảnh hàn tám năm tháng ba sáng sớm, câu này nhàn nhạt tiếng nói, vang lên tại bên bờ sông Tân Hoài trước tờ mờ sáng trong sương mù. Sau đó chỉ là một số vụn vặt việc nhỏ, ăn uống, mất xích, độ cao từ, dây chuyền sản nghiệp loại hình loạn thất bát tao, lẫu nhỏ trước bậc thang hai người như bình thường nói lời nói, về phần nói cái gì, ngược lại không trọng yếu. Hậu phương lẫu nhỏ trong phòng, tên là Hồ Đào thị nữ ghé vào trên cửa sổ thờ dài, trong lòng vẫn vì tiểu thư nhà mình lo âu.

Sương trắng lưu động, tản ra, ánh sáng mặt trời thẳng lên, Giang Ninh trong thành hoạt động. Chúng ta tăng tốc tốc độ của nó, phát nhanh Thái Dương quỹ tích, khi thời gian tiếp cận giữa trưa, mới buông ngón tay ra. Niep Vân Trúc lúc này chính cầm cái gói nhỏ, chẳng có mục đích đi tại trong thành thị cửa hàng tụ tập trên đường phố, bởi vì Hồ Đào theo Nhị Ngưu trước mắt đang ở trông coi cửa hàng.

Như lấy mấy ngày trước đây thói quen, nàng lúc này biết vội vàng chạy trở về nghĩ đến làm sao gia tăng trứng muối sản lượng, buổi chiều nên đi nơi nào mua củi, cân nhắc chỗ nào giá cả cang tiện nghi. Nhưng hôm nay có chút không giống, từ sáng sớm bắt đầu, nàng liền bị một loại nỗi lòng chăm chú bức ép lấy, trong lòng suy nghĩ bốc lên, tới lúc này, cũng không có chút nào lắng lại.

Từ trước đó vài ngày Hồ Đào nói với nàng ra "Tiểu thư người gả không hẳn" đến nay có lẽ còn có sớm hơn, từ nàng phát giác được chính mình một ít tâm tình đến nay đến mấy ngày nay Cổ Yến Trinh dây dưa, đột nhiên mở đất mở trứng muối sinh ý cùng tăng thêm gánh vác cùng nhau đánh tới, dòng suy nghĩ của nàng, kỳ thực một mực có chút hoang hốt bất định. Nhưng hôm nay không phải như vậy, một trong suốt buổi sáng nàng đều rất cao hứng, tâm tình sáng sủa, các loại khói mù quét sạch sành sanh.

Xa xa nàng trông thấy một cái Tô Ký hăng buôn vài lá cờ, dạng này bỏ bảng hiệu thường thường trông thấy, Giang Ninh có mấy nhà Tô Ký cửa hàng chi nhánh, dĩ vãng bởi vì Ninh Nghị quan hệ nàng đều cũng không nhiều lắm nhìn, nhưng lần này nàng đứng tại ven đường yên tĩnh xem một hồi lâu, nhìn trong cửa hàng khách khách đến thăm hướng, sinh ý bận rộn.

Trong đầu không phải vang lên hôm nay Ninh Nghị nói những lời kia, gật đầu nói câu kia "Tốt" cùng về sau một số.

". . . Bất quá, chỉ có một điểm người phải nhớ kỹ, ta muốn người nhớ kỹ hiện tại đến cùng là vì cái gì mà quyết định tiến một bước, coi như hiện tại tiền không nhiều, người cũng trôi qua rất vui vẻ, người chỉ là muốn có cái bánh rán bày ra, chứng minh mình có thể làm thành rất nhiều chuyện, đây mới là ta biết Vân Trúc cô nương. Nếu như tương lai có một ngày, đi quá nhanh, người phải nhớ kỹ người tâm tình bây giờ, nên ngừng thì ngừng, nên lui thì lui, không nên miễn cưỡng, miễn cho đến sau cùng ngược lại bỏ gốc lấy ngọn, quên chính mình muốn cái gì. Cầm không được cát, tiện tay giương nó. Cho dù về đến bây giờ nơi này, người cũng không có mất đi cái gì. . . "

Gật đầu về sau, Lập Hằng nói một ít gì đó đều rất tùy ý, hẳn cầm nhánh cây trên mặt đất điểm điểm vẽ vôi, cũng không thèm để ý hoặc là thông thạo đáng vẽ, "Hoặc là" làm cái này, "Hoặc là" làm cái kia. Chỉ có đoạn văn này, hẳn nói trịnh trọng, sau đó tựa hồ cũng là tự giễu cười cười, không biết là nghĩ đến những thứ gì. Lời này Niep Vân Trúc nhớ kỹ, bất quá nàng ngay lúc đó tâm tình, lại cùng Ninh Nghị nói không giống nhau lắm.

Có một số việc, có chút tâm tình, trong lúc lặng lẽ phát sinh, Ninh Nghị cũng cũng không biết. Trên thực tế, hôm qua buổi sáng Ninh Nghị cùng Tô Đàm Nhi các nàng qua vùng ngoại ô đập thanh, ăn vài thứ, Thiên nhi Quyên Nhi các nàng hóng gió một chút tranh. Đạo chơi ngoại thành nhiều người, Ninh Nghị cũng không biết, Niep Vân Trúc cùng Hồ Đào xa xa thấy qua bọn họ.

Khi đó Niep Vân Trúc cùng Hồ Đào liên hệ đến Nhị Ngưu một cái đồng hương, sau đó qua nông thôn mua trứng vịt, trở về thời điểm, trông thấy Ninh Nghị cùng Tô Đàm Nhi ở bên kia. Đây là Niep Vân Trúc lần thứ nhất Tô Đàm Nhi, xa xa trông đi qua, hai người trên đồng cỏ nói chuyện, khó nói lên lời phức tạp cảm giác. Sáng sớm nàng cùng Ninh Nghị gặp mặt lúc tâm tình liền bị sa sút tâm tình bao quanh, sau đó Ninh Nghị lại đột nhiên hỏi lên Cổ Yến Trinh sự tình, trong nháy mắt đó nàng thật cảm thấy bỗng nhiên bị thứ gì xoắn lấy một dạng.

Tốt sau đó loại tâm tình này liền được phóng thích rồi, nhưng nàng trông thấy Ninh Nghị, vẫn muốn lên hôm qua vùng ngoại ô bãi cỏ, nhớ tới ăn mặc lộng lẫy lại tuổi trẻ mỹ lệ Tô Đàm Nhi , bất quá, thời gian dần trôi qua mặt khác một số tâm tình lại xông tới, đặc biệt là tại Ninh Nghị gật đầu nói ra bản thân là trứng muối hậu trường phát triển về sau, ý tưởng này đã có thật lâu, lúc này mới đột nhiên thay đổi rõ ràng. Như là ngoại giới đều tại nói như vậy, một người như vậy, tại sao lại qua ở rề đầu?

Lý do lại không quan tâm đến nó, nhưng Niếp Văn Trúc bỗng nhiên nghĩ. Lập Hằng hẳn có thi tài, có tài kinh doanh, hẳn trải qua bấy giờ mỗi ngày nhàn nhả đàm bạc thời gian, thật mỗi ngày đều vui vẻ sao nàng trước kia đối với Tô Phủ giải không nhiều, chuộc thân về sau càng là không có nguồn tin tức, chỉ biết là Tô Phủ rất có tiền, theo bấy giờ nàng dạng này phổ thông người dân thật sự là trên trời dưới đất. Về sau Ninh Nghị bởi vì hai bài từ nổi danh, nàng lại nhiều ít nghe được một số tin tức, nói Lập Hằng cũng không buôn bán mới, mà Tô gia tiểu thư buôn bán rất lợi hại, tương lai thậm chí biết tiếp quản Tô gia. Nhưng Lập Hằng có tài kinh doanh a, hẳn dạng này tài năng, lại là ở rể thân phận, chỉ có thể một mực đang cái kia Tô Đàm Nhi hậu phương giấu dốt, hẳn biết nghĩ như thế nào đâu?

Lập Hằng tùy ý mà giải quyết trướng muỗi sự tình, có thể hay không cũng có không chịu cô đơn ý tứ, hẳn không thể trong nhà xuất thủ, sau đó ở bên ngoài, tiện tay mà làm.

Sau đó nàng đột nhiên minh bạch chính mình có thể làm những gì.

Cũng có thể trở thành công cụ của hắn, để Lập Hằng trên người mình chứng minh hắn so cái kia Tô Đàm Nhi lợi hại hơn, nếu như có thể đến một bước kia. . .

Nàng tại trên bản chất vẫn là tính cách nhả nhặn nữ tử. Có một số việc không tốt suy nghĩ, nàng đem gói nhỏ ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng cắn cắn xuống môi, từ Tô Ký hằng buôn vải cửa đi qua, đi qua thời điểm, còn có nghiêng đầu hướng bên trong nhìn xem. Sau đó nhếch miệng, có chút tính trẻ con mà nghĩ đến: Tương lai nàng tiệm của, muốn lớn hơn so với cái này rất nhiều rất nhiều. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rể Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

53. Chương 53: Bắt đầu

Xuân đi hạ đến, trời tháng tư gần tiến một bước trở nên ấm áp thời điểm, Giang Ninh ngoài thành tiến vào ngày mùa thời tiết. Nếu là thân ở ở giữa, cả phiên thiên địa cho người cảm giác đều là dạt dào sức sống, đối với cái này tuổi tác người mà nói, Hạ Thu hai mùa đại khái là dễ chịu nhất thời gian, không có ngày xuân mềm mại, không có mùa đông lạnh lẽo, ánh sáng mặt trời chính đượm, mây trắng như sợi thỏ, hết thấy đều long lanh đến khiến cho người tâm thần thanh thản.

Tô gia cũng vội vàng, nhóm đầu tiên xuân Tầm Ti đến bây giờ cũng đã ra, cái này Tầm Ti là trong một năm phân lượng nặng nhất một nhóm, Tô gia phân bố tại các nơi xưởng nhỏ cũng đã khuya chuông gỗ mở mà vận chuyển, tuy nói phổ thông người dân không có ý tứ gì, nhưng hàng mới lên giá, đồ cũ phân lưu loại hình sự tình vẫn phải làm. Tô Đàm Nhi tiếp tục lấy đầu xuân đến nay bận rộn, ban đêm thường xuyên bận đến đã khuya, cách mỗi mấy đêm rồi, cảm giác nhàn rồi một điểm, trông thấy Ninh Nghị tại đối diện lầu hai trên lầu, nàng liền lặng lẽ đi qua, nói chuyện phiếm, ăn chút trái cây đồ ăn vặt nàng bình thường là không ăn những thứ này có đôi khi nàng muốn nói chút lời nói, Ninh Nghị lại không ở nơi đó, trong lòng liền ần ần có chút thất lạc.

Cửa ải cuối năm tới, nàng cũng chú ý tới một ít chuyện. Có đôi khi căn cứ các nơi tin tức truyền đến khổ tư bước kế tiếp ý nghĩ, hoặc là chính lý một số sổ sách, cho vài chỗ truyền đến vấn đề làm xử lý, biết bận đến đã khuya, Hạnh Nhi biết mau tới cấp cho nàng thêm một ly trà, Thiên nhi Quyên Nhi ở bên ngoài hạ hạ Cờ caro, có đôi khi cũng chợp mắt. Nhưng cho dù đã khuya, nàng bên này phòng ngủ cùng phòng khách đèn sáng, đối diện trong tiểu lầu, có một cánh cửa sổ, đèn cũng thủy chung lóe lên, Lập Hằng biết ở bên kia nhìn xem sách, viết viết chữ. Nếu là nàng bên này tán, Tiểu Thiên cũng qua đi ngủ lúc, cái kia ánh đèn mới có thể tại trong im lặng tắt mất.

Lúc đầu tưởng rằng trùng hợp, về sau nàng cố ý lưu lưu ý, mới có thể đem sự tình xác định, có mấy ngày nàng làm xong sự tình, cố ý chờ đã khuya, sau đó lại đem cây đèn thổi tắt, không lâu sau đó, bên kia bóng người cũng khác ở phía trước cửa sổ, thổi tắt ngọn đèn.

Cái này phát hiện nàng không có nói ra, cũng không có qua suy nghĩ đối phương làm như vậy đến cùng là vì cái gì, có một số việc vốn là không cần qua đi nói hỏi, sau đó mỗi lần chuẩn bị ngủ lúc, nàng đều quen thuộc nhìn xem đối diện, trong bóng tối, trông thấy đối diện cái kia ánh đèn cũng diệt xuống đến từ về sau, vừa rồi lên giường nghỉ ngơi. Cảm thấy ấm áp.

Đối với Ninh Nghị tới nói có lẽ cũng chỉ là tùy ý mà làm sự tình, hẳn bây giờ đã không có ý định tiếp xúc rất nhiều chuyện phiền toái, cũng không có cái gì hùng tâm tráng chí đương nhiên, trừ trở thành vô lâm đệ nhất cao thủ dạng này nhưng lấy tính tình của hắn, đại gia đã cùng ở tại trong một cái viện, để hắn nhìn lấy hơn một cái ít có chính mình trước kia bóng dáng nữ hài tử mỗi đêm bận rộn đến đêm khuya, mà chính mình tùy ý ngủ yên, cuối cùng vẫn là cảm thấy có chút bất đắc dĩ, nhìn lấy đối diện ánh đèn diệt đi về sau chính mình mới nằm ngủ, cũng vèn vèn nhắm vào mình tùy ý hành động, về phần Tô Đàm Nhi bên kia như thế nào, đó là chuyện của nàng, hắn cũng không có ý định khuyên can cái gì.

Ngày mùa hè đã lâm, Tàn lão bên kia cũng đã bắt đầu cờ tướng bày ra bày ra đến, khi thì theo dạng này người như vậy đánh cờ, niên kỷ đều so thân thể này năm nay hai mươi một Ninh Nghị phải lớn, có chút danh khí người có mấy vị, đương nhiên không có có danh tiếng phổ thông yêu cờ người càng nhiều, Ninh Nghị năm ngoài cũng đã nhận biết mấy vị, năm nay tới hỏi hắn phải chăng vị kia viết Thủy Điều Ca Đầu cùng Thanh Ngọc Án tài tử, Ninh Nghị cũng chỉ cười gât đầu.

Theo Lý Tàn ở giữa quan hệ xem như rút ngắn không ít, giữa trưa tan học, thỉnh thoảng sẽ cùng hắn qua từ lâu ăn vài thứ. Chủ yếu nhất là bởi vì dù sao tại trướng muối sự tình trên còn tính là thiếu một món nợ ân tình của hắn cứ việc về sau có Cố Yên Trinh sự tình, nhưng dù sao cũng không phải lỗi của hắn.

Lý Tàn này người cực hiểu phân tặc, mấy tháng qua, Ninh Nghị nói chung cũng coi là giải cái này tính cách của người cùng kinh lịch. Hắn tại sớm mấy năm đã từng Kinh Thành đi thi, đậu Tiến sĩ, nhưng bởi vì sách luận quá cấp tiến, đắc tội một vị Lại Bộ Đại Quan, không được bổ nhiệm, sau đó thì về Giang Ninh. Tuy nhiên bề ngoài khiêm tốn, nhưng nếu phóng tới ngàn năm sau đại khái vẫn là phần Thanh loại hình, nói chuyện phiếm lúc không nói, nhưng nếu bàn về học vấn đến, có chút ý nghĩ vẫn là không che giấu được, vừa nhìn thấy ngay.

Đơn giản tới nói, gia hỏa này gia cảnh giàu có, tinh thông Nho Học, Toán Học, tại Xạ Ngự chi đạo cũng có chút tinh thông, Quân Tử Lục Nghệ đều là biết, tại niên đại này đã rất không tệ, đối nhân xử thế, ứng đối tiến thoái vừa vặn. Nhưng bởi vì nghĩ đến nhiều, trên cơ bản chán ghét Hủ Nho, ưa thích thực tế nhưng lại không rời đại lộ người, muốn vì thiên địa lập vi Sinh Dân lập Mệnh vì hướng Thánh kế Tuyệt Học vì Vạn Thế khai Thái Bình, nhưng nhất thời đoạn phương pháp, bình thường nho sinh đắc tội đại quan, không được lên chức chỉ sợ muốn cả đời buồn bực, hắn đã từng buồn khổ qua một đoạn thời gian, bây giờ liền tỉnh lại, suy nghĩ Nho Học suy nghĩ Võ Triều, suy nghĩ trước mặt đường, xem như một cái cảm được thì cũng buông được người. Dù sao, còn trẻ.

Như tiếp qua hơn vài chục năm, nói không chừng hắn sẽ trở nên giống một cái khác Tần Tự Nguyên, Ninh Nghị thường thức người thông minh, không thích theo cái khác một đám văn nhân tài tử mù lòa, nhưng theo Lý Tàn vẫn có thể trò chuyện một ít lời. Đương nhiên, giao hữu chi đạo phải tránh thân thiết với người quen sơ, Lý Tàn cũng có chừng mực, bây giờ hai người tại trong thư viện xem như quan hệ so sánh không tệ đồng liêu, muốn nói là bạn tốt hoặc là tri kỷ cái gì, vậy cũng còn sớm.

Đương nhiên, kỳ thực bây giờ Dự Sơn Thư Viện giữa hơi tuổi nhỏ hơn một chút lão sư cũng chỉ bọn hắn hai cái, mà bởi vì Lý Tàn chạy tới nơi này, mặc dù không có trải qua bao nhiêu tuyên truyền, nhưng năm nay hơn nửa năm trong thư viện lại cũng thu nhiều hơn mười người học sinh. . . Đây là đề lời nói với người xa lạ.

Thời gian dần dần đi qua, Ninh Nghị đến Giang Ninh thời gian, cũng đã đầy một năm. Nếu như ngừng lại, một năm nay cũng không có trải qua quá nhiều chuyện, nho nhỏ chép hai bài từ, ra chút danh khí, nhận biết một số người, quen thuộc lên, tính toán là bao nhiêu thích ứng thời đại này, bây giờ thời gian như cũ một phái nhân nhả. Thỉnh thoảng nghe gặp Bắc Phương Kim Liêu hai nước ma sát nghị luận, ngẫu nhiên cũng nghe một số thương hộ tiêu sư nói lên bên ngoài con đường không yên, khắp nơi giặc cướp chiếm núi làm vua, có vài nhóm tương đối lớn bây giờ triều đình đang ở vậy quét loại hình tin tức, tạo phản loại sự tình này truyền đi cũng không rộng, tại bây giờ giàu có Giang Ninh nghe, cũng hơi có chút không có thực cảm giác.

Tới cuối tháng tư, mùa lúa đã cấy xong, vui mừng bầu không khí liền cũng tại Giang Ninh trong ngoài lặng yên thăng lên, này cũng không giống như là ăn tết, người nếu là bởi vì Đoan Ngọ sắp tới. Trừ mừng năm tháng năm ngày đó Tần Hoài Thuyền Rồng thi đấu, mặt khác cũng có một trận kéo dài sáu ngày thịnh hội đem thừa lúc Đoan Ngọ cử hành. Giang Ninh một vùng thanh lâu sẽ thừa dịp trong khoảng thời gian này cử hành một trận hoạt động, quyết cao thấp, chọn hoa khôi.

Truy cầu

Nếu như nói Giang Ninh hàng năm ngày lễ Thi Hội, Trung Thu Thượng Nguyên đại khái là thuộc về các tài tử cuồng hoan, đầu tháng năm trận này hoa khôi quyết tuyến, làm theo nên thuộc về các giai nhân thịnh hội. Đương nhiên, đa số tiểu thư khuê các, hoặc là đã lấy chồng chân chính "Giai nhân" nhóm tại mấy ngày nay thường thường không cao hứng lắm, có lẽ là kiện đáng giá suy nghĩ sâu xa sự tình. Nhưng cũng không cần phê phán, cái niên đại này, tục lệ đã là như thế, có liên quan phong trần cổ sự, càng nhiều vẫn là chỉ sẽ bị người nhận vì phong nhã, mà cũng không phải là hạ lưu dơ bẩn.

Làm hàng năm bên trong lớn nhất vì phong nhã mấy món sự tình một trong, giống nhau Trung Thu Thượng Nguyên cuồng hoan, phía sau kỳ thực đều sẽ có quan phủ chống đỡ. Thi tài không phân cao thấp, các tài tử ở giữa khối lửa giận không tính nồng, càng nhiều là văn vô độ nhất tự do tâm chứng, bởi vậy quan phủ phương diện chỉ cần duy trì cơ bản trật tự là được, nhưng lần này tính toán là có chánh thức trận đấu ý nghĩa, quyết ra tứ đại hành thủ, lại từ giữa quyết ra hoa khôi, lại cần một cái tận lực công chính bình phán người, cái này lập trường tương đối công chính bình phán, kỳ thực chính là từ quan phủ đến đảm đương, lấy ngăn chặn gian lận cùng rất nhiều cãi cộ.

Toàn bộ tranh tài quy củ nói đến kỳ thực cũng là đơn giản, hoa khôi nha, cuối cùng cũng là đi ra kiểm tiền, có thể kéo người nện tiền chống đỡ là xong. Mà như mảnh nói đến làm theo cũng có phức tạp một mặt, sáu ngày thời gian, Giang Ninh thanh lâu cơ hồ là buông ra đón khách, hủy bỏ rơi rất nhiều loại rượu phí, hoặc là tại chuẩn bị xong trên sân thượng, để cho mình trong viện cô nương tiến hành diễn xuất, như là ưa thích, liền mua hoa đưa qua, những thứ này hoa, chính là nhân khí bằng chứng. Trong thời gian này, kỳ thực cũng có rất nhiều lẫn lộn thủ pháp, như thế nào điều động dưới trướng quần chúng tâm tình, như thế nào làm nổi bật lên chọn hoa khôi nhiệt liệt bầu không khí, như thế nào tại trong đó tăng thêm văn nhã thành phần, đề cao cô nương nhóm giá trị con người, thí dụ như đề nhân tình tài tử làm thơ tán dương loại hình. . . Tóm lại, đều xem mỗi cái thanh lâu thủ đoạn.

Giang Ninh mười dặm Tần Hoài, nội thành to to nhỏ nhỏ thanh lâu có chừng sáu mươi đến bảy mươi nhà trái phải, lúc đầu ba ngày kỳ thực chỉ là bắt đầu, đem bầu không khí xào nóng. Lúc này mỗi cái thanh lâu đều sẽ rất có ăn ý không ngừng tuyên truyền, nhưng diễn xuất trên đài lớn nhất ra sức nhưng thật ra là những cái kia ngày bình thường danh khí không tính lớn nữ tử. Các nàng có chỉ là mồi nhệ, có mồi nhệ cũng bán mình, có hay không cơ sở, dựa vào mấy ngày nay biểu diễn luôn có thể kéo lên không ít người gian.

Mấy ngày nay chống đỡ qua khách nhân của nàng nàng cũng sẽ nhớ kỹ, vào xem người tự giác không có nhiều tài văn chương hoặc là không có nhiều tiền, không có khả năng đạt được những cái kia có danh tiếng nữ tử ưu ái, tự nhiên cũng chọn những cô gái này, thí dụ như nói Tô gia đám kia anh em họ, tuy nhiên cả ngày cho là mình tư thái phong lưu, trong miệng hơn phân nửa đọc lấy nghĩ đến Lục Thái Thái Nguyên Cẩm Nhi những người này, nhưng kỳ thật tại trong thanh lâu nhân tình, tự nhiên đều là danh khí hơi thấp nữ tử, bọn họ mấy ngày nay hướng Tô Đan Nhi bên kia lừa bịp tiền lừa bịp đến so sánh chịu khó, nói chung cũng là vì mấy ngày nay có thể tới cổ động một chút, làm vui vui mừng nữ tử lộ mặt.

Sau đó tới sau ba ngày mới có thể là quan trọng, vào ban ngày tuy nhiên cùng trước ba ngày không khác, nhưng ban đêm lại ở Bạch Lộ Châu phụ cận cử hành đại hình tụ hội, Tri Phủ Đại Nhân cùng rất nhiều xã hội danh lưu cũng sẽ trình diện, cùng tham khảo này phong nhã việc quan trọng, dựa theo trước ba ngày thành tích, cơ bản mỗi cái thanh lâu sẽ có một đến hai cái danh ngạch, ba đêm sau đó hết thấy hơn trăm tên nữ tử ở đây biểu diễn, tuyền ra trong đó mười sáu vị, mừng bốn ban đêm, làm theo từ mười sáu vị bên trong tuyền ra bốn tên hành thủ, đầu năm muộn, mới là hoa khôi đản sinh thời gian, cái này ba đêm có thể tới tham dự thịnh hội nói chung cũng là chút kẻ có tiền, hoa khôi tự nhiên cũng là tại ủng hộ của bọn hắn hạ sinh ra.

"... Chọn hoa khôi việc này, hàng năm từ Giang Ninh quan phủ xử lý, những hoa đó buộc, cũng đều là quan phủ chuẩn bị, cái gọi là tặng hoa bất quá là kiểm lời cái gào to, mấy năm trước thậm chí có người đưa tới Vạn Đóa, a, nào có Vạn Đóa bó hoa cho hắn đưa. . . Bất quá những chuyện này làm được cũng xinh đẹp, chỉ dựa vào thanh lâu, các nàng làm không đến cái này, thông qua quan phủ mới có thể náo nhiệt lên, mua hoa bạc, quan phủ trưng thu nó hai thành, mỗi tháng lợi nhuận và thuế vẫn là chiếu tính toán, cái này hai thành chính là bổng dung chiếm được, hàng năm khoản này bạc, chính là không ít. . ."

Bên bờ sông Tần Hoài, giữa trưa, Ninh Nghị cùng Lý Tần đang từ trên lầu xuống tới, Lý Tần cũng đang cười lấy theo Ninh Nghị nói một chút gần đây xáo đến xôn xao chọn hoa khôi sự tình. Hôm nay là ba mươi tháng tư, thi hoa hậu ngày đầu tiên cũng đã bắt đầu, Giang Ninh trong thành rất nhiều thanh lâu đều làm cho rất long trọng, xa xa Ti Trúc thanh âm truyền đến, một chiếc Thuyền Hoa chính trên mặt sông đi chậm rãi, lựa màu pháp phối, một chiếc thuyền nhỏ dọc theo Tần Hoài Hà bờ chống đỡ, trên thuyền nhỏ trừ người cầm lái, lại có một vị cách ăn mặc cô gái xinh đẹp, bỗng nhiên hướng bên này ngoắc lên tiếng: "Lý công tử, Lý công tử. . ." Lại là nhận ra Lý Tần.

"Buổi trưa trời nóng, hai vị công tử nếu là không có việc gì, có thể nguyện qua phảng trên uống chén trà, nghỉ ngơi một trận sao "

Ninh Nghị có chút kỳ quái nhìn qua nhìn Lý Tần, Lý Tần nhìn hắn biểu lộ, lại là cười cười, hướng trên thuyền nhỏ cô nương chấp tay cự tuyệt, cô nương kia nói đến vài câu, rốt cục cũng không miễn cưỡng nữa. Chờ đi xa một chút, Ninh Nghị cười nói: "Ha-Ha, Lý huynh giao du rộng lớn nha."

"Trước đó đi qua, nàng liền ghi lại." Lý Tần cười đến cũng có chút đắc ý, "Như vừa rồi Lập Hằng có ý, chúng ta đi lên ngồi một chút, đối phương cũng phải cung cung kính kính đón, tiền là không cần bỏ ra, nếu có thể viết bài thơ khen khen cái nào đó cô nương, bên kia thậm chí còn có nhuận bút đem tặng, danh khí lớn chút tài tử, đối phương tự tiến cử cái chiếu cũng là cam tâm tình nguyện. . ."

"Lấy Lý huynh tài danh, chắc hẳn tự tiến cử chi không ít người đi "

"Thật là từng có. Bất quá Lập Hằng như nguyên nói ra tính danh, đường đường nhập thất, nghĩ là vô cùng đơn giản, ha ha, sợ là không có nhiều nữ tử có thể khước từ đến. Từ Nguyên Tịch đến nay, tại hạ cũng cùng cái kia Khởi Lan cô nương từng có mấy cái lần gặp gỡ, nàng đối với Lập Hằng thế nhưng là lo lắng cực kỳ, ta nhìn như Lập Hằng nguyên vì nàng phú một câu thơ, chính là một thân dầu chải tóc, cũng không không khả năng a, Ha-Ha."

Dĩ vãng Lý Tần cùng Ninh Nghị cũng không thường nói những thứ này, nhưng lúc này bắt đầu, cũng liền đàm tiếu đi xuống. Tài tử Thi Từ bởi vì giai nhân mà dương danh, giai nhân cũng không thể rời bỏ tài tử vật làm nền, hàng năm hoa khôi đại hội, tự nhiên cũng ít không rất nhiều Thi Từ làm nổi bật, lấy Lý Tần thân phận như vậy, nếu là vì một nữ tử viết thủ ca ngợi Thi Từ, lập tức liền có thể đề cao đối phương giá trị con người. Năm ngoái tứ đại hành thủ theo thứ tự là Khởi Lan, Lục Thái Thái, Nguyên Cẩm Nhi cùng thành hoa khôi Phùng Tiểu Tinh, nghe nói Lý Tần cũng là đứng tại Phùng Tiểu Tinh bên kia, vì đó họ hét trợ uy tài tử một viên.

"Nói đến, kỳ thực cũng là đánh nhau vì thể diện." Lý Tần lắc đầu cười cười, "Năm trước Nguyên Tịch, năm ngoái Thượng Nguyên, Chi Thủy Thi Hội cùng Lệ Xuyên Thi Hội khó phân cao thấp, song phương làm ra chút hòa khí đến, lúc ấy Tào Quan đại xuất danh tiếng, trở thành Chi Thủy chủ tài tử đứng đầu, hẳn vì Nguyên Cẩm Nhi viết hai bài từ, Chi Thủy những người còn lại cũng đứng tại Nguyên Cẩm Nhi bên kia, sau đó. . . Ha ha, Lệ Xuyên bên này một đám người liền tuyền Phùng Tiểu Tinh. Lúc ấy Ô gia ủng hộ Khởi Lan cô nương kỳ thực mới là thực lực mạnh nhất, nhưng Ô gia là thương nhân, muốn phải khiêm tốn, bởi vậy chưa từng lấy tiền đập loạn, sau cùng lại để Tiểu Tinh được gió, cái này cũng thật sự là kỳ quái. . . Năm nay ngược lại sẽ không như vậy, chủ yếu là Lập Hằng bổng dung giết ra, bây giờ đại gia vắng vẻ trong lòng, sợ là không có gì đánh nhau vì thể diện. Bất quá cái này cũng khó nói, nếu là Lập Hằng cũng có ngưỡng mộ trong lòng người, Ha-Ha, nói không chừng đại gia liền muốn hợp nhau tấn công. . ."

Ninh Nghị ngày bình thường không đi dạo thanh lâu, xã giao cũng không nhiều, Lý Tần cũng là rõ ràng, nói xong cái này cười cười: "Lập Hằng mấy ngày nay nhưng có dự định sao "

"Mừng ba ban đêm qua Bạch Lộ Châu nhìn xem biểu diễn."

"Đệ muội hứa người đi vậy nhưng được thật tốt trừ tính một phen. . ." Lý Tần chật hẹp nói. Kỳ thực hắn bây giờ tại Dự Sơn Thư Viện giảng bài, nói theo một ý nghĩa nào đó cơ hồ có thể tính là Tô Phủ khách khanh thân phận, Tô gia cũng mời hắn qua ăn mấy lần cơm, cùng Tô lão thái công, Tô Đan Nhi đều có từng thấy, Tô Đan Nhi ngẫu nhiên cũng đi Thư Viện một chuyến, hắn cũng là rõ ràng Tô Đan Nhi cũng không phải gì đó Ác Phụ. Chi là có chút thời điểm, nữ nhân chung quy là nữ nhân, lúc này hắn nói trừ tính, lại là đang biểu diễn qua đi tham gia vị nào giai nhân yến hội, bình thường tới nói, người giúp này vị nữ tử, đêm đó tự nhiên cũng có một trận chúc mừng yến hội, đối phương đi ra cảm tạ, ngoài định mức biểu diễn, bên này rất nhiều tài tử đẩy dưới bàn chân lại có thơ làm ra đến, vì đó dương danh, cũng vì chính mình dương danh.

Nghe Lý Tần nói xong những thứ này, Ninh Nghị là cười lắc đầu: "Cùng Đan Nhi cùng nhau đi."

Lý Tần sững sờ, sau đó kịp phản ứng: "Cũng là, mấy ngày nay biểu diễn, đại gia tất nhiên là cảm ra tất cả vốn liếng đến, liền chỉ là nhìn xem, cũng là coi như không tệ."

Lần này có thể tính là Giang Ninh mức độ cao nhất diễn xuất thường thức, sớm mấy ngày Ninh Nghị cùng Tô Đan Nhi tại lầu hai lan can một bên nói chuyện trời đất, Tô Đan Nhi liền nói muốn trông đi thời gian cùng Ninh Nghị đi xem một chút, kỳ thực nàng cũng biết, Ninh Nghị đối với loại này náo nhiệt, cũng là ưa thích góp. Lý Tần ngược lại là có chút đáng tiếc, trong nhà hắn có thể thiếp, lại cũng không có ý định mang theo các nàng qua, chủ yếu là về sau yến hội, ngược lại cũng không chỉ là tiếp cận giai nhân mà thôi, kết giao một số người, mở rộng giao du dương danh một chút gian, đây mới là

hấn mục đích chủ yếu.

Hai người đi một trận, tại giao lộ qua hướng phương hướng khác nhau. Ninh Nghị không có chuyện gì, một đường về nhà, Tô Đàm Nhi cùng mấy cái tên nha hoàn cũng đã trở về, Thiên nhi Quyên Nhi kỷ kỷ tra tra nói hôm nay trên đường nhìn thấy biểu diễn cùng nghe nói sự tình, ước mơ một phen mừng ba mừng bốn đầu năm mấy ngày biểu diễn rầm rộ. Bất quá, tới chạng vạng tối thời điểm, lại có một phong thư được đưa vào đến, sau đó có hai tên chưởng quỹ vội vã vào phủ, tại sát vách viện tử cùng Tô Đàm Nhi thương lượng hồi lâu, tới bữa tối thời điểm, Tô Đàm Nhi mới có hơi xin lỗi nói ra xem biểu diễn qua không thể sự tình.

"Bỗng nhiên có việc gấp, sợ là không thể bồi tướng công cùng nhau đi, tướng công cùng Tiểu Thiên cùng nhau đi đi." Không lâu sau đó, lại như là trên lầu đồng dạng nhỏ giọng cười: "Văn Định Văn Phương bọn họ cũng có mấy chục lượng trên trăm hai, thiếp thân đem Tiền riêng cho Tiểu Thiên, tướng công như cô nương nào biểu diễn thật tốt, cứ việc mua hoa đưa lên chính là, đưa nhiều chút ban đêm còn có tạ lễ yên hội có thể ăn. . . Tướng công đến cô nương gia ưu ái về sau, nhưng không cho nói thiếp thân hẹp hòi nha. . ."

"Gian thương. . ." Phát giác đối phương một ít tiểu tính toán, Ninh Nghị thờ dãi, bật cười.

Tô Đàm Nhi cười nhần nhần cái mũi: "Hừ!"

Tại Ninh Nghị trước mặt biểu hiện được tràn đầy tự tin, bất quá có một ít chuyện, cũng không khỏi đến không đi cân nhắc. Tháng tư sau cùng buổi tối đó, trở lại gian phòng của mình thời điểm, Tô Đàm Nhi kỳ thực có một chút phiền muộn, nàng nhìn qua đối diện cái kia đèn sáng gian phòng, yên tĩnh mà nghĩ một lát. Vẫn như cũ là thiếu nữ tư thái, thiếu nữ khuôn mặt nàng vào ngày thường bên trong suy nghĩ thường có lấy một phần đặc thù thành thực, mi đầu hơi hơi nhướn lên thời điểm cũng thường thường có tốt vài năm đã qua bồi dưỡng được một cỗ khí thế cùng ôn trọng. Nhưng lúc này khác biệt, tuy nhiên nghĩ đến, tự hỏi, nét mặt của nàng lại không có bao nhiêu như thế nặng nề ở bên trong, chỉ như thiếu nữ, tự hỏi thuộc về tâm sự của thiếu nữ, có đôi khi ngồi tại bên cạnh bàn nâng cằm lên, nhúng tay nhàm chán lật qua trang sách, ngọn đèn quang mang giữa, cái kia cũng chỉ là thuộc về thiếu nữ phiền não mà thôi.

Sau đó nàng đem Tiểu Thiên gọi tiến đến, như thường ngày đồng dạng mà cười cười nói cho nàng mừng ba xem biểu diễn sự tình, cũng xuất ra chút ngân phiếu đến thả ở bên ngoài, đối với Quyên Nhi Hạnh Nhi không thể đi xem biểu diễn, tiểu nha đầu có vẻ hơi uể oải, đương nhiên chính mình có thể nhìn cũng là cao hứng, giả dựa hồi lâu mới nói: "Tiểu thư, để cho ta. . . Đồi Quyên Nhi bồi cô gia đi thôi, ta cùng Hạnh Nhi tỷ bồi tiểu thư ngoại đi xử lý nhà xưởng sự tình. . . Quyên Nhi nàng muốn nhìn thật lâu đây. . ."

"Mừng bốn đem sự tình xử lý xong, đầu năm chúng ta liền có thể cùng nhau đi nhìn." Tô Đàm Nhi cười cười, sau đó nhúng tay nhẹ nhàng đụng chút Thiên nhi gương mặt, nhìn xem tiểu nha đầu khuôn mặt đẹp đẽ, lại quay đầu lại, nhìn về phía viện tử bên kia cửa sổ, còn muốn một trận, vừa rồi hít sâu một hơi, làm cái nào đó quyết định.

"Tiểu Thiên, kỳ thực ngoại ưa thích cô gia đi "

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

54. Chương 54: Vui mừng

Mùng ba tháng năm là cái ngày nắng.

Đối với Ninh Nghị tới nói cũng không phải là cỡ nào đặc thù thời gian, như thường lệ chạy bộ, như thường lệ ăn cơm, như thường lệ lên lớp, đương nhiên Giang Ninh trong thành mấy ngày nay cũng là đích thật là vô cùng náo nhiệt, trên đường đi dạo chơi, một lần tình cờ luôn có thể nhìn thấy một số thanh lâu biểu diễn, mọi người nói chuyện say sưa tại chuyện như vậy, cũng thường thường nói lên một cái cô nương đến rất nhiều hoa, hoặc là này hai người vì tranh giành tình nhân đánh nhau. Cho dù là một kiện tâm thương sự tình, đến trà quán lâu lâu nói đến cũng hầu như có thể tăng thêm không ít công công thắng thắng, rất có kịch vui tính.

Cái này hai trong thời gian ba ngày, Tô Đàm Nhi hoàn toàn chính xác cũng là có chút bận bịu, đi sớm về trễ, nàng làm sự tình có chút giữ bí mật, bất quá Ninh Nghị là mơ hồ biết một cái hình dáng, đại khái là theo "Cung dẫn" cái gì có quan hệ. Tô Đàm Nhi gần nhất làm rất nhiều chuyện đều là bất động thanh sắc, nhưng vụng trộm đứng là hướng phía cái phương hướng này qua. Nàng muốn làm Hoàng Thương, cùng Biện Lương bên kia kéo bên trên quan hệ, đồng thời. . . Đoán chừng cũng đã tìm tới phương hướng.

Đầu năm nay Hoàng Thương cũng có hai loại, Đàm Uyên, Hắc Thủy hai lần cầu hoà đến nay, bồi thường Bắc Phương vài vốc nhu cầu rất lớn, Hoàng gia sẽ không cho giá cao, nhưng chẳng khác gì là ít lãi tiêu thụ mạnh, cùng Hoàng gia kéo bên trên quan hệ về sau, bên kia chung quy cũng có ít chỗ tốt đền bù tổn thất. Một phương diện khác, bây giờ Võ Triều triều đình khắp nơi thu thập đồ tốt, chân chính tốt tư lựa nếu có thể bán qua trong cung, đường dây này đi thông về sau càng là có rất nhiều chỗ tốt. Tô Đàm Nhi cũng không phải là chỉ là vọng tưởng, một bên tìm tới quan hệ, một phương diện khác cái

tiến kỹ thuật, tìm kiếm đột phá khẩu, lần này có chuyện chỉ sợ chính là nàng âm thầm làm ra cái kia kỹ thuật tiểu tổ, tại một số quan trọng kỹ thuật phương diện, Thương gia cũng là giữ bí mật dị thường, một khi có việc, trừ Tô Đàm Nhi, Tô Bá Dung, chỉ sợ phụ trách chương quỹ cũng không tốt lắm đánh nhịp. Nhưng thật nói bận bịu cũng không bận bịu, cũng là vô pháp buông lỏng a.

Ninh Nghị trước mắt cũng không hiểu Tô Đàm Nhi toàn bộ dự định đến cùng là cái gì, dù sao chỉ là nói chuyện phiếm lúc một số đoạn ngắn phỏng đoán. Nhưng chính mình cái này năm gần mười chín, ngày bình thường ôn hòa hữu lễ thể từ ở phương diện này khẩu vị đại cái kia ngược lại là làm cho người thường thức. Trên đời chưa từng kỳ mưu, khẩu vị lớn, khẩu vị càng lớn khác nhau mà thôi, chuyện này một khi thỏa đáng hoàn thành, Tô Đàm Nhi chương Tô gia thì lại không lo lắng, còn lại hai phòng chỉ sợ vẫn là tại một số cơ bản quấy rối, hạ gánh chân trên phí công phu. Nhân giới không giống nhau.

Mà cứ việc không có người nào có thể kịp phản ứng, Tô Đàm Nhi cũng không phải tại đi cái gì đường tắt, nàng chung quy là từ kỹ thuật cải tiến trên hoa công phu, sau đó lại tranh thủ cơ hội. Vấn đề này mạnh mẽ, tuy nhiên có lẽ cũng thành phần có vận khí ở trong đó, nhưng nói theo một ý nghĩa nào đó, Ninh Nghị cũng đành phải nhận vì thời đại này một ít nữ nhân một khi làm lên sự tình đến, chỉ sợ so dưới mắt rất nhiều nam nhân đều muốn thành thật được nhiều. Tô Đàm Nhi năm nay mười chín tuổi, cũng không biết nàng là từ bao lâu bắt đầu ngay tại kế hoạch những thứ này.

Đối với những việc này, Ninh Nghị trong lòng thường thức một phen, tất nhiên là không cần quá nhiều để ý tới, mừng một mừng hai ban ngày Tiểu Thiên vẫn là bồi tiếp tiểu thư đi ra ngoài, tới mừng ba hôm nay, liền cẩn thận cách ăn mặc một phen theo Ninh Nghị tới Học Đường bên này. Nói thực ra, hai ngày này đến nay Ninh Nghị cảm thấy tiểu nha đầu có chút kỳ quái, giống như có tâm sự, đêm qua bước đi thời điểm hoảng hoảng du du, đứng vào trên cây mới thanh tỉnh lại. Hôm nay ngẫu nhiên cũng có chút thất thần, đương nhiên, cũng chỉ là số ít thời gian như thế, dưới đại bộ phận tình huống vẫn là cùng bình thường không khác, kỳ kỳ tra tra theo ở phía sau nói chuyện, giữa trưa tan học cùng Ninh Nghị ở bên ngoài ăn vài thứ, thăm dò một bọc nhỏ bánh kẹo trong ngực, nhưng là không ăn, Ninh Nghị ngẫu nhiên nhìn nàng, nàng thì lộ ra rất nghiêm chỉnh biểu lộ.

"Người trong nhà. . . Có phải hay không xảy ra chuyện gì"

"A..."

"Người hai ngày này, có điểm gì là lạ. . . Nếu như người trong nhà có việc, có thể giúp cuối cùng vẫn là muốn giúp một chút, nói cho ta biết cũng không quan hệ. . ."

Ninh Nghị nói như thế, tiểu nha đầu đầu tiên là có chút đỏ mặt, sau đó mới liềm mạng lắc đầu.

"Không, không có gì a, Tiểu Thiên người trong nhà không có việc gì. . . Thật không có việc gì. . ." Cường điệu như vậy qua sau mới chợt dạ nhìn xem Ninh Nghị, "Àch, cái kia. . . Cũng là cao hứng, buổi tối hôm nay rất náo nhiệt, mấy năm trước tiểu thư mang theo qua thăm một lần, cái kia Thi tiểu thư cùng chúng ta đều đóng vai thành nam hài tử, tiểu thư đóng vai đèn nhưng dễ nhìn, ta cùng Quyên Nhi thì đóng vai không tốt, hi hi. . ."

Ninh Nghị bĩu môi, cần phải không có việc gì, Tiểu Thiên không nói, hẳn tự nhiên không cần thiết truy vấn: "Vậy hôm nay Tiểu Thiên không đóng vai thành nam trang lại đi sao"

"A. . ." Tiểu Thiên hôm nay ăn mặc xinh đẹp, một thân màu trắng tuyết nát hoa ngày mùa hè quần áo, yếu điệu nhu thuận đáng yêu, lúc này cúi đầu nhìn xem, có chút khó khăn, "Cũng không phải nhất định phải thay đổi trang phục a, Tiểu Thiên buổi sáng cách ăn mặc rất lâu đây. . ."

"Vậy liền không đổi."

Ninh Nghị phát phát tay, Tiểu Thiên cái kia khăn trang biểu lộ liền buông ra, nhúng tay giữ chặt Ninh Nghị góc áo theo ở phía sau chạy chậm mấy bước, cô tay trắng trắng nõn: "Cô gia thật tốt. . . Anh mình thần vô. . ."

"Bất học vô thuật. . ." Ninh Nghị cười rộ lên.

Thời gian còn sớm, buổi tối hôm nay Giang Ninh thành công thành là không bé. Qua hướng Bạch Lộ Châu bên kia xem biểu diễn phần lớn bình thường là tại tập hợp chạng vạng tối, khi đó, Thuyền Hoa, xe hoa liền sẽ cùng một chỗ thúc đẩy, một đường biểu tình tụ tập. Đương nhiên, buổi chiều tuy nhiên cũng có người đi hướng bên kia dạo chơi ngoại thành, các loại bán hàng rong, tạp kỹ lúc này cũng sẽ đi qua, ban đêm cho dù rất nhiều người tiến không người hội trường, cũng sẽ ở chung quanh nhìn chút biểu diễn, chờ trong hội trường biểu diễn kết thúc, mới cùng Thuyền Hoa xe hoa một đạo trở về, trên đường đi cũng có thể thường thức được không ít giai nhân ca múa.

Ninh Nghị lúc này vẫn còn không có ý định qua Bạch Lộ Châu, hẳn cũng không có gì muốn ủng hộ mỹ nữ, cùng Tiểu Thiên một đường hướng Tân lão bày quầy bán hàng bên kia đi qua, Tân Tự Nguyên buổi tối hôm nay sẽ không đi tham gia náo nhiệt, nhưng nghe nói Khang Hiền vẫn là sẽ đi.

Buổi chiều bên bờ sông từng cơn gió nhẹ thổi qua, cây liễu ve vẩy, bọt nước một lần sóng một lần sóng mà đập lấy bờ sông. Ninh Nghị cùng Tân lão một bên đánh cờ một bên nói chuyện phiếm, Tiểu Thiên làm theo ngồi ở bên cạnh trên ghế, dưới làn váy bập chân đá a đá, giày thêu nhẹ nhàng điều động, một mặt ngắm phong cảnh, một mặt gật đầu ca hát, hát là Ninh Nghị dạy cho nàng 《 mấy lúc có trăng thanh 》, thư giãn thích ý cảm giác, nàng hôm nay không có buộc cái kia bao bao đầu, sợi tóc tùy phong khẽ vuốt, ngây ngô thuần chân, nhưng ả ả cũng có chút lớn lên cảm giác.

Tiếng ca thấm tại xế chiều bờ sông trong gió, cùng gió a nước a giai điệu vô cùng phù hợp, Tân lão cười nói: "Điệu tuy có chút lạ, nhưng Tiểu Thiên cô nương hát đến thật đúng là êm tai." Tiểu Thiên liền cao hứng trở lại, nàng thế nhưng là vì bài hát này luyện tập rất lâu đây.

Thời gian sẽ đi qua một điểm, tiếp cận chạng vạng tối thời điểm, Kim Phong Lâu hậu phương trong sân nhỏ, Nguyên Cẩm Nhi chính tháo trang sức, hưởng thụ chỉ có một chút nhẹ nhõm thời gian. Tuy nói buổi tối hôm nay mới đến phiên nàng chính thức biểu diễn, nhưng mấy ngày nay cần xã giao cũng là rất nhiều, từ buổi sáng bắt đầu, ứng phó từng vị tài tử, kim chủ báiphong, lượn vòng tại mỗi cái bởi vì lẫn nhau tranh giành tình nhân mà nhìn đối

phương không vừa mắt giống đực ở giữa, ổn định cục thể, không chế bầu không khí, tận lực không cho bất cứ người nào thật sự tức giận, để bọn hắn lẫn nhau ở giữa có huyết khí, âm thầm giao đấu lại không đến mức thật vạch mặt, đối với nàng tới nói, cũng là rất hao tổn tâm lực sự tình.

Kỳ thực thi đấu hội hoa xuân ẩn hình giao đầu từ nửa tháng trước cũng đã bắt đầu, những ngày này cơ bản đều là như vậy sự tình. Xế chiều hôm nay mới thoáng rảnh rỗi, chỉ ứng phó như là Tào Quan dạng này trọng yếu hơn khách nhân ân cần thăm hỏi. Vừa rồi ở bên ngoài trên võ đài đánh một khúc cầm, nghe đại gia khen ngợi âm thanh, sau đó thông dong đáp tạ, sau đó trở về tháo trang sức, trong khoảng thời gian này Tào Quan bọn người lại đối diện xem nàng một lần, sau đó mới thoáng rảnh rỗi. Tiếp xuống mãi cho đến chạng vạng tối xe hoa thúc đẩy trong khoảng thời gian này đều là thuộc về nàng, mà nàng làm tứ đại hành thủ, Kim Phong Lô băng hiệu, ngược lại cũng không cần tại xe hoa trên hiến nghệ, chỉ cần nghỉ ngơi dưỡng sức, chuẩn bị buổi tối biểu diễn thuận tiện.

"Buổi tối hôm nay không có chuyện gì, chỉ phải bảo đảm Top 16 là được rồi. . . Máy ngày nay bận bịu đến bận bịu qua, đối bụng, ăn không vô bao nhiêu thứ, mụ mụ còn có để cho ta ăn ít một chút, cần bản là muốn phải chết đói ta. . ."

Áo đuôi ngắn quần đùi trên thực tế cũng chính là xuyên hai kiện nội y tháo trang sức về sau cũng không có bỏ trang, lúc này tóc cũng là loạn, Nguyên Cẩm Nhi lúc này thì lười biếng tựa ở lạch trên giường, trắng nõn phần nộn vai cái cổ, chân trần cô tay trắng hoàn toàn không có phòng bị mà đàn lộ ở bên ngoài, một mặt nói chuyện, một mặt ở trước ngực ôm một bản yến khách trái cây mút hoa quả hướng miệng bên trong nhét. Sau đó, cái kia mâm đựng trái cây liền bị trong phòng một người khác cướp đi.

"Mụ mụ dể người ăn ít chút, là sợ người biểu diễn thời điểm bụng trống, người muốn ăn liền ăn chút món canh. Lúc này liệu mạng ăn trái cây, ban đêm lại không ăn cơm, biểu diễn lúc trống gần làm sao bây giờ, miệng bên trong cũng phun ra, người còn không sợ ghen tỵ. . ."

Nguyên Cẩm Nhi nguyên vốn còn muốn đi đoạt mâm đựng trái cây, nhưng mà cái tay kia được một tắc lại muốn tiến một thước hướng miệng nàng móc tới, nàng liền "Ngô" im miệng, phồng má giúp làm sao cũng không mở ra, sau đó giãy dụa một phen. Cái tay kia tức giận vỗ vỗ mặt của nàng, nàng leo đến lạnh giữa giường mặt ửng ửng ửng ửng đem đồ vật toàn nhai ăn hết, sau đó Khụ khụ khụ khụ rất lâu, bưng bít lấy cổ họng: "Ây. . . Ta đem hột nuốt vào, khụ khụ. . ."

Cái tay kia ngược lại non nửa chén nước tới: "Chỉ cho phép uống một ngụm, đợi chút nữa ăn cơm."

"Biết, Vân Trúc tỷ. . . A không, Vân Trúc ca ca."

Trong phòng một người khác chính là Niếp Vân Trúc, nàng hôm nay một thân trường bào màu đen nam trang cách ăn mặc, tóc dài buộc, mang Học Sĩ khăn, nếu là cầm cây quạt, sợ cũng thật có mấy phần tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu tiêu sái phong phạm. Đương nhiên, chợt nhìn lại một số người có lẽ sẽ coi nàng là thành nam tử, nhưng thật muốn nhận, vẫn là dễ dàng. Nữ giả nam trang loại sự tình này không chỉ có muốn trang điểm, muốn giỏi về biểu diễn, càng đến có ngày phân, Niếp Vân Trúc có lẽ trang điểm biểu diễn cũng không tệ, đáng tiếc khuyết thiếu thiên phú.

Như tại dĩ vãng, Niếp Vân Trúc là sẽ không dễ dàng tới gần Kim Phong Lâu bên này, nhưng bây giờ bắt đầu có chút không giống nhau lắm, hai tháng này đến, trùng muối thanh âm đang lắng lắng mà phát triển. Nàng dưới sự chỉ điểm của Ninh Nghị thuê một số người, về sau muốn thuê một lượng Danh Trù từ thời điểm, cũng thông qua Nguyên Cẩm Nhi bên này, dù sao bây giờ nàng có thể tìm tới một số quan hệ cũng chính là bên này, hiện tại nàng dần dần đem chính mình xem như một tên thương nhân tuy nhiên bình thường hoàn toàn không giống, cũng không có rất phức tạp cùng người nói chuyện làm ăn.

Gần hai tháng, có quan hệ trứng muối tuy nhưng đã như là Ninh Nghị dự đoán đồng dạng mở ra danh khí, nhưng sinh ý làm lại là trầm mặc mà điệu thấp, một số đang nổi lên đồ vật làm theo còn chưa có đi ra. Niếp Vân Trúc là cùng Nguyên Cẩm Nhi khôi phục ngẫu nhiên lui tới, chủ yếu nhất là Nguyên Cẩm Nhi muốn lần này thi hoa hậu trên ra chút danh tiếng. Kim Phong Lâu mụ mụ làm theo cùng nàng ước định, nếu Vân Trúc có thể thoát khỏi hổ trợ, về sau nàng muốn phải làm những gì sự tình, bên này cũng sẽ tận lực giúp một tay.

"Kỳ thực nói đến, Tào Quan lần này ngược lại thật sự là nhiệt tâm, so với năm ngoái, không biết muốn ra sức gấp bao nhiêu lần, Cảm Nhi người nhìn những thứ này Thi Từ, thật sự là dụng tâm . . "

Niep Văn Trúc cười chỉnh lý trên bàn một số thơ bán thảo , bên kia Cẩm Nhi cười tại lạnh giường đứng lên, vèn vèn ăn mặc áo lót nàng phủ phủ sợi tóc, ngày bình thường lấy hoạt bát nổi danh nàng lúc này xem ra có chút vũ mị cảm giác: "Hắn a, thì là muốn vì năm ngoài sự tình lấy lại danh dự a." Nói chuyện, thiếu nữ thân thể trên giường nhẹ nhàng thư triển, theo đặt hàng bước nhảy chậm rãi đứng đưa, tiêm tú chân trần tùy ý lết xet, tại lạnh trên giường bước ra nhẹ nhàng đủ âm, một cái lắc lư tại, thân thể mềm mại theo khoát tay mà ngã ra sau, mắt thấy muốn rớt xuống qua, nhưng lại là cực nhanh xoay người một cái, sợi tóc múa thành tròn, hướng phía trước bước ra một bước, dừng lại ở nơi đó, sau đó lại tự nhiên dịu dàng quỳ gối, tạ lễ.

"Kỳ thực Cẩm Nhi mới không quan tâm có được hay không hoa khô đâu, từ đại hành thủ ngược lại tốt, thành hoa khô, không biết đến biến thành bộ dáng gì. Phùng Tiểu Tinh thành hoa khô về sau, nghe nói có một ngày bị Chi Huy Sứ Trình đại nhân bức bách, kém chút nhảy lầu, nếu không có có người ở giữa nói chút lời nói, sợ là để cái kia Trình Dũng Trình đại nhân cho rút đao giết. Ta à, như thành hoa khô, sợ là đến lập tức tìm người gả. . ."

"Khi đó muốn chuộc thân, giá trị con người coi như cao hơn."

"Luôn có nguyên cưới a, hoa khôi đầu, cưới trở về khoác lác cũng tốt a. . ."

"Cảm Nhi chẳng lẽ còn chưa tìm được nguyên cam tâm tình nguyên xứng đáng gả người sao "

Vân Trúc cười hỏi, Nguyên Cẩm Nhi nhủ nhủ mày, sau đó đem miếng kén chút vụn thành mồm heo, đi đến bên cạnh bàn thờ phi phò ngồi xuống, nhưng tay muốn nắm mâm đựng trái cây, lại bị Vân Trúc nhúng tay mở ra.

"Vân Trúc tỷ thì ưa thích nói những thứ này khiến người ta nhụt chí, nam nhân. . . Hừ, dù sao Vân Trúc tỷ luôn có nam nhân tốt ưa thích. Đúng, vài ngày trước ta còn có nghe nói, tháng ba lúc cái kia Cố Yến Trinh trở về, truy cầu Vân Trúc tỷ còn giúp Vân Trúc tỷ bán trứng muối tới, thế nhưng là bị Vân Trúc tỷ bên đường đánh một bạt tai, thể diện mất hết. . . Cố Yến Trinh đâu, Cao Trung, có quan chức, áo gấm về quê, còn có tiền, Cẩm Nhi có thể nghĩ gả loại nam nhân này, Vân Trúc tỷ thân ở trong phúc không biết phúc."

Vân Trúc cười rộ lên: "Cẩm Nhi ngươi cũng nói, nam nhân. . . Cứ như vậy ta không phải cũng giống vậy, tìm không thấy cam tâm tình nguyện xứng đáng gả người sao, Cẩm Nhi nếu thật nguyện gả, giống như Cố Yến Trinh đồng dạng nam tử chẳng lẽ thật tìm không thấy "

"Thế nhưng là ta không thích a, nói không chừng Cố Yến Trinh là một người đàn ông tốt. . ." Nguyên Cẩm Nhi vốn là trò đùa, lúc này nho nhỏ nhún nhún vai, tại góc bàn phát hiện một khóa hạt dưa, len lén lột đi ném miệng bên trong, "Cái kia. . . Vân Trúc tỷ Lập Hằng Đại Tài Tử đâu, chẳng lẽ cũng không nguyện ý gả sao "

Vân Trúc cầm một kiện áo ngoài ném trên mặt nàng, cười nói: "Việc này nhưng không cho nói lung tung, ta hoặc cũng không nên cái này tiết, Lập Hằng chính là có người đã có gia đình, chớ có hư người trong sạch."

"Biết, biết Vân Trúc tỷ ngươi che chở hần." Nguyên Cẩm Nhi cầm quần áo từ trên mặt lột xuống, lẩm bẩm: "Buổi tối hôm nay Vân Trúc tỷ ngươi không phải nói hần cũng sẽ qua sao, đợi dẫn tiền, Cẩm Nhi liền đi câu dẫn hần, xem hần đến cùng là nhân vật bậc nào. Ngâm nga, chờ cái kia thê tử biết, cứ việc gọi người đến Kim Phong Lâu đem ta loạn bồng đánh chết tốt, Cẩm Nhi cùng với nàng liều, ta nhìn người nào đánh thắng được người nào. . . Nói không chừng Vân Trúc tỷ về sau liền có thể cùng hần cao chạy xa bay, song túc song tề. . ."

"Miệng đầy vô ích. . ."

"Hi hi." Nguyên Cẩm Nhi cười, "Nói trở lại, ngày đó Vân Trúc tỷ vì sao muốn đánh cái kia Cố Yến Trinh a, Cẩm Nhi chỉ là nghe nói có việc này, nhưng không biết cụ thể như thế nào phát sinh."

Niép Vân Trúc ngẫm lại, hít sâu một hơi: "Hần nguyên bản xác thực cũng là khiêm tốn quân tử, chỉ là khi đó quá mức càn rỡ, ta mới đánh hần. . . Hần không phải cái gì người xấu, việc này, đại khái cũng khó phân đúng sai, chớ lại nói."

Hồi tưởng lại, tháng ba làm quyết định ngày ấy, lại Cố Yến Trinh thời điểm liền cùng hần ngã bài, tự nhiên không nói Ninh Nghị cái gì, song lần này cự tuyệt đến xác thực vô cùng triệt để. Cố Yến Trinh đại khái cũng có chút hoảng hốt, nói tốt chút rõ ràng, cũng hỏi nàng phải chăng có người yêu cái gì, đến sau cùng lại tới bất tay của nàng, nàng lúc ấy vô ý thức phiến một bạt tai, về sau rửa sạch nhiều lần tay, cảm giác vẫn còn có chút chán ghét.

Lúc đó đang đầu đường, được không ít người, Cố Yến Trinh cũng có người bằng hữu tại, một tát này không tính nặng, nhưng cũng đem hần đánh mộng, sau đó chưa lại tới dây dưa. Chỉ là trước kia Cố Yến Trinh tuyên truyền quá kiêu căng, về sau một tát này sự tình liền cũng tại trong phạm vi nhất định truyền ra, nghĩ không ra liền Cẩm Nhi cũng biết, loại chuyện này, là Niép Vân Trúc không nguyện ý nhìn thấy, nàng mặc dù có chút buồn bực cái kia càn rỡ kéo một phát, nhưng quân tử tuyệt giao, không ra ác ngữ, nàng lúc này tự nhiên cũng không muốn nhìn cái này truyền ngôn làm sâu sắc, hư đối phương thanh danh.

Nguyên Cẩm Nhi đại khái hiểu nàng ý tưởng này, lúc này cười gật gật đầu: "Bất quá, buổi tối hôm nay cái kia Cố công tử cũng sẽ qua, Vân Trúc tỷ. . . Không, Vân Trúc ca ca nếu như bị hần trông thấy làm sao bây giờ a "

Vân Trúc cười cười: "Ta một thân toàn bộ màu đen, đến lúc đó chỉ núp trong bóng tối, ai có thể thật nhận ra ta tới, lần này qua chỉ vì Cẩm Nhi ngươi trợ uy, đám người khác, đều không muốn tiếp xúc."

"Ách cái kia Ninh công tử đâu?"

Hơi hơi trầm mặc, sau một lát. . .

"Cẩm Nhi sai! Vân Trúc tỷ tha mạng a "

Tiếng cầu xin tha thứ từ trong viện ầm ầm truyền tới, xen lẫn tiếng cười như chuông bạc, trời chiều hoàng sắc dần dần từ phía Tây nổi lên.

Một bên khác, bên bờ sông Tần Hoài, Tần lão thu hồi cờ bày ra, tại Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên dưới sự hỗ trợ, không ai bày kiện đồ vật hướng về nhà phương hướng đi đến. Tần lão mời Ninh Nghị ở nhà ăn cơm, đại gia dù sao cũng quen, không cần chối từ quá nhiều. Chờ bữa tối ăn xong, Tần lão cùng trong nhà hần hai vị phu nhân, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên năm người cùng nhau tản bộ hướng đại lộ bên kia đi qua, trời chiều nhan sắc trắng lợt, Ninh Nghị cùng Tần lão ở phía trước nói chuyện với nhau, hậu phương xem ra lại giống như là một nhà ba đời ba tên nữ tử, Tiểu Thiên niên kỷ còn nhỏ, vậy trước kia làm danh kỹ xuất thân Nhị phu nhân Vân Nương nói chút lời nói đùa nàng, làm cho tiểu nha đầu mặt đỏ tới mang tai, Tần gia Đại phu nhân làm theo hiền lành mà ở một bên nhìn lấy.

Chiêng Trống cùng tiếng nhạc kỳ thực đã trên đường vang lên, trên đường không phải có chút đội ngũ đi qua. Tần lão cười nói chuyện với Ninh Nghị: "Nhược Minh Dẫn, lại cùng hần gửi lời thăm hỏi." Hần hôm nay tuy không đi, tới đầu năm Thuyền Rồng thi đấu, hoa khôi quyết tuyến, nói chung vẫn là biết mang theo gia nhân qua góp tham gia náo nhiệt, sau đó trên đường có một chi đội ngũ tới, mọi người đứng tại ven đường, đó là Tri Phủ Đại Nhân ý vào, một nhóm lớn quân sĩ đi theo lấy, trùng trùng điệp điệp, đi đầu Giang Ninh tri phủ ngồi trên lưng ngựa, từ bên này đi qua lúc đại khái là trông thấy Tần lão, lại vẫn hướng bên này thì lễ, Tần lão lúc này xem như Thử Dân thân phận, cũng lấy Lễ Tướng đáp, sau đó là hướng Ninh Nghị hết lần này tới lần khác đầu, cười ra hiệu:

"Trước đó vài ngày, ngươi hỏi cái kia Đô Ủy Tổng Hiến, lúc này cái kia Vũ Liệt quân Chi Huy Sứ Trình Dũng, Đô Ủy Tổng Hiến, liền đều tại cái này, ấy."

Trong đội ngũ, cưỡi ngựa hành tẩu tại Tri Phủ hậu phương hai người, trong lúc vô tình tựa hồ cũng tại hướng bên này trông lại, Trình Dũng dáng người hơi mập, nhìn lấy hai bên đường quần chúng, trên mặt nụ cười. Cái kia Tống Hiến thì là ánh mắt lạnh lùng nghiêm túc, có chút khí thế. Ninh Nghị cười cười, kỳ thực đoạn thời gian trước nghe ngóng một phen, cái này Tống Hiến sớm đã cùng hắn tại đầu đường "Gặp phải" qua mấy lần, với hắn tới nói, sớm đã nhận biết. Bất quá Nguyên Tịch đã qua, lại biết hắn hình dạng thế nào, cũng không có tác dụng gì.

Một đoàn người tại phía trước đầu đường tách ra, Tần lão về nhà, Ninh Nghị làm theo cùng Tiểu Thiên tại đây trời trắng lệt trời chiều giữa hướng thành đi ra ngoài. Lúc này Giang Ninh trong thành Ti Trúc thanh âm, Chiêng Trống dây pháo thanh âm đã vang lên, trên sông Tần Hoài Thuyền Hoa trên lụa màu pháp phối, xếp thành dài nhóm, trong thành trên đường từng chiếc xe hoa tại mọi người cùng Chiêng Trống chen chúc hạ tiến lên, theo bó đuốc cùng cây đèn tại thành thị ở giữa trùng trùng điệp điệp mà tụ tập, hướng phía bên này lan tràn mà đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

55. Chương 55: Chấn nhiếp (thượng)

Phịch một tiếng, pháo hoa sáng lên tại Bạch Lộ Châu phụ cận trên bầu trời. Tụ tập tại người phía dưới chày bên trong, Tiểu Thiên một bên nắm Ninh Nghị góc áo đi lên phía trước một bên ngẩng đầu nhìn, ngẫu nhiên dưới chân bị cục đá vấp một chút, đầu liền đâm vào Ninh Nghị trên lưng.

Hoa khô giải đầu lớn hội trường nói là tại Bạch Lộ Châu, nhưng thật ra là tại Bạch Lộ Châu cùng Giang Ninh ở giữa một chỗ Dịch Trạm phụ cận, nơi này dựa núi dựa vào nước, xanh hoá rộng lớn, to lớn hội nghị trận đã sớm bị vây quanh, phụ cận trên mặt sông lâu thuyền Thuyền Hoa nối thành một mảnh. Theo xe hoa lần lượt đến, phía ngoài xanh hoá lần trước lúc cũng đã là tụ tập, các loại quà vật tạp kỹ tại bãi cỏ ở giữa triển khai, hòa quang kéo dài ở giữa gỗ gỗ đập đập vô cùng náo nhiệt.

Muốn muốn đi vào trong hội trường xem biểu diễn kỳ thực cũng đơn giản, phí dụng cũng là một đóa hoa, sau khi tiến vào trông thấy ưa thích cô nương, liền có thể đi lên hiến, mà một đóa hoa là một lượng bạc, nhớ một ngàn văn. Cứ việc Võ Triều Giang Ninh một vùng giàu có, đối với phổ thông gia đình cũng đã là một khoản tiền chắc chắn hạng. Lần này qua người tới số gần vạn, có thể vào đại khái là chừng ba ngàn người, những người còn lại đại khái lại ở bên ngoài hội trường giải trí một phen, chờ đợi tỷ thí kết thúc, hoặc là nửa đường liền về nhà ngủ.

Nếu như dựa theo Ninh Nghị ánh mắt đến giải tòa kết cấu một phen, đây là một cái giàu và nghèo chênh lệch tương đối lớn xã hội, so với ngàn năm sau kỳ thực phải lớn hơn nhiều. Bất quá cứ việc cũng có người phàn nàn bất mãn, đại gia lại cũng đã thành thói quen quá nhiều chuyện, trong tư tưởng, tình huống như vậy mới là chuyện đương nhiên, có mang nhà mang người, ở bên ngoài náo nhiệt bãi cỏ, bãi sông trên cùng gia nhân cùng nhau hóng mát nghỉ dưỡng, hoa hơn vài chục văn trên trăm văn xem như xa xỉ một phen, cũng có tiền hay không, đơn thuần tới xem một chút tạp kỹ biểu diễn, nghe trong hội trường truyền tới tiếng nhạc, cái nào đó cô nương đến hoa khô về sau, cũng cùng nhau vui mừng hớn hở.

Đi vào ba ngàn người, hơn phân nửa cũng đều không phải là kẻ có tiền, nghèo một điểm các tài tử muốn phụ thuộc một chút phong nhã, nhận biết một số người, cũng có thật nhiều cần rằng bỏ tiền không muốn bỏ qua loại chuyện này. Chân chính kẻ có tiền đại khái là đỉnh cao nhất mấy trăm người, đoán chừng đến không đồng nhất thiên, bọn họ biết công hiến trận này thịnh hội chín mươi phần trăm trở lên thu nhập, từ mấy chục lượng, mấy trăm lượng, hơn ngàn lượng không giống nhau, thậm chí cũng có phá vạn, mỗi lần khiến người ta nói chuyện say sưa một lúc lâu. Mà tại Dương Châu, Đồng Kinh hai địa phương, mỗi lần hoa khô trận đầu thời điểm, nghe nói rầm rộ càng là chưa từng có, còn muốn vượt qua Giang Ninh.

Đến thời điểm xe hoa đều đã đi vào, cửa bên kia bằng Phiếu Cự vào bàn, rộn ràng, chặn đến kịch liệt. Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên liền chạy tới bên cạnh trên cỏ, tìm hơi nhân rồi điểm quán nhỏ ăn bát đậu hoa, nhìn lấy bên kia rầm rộ. Chen chúc bên trong người quen phát tay thanh âm chào hỏi không phải vang lên, ngẫu nhiên cũng có vụng trộm muốn muốn đi vào người bị đuổi ra ngoài, song phương mắng mắng Tang Tang, muốn muốn đi vào đại khái còn có phải cần một khoảng thời gian, Tiểu Thiên ngồi ở kia tiểu bên cạnh bàn mua đậu hoa lại không ăn, từ trong ngực cầm mấy khóa Ume loại hình mút đặt ở đậu bát hoa bên trong làm tô điểm. Ninh Nghị thấy bất đắc dĩ.

"Dạng này có thể ăn sao "

"Đẹp mắt nha." Tiểu Thiên nói cầm cái muỗng đào một muỗng mang theo Mai hạt đậu hủ nào bỏ vào trong miệng, ngậm lấy chậm rãi dư vị hồi lâu, có chút say mê. Ninh Nghị đối nàng loại này một muỗng đậu hủ nào có thể ăn ra lâu như vậy công phu cảm thấy khâm phục, trong lúc vô tình cũng là nhớ tới cực kỳ lâu trước kia, tựa hồ cũng đã từng trải qua một đóa kẹo bông gòn có thể liếm ra một giờ tuế nguyệt. Không khỏi nhìn lấy Tiểu Thiên biểu tình kia cười cười, buông xuống thìa, nhìn lấy chung quanh nhân nhả chờ đợi.

Đối với hắn mà nói, nhân nhả tại phần lớn tình huống dưới nhưng thật ra là một loại kiên nhẫn. Đi vào Võ Triều về sau đa số tình huống cũng là như thế, càng nhiều hơn chính là bởi vì kiên nhẫn mà đã thành thói quen, nhiều năm bồi dưỡng trước núi thái sơn sụp đổ mà bất động một loại định lực. Bất quá vào lúc này huyền não giữa, hắn cùng Tiểu Thiên ngồi ở chỗ này, chỗ cảm nhận được hoặc hứa là chân chính nhân nhả. Sau một lát, Tiểu Thiên chỉ bên kia: "A, cô gia, Văn Định thiếu gia cùng Văn Phương thiếu gia bọn họ."

Bên kia bên trong quả nhiên là Tô gia Tô Văn Định Tô Văn Phương bọn người, đồng hành còn có bọn họ mấy cái người bằng hữu, Ninh Nghị trước kia cũng nghe qua, đại khái là có chút tiểu danh khí tài tử loại hình. Bên này trông đi qua lúc , bên kia cũng đã nhìn qua, trông thấy Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên, lại là hơi có chút xấu hổ.

Những người này ngày bình thường cùng Ninh Nghị không có lời nào đề, ngẫu nhiên tại Tô gia hàn huyên vài câu, bọn họ gần nhất mỗi lần đến Tô Đàn Nhi trước mặt lửa bịp tiền lúc Ninh Nghị là ở, dùng lý do là làm các loại sinh ý, dù loại hăng hái hướng lên lý do, Tô Đàn Nhi mỗi lần đều thao thao bất tuyệt hồi lâu, còn có chỉ điểm một phen có quan hệ làm ăn bí quyết cùng ý kiến. Mặc dù bọn hắn có lẽ cũng minh bạch cái này đường tỷ muội đối bọn hắn làm sự tình đều là lòng dạ biết rõ, nhưng lúc này gặp gỡ Ninh Nghị, cuối cùng có chút xấu hổ.

Tại Tô Văn Định Tô Văn Phương bọn người tới nói, một phương diện Ninh Nghị là ở rể, một phương diện khác hẳn thật có tài hoa, tại Tô gia đã truyền ra, không ai dám thật khinh thường hắn. Mà coi như không có việc này, bọn họ cũng phải cho Tô Đàn Nhi mặt mũi, lúc này đại khái do dự một trận, cân nhắc có nên hay không tới chào hỏi, Ninh Nghị chỉ là hướng bọn hắn gật đầu cười cười, xem như thay bọn họ hiểu biết buồn bực, không lại tới.

Sau đó lại trông thấy Khang Hiền nhà nghị trượng, lại qua một trận, cửa bên kia cuối cùng cũng đã thông thoáng, dòng người giảm xuống, Ninh Nghị cùng chậm rãi Tiểu Thiên cũng đã ăn xong đậu hoa, hướng bên kia đi qua. Sau đó, là gặp gỡ Lý Tần, cùng Lý Tần đồng hành còn có hai tên tài tử, song phương lẫn nhau giới thiệu một phen, Tiểu Thiên cũng khéo léo hướng bọn hắn chào về sau, vừa rồi cùng nhau đi vào.

*

Mùng ba hôm nay hội trường kỳ thực tương đối rộng, dù sao hơn một trăm vị cô nương hiển nghệ, nếu là ở một cái trên võ đài thay phiên đến, muốn biểu diễn xong đều nhanh đến ngày mai hừng đông.

Người tham dự từ vây tốt đi vào cửa, đầu tiên trông thấy lại là tân trang đổi mới hoàn toàn dịch cửa hàng, từ lâu những vật này, đa số kiến trúc là nguyên vốn là có. Trong này cũng cung cấp loại rượu com nước, các loại nghỉ ngơi trang sớ, phụ cận núi đá, nước bãi, hình tròn sân khấu các nơi bố trí đều có khác biệt, quả thực giống như là một cái Chủ Đề Công Viên.

Sân khấu cùng nhau thiết lập năm nơi, lầu thuyền Thủy Tạ, Trà Lâu sàn nhảy, Hà Loan lầu nhỏ, chỗ dựa tiểu sạn, Trung Ương hình tròn Đại Cỗ, vị cô nương nào đại khái lúc nào sẽ tại bên nào biểu diễn cũng đều có sắp xếp. Bình thường trình tự là bốc thăm, nhưng cũng có tận lực một số điều chỉnh, thí dụ như tứ đại hành thủ hoặc là công nhận so sánh đồ một số cô nương, biểu diễn thời gian đều sẽ dịch ra, tận lực tránh cho xuất hiện cùng một thời gian tứ đại hành thủ tại các nơi biểu diễn, khiến người ta không biết đi xem người nào tình huống.

Lầu thuyền Thuyền Hoa trên dưới tự nhiên là các cô nương nghỉ ngơi trang sớ, sân bãi chung quanh cũng có các loại to to nhỏ nhỏ lầu , đồng dạng cũng là mỗi cái thanh lâu địa bàn, đặt được mới mới có thể đi vào cùng người biểu diễn gặp mặt một lần. Chung quanh mấy cái từ lâu nói chung viết văn Phiêu Hương, tương đối tốt Thi Từ biết treo lên đến, vì một cái cô nương trợ uy tạo thế. Muốn hướng trên đài tặng hoa cũng không phải là tại chỗ đi lên ném, bên cạnh tự nhiên có người làm đăng ký.

"Lần này có thể được Cố huynh ưu ái, tứ đại hành thủ, Miểu Miểu cô nương nghĩ là đến tiền không thể nghỉ ngơi. Lần trước Cố huynh vì Miểu Miểu cô nương làm ra Liên U một thơ, tựa như món ngon trân tu, đọc qua về sau, lưu hương mấy ngày, Cố huynh thi tài khiến người khâm phục, đến, kính Cố huynh một chén."

Thiên đã vào đêm, pháo hoa bùng tha, mỗi cái trên võ đài biểu diễn kỳ thực đã bắt đầu, trong sân tụ tán, qua hướng vừa ý sân khấu xem biểu diễn. Mà ở bên cạnh Văn Mặc Lâu thượng, Cố Yến Trinh đang cùng mấy người tạm làm nghỉ ngơi. Trong mấy người này, lấy Cố Yến Trinh cầm đầu, chủ yếu là yêu thích một vị tên là Lạc Miểu Miểu cô nương, vị cô nương này xuất đạo không lâu, nhưng danh tiếng đã rất cao, truy cầu người đông đảo, tỷ thí lần này giữa, Top 16 muốn không lo lắng, là tranh đoạt tứ đại hành thủ đứng đầu nhân tuyển, Cố Yến Trinh mấy ngày trước đây vì đó làm mấy cái bài thơ từ, giúp đỡ thanh thế.

Lúc này mấy người lẫn nhau thổi phồng vài câu, trôi qua một lát, cũng có một vị mỹ lệ nữ tử tới chào hỏi. Cố Yến Trinh lúc trước đã từng vì nàng làm thơ, nàng biểu diễn đã xong, lúc này tới đáp tạ một phen, lại bồi hai chén rượu. Nàng hiển nhiên đối với Cố Yến Trinh cũng có chút ý tứ, nhưng cũng biết đối phương bây giờ truy cầu Lạc Miểu Miểu, trôi qua một lát từ cảm giác không có gì hi vọng, lại có sự tình khác muốn làm, cáo từ qua.

Cái này Văn Mặc Lâu trên ngẫu nhiên liền có chúng nương nương bồi tiếp cô nương lên đáp tạ, cũng được cho náo nhiệt, đợt thứ nhất thân thiện qua đi, hảo hữu Trầm Mặc rót rượu tới: "Kính người ta hâm mộ a, Yến Trinh ở nơi đó đều có giai nhân ưu ái."

Cố Yến Trinh cười rộ lên: "Giai nhân ưu ái lại như thế nào, ta ưu ái giai nhân, cũng không từng ưu ái tại ta."

Người bên cạnh còn tưởng rằng hắn nói là Lạc Miểu Miểu, cảm thấy hứng thú hỏi tới, Cố Yến Trinh cũng là rộng rãi, nói lên vài ngày trước truy cầu một nữ tử, muốn nạp kỳ vi thiếp, cùng đi Nhạc Bình, vẫn còn bị nó phiền một bận tai. Hắn việc này nói được tự nhiên, người bên ngoài nhao nhao khâm phục, khen nó cảm được thì cũng buông được. Trầm Mặc là biết rõ hắn tính cách, một lát sau cười tới: "Trong lòng người cũng không phải nói như thế."

"Không như thế lại có thể thế nào" Cố Yến Trinh lạnh nhạt cùng hắn đựng chút chén, ực một cái cạn.

"Cái kia Niếp cô nương ưa thích đến cùng là người phương nào thế nhưng là có biết không "

"Đại khái là không tra được cái gì."

"Nói không chừng Niếp cô nương thật sự là tính cách đậm bạc, không muốn gả người đây "

"Nào có bức này khả năng" Cố Yến Trinh khẽ nhủ mảy, hạ giọng, tốc độ nói chuyển khối, "Cái kia trướng muối thời điểm, phía sau nhất định có người thao túng! Đáng hận. . . Đáng tiếc ngày đó ta truy vấn Đức Tân, Đức Tân che chở người kia, ý một tia không lọt. Hừ, ta cũng là muốn biết rõ người này đến cùng là thần thánh phương nào mà thôi, nếu thật là kinh tài tuyệt đỉnh, ta Cố Yến Trinh tự nhiên cũng là tâm phục khẩu phục. . ."

"Những người khác vậy liền hỏi không ra đến "

"Các người biết, chỉ là người kia cùng bằng hữu chỉ đùa một chút, đánh cược bởi vậy thông qua Đức Tân tìm người làm bày, còn muốn cầu không thể sử dụng danh tiếng tương trợ, người này hoặc cũng là tài tử nổi danh. . . Ai, lấy Văn Trúc tính cách, ưa thích tự nhiên cũng là loại nhân vật này. Ngày đó Văn Trúc tỷ nữ Hồ Đào từng ám chỉ ta theo đuổi nàng nhà tiểu thư, ần ần lộ ra nàng nhà tiểu thư giống như có ngưỡng mộ trong lòng người, nhưng lúc này dây dưa còn có không sâu, mà lại đối phương nàng nhà tiểu thư cũng tuyệt không thích hợp. Về sau ra sự kiện kia, nàng biết ta cùng nàng nhà tiểu thư sợ đã mất hi vọng, tất nhiên là che chở tiểu thư, không hề lộ ra thân phận đối phương. . ." Cố Yến Trinh lắc đầu, "Như tại ta muốn đến, sợ là Văn Trúc thích cái gì giả bảy tám mươi tuổi lão giả danh tước, ái mộ tài hoa kiến thức, ngược lại bị nó choáng váng đầu óc. . . Văn Trúc không phải sợ đỡ người, lấy nàng cái kia đậm bạc tính cách, lại không phải là không có như thế khả năng."

Giang Ninh một vùng, danh nhân đông đảo, như Niếp Văn Trúc thật thích cái gì nổi danh lão đầu, liền coi như hấn Cố Yến Trinh có tiền bây giờ lại có quan viên, chỉ sợ cũng là không có biện pháp. Cái này lão đầu hơn phân nửa giao du rộng lớn, nếu Văn Trúc thực tình hứa chi, cũng không phải hấn dạng này một cái tuổi trẻ tài tử có thể đối phó đến. Lúc này hai người nghị luận một phen, nghĩ nghĩ lại, từ lâu khác một bên truyền đến ồn ào âm thanh, giống như là có một số việc chính đang phát sinh.

Từ bên này nhìn sang, lại là hai nhóm tài tử tại lẫn nhau chế giễu cái lộn bộ dáng, một cái lên lầu đến đáp tạ cô nương lúc này cũng có chút rỗi rên, muốn ở giữa khuyên nói không có hiệu quả gì, trong đó một người thanh niên dường như đã bị đùa cợt đến mặt đỏ tới mang tai, khá khó xử có thể.

Sau đó phía bên mình cũng có người cười lấy tới, cầm trên tay một trang giấy, nói rõ ngọn nguồn: "Ha-Ha, cô nương kia chính là Liễu Diệp Lâu Đường Tĩnh, ca múa đã xong, lấy được thanh danh cũng không tệ. Bên này vị công tử này ra trăm đóa hoa tươi, nàng liền lên đáp tạ, về sau phú một câu thơ, là xấu mặt, ha ha, đại gia lại nhìn cái này thơ tính là cái gì "

Cùng với Cố Yến Trinh phần lớn là tài tử nổi danh, học vấn không phải bình thường người nhưng so sánh, lúc này đem cái kia thơ làm lấy tới, sau đó liền bật cười, cái kia thơ làm quả thật không được, vền vền ứng bằng trắc mà thôi, riu đục dấu vết quá nặng, nhưng nếu lại kém chút, sợ là muốn thành vè, thua thiệt này người làm ra được, còn muốn mạo xưng tài tử. Cố Yến Trinh nhìn cười cười: "Bức này Thi Từ. . . A, người này sợ là xuất thân thương nhân nhà đi."

Kỳ thực đầu năm nay làm thơ kém lại học đòi văn vẻ rất nhiều người, chỉ là phải xem đối địa phương, một số thương nhân viết chút vè, cố định trường hợp cũng có người thổi phồng, nhưng người nếu không có tự mình hiểu lấy, qua đến Bô Lão danh tước tụ tập địa phương loạn thành, thì nên trách không được bị cười. Lúc này người kia liền bị cười đến quá sức. Cố Yến Trinh bên này một người cũng cười nói: "Yến Trinh quả nhiên tuệ nhãn, người này trong nhà kinh doanh hằng buôn vải, gọi Tô Văn Định, tài học là không có cái gì, người của đối phương bên trong sợ là cùng hấn có mối hận cũ, lúc này liền để hấn xuống đài không được."

"A, Văn Định, khó." Cố Yến Trinh lắc đầu, cười xem kịch, "Không cần để ý tới, từ bọn họ đi thôi."

Bên kia bị người đùa cợt chính là Tô Văn Phương Tô Văn Định bọn người, Tô Văn Phương bây giờ yêu thích cô nương chính là cái kia Đường Tĩnh, lần này tích lũy tiền tới chống đỡ Đường Tĩnh, lại viết bài thơ, cũng coi là xuất phát từ nội tâm, đáng tiếc tài văn chương xác thực không đủ, lúc này bị người nắm chặt cười không ngừng, bất quá hấn bên này cũng có tài học hơi cao với hấn, lúc này ra mà nói: "Các người lại có thể viết ra cái gì lệch ra thơ tới."

Cái kia vừa cười: "Tự so người làm thật tốt."

Song phương lập tức bắt đầu đấu lên Thi Từ đến, chỉ là hai bài đi qua, Tô Văn Phương bên này liền lập tức giật gấu vá vai, đối phương bên kia, có một người thi tài thượng giai, lúc này vền vền viết một bài ca ngợi cái kia Đường Tĩnh, liền lập tức áp đảo mọi người. Đường Tĩnh tuy có nghề nghiệp, nhưng ngày thường danh tiếng không rõ, đối với bức này tranh giành tình nhân trong lúc nhất thời cũng có chút xử lý không tốt. Sau đó cũng có người tới cười theo Tô Văn Phương bọn người nói Cố Yến Trinh những người này đánh giá, đồng thời hướng Cố Yến Trinh bên này chỉ trỏ.

Cố Yến Trinh tuy không muốn tham dự việc này, nhưng bên này mấy người đánh giá cuối cùng vẫn là truyền đi, việc này cũng là bình thường, liền ở chỗ này xem kịch. Bên kia Tô Văn Phương Tô Văn Định bọn người càng là khó chịu, đối phương căn bản là tại chỗ lấy Thi Từ truy cầu Đường Tĩnh, hết lần này tới lần khác bọn họ tự xưng là tài tử còn có không có cách nào đánh trả.

Cái kia vừa cười nói: "Quý Văn huynh thi tài, há lại các người có thể với tới, chính là cảm tới Chi Thủy Thi Hội Lệ Xuyên Thi Hội thượng, mọi người cũng phải khen một tiếng hảo tự, các người vừa rồi không nói so thơ cũng liền thôi, bức này thi tài cũng dám bêu xấu, ta đến dạy người làm thơ đi."

Nói, viết xuống một bài, cũng là trung quy trung củ, sau đó lại có người viết một bài, trong lúc nhất thời quần tình nô nức tấp nập. Cái kia Trần Quý Văn thi tài là không tệ, Cố Yến Trinh đại khái cũng nghe qua tên, nhìn lấy bên kia nào nhiệt, tùy ý phỏng đoán lấy đợi chút nữa có đánh nhau hay không, ở chỗ này đánh lên chắc chắn sẽ bị đuổi đi ra. Sau đó, đưa mắt nhìn sang dưới lầu.

Một tên người quen chính hướng bên này từ lâu tới.

Đó là Lý Tần Lý Đức Tân, dĩ vãng hai người quen thuộc, nhưng chịu Niếp Văn Trúc một bạt tai về sau, hấn lại qua tìm đối phương hỏi Niếp Văn Trúc phía sau người kia tin tức. Vừa rồi tuy nói hỏi hột, nhưng Lý Tần không muốn nói ra thân phận đối phương, thậm chí nói: "Ta biết rõ người tính cách, lúc này chớ lại nhiều đàm." Nói theo một ý nghĩa nào đó, hai người đã quyết liệt.

Bởi vậy, hấn hơi hơi nhủ mảy.

Cùng Lý Tàn một đạo tới còn có một tên tử không quen biết nam nhân trẻ tuổi, song phương đang ở trò chuyện với nhau cái gì, phía sau hai người, một tên ăn mặc nát hoa râm váy nha hoàn thanh lệ chính cùng lấy, nghĩ là cùng cái kia không quen biết nam tử cùng nhau tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

56. Chương 56: Chấn nhiếp (trung)

"... Thi Từ sự tình, không hiểu mà nói thì không nên ở chỗ này trang. Cái này Thi Từ truyền đi, ném mặt mũi của người không sao cả, người ta còn tưởng rằng Đường cô nương không có có ánh mắt. . ."

"Không sai, Đường cô nương, bức này bất học vô thuật người, tốt nhất vẫn là không muốn lại nhiều đề ý tới. Tại hạ lời ấy phát ra từ phế phủ, đối với Đường cô nương, ta cùng khánh đình huynh mấy người cũng là ngưỡng mộ đã lâu, lúc này thực sự không quen nhìn Đường cô nương thụ này vũ nhục. . ."

Văn Mặc Lâu đầu, la hét âm ỉ huyền não, chiếm được thượng phong một phương lấy chính mình hình thức chế nhạo lấy hạ phong mấy người. Cái này cãi lộn cho tới bây giờ cũng không phải là bỗng dưng mà đến, trên thực tế Tô Văn Phương Tô Văn Định bọn người sớm cùng đối phương có oán niệm. Chỉ là thời điểm như vậy bị người ta tóm lấy nhược điểm thì thật là xấu hổ.

Bên này lời nói được nhìn như xinh đẹp, rất chú ý cái kia Đường Tĩnh mặt mũi, trên thực tế Đường Tĩnh làm sao không biết đối phương là thuận miệng vô ích, muốn lấy chính mình cho Tô Văn Định bọn người khó chịu, chỉ là nàng bây giờ cũng không có danh khí gì, đối phương cũng có thân phận bối cảnh, nàng một cái nhỏ nhỏ nghệ linh, căn bản không thể trêu vào loại người này, không có khả năng vạch mặt đứng tại Tô Văn Phương bọn người một bên. Mà đối phương quyết tâm muốn cho Tô Văn Định bọn người khó chịu, nàng muốn phải ôn hòa giảng hòa, cũng không có cái thân phận này tiện tay cô tay, vài câu lời vừa ra miệng, thì cũng bị đối phương xảo diệu ép trở về, trong lúc nhất thời không có biện pháp.

Ở đây không chỉ là bọn họ song phương, còn có chung quanh vây xem rất nhiều người, lúc này nếu ai thật phát điên, về sau mới là thật mất mặt. Bởi vậy Tô Văn Định bản thân lúc này mặc dù đồ lên mặt nói không nên lời gì đến, đồng hành vẫn còn có người có thể ráng chống đỡ lấy nói vài lời: "Văn vô đệ nhất vô vô đệ nhị, người bức này Thi Từ, thật cảm thấy có thể cao ra bao nhiêu đến"

"Bản lĩnh cao thấp, vừa nhìn liền biết rõ, bây giờ ở đây nhiều như vậy, muốn hay không từng cái hỏi qua qua a, có cần hay không lại một lần nữa một chút vừa rồi bên kia Trầm Mạc Trầm Huỳnh đám người đánh giá"

"Lâm Từ Dật, có thể nói ra bức này lời nói đến, nói rõ người là nói năng lộn xộn, cố gắng chống, Ha-Ha, cũng được, truyền sau khi ra ngoài, cũng đúng lúc chứng minh cùng Tô Văn Phương Tô Văn Định bức này tục vật lẫn lộn cùng một chỗ người đến cùng là như thế nào mặt hàng!"

"Không phục, cái kia liền tiếp tục so a, tới tới tới, mọi người cùng nhau viết, viết xuất ra qua khiến người ta bình. Tô Văn Định, không lời nói, vẫn là tại áp ủ tâm tình, có cái gì kiệt tác muốn xuất đến cũng tốt cũng tốt, Quý Văn huynh, chúng ta tới trước, mượn hoa hiến phật, chờ viết xong, ta liền giúp người mài mực, như thế nào"

Hỗn loạn tràng diện, cãi lộn song phương, xem nào nhiệt, nghị luận, thờ ơ lạnh nhạt, đàm tiếu, đem trọn cái Văn Mặc Lâu lâu hai tô điểm đến bầu không khí nhiệt liệt. Cố Yến Trinh nhìn lấy cái này nhằm chán một màn, sau đó nhìn về phía bên cạnh thang lầu, vừa rồi Lý Tàn cùng cái kia mang theo nha hoàn nam tử lúc này cũng từ đầu bậc thang đi tới. Hắn ở trong lòng đang nghĩ nên như thế nào theo Lý Tàn chào hỏi, sau đó mới phát hiện Lý Tàn cùng nam tử kia thoắt dưng lại một trận về sau, lại hướng cái lộn bên kia đi qua.

Nhìn, cái kia mang theo nha hoàn nam tử giống như là cùng đang bị chế nhạo anh em nhà họ Tô nhận biết, nam tử này xem ra tuổi trẻ, bất quá chừng hai mươi, trong lúc giờ tay nhắc chân ngược lại là có chút khí độ, ngược lại không biết rõ tài học như thế nào, bất quá tuổi như vậy, trước kia chính mình cũng chưa bao giờ thấy qua, muốn đến học vẫn cũng là có hạn. Chỉ là Lý Tàn ở bên cạnh, xem ra tình huống liền phải biến đổi đến mức phức tạp.

Bên cạnh mấy người cũng có nhận biết Lý Tàn, đã cùng mọi người chung quanh nói đến, sau đó Cố Yến Trinh cũng nhớ đến một chuyện: "Đức Tân bây giờ là tại cái kia không có danh tiếng gì Dự Sơn Thư Viện, cái này Dự Sơn Thư Viện, tựa hồ chính là cái kia kinh doanh hàng buôn vài Tô gia làm"

Có người ngừng lại, vừa rồi gật đầu: "Như thế nói đến, Đức Tân sợ là cùng cái kia Tô thị huynh đệ cũng nhận biết, dưới mắt, nói không chừng là sẽ vì hai người ra mặt"

"Cái này có trò vui nhìn." Có người cười rộ lên.

Lý Tàn học vấn cùng Tào Quan, Cố Yến Trinh nổi danh, bọn họ đều là được chứng kiến, cũng rất bội phục. Nhưng này Trần Quý Văn tài danh cũng là không tệ, dĩ vãng giao đầu Thi Từ, cho dù cùng Tào Quan, Cố Yến Trinh người kiểu này cũng có thể giao phong một hai, coi như tên tuổi trên không

sánh bằng, nhưng nếu chánh thức tại văn từ trên đầu một phen, với hán tới nói cũng chỉ là tăng thêm danh khí. Huống chi lúc này song phương hòa khí xem ra đều đã đốt, sợ là ai cũng không muốn tại trước mặt mọi người mất mặt. Lý Tàn nếu muốn lấy mềm mại thủ đoạn hóa giải, sợ cũng là rất khó, muốn đến một trận viết văn đại chiến hết sức căng thẳng, tất cả mọi người là hưng phấn mà chuẩn bị xem kịch.

Cố Yến Trinh cũng là mỉm cười nhìn lấy bên kia, hán bây giờ trong lòng đối với Lý Tàn đã không có hảo cảm, chỉ cảm thấy Lý Tàn cùng loại kia bất học vô thuật người tương giao thực sự tự cam đoạ lạc. Bất quá đối với hán Văn Tãi dù sao vẫn là có thể xác định, ngấm lại đợi chút nữa hán cùng Trần Quý Vãn giao đấu đại khái cũng không có quá lớn lo lắng, chỉ có cho song phương đều tăng chút danh khí mà thôi, có lẽ chiếm càng lớn quang chi là cái kia thanh lâu danh kỹ, cảm thấy một trận nhảm chán, mặt ngoài tự nhiên không biểu hiện ra đến, cùng mọi người nói giỡn nhìn lấy.

Bất quá, thì tại dạng này chờ mong ở giữa, tại loại này song phương hòa khí đều tăng tới điểm cao nhất tình huống dưới, sau đó tình thế phát triển, thật sự là nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người bên ngoài, trong lúc nhất thời, quả thực khiến người ta không thể nào hiểu được. . .

Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên tại trong hội trường đi tới đi lui, đại khái đã nhìn nửa canh giờ biểu diễn.

Bọn họ vốn là cùng Lý Tàn bọn người một khối tiến đến, chỉ là sau khi đi vào liền lại phân mở, riêng phần mình tìm kiếm ưa thích tiết mục. Ninh Nghị đối với mấy cái này tiết mục có chút hứng thú, chỉ là thực sự không có lựa chọn gì kinh nghiệm, sau đó quyền lựa chọn liền đều rơi vào Tiểu Thiên trên thân, tùy theo tiểu nha đầu ưa thích mang theo hán đối tới đối lui, nhìn lúc đầu nhóm này sau khi biểu diễn, lại gặp gỡ một mình hành động Lý Tàn, song phương trò chuyện một trận, liền quyết định đến Văn Mặc Lâu trên nghỉ ngơi một trận, uống ly nước trà loại hình.

Dưới lầu lúc liền nghe được phía trên huyền não, trên đường đi đến, vốn cũng không ngờ tới sẽ gặp phải Văn Định Văn Phương hai người này. Nguyên bản đại gia tại cửa ra vào thì không có chào hỏi, lúc này coi như chạm mặt, cũng có thể là gật gật đầu liền thôi. Bất quá lúc này không giống nhau lắm, vừa lên lầu, Tiểu Thiên còn tại nhìn phải nhìn trái mà tìm kiếm bàn trống, Ninh Nghị làm theo nhất nhãn trông thấy cách đó không xa Tô Văn Định, người nếu là bởi vì đối phương cũng chính hướng bên này nhìn tới, đầu tiên là có chút ngạc nhiên, sững sờ nửa ngày về sau, ánh mắt mới có hơi phức tạp, tựa hồ là muốn chào hỏi.

Hán nhìn xem bên cạnh, cảm thấy tình huống tựa hồ có chút kỳ quái, nhất nhãn cũng nhìn không ra nhiều ít đến, tóm lại không có quan hệ gì với hán cũng chính là. Đối phương đã có vẻ mặt như thế, cách lại rất gần, chỉ là gật đầu liền đi sợ cũng không tốt lắm, sau đó hán tùy ý gật gật đầu: "Văn Định, Văn Phương, các người cũng tại a." Tiểu Thiên làm theo ở hậu phương có chút buồn rầu nói lấy: "Cô gia, giống như không có vị trí."

"Ách, anh họ. . ." Tô Văn Phương kịp phản ứng, tại cách đó không xa gật đầu nói, thần sắc tựa hồ cũng có chút kỳ quái. Hán cùng Tô Văn Định tuổi tác so Ninh Nghị chỉ hơi nhỏ một chút, bởi vậy xưng Ninh Nghị vi huynh. Lúc này cũng không có khả năng trực tiếp quay người xuống lầu, Ninh Nghị cũng chỉ đành cùng Lý Tàn đi qua, Tiểu Thiên cùng bọn hán chào hỏi: "Văn Phương thiếu gia, Văn Định thiếu gia." Ninh Nghị nhìn xem mấy cái trên bàn lớn bút mực giấy nghiên, giống như còn có viết xong Thi Từ, nghĩ thâm đại khái tại lấy Văn Hội bạn, lại nhìn xem đứng bên cạnh một tên vừa rồi dường như nhìn qua biểu diễn thanh lâu cô nương, trong lúc nhất thời tự nhiên cũng chỉ có thể lý giải thành làm thơ tán gái loại hình, ngay sau đó cười cười, tùy ý mở miệng hàn huyền.

"Vừa rồi ở phía dưới chuyển vài vòng, hơi mệt chút, bởi vậy lên ngồi một chút, thật là khéo. Nha. . ." Hán hướng Lý Tàn ý chào một cái, lẫn nhau giới thiệu, "Có lẽ gặp mặt qua, Văn Phương, Văn Định. . . Vị này Lý Tàn. . . A, không cần phải đề ý đến chúng ta. . ."

Một đám tài tử cái gì vây quanh một cái thanh lâu cô nương, tự nhiên là muốn nô nức tấp nập biểu hiện bất chợt tới ra bản thân, Lý Tàn lúc này cũng có thể nhìn ra cục thế đến, lúc này cũng cười nói: "Không cần đề ý tới chúng ta, chúng ta tự đi. . ." Lời còn chưa dứt, một bên khác có người chào hỏi: "Lý Tàn. Đức Tàn huynh, tại hạ Trần Quý Vãn, kính đã lâu."

Lý Tàn cùng cái kia Trần Quý Vãn trước đó chưa từng chính thức gặp qua, nhưng tỷ như Trung Thu Thi Hội loại hình trường hợp cũng có ấn hình giao phong, lẫn nhau nổi tiếng, cười chấp tay: "A, nguyên lai Quý Vãn huynh cũng tại, thật là khéo." Song phương trước đó mặc dù có chút giương cung bạt kiếm, nhưng lúc này thoáng dừng lại, nhìn cùng Tô Văn Định Tô Văn Phương tựa như là một đạo, cùng cái kia Trần Quý Vãn một bàn người bên trong có người nghe tên Lý Tàn, ngay sau đó cũng chào hỏi, song phương liền lại là một trận hàn huyền, Lý Tàn tùy ý nói "Chư vị nhả hứng. . ." Loại hình, cái kia Trần Quý Vãn nghĩ một lát, mới mở miệng cười nói: "Vừa rồi đại gia đang vì Đường Tinh Đường cô nương làm Thi Phú từ, Lý huynh đã cùng Văn Phương huynh, Văn Định huynh nhận biết, sao không cũng tới tham gia nào nhiệt "

Như đối với người khác nghe, cái này đã là chủ động tuyên chiến, Trần Quý Vãn mặc dù biết danh khí so ra kém Lý Tàn, nhưng tự hỏi tài học lại không có gì thấp, lúc này mới lên tiếng. Lý Tàn tuy như Ninh Nghị đồng dạng có thể phát giác ra bầu không khí khác thường, nhưng còn có không quá tìm hiểu tình hình, thuận miệng chối từ, một vị khác cầm lấy bút lông, nhưng bởi vì Lý Tàn đến mà một mực không có làm thơ nam tử cũng đã cười hỏi tới: "Ngược lại không biết rõ vị công tử này là ai Tô Văn Định, người cũng không phải là chúng ta giới thiệu một chút." Đã Trần Quý Vãn đã quyết định hướng Lý Tàn khiêu chiến, người còn lại tự nhiên cũng không tính là gì.

"Hán chính là. . ." Tô Văn Định vốn định nói thẳng tên, sau đó nghĩ đến vẫn là muốn đem Tô gia bày ở phía trước, "Hán chính là ta nhị đường tỷ hôn phu. . ."

Đối diện cười cười: "A. . ."

Một bên đang bị nghị luận Ninh Nghị lúc này cũng không biết là nhớ tới chuyện gì, khẽ nhíu mày, quay đầu nhìn hướng phía sau thang lầu, nhớ lại một ít gì đó. Nghe được tiếng người hỏi thăm, vừa rồi quay đầu tới chấp tay một cái, hữu thiện theo Văn Định, Văn Phương những người bạn này chào hỏi: "Ách, tại hạ. . ."

Bên kia tiếng cười truyền tới: "A, nguyên lai là. . ."

Lời nói không trả lời xong, sững sờ.

Truy cầu

Không lâu sau đó, mới đi lên hai nam một nữ thì ngồi ở kia giảng co cục thể bên cạnh gần cửa sổ hộ trên chỗ ngồi, mang theo nha hoàn nam tử trẻ tuổi đang theo dưới lầu nhìn lại, sắc mặt ở giữa, đại khái đang suy nghĩ gì sự tình. Mà bên này, cục thể liền lại khôi phục giảng co, bút mực giấy nghiên đều đã chuẩn bị kỹ càng, vừa rồi chuẩn bị lấy Thi Từ giáo huấn anh em nhà họ Tô người cũng đã nhắc lên bút lông, nhưng mà Trần Quý Ván đầu bút lông xách rất lâu, cũng không biết suy nghĩ cái gì, ánh mắt phức tạp.

Cái kia bút, ra không đi xuống.

Giữa xì xào bàn tán, hướng chung quanh lan tràn ra, vừa rồi đều là không chút kiêng kỵ nhìn lấy náo nhiệt, rất nhiều người cũng đều hiểu phát sinh sự tình, nhưng lúc này, toàn bộ bầu không khí lại thay đổi có chút quý dị, mọi người phảng phất đều tại nói cái gì đó bí mật.

Cổ Yến Trinh nhìn qua bên kia hơn nửa ngày, kẹp một ngụm đồ ăn ở trong miệng chậm rãi nhai nuốt lấy, xem không hiểu cái này một màn trước mắt.

"Đến cùng là xảy ra chuyện gì "

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

57. Chương 57: Chấn nhiếp (hạ)

Văn Nhân Mặc Khách, đầu thơ Đẩu Văn, tranh là một hoi, cho dù thua người cũng không thể thua trận, không thể thua phong độ. Loại chuyện này, như là Cổ Yến Trinh bọn người, nhưng thật ra là nhìn quen, trên cơ bản nhìn cái bắt đầu, hơn phân nửa liền có thể đoán được kết quả.

Dưới tình huống bình thường tất cả mọi người nói văn vô đệ nhất, Thi Từ hơi kém chút, bình thường cũng sẽ không có vấn đề quá lớn. Đương nhiên dưới mắt là bởi vì Trần Quý Ván ở đây, tại cái kia Tô gia hai huynh đệ cũng thực sự kém đến quá phận, bởi vậy đối phương một phen chế nhạo về sau đem bút mực giấy nghiên đẩy đi tới, Tô Văn Định mấy người cũng không còn dám hạ bút, miễn cho lại thành trò cười. Như ở bên ngoài, tình huống này đánh nhau cũng có thể, chỉ là dưới mắt người vây xem đông đảo, như tại cái này tụ trong hội trường đánh nhau, cũng ít không bị duy trì trật tự quan bình cho cái đi ra ngoài, trong lúc nhất thời đồ lên mặt lời nói đều nói không nên lời.

Làm Lý Tồn lên tới lầu, lại biểu hiện ra cùng cái kia Tô thị huynh đệ nhận biết, dưới tình huống như vậy muốn thoát thân sợ là không thể nào. Sau đó Trần Quý Ván nói rõ đưa ra khiêu chiến, cái kia truyền đến bên này về sau, Cổ Yến Trinh cùng Trầm Mặc bọn người liền cười rộ lên, phen này nhằm chán cái lộn cuối cùng thay đổi có chút ý tứ.

Ai biết tiếp xuống bên kia bất quá thời gian nói mấy câu, nguyên bản kiểm bạt nỗ trương song phương tựa như là bị giới một chậu nước lạnh, cái kia đối với cục thể sau đó vẫn còn đang kéo dài, nhưng này nhuệ khí đều giống như bị thứ gì vô hình ở giữa cho đè xuống, Lý Tồn bất quá chỉ đánh mấy cái cái bắt chuyện, cùng đồng bạn qua hướng một bên, xem ra không hề nhúng tay, vốn là muốn làm thơ từ mấy người vậy mà do dự vô pháp đặt bút, bọn họ thì tài Cổ Yến Trinh lúc trước cũng nhìn thấy qua, đặc biệt là Trần Quý Ván, dẫn theo bút lông trong lòng tựa hồ có cái gì lo lắng, dường như có câu thơ, muốn đặt bút lại một mực do dự, làm sao có thể xuất hiện chuyện như vậy.

Bên này nghe không được bên kia nói chuyện, cũng chỉ có thể là để một số tin tức chậm rãi truyền tới, quý dị bầu không khí ở chung quanh xem trò vui một bọn tài tử ở giữa lan tràn, xì xào bàn tán, chỉ trở, Tô thị huynh đệ buông lỏng tâm tình, nhưng tương tự cũng có viết không tốt quyết định bước kế tiếp hành động cảm giác, ở nơi đó nhìn nhau, lại đi Lý Tồn bên kia trông đi qua.

"Đức Tân đến, lại để cái kia Trần Quý Ván do dự không tốt hạ bút khi nào có chuyện như vậy" Cổ Yến Trinh cau mày, bất quá hần dù sao mấy năm chưa về Giang Ninh, trong lòng cũng là một trận rung động.

Trầm Mặc lắc đầu: "Vừa rồi còn có hướng Đức Tân khiêu khích, lúc này như thế nào hạ không bút."

"Không phải là lúc trước cảm thấy có một bài Hảo Từ, lúc này mới phát hiện có một chỗ câu không ngờ tốt "

Đồng bạn như thế suy đoán, sau đó, một người rời đi chỗ ngồi: "Ta lại đi xem một chút."

Người kia vòng qua mấy cái ngồi vào, qua đến xì xào bàn tán giữa hồi một chút, sau đó nhìn về phía bên cửa sổ Lý Tồn đám người chỗ ngồi, lúc này mới có chút giật mình, sau đó một đường quay trở lại, cười rộ lên: "Thì ra là thế, cũng không phải là bởi vì Đức Tân, mà chính là bởi vì bên cạnh hắn người kia. Trần Quý Ván bọn họ lần này, thật đúng là có chút không may. . ."

"Người kia tuổi trẻ, đến cùng là ai "

"Ninh Nghị."

". . . Tô Phủ Ninh Nghị Ninh Lập Hằng" Trầm Mạc sững sờ, sau đó nhin không được cười lên, "A, khó trách. . . Làm cho Trần Quý Vấn do dự cái này thật lâu, nguyên lai là hắn, này người từ không tham dự xã giao, khó trách không biết. Ta như đi qua làm thơ từ chắc hắn cũng phải khó xử hồi lâu, trùng hợp gặp gỡ hắn, Trần Quý Vấn lần này khó xử. . ."

"Là cái kia Thủy Điều Ca Đầu, Thanh Ngọc Ân Ninh Lập Hằng ta tại Đông Kinh cũng thường nghe được cái này mấy lúc có trắng thanh danh tiếng, bất quá muốn tới loại tình trạng này. . ." Cổ Yến Trinh cau mày, đầu tiên là nghi hoặc, sau đó nhưng cũng đem lời nói dừng lại, nhìn lấy đối diện cái kia tình cảnh, trong lòng nhai nuốt lấy cái kia hai bài từ làm, kinh nghi bất định.

Trần Quý Vấn do dự hồi lâu, rốt cục vẫn là đem bút hạ xuống, cùng hắn cùng người tới như được đại xá mà vẫy đi qua, tựa hồ buông lỏng một hơi. Sau đó lại đem cái kia thơ làm cầm lấy để đối phương bên kia, chỉ là ánh mắt một mực dừng lại tại cửa sổ phương hướng, lúc trước như vậy ngạo khí phát ngôn bừa bãi, không ngừng chế nhạo thái độ đã quét sạch sành sanh, lúc này có, cũng bất quá chỉ còn mấy cái câu nói mang tính hình thức mà thôi, sau đó, chính là hơi có chút khẩn trương chờ đợi bên kia phản ứng.

*

Ninh Nghị ngồi tại bên cửa sổ, lúc này nhiều ít cũng đã cảm nhận được bên này toàn bộ giằng co cục thế, không hề giống hắn lần đầu tiên nhìn thấy hữu hảo như vậy. Bất quá cái này không có quan hệ gì với hắn, hắn lúc này tâm tình, cũng không ở trên đây.

Lên lầu thời điểm, bên ngoài quang mang lấp lóe, tựa hồ là thấy cái gì đồ vật, sau đó ngấm lại, liền chính hắn đều không thể xác định.

Tựa hồ chỉ là trong lúc vô tình nhìn thấy một cái ấn tượng, tại cái nào đó tâm tình rơi xuống khoảng cách, bỗng nhiên nhớ lại, là Nguyên Tịch đêm đó tại viết "Bỗng nhiên quay đầu" lúc nhìn thoáng qua. Nói thực ra, khi đó không thể nhìn thấy nữ thích khách đáng vẻ, chỉ là chú ý tới cái ánh mắt kia, lúc này nhớ tới, thời gian đã qua bốn tháng, mới vừa cùng Lý Tần khi đi tới cảm nhận được cái kia hình ảnh, liền chính hắn đều cảm giác đến không cách nào xác định.

Vừa rồi tại trong hội trường vòng tới vòng lui thời điểm, kỳ thực cũng nhìn thấy cái kia Đô Úy Tổng Hiến, chính mang theo một số thân vệ tại cùng người chuyện trò vui vẻ, cũng làm cho hắn nhớ lại cái kia nữ thích khách. Đêm nay cùng Nguyên Tịch một ít quang cảnh cũng cùng loại, có thể là bởi vì dạng này, sinh ra dư thừa tâm tình, hắn ở trong lòng làm ra như thế phán đoán, bất quá ngồi xuống về sau, vẫn là vô tình hay cố ý hướng xuống mặt nhìn lấy, tâm mắt ở giữa lui tới, cái kia ấn tượng càng mãnh mẽ đi xuống.

Nên muốn sai.

Ngay tại hắn hoàn toàn chưa từng để ý từ lâu ở giữa giằng co trong chốc lát, một bên khác Trần Quý Vấn cũng đích thật là để Ninh Lập Hằng cái tên này mà do dự. Ninh Nghị không giải đối phương tên tuổi, đối phương lại không có khả năng chưa nghe nói qua cái kia Thủy Điều Ca Đầu cùng Thanh Ngọc Ân, này chủ yếu cũng là bởi vì Ninh Nghị đi nhầm đường, đối với người tâm cùng dư luận tính kế tới cực điểm, người bên ngoài muốn thành tài từ tên, mấy chục mấy trăm thủ thơ, mỗi một cái từ hội ở giữa khoa trương. Nhưng Ninh Nghị lại chỉ là hai bài, thời cơ trùng hợp, trung gian dục Dương tiên Úc thủ pháp, lại thêm câu kia "Đạo sĩ ngâm hai bài" tùy ý cùng sau đó tính cách điệu thấp, người bên ngoài nhiều lắm là chỉ có thể nói hắn là ẩn sĩ Cuồng Sinh, tính cách cổ quái, lại đã hoàn toàn vô pháp coi nhẹ hắn tồn tại.

Mà ẩn sĩ loại vật này, bởi vì cảm giác thần bí tồn tại, một số thời khắc càng khiến người ta cảm giác đến không cách nào nắm chắc.

Trần Quý Vấn cũng không phải là không có có tài học, như chuẩn bị một phen, hắn xác thực cũng có thể cùng Lý Tần bọn người tranh tranh cao thấp, nhưng tại lúc này nghĩ đến đối phương hai bài từ làm, suy nghĩ lại một chút chính mình vừa rồi dự bị cái này thủ, trong lúc nhất thời cũng chỉ là không ngừng châm chọc. Cuối cùng cắn răng viết sau khi đi ra, vẫn là không cách nào tự tin, chỉ có thể cứ như vậy nhìn lấy đối diện phản ứng.

Bên cửa sổ, Ninh Nghị không có để ý bên này hành vi, Lý Tần vẫn là trước tiên kịp phản ứng, Trần Quý Vấn làm thơ thời điểm, hắn liền đại khái nghe ngóng sự tình phát triển, sau đó trở về cười nói lên. Nhìn sang Trần Quý Vấn ở bên kia phức tạp sắc mặt, giờ mới hiểu được đối phương vì cái gì nói như vậy, không khỏi nhin không được cười lên. Sau đó nhìn xem Tô Văn Định Tô Văn Phương, đứng dậy đi qua.

Lúc này bên kia chính đem Trần Quý Vấn thơ làm lấy tới, nói mấy cái câu nói mang tính hình thức lại không muốn làm cho người ta bất khoái, châm chọc đến rất là thống khổ, sau đó nói: "Cổ Yến Trinh Cổ công tử bọn họ cũng ở bên kia, hừ, bất học vô thuật cũng là bất học vô thuật, vừa rồi lời bình, cũng không phải một mình ta nói!"

Lý Tần nhìn sang Cổ Yến Trinh bọn người vị trí, Tô Văn Định bọn người làm theo liền tranh thủ cái kia thơ làm giao cho hắn bình luận, Lý Tần cầm trong tay cười cười: "Vừa rồi xem ra có chút loạn, còn chưa cùng Đường cô nương hỏi tốt, thất lễ." Lời này đầu tiên vẫn là đối với bị vắng vẻ ở bên cạnh Đường Tĩnh nói.

Tô Văn Định bọn người cái này mới phản ứng được, lúc trước bị bức phải quần bách, mà ngay cả việc này cũng cho quên mất. Đường Tĩnh trước đó cũng không biết nên làm cái gì, sau đó bỗng nhiên nghe thấy Lý Tần danh tự như vậy, thậm chí Ninh Nghị Ninh Lập Hằng, nàng trong lúc nhất thời cũng trừng trừng mắt không biết nên đánh như thế nào bất chuyện, Tô Văn Định lại không cho nàng giới thiệu, một cái niên kỷ cũng không tính lớn cô nương bị vắng vẻ ở một bên, rất là đáng thương. Lúc này mới rốt cục có thể theo Lý Tần chào, sau đó Ninh Nghị cũng đã tới: "Trước đó chưa cùng Đường cô nương chào hỏi, thật sự là thất lễ."

Đường Tĩnh trong lòng hoan hỉ, liền vội vàng hành lễ: "Tiểu nữ tử Đường Tĩnh, gặp qua Ninh công tử, Ninh công tử nói quá lời, nên là tiểu nữ tử trước

cùng Ninh công tử hỏi tốt mới là."

"A, kỳ thực nói đến, lúc trước Đường cô nương là ở trung ương Đại Cổ trên khiêu vũ đi ngược lại nghĩ không ra cùng Văn Phương Văn Định nhận biết."

"Ninh công tử vừa rồi cũng trông thấy tiểu nữ từ biểu diễn sao" cái kia Đường Tĩnh mặt trong nháy mắt đỏ, trừng trừng mắt có chút khẩn trương.

"Tự nhiên nhìn, nhảy rất xinh đẹp." Ninh Nghị cười gật gật đầu, "Đức Tân vừa rồi cũng tại, không phải sao." Cái kia Đường Tĩnh thụ sùng nhược kinh: "Cảm ơn Ninh công tử, Lý công tử." Sau đó lại nhìn một chút Tô Văn Định, bên này bầu không khí cơ hồ như vậy hóa giải đi đến, qua một hồi lâu, mới vừa nói lên lấy Văn Hội bạn sự tình, Ninh Nghị nhìn lấy trên bàn thơ làm, Lý Tân cũng cảm trong tay cái kia thủ đưa qua: "Thơ hay, Lập Hằng nhìn xem." Quay đầu hướng Trần Quý Ván chấp tay thi lễ.

Ninh Nghị cười xem hết, gật đầu nói: "Ừm, thơ hay." Cũng là thi lễ, bên kia Trần Quý Ván thần sắc mới trầm tĩnh lại, về thi lễ, không nói nói nhiều.

"Cái này thủ cũng là thơ hay." Không lâu sau đó, Ninh Nghị đem Tô Văn Định viết cái kia thủ lấy ra nhìn xem, sau đó đưa cho Đường Tĩnh, "Quý hồ một tấm chân tình, Đường cô nương vẫn là cất kỹ nó đi."

Trên bàn mấy cái bài thơ từ nói chung đều là vịnh giai nhân, Ninh Nghị là đem cái này kém nhất một bài đưa tới, cái kia Đường Tĩnh liền vội vàng gật đầu: "Vâng." Đem giấy thơ thu vào trong ngực.

Cái này vài câu hỏi hột, người bên ngoài mặc dù muốn nói cái gì, trong lúc nhất thời lại cũng tìm không ra cái gì từ ngữ tới.

"... Quý hồ một tấm chân tình"

Cố Yến Trinh bên này một mực đang nhìn lấy bên kia phát triển, nghe tin tức truyền tới. Hắn lúc trước đã từng cười qua vài câu cái kia thơ làm, nhưng ở đối phương trong miệng, lại một câu nói thành thơ hay, mà cái kia Đường Tĩnh cũng trân trọng mà thu vào trong ngực, trong lúc nhất thời cảm thấy chuyện như vậy hơi có chút hoang đường. Hắn cũng là cao ngạo người, tự cao tài hoa, một màn này rơi vào trong mắt, thật là có chút phức tạp. Hắn hồi ức cái kia hai bài từ làm, vốn nên cảm thấy mình cũng kém không nhiều lắm, bất quá cẩn thận nghĩ tới về sau, mới phát hiện mình nếu muốn hạ bút, chỉ sợ cũng đến do dự một phen.

Đối diện đã không có gì tốt bộ phim nhưng nhìn, Trần Quý Ván trong lúc nhất thời đã mất nhuệ khí, mặc dù trong lòng không vui, cũng không có gì tốt có thể lấy ra chứng minh. Trầm Mặc cười nói: "Đức Tân cũng tại, có hay không muốn đi qua chào hỏi"

Cố Yến Trinh lắc đầu: "Không cần, Miêu Miêu biểu diễn nhanh bắt đầu, chúng ta cũng đi xuống trước đi, bắt chuyện quay đầu lại đánh. . . Chuyện hôm nay, xác thực thú vị"

Văn Mặc Lâu trên Lý Tân cùng Ninh Nghị xuất hiện làm cho Trần Quý Ván càng không dám hạ bút sự tình đến ngày mai biết truyền thành như thế nào sợ còn khó nói. Tại Ninh Nghị có lẽ chỉ là làm việc nhỏ, hắn lúc này tâm tình không ở trên đây. Mà đối với Đường Tĩnh, Tô Văn Định bọn người thì là một kiện đại sự, đặc biệt là Đường Tĩnh, danh tiếng của nàng còn có không có bao nhiêu, lần này Lý Tân cùng Ninh Nghị, hai người này lại vẫn khen nàng múa nhảy tốt, tâm tình khó tả.

Đại gia trên lầu trò chuyện một trận thiên, Tiểu Thiên muốn chút điểm tâm đưa tới lúc, Ninh Nghị trông thấy Tống Hiến thân ảnh xuất hiện dưới lầu, mang theo mấy cái Binh Sĩ tựa hồ đang ở nhân nhả du đăng, sau đó biến mất tại tầm mắt khác một bên. Hắn nhủ nhủ này, lúc này mới đứng lên.

"Có một số việc, trước đi xuống một chuyến, đợi chút nữa lên."

"Ừ" Tiểu Thiên chính cầm khóa nhỏ nhỏ thủy tinh bánh bao hương miệng bên trong đưa, lúc này ngẩng đầu lên, vỗ vỗ tay dự định đuổi theo, Ninh Nghị ngược lại cũng cười vỗ vỗ bờ vai của nàng: "Không cần cùng đi, người trước ở phía trên ăn vài thứ, ta lập tức liền trở lại, đợi chút nữa còn muốn cùng nhau đi xem biểu diễn đây. Lý huynh, chớ vị, nếu đang có chuyện, không cần chờ ta."

Nói cho hết lời, quay người hướng dưới lầu đi qua.

Có một số việc, luôn luôn muốn xác định một chút mới an tâm. . .

Một phương diện khác, Văn Mặc Lâu cách đó không xa một mảnh bên trong, Cố Yến Trinh lúc này thoát ly đội ngũ, hơi nghi hoặc một chút đi theo lấy phía trước cách đó không xa một tên hắc bào công tử. Cái kia hắc bào công tử dáng người cao to đơn bạc, cầm quạt giấy, mang sĩ khăn, từ xa nhìn lại cũng là có phần có phong độ, nên rất có thể gây nên nữ tử tâm tư mặt trắng nhỏ loại hình. Lúc này chính vừa đi, một bên nhìn phải nhìn trái, tựa hồ đang ở lưu ý lấy người nào. . .

58. Chương 58: Sau lưng, trước mắt

Đô Úy Tống Hiến, cũng không phải là một cái vô năng người.

Từ khi Nguyên Tịch trần kia ám sát về sau, Ninh Nghị liền hơi lưu ý một chút người này. Tuy nhiên bộ dạng này có chút giống là ôm cây đợi thỏ, khó có bao nhiêu kết quả, lấy thân phận trước mắt của hắn cũng không chiếm được quá nhiều tình tế tình báo, nhưng một số cơ bản tin tức, chỉ cần hữu tâm, chung quy còn có là có thể có được.

Giống nhau Lục A Quý lần trước nói với hắn như thế, cái này nhân tính nghiên cứu khoa trương, có thù tất báo, thù đoạn độc ác, nhưng hắn cũng không phải cái vô năng người tầm thường. Đối với Vũ Liệt quân Chi Huy Sứ Trần Dũng, đã từng lăn lộn qua giảng hồ Tống Hiến có lẽ mới càng giống một cái tiêu chuẩn quân nhân, nếu không có như thế, đối phương cũng sẽ không đem Vũ Liệt quân Thân Vệ Doanh giao cho hắn quản.

Đương triều trọng Văn khinh Võ, Vũ Liệt quân chính là thủ vệ Giang Ninh một vùng Sương Quân, thôn cư giàu có chi địa, chinh thể chiến đấu lực cũng không mạnh, nếu muốn nói đem ra được, cũng chỉ có lấy Thân Vệ Doanh làm trung tâm mấy cái biên đội. Tống Hiến tại Vũ Liệt trong quân địa vị có thể xưng được là là dưới một người, từ khi Nguyên Tịch ám sát sau khi phát sinh, hắn cũng đề cao cảnh giác, mỗi lần đi ra ngoài đều có rất nhiều thân vệ theo. Bây giờ tại này hội trường bên trong, Ninh Nghị cũng chỉ có thể xa xa treo, chú ý tình huống chung quanh, cũng may nhiều người, cũng không có khả năng có người phát giác được hắn đang theo dõi.

Chính mình đã có thể dạng này theo, người khác liền cũng có thể, nếu có người cũng đang có ý đồ với Tống Hiến, nói không chừng lúc này liền cũng là trà trộn ở trong đó. Hắn âm thầm chú ý đến tình huống như vậy, nhưng người cũng xác thực nhiều, Nguyên Tịch đem liền thích khách kia hình dạng đều không thấy rõ ràng, lúc này cũng không chiếm được cái gì tình báo hữu dụng. Tống Hiến đem đại khái mười người, đi dạo chơi, đối với biểu diễn tựa hồ cũng không phải vô cùng mưu cầu danh lợi, qua đến bờ sông trước võ đài lúc, địa phương mới tách ra, qua đến đình phía trước cho đặt quan hiển quý nhóm chỗ ngồi ngồi xuống đến, cùng một người trong đó trò chuyện với nhau cái gì, theo hắn thân vệ liền ở chung quanh cảnh giới lấy.

Ninh Nghị đứng bên ngoài ngắm nhìn bốn phía, sau đó bắt đầu hồi ức Nguyên Tịch những chuyện kia, một số chi tiết, phỏng đoán từ từ kia tác phong làm việc, sau đó thử lại đồ thay vào đi vào, bắt đầu nghĩ đến nếu như chính mình muốn xử lý Tống Hiến, đại khái sẽ dùng chút biện pháp gì. Việc này nghĩ đến một nửa, phía sau bỗng nhiên có người cầm quạt giấy vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Uy, vị huynh đài này, dài đến cao không nổi a, người lúc này đứng ở chỗ này, cản ở tầm mắt của ta, người nói nên làm cái gì "

Ninh Nghị lúc này vóc người trung đẳng, dài đến kỳ thực không cao lắm, phía sau thanh âm kia cũng cổ cổ quái quái, hắn nghe qua về sau, liền kịp phản ứng, cười quay đầu nhìn lại. Chỉ gặp cái kia cầm quạt giấy khiêu khích người mặc một thân trường bào màu đen, so với hắn chỉ thấp một cái cái trán, nhưng thân thể nhưng là đơn bạc rất nhiều, ngửa lên, chính là Niếp Văn Trúc cái kia thanh lệ lại ra về đứng đắn mặt, chỗ gần xem ra, theo nam trang, nhưng cũng không có bao nhiêu nam tử thần thái, phản cũng có vẻ ngây thơ chân thành.

"Huynh đài lý do nói đến như thế đầy đủ, rất hiển nhiên là ta không đứng. Nhìn người hung hãn như vậy bá đạo, có cần hay không giao điểm bảo hộ phí cho người a "

Niếp Văn Trúc nỗ lực xụ mặt, vươn tay ra: "Dễ nói! Đem trên người hoa toàn giao ra, bản đại gia liền tha cho người một lần, nếu không coi chừng đánh cho người đầu người biến đầu heo!"

Đối phương tiến đến thường thường bày quầy bán hàng, lại phổ phùng ở giữa học chút nếu như vậy, lúc này bá khí lộ ra ngoài, Ninh Nghị thờ dài, xuất ra vào sân này đoá hoa cùng Phiếu Cư phóng tới trên tay đối phương, Niếp Văn Trúc lúc này mới phốc bật cười: "Trên đài cái kia Nghê Thường có nương hát rất khá nghe sao mới vừa nghe đến như thế tập trung tinh thần "

"Nghê Thường" Ninh Nghị quay đầu nhìn xem, giờ mới hiểu được tới là chỉ trên đài ca hát cô nương, "A, đang suy nghĩ một số chuyện, người bao lâu tới "

"Đi dạo a đi dạo trong lúc vô tình trông thấy người, đều tại sau lưng người đứng vững lâu."

Hai người một đạo hướng cách đó không xa tặng hoa ghi chép chỗ đi đến, Niếp Văn Trúc cũng từ trong ngực lấy ra một đoá hoa, cùng Ninh Nghị cái kia đoá cùng nhau đầu nhập bên cạnh rương lớn, sau đó đem biên lai đưa tới ghi chép người phía trước: "Hai đoá Kim Phong Lâu Nguyên Cẩm Nhi cô nương."

"Nguyên Cẩm Nhi cô nương còn chưa từng lên sân khấu nha."

"Cũng cho."

Nàng nói như vậy, đối phương liền cho ghi lại, Ninh Nghị cười nói: "Tới vì cái kia Cẩm Nhi cô nương cổ lên sao "

"Cẩm Nhi muội tử dĩ vãng cùng ta cảm tình không tệ." Niếp Văn Trúc cúi đầu, ngẩng lại mới nói nói, " kỳ thực nàng lúc này ca múa, ta trước đó cũng có tham dự hỗ trợ."

Hai người mỗi ngày sáng sớm gặp mặt, không nói chuyện không trò chuyện, nhưng việc này trước đó ngược lại không nghe nàng nhắc lên, lúc này Ninh Nghị hơi cảm thấy nghi hoặc: "Không phải nói không muốn đón thêm gần chỗ kia sao "

"Mụ mụ muốn Cẩm Nhi tiếp tục cầm tới tứ đại hành thủ vị trí, nói với ta như hơi giúp một tay, về sau cũng hỗ trợ chúng ta tuyên truyền, ta ngẫm lại cũng liền đáp ứng. Bây giờ cùng mụ mụ nói là sinh ý, cùng lúc trước khác biệt, bởi vậy thật cũng không như vậy tránh, mụ mụ người kia ở phương diện này cũng không tệ lắm." Niếp Văn Trúc đón đến, cùng Ninh Nghị đi hướng một bên trên đường lại nói, "kỳ thực muốn đến cũng không nên đáp ứng, Cẩm Nhi lúc này cũng có chút danh tiếng, lại lớn đi xuống, này danh khí là tốt là xấu, cũng là khó nói. Cẩm Nhi tính cách cũng thế. . . Khúc, không nói chuyện này. . ."

Nàng lắc đầu, cười nói: "Đứng, Lập Hằng đợi chút nữa lại nhìn Cẩm Nhi biểu diễn sao "

"Tứ đại hành thủ, người lại hỗ trợ, đương nhiên không thể bỏ qua."

"A, Cẩm Nhi kỳ thực nói với ta nàng muốn quen biết người, dù sao cũng là Giang Ninh thân bí nhất Đệ Nhất Tài Tử đâu, đến lúc đó ta liền tại dưới đài chỉ cho nàng nhìn. . . Đứng, không phải nói có tiểu nha hoàn sẽ cùng người một khối tới sao bên ta mới còn có vấn muốn nên ai đây."

"Tại Văn Mặc Lâu ăn cái gì chờ lấy, ta là nửa đường xuống." Ninh Nghị ngẫm lại, "Là không sai biệt lắm nên đi qua."

Niếp Văn Trúc cười nói: "Liền một khối đi qua đi, ta hướng Cẩm Nhi bên kia, vừa vặn cũng là cùng đường."

Một đường nói chuyện phiếm, hai người xuyên qua, hướng Văn Mặc Lâu bên kia quay trở lại qua, Ninh Nghị quay đầu nhìn xem Tống Hiến phương hướng, nghĩ đến lúc trước cái kia nhìn thoáng qua, có lẽ là ảo giác.

Cùng thời khắc đó, ngay tại hai người cũng không có để ý cách đó không xa một tòa tiểu lâu dưới mái hiên, Cố Yến Trinh chính đứng bình tĩnh ở nơi đó, đưa mắt nhìn bọn họ đi xa.

*

Từ ở chính giữa trông thấy Niếp Văn Trúc lên, một đường theo tới, tiêu tốn thì gian rất dài, tuy nhiên tại cả trong cả quá trình, Cố Yến Trinh đều nghi hoặc tại luôn luôn tính cách đậm bạc Niếp Văn Trúc đến cùng là đang tìm ai, nhưng xác thực không nghĩ tới sẽ thấy về sau một số tình cảnh.

Cả cái thời gian đoạn hẳn đều trông thấy Niếp Văn Trúc là lấy chẳng có mục đích hình thức đi xuyên qua bên trong, nàng không cùng người hẹn xong, nhưng đối với tìm tới đối phương hiển nhiên là có mong đợi. Dạng này một cái hội trường, nàng không xem biểu diễn, chỉ là tại hơn ba ngàn người bên trong nhân nhả tìm lấy chưa từng ước hẹn một người, thật là có chút kỳ quái. Cố Yến Trinh tại dĩ vãng mấy năm, đều chưa từng thấy nàng sẽ có dạng này một mặt.

Khi đó Văn Trúc cùng tuyệt đại đa số thanh lâu giai nhân đều có khác biệt, nàng tính thích yên tĩnh, tại cảm khúc vũ đạo, thi văn nghệ thuật ca hát lên đều có phi phạm tạo nghệ, nhưng cũng không trương dương. Đối với phổ thông thanh lâu nữ tử, trên người nàng có một phần thư quyền khí, đó cũng không phải giả giả vờ, mà là chân chính thư quyền khí. Đó là cái chánh thức tính tình thanh thân nữ tử, ở cùng với nàng lúc, tất cả mọi người có mấy phần yên tĩnh cảm giác. Cố Yến Trinh cũng không biết mình là lúc nào cảm nhận được cỡ này đặc biệt, nhưng tóm lại, hẳn cảm thấy mình có thể lý giải đối phương cái kia phần cùng người khác tâm tư khác nhau, bởi vì bọn hắn hai người là giống nhau người.

Từ Đông Kinh sau khi trở về, hẳn tại cái kia sáng sớm gặp lại Niếp Văn Trúc, về sau biết được nàng vì chính mình chuộc thân, lại sẽ không tiếp tục cùng trước đó người lai vãng, tuy nhiên ngay từ đầu có chút thất lạc, nhưng suy nghĩ cẩn thận, phản lại cảm thấy nàng liền nên là như thế này hơn người tính tình, bình hòa biểu tượng hạ mờ mờ ảo ảo có tự tin cùng cao ngạo bộ phận. Hẳn ưa thích liền là như vậy tính tình, tự giác dĩ vãng hai người cũng coi như hữu tình, truy cầu một phen, thẳng đến chịu cái kia cái tát, sau đó tâm tình mới biến.

Hai tháng này đến hẳn còn đang tìm Niếp Văn Trúc phía sau nam nhân kia, tuy nhiên mặt ngoài là hơi hột bộ dáng, nhưng cũng bởi vậy đoạn tuyệt với Lý Tần. Bởi vì Lý Tần này người cũng thật sự là không thể khinh thường, có thể nhìn ra hẳn suy nghĩ trong lòng, tuyệt không lộ ra ý, như thế nào nói đều không được. Hẳn cũng bởi vậy hơi hơi loạn phần tác, nói vài lời ngoan thoại. Kỳ thực hai tháng qua, ngẫu nhiên nghe ngóng một phen, lại ngay cả chính hẳn cũng còn không rõ ràng lắm tìm ra phía sau nam nhân kia sau phải làm những gì.

Về sau ra kết luận, này người có lẽ là cái có danh vọng lão đầu, nếu như là cái dạng này, đây cũng là không có cách nào. Thẳng đến trước đây không lâu hẳn nhìn thấy Niếp Văn Trúc một số biểu hiện.

Trên đường đi nữ giả nam trang, Niếp Văn Trúc khí chất đóng vai đến vẫn là rất giống, phong độ nhẹ nhàng công tử hình tượng. Sau đó nàng ở chính giữa phát hiện muốn tìm người kia, đầu tiên là ở phía xa một bên thăm dò nhìn mấy lần, sau đó đi đến người kia sau lưng, tựa hồ muốn chào hỏi, nhưng lại đang do dự, chờ đợi người kia quay đầu phát hiện nàng. Trong thời gian này, Cố Yến Trinh từ khía cạnh trông thấy Niếp Văn Trúc biểu lộ, khi thì giãy dụa khi thì không vui, có khi biết nở nụ cười, có khi giờ tay lên muốn đánh tới, nhưng lại dừng lại, nhử mảy để phía trước người kia ngăn người mà hơi hơi tức giận, biểu tình kia biến ảo ở giữa, một thân nam tử khí chất đã qua chỉ, ngẫu nhiên thờ dài, ngẫu nhiên buông tay bắt đặc dĩ tiểu nữ nhi thân thái. . . Những thứ này thần sắc, hẳn chưa bao giờ thấy qua tại trên người của đối phương xuất hiện, dĩ vãng tại Kim Phong Lâu đàn hát ở giữa, nhìn qua nàng cùng cảnh vật chung quanh không hợp nhau nhử mảy, nhìn qua nàng rụt rè giữa trần ngập thư quyền khí tức yên tĩnh mỉm cười, nhưng dưới mắt những vẻ mặt này. . .

Nam tử kia thủy chung không có quay đầu, không có trông thấy nữ tử tại sau lưng phức tạp đáng yêu, thẳng đến Niếp Văn Trúc rốt cục bắt đặc dĩ giờ lên quạt giấy đánh vào đối phương trên bờ vai, đôi làm ra một bộ ra vẻ nghiêm chỉnh nụ cười, sau đó hai người một đường đàm tiếu, qua cái kia đăng ký bên cạnh bàn tặng hoa cái kia tặng hoa cũng chỉ là chỉ là hai đóa lại thẳng đến rời đi. . . Cố Yến Trinh khó mà nói rõ ràng trong lòng có cảm giác gì, hẳn chỉ là mặt không thay đổi xem hết đây hết thấy, qua rất lâu, nhất quyền nện ở bên cạnh nhà lầu trên cây cột.

Sau đó "A" một tiếng, bật cười.

*

Ninh Nghị cùng Niếp Văn Trúc đi đến Văn Mặc Lâu phía dưới mới tách ra, phía trên chỗ cửa sổ, Tiểu Thiên chính ghé vào trên bệ cửa sổ nhìn lấy, sau đó hướng hẳn dùng lực phát tay.

"Cô gia, cùng người đi cùng một chỗ cái vị kia công tử áo đen là ai a "

Qua lên trên lầu lúc, Tô Văn Định đám người đã rời đi, Lý Tần cùng Tiểu Thiên còn đang chờ hán, Tiểu Thiên tò mò hỏi. Ninh Nghị cười: "Một cái nữ giả nam trang giả hòa, nhìn nàng dung mạo xinh đẹp, bởi vậy đùa giỡn một phen."

"Cô gia thật là xấu!" Tiểu Thiên đem một cái điểm tâm bỏ vào trong miệng, cười đến rục rờ, đối với lời này rõ ràng không tin. Không lâu sau đó, ba người đi xuống Văn Mặc Lâu, qua hướng giữa tiếp tục xem tiếp xuống biểu diễn.

Không phải có thể trông thấy cái kia Tống Hiến, Trần Dũng thân ảnh, đi theo Vũ Liệt quân thân vệ, Ninh Nghị lưu một phần tâm tư , chờ đợi lấy có lẽ có khả năng xuất hiện biến cố phát sinh. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

59.Chương 59: Một đôi tỷ đệ

Sáng ngày thứ hai chạy bộ trở về, sáng sủa ánh sáng mặt trời đã từ đông phương chiếu tới, mấy ngày gần đây nhất còn không tính quá nóng, nhưng đều là thời tiết tốt, cảm giác cũng không tệ lắm

Tối hôm qua hoa khôi giải đấu lớn, Ninh Nghị nguyên bản lường trước khả năng phát sinh ám sát cũng chưa từng xuất hiện, lúc trước thoáng nhìn cái kia ánh mắt, muốn đến đại khái là ảo giác. Cùng Tiểu Thiên tại mỗi cái sân khấu ở giữa trần trọc nhìn xem ca múa, sau đó liền về nhà, một đêm không có việc gì. Sáng sớm đi ra ngoài chạy bộ lúc, đến nghe Niếp Văn Trúc nói lên chuyện tối ngày hôm qua.

"Tối hôm qua cùng Cẩm Nhi tại sân khấu sau trông thấy Lập Hằng, lúc ấy Lập Hằng đứng ở cạnh phía trước một điểm địa phương, cầm trên tay chỉ bánh nướng đang ăn. Cẩm Nhi chết cười, nói bộ dạng này không để ý hình tượng, chỗ nào giống như là cái gì Đệ Nhất Tài Tử nha, nàng đi ra ngoài khiêu vũ thời điểm, người còn tại ăn bánh bột ngô, trở về cười nói, như tại Kim Phong Lâu giữa nàng vũ đạo thời điểm có vị tài tử tại chỗ ngồi trên gặm bánh rán, nhất định sẽ rất thú vị. . ."

Ninh Nghị lúc này mới nhớ lại tối hôm qua Nguyên Cẩm Nhi biểu diễn sắp xếp quá muộn, hán khi đó đói bụng, đích thật là cầm một cái bánh rán một bên gặm một bên xem hoàn toàn trình, cười nói ra tới.

"Bất quá Cẩm Nhi nha đầu này cổ lĩnh tinh quái, hôm qua đã nhận biết người, đêm nay như lại bị nàng trông thấy, nói không chừng ra tới tìm người quấy rối, Lập Hằng người nhưng phải nhẫn nại một chút. . ."

Chạy xong bước về nhà, Tô Đan Nhi cũng đã rửa mặt, đang chờ hán ăn điểm tâm "Vừa rồi Văn Phương Văn Định đến, nói là cảm tạ tướng công hôm qua hỗ trợ, bất quá lúc này ước hẹn, liền lại sớm mà chạy mất, thật sự là một điểm thành ý cũng không. . ."

Tô Đan Nhi một bên nói một bên cười, Ninh Nghị lắc đầu: "Chỉ là gặp gỡ, không có giúp cái gì."

"Tướng công lại phải khiêm tốn, vừa rồi Quyên Nhi Hạnh Nhi đi ra ngoài lúc đều nghe thấy những nô bộc đó nhóm đang nghị luận, nói tướng công tối hôm qua không đánh mà thắng chi binh, chỉ là hướng bên cạnh ngồi một chút, cái kia Trần Quý Văn liền không dám hạ bút làm thơ từ, lúc trước cao điệu, kết quả làm cho khí điểm hoàn toàn không có. Ha ha, đáng tiếc thiếp thân tối hôm qua không tại, không thể nhìn thấy. . ."

"Làm sao truyền nhanh như vậy. . ."

Tô Đan Nhi ở bên kia cười: "Còn có vừa rồi Văn Phương Văn Định nói, chính là tướng công một câu, liền để cái kia Đường cô nương tiến thi hoa hậu Top 16. . ."

Đang sau cái này liền xem như so sánh thần kỳ một sự kiện, Ninh Nghị sờ mũi một cái: "Cái này có thể không quan hệ với ta."

Nói thực ra, thật có quan hệ hay không thì cũng khó nói. Tối hôm qua thi hoa hậu giữa, cái kia Đường Tĩnh không phải cái gì đứng đầu, nàng bây giờ danh khí không tính lớn, cũng còn kém rất rất xa Khởi Lan, Lục Thái Thái người kiểu này mạnh vì gạo, bạo vì tiền, vũ đạo cùng hình dạng tuy cũng không tệ, nhưng vẫn là đem chút tâm thần bất định gây ngố.

Trước đó cũng không có gì người xem trọng nàng tiến vào Top 16, nhưng mà tới về sau tuyên bố thứ tự lúc, nàng vậy mà ở cuối xe đường đi Top 16, sau đó một mảnh kinh ngạc. Sau đó có quan hệ Ninh Nghị tại Văn Mặc Lâu đầu chân nhiếp Trần Quý Vãn, Ninh Nghị, Lý Tàn hai người khen nàng vũ đạo nhảy "Rất xinh đẹp" sự tình mới bị một bộ phận người nhao nhao nghị luận lên trước lúc này cũng không biết đã truyền bao rộng, lúc này càng là thần hồ kỳ thần.

Nói cái khác tài tử viết nhiều ít hơn bao nhiêu thơ làm, cái này Ninh Nghị lại chỉ dùng năm chữ "Nhảy rất xinh đẹp"; lại truyền cho hắn một câu "Quý hồ một tấm chân tình" liền có thể để người bên ngoài lại không cách nào phê bình một bài kém thơ. Sau đó cũng có người nói lên, nghe nói cũng là nghe Ninh Nghị câu này "Nhảy rất xinh đẹp", về sau Bộc Dương nhà thiếu gia Bộc Dương Dật lại cũng thuận tay cho cái kia Đường Tinh thêm 500 đóa hoa, lúc này mới đem nàng đưa vào Top 16.

Ba ngàn người tuy nhiên không nhiều, sau đó tuyên dương cũng là một bộ phận, nhưng tóm lại vị này Đường Tinh Đường cô nương tiến vào Top 16 lý do, liền thành năm nay thi hoa hậu đêm thứ nhất giữa lớn nhất cổ sự tính một sự kiện, khởi, thừa, chuyển, hợp một dạng không kém. Ninh Nghị trong lúc nhất thời cũng có chút bất đắc dĩ.

Vào ban ngày vẫn như cũ là lên lớp, Giang Ninh y nguyên huyền ảo, tới chạng vạng tối sẽ cùng Tiểu Thiên đi qua cái kia Bạch Lộ Châu phụ cận, trong hội trường bố trí, dĩ nhiên đã đổi.

Tối hôm qua sân khấu hết thấy năm cái, đi vào người xem biểu diễn kỳ thực cũng đi được lòng lẽ, nhưng đêm nay đã chính thức lên. Lúc này mới có thể nhìn ra ở chỗ này tuyên chỉ xảo diệu, một cái sân khấu lớn bố trí tại bờ sông phụ cận phía trước hơn phân nửa đều là chăm chăm đi lên dốc núi, lúc này đã bố trí đông đảo chỗ ngồi, một bên mặt sông lầu thuyền, cách đó không xa lầu nhỏ, cũng đều là bố trí tốt quan sát điểm. Sân khấu hậu phương, một chút ít lớn lớn nhỏ nhỏ lầu vài làm làm bồi cảnh phân bố tại trên đất trống, đó là thuộc về các lầu mọi người chuẩn bị địa phương.

Hết thấy mười sáu vị cô nương, đêm nay mọi người biết biểu diễn hai trận, mà ở chung quanh quan sát bữa tiệc, hơi phía trước một điểm kỳ thực cũng phân ra từng cái khu vực. Quan sát vị trí tốt nhất một chiếc lầu thuyền là chuyên môn cho đặt quan hiển quý nhóm địa phương, mười sáu cái thanh lâu cũng riêng phần mình vòng chút vị trí cho những người ủng hộ, những vị trí này hơn phân nửa tương đối tốt. Lầu thuyền, một bên khác lầu nhỏ, hơi dựa vào trước võ đài địa phương đất trống, có biết chuẩn bị yến hội, coi như không có bố trí cái bàn, cũng sẽ an bài một số cô nương dẫn theo Mỹ Vị điểm tâm du tẩu hầu hạ.

Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên mua chỉ là bình thường nhất một đóa hoa, đại khái chỉ là ngồi một chút trung gian hoặc là phía sau ghế, nhưng vấn đề cũng không lớn, dù sao Tiểu Thiên trong ngực cũng thăm dò không ít điểm tâm. Bất quá, làm hai người tìm tâm mất hơi tốt một chút tán ngồi ngồi xuống về sau, mới phát hiện vấn đề không có đơn giản như vậy.

Đầu tiên là Tô Văn Định, Tô Văn Phương cùng Đường Tinh một đám người hướng bên này tới, Đường Tinh hướng Ninh Nghị nói lời cảm tạ, sau đó Na Lâu bên trong mục mục mới bắt đầu mời Ninh Nghị đến phía trước an vị. Cự tuyệt về sau, một tên trước đó nhận biết tài tử đã trải qua bên này: "Ninh huynh sao không qua hàng phía trước an vị" không lâu sau đó, Bộc Dương Dật cũng tới, ngồi ở một bên cười cùng hắn nói chuyện với nhau một trận, lần này ngược lại không nói gì thêm lời, chỉ là xác định Ninh Nghị muốn an tâm xem kịch về sau liền rời đi.

Sau đó Lý Tàn cũng phát hiện hắn, tới nói chút lời nói.

Lý Tàn lần này là đi sang ngồi vì Lục Thái Thái trợ uy, bất quá hắn cũng biết Ninh Nghị tính cách, một khi đi sang ngồi, chính là rất nhiều xã giao, từ cũng không làm khuyên nhủ.

Tóm lại, phía trước những ngôi đó vị ở giữa nói chung đều là có chút danh khí người, ngẫu nhiên nói một chút, cũng có thể trông thấy những tay chỉ hướng bên này người tới, phần lớn là không nhiều, đoán chừng lại là nói tới tối hôm qua Đường Tinh sự tình. Ngẫu nhiên có người khi đi tới, Tiểu Thiên ngồi ở bên cạnh không nói một lời nhìn lấy, liếc mạng ăn đồ ăn vặt, giống con tham ăn lão thú, về sau mới hỏi: "Cô gia vì cái gì không đi phía trước đâu?"

"Người muốn đi phía trước "

"Không có." Nàng ngòn ngọt cười, "Tiểu Thiên cảm thấy nơi này liền tốt."

Tiểu Thiên đối với cái này tỷ thí so Ninh Nghị muốn rõ ràng, rồi rảnh lúc, nói với Ninh Nghị lên nàng trước đó theo tiểu thư tới chơi lúc trận đấu rầm rộ, một số thú vị sự tình, trong thời gian này Ninh Nghị lại nhìn thấy cái kia Nguyên Cẩm Nhi, nàng hẳn là đang biểu diễn trước đó đi ra bái tạ những người ủng hộ kia, thì tại phía trước bồi hồi, sau đó cũng hướng bên này nhìn ra xa một chút. . . Trên lý luận tới nói, nàng cùng Ninh Nghị còn không có tại chính thức trường hợp bị dẫn tiến qua, không tính "Nhận biết", tự nhiên cũng sẽ không tới, Nguyên Cẩm Nhi sau khi trở về không lâu, Ninh Nghị cũng trông thấy Niếp Văn Trúc thân ảnh từ bên kia trong bóng tối nhô đầu ra, Nguyên Cẩm Nhi cười hướng bên này chỉ, sau đó vừa cười đem Niếp Văn Trúc kéo trở về.

"Ninh công tử." Chính thức bắt đầu trận đấu trước thời khắc cuối cùng, tới cũng là một tên người quen, đây là đi theo Khang Hiền bên người Lục A Quý, bắt chuyện qua về sau, chỉ chỉ một cái hướng khác một chiếc Thuyền Hoa: "Lão gia ở bên kia, trông thấy Ninh công tử cùng Tiểu Thiên cô nương ở chỗ này hình như có chút chịu không nổi phiền phức, như không cần thiết xã giao, ngược lại không ngại qua trên thuyền kia quan sát. Thuyền kia chính là là Công Chúa Phủ sản nghiệp, hai trên lầu, đều là chút nhân tài người, nhất là tùy ý, vị trí cũng không tệ."

Ninh Nghị hướng vừa nhìn nhìn, Thuyền Hoa vị trí hoàn toàn chính xác tốt, trên lầu hai cũng thật sự là không có nhiều người, nhìn xem Tiểu Thiên, sau đó cười gât gât đầu. Hai người theo cái kia Lục A Quý trên đường đi đến Thuyền Hoa lầu hai, người quả nhiên là không nhiều, tụ ở chỗ này cũng đều là chút người trẻ tuổi, một số nha hoàn hạ nhân đang bận rộn lấy. Lục A Quý đem hắn cùng Tiểu Thiên an bài tại một cái trước cửa sổ, bên cạnh trên bàn bày biện các loại trái cây sự vật, đối với phía dưới chen chúc, phía trên này có vẻ hơi trống trải quanh quẩn, Lục A Quý cười nói: "Nếu có hảo hữu, cũng có thể mời lên ngồi một chút, địa phương còn lớn hơn. Có gì cần, tùy ý phân phó hạ nhân liền có thể. Đứng lão gia ở bên kia."

Khang Hiền cũng có xã giao, lúc này người tại cái kia đặt quan hiển quý tụ tập người trên thuyền, trung gian cách một chiếc Thuyền Hoa, Lục A Quý lúc nói chuyện, bên kia cũng chính nhìn sang, cười gật đầu ra hiệu.

Cùng Ninh Nghị Tiểu Thiên vì lân cận, một bên cửa sổ ngồi hai tên thân phận không biết nam tử, trông thấy Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên trên đến ngồi xuống, ôm quyền chấp tay hướng Ninh Nghị cười cười, sau đó cũng hướng Lục A Quý nói cái gì, đại khái là hỏi thăm Ninh Nghị thân phận. Tiểu Thiên ngẫu nhiên xem bọn hắn, trôi qua một lát xách nạng cái ghế kia dốc sức dốc sức dốc sức mà nương đến Ninh Nghị bên người đến, cái này mới an tâm chuẩn bị xem biểu diễn.

Mà tại Ninh Nghị cái kia một bên, liền nhau làm theo là một đôi tỷ đệ, tỷ tỷ niên kỷ cần phải so Tiểu Thiên còn nhỏ, đoán chừng mười ba mười bốn tuổi, nhưng sắc mặt lại là tương đương nghiêm chỉnh tiểu đại nhân bộ dáng, nguyên bản cũng tại quay đầu dò xét Ninh Nghị bên này, Ninh Nghị trông đi qua lúc, nàng liền một cách tự nhiên chuyển qua ánh mắt nhìn sân khấu, bất quá khi Ninh Nghị chuyển qua ánh mắt lúc, ánh mắt kia liền lại nghiêng đến, thật giống như nàng nguyện vốn nên có chút hiếu kỳ mà dự định nhìn năm giây đáng vẽ, chỉ nhìn bốn giây, bị Ninh Nghị phát hiện thì quay đầu trở lại, lúc này vẫn còn đến quang minh chính đại bỏ tức một giây. Tỷ đệ bên trong đệ đệ đại khái mười một mười hai tuổi, ngồi ở đằng kia tò mò trái nhìn một cái phải nhìn một cái, ca múa lúc bắt đầu, hắn kéo lấy cái ghế dựa đi tới, giống như là muốn nói với Ninh Nghị bí mật.

"Ai, người chính là cái kia Ninh Nghị Ninh Lập Hằng sao viết Thủy Điều Ca Đầu cùng Thanh Ngọc Án Ninh Lập Hằng ta có mấy vấn đề muốn thi người a, nếu như người đáp đi ra. . ."

"Không phải."

"A..." Bé trai hơi hơi kinh ngạc.

Ninh Nghị thần bí mà cúi thấp đầu, tay kia gánh che đậy tại bên miệng nhỏ giọng nói cho hắn biết: "Ta không phải Ninh Lập Hằng."

". . . Nha."

Bé trai sững sờ nửa ngày, hậm hực mà kéo cái ghế về bên cạnh tỷ tỷ, sau đó đại khái là tại báo cáo kết quả, vậy tỷ tỷ cúi đầu mở miệng, mơ hồ nói là: "Hắn lừa gạt người. . ." Phía sau liền không biết.

Giống nhau Lục A Quý nói tới, phía trên này không có người nào biết đến quấy rầy, phía dưới biểu diễn nhiệt liệt, ngẫu nhiên tiếng hô như sấm, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên một bên ăn vài thứ một bên nhìn. Biểu diễn ở giữa khe hở liền sẽ tuôn ra một cái người vì một cái cô nương hiển nhiên ít hoa, cũng có các tài tử làm kiệt tác, trải qua một số danh nhân sau khi xem, liền cũng bị đọc ra, lấy tăng thanh thế, lầu trên thuyền đặt quan hiển quý nhóm kỳ thực cũng có ủng hộ nữ tử, ngẫu nhiên liền có thể trông thấy cô nương biểu diễn xong đi lên đáp tạ hình ảnh, Giang Ninh một vùng chủ yếu quan viên, bao quát Trần Dũng Tổng Hiến mấy người cũng đều ở phía trên, bất quá Ninh Nghị lúc này không có tới hôm qua tâm tư như vậy, tất nhiên là an tâm xem kịch.

Mấy trận sau khi biểu diễn xong, Tiểu Thiên qua đến bên cạnh lấy ra một bộ cờ vây, cùng Ninh Nghị tại cái kia thà trái cây bàn nhỏ trên triển khai, phía dưới quang mang biến ảo giữa, tại cái này cửa sổ ở giữa cùng Ninh Nghị rơi xuống Cờ caro, bầu không khí nhàn hạ thanh thản, nhẹ nhõm thú vị. Trôi qua một trận, bên cạnh cái kia bé trai lại kéo lấy cái ghế dốc sức dốc sức dốc sức dốc sức mà tới, kéo lấy cái cầm tại bên cạnh bàn an tĩnh nhìn cờ, một hồi lâu mới nói: "Cờ vây không phải như thế dưới a. . ."

Cũng chính là tại dạng này thời gian bên trong, một nữ tử đi qua tranh này phảng phất phía dưới, ngẩng đầu lên hướng người Thuyền Hoa trên ngóng nhìn một lát, sau đó lại biến mất ở chính giữa.

Dưới bóng đêm bờ sông thượng, vui mừng cùng tường hòa bầu không khí, còn tại theo ban đêm bầu không khí làm sâu sắc, ca múa tiến hành, không ngừng kéo lên lấy. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

60. Chương 60: Giết!

Biểu diễn tiến hành hơn phân nửa về sau, Khang Hiền mới từ lầu chính thuyền bên trên xuống tới, một đường trở lại nhà mình trên thuyền, cùng lầu một số người bắt chuyện qua, sau đó lên lầu, đuổi theo địa phương gặp gỡ tiểu bối hàn huyên vài câu, nhìn về phía Thuyền Hoa một bên lúc, mới phát hiện tình huống có chút cổ quái.

Lại có hai đôi người, tại bên cửa sổ một mặt xem biểu diễn, còn có một mặt đánh cờ.

"Nói đến thật sự là kỳ quái, là sao mỗi lần, nhân nhấ nhất luôn luôn người cái này tuổi quá trẻ tiểu tử, thực sự để người tức giận. Phía dưới chúng vị cô nương ra sức biểu diễn, người ở đây Phán Tâm Nhị Dung, không sợ bị người khác thấy mắng người uống công bực này chỗ ngồi tốt sao. . ." Mỗi lần Ninh Nghị, Khang Hiền thiếu không muốn cách ứng vài câu, đợi trông thấy cái kia bàn cờ lúc, vừa rồi nghi hoặc nói, "a, ván cờ này thật quái. . ."

Quay đầu nhìn xem trước cửa sổ bên kia, hai tỷ đệ trước người ván cờ cũng là đồng dạng cổ quái. Tỷ tỷ bên kia một mặt khó chịu cau mày, cầm quân cờ giống như đang tính mà tính, đệ đệ lại có chút mặt mày hờn hờ đáng vẽ: "Tỷ tỷ, người nếu là không chặn nơi này, sẽ phải thua nha."

Cục diện như vậy Khang Hiền có thể còn là lần đầu tiên, đợi Ninh Nghị cười nói với hấn cái này Cờ caro quy tắc sau mới bừng tỉnh đại ngộ: "Người là luôn có thể tìm chút chuyện như vậy chơi." Đi qua nhìn một chút bên kia lúc, hai đứa bé ở giữa, tỷ tỷ đã thua, Khang Hiền một cái gọi: "Cô Gia Gia." Một cái xưng: "Phò mã gia gia." Sau đó Khang Hiền liền cười vì song phương giới thiệu.

"Xem ra đều đã nhận biết, đây cũng là các người thường thường hỏi Ninh Nghị, Ninh Lập Hằng. . . Lập Hằng, hai vị này chính là trong nhà tiểu bối, tỷ tỷ Tiểu Bội, đệ đệ gọi Quân Vũ, một cái mười ba tuổi, một cái Thập Nhất tuổi. Tiểu Bội thể nhưng là trong nhà nổi danh tài nữ, đã sớm nhìn người không phọc đi."

Khang Hiền giới thiệu đến vui sướng, bên kia hai đứa bé hắc khuôn mặt, đặc biệt là tỷ tỷ, quay đầu có chút không vui. Đệ đệ tố cáo: "Cô Gia Gia, hấn vừa rồi gạt ta nói hấn không phải Ninh Lập Hằng."

Khang Hiền hơi cảm thấy ngạc nhiên, chờ bên kia nói chân tướng, vừa rồi cười nói: "Người đứa nhỏ này đến một lần liền muốn thi người, tất nhiên là không có kết quả tốt, về sau phải nhớ đến giáo huấn. . . Lập Hằng cũng thế, cả ngày coi như hài tử Vương, ngược lại luôn nghĩ như thế nào tiêu khiển hài tử. . . Ách, Tiểu Bội Quân Vũ, lúc này nhưng còn có vấn đề muốn hỏi sao, cam đoan để hấn đáp người."

Tên kia gọi Tiểu Bội tỷ tỷ quay đầu nói: "Hừ, sợ người thi hấn, tất nhiên là không có thật học vấn mới tâm hồng, lúc này đã có kết luận, không hỏi cũng được!" Nàng nói đi tới một bên qua thu quân cờ. Quân Vũ sau đó cũng cười cười: "Vậy ta cũng không hỏi, ta cùng tỷ tỷ đánh cờ qua." Dĩ vãng như hạ cờ vậy, hấn cùng tỷ tỷ đối đầu đều là có thua không thắng, lúc này học hội cái này Cờ caro sau mà ngay cả thắng mấy cái cục, có chút cao hứng, đối với Ninh Nghị ác cảm ngược lại không nặng. Mà cái kia Tiểu Bội đối với Ninh Nghị khó chịu đoán chừng có một nửa thì lại đến từ Cờ caro, bất quá nàng cũng ương ngạnh, lúc này tiếp tục cùng đệ đệ hạ lên Cờ caro đến, muốn Thông Hiểu Đạo Lí sau ở trên đây trực tiếp lật về cục diện.

Đã có người qua đến nói chuyện, Tiểu Thiên kỳ thực đã từ trên chỗ ngồi lên, Khang Hiền cười tại cái kia trên ghế ngồi xuống, nhìn lấy cái kia Cờ caro tàn cục, tùy ý rơi xuống một tử, cười nói: "Nói đến ngược lại cũng có hứng thú, Tiểu Thiên bảo người cô gia, bọn họ phải gọi ta Cô Gia Gia, trước kia có người gọi ta phò mã gia, bây giờ gọi phò mã gia gia, ha ha, cái này bối phận sự tình, đúng là thêm một chữ liền dài một bối. . ."

Sau đó nhớ tới, hướng bên kia hai đứa bé ý chào một cái, hạ thấp thanh âm: "Khang Vương Chu Ung Gia hai đứa bé, ngày bình thường đối với người đều là khen không dứt miệng, sớm muốn gặp một lần. Bội nhi thật là Chu Thị tài nữ, thông Thi Từ viết văn, rất nhiều kỹ nghệ một học liên tinh, lợi hại nhất lại là Toán Học, năm ngoái trong nhà bàn sổ sách, tiểu nha đầu không có việc gì cầm cái sổ sách, không cần bàn tính lại đem bên trong sổ tự toàn bộ tính ra, không có chút nào sai lầm. Đệ đệ Quân Vũ tư chất hơi bình thường, có cái lợi hại tỷ tỷ, ngày bình thường lão bị sai khiến đến sai khiến qua, ha ha, có chút thú vị. . ."

Ninh Nghị về trông đi qua, bên kia tên là Chu Bội nữ hài tử chính đối bên này, gấp nhũ mày muốn cờ lấy, nhìn không được trông Ninh Nghị nhất nhãn, Ninh Nghị cười nói: "Xem ra hấn là tìm tới duy nhất có thể sánh bằng tỷ tỷ trò chơi."

Phía dưới biểu diễn tiếp tục lấy, Khang Hiền tự nhiên không có khả năng một mực đang nơi này cùng mấy tiểu bối lui tới, hạ cái kia nửa cục đang dở, đại khái tìm hiểu được Cờ caro là cái khái niệm gì về sau liền rời đi. Sau đó Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên nhìn lấy biểu diễn, bên cạnh hai tỷ đệ còn có đang một mực hạ Cờ caro. Tên kia gọi Chu Bội nữ hài nhi nhắc tới cũng kỳ, trước mấy cái cục hạ bất quá cũng không nói đối thành cờ vây hoặc là dứt khoát không xuống, mà chính là một mực rơi xuống, đến sau cùng tựa hồ đã thoáng lạt về cục thế.

Một đêm biểu diễn mỹ mãn mà đến kết thúc, sau đó cũng là thanh thế hạo đại mà tuyên bố tứ đại hành thủ xuất hiện, theo thứ tự là trước một giới hoa khôi Phùng Tiểu Tinh, có Bộc Dương nhà ủng hộ Khởi Lan, Kim Phong Lâu Nguyên Cẩm Nhi cùng tên là Lạc Miểu Miểu Tân Tú, năm ngoái làm tứ đại hành thủ một trong Lục Thái Thái lại là thi rớt.

Ninh Nghị cũng là đến xem biểu diễn, những thứ này thứ tự loại hình sự tình không có quan hệ gì với hấn. Tóm lại cái này biểu diễn thấy coi như thư thái, đêm nay hết thấy cũng đều là thuận thuận lợi lợi, sau đó toàn bộ trận bắt đầu tan cuộc, có người còn tại xã giao, chấp nói, càng nhiều người thì là hướng lối ra bên kia qua. Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên xuống thuyền về sau, mơ hồ có một ít hỗn loạn từ cửa bên kia truyền tới. Nghe được người bên ngoài nói lên, đại khái là bên kia một đám chống đỡ Lục Thái Thái trong lòng người không vui, cùng những người khác phát sinh cãi vã, sinh ra tiểu quy mô ẩu đả.

Loại chuyện này cũng không hiếm lạ, to to nhỏ nhỏ cơ hồ hàng năm đều có, vấn đề không lớn, duy trì trật tự đám bình sĩ sớm đã chạy tới, muốn đến không lâu liền sẽ bị lắng lại. Lâu chính thuyền bên kia, rất nhiều đạt quan hiển quý đang ở hàn huyên, kỳ thực đêm nay trận này náo nhiệt cùng cuồng hoan đối với rất nhiều người tới nói vẫn chưa xong, còn có về sau yến hội muốn phỏ. Khang Hiền cũng chính ở bên kia cùng Nhân Đạo bạc, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên đi qua lúc, hấn là cười để cho hai người không cần vội vàng đi: "Ta thuyền kia cũng là muốn trở về, đợi chút nữa một đạo đi cùng không sao, hai người các người không có lái xe đến, nếu là đi trở về qua, sợ là sẽ phải hơi mệt chút."

Sân bãi gần gần xa xa tụ tán, đèn đuốc bắt đầu từ trên đường hướng Giang Ninh thành bên kia kéo dài đi qua, sau một lát, bên này ít dần, lại là một trận ngoài ý muốn phát sinh ở Ninh Nghị tầm mắt một bên. Có lẽ là bởi vì khí trời có chút nóng, cái kia sân khấu hậu phương một cái lầu vài lớn bên trong muốn là có người đứng ngược lại ánh nến, một trận hỏa hoạn xuất hiện tại sông kia bãi phía trên, đem lầu vài cùng chung quanh đồ vật nhóm lửa, cháy hừng hực.

Mỗi cái thanh lâu người từ cái này một bên chạy ra đến, cũng may cái này một bọn người cũng đã không nhiều, lưu lại đại khái là còn tại ứng thù danh sĩ, quan viên, Hiền Quý, đám người này người hầu cùng binh lính cùng số rất ít chưa đi người xem, ngược lại cũng không thành phát sinh cái gì giẫm đạp sự

kiện. Có người tại phân phó lấy: "Nhanh đi cứu hỏa. . ." Rất nhiều người liền hướng một bên đi qua, Ninh Nghị nhớ tới Niếp Văn Trúc, để Tiểu Thiên ở lại đây một bên một hồi, theo đi qua, trên đường liền gặp gỡ Niếp Văn Trúc hướng bên này tới, về phần Nguyên Cẩm Nhi, nàng đến tứ đại hành thù, còn muốn đi ăn mừng, lúc này ở một bên khác bị một đám người vây quanh, bắt quá cũng không có gì sự tình.

"Đó là Phiêu Hương Viện lều vải lớn, cùng chúng ta cách xa đâu, chỉ là ngay từ đầu nghe nói hoả hoạn có chút dọa người. Bất quá kỳ thực cũng không đốt đến người, đều chạy ra đến, chỉ là lều vải lớn như vậy, bây giờ muốn cây đuốc diệt đi, cũng không dễ dàng. . ."

Xa xa, bãi sông một bên hòa thế xem ra kinh người, chủ yếu bởi vì cái kia lều vải lớn, chung quanh đồ vật cũng nhiều. Nhưng thật muốn tác động đến quá xa, kỳ thực cũng không có gì có thể có thể, lúc này cũng là nhìn lấy một đám người anh dũng cứu hỏa rầm rộ mà thôi, Ninh Nghị một đường trở về trên sườn núi, tìm tới Tiểu Thiên, nhân nhả quay đầu xem kịch. Đêm nay cũng là hết thấy bình thường, ngọn lửa này không tạo được ảnh hưởng gì, cứ như vậy, cũng chính là chờ lấy trở về.

Hắn đứng ở đằng kia nghĩ như vậy, cơ hồ muốn đánh cái ngáp, một trận gió mát hướng bên này nhào tới lúc, có cái gì suy nghĩ lại đột nhiên từ trong đầu của hắn xẹt qua qua, để hắn sững sờ nửa ngày.

Ánh mắt nhìn hướng phía dưới đám cháy, lại nhìn phía bên này mọi người, tìm kiếm lấy mục tiêu, có chút manh mối trong đầu thay đổi lập thể lên. Không sai. . . Vừa rồi hỏa diễm đốt lúc thức dậy, Vũ Liệt quân Chi Huy Sứ Trần Dũng kêu: "Các người đi cứu hỏa. . ." Hắn kêu không chỉ là duy trì trật tự nha môn binh lính, còn có một bộ phận thân vệ, lúc này bọn họ chính phát triển tại cái kia đám cháy chung quanh. . .

Sở dĩ để bọn hắn qua, là bởi vì bên ngoài đông đảo chính rời đi, còn có trận kia ầu đã ngoài ý muốn, nha môn bố trí trong thời gian ngắn theo không kịp, lúc này ở bên này binh lính không nhiều. . .

"Đó là Phiêu Hương Viện lều vải lớn. . ." Văn Trúc nói như thế. Phiêu Hương Viện, lúc trước cái này Vũ Liệt quân Trần Dũng, ủng hộ chính là Phiêu Hương Viện đầu bảng cô nương, lúc này cô nương kia. . . Ninh Nghị quay đầu nhìn lại. . . Cái kia Phiêu Hương Viện đầu bảng, đang đứng tại Trần Dũng bên người. . . Nguyên cơ hắn mới có thể gọi thân vệ đi qua. . .

Tìm không thấy Tổng Hiến, Tổng Hiến có chừng sự tình, tán đi lúc liền chuẩn bị rời đi đi xử lý. Sau đó bốc cháy, Trần Dũng phân phó thân vệ cứu hỏa, Tổng Hiến lưu lại chính mình một bộ phận thân vệ, lúc này vẫn là đã rời đi. . .

Đại gió thổi qua đến, nơi xa bãi sông trên Phong Trạo Hòa Thế, đem cái kia quang diễm đột nhiên cất cao. Ninh Nghị sắc mặt lúc sáng lúc tối, tối hôm qua ở chính giữa thời điểm, hắn có cân nhắc qua rất nhiều kế hoạch, nếu như mình muốn giết chết Tổng Hiến, phải làm thế nào động thủ. Chỉ là tối hôm qua bố cục cùng hiện tại khác biệt, buổi tối hôm nay hắn không có nghĩ qua những việc này, nhưng bây giờ nghĩ lại, nếu như mình muốn giết chết Tổng Hiến, nếu như cái này nho nhỏ hai trận ngoài ý muốn không phải trùng hợp. . .

Một lát, hắn kéo Tiểu Thiên tay, hướng đi cách đó không xa Khang Hiến. Tiểu Thiên đỏ bừng cả khuôn mặt: "Cô cô cô cô cô cô, cô gia. . ."

"Khang lão, người nhưng có xe ngựa chuẩn bị ở chỗ này sao "

"Lập Hằng có việc "

"Nhớ tới có kiện việc gấp, sợ là muốn trước theo Tiểu Thiên trở về."

"Được." Khang Hiến cũng không nhiều lời, gật gật đầu, "Ta để A Quý mang các người đi qua."

Không lâu sau đó, cảm có phò mã phủ tiêu chí xe ngựa ra hội trường, chuyển lên đại lộ. Tuy nhiên lúc này hai bên đường về Giang Ninh người đi đường đông đảo, nhưng Quan Đạo Trung Ương vẫn là chưa lại không đến, để xe ngựa có thể lấy trung đẳng tốc độ tiến lên, Ninh Nghị ngẫu nhiên vung đi một roi, ánh mắt nhìn về phía đường đầu kia Giang Ninh thành. Cái này một mảnh tan hợp sau, phía trước cũng đã bắt đầu tiếp cận công thành. . .

Hai chiếc cảm có Vũ Liệt quân đánh dấu xe ngựa lái vào Giang Ninh thành, một đường ghé qua.

Lúc này Bạch Lộ Châu bên kia tỷ thí tán đi không lâu, tuyệt đại bộ phận người đều còn chưa có trở về Giang Ninh. Thời gian cũng đã không còn sớm, nếu là lưu tại Giang Ninh, nên ngủ kỳ thực cũng đã ngủ, hai cỗ xe ngựa xuyên qua hoặc sáng sáng hoặc hắc ám thành thị đường đi, một đường hướng thành thị một chỗ khác công thành chạy tới. Bánh xe âm thanh, tiếng vó ngựa, cách cách bay múa, đem hoặc sáng hoặc tối con đường cấp tốc dứt bỏ ở hậu phương, ước chừng đi tới một nửa, đây là một đoạn tương đối khoáng đạt lại an tĩnh đường, hai bên cửa hàng đều đã đóng cửa, các loại giá đỡ, rác rưởi, bảng hiệu, có trong phòng lộ ra ánh đèn, góc đường treo mấy cái quang mạng U Âm đèn lồng, vung roi âm thanh vang lên về sau trong nháy mắt, phía trước xe ngựa ngựa người quát lên: "Người nào!"

Trả lời sau đó một khắc đến, như là hai đạo quang mạng va chạm vào nhau, tại tiếp xúc trong nháy mắt, thì lẫn nhau xé rách đi ra ngoài!

Phá hư, vỡ nát, giải thể, huyết quang ngập trời

61. Chương 61: Phong Lôị Tậ Vữ

Giống như hắc ám chạm mặt tới.

"Người nào!" Hô lên trong nháy mắt, kiếm quang liền đã theo vội xông bóng người trong bóng đêm lóe ra tới. Nhưng mà vền vền một điểm ánh sáng, hẳn thấy không rõ kia kiếm quang đi qua địa phương nào, chỉ là ba ba ba ba tiếng vang, cùng hẳn giao thoa mà qua. Đạo thân ảnh kia dường như cùng phía trước Bôn Mã giao thoa một cái chớp mắt, tại thân ngựa trên mượn một chút lực, cái thứ hai giẫm lên càng xe, đã về qua bên cạnh hẳn, sau đó, phía trước cái kia thốt Bôn Mã bay lên, xe ngựa bánh xe rời đi mặt đất, bắt đầu nghiêng, tiếng thứ ba đập ở nghiêng toa hành khách thượng, rời xa mà đi.

Tiếng ngựa hí dài

Tổng Hiến hoa kéo ra màn xe, hỏa quang xẹt qua tầm mắt, co vào trong con mắt chiếu ra phía trước cảnh tượng. Trong chớp nhoáng này, phía trước chiếc xe ngựa kia trực bánh đà bay múa, đã nghiêng ở giữa không trung, trong đó một thốt Bôn Mã cũng đã bốn vó tung bay. Kiếm quang từ tiền phương xẹt qua sức sinh này nghiêng người, dọc theo qua khổng chế xe ngựa tên lính kia, huyết quang đã phóng lên tận trời, tại cao tốc chạy vội hạ, xem ra tựa như là hướng bên này nhào tới trước mặt, mà phía trước nhất, vẫn là cái kia đã như muốn nghiêng thân xe trên mượn lực thân ảnh màu đen, thân ảnh kia trên không trung phóng đại, hai tay cầm kiếm, đã làm xuất toàn lực vùng chặt tư thái, phóng qua hơn hai mươi mét khoảng cách, tại xe ngựa phi nhanh giữa, trong nháy mắt rút ngắn!

Tổng Hiến bên người ngự giả đã toàn lực lôi ra đao, nhưng mà vẫn không có thể bày ra thích hợp ngăn cản tư thái, kim loại chạm nhau, hỏa tinh lóe lên, tại chỉ một thoáng ép về lồng ngực của hẳn.

Ầm ầm nổ vang, bóng người như là như đạn pháo xuyên qua xe ngựa, nửa cái toa hành khách vỡ vụn bay múa tại trên đường dài. Hai bóng người lăn rơi xuống mặt đất, cấp tốc kéo xa cùng xe ngựa khoảng cách, trong đó một đạo nữ tử thân ảnh lăn lộn mấy tuần trực tiếp đứng lên, dẫn theo binh khí cát bước tiến lên, một đạo khác nhân thể đã bị to lớn trùng kích lực đụng đến mức hoàn toàn không thành hình người, gãy xương thịt vụn, xa xa bị lưu tại trên đường, đậm đặc máu tươi hương chung quanh lan tràn đi xuống.

Hai cỗ xe ngựa còn tại chạy vội, nhưng mà mã đã kinh hãi, phía trước nhất xe ngựa một con ngựa thậm chí nửa cái thân thể đều bị chém ra, khác một con ngựa cũng bị liên lụy, âm vang lăn lộn, dựa vào to lớn quán tính, ngã xuống toa hành khách còn tại trên đường dài hướng phía trước địa phương đẩy đi qua, ầm ầm lật đổ vào ban ngày người bán hàng rong dùng để làm ăn các loại quán nhỏ, giá gỗ cùng lưu lại rác rưởi, xe ngựa trực bánh đà từ đó mà đứt, một cái Mộc Luân bay thẳng hướng phía sau, theo xe kia viên hung hăng đụng vào nhau, xe ngựa còn tại quán tính hạ phi nhanh, không ngừng phân giải tan ra thành từng mảnh. Làm hai cỗ xe ngựa ảnh hưởng cuối cùng dừng lại, lưu lại chính là trên đường dài gần trăm mét một mảnh hỗn độn.

Giải thể xe ngựa toa hành khách, găm xe, trục xe, bánh xe, bị ảnh hưởng đến nguyên bản ngay tại trên đường phố các loại giá gỗ, tạp vật, lòi ra ở trên mặt đất máu tươi dấu vết, rau quả loại hình rác rưởi, chết đi Bôn Mã, nội tạng, từ dưới đất ý đồ bò dậy bị thương hoặc nhẹ hoặc nặng người.

Gió từ phố dài đầu kia thổi qua đến, mặc một thân quần áo màu đen nữ tử nhẹ ru xuống kiếm phong, dạo chơi mà đi. Đây là mùa hè, ban đêm phủ động tay áo, cái kia đáng người cũng như phổ thông nữ tử thướt tha đơn bạc, may mắn nhìn không ra nàng vừa rồi cơ hồ tại nhất kích phía dưới đánh nát hai cỗ xe ngựa cái chủng loại kia cương mãnh. Lúc này Hắc Cân che mặt, Hắc Cân phía trên, nhìn qua Tổng Hiến ánh mắt hồ hững mà băng lãnh, một lát, nàng dùng ngón tay nhẹ nhàng phui phui thân kiếm, thanh kiếm kia liền tĩnh không sai trường ngâm một tiếng, hơi hơi rung động.

Trước mắt địa phương, Tổng Hiến cầm trong tay trường đao đứng lên, hẳn dù sao công phu cao, lúc này cũng không có thụ thương, chỉ là nhìn qua đạo này hồ hững, hết lần này tới lần khác đầu.

"Tổng Hiến, ta lần trước nói qua." Dưới bóng đêm, tiếng nói thanh lãnh, phụ cận một tên ném binh khí thụ thương thân vệ cầm lên một cây gậy gỗ a thì xông lại, kiếm phong múa, còn như nhanh chóng mà xé rách vải vóc thanh âm, tơ máu giao thoa bay lên trên không trung. Nữ tử thì như thể đi tới.

"Ta nhất định sẽ giết ngươi!"

"Lục! Hồng! Đề "

Trên đường dài, Tổng Hiến trầm tiếng quát to, sau đó, tia lửa tóe nát, theo mãnh liệt tiếng kim thiết chạm nhau bắt đầu sáng lên tại trên đường phố. . .

*

Một đường chạy vội vượt qua, trở lại Tô gia cửa hông thời điểm, tiêu tốn thì gian cũng không nhiều, theo Ninh Nghị xuống xe, Tiểu Thiên gương mặt mê mông: "Cô gia, làm sao a "

"Tiểu Thiên ngươi về trước đi, ta còn có có một số việc."

"Ây. . ."

Ninh Nghị nói dứt lời, quay người phải đi, Tiểu Thiên đột nhiên giữ chặt y phục của hẳn: "Cô, cô gia, chuyện gì a. . ."

Đối với Ninh Nghị muốn đẩy ra chuyện của nàng, Tiểu Thiên rõ ràng có chút bối rối, Ninh Nghị quay đầu do dự một chút, sau đó vẫn là vồ vồ bờ vai của nàng: "Yên tâm, không có chuyện gì. . . Nghe lời, ta rất mau trở lại tới. . ."

"Thế nhưng là, thế nhưng là. . ."

Ninh Nghị hướng đi xe ngựa, Tiểu Thiên ở nơi đó lo lắng một trận, không biết nên nói cái gì cho phải, buồn rầu hướng phía cửa bên kia đi mấy bước, chờ bước vào cánh cửa, người gác cổng đại thúc từ bên kia đi tới: "A, Tiểu Thiên cô nương a, người đi về cùng cô gia sao. . . Ách, cô gia đâu?"

Người gác cổng hướng ra phía ngoài nhìn xem, xe ngựa đã chậm rãi cất bước. "Cô gia hử, cô gia hử. . . Ta cũng không biết. . ." Trong óc nàng đề ý không rõ đầu mối, nhớ tới trước mấy ngày tiểu thư nói một ít lời. Cô gia hẳn dứt bỏ ta đi gặp cái nào hồ mị tử á. . . Nhưng mà đây cũng chỉ là nhất thời hỗn loạn ý nghĩ, nàng từ không có khả năng theo người gác cổng nói.

"Cô gia. . ."

Tiểu nha đầu quay người lại, lại từ cửa đi ra ngoài, bên cạnh ngoài cửa đường phía trước, xe ngựa đã bắt đầu gia tốc, Tiểu Thiên xoa bóp quyền đầu, kéo váy áo hướng một bên đuổi theo. Phía trước giao lộ, xe ngựa đột nhiên thả chậm tốc độ, sau đó dừng lại.

Một đội nhân mã từ Đình Tự hình giao lộ bên kia xuất hiện, cực nhanh chạy qua Ninh Nghị đường phía trước miệng, đây là Vũ Liệt quân hơn mười tên thân vệ, vội vã mà hướng một chỗ khác đuổi.

Làm sao biết nhanh như vậy. . .

Ninh Nghị ngồi ở trên xe ngựa thì thảo niệm một câu, sau đó quay đầu ngựa, hướng cái kia hơn mười nhân mã chạy vội phương hướng đuổi theo.

Tiểu Thiên cũng trông thấy giao lộ bên kia chạy vội mà qua hơn mười cưỡi, sau đó cô gia lái xe ngựa theo sau, nàng đuổi tới giao lộ, trên mặt y nguyên phức tạp mà lo lắng, trong lòng ần ần nổi lên cảm giác cô quái. Nhưng mà Ninh Nghị xe ngựa đã một đường phi nhanh, biến mất tại giao lộ bên kia.

"Cô gia qua làm gì a. . ."

Kỳ thực nghĩ lại một chút, nàng liền phủ định cô gia lúc này chạy đi gặp cái nào đó thanh lâu nữ tử từ ý nghĩ, cô gia không phải là người như thế, coi như thật sự là muốn gặp, cũng sẽ không giống hiện tại vội vã như vậy. Có thể là đối với cái này đột nhiên tới biến cố, nàng cũng thực sự không nghĩ ra là vì cái gì. Hôm nay vì qua xem biểu diễn mà chăm chú cách ăn mặc qua thiếu nữ tâm tình sa sút trở lại trước cửa phủ, ôm hai đầu gối ngồi tại trên bậc thang, ngẫu nhiên quay đầu nhìn xem đường một mặt, hi vọng cô gia xe ngựa lại từ bên kia quay trở lại tới. Làm người gác cổng ở phía sau gọi nàng lúc, nàng mới lại đứng lên. Đang chuẩn bị quay người, một chùm pháo hoa sáng lên ở trong trời đêm.

Cái kia pháo hoa dâng lên địa phương không tính vô cùng xa, nhưng cũng không phải cái gì vui mừng chúc mừng khói lửa, cái kia khói lửa hàm nghĩa nàng mơ hồ minh bạch một số, lúc này vô ý thức đi lên phía trước một bước, ngửa đầu nhìn về phía bên kia, người gác cổng cũng đi tới. Vài giây đồng hồ về sau, thiếu nữ thì thảo nói ra: "Bính thức, đó là. . . Xảy ra chuyện gì. . ."

"Ồ, tựa như là quân đội truy nã Hung Đồ Yên Hòa lệnh bài, sợ là lại có cái gì đạo tặc thừa dịp đêm nay làm việc đi. . . Thất đức nha. . ."

*

"A... A a a a a a a "

Đạo Phong gào thét, kim thiết giao kích thanh âm giống như mưa rơi là chuỗi, vang vọng phổ dài, tập trung mà hỗn loạn. Cái này trong đêm, con phổ dài này chung quanh bị ương, có cửa hàng nhóm đã bị oanh bay xe ngựa toái phiền đập ra, cũng có một chút trong phòng có người ở lại, đầu tiên là đốt đèn, sau đó lại nhanh diệt. Phía dưới đường đi bên trong, bóng người truy đuổi tranh đấu giống như một trận hỗn loạn vũ đạo, kim thiết giao kích trên không trung lòi ra từng đạo từng đạo kinh người tia lửa, có khi tiếng ầm vang vang, một đạo nhân thể bị đánh nhập trên đường phổ đông đảo lộn xộn giữa, không thể động đây, máu tươi lỏm đóm lấm tẩm, chảy xuôi liên miên, trên đường sớm đã trưng bày mấy cái cục thi thể, cầm đao dững mãnh nam tử điên cuồng mà hô to, đem đao quang vung vẩy giống như là một tấm lưới, tại chạm mặt tới áp lực thật lớn hạ, nỗ lực cầu sinh.

Võ công của hắn trên giang hồ nguyên bản cũng coi như đến nhất lưu, nhưng lúc này nữ tử kia kiếm pháp thực sự quá lợi hại. Mau lẹ bên trong không mất cương mãnh, giống như trong ngày mùa hè đại phong Lôi Vũ, nhào tới trước mặt. Hắn dốc hết toàn lực chống đỡ như cũ vương trái vương phải, trước mắt hỏa tinh lỏm đóm lấm tẩm loạn phun. Khi thì kiếm pháp đó giữa liền xuất hiện một chiêu cực độ đại lực, tựa như Phong Lôi gào thét, đem hắn toàn lực mà ra trường đao cứ thế mà đập ra.

Mà công kích của đối phương cũng không hề chỉ là như thế thức có vẻ hơi vụng về kiếm, nàng khi thì một tay cầm kiếm, khi thì hai tay chém thẳng, cái kia biến hóa cấp tốc mà tự nhiên, làm cho người hoa mắt. Có đôi khi trường đao mới bị nện mờ, nữ tử tay trái đã ba từ đao quang trong khe hở đập đổ trước mắt, oanh hấn mặt, đâm hấn hai mắt hoặc là đột nhiên móc hướng hầu kết. Cái kia cổ tay trắng trắng nõn, năm ngón tay huy động như là vũ đạo, khiến người ta khó có thể lý giải được cái này đúng là ác độc như vậy đòn công kích trí mạng. Chặt vật nghiêng người tránh đi, kiếm quang lại lần nữa đâm tới, vung đao một ô, nữ tử mũi chân chỉ vào mặt đất vỡ vụn cây trúc, cũng đã tại trong im lặng đâm về eo của hắn sườn, giống như ần núp đã lâu một đầu Nhân Kính Xà, nữ tử này có thể tùy thời lấy bên người các loại vật thể làm làm vũ khí, khiến người ta cảm thấy lúc này đối mặt quả thực là ba cái bốn người, mà cũng không phải là chỉ là một tên đối thủ.

Hai cỗ xe ngựa bên trong thân vệ vốn nên cũng chỉ có mấy tên, lúc này đã chết thì chết bị thương thương tổn, có tổn thương đến nhẹ xông lại tham gia giữa hai người chiến cục, sau một khắc tựa như là bị cối xay thịt giã qua đồng dạng bị oanh nhiên phun ra ngoài. Tổng Hiên vừa đánh vừa lui, không sai

còn nữ kia từ như bóng với hình, lại hoàn toàn không cách nào thoát khỏi, vết thương đã từng đạo từng đạo mà ra hiện ở trên người hắn, tại bình thường chiến đấu phát sinh không lâu sau thời gian bên trong, bằng tốc độ kinh người đem sinh mệnh lực của hắn bức đến cực hạn.

Hắn lúc này cũng chỉ có thể đang không ngừng hò hét giữa kéo dài vung đao, một đoạn thời khắc, nắm lên bên cạnh một trương mộc nát bàn gỗ vung tới, trong ầm ầm nổ vang, cả cái bàn vỡ thành mảnh gỗ vụn bay múa, chém tới kiếm quang đột nhiên từ vừa mới chuyển nhu, im lặng đâm vào cánh tay của hắn, lại rút ra ngoài.

Tổng Hiến không lo được thương thế, thừa dịp mảnh gỗ vụn còn có đang bay múa, hai chân phát lực bay ngược, nữ tử thân ảnh màu đen xôn xao phá vỡ cái kia Mạn Thiên Phi Vũ vật thể, may mắn đều không chịu nhượng bộ mà tới gần, bình một chút, lại là hỏa quang bạo phun, Tổng Hiến thân hình đem máu bị trăm bay ra ngoài, lúc này đã là góc đường, móng ngựa oanh minh lẫn lộn, sau đó, đem hai người chìm không tiến vào.

Bình bình, bình, bình

Móng ngựa tung bay ầm vang xông qua, hỏa quang liên tục sáng lên tại nữ tử nguyên bản vị trí, sau đó một thót Bôn Mã anh không sai hí dài, nó đụng vào căn tại người phía trước thể, ngang nhiên đứng lên, hai cái móng trước, to lớn trùng kích lực hạ, nữ tử thân ảnh đã bay múa ở giữa không trung, nhưng đạo thân ảnh kia lại phẳng phát dán tại chiến mã trước trên cổ trong nháy mắt, xoát xoát múa mấy lần, sau đó mới theo chiến mã chạy vội mà ra, nữ tử lại trong khoảnh khắc đó một tay nắm lấy chiến mã dây cương.

Hon mười cười phảng phát bức ép lấy nữ tử kia ầm vang mà đi, trong nháy mắt đã xông ra thật xa, nữ tử thân ảnh thoát nhìn vẫn là bị chiến mã đụng bay ra ngoài, bay về phía khía cạnh một con ngựa trên Vũ Liệt quân thân vệ, người kia vung ra trường đao, hai bóng người tan cùng một chỗ, ngã bay về phía bên cạnh mặt đất, sau đó đứng lên, đã chỉ có cô gái áo đen kia. Trên kiếm phong máu tươi chảy đầm đìa, bị nàng bắt lấy tên kỵ sĩ kia đã trở thành thi thể.

Khác một cỗ thi thể, lúc này cũng đã ra ở hậu phương trên đường, đó là ngay từ đầu không chế chiến mã đụng vào nữ tử kỵ sĩ, nữ tử bắt lấy dây cương bay trên không trung lúc vung ra lưỡng kiếm, nhất kiếm cắt cổ họng của hắn, nhất kiếm chém ra ở ngực.

Hai thót không có có chủ nhân chiến mã hướng phố dài đầu kia chạy vội, còn lại hơn mười Kỵ Tướng nữ tử vây quanh, trường đao ra khỏi vỏ, sát khí nghiêm túc, nữ tử đứng ở đằng kia, đem ánh mắt nhìn về phía lúc này đã ở phía xa đầu phố Tổng Hiến.

Tổng Hiến đầy người đều là to to nhỏ nhỏ vết thương, nhưng lúc này vẫn duy trì chiến lực, cũng không nhận được cái gì trọng thương hoặc là vết thương trí mạng, chỉ là xem ra thê lương, hắn lúc này cầm trong tay trường đao, máu me khắp người mờ ra hai tay.

"Cuối cùng vẫn là ta thắng, Lục Hồng Đề." Hắn cười rộ lên, "Giang hồ các ngươi những thứ này vô lâm nhân sĩ, vĩnh viễn sẽ không hiểu chính mình có bao nhiêu nhỏ hẹp, có chút khôn vặt, liền coi chính mình tính toán không bỏ sót ta không biết ngươi muốn giết ta à. . . Ngay tại ngươi vắt hết óc muốn đẩy ra bên cạnh ta người thời điểm, sau lưng của ta không biết có bao nhiêu người tại bày mưu tính kế, chuẩn bị trái lại tính kế ngươi. . ."

Hắn đón đến, ngang nhiên ngẩng đầu: "Đây mới thật sự là lực lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

62. Chương 62: Cục cùng thế

Tiếng ngựa tê mình, ban đêm thê lương, trên đường dài, ác mộng chiến đấu.

Trong hỗn loạn xẹt qua kiếm phong, chạy vội chiến mã tại cao tốc bên trong bị chém đứt chân trước, máu tươi dâng trào trên không trung, ầm ầm lẫn lộn tại trên đường, làm chiến mã lật lộn đi, một tên khác thân vệ mặt trên biểu lấy máu tươi cùng thịt nát hương về sau địa phương bay ra, người còn lại anh dũng xông lên, Cương Dao tính cả ở ngực đồng loạt bị chém rách.

Nữ tử thân ảnh cao tốc xông xáo, năm sáu tên thân vệ giao thoa ngăn cản, lại hoàn toàn ngăn không được nàng tiến lên, cái kia thanh hơi có vẻ vung về trường kiếm tại giao thoa phong mang ở giữa không ngừng tìm kiếm lấy khe hở, xoát xoát xoát mang ra tơ máu, theo tiếng kêu thảm thiết đổ ập xuống mà hướng phía trước đường đi Dương Quá qua, ban đêm hạ nữ tử đã máu me khắp người, mà ở dạng này thời gian bên trong, đã ôm theo to lớn cảm giác áp bách đem muốn chạy trốn Tổng Hiến bức hướng cuối con đường.

Song phương tốc độ lại trên đường dài đều nhanh đến kinh người, muốn ngăn cản nữ tử truy sát đâm thân vệ chung quanh xông lên, Tổng Hiến lúc này cũng chính co cẳng chạy trốn, một tên thân vệ từ tiền phương đột nhiên cầm vào, ý đồ ngăn cản hạ nữ tử đuổi theo, sau một khắc, kiếm quang từ vai trái của hắn hướng phải bụng ầm vang kéo xuống, thân thể như như đạn pháo bay ra ngoài, máu tươi như to lớn bông hoa nổ tung.

Từ hai bên đánh tới đao quang xoát xé rách không khí, nữ tử cúi người một cái, ở bên trái cái kia đuôi người trên hoa mang ra một đạo tơ máu, một cái

xoay tròn đứng lên, bắt lấy bên trái người kia cái ót, đem đầu của hắn đánh tới hướng bên phải người tới mặt, thuận tay quơ lấy một thanh cương đao hướng phía trước ném ra.

Tổng Hiến lúc này đã vọt ra vài mét bên ngoài, những tay chụp vào một thót vọt tới chiến dây cương, xoay tròn Cương Đao về qua hắn eo sườn, phốc khảm vào Bôn Mã bắp chân, huyết quang bên trong, người cùng mã thân thể cơ hồ là đồng thời hướng phía trước lặn ra, hậu phương tranh đấu hỗn loạn, vừa mới từ dưới đất bò dậy, tầm mắt bên trong, nữ tử thân ảnh lại đã ôm theo kịch liệt huyết quang tới gần.

"Con mẹ nó người cái người điên "

Phanh

Hỏa quang bạo phun, Tổng Hiến thân hình lại lần nữa bị đánh bay đi ra ngoài, phía sau lưng đã đi thẳng đến góc tường, chung quanh thân vệ không thể ngăn cản nữ tử kia dù là một giây, mới ngẩng đầu, cái kia cổ sơ kiếm phong hướng phía đầu của hắn nghiêng bổ mà đến. Quay đầu đi, kiếm phong tại trong vách tường phốc đề thì ra đại lượng đất đá, lòng vẫn còn sợ hãi cảm giác còn chưa có thẳng lên, Tổng Hiến trong ánh mắt, nữ tử nắm tay phải ầm vang phóng đại.

Bịch một cái, trong đầu chấn động, cái ót nện ở hậu phương trên vách tường, tầm mắt rung động, máu tươi bay ra, thời gian phảng phất trở nên chậm, nhưng mà phản ứng chưa chắc càng nhanh, những cái kia xông lên thân ảnh, thanh âm đánh nhau tại cái này run rẩy huyết sắc trong tầm hình đều biến đến mức dị thường xa xôi, nữ tử xoay người, nhất kiếm bổ ra nhào lên thân vệ, hắn theo bản năng nâng đao, nhưng mà ánh mắt kia cũng đã quay lại tới.

Cánh tay vung ra qua, nhưng vốn nên chém lên nữ tử thân thể đao cũng không có xuất hiện, đứt cổ tay giữa phun ra máu tươi, nắm đao cái kia Tiết Thủ cánh tay bay múa ở trên bầu trời, hướng về sau địa phương đám thân vệ đập tới, nữ tử tay phải cúi chõ phảng phất ôm theo toàn bộ lực lượng của thân thể đánh phía mặt của hắn, hắc ám phóng đại.

Phanh coong coong coong coong

Không biết phát sinh cái gì, sau đó, cái thứ ba trùng kích lại lần nữa đánh tới, phía sau ngăn cản hắn vách tường, ở trong ý thức biến mất, hắn bay lên. . .

Xe ngựa đứng ở đường một đoạn này chỗ ngoặt thượng, Ninh Nghị tới không lâu, đứng dưới tàng cây trong bóng tối nhìn qua phố dài cuối một màn kia.

Hắn cũng không có trông thấy toàn bộ tranh đấu quá trình, chỉ là trên đường dài một mảnh hỗn loạn, đã có thể nói rõ tất cả vấn đề, hai cỗ xe ngựa thi thệ, vô số cỗ thi thệ, máu tươi, chiến mã bị đánh gãy chân ngã trên mặt đất, gãy dựa, gào thét, chiến đấu như vậy dấu vết tại toàn bộ trên đường dài kéo dài đưa tới, mà kinh người nhất, vẫn là sau cùng một đoạn này chiến đấu cảnh tượng.

Tổng Hiến nguyên vốn cũng là chiến đấu, không sai còn nữ tử cho người áp lực thực sự quá kinh người, làm Ninh Nghị khi đi tới, hắn liền đã chuẩn bị chạy trốn. Nhưng là chạy không thoát, chiến mã phần lớn thụ thương, lựa chọn Bộ Chiến đám thân vệ cơ hồ là toàn lực ngăn trở nữ tử kia truy sát, chiến đấu lấy kinh người cao tốc hướng một bên kéo dài đưa tới. Nhưng là y nguyên ngăn không được, nữ tử trong công kích, máu tươi bay múa cơ hồ thì không có đình chỉ qua, thân vệ bên trong vết thương nhẹ, trọng thương. . . Bọn họ từ chung quanh xông lên, vãi ra, thẳng đến Tổng Hiến tại phố dài cuối cùng bị đuổi kịp.

Oanh, oanh, oanh liên tục ba lần, sau đó phố dài đầu kia cả bức tường vách tường đều tại tầm mắt ở giữa ầm vang sụp đổ. . . Một khỏa gạch đá bay múa tới, hung hăng nện ở một người trên đầu, biến thành bụi phấn bay nát, chiến đấu vẫn còn tiếp tục lấy. . .

"Chính là như vậy, chính là như vậy. . ."

Trong bóng tối, Ninh Nghị thì thảo nói lấy lời nói, sau đó điều chỉnh người hô hấp, thật dài mà thư một hơi.

"Đây mới là ta muốn. . ."

Có này nháy mắt ở giữa quan chiến, đã không cần nhìn nữa, tới trợ giúp Bình Sĩ có lẽ cũng đã sắp đuổi tới, Ninh Nghị xoay người hướng trên xe ngựa đi đến. Sau đó nhìn sang cách đó không xa một con ngựa, con ngựa kia nhĩ lệ loi trơ trọi mà đứng ở chỗ này quang minh cùng hắc ám giao giới địa phương, kỵ sĩ trên ngựa đã chết, máu tươi chảy xuống đến, Ninh Nghị đi qua hướng trong ngực hắn sờ sờ, xuất ra một cái thả khói lửa ống trúc thu vào trong lòng, sau đó nhìn chung quanh một chút, phố dài bên kia có lẽ có rải rác hộ gia đình, bên này lại là không, nên sẽ không có người trông thấy hắn ở đây, sau đó trở lại trở về xe ngựa thượng, lặng yên quay người, chạy vội rời đi.

Ngón tay ở trên xe ngựa nhẹ mà gấp rút đánh lấy, trong đầu toán phụ cận đường đi, có thể sẽ có truy sát bộ cục, trong miệng tùy ý mà ngâm nga nhớ tới ca, hỏa quang chớp tắt mà chiếu trên mặt của hắn, lúc này ở nơi đó nổi lên, là cùng ngày bình thường tuyệt không giống nhau nụ cười, khiêm tốn biểu tượng bên trong, khó mà hình dung đã tính.

Cơ hội có thể có bao nhiêu, không biết, biến cố dù sao cũng là quá nhiều, hoặc là ngược lại sẽ dẫn xuất một chút phiền toái đến cũng không nhất định. Nhưng lúc này hắn đã xác định, hắn muốn như thế đồ vật, muốn có được nó. . .

Không nỗ lực một chút, đêm nay sợ là muốn ngủ không yên.

Khói lửa tại thành thị đường đi bên trong dâng lên, càng nhiều thời điểm, vẫn là dồn dập tiếng chiêng.

Đây là một cái hỗn loạn ban đêm

Làm từ Bạch Lộ Châu trở về đại bộ phận tiến vào Giang Ninh thành thời điểm, bên này hỗn loạn vang động, đã ảnh hưởng nhỏ nửa cái thành trì. Chạy tới Vũ Liệt quân nhân, quan phủ Nha Dịch ở chỗ này lộn xộn bận bịu mà đuổi theo cái kia tại thành thị ở giữa xông xáo nữ thích khách, trong lúc đó phát sinh mấy lần giao thủ, lại là thương vong mấy người, trở về thành các cư dân hướng phía bên này khuếch tán tới thời điểm, nữ thích khách đại khái là muốn hướng biển người bên này chạy trốn, nhưng mà nguyên bản đi theo Trần Dũng cái đám kia Vũ Liệt quân tình nhuệ cũng từ bên kia chếp tới, làm cho nàng đành phải qua hướng một bên khác tương đối an tĩnh thành trì.

Nữ tử kia hẳn là cũng đã thụ thương rất nặng, nhưng chiến đấu lực y nguyên cường hãn, nếu như không phải bản thân cảm giác tốt đẹp gia hòa, cơ bản không sẽ dám cùng nàng động thủ, bình thường Nha Dịch cũng chính là khua chiêng gõ trống mà truy. Đuổi bắt người dù sao cũng là nhiều, nữ tử tả xung hữu đột, thủy chung vô pháp hoàn toàn mai danh ẩn tích.

Buổi tối hôm nay cùng Thượng Nguyên đêm đó khác biệt, lúc này bên này Thành Khu trên đường phố đã không có bao nhiêu người, nữ tử kia đêm nay cũng là quá phận buồn binh, không giống Nguyên Tịch đêm đó, thụ thương liền lập tức đi. Nàng tại dưới tình huống như vậy không thêm đêm xía xử lý Tổng Hiên, bản thân thụ thương cũng nặng, nơi này đã rất khó cho nàng hình thành lý tưởng ẩn núp điểm. Mà Võ Triều cũng không dám đi lại ban đêm, mặc dù đại bộ phận người trông thấy cái kia khói lửa, nghe thấy Chiêng Trống liền chỉ là đóng cửa không ra, nhưng ban đêm vẫn còn có chút người rảnh rỗi du dã, Ninh Nghị lái xe ngựa du dã tại thế cục biên giới, ngược lại là chiếm ưu thế, ngẫu nhiên gặp phải Binh Sĩ Nha Dịch, nói lên vài câu, hoặc là vội vàng rời đi, cũng không để ý tới hắn.

Một đường ngâm nga bài hát, tại mấy cái đường phố ở giữa xung quanh, nhìn phía xa truyền đến hỗn loạn, ngón tay ở bên người tính toán nhìn thấy mỗi một nhóm người khả năng qua hướng phương hướng, toàn bộ phạm vi bên trong đại khái cục thế, nữ tử vị trí cùng nàng khả năng lựa chọn phương án. Muốn đáp lên quan hệ vô cùng khó khăn, mình bây giờ nếu như lái xe đi qua, muốn cùng nữ tử kia gặp lần trước vô cùng đơn giản, nhưng không có ý nghĩa, nếu như đưa ra muốn giúp nàng loại này dẫn bắt đầu, khả năng nhất tình huống là ngay đầu tiên liền bị nàng làm thịt, những chuyện này không thể tự kiểm chế chủ động, chỉ có thể tìm tới hoàn cảnh đặc định, làm cho đối phương chủ động, chính mình mới có thể có biểu lộ ý đồ đường sống.

Có quan hệ nhân tâm tính toán luôn luôn khá phức tạp, dù là hẳn như cũ có một chi như là kiếp trước đồng dạng phụ tá đoàn đội, lúc này cũng không thể nói có nắm chắc. Dưới mắt chỉ có tự mình một người, cũng chỉ có thể ôm thử một lần tâm lý đi làm. Thành thị bên trong có mấy cái đường phố hẳn là so sánh lý tưởng, bắt quá, tại này nháy mắt thời gian bên trong, hẳn đại khái đánh giá sai hai lần nữ tử chạy vội phương hướng, trong đó một lần là cái có thể dùng cơ hội, đáng tiếc cũng bỏ lỡ, đại khái 10 phút sau, hắn mới tại ngẫu nhiên truyền đến biến loạn trông được gặp một cái khả năng.

Xe ngựa chạy gấp, dọc theo phố dài quần hướng thành thị phía Tây, tới một cái yên lặng giữa đường phố, tiếng chiêng gấp rút từ đằng xa truyền tới, sau đó là tranh đấu vang động, nữ tử thôi động hỗn loạn, hướng bên này tới, tới cái nào đó thời khắc, có thể thấy được hỗn loạn lại lại biến mất. Ninh Nghị kể tính toán thời gian, xuất ra cái kia khói lửa ống trúc, nhờ cái nắp, một đoàn tín hiệu pháo hoa phóng lên tận trời, sáng ở trong trời đêm. Sau đó vung lên roi ngựa, để xe ngựa cao nhanh rời đi nơi này, qua hướng phụ cận đường phố.

Trên lý luận tới nói, nữ thích khách kia chạy trốn phương hướng tại tạm thời đã bị hạn định xuống tới, chỉ cần mình có thể sớm đuổi tới bên kia, liền có khả năng để xe ngựa của mình thành làm một cái lý tưởng mồi, có lẽ có thể có ba phần nắm chắc để cho nàng lên xe, sau đó mới có làm điểm giao dịch khả năng. . . Như thế chạy vội ra hai cái đường phố, phía trước một đội Nha Dịch từ bên kia vọt tới, trông thấy hắn lúc, lại đột nhiên đem hắn ngăn lại.

Hồng bét. . .

Nếu như lúc này xa xa tranh đấu vẫn còn tiếp tục, đám này Nha Dịch liền không đến mức để ý tới hắn, nhưng lúc này cảm nữ tử tung tích tạm thời biến mất, Ninh Nghị cũng chỉ đành dừng xe, làm cho đối phương điều tra một phen. Trên xe ngựa đánh lấy phò mã phủ cò xí, đám này Nha Dịch đương nhiên không đến mức làm khó dễ, đại khái điều tra về sau, lập tức nói tốt cho đi, nhưng thời gian cũng đã qua rất nhiều. Ninh Nghị lại hướng phía trước thịnh hành, nữ tử kia vị trí, đã vượt qua hắn dự đoán địa phương.

Ngoài ý muốn thường thường sẽ có, Ninh Nghị đã sớm mình bạch, nhưng dưới mắt xuất hiện, làm hắn thực cảm thấy có chút đáng tiếc. Đã dùng xong cái kia khói lửa ống, chính mình đã không còn không chế nữ tử chạy vội phương hướng cơ hội. Không lâu sau đó, nữ tử chạy phương hướng tiếp tục hướng phía Đông đi động, Ninh Nghị lái xe chậm rãi rời đi nguy hiểm khu trung tâm. Lại hướng bên kia qua, đã không có ý nghĩa gì, coi như mình thật có thể cứu nữ tử kia, khả năng cũng đã không tránh khỏi Vũ Liệt quân nhân cùng Nha Dịch kiểm tra, nguy hiểm cùng ích lợi tỉ lệ cực độ nghiêng, vậy liền không quan trọng mạo hiểm.

Thật đáng tiếc, không biết còn có thể hay không gặp gỡ tên lợi hại như vậy. . .

Hắn nghĩ như vậy, một đường hướng Tô Phủ phương hướng trở về, hậu phương hỗn loạn trầm mặc hồi lâu, làm một lần nữa khói lửa tín hiệu cùng tiếng chiêng gây nên chú ý của hắn lúc, đột nhiên phát hiện, cái kia hỗn loạn phương hướng vậy mà lại đẩy trở về. . .

*

Trong thành lệch tây phương hướng một chỗ tương đối yên lặng bờ hồ, Ninh Nghị không chế lấy xe ngựa xuyên qua trên bờ hồ con đường, một bên là lẳng lặng hồ nước, cây cối, một bên là đèn treo tường lồng đại viện tường cao, trên đường ngẫu nhiên có thể trông thấy một hai cái người đi đường, đại khái là từ thi đấu hội hoa xuân bên kia trở về.

Xe ngựa hậu phương nơi xa, một đội Vũ Liệt quân nhân chính vòng qua đường, tựa hồ hướng bên này tới, phía trước đường rẽ đầu kia, cũng có Nha Dịch chính tuần hướng bên này chỗ đường rẽ. Ninh Nghị nhớ lại trước đây không lâu lần kia tranh đấu vị trí, đang đến gần đầu đường ven đường, đem xe ngựa bất động thanh sắc dừng lại, đi xuống xe, đuổi cái lưng một mồi.

Hắc ám ven bờ hồ, nữ tử bọc lấy một trương miếng vải đen, yên tĩnh mà tiềm phục tại cây cối hạ bụi cỏ sâu xa địa phương, điều chỉnh hô hấp, tận lực an tĩnh không để trên người mình máu tươi lưu lại quá nhiều dấu vết, kiên nhẫn chờ đợi mấy cái đội giao hội mà đến tìm kiếm người đi qua.

Chiếc xe ngựa kia ngay tại nàng ả thân chỗ chỗ không xa dừng lại, sau đó nàng trông thấy cái kia ngự giả xuống xe, đuổi cái lưng một mồi, hướng bên hồ đi tới, ngăm nga cổ quái mà nhân nhả điệu, cúi đầu tại trong bụi cỏ tìm kiếm lấy cái gì. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẽ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

63. Chương 63: Mồi cùng dây

Hắc ám bờ hồ bên cạnh, lẻ loi lơ lửng đèn lồng sâu kín tỏa ra phụ cận hoa cỏ cây cối, nữ tử trốn ở cái kia hắc ám ở giữa, nhìn lấy thư sinh kia ngăm nga ca khúc, tại trong bụi cỏ tìm kiếm lấy, sau đó nâng một khối đá lớn, còn nhẹ nhẹ ném hai lần, xem ra hải lòng đi trở về qua.

Đường một mặt, Vũ Liệt quân quân nhân dần dần tới gần, một bên khác Nha Dịch cũng dẫn theo đèn lồng tuần tra lấy bờ hồ, xem ra so những quân nhân kia muốn trước đến một bước. Phanh phanh phanh âm thanh vang lên đến, thư sinh kia ngồi xổm ở bên cạnh xe ngựa dùng thạch đầu tạp động lấy xe ngựa bánh xe, xem ra là chỗ ấy ra chút vấn đề gì, khi hắn dứt bỏ thạch đầu vỗ vỗ tay lúc đứng lên, bọn nha dịch cũng đã tới gần, nữ tử ngừng thở, đương nhiên, bọn nha dịch đầu tiên tự nhiên là tìm tới thư sinh kia, bọn họ nhìn xem xe kia trên đánh dấu, đối thoại âm thanh truyền đến.

"Vị công tử này. . . Là phò mã phủ người "

"Có việc" thư sinh kia ngữ khí lạnh nhạt, quay đầu hỏi.

"Áy. . . Vừa rồi nội thành xảy ra chuyện, chúng ta đang ở truy nã Hung Đồ. Công tử đã không phải phò mã phủ mọi người, chẳng biết tại sao sẽ có này xa giá. . ."

Nhìn thư sinh kia thái độ sợ là có chút lai lịch, mấy cái Nha Dịch duy trì cung kính, Thư Sinh đại khái là ngừng lại, nghi ngờ nói: "Hung Đồ "

Lúc này bên kia mấy vị Vũ Liệt quân nhân cũng đã tới, xe ngựa chuyển bên này, cũng hơi đi tới, nhưng cũng có mấy người còn tại hướng bờ sông trong bóng tối nhìn, duy trì cảnh giác, thư sinh kia quay đầu lại: "Mấy vị cũng vậy sao "

"Vũ Liệt quân truy nã thích khách, công tử hỏi là cái gì" cầm đầu gã quân nhân kia trầm ổn mà lên tiếng.

"Đến cùng xảy ra chuyện gì "

"Vừa rồi nội thành phát sinh ám sát, thích khách nên hướng bên này, không biết vị công tử này nhưng có trông thấy cái gì người khả nghi. . . Mặt khác công tử như không ngại, tại hạ đợi đại khái muốn thông lệ điều tra một phen."

"A, minh bạch, chư vị xin cứ tự nhiên." Thư sinh kia buông tay ra hiệu, sau đó hỏi, "Không biết nhưng có người nào gặp chuyện sao "

"Công tử đây là từ chỗ nào trở về "

"Bạch Lộ Châu, thi hoa hậu. Tại hạ Ninh Lập Hằng, ngược lại cũng không phải phò mã người trong phủ, chỉ là cùng Minh Công quen biết, bởi vậy mượn hân xa giá đi đầu trở về thành. Minh Công lúc này hẳn là còn ở hậu phương, đem thừa Thuyền Hoa trở về thành, mấy vị chỗ chức trách, như có cần phải. . . A, phụ trách cho tại hạ xa giá, chính là phò mã trong phủ chấp sự Lục A Quý, mấy vị có thể hướng nó hỏi thăm "

Mấy tên quân nhân tự nhiên không có khả năng thuận miệng liền nói ra cụ thể phát sinh sự tình, bởi vậy chỉ hỏi thư sinh này lai lịch. Trước sau kiểm tra một chút xe ngựa, đợi nghe được kia công tử nói xong lời nói này, vừa rồi thay đổi cung kính, cái kia quân nhân thì lễ: "Thất lễ."

Nha Dịch giữa có người nói: "Ninh Lập Hằng. . . Không phải là cái kia mấy lúc có trăng thanh Ninh Lập Hằng "

Này người xem ra có phần có lai lịch, trong khi nói chuyện, quân nhân cùng Nha Dịch đều đã đối với hắn thái độ đại biến, sau đó đầu lĩnh kia quân nhân thoáng hạ giọng nói: "Vừa rồi tại Huyền Lăng đầu phố, có đâm một cái khách ám sát Đô Ủy Tổng Hiến Tổng đại nhân, hơn mười người thương vong, thích khách võ nghệ cao cường, ra tay ngoan độc, bây giờ đại khái là chạy trốn tới cái này một mảnh, công tử nhớ lấy coi chừng, tốt nhất vẫn là nhanh chóng hồi phủ."

Hai nhóm người đều có chức trách tại thân, nói xong một ít lời về sau hướng về một phương hướng đi qua, ở bên kia đầu đường còn có cùng tuần tra tới một nhóm khác người chạm mặt, hướng bên này chỉ trở nói cái gì, thư sinh kia hướng về phía phương xa ba nhóm người phất phất tay, sau đó, trong bóng đêm nghe được hân hừ một tiếng: "Ha ha, Tổng Hiến. . ."

Sau đó Thư Sinh ngồi lên xe ngựa, bắt đầu huy động cây roi, để xe ngựa kia hướng phía trước địa phương hành sử.

Xe ngựa chuyển qua phía trước đầu phố, bình ổn mà đi, Ninh Nghị rềm xe vén lên treo tốt, nhìn lấy chung quanh chớp tắt ánh đèn, từ thì hoa hậu trên trở về mọi người lúc này đã trải qua bên này, có mấy tên Nha Dịch hướng phương hướng ngược chạy tới, nhìn xem xe ngựa đánh lái xe màn cùng trên xe đánh dấu, liền không nhiều làm để ý tới.

Dòng người dù sao nhiều lên, lúc này từ thì hoa hậu trên trở về, hơn phân nửa đều còn có chút ít bối cảnh, thoát ly khả nghi khu vực trung tâm còn muốn từng cái kiểm tra, cái kia cũng quá mức phiền phức, huống chi, lúc này có thể tự lên nhân thủ cũng không đủ, có thể làm sự tình, nhiều lắm thì nghiêm ngặt kiểm tra công thành người rồi đi mà thôi.

Mỗi hần là thả ra, có hiệu quả hay không, phải xem vận khí. Dựa theo dự đoán của mình, thích khách kia lúc ấy lớn nhất khả năng nên trốn ở bờ hồ phụ cận, bất quá cái kia phụ cận dù sao cũng lớn, hần tìm chính là mình cảm thấy khả năng nhất vị trí, bốn phía yên tĩnh, tiếng nói hần là rất dễ dàng truyền đi, phạm vi muốn phổ biến một điểm, cá ăn mỗi khả năng, vẫn là chỉ có ba phần.

Hần không biết mình trên xe phải chăng đã có một người khác, dưới mắt cũng không có cách nào cúi đầu qua xác nhận, nếu không nghênh đón đại khái là vào đầu nhất kiểm, chỉ là lấy ánh mắt chú ý một chút xe ngựa trái phải con đường. Cái này một mảnh còn có người, nếu như đối phương mắc câu, cũng không về phần ở chỗ này xuống xe, bất quá tiếp đó, qua hướng Học Đường bên kia đường thì hơi có chút yên lặng, hai bên đường lúc không có người, hần đem tốc độ xe chậm dần, quyết định mở miệng.

"Ta muốn nói mấy câu, xin tráng sĩ không được quá dị ứng cảm giác. Tổng Hiến làm người ngoan độc, khoa trương ương ngạnh, vì cầu bên trên, không từ thủ đoạn. Cảnh hàn sáu năm thu, thậm chí vì chiếm người Ruộng đất và Nhà cửa, ở ngoài thành tháng hai thôn cường an tội danh, hại chết người một nhà già trẻ, việc này về sau làm cho mọi người đều biết, chỉ là không có chứng cứ, ai cũng không động tay hần, tại hạ sớm đã nghe, trước đây xưa nay cũng ngưỡng mộ phóng khoáng Nhâm Hiệp chỉ phong. Tráng sĩ như tin được tại hạ, tại hạ nguyện trợ tráng sĩ một chút sức lực. . ."

Vừa rồi bốn phía đi dạo chỉ là du tẩu cùng nguy cơ biên giới, không có việc lớn gì, câu nói này lỏ ra, mới chính thức là một lần mạo hiểm. Đương nhiên, phối hợp hai lần ám sát một số chi tiết, lại thêm trước mắt cục này thế, hần có thể vững tin mạo hiểm đã bị xuống đến thấp nhất. Bất quá, nếu có thể có hiệu quả gì, tự nhiên cũng phải xây dựng ở thích khách lên xe cái này chỉ có ba phần khả năng tiền đề lên.

Đường trước sau không có người đi đường, câu nói này nói xong, Ninh Nghị chờ đợi khả năng xuất hiện đáp lại, nhưng mà qua thật lâu, cái kia đáp lại cũng chưa từng xuất hiện.

Chẳng lẽ tính toán sai

Bố cục không thể hoàn mỹ tình huống dưới, thất bại là thường có chuyện, dù sao từ vừa mới bắt đầu, cơ hội liền không lớn, đương nhiên, cũng không thành bởi vậy mất đi cái gì. Thời gian trôi qua, Ninh Nghị trong lòng dâng lên nhàn nhạt tiếc nuối, thờ dãi, đang định dừng xe nhìn sang gầm xe, bịch một cái trầm muộn vang lên ở hậu phương. Ninh Nghị tâm giữa một cái giật mình, nhảy xuống xe ngựa lấy đèn lồng hướng một bên đi qua, chỉ gặp thích khách kia trên người nữ tử qua một trương miếng vải đen ngã tại trên đường, đã ngã đi.

Từ vừa mới bắt đầu giết Tổng Hiến phản bị vây lại, nàng đánh bạc lực lượng tại loại này dưới cục thế đem Tổng Hiến cứ thế mà mà xử lý, bản thân cũng đã thụ rất nhiều thương tổn, Ninh Nghị vùng trộm nhìn lên nàng còn có biểu hiện được cường hãn, nhưng đoạn đường này tại thành thị ở giữa xông xáo, bị bao vây chặn đánh, thân thể tự nhiên cũng bị bức đến cực hạn, làm đột nhiên bị Ninh Nghị nói toạc nàng ẩn núp, nàng có lẽ cũng dự định đột nhiên lao ra, nhưng lúc này lại muốn Tự Lực, đại khái thì đột nhiên ngắt đi. Nữ tử này vì trên đường đi không đến mức nhỏ xuống máu tươi mà dùng cái này bỏ đem thân thể bao lấy đến, lúc này vẫn là chăm chú lôi kéo. Ninh Nghị nhìn vài giây đồng hồ, liền tranh thủ nữ tử ôm.

Trước đó phát sinh mấy lần đoán sai, ngoài ý muốn cùng biến cố, nhưng dưới mắt vòng này thượng, thật sự là hoàn mỹ tình thế hỗn loạn.

Từ vừa mới bắt đầu, làm cho nữ tử này lên xe khả năng thì không cao, mà tại sau khi lên xe, như thế nào tại vì diệu dưới cục thế lấy đối phương tín nhiệm, từng bước một hỗ trợ, làm nền, để cho nàng ghi nợ ân tình, sau đó cân nhắc đàm phán. . . Những chuyện này hoàn thành mỗi một vòng mỗi một vòng tỷ lệ đều tại giảm xuống, nhưng dưới mắt cũng thực sự là kết quả lý tưởng nhất. Đơn thuần nói điểm lời nói lên muốn thủ tín đối phương, khả năng tính quá thấp, nàng bây giờ ngắt đi, là Tinh tiếp xuống rất nhiều chuyện, chỉ cần mình trước giúp nàng trị thương, làm việc, đợi nàng tỉnh lại tự nhiên sẽ có càng nhiều lý tính cân nhắc hiện trạng mà giảm bớt hoài nghi nghi ngờ.

Con đường này khoảng cách Học Đường một bên hần chỗ mướn tiểu viện từ cũng đã gần, chuyển qua phía trước chỗ rẽ liền tới cửa, Ninh Nghị nhìn xem tình huống chung quanh, sau đó mở cửa ôm cô gái áo đen kia đi vào. Gian ngoài là hần dùng làm thí nghiệm địa phương, phòng trong lại có cái tiểu chứa đựng thất, chỉ là trước mắt còn có không có bao nhiêu đồ vật, nguyên vốn là có giường cùng cái ghế loại hình ở bên kia, lúc trước người lưu lại, Ninh Nghị đem nữ tử phóng tới trên giường, quay người đi ra ngoài, hơi kiểm tra một chút có cái gì khả nghi dấu vết, sau đó trở lại tìm kiếm thuốc trị thương.

Một số thường dùng chấn thương dược vật, băng vải loại hình, bởi vì cân nhắc đến làm thí nghiệm khả năng thụ thương, nguyên bản là chuẩn bị, sau đó còn có cảm kim khâu, thấp sáng một cái bình sứ chế thành đơn sơ đèn cồn bởi vì phải phối hợp Niếp Vân Trúc mở ngành ăn uống, hần làm cỡ nhỏ chung cất dụng cụ, là trước tiên đem chút ít sinh ra rượu cồn cho chế ra cảm đầy ra phòng trong cửa phòng mới bước vào một bước, xoa một chút, kiểm phong đã lạnh lùng đưa tới cổ của hần lên.

Cái này cũng tỉnh lại quá nhanh đi. . .

Ninh Nghị cầm đèn còn không nhúc nhích, cảm thấy âm thầm nói thầm lấy, phía trước nữ tử kia dựa nghiêng ở trên tường, nắm lấy kiểm kia lạnh lùng nhìn qua hần, đại khái trên xe ngựa cái kia đoạn lời nói cuối cùng vẫn là có tác dụng, là không có trực tiếp giết người ý nghĩ, một lát, hỏi: "Người muốn làm gì"

"Thuốc trị thương." Ninh Nghị nâng nâng trên tay phải gói nhỏ, chậm rãi phóng tới phía trước trên bàn nhỏ, nhúng tay mở ra. "Đèn." Hắn nói, sau đó đem đèn cầy cũng buông xuống, giờ hai tay lên: "Giúp người trị thương."

"Ta làm sao tin người "

"Chính mình phán đoán."

Nữ tử cúi tay cầm lên một cái trang thuốc trị thương bọc nhỏ người người, nhìn Ninh Nghị nhất nhãn, ném tới bên cạnh, lại mở ra một cái bình sứ nhìn xem, vẫn là ném qua một bên, trong quá trình này, rốt cục đem trong tay kiểm chậm rãi buông xuống, một lát: "Con cá này câu dùng để làm gì dùng "

"Châm, giúp người khâu lại vết thương."

"Khâu lại . . Vết thương "

"Ừm, đem vết thương vá lại, rất nhanh."

Nữ tử cổ cổ quái quái mà liếc nhìn hắn: "Đi ra ngoài."

Sau đó lại thêm một câu: "Chỉ có thể ở gian ngoài, người như rời đi, hoặc là đùa nghịch hoa chiêu gì, ta lập tức đi ra ngoài giết người!"

"Ta đốt điểm nước nóng cho người."

Nữ nhân này cần phải chính mình mang theo tốt hơn được vật, cũng không dễ để hắn đến xử lý những thương tổn đó, Ninh Nghị gật đầu lui ra ngoài cửa, sau đó cười lắc đầu, vô luận như thế nào, bước đầu tiên đã giải quyết.

"Ta gọi Ninh Nghị, chữ Lập Hằng, cô nương người đây "

Sau đó hắn duy trì khiêm tốn, nói liên miên lái nhai bắt đầu lời kéo làm quen. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

64. Chương 64: Ý đồ

"Nước tốt. . ."

Trong bóng đêm, thành thị các nơi đèn đuốc đông đưa, yên tĩnh cất có chút hoang vu trong tiểu viện, Ninh Nghị đem chậu nước bỏ vào trong phòng trên bàn.

Nữ tử áo đen trong tay cầm một cái tiểu dược bao, nàng nguyên bản dựa vào giường vừa sửa sang lại lấy vết thương, Ninh Nghị tiến đến, nàng liền lại kéo tốt y phục dừng lại, trên mặt như cũ che mặt, chỉ là trên thân vẫn như cũ vết máu khắp nơi. Ninh Nghị ngừng lại, từ bên cạnh một cái trong ngăn tủ tìm xem, xuất ra một bộ trường bào tới.

"Nơi này không có thả đồi tắm giặt quần áo, chỉ có cái này, làm là sạch sẽ, y phục của người phá, ban đêm có thể hơi thay đồi, quần áo mới, ngày mai mới có thể mang tới."

Nữ tử lạnh lùng mà liếc nhìn hắn: "Người muốn muốn đi đâu "

Ninh Nghị chân chờ một chút, sau đó giờ tay lên cười nói: "Tốt a, chờ người tin tưởng ta, người trước xử lý vết thương trên người, ta ở bên ngoài ngồi một chút, đốt thêm chút nước."

"Người nếu muốn đi, mặc kệ người có thể chạy bao nhanh, ta cam đoan người ra không viện này môn."

"Biết, sẽ không đi."

Ninh Nghị cười cười, sau đó lại quay đầu từ trên giá lấy xuống một cái cái bình, mở ra, tràn đầy nồng đậm tử khí.

"Tửu, nhưng là số độ quá cao không thể uống, nếu như người muốn tẩy vết thương , có thể dùng cái này."

Kỳ thực bên trong đều là rượu cồn, Ninh Nghị đi ra ngoài đóng cửa phòng. Nữ tử hơi hơi nhíu mày nghe tiếng bước chân, một lát, tại trong ngọn đèn kéo ra vật áo, bị nhuộm đỏ vài tầng tầng tầng tầng mà bao quát lấy ở ngực, có vài chỗ địa phương vải cũng đã đoạn. Phía trên bà vai đến phía dưới bụng dưới, trên da thịt tất cả đều là máu tươi, có ngưng kết thành vết máu, màu đỏ thẫm, phối hợp với vết thương nhìn thấy mà giật mình, trước người vết thương còn tính là nhẹ, trên lưng, trên tay có một đạo chỉ sọc đã làm bị thương gân cốt, quần áo mang xuống thời điểm, ngưng kết vết máu liền lại lần nữa bị xé nứt ra, nàng tiến nháp đôi môi nhăn nheo lấy, bất quá trên thân phần lớn vết thương, lúc này cũng không có ở đổ máu, đúng là tự hành ngừng.

Nữ tử vẩn vẩn trong chậu nước vải, khẽ chau mày bắt đầu lau vết máu trên người. Đầu điểm ánh đèn, cổ sơ kiếm, gian phòng đơn sơ bên trong lau sạch lấy thân thể nữ tử. . . Một lát, vách tường một bên khác, Ninh Nghị cũng tại trên ghế ngồi xuống, ánh mắt nhìn qua đèn trong phòng hỏa, nữ tử đại khái có thể nghe được động tác của hắn, hơi hơi đón đến, theo sau tiếp tục lau vết thương, đem thuốc trị thương bột phần hướng vết thương đắp lên qua.

"Nơi này vốn là cái phế vườn, bình thường không có người nào đến, nếu là lúc trước, điều tra thời điểm có thể sẽ lục soát tiến đến, bất quá ta đã thuê, vấn đề cũng không lớn. Sát vách là Dự Sơn Thư Viện, sẽ đi qua có một mảnh nhỏ trúc lâm, có một dòng sông nhỏ từ bên kia qua, không bao quát. Bên kia bờ sông đầu tiên là hai nhà tửu lâu, khuếch trương ra một mảnh hình tam giác khu dân cư, bên trong ngõ nhỏ bốn phương thông suốt, nếu có người muốn ở nơi đó đuổi tới bên trong, cũng không dễ dàng, bên cạnh có Trường Hưng đường phố, Trường Nghiệp đường phố, sẽ đi qua, đường thì thông hướng Nam Môn. . . Viện từ một bên khác là. . ."

Lưng tựa vách tường, Ninh Nghị chậm rãi mở miệng, giới thiệu hết thấy chung quanh, nữ tử ở bên kia yên tĩnh mặt đất thuốc, nghe, trôi qua một lát, mở miệng nói: "Người là Đạo môn đệ tử "

"Ừ"

"Bên ngoài nhiều như vậy Luyện Đan đồ vật."

"Há, không phải luyện đan, ta hẳn là Nho Gia Đệ Tử, những này là Truy Nguyên."

"Cần phải "

"Cần phải."

". . . Vì sao lại biết ta tại dưới xe ngựa "

"Cảm giác. . . Hoặc là đoán. . ."

"Người cùng Tống Hiến có thù "

"Không, nghe qua hẳn một số tiếng xấu."

". . . Không hết không thật."

"Tại hạ trước kia đã từng thấy qua cô nương."

Bên kia hơi hơi trầm mặc: "Lúc nào "

"Năm nay Nguyên Tịch, cô nương tại Chu Tước đại lộ trên tranh đấu thời điểm, tại hạ ngay tại phụ cận xa mấy chục mét địa phương nhìn lấy, về sau lại trong tửu lâu, cô nương cách ăn mặc thành nha hoàn ở bên kia rót rượu."

". . . Ta nhớ tới." Giọng nói hơi hơi chìm xuống, vách tường bên kia, lau vết thương nữ tử chậm rãi dừng lại, cánh tay phải vung lên, ba bắt lấy trên bàn nhỏ chuỗi kiếm, âm vang hướng phía sau đâm đi qua. Phốc một chút, đất đá từ vách tường một chỗ khác mà ra, lưỡi kiếm kia đâm xuyên tường đất, đứng ở Ninh Nghị bên mặt, Ninh Nghị cười nghiêng đầu nhìn một chút.

"Người là ngày đó cái kia làm thơ Thư Sinh. . . Vì cái gì theo ta!"

"Hôm nay là người đuổi theo ta." Ninh Nghị câu nói này nói ra tường, vách tường bên kia nữ tử hơi hơi sững sờ, "Bất quá người nên minh bạch ta cũng không có ác ý."

Một lát, nữ tử kia đem kiếm phong rút về qua, để lên bàn, quang mang từ trường kiếm đâm ra khe hở ở giữa hơi hơi xuyên thấu qua qua.

"Nhưng tại sao muốn theo ta người có gì ý đồ "

"Trừ bởi vì Tống Hiến. . . Tại hạ muốn học võ nghệ." Ninh Nghị thẳng thắn nói ra. Vách tường bên kia sững sờ nửa ngày, tựa hồ vì đáp án này cảm thấy ngạc nhiên, một lát sau, thanh âm hòa hoãn một số: "Nói mò."

"Là lời nói thật, tại hạ từ nhỏ tâm mộ võ học, sớm muốn biết trong truyền thuyết võ học cao thâm rốt cuộc là tình hình gì. . ."

"Người có phần có tài học" bên kia thanh âm cắt ngang hẳn.

"Ách, việc này không tốt chính mình nói. . ."

"Hôm đó trên lầu, đại gia để người làm thơ, người một bài thơ làm ra đến, tất cả mọi người không có lời gì để nói. . . Các người những thứ này tài tử, luôn luôn xem thường võ phu, người cũng là có tài học tài tử, cũng có danh tiếng, bây giờ nói muốn tập võ, còn có võ học cao thâm. Các người không lên chiến trận, không giúp người tranh đấu, chỉ là giàn hoa để ngắm, tập đến tác dụng gì, ta không tin."

Nữ tử lạnh nhạt nói lấy, là không có cái gì tâm tình ở trong đó, chỉ là trần thuật những lời này mà thôi. Ninh Nghị ngẫm lại, tai nghe đến ngoài thành tiếng chuông mơ hồ truyền đến, cười rộ lên: "Đúng là. . . Không có tác dụng gì. Mà lại nghe nói võ học cao thâm đều phải từ hải tử luyện lên, hơn mười hai mươi năm, không ngừng địa phương có thành tựu, là như thế này đi "

"Người xác thực đã qua tập võ chi linh."

"Tiếc nuôi." Ninh Nghị cười cười, "Kỳ thực. . . Tại hạ tốt Truy Nguyên."

". . . Truy Nguyên "

"Ừm, cũng là nghiên cứu kỹ Vạn Vật Chí Lý, sau đó suy luận sử dụng, thí dụ như nói người dùng để thanh lý vết thương rượu cồn, đi qua mấy lần làm lạnh cùng chưng cất, trước mắt chỉ là rất ít một chút rút ra, nhưng nếu như dùng để cất rượu. . ."

Thời gian không còn sớm, Ninh Nghị tùy ý nói chút lời nói, chờ đợi lấy thời gian trôi qua, bên trong phòng, nữ tử xử lý thương thế trên người, ngẫu nhiên không yên lòng nói một câu, trên người nàng quần áo dù sao đã tất cả đều là máu tươi, lúc này cởi ra vẫn ở một bên, màu trắng băng vải trói chặt ở ngực, từng vòng từng vòng vòng qua bả vai, thậm chí ngay cả trên đùi, phải trên bàn chân đều quấn vài vòng, chân chờ một hồi, rốt cục vẫn là đem cái kia trường bào khoác lên người, nàng lúc này cầm xuống mạng che mặt, mặt tái nhợt Thượng Thân sắc suy yếu, nhưng y nguyên cảnh giác.

Trôi qua một trận, Ninh Nghị nói: "Quá muộn, không về, người trong nhà chỉ sợ liền muốn tìm đến. Tại hạ sáng mai lại đến, cô nương thụ thương, sớm đi nghỉ ngơi."

Ninh Nghị đợi một lát, bên kia không có trả lời, hần dậm tất cây đèn, chuẩn bị đi ra ngoài, sau đó lại nói: "Đúng, cái kia đèn còn nếu muốn dập tắt, từ bên cạnh cầm cái cái lồng bao lại ngọn lửa là xong, nếu là dùng thổi, sợ biết nổ tung, nói xong, đẩy cửa đi ra ngoài, lại nhẹ đóng cửa khẽ.

Bên trong cửa gian phòng bị nhẹ nhàng kéo ra, lấy tay nhẹ nhàng lôi kéo cái kia trường bào, nữ tử chân trần im lặng đi tới, cau mày nhìn về phía cạnh cửa, sau đó lại đi tới cửa kéo ra một đường nhỏ, hướng viện từ bên kia nhìn xem, Ninh Nghị đã xuất viện môn, chỉ chốc lát sau, xe ngựa chạy âm thanh vang lên, từ từ đi xa.

Viện tử trong bụi cỏ truyền đến côn trùng kêu vang thanh âm, đầy trời sao tại dạng này dưới bóng đêm nháy mắt, nữ tử nhìn qua xe ngựa rồi đi phương hướng cau mày muốn một hồi, quay đầu nhìn nhìn bên ngoài gian phòng này, trên kệ đủ loại đồ vật, bình bình lọ lọ, nàng lúc trước khi tỉnh lại chỉ là từ bên trong liếc nhất nhãn, bởi vậy cho rằng là đạo sĩ luyện đan chỗ, lúc này mới trông thấy trong phòng nhiều thứ hơn. Hơi trông trải địa phương mấy cái bàn lớn xếp thành dài nhóm, cổ cổ quái quái thiết giá tử, kỳ quái thùng sắt, ống dẫn, khiến người ta hoàn toàn xem không hiểu máy móc, một khối màu đen tám ván gỗ treo ở cuối trên vách tường, màu trắng cổ quái phù hào, tinh quang từ song cửa sổ chiếu vào, vẩy trên bàn trang sách cùng đang lật giờ trên bàn, bút lông tại giá bút trên bang loảng xoảng làm động lên. . .

Ban đêm từ phía sau cửa gỗ mở miệng ở giữa thổi tới, gọi lên lấy nàng nguyên vốn là có chút loạn tóc cùng hơi có chút lớn trường bào, trường bào phía dưới ẩn ẩn hiện ra chỉ có băng vải bao khóa thân hình hình dáng, nữ tử trở tay đóng cửa lại, một đường đi trở về phòng trong, ôm nàng kiểm cùng hai đầu gối, co quắp tại giường chiếu trong góc ngủ. . .

Đêm nay hẳn là sẽ không bỗng nhiên rời khỏi. . .

Xe ngựa lái về phía Tô gia cửa hồng trên đường, Ninh Nghị hít sâu mấy hơi, nghĩ như vậy, sau đó cười rộ lên.

Bởi vì nàng không có y phục mặc. . .

Đương nhiên chủ yếu nhất vẫn là bởi vì thương thế của nàng, Tổng Hiến dạng này quan viên chết mất, không lâu sau, quan binh cơ hội tại Giang Ninh các nơi thiết lập trạm, dạng này bị trọng thương, nàng tạm thời đi ra không được.

Từ nữ nhân này an bài sai khiến mở Tổng Hiến thân vệ thủ pháp đến xem, nàng cũng không phải là đàn độn, nhiều ít hiểu được cân nhắc, không đến mức biết bỗng nhiên vồ vớ ngẩn.

Chỉ muốn nói thẳng ra đối với võ công cảm thấy hứng thú chuyện này, tiêu chuẩn có chút khó mà nắm, chủ yếu nhất là nếu như sau này hãy nói, khó tránh khỏi làm cho người ta cảm thấy toàn bộ mưu đồ đều là vì việc này mà đến ẩn tượng, thời đại này tuy nói trọng Văn khinh Võ, nhưng người nghệ nghiệp, ở trong xã hội vẫn là coi trọng nghề nghiệp của bản thân mình chiếm đa số, hướng chỉ là như thế thần công tuyệt kỹ. Hẳn là qua tuổi tác, nhưng cũng không cầu cái gì nhất lưu cao thủ, thậm chí hẳn căn bản là không có cân nhắc qua khách giang hồ hoặc là trên chiến trường cái gì.

Vấn đề này, thủ nói ra trước đã, sau đó lấy phương diện khác nguyên tố tận lực hòa tan, phản cũng có vẻ rất thẳng thắn, chỉ muốn cái này Khâm có thể qua, về sau lại đề lên đến cũng là sóng yên biển lặng. Nếu như đặt ở về sau, gây nên đối phương khó chịu, người ta thật cảm thấy thiếu người nhân tình nói không chừng cũng sẽ cảm thấy người đang mưu đồ nàng mà qua loa người một hồi.

Ngày mai muốn cho người lưu cái ẩn tượng tốt, để cho nàng tiếp tục lưu lại. . .

Đi vào Võ Triều lâu như vậy, hẳn còn là lần đầu tiên như thế chủ động suy nghĩ lấy kế hoạch sự tình, cảm giác là cùng trước kia cùng người đàm phán

kéo đơn đặt hàng hoặc là chào hàng sáng ý cảm giác không sai biệt lắm, đầu tiên muốn để người cảm thấy mình thành khẩn, sau đó lại từ từ nói chuyện điều kiện, người cần gì, ta cần gì. Kỳ thực tại hân tới nói, từ đầu tới đuôi vẫn là loại kia tiền hàng thanh toán xong, đồng giá trao đổi tính tình, chỉ là trước lúc này, hân biết dùng hết toàn lực tranh thủ một cái có thể nói chuyện ngang hàng vị trí.

Một đường về nhà, từ cửa hông xuyên qua tiểu đạo, xa xa trông đi qua, ở trong tiểu viện không có ánh đèn, đoán chừng Đan Nhi chủ tớ cũng vẫn chưa về, Tiểu Thiên không biết có hay không nằm ngủ. Hân đi đến cửa viện lúc, mới nhìn rõ ngòi ở trung ương trong lương đình thiếu nữ.

Chỉnh tề tóc mái, nát hoa váy trắng, thiếu nữ ngồi ở đằng kia không biết đang suy nghĩ cái gì sự tình, hai tay nắm tay đặt ở trên đầu gối, làm cho người ta cảm thấy căng chặt răng cảm giác, chằm nhỏ hào quang từ trên trời rơi xuống dưới, chiếu vào thiếu nữ chuyên chú bên mặt lên. Ninh Nghị nhìn hai giây, thiếu nữ ánh mắt động động, sau đó hướng bên này nhìn sang, đứng lên.

Ban đêm thổi lất phất vậy, thiếu nữ đứng ở đằng kia kinh ngạc nhìn nhìn sang, cái này không giống như là ngày bình thường bọc lấy bao bao đầu cái kia lạnh lợi Tiểu Thiên, giống như là một cái cang thành thực hơn, ngày bình thường chung quy lặn giấu ở sau lưng Tiểu Thiên, cảm giác như vậy cũng tiếp tục hai giây.

"Cô. . ."

Âm tiết như nhất phát ra, đã đem chút nghẹn ngào khí tức, nước mắt từ thiếu nữ trong mắt lăn xuống mà xuống, nàng giơ tay lên qua lau, đột nhiên liền đã khóc lên.

"Cô gia. . ."

Trong tiếng khóc, Tiểu Thiên từ bên kia chạy tới, trực tiếp nhào vào trong ngực hân ôm lấy hân, cơ hồ đem hân đẩy đến lui về sau một bước. Ninh Nghị ôm lấy phía sau lưng nàng, thì thảo thờ dài.

"Trở về. . ."

"Cô gia. . . Người đến cùng đi nơi nào a. . ."

Dưới bóng đêm, thút thít thiếu nữ giống như là thấp một đoạn, sau đó lại biến trở về trước kia cái Tiểu Thiên. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

65. Chương 65: Ngày mai gặp

Đình đương đình đương thanh âm, lúc sáng sớm, Thiên nhi Quyên Nhi hướng trên bàn dọn xong bát đĩa, múc cháo cơm, sau đó tại Đan Nhi phân phó hạ cũng ở bên cạnh ngồi xuống. Sáng sớm quang mang bên trong, một nhà năm miệng ăn người ngồi tại bên cạnh bàn ăn điểm tâm tình cảnh.

Tối hôm qua Tô Đan Nhi cùng Quyên Nhi Hạnh Nhi cũng trở về tương đối trễ, Thiên nhi sau khi khóc, cùng Ninh Nghị ngồi tại trong lương đình trò chuyện một hồi tâm sự, lau nước mắt nói liên miên lời nhảm. Tiểu nha đầu so sánh đáng thương, đầu tiên là lo lắng Ninh Nghị dứt bỏ chính mình đi gặp cái gì hồ mị tử, sau đó trông thấy bên ngoài bình bình bang bang gõ cái chiêng, lo lắng cô gia sẽ gặp phải cái gì ngoài ý muốn, về sau lại lo lắng, cô gia nếu như đi gặp cái gì hồ mị tử, không mang theo chính mình, trên thân không có tiền. . .

"Cô gia nếu là qua, không có tiền sẽ để cho những người kia xem thường đâu, kỳ thực a, những nữ nhân kia nói là tốt bao nhiêu tốt bao nhiêu, đều là giả vờ, các nàng lớn nhất bợ đỡ. . ."

Tiểu cô nương ngồi tại trong lương đình một bên gạt lệ một bên nghiêm trang lo lắng hân không có tiền mất mặt, Ninh Nghị trong lòng âm áp, an ủi vài câu, hai người tại tình quang rơi xuống trong lương đình nói vài lời nói vớ vẩn, Tiểu Thiên cũng rốt cục buông xuống một chút tâm sự.

Tô Đan Nhi hôm qua trở về trễ, ngủ được không lâu, tuy nói những chuyện này cũng không phải lần đầu tiên, nhưng ăn điểm tâm thời điểm thoạt nhìn vẫn là có chút mệt mỏi, chỉ là rửa mặt, lên đây cốt tỉnh thần mà thôi, Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi cũng kém không nhiều.

"Tối hôm qua trở về thành thời điểm bị ngăn lại, trông thấy ra khỏi thành kiểm tra đến kịch liệt, nói là có mệnh quan Triều Đình gặp chuyện, hôm nay hoa khôi giải đầu lớn, chỉ sợ không thể tại Bạch Lộ Châu bên kia mở, chỉ là dưới mắt còn không biết sẽ như thế nào an bài. . . Buổi sáng thi đấu Thuyền Rồng. . ."

Một mặt húp cháo, Tô Đan Nhi một mặt thông lệ mà nói một số chuyện, Ninh Nghị lắc đầu: "Buổi sáng qua ngủ một giấc đi."

"Ách" Tô Đàn Nhi ngẩng đầu nhìn hân.

"Ngươi, còn có Quyên Nhi Hạnh Nhi cũng thế, buổi sáng ngủ một giấc, trong viện sự tình giao cho Thiên nhi. Còn lại, giữa trưa lại nói."

"Ủm ản." Tiểu Thiên vội vàng ưỡn ngực, dùng sức chút gật đầu, "Giao cho Tiểu Thiên, tiểu thư vẫn là nhiều nghi ngại một hồi đi."

"Liên nghe tướng công." Tô Đàn Nhi cười gật gật đầu, bên kia Quyên Nhi Hạnh Nhi cũng cười vui vẻ: "Cảm ơn cô gia."

"Chỉ là tướng công buổi sáng sợ là muốn một người đi xem Thuyền Rồng thi đấu. . ."

"Không nhìn tới Thuyền Rồng, ta đi học đường bên kia một chuyến."

"Hôm nay không phải không lên lớp sao" Tô Đàn Nhi nghi ngờ nói.

"Dù sao không có việc gì, hôm qua có chút ý nghĩ, hôm nay đi làm chút thí nghiệm, giữa trưa liền trở về."

Sau đó nói chút loạn thất bát tao nhân sự, Tô Đàn Nhi hỏi một chút ngày hôm qua trận đấu, hỏi nàng một chút chưa về trước đó trong thành phát sinh sự tình. Trên thực tế, không có gì ngoài giấc ngủ không đủ mệt nhọc bên ngoài, Tô Đàn Nhi cùng Quyên Nhi Hạnh Nhi tâm tình cũng có chút không cao, muốn đến bên kia kỹ thuật đột phá lại một lần nữa thất bại. Bất quá loại sự tình này bản thân liền là thái độ bình thường, mười lần giữa thất bại chín lần, chờ đợi sau cùng một lần kia thành công cũng liền đầy đủ, muốn đến ngược lại cũng không thành quá mức uể oải.

Bữa sáng về sau Tô Đàn Nhi cùng Quyên Nhi Hạnh Nhi trở về phòng ngủ, Ninh Nghị cáo biệt Tiểu Thiên đi ra, lái phò mã phủ xe ngựa vòng qua Thị Tập. Hôm nay chính đoàn buổi trưa, đường phố trên chợ náo nhiệt hi khí, rất nhiều người tụ hướng Tàn Hoài Hà một bên đi xem Thuyền Rồng thi đấu, hai bên đường phố tổng Diệp Phiêu hương. Bất quá cảnh giới quan binh cũng nhiều, muốn đến Giang Ninh Phủ Nha bây giờ cũng man như cầu, gặp gỡ dạng này tiết khí rất khó làm ra nhiều dân quá nhiều hành động, chỉ có thể đề cao cảnh giác cùng kiểm tra, nghiêm ngặt không chế xuất nhập thành nhân khẩu, trước đem thích khách một trong thành.

Chuyển hướng Học Đường bên kia đường, người đi đường liền thiếu lên, nhưng y nguyên có thể nghe được dây pháo Chiêng Trống thanh âm, trên đường cùng một tên nhận biết phụ cận hộ gia đình chào hỏi, xe ngựa đến trước cửa sân về sau, Ninh Nghị từ trên xe cầm lấy một cái bao phục xuống tới. Một đường đi vào viện tử, gian phòng, đẩy ra phòng trong cửa phòng về sau, mới phát hiện đã không người, hân đi vào xem, chú ý mấy cái tiểu nhân dấu vết để lại, chú ý tới tới hôm qua đóng lại cửa sổ lúc này lại là mở ra, sau đó đóng cửa lui ra ngoài.

Cách xa mặt đất đại khái cao ba bốn mét trên xà nhà, nữ tử bọc lấy trường bào ngồi ở đằng kia, cúi đầu nhìn lấy Ninh Nghị đóng cửa một màn, theo sau đó xoay người nhảy xuống, thuộc về nam tính trường bào trong gió bay ra, y phục hạ quần lấy băng vải thân thể, hai chân thon dài trên không trung bay ra một cái chớp mắt, sau đó rơi trên mặt đất, kéo trường bào vật áo bao lấy thân thể, vẫn như cũ là trắng nõn bắp chân cùng chân trần. Nàng cảm trường kiếm ở bên cạnh trên kệ gỗ một chút.

Nghe thấy thanh âm, Ninh Nghị chờ đợi vài giây đồng hồ mới lại lần nữa đẩy cửa ra, làm một chút, chuỗi kiếm ở bên trong đem cửa chống đỡ. Hân từ mở lỗ hồng đem bao phục tiến dần lên qua, đóng cửa lúc, trông thấy nữ tử tiếp nhận bao phục cổ tay trắng cùng mơ hồ như sương lạnh bên mặt.

"Mặc quần áo, ăn đồ vật, giữa trưa cùng buổi tối cũng đã chuẩn bị, chỉ là như vậy chỉ sợ không có gì dinh dưỡng, ta sẽ nghĩ biện pháp làm tốt hơn đến, ngươi bây giờ thụ thương, nếu như cần gì được vật, cũng có thể nói cho ta biết. Yên tâm, ta biết tách ra mua, sẽ không làm cho người cảnh giác, đợi chút nữa có thể đem ngươi đổi lại Huyết Y, lấy cùng cái khác khả năng có phiền phức đồ vật cho ta, ta xử lý một chút."

Bên trong trầm mặc một hồi: "Ngươi biết xử lý?"

"Hiểu sơ."

Hân nói, qua một bên cầm lấy cái đục cái búa loại hình đồ vật, tại tới hôm qua bị trường kiếm đâm ra một cái khe hở gạch trên gỗ mấy lần. Bên trong lập tức truyền đến phản ứng, đại khái là đang thay quần áo.

"Ngươi làm gì!"

"Cái này rất rõ ràng lộ ra, vừa nhìn liền biết là lợi khí đâm, hơi hơi xử lý một chút."

Gỗ gõ đập đập đem lỗ hồng làm cho không còn ra hình dạng, sau đó lấy dầu hỏa đốt hắc, rèn luyện, lại đốt hắc, mấy cái lần về sau, hân gõ gõ cửa, sau đó đi vào phòng trong, tại đối diện đồng dạng xử lý một phen. Trong phòng không ai, tới hôm qua xé xuống nhuộm máu vải những vật này đều bày ra trên bàn trong bao quần áo.

Trên xà nhà, nữ tử một thân màu xanh nhạt quần áo mà ngồi ở đằng kia, nhìn lấy nam tử làm xong sau, dường như kiểm tra một chút trên bàn những nhuộm máu đồ vật. Những vật này ngoại trừ áo, còn có một ít là thiếp thân tư ẩn chi vật, trong lúc nhất thời hơi cảm thấy tức giận, sau đó lại nghe được nam tử từ phía dưới nói ra: "Thật có lỗi, quên mua cho ngươi giày, ngày mai ta sẽ dẫn tới." Sau đó cầm cái kia bao phục quay người đi ra ngoài.

Tức giận cảm giác là trút bỏ qua. Nữ tử tại trên xà nhà co lại thu nhỏ chân, cái kia ống quần nhiều nhất chỉ tới mắt cá chân, mắt cá chân hướng xuống mũi chân vẫn như cũ, nàng vô ý thức nhúng tay che lại lưng đùi, sau đó lại buông ra, tại trên xà nhà cuộn mình đứng người dậy.

Gian ngoài các loại thí nghiệm thiết bị, kỹ thuật thì có Ninh Nghị chuyên môn xây lên hỏa lực tương đương đủ, bên trong thiếu đến là than đá, Ninh

Nghị đem nhuộm máu tắm vải cùng một số tỉnh tế vỡ nát đồ vật ném vào, chỉ chốc lát sau, liền thiêu đến không còn một mảnh, đốt thời điểm thuận miệng nói vài lời có quan hệ bên ngoài quan binh kiểm tra sự tình, sau đó trầm mặc không nói thêm gì nữa.

An tĩnh ở bên ngoài làm chính mình thí nghiệm, điều phối dung dịch, hoặc là tại trên bảng đen ba ba ba viết chút loạn thất bát tao ký tự, bình sứ bị đốt bạo một lần, sau đó nhanh thu thập. Bên ngoài ánh mặt trời chiếu xuống, cũng không phải là rất nóng, trong viện theo gió đông đưa hoang dại hoa cỏ, Đoan Ngọ náo nhiệt vang động truyền tới từ xa xa không có từng đứt đoạn, cái này trong tiểu viện, an tĩnh khí tức lại càng rõ ràng. Lục Hồng Đề ôm nàng kiểm soát ở trên giường, cầm Ninh Nghị đưa tới bánh bao nhân thịt đang ăn, thỉnh thoảng sẽ xuyên thấu qua cái kia hơi làm lớn hơn một chút khe hở, hơi hơi nghi ngờ nhìn qua bên này cổ quái thí nghiệm, nam tử thần sắc chuyên chú, ngẫu nhiên cầm bút lông tại vỡ trên ghi chép một ít gì.

Qua một đoạn thời gian, lại có người đẩy ra cửa sân, tỉnh tế vỡ nát bước chân, cũng không phải cái gì đại nhân, nàng thu dọn đồ đạc, lại lần nữa nhảy lên cân nhắc, nín hơi lắng nghe. Bên kia truyền đến tiếng cô nương thanh âm: "Cô gia, ta tới!"

Là tiểu nha hoàn, đáng vẻ rất vui vẻ.

"Coi chừng bên kia, khả năng có mảnh sứ vỡ phiến, trên bàn nước tốt nhất cũng đừng đụng."

"Ừm ân, biết. . ."

"Làm sao nhanh như vậy liền đến "

"Hạnh Nhi tỷ đã tỉnh lại, liền để ta đi ra tìm cô gia. Đúng đúng, cô gia, ta trên đường mua hai cái lục lạc, người nhìn, ta đem nó treo ở bên ngoài có được hay không "

"Qua treo đi."

"Ừm."

Đình linh thanh âm thanh thúy êm tai, ngẫu nhiên truyền đến, tiểu nha đầu tựa hồ là xách cái ghế đi ra ngoài, ở ngoài cửa dưới mái hiên treo lục lạc.

"Cô gia, ta tới thời điểm trông thấy trên đường tốt nhiều binh, tất cả mọi người đang nghị luận ngày hôm qua thích khách đâu, nói nàng hảo lợi hại, người có nghe nói hay không "

"Nghe nói a."

"Ừm cô gia nghe thấy nói như thế nào a nghe nói là cái nữ thích khách a, đây không phải là theo Nguyên Tịch cái kia Nữ Tặc một dạng "

"Xác thực nghe nói là nữ thích khách, tới thời điểm còn có nghe thấy có người tới hôm qua tận mắt nhìn thấy đâu, sinh động như thật. . ." Nam tử thuận miệng nói, "Nói nữ thích khách kia thân thủ cao cường, thân cao tám thước, vòng eo cũng là tám thước, tay cầm một thanh Kim Tỉ Đại Hoàn Dao, một đường từ Chu Tước đường phố giết tới Trường Nghiệp đường phố, thiên địa biến sắc, Nhật Nguyệt vô quang, Đô Ủy Tổng Hiến đâu, sử chính là một bộ Phật Môn Võ Học, gọi là Như Lai Thần Chưởng, đáng lẽ đã đạt đến Hóa Cảnh, nhưng nữ tử kia kinh thiên một đao càng thêm lợi hại, hai người liều một trăm hai mươi chiêu, không phân thắng thua. . ."

Tiểu nha đầu cười rộ lên: "Mới không có, cô gia lại loạn nói, thân cao tám thước, vòng eo cũng là tám thước, đây không phải là cái Khối lập phương sao "

"Vòng eo là chỉ tròn cái kia một vòng, cho nên nói hẳn là một cái cây cột hình, cây cột hình nữ thích khách cầm một thanh Kim Tỉ Đại Hoàn Dao, bao nhiêu lợi hại."

"Kim Tỉ Đại Hoàn Dao là cái dạng gì đó a "

"Ách, khả năng cũng là trong nhà Đường Hộ Viện cầm cái chủng loại kia, phía trên có mấy cái vòng, có thể đình đình đang đang vang lên. . ."

". . . Cô gia nói cổ sự đi."

"Sao có thể cả ngày đều có cổ sự nghe."

"A. . ."

"Tốt a. . . Lúc trước, cực kỳ lâu trước kia đâu, có cái Thư Sinh, gọi là Ninh Thái Thần, lại nói hẳn khảo thí thi rớt, về đến trong nhà, tiếp phần thay người thu trường sinh ý. . ."

Từng sợi quang mang từ phòng ngồi trên nóc nhà bắn vào, nữ tử ôm nàng kiểm soát, tựa ở trên xà nhà ngồi, nhìn lấy những thứ này ánh sáng, nghe bên ngoài truyền đến thanh âm, tiểu nha đầu tại viện tử hoa cỏ ở giữa nho nhỏ mà bận rộn một trận, hái mấy cái đoá hoa dại, nam tử kia một bên làm lấy cổ quái thí nghiệm, vừa nói cầm cổ cổ quái cổ sự, cái này buổi sáng tỉnh mạch dị thường.

Tối giữa trưa, hai người mới rớt cục phải đi, đại khái là nói muốn đi nhìn Thuyền Rồng thi đấu, muốn cùng gia nhân đi xem thi hoa hậu, phía ngoài hỏa diễm dập tắt xuống tới, đồ vật bị từng loại thu thập bày đặt tốt, cửa phòng mở ra, chầm dứt lên.

"Lục lạc thật xinh đẹp."

"Ta mua đây."

"Tốt a tốt a. . ." Hai thanh âm của người đi xa, sau đó nam tử tùy ý thanh âm truyền đến, "Lục lạc ngày mai gặp."

Tiểu nha đầu cũng quay đầu nói một tiếng: "Lục lạc, ngày mai gặp."

Cửa sân rốt cục đóng lại, xe ngựa rời đi, nữ tử yên tĩnh mà đi tới, nhìn treo ở dưới mái hiên một đôi Phong Linh, xa ra Đoan Ngo Tiết nóng thanh âm huyền ảo truyền đến lúc, nữ tử nghĩ đến tên kia gọi 《 Thiên Nữ U Hồn 》 kỳ quái cổ sự. So với những người kể chuyện kia nói diễn nghệ, cổ sự này dễ nghe nhiều.

Đoạn kết còn chưa nói xong đây. . .

Mùng năm tháng năm giữa trưa, Lục Hồng Đề đứng tại cái kia dưới mái hiên ăn lạnh roi bánh bao nhân thịt, nghe gió tiếng chuông truyền đến, trong lòng nhàn nhạt nghĩ đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

66. Chương 66: Trò chơi quang cảnh

". . . Cứ nghe năm đó tháng hai, Liêu Quốc 'Xuân nại bát' tiết, tất cả Bộ Lạc Thủ Linh tham dự Da Luật Duyên Hi chủ trì chi 'Đầu tiệc cá ', lúc ấy Hoàn Nhan A Cốt Đả đứng ra yêu cầu Da Luật Duyên Hi trả lại a sơ một chỗ, Da Luật Duyên Hi không rảnh để ý. Sau yến hội chí cao triều, Da Luật Duyên Hi mệnh lệnh các đầu lĩnh ca múa trợ hứng, Hoàn Nhan A Cốt Đả cũng là không nhúc nhích, đáp nói sẽ không. Da Luật Duyên Hi giận dữ, tại chỗ cơ hồ rút dao giết cái kia Hoàn Nhan A Cốt Đả, bây giờ Hoàn Nhan A Cốt Đả đang lúc thịnh niên, đã tâm bùng bùng, Kim Liêu hai nước đại chiến, hẳn là không chết không thôi kết quả, ta Đại Võ Đang ở giữa mưu lợi bất chính, cân nhắc hai phe cục thế. Chiều ta nhìn, một khi chiến sự bạo phát, ta hướng quân đội, đầu tiên làm bày ra lấy yếu thế, sau đó trước lấy Doanh Châu. . ."

Đồng dạng là Đoan Ngo Tiết giữa trưa, bờ sông trên tửu lâu, Cổ Yến Trinh đang cùng mấy vị đồng bạn trò chuyện. Phía dưới vẫn là các loại vui mừng cảnh tượng, trên tửu lâu người đến người đi, mấy người cầm chén đưa Bàn Tử trên bàn bày chút trận thế, nghị luận hồi lâu.

"Nghĩ không ra Yến Trinh tại Quân Lược cũng có như thế tạo nghệ, bội phục, bội phục." Mấy tên trong đồng bạn, có một tên chính là là quân đội bên trong tiêu quan, lúc này chấp tay cười nói, sau đó trong mấy người lại có người vỗ vỗ tay: "Đầu chi Quân Lược, Yến Trinh không chỉ có cơ trí hơn người, mà lại trí dũng song toàn, cứ nghe hẳn lần này Kinh Thành trên đường từng gặp gỡ trộm cướp, bị Yến Trinh điệu kẻ đào thoát, sau đó chuyển đến cứu binh đem đám kia giặc cướp một mạng thành cầm, tại hạ nghe nói, thật là hướng về a."

"Thật có chuyện này u" có người trềng to mắt.

"Ha ha, chỉ là cơ duyên xảo hợp, may mắn gặp dịp." Cổ Yến Trinh cười cười, "Bất quá, tại hạ vẫn cảm thấy, văn võ cả hai, khi nắm khi buông, đương kim cái này thiên hạ cục thế, làm cả hai đều là tu, lần này qua Nhạc Bình, như mấy năm sau có thể có thành tích, tại hạ thậm chí muốn xếp bút nghiên theo việc binh đao, hiệu Ban Siêu ý chí. . ."

Hắn qua Nhạc Bình tiền nhiệm là tại tháng bảy, đoán chừng tháng sáu liền muốn rời khỏi Giang Ninh, một đám người cười cười nói nói, lại là một trận lấy lòng. Chờ cái này tiêu Tiểu Tự Hội tán đi, mọi người đều đã rời đi, hắn ngồi tại phía trước cửa sổ nhìn qua cảnh tượng bên ngoài muốn một số chuyện, không lâu, tên là Tiểu Tử người hầu đi tới.

"Tra được "

"Hồi công tử, hôm qua đến hôm nay, đã tra được cái kia Ninh Lập Hằng rất nhiều tin tức . Bất quá, tiểu tổi, chủ yếu là nhà xưởng bên kia có tin tức."

"Ừ"

"Trúng muối sự tình đã chuẩn bị thỏa đáng."

"Việc này. . ." Cổ Yến Trinh nhú nhú mày, "Đã không có ý nghĩa quá lớn. . . Bất quá cũng được, lại đi xem một chút. Trên đường nói cho ta một chút cái kia Ninh Nghị sự tình."

"Vâng, nghe nói cái này Ninh Nghị luôn luôn điệu thấp, giỏi về giấu tài, tiểu nhân hôm qua điều tra hẳn nguyên bản thân thế, ở tại nguyên trụ chỗ chung quanh người đều là nói. . ."

Lúu rú lú rú, hai người xuyên qua Tập thị, vượt qua đường tắt, tiến vào một cái vệ sinh bản thiêu xương nhỏ. Sau một lát, Cố Yến Trinh bật mũi từ, cau mày đi ra: "Thôi được, đã chuẩn bị kỹ càng, ngày mai liền bắt đầu nhập thị trường, nàng bán 20 văn, nơi này bán 10 văn, ta sẽ không lại tới nơi này, bất quá là một ít sự tình, để Hồ lão đại tự hành xem trọng."

"Vâng, bất quá. . . Công tử tháng sau liền muốn khởi hành qua hướng Nhạc Bình, Hồ lão đại lo lắng, cho dù là dạng này, một tháng thời gian, sợ là đấu không đối đối phương sinh ý."

"Ai nói nhất định phải đấu đối việc buôn bán của nàng đấu đối đối phương sinh ý để làm gì việc này không cần để ý, làm tốt chuyện của người."

Nhiu nhú này, Cố Yến Trinh hướng phía trước đi đến. Trong nhà hẳn vốn là địa chủ, có tiền, làm cái này trứng muối tốn hao không mấy cái bạc, lúc ấy cũng là bởi vì muốn biết Niếp Vân Trúc người sau lưng, lại không có đầu mối, sau đó sai người làm chút sự tình. Như Niếp Vân Trúc phía sau thật là một cái có danh vọng lão đầu tử, vấn đề này có lẽ còn có chút ý nghĩa, nhưng tới lúc này, làm theo thay đổi có chút dư thừa. Bất quá cũng được, một chút thời gian, cũng đầy đủ để cho nàng minh bạch những cái kia không thiết thực tự lập ảo tưởng đến cỡ nào không chịu nổi một kích.

Hồi tưởng Tiểu Tứ vừa rồi nói tới sự tình, cái kia Ninh Nghị xưa nay ưa thích làm chút loạn thất bát tao sự vật, tại nghiêm túc trên sự khinh thường, ngược lại có chút ly kinh bạn đạo, nghe nói làm thứ gì phần viết bằng đen loại hình việc nhỏ không đáng kể. Hừ, khó trách hẳn cùng Lý Tàn loại kia người lẫn lộn cùng một chỗ, sợ cũng là tự cho là tính cách không bị trói buộc cuồng vọng hạng người, trứng muối muốn đến là hẳn làm ra, hồi tưởng lại, Niếp Vân Trúc trên chiếc xe kia họa. . . Tự gọi mười phần, không lịch sự.

Về sau vì trải rộng ra cái kia trứng muối, làm được cũng không phải cái gì mới lạ thủ đoạn, vèn vèn tìm người giúp bực này thấp kém thủ pháp. Binh Pháp Chi Đạo có đang có kỹ, bực này thủ pháp hẳn thấy thực sự không có ý nghĩa, hẳn muốn mấy loại phương pháp, so với tìm người giúp, đều là cao minh mấy bậc không thôi. . . Bất quá việc này bây giờ nghĩ lại cũng không có tác dụng gì, nguyên cũng coi là cái kia Vân Trúc chính là tính cách thoát tục nữ tử, lại nghĩ không ra, chỉ vì những thứ này tiểu thủ pháp mê hoặc, thật sự là buồn cười. . .

Đi qua huyên nào đường đi, trong lòng của hẳn nghĩ đến những việc này, nghĩ đến hai người kia, Vân Trúc, Ninh Lập Hằng. . . Nguyên lai tưởng rằng đối phương tính cách cao khiết, coi là đối phương tìm người tốt lành gì, coi là thật có cái gì vượt qua chính mình tưởng tượng nguyên do khúc chiết ở trong đó, bây giờ muốn đến.

Làm cho người thất vọng. . .

Một cái ếch ngồi đáy giếng lại tự cho là bằng thanh ngọc khiết thanh lâu danh kỹ, một cái đùa nghịch chút vụng về thủ pháp Bàn Môn Tiểu Đạo lại tự cho là Phong Lưu Tài Tử thương nhân người ở rể, suy nghĩ một chút, thật sự là so những thô bỉ đồ hạ nhân ở giữa thông đồng càng thêm buồn cười cũng không chịu nổi. . .

Đáng tiếc lúc trước hẳn lại vẫn bị những chuyện này cho vòng vào tới.

Nghĩ như vậy, tới ban đêm, hẳn liền cũng một lần nữa hai người kia.

*

Giống nhau Tô Đàm Nhi sáng sớm dự đoán như thế, tới hôm qua phát sinh loại kia sự kiện ám sát, hôm nay ra khỏi thành vào thành đều là điều tra nghiêm ngặt, không có khả năng thả đại đội nhân mã xuất nhập. Thi hoa hậu sau cùng một đêm biểu diễn, bị đối tại Thành Đông bờ sông một chỗ Đại Giáo Trường trên cử hành. Nơi này phong cảnh tự nhiên không có ngoài thành như vậy xinh đẹp, nhưng lâm thời bố trí, hơi chen chúc một điểm, dung nạp ba ngàn người quan sát vẫn là không có vấn đề gì, bên cạnh đường sông trên cũng có thể dung nạp Thuyền Hoa bó neo, dù sao trận này thi hoa hậu cũng quan hệ Giang Ninh phủ một khoản to lớn thu nhập, không có khả năng tùy ý triệt tiêu.

Mệnh quan Triều Đình bị ám sát, đối với phổ thông người dân tới nói, là không có bao nhiêu cảm giác, thời gian rảnh nói chuyện có lẽ vẫn là vỗ tay khen hay chiêm đa số. Bởi vậy coi như ra việc này, cũng quấy không mọi người thấy biểu diễn hào hứng, ngược lại càng khiến người ta hào hứng đất đỏ một điểm.

Buổi chiều cùng Tô Đàm Nhi bọn người lái xe ngựa trong thành túi trên một vòng, gặp một số thú vị quà vật liền ăn lần trước, nghe thấy cũng đều là liên quan tới nữ thích khách thuyết pháp. Thiền nhi cùng Quyên Nhi trên xe cầm hai cái trên cái hộp diễn "Thân cao tám thước vòng eo cũng là tám thước" cây cột cùng Khối lập phương đại chiến.

Tô Đàm Nhi lúc này đã khôi phục tinh thần, ngẫu nhiên cúi đầu cười cùng Ninh Nghị nói một số chuyện. Dĩ vãng tất cả mọi người có điều có kỳ thời điểm, trong nhà diễn xuất diễn hình phu thê tiết mục, nàng là không hề đề cập tới buôn bán, nhưng lúc này lại phần lớn là cùng sinh ý có quan hệ, tỷ như nói một chút lần này đóng cửa thành có bao nhiêu chậm trễ trong tiệm sinh ý a, dự tính lại được ít hơn bao nhiêu nhiều ít thu nhập a, nhỏ nhỏ thờ dài một phen, trên thực tế, tự nhiên cũng là trò đùa chiêm đa số, nàng tuy nhiên thờ dài, nhưng lại chưa đem những chuyện nhỏ nhặt này để ở trong lòng.

Ninh Nghị làm theo ở bên cạnh ngẫu nhiên nói chút không đáng tin cậy chủ ý, tỷ như đem Tứ Thư Ngũ Kinh văn tự khắc ở vài vóc thượng, lại lấy bực này vài vóc làm thành y phục, vừa đi ra khỏi qua, trên thân tất cả đều là chữ, kiểu dáng mới lạ, bá khí nghiêm túc. Tô Đàm Nhi làm theo cười nói lần sau cho tướng công làm một kiện, bất quá thêu lên Tứ Thư Ngũ Kinh văn tự mà thôi, phiên toái một chút: "Tướng công nhưng phải thật mặc vào đi ra ngoài mới được a." Ninh Nghị tự nhiên không gì kiêng kỵ, gật đầu đáp ứng.

Tại bờ sông ăn cái gì thời điểm, xuất ra Bút Mặc đến cho mấy người họa mấy trương ảnh chân dung, kỳ thực cũng chính là đường cong đơn giản Manga

Q bản ảnh chân dung. Trên tuyến chỉ bốn tên nữ tử thần sắc khoa trương, nhưng đều có đặc điểm, Tô Đàm Nhi chủ tử bốn người sau khi cười xong đem Ninh Nghị phê phán một phen, đầu năm nay tự nhiên vẫn là không quen nhìn loại này đồ họa, Ninh Nghị cùng Tô Đàm Nhi biện luận một phen, tại Thiên nhi Quyển Nhi Hạnh Nhi đám người kháng nghị bên trong, quyết định theo Tô Đàm Nhi đánh cược tại ven đường bày quầy bán hàng kiếm tri âm, Tô Đàm Nhi đáng lẽ nói: "Tốt, người bày a." Đợi Ninh Nghị thật đúng là chuyển ghế tại ven đường tọa hạ chuẩn bị tô tô vẽ vẽ thời điểm, lại cùng Tiểu Thiên mấy người cười đem hấn kéo trở về.

Ninh Nghị cười ha ha: "Cái này coi như ta thắng" Tô Đàm Nhi cười đến đỏ bừng cả khuôn mặt: "Tướng công Lão Hồ đến, thiếp thân gánh không nổi người này." Thiên nhi ở bên cạnh nhỏ giọng nói: "Thiên nhi cũng gánh không nổi. . ." Quyển Nhi dùng sức gật đầu, sau đó cái này phá hai người đều bị Ninh Nghị tiện tay gỡ một chút. Mấy người đều biết Ninh Nghị tính cách hiền hoà, ngẫu nhiên mở một chút cái này trò đùa từ không thêm đề ý.

Từ tối hôm qua ám sát vụ án phát sinh phát lên, Phù Nha bên trong người cũng đã ý thức tới thi hoa hậu không có khả năng ở ngoài thành cử hành. Vì vậy đối với hội trường cải biến từ hôm nay rạng sáng liền đã bắt đầu tiên hành, tới lúc chạng vạng tối, Ninh Nghị cùng Tô Đàm Nhi bọn người thừa lúc xe ngựa đi qua, mặt trời chiều ngã về tây, toàn bộ hội trường chung quanh đường đi, tầng lầu đều đã giăng đèn kết hoa, tơ lụa bay múa, giáo trường đối diện đạo giữa, Thuyền Hoa từng chiếc từng chiếc gạt ra, tuy nhiên còn chưa cầm đèn, nhưng phía trên người đến người đi, đã náo nhiệt vô cùng.

Thuộc về Kim Phong Lâu Thuyền Hoa trong phòng, Nguyên Cẩm Nhi đang ở vì đêm nay biểu diễn làm chuẩn bị. Buổi tối đó bốn tên hành thủ tranh đoạt hoa khôi, mỗi người biểu diễn ba trận. Chạng vạng tối đến ra sân trong khoảng thời gian này, bình thường là cho nó tĩnh tâm nghỉ ngơi, không có bao nhiêu người đến nhao nhao, đương nhiên, người biểu diễn cũng có tự hành an bài quyền lực, nếu quả thật Hữu Tướng tốt người, nói không chừng cũng sẽ bị tiếp vào giữa phòng, tư giữ một lát. Nguyên Cẩm Nhi Thuyền Hoa trong phòng lúc này liền có một người khác tại, không phải nha hoàn của nàng, mà chính là nữ giả nam trang Niếp Vân Trúc, hai người chính canh giữ ở phía trước cửa sổ, nhìn qua giáo trường đầu kia mọi người hướng bên này tiến đến cảnh tượng nói chuyện phiếm.

"Buổi tối hôm nay rất trọng yếu đi" Nguyên Cẩm Nhi hỏi Niếp Vân Trúc.

Niếp Vân Trúc gật gật đầu, tựa hồ so Nguyên Cẩm Nhi khẩn trương: "Ừm, buổi tối hôm nay không có vấn đề, bắt đầu từ ngày mai thì có rất nhiều chuyện làm."

"Ta thì không khẩn trương," Nguyên Cẩm Nhi vụng trộm cầm một khối bánh đậu xanh cắn một cái, sau đó bị Niếp Vân Trúc trừng nhất nhãn, còn lại nửa khối cũng bị đối phương cướp đi. Niếp Vân Trúc đem bánh đậu xanh ném tới miệng bên trong, dùng lực nhai, nuốt xuống, sau đó tức giận uống một ngụm nước: "Nói khác lão ăn những vật này!"

"Thế nhưng là ta không khẩn trương a, hoa khôi ta mới không muốn cầm đâu, cái kia Phùng Tiểu Tĩnh muốn, Khôi Lan muốn, Lạc Miêu Miêu muốn, các nàng cầm lấy đi chính là. Vân Trúc tỷ ngươi cũng thật là kỳ quái, nếu để cho ngươi tới tham gia cái này thi hoa hậu, chỉ sợ một điểm cảm giác đều không có, bây giờ lại vì cái kia một ít chuyện khẩn trương. . ."

"Lần thứ nhất làm đến trình độ này nha, đương nhiên biết khẩn trương. Giả đến hôm nay không có gì ngoài ý muốn, trứng muối danh khí có lẽ thì thật mở ra rồi. Còn đi vắng biểu diễn, như Cẩm Nhi người dạng này chưa để ở trong lòng, tự nhiên không khẩn trương."

"Yên tâm, Cẩm Nhi sẽ giúp ngươi a, Vân Trúc ca ca." Nguyên Cẩm Nhi cười, sau đó lại nghĩ tới cái gì, trong nháy mắt trở mặt, hung hăng nheo mắt lại, "Đúng, Vân Trúc tỷ, trước mấy ngày thời điểm, nghe nói trứng muối ra hàng giả, có người cũng đang bán đâu, muốn theo ngươi đoạt mỗi làm ăn, vấn đề này làm sao bây giờ a. . ."

"A" Niếp Vân Trúc hơi hơi nghi hoặc, sau đó nhú mày, "Đã có sao "

"Không phải đâu, Cẩm Nhi đều lo lắng như vậy, khắp nơi nghe ngóng, Vân Trúc tỷ ngươi coi Đại Đông Gia còn không biết, vậy ta đây mấy ngày mỗi lúc trời tối đánh nhỏ người nguyên rủa cái kia đoạt Vân Trúc tỷ ngươi buôn bán gia hỏa là đang làm gì a. . . Tức chết ta!"

"Không có a, vấn đề này hấn nguyện thì ngờ tới." Niếp Vân Trúc nói, hơi cười cợt, "Hấn nói nếu có vấn đề này hấn sẽ an bài, để cho ta không cần đề ý, bởi vậy mấy ngày nay liền chưa từng điều tra qua, toàn vì chuyện đêm nay quan tâm. . ."

"Lợi hại như vậy" Nguyên Cẩm Nhi liếc liếc trông mắt khó chịu nhìn nàng, "Hừ, ta cũng muốn nhìn nhìn hấn đến cùng có thể thế nào. . ."

Lời nói này xong, nàng quay đầu hướng mặt ngoài nhìn sang, ở chính giữa khe lược vài lần, đột nhiên tỉnh thần, nháy mắt mấy cái: "A..., nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, Vân Trúc tỷ, ngươi nhìn ngươi nhìn, ngươi đem tốt. . . A. . . Ồ, Vân Trúc ca ca ta sai. . ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

67. Chương 67: Cầm kỵ

Thuyền Hoa trong phòng nhỏ nhỏ mà rùm beng, chỉ chốc lát sau, hai cái đầu lại đụng nhau, từ bên cửa sổ nhìn ra phía ngoài. Trời chiều vậy đi qua, bên kia bên trong, quả nhiên cũng có Ninh Nghị thân ảnh ở trong đó, loáng thoáng. Nguyên Cầm Nhi nhãn lực tốt, trôi qua một lát, lại là tiếc nuối thờ dài: "Thế nhưng là nhà hán thiếu phụ giống như cũng tới. . . Vân Trúc tỷ người trước kia có hay không thấy qua a "

Bên kia, cùng Ninh Nghị kết bạn mà đi tự nhiên là Tô Đàm Nhi, đằng sau ba tên nha hoàn, như xa xa nhìn sang, Niếp Vân Trúc thấy không rõ cái kia dáng vẻ cô gái, trong đầu lại là nhớ tới chơi xuân thời điểm thấy qua Tô Đàm Nhi cùng Ninh Nghị ngồi chung một chỗ lúc cảnh tượng, cười gật gật đầu: "Thấy qua, cũng không phải cái gì thiếu phụ a, cùng Lập Hằng rất xứng. . ."

"Tốt a, có lẽ không phải rất thân thiết, bất quá Vân Trúc tỷ người nói như vậy đem tốt. . . A. . ." Miệng không có ngăn cản người lại lần nữa bị thâm độc thủ, Nguyên Cầm Nhi đem bị gõ một chút cái trán chống đỡ tại Vân Trúc trên bờ vai, giống điều côn trùng một dạng ừ đến ừ qua, trong miệng làm bầm, "Cầm Nhi biết sai, Vân Trúc ca ca, không phải dụng lực như vậy nha. . ."

Niếp Vân Trúc tức giận đem nàng đẩy ra, thần sắc tại một lát sau thay đổi nghiêm túc lên: "Ta cùng Ninh công tử cũng không loại kia quan hệ, Cầm Nhi người không muốn lại nói lung tung, bị người nghe thấy không tốt."

"Biết. . ."

Nguyên Cầm Nhi gật gật đầu, tiếp tục xem bên kia cảnh tượng, đợi những người kia đi được gần, mới nói: "Thật không phải là rất thân thiết đây. . ." Trên thực tế Tô Đàm Nhi cũng là mỹ nhân, so với nàng, so với Niếp Vân Trúc cũng là không thua bao nhiêu, khác nhau chỉ ở riêng phần mình khí chất mà thôi. Mà bởi vì thời gian dài chủ đạo trên phương diện làm ăn sự tình, tại Tô Đàm Nhi trên thân, cái kia cổ đặc biệt tự tin khí chất muốn càng thêm đột xuất, đi đến chỗ gần lúc, có một nhóm người nghênh tới, Nguyên Cầm Nhi không khỏi lại thờ dài một tiếng: "Giao du rộng lớn nha."

Cái này chào đón chính là một đám trên thương trường nhân vật, cái này giao du rộng lớn lời bình, tự nhiên cũng là chỉ Tô Đàm Nhi. Nhóm người kia bên trong, tỷ như Ô Khải hào, Ô Khải Long, Bộc Dương Dật bọn người, đều là cái này thi hoa hậu trên Đại Kim Chủ. Đương nhiên, Bộc Dương Dật dạng này Giang Ninh thủ phủ tự nhiên là chống đỡ thủ hạ Khôi Lan, nhưng những người còn lại đều có tranh thủ đường sống, cũng chính là mỗi cái thanh lâu tranh thủ trọng điểm, trong lúc nhất thời những người này tập hợp một chỗ, để cho người đồ mắt.

"Bất quá, thật là rất lợi hại đây." Nguyên Cầm Nhi nhìn một hồi, ghé vào Vân Trúc trên bờ vai thờ dài, "Vân Trúc tỷ người nhìn, những đại lão bản kia a, nhìn tuy nhiên cũng đều là theo cái kia Tô Đàm Nhi chào hỏi nói chuyện, thế nhưng là đối với cái kia Ninh Lập Hằng chú ý lực cũng không thấp a, Bộc Dương Dật còn có vẻ muốn cùng hán lữ kéo làm quen đâu? , bình thường ở người cũng không có loại địa vị này. . ."

Đều là tại các loại quan hệ trên tròng đi lại người, Nguyên Cầm Nhi lúc này tự nhiên cũng thấy rõ ràng. Tô Đàm Nhi cùng những người kia xem như cùng là thương nhân, nguyên bản một đám người chào hỏi nói chuyện cũng bình thường, bình thường làm ở chỗ người đứng tại cái này bên cạnh, bình thường là không có địa vị gì, coi như bị người coi trọng một chút, chào hỏi, nhắm vào cũng là Tô Đàm Nhi thái độ, nói cách khác, làm vì thế từ giữ gìn cái này tượng trưng hình tượng, tượng trưng thì có hình tượng, nếu không cũng chỉ là vật làm nền. Nhưng trước mắt xem ra xác thực không quá giống nhau, Ninh Nghị đứng ở đằng kia, nói không nhiều lời, nhưng thần sắc tự nhiên ở giữa, cơ bản không có gì coi nhẹ hán, Bộc Dương Dật thì càng là mấy lần cùng hán nhắc lên đề tài, điều này hiển nhiên không phải bản Tô Đàm Nhi một bộ mặt trình độ.

"Giang Ninh Đế Nhất Tài Tử. . . Vân Trúc tỷ, người nói, nếu là hán hôm nay ngồi vào chúng ta bên này, ta có thể hay không cầm tới hoa khôi a "

Niếp Vân Trúc cười nhìn nàng một cái: "Yêu ngồi vào chỗ ấy, là hán cùng vợ hán thương lượng sự tình, cái này ta có thể không có cách nào. . . Huống chi người không phải không phải tổn khối sao lại suy nghĩ lung tung thứ gì. . ."

"Muốn hay không là một chuyện a, hán nếu là Vân Trúc tỷ người. . . Ách, bạn tốt của người, đương nhiên cần phải ngồi lại đây ủng hộ ta nha, nếu là hán ngồi lại đây, vậy ta có nhiều mặt mũi, nếu như theo cái kia Tào Quan tranh giành tình nhân đánh một chầu, thì càng có mặt mũi. . ."

"Hừ vinh."

"Ha ha. . ." Nguyên Cầm Nhi cười cười, lại nhìn một chút, đột nhiên nhảy dựng lên: "A! A! Bì ồ! Vân Trúc tỷ người nhìn, Khôi Lan thế mà đi ra! Bì ồ! Thế mà theo Vân Trúc tỷ người. . . Khục, bạn tốt của người lữ kéo làm quen! Cái này quá bì ồ a! Không được, Vân Trúc tỷ, chúng ta cũng đi ra ngoài, cùng với nàng quấy rối qua, tuyệt không thể để Ninh Lập Hằng ngồi vào nàng bên kia qua a!"

Phía dưới toàn thân áo trắng Khôi Lan đã qua đến, tại Bộc Dương Dật dẫn tiến phía dưới cùng Tô Đàm Nhi, Ninh Nghị chào, sau đó ở nơi đó nói chuyện. Nguyên Cầm Nhi vì thể diện thường khó chịu, lạnh lợi, gặp Niếp Vân Trúc không có phản ứng, không nguyện ý cùng với nàng đi ra ngoài cướp người, lại đi trở về qua: "Người xem bọn hán còn có cười cười nói nói, hai nữ nhân chân hư nguy. . . Phán đồ, phán đồ. . ."

Niếp Vân Trúc tức giận bật cười: "Tại sao lại thành phán đồ "

"Đương nhiên là, hán nếu là Vân Trúc tỷ bạn tốt của người, ta đương nhiên coi hán là thành người một nhà a, hán còn nói chuyện với địch nhân, đương nhiên là phán đồ!"

Nàng lại ở bên cạnh phát một trận tính khí, quay đầu nhìn một cái Niếp Vân Trúc chính hướng bên kia nhìn thần sắc, tuy nhiên mạng trên mặt hơi hơi ý cười, nhưng ánh mắt phức tạp, không khỏi lại nhếch miệng: "Vân Trúc ca ca, đừng như vậy a, Cầm Nhi biết một mực ưa thích Vân Trúc ca ca đó a. . ."

Niếp Vân Trúc cười liếc nhìn nàng một cái, nhưng tay ngoắc ngoắc cầm của nàng: "Tốt, chờ Cầm Nhi lần này dừng đoạt hoa khôi về sau, bản công tử

liền thay Cẩm Nhi chuộc thân, lưu một đoạn giai thoại. . ."

"Ừm ừm, xin Vân Trúc ca ca thương tiếc Cẩm Nhi. . ."

Trong lời nói, Nguyên Cẩm Nhi trong lúc nhất thời mặt nhăn như tơ, khoảng cách giữa hai người chậm rãi tới gần, dừng một cái, lại chậm rãi tới gần, sau đó. . . Bốn môi đụng nhau, lẫn nhau đều có mềm mại xúc cảm.

Con mắt tròn to, chuyển động mấy lần, sau một khắc đột nhiên tách ra, Niếp Vân Trúc nhũm mày che miệng lại, Nguyên Cẩm Nhi ở bên kia "Phốc phốc" nôn mấy ngụm, môi đỏ kiêu diễm, ánh mắt hỗn loạn: "Vân Trúc tỷ người làm gì không né tránh a. . ."

"Người thật đúng là dựa đi tới. . ."

"Ta cho là người biết tránh thoát a. . ."

Hai người một trận bối rối, sau đó cũng đều cười rộ lên, Nguyên Cẩm Nhi ngồi vào Đồng Kính một bên bồi bổ môi son, lúc này làm nam trang ăn mặc Niếp Vân Trúc làm theo làm chút nước trà đem dính vào nhan sắc lau, tức giận trừng mắt Nguyên Cẩm Nhi. Nguyên Cẩm Nhi ưỡn nghiêm mặt cười cười, sau đó nhỏ giọng nói ra: "Vân Trúc tỷ, người trước kia có hay không theo những người khác thử qua a . ."

"Không có."

"Nói cho người a nói cho người a, ta hai năm trước đâu, gặp gỡ qua một cái nghe nói từ Dương Châu tới công tử, dài đến theo nữ hài tử một dạng, nhưng khẳng định không phải, lại ngại ngùng vừa đáng yêu, ta lúc ấy tâm lý phan phan vang, thật nghĩ 'Ồ a' thân hân. . . Đáng tiếc hân chỉ ghé qua một lần, về sau tiền Kinh khảo Thí, liền không có. . ."

"Ưa thích hân"

"Không đúng vậy a, lời nói đều không nói hai câu đây. Ta vừa mới phát giác được. . . Rất thú vị a, bằng không Vân Trúc tỷ chúng ta lại đến thử một lần đi, ta vừa rồi không có cảm giác ra cái gì đây. . ."

"Đi ra!"

Trong phòng vui cười đùa giỡn, xì xào bàn tán. Trời chiều tại bầu trời bên ngoài sa sút hạ tới hậu tráng lệ ánh chiều tà, thành thị các nơi người đang theo lấy bên này tuần đi qua, khi màn đêm buông xuống, cái này ngày cuối cùng hoa khôi trận chung kết, liền muốn bắt đầu.

Giang Ninh tứ đại hành thủ bên trong, Nguyên Cẩm Nhi hoạt bát, Phùng Tiểu Tinh đoan trang, mới lên cấp Lạc Miểu Miểu thường thường làm cho người ta cảm thấy rực rỡ cảm giác, trước đó thì rớt Lục Thái Thái làm theo thường được người xưng là U Nhược Phong Lan, Tỷ Bà đánh rất khá, nghe giống như là cái bệnh uất ức người bệnh. Còn Khởi Lan, năng càn nhiều cho người, thì là một thân thư quyền khí tức, am hiểu viết văn, bản thân cũng có không tệ tạo nghệ, nghe nói tại trong thanh lâu ngẫu nhiên sẽ còn lấy tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu ăn mặc kiểu văn sĩ đãi khách, bởi vậy được người xưng nói.

Nửa năm qua, Khởi Lan đối với Ninh Nghị cảm thấy rất hứng thú sự tình ngẫu nhiên truyền tới, Tô Đan Nhi cũng vì này đùa nghịch qua Ninh Nghị một phen. Bất quá ở trong mắt thương nhân, vấn đề này đến cùng là có hay không thực, tự nhiên còn chờ thương thảo. Những thứ này phú thương bên trong, cùng Tô gia quan hệ gần nhất tự nhiên là tiết, ô hai nhà, nhưng cuối cùng Tiết Tiến muốn làm nhục Ninh Nghị mà bị chế nhạo một phen, trên thực tế ngược lại cũng sẽ không bởi vậy đối với hân hứng thú tăng nhiều. Bây giờ đối với Ninh Nghị có phần cảm thấy hứng thú đại khái phải kể tới Bộc Dương nhà, Khởi Lan chính là Bộc gia dưới trướng thanh lâu đầu bảng, tin tức truyền tới, đến cùng là Bộc Dương nhà có ý phát ngôn bừa bãi muốn cùng Ninh Nghị tiếp cận vẫn là Khởi Lan chân ý, thực sự khó nói cực kỳ.

Lúc này có Tô Đan Nhi tại, Bộc Dương Dật để Khởi Lan đi ra chào, xem như cùng Ninh Nghị chánh thức nhận biết, đương nhiên cũng sẽ không trực tiếp nói đến thi văn cái gì. Cái này lạc lạc đại phương nữ tử một phương diện biểu thị lấy đối với Ninh Nghị tài văn chương ngưỡng mộ, một phương diện khác, kỳ thực cũng cho đủ Tô Đan Nhi mặt mũi. Tất cả mọi người là tràng diện công phu cao thủ, xem ra trò chuyện với nhau thật vui, trên thực tế không có gì dinh dưỡng. Chỉ chốc lát sau, Ninh Nghị cùng Tô Đan Nhi ngồi xuống, cũng tuyển tại trước võ đài nhất phương phiến căn bản là thương nhân ngồi địa phương.

"Không có gì ngoài ý muốn, lần này thi hoa hậu, Khởi Lan muốn cầm hoa khôi."

Trời chiều dần dần không, đèn đuốc thời gian dần trôi qua sáng lên, chung quanh đều còn tại vào sân, một mảnh huyền ảo. Tô Đan Nhi từ tiền phương trên bàn cầm một cái Sơn Trà tại lộ, lộ ra đưa cho Ninh Nghị, xem như chỉ làm nghĩa vụ thế tử. Ninh Nghị mặt không thay đổi tiếp nhận qua căn một cái.

"Người ngay từ đầu nói ngay, thấy còn có có gì khó tin. . . Cùng người này người ngồi cùng một chỗ thật không có ý nghĩa. . ."

"Hai năm trước Bộc Dương nhà liền phải đem Khởi Lan bùng ra đến, nhưng bước chân bước đến một mực rất vững vàng, sợ người nói trong nhà hân lấy tiền đập người, bởi vậy chỉ làm cho Khởi Lan cầm hành thủ liền ngừng, lúc này tạo thế đã đầy đủ, cũng đã không có bao nhiêu lo lắng, nên để Khởi Lan đi lên." Ninh Nghị biểu lộ khó chịu, nói lời đối với người khác nghe tới sợ cũng quá phận, nhưng Tô Đan Nhi lại không có nửa điểm biểu tình không vui, ngược lại là cười đến vui vẻ, lại lộ một khóa Sơn Trà đưa qua, "Chính là muốn muốn cùng người khoe khoang. . . Trừ theo tướng công người khoe khoang một chút, Đan Nhi còn có ai trước mặt có thể khoe khoang tướng công nên khoa trương thiếp thân mới là."

"Tốt a tốt a, Đan Nhi người lợi hại nhất, lớn nhất có ánh mắt."

"Ha ha. . . Cao hứng."

Tô Đàn Nhi hẳn là thật sự có chút cao hứng, trôi qua một trận, cũng có còn lại người Tô gia tới cùng Tô Đàn Nhi, Ninh Nghị chào hỏi, tỷ như Văn Định Văn Phương bọn người, sau đó cũng liền thức thời rời đi. Tịch Quân Dục cũng tới, tới theo Tô Đàn Nhi Ninh Nghị gặp một lần, liền ngồi tại nghiêng hậu phương một cái bàn tròn bên cạnh muốn tại này hội trường ngồi bàn tròn, ăn cái gì, trên cơ bản cũng là có nhất định thân phận địa vị biểu tượng.

Tần lão cùng trong nhà hai vị phu nhân cũng đã qua đến, tăng thêm Khang Hiền bọn người, ngồi ở kia một bên nhân vật nổi tiếng ghế ở giữa. Không bao lâu, màn đêm hoàn toàn hàng lâm xuống, mọi người cũng đã đem trọn cái sân bãi ngồi đầy. Theo ung dung Ti Trúc tiếng vang lên, mọi người bắt đầu an tĩnh lại, phụ cận Tần Hoài Hà sóng nước dập dờn, ban đêm thoải mái, làm phụ trách chủ trì lần này thi hoa hậu Phủ Nha chủ sự nói chút lời xã giao, tuyên bố tranh tài bắt đầu, cái kia trên võ đài Ti Trúc âm thanh, cũng bắt đầu thời gian dần trôi qua dừng lại.

Tới lớn nhất tĩnh một khắc này, tiếng âm vang vang, âm nhạc vang lên, khói lửa từ dưới võ đài ngút trời mà đi, mới lên cấp hành thủ Lạc Miếu Miếu theo đột nhiên bay múa mà ra mấy đạo lụa màu từ dưới đài tung bay mà lên, như Thái Phụng khai bình, tại cái này thành thị phồn hoa ban đêm, lấy mỹ lệ nhất đại khí hình thức kéo ra trận này thi hoa hậu mở màn.

Khoảng cách Ninh Nghị cùng Tô Đàn Nhi so so sánh địa phương xa, thuộc về Lạc Miếu Miếu kẻ ủng hộ chỗ khu vực, mọi người dùng lực vỗ tay. Nhiệt liệt bầu không khí bên trong, tên là Cố Yến Trinh nam tử cũng đang cười lấy vỗ tay, chỉ là thỉnh thoảng sẽ quay đầu, tại không người chú ý giữa, đem ánh mắt đưa tới một lần. Sau đó quét về phía chung quanh, ở trong đó, lấy Niếp Vân Trúc có khả năng ở địa phương. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

68. Chương 69: Chờ mong, đổ ước

Có một số việc nếu không qua chú ý cũng liền thôi, càng là chú ý, ý nghĩ thì càng nhiều lên, một ít ấn tượng, cũng liền càng khác sâu.

Đó là cái nữ nhân thật lợi hại.

Đền được Minh Diệt lác lác, trên võ đài tiếng nhạc lưu chuyển, mờ mịt Khinh Vũ. Cố Yến Trinh nhìn lấy bên kia cảnh tượng, đối với cái kia đại khái là gọi là Tô Đàn Nhi nữ nhân làm một cái đánh giá.

Lúc trước nghe ngóng có quan hệ Ninh Lập Hằng tin tức, tự nhiên liền có thể biết hẳn là một tên người ở rẻ, ở rẻ thương nhân nhà. Lúc trước cũng không đối với thể tử của hắn từng có quá nhiều khái niệm, nhưng lúc này nhìn, mới dần dần ở trong lòng có một cái hình dáng, cái này hình dáng tương đương rõ ràng, bởi vì đối phương triển lộ ra loại kia hình tượng, cũng xác thực làm hắn khắc sâu ấn tượng.

Chợt nhìn lại, có lẽ chỉ là một tên mỹ lệ hào phóng thể tử cùng tướng công ngồi ở đằng kia xem trò vui tình huống, một số nhà giàu cửa cao tiểu thư khuê các, giáo dưỡng tốt, kiến thức nhiều, cũng có thể có hình tượng như vậy và khí chất. Bất quá gây nên Cố Yến Trinh chú ý cũng không phải là vẻn vẹn điểm này, mà chính là hai vợ chồng này tại cùng những người khác lui tới lúc tình cảnh.

Tới nói chuyện cùng bọn họ người, đầu tiên lựa chọn đối mặt, cơ hồ tất cả đều là cái kia Ninh Nghị thể tử. Lúc trước có từng thấy cái kia bất học vô thuật Tô thị huynh đệ, thậm chí cả còn lại người tới lui, đầu tiên tất cả đều là cùng cái kia thể tử nói chuyện, sau đó mới đi chú ý cái kia tướng công. Cái này Ninh Lập Hằng ngày hôm trước tại Văn Mặc Lâu đầu còn có như thế vì Tô thị huynh đệ giải qua vây, bọn họ chạy tới lúc đầu tiên tại ý vẫn là cái kia Tô Đàn Nhi, nữ nhân này lợi hại, muốn đến liền có thể thấy được lóm đóm.

Ở phương diện này Cố Yến Trinh đối với mình biết người chỉ mình có phần có tự tin, dĩ vãng rất nhiều chuyện, kỳ thực cũng ít nhiều chứng minh hắn ánh mắt như thế. Tại thể đạo này thượng, nữ nhân lợi hại hơn, rất khó khăn, muốn đem loại này lợi hại một mặt nội liễm đến trước mắt loại trình độ này, đem một phần xem ra ôn nhu khí chất tại cái kia cường thế ở giữa dung hợp đến không chệ vào đâu được, kia liền càng là không thể không khiến người bội phục. Mà nhìn lấy bên kia một mảnh cùng nhạc vui hòa bầu không khí, hiển nhiên cũng là nữ nhân này tại chủ đạo hết thảy, một phương diện duy trì bản thân tồn tại cùng người bên ngoài coi trọng, một phương diện khác, cũng xảo diệu chiều có nam nhân bên người tồn tại, không cho này người hoàn toàn trở thành vật làm nền, thủ đoạn thật sự là cao minh tới cực điểm.

Đó là cái nữ nhân. . . Cố Yến Trinh nghĩ đến những thứ này. Nếu là như thế này một người nam nhân, thành vì đối thủ của mình, lấy được Vân Trúc tâm hồn, chính mình có lẽ thì thật sự là cần phải tâm phục khẩu phục, có thể tương đối mà nói, mạnh như vậy thể cùng ưu tú nữ tử bên người cái kia vật làm nền nam nhân. . .

Hắn cũng không có khả năng đối với việc này lưu tâm quá lâu, thỉnh thoảng cùng người bên cạnh trò chuyện, phình lên chương loại hình. Vòng thứ nhất diễn xuất, tứ đại hành thủ đều rất an phận, đều là phát huy chính mình sở trường cùng đặc sắc biểu diễn. Lạc Miếu Miếu lụa màu múa rực rỡ mỹ lệ,

Nguyên Cẩm Nhi vũ đạo linh động hoạt bát, Phùng Tiểu Tinh Bách Điều Triều Phượng múa vẫn như cũ đoan trang đại khí, đến sau cùng Khôi Lan một khúc tái hiện Không Tử cùng lão tử hỏi thăm thể thơ cổ vũ đạo, mặc Thường tay áo lớn, ý vị thoát tục, khoan thai múa, thật có Mặc Vận lưu hương cảm giác, cũng chính là đem trên người nàng cái kia cổ thư quyền khí hơi thở phát huy đến điểm cao nhất.

Bốn người bên trong, Cố Yến Trinh kỳ thực cũng không phải là thích vô cùng Lạc Miểu Miểu, nàng ca múa rực rỡ mỹ lệ, rất có thể cho người thứ nhất mất trùng kích lực, nhưng trên thực tế nội tình không đủ, so ra kém còn lại ba người thông dong. Lúc trước lựa chọn nàng, trên thực tế cũng là bởi vì Vân Trúc chuyện này, loại này ngũ thái tân phân vũ đạo phong cách kỳ thực cũng tốt làm thơ phá đề, tại hần đến nói không lại là lừa gạt thái độ. Lần này vũ đạo, vốn là muốn vung bút viết một bài từ, nhưng không biết vì cái gì, nhìn xem Ninh Nghị bên kia, cuối cùng vẫn không có viết, mà gọi là bên cạnh phụ trách đăng ký hoa tươi đoá số người kia, mua 500 đoá cho cái kia Lạc Miểu Miểu.

500 đoá cũng chính là 5 trăm lạng bạc ròng, với hần mà nói cũng coi là khá lớn một khoản chi tiêu, bất quá bởi vì không có làm thơ từ, sau đó dứt khoát lập tức cho. Không lâu sau đó là tạ lễ thời gian, có chút cô nương đi lên làm hứng thú còn lại biểu diễn, phía trên đọc lên "Cố Yến Trinh Cố công tử đưa Miểu Miểu đại gia hoa tươi 500 đoá" lúc, hần liền cùng người chung quanh chấp tay nói chút lời khách sáo, một bên khác, Tô Đàn Nhi giống như cũng phát tay gọi người, cái kia trúng muối sở tự tại sân khấu hậu phương đại mặc bài trên không ngừng đổi mới, 100 đoá trở lên đều sẽ bị lớn tiếng thông báo đi ra, sau đó liền nghe được cái thanh âm kia.

"Ninh Lập Hằng Ninh công tử tặng cho Khôi Lan đại gia hoa tươi hai ngàn đoá!"

Thanh âm này đi ra, giữa liền lại là một trận tiếng gầm, hai ngàn đoá hoa, đây quả thật là đã là làm cho người lú lười đại thủ bút, bình thường tới nói bực này kẻ ủng hộ đều sẽ đợi đến ba trận vũ đạo đều là xong về sau mới ra tay. Ninh Lập Hằng cái tên này nghe tới cái kia có chút thần bí "Đệ Nhất Tài Tử", có tài lại xa hoa, vô luận như thế nào đều đầy đủ trở thành nhất thời đề tài câu chuyện, Cố Yến Trinh cũng hiểu được đây là cái kia tay của nữ nhân bút, tại dạng này trong hội trường vì chính mình ở rể tướng công làm ra chuyện như thế, nữ tử này Ôn Uyển bề ngoài hạ, thật đúng là cường thế cùng tự tin đến đáng sợ.

Hần nhớ tới cái kia trúng muối sự tình, chính mình bây giờ cũng bất quá đầu nhập chỉ là trăm lạng không đến, cùng trước mắt một màn này so sánh, cái kia Ninh Lập Hằng làm sự tình. . . Thật sự là trò đùa đến buồn cười.

Chính nghĩ như vậy, Trầm Mặc từ bên cạnh lại gần, đồng dạng hướng bên kia trông đi qua: "Thật là đại thủ bút. . . Yến Trinh vừa rồi nhìn bên kia đã nhìn hồi lâu, chẳng lẽ đối với cái kia Ninh Nghị tài học, thật sự là cảm thấy hứng thú nếu là như vậy, đêm nay hoa khôi bữa tiệc, thật sự là Long tranh Hổ đấu, có trò vui nhìn."

Cố Yến Trinh trầm mặc nửa ngày, cười rộ lên: "Từ Sơn huynh có biết, cái kia Vân Trúc phía sau nam tử, đến tốt cùng là người phương nào "

"Không phải tra không. . . Ách" Trầm Mặc kịp phản ứng, "Chẳng lẽ chính là cái kia. . . Ninh Nghị "

"A, chính là hần."

"Hần. . . Hần nhưng là người ở rể thân phận."

Cố Yến Trinh cười như không cười trầm mặc, Trầm Mặc cười rộ lên, lắc đầu.

"Kể từ đó, nếu là đem việc này tình bóc phát ra tới, chẳng lẽ không phải có thể nhìn trận trò vui không biết Yến Trinh ý nghĩ trong lòng như thế nào "

Cố Yến Trinh nhìn lấy hần một lúc lâu, mới rốt cục thở dài một hơi: "Từ Sơn huynh, như đem việc này vạch trần, tiếp xuống sẽ như thế nào "

"Cái kia đối với phu thê trong lòng, nhẹ thì sinh ra khúc mắc, như nặng, chắc hần cái kia cường thế thương nhân thê tử sẽ tìm tới Vân Trúc cô nương môn qua, đến lúc đó. . . Ách, nhìn Yến Trinh hình như có không muốn, muốn tới vẫn là có thương hương tiếc ngọc ý nghĩ, như thế rộng rãi lòng dạ, làm cho người bội phục."

Cố Yến Trinh cười cười: "Không đối gạt Từ Sơn huynh, nguyên nhân ngược lại cũng không phải như thế. Từ Sơn huynh nói đến đều đúng, nhẹ thì sinh ra khúc mắc, nặng thì tìm tới Vân Trúc gia môn qua đùa giỡn một trận, nhưng dù cho như thế, dù là thật nháo đến sau cùng túi bụi, người ta hoặc là nhìn một tuồng kịch. Có thể Từ Sơn huynh người nói, như thế ta liền đạt được cái kia Vân Trúc sao "

"Áy. . ."

"Vi đại sự người, không câu nệ tiểu tiết, chúng ta làm việc, làm không vì việc nhỏ không đáng kể mê hoặc, trực diện bản tâm. Chuyện thế này, cho dù làm xuống, kết quả là ta cũng không chiếm được bất kỳ vật gì, ngược lại lan truyền ra ngoài, làm người lên án. Ta khinh thường làm. . ."

Lời nói tuy bao hàm ngạo khí, nhưng hần lúc này ngữ khí là khiêm tốn, Trầm Mặc trầm tư một phen, chấp tay thụ giáo. Cố Yến Trinh cười dẫn dắt rồi đi đề tài, nhìn về phía bộ kia trên ca múa, nghị luận một phen, đèn đuốc mê ly ở giữa, cũng là nhìn sang cái kia Trầm Mặc.

Trầm Tử Sơn, cũng bất quá một giới tục vật, Thư Sinh khí phách, khó thành đại sự. . .

*

"Hai ngàn đoá, đại thủ bút a."

Trên đài người kia nói ra Ninh Lập Hằng đưa hai ngàn đoá lúc, Ninh Nghị cũng là có chút buồn cười mà lắc đầu, mọi người nghị luận bên trong bày làm

ra một bộ không quan hệ với ta thái độ, dù sao thật người biết hẳn cũng không nhiều. Chỉ là quay đầu đi, Bộc Dương Dật đang từ bên kia chấp tay tới, bày làm ra một bộ nhờ ơn thái độ.

"Thiếp thân đối với thi văn là hiểu không nhiều, chỉ là nài cho tướng công mặt mũi, thiếp thân liền cho nàng bạc, sự tình đã là như thế."

Tô Đàm Nhi cúi đầu, lời nói Ôn Uyển không mang danh lợi, khéo léo cười, Ninh Nghị tự nhiên biết lý do đến cùng là vì sao, lúc này Ha-Ha vài câu, hai vợ chồng lúc này cũng không thể có thể biết hội trường một bên có cái gọi Cổ Yến Trinh gia hỏa đang theo dõi nhìn bên này động tĩnh. Mà tại sân khấu một bên, nghe được cái này hai ngàn đóa hoa tin tức, Nguyên Cẩm Nhi cũng hơi hơi sững sờ, tức giận trừng mắt lên, sau đó tìm Niếp Văn Trúc cáo trạng.

"Văn Trúc tỷ, hẳn khi dễ người!"

"A, rõ ràng là vợ hắn tặng hoa, liên quan gì đến hắn."

"Ta mới mặc kệ đâu, ý có tiền khi dễ người. . . Đợi chút nữa không giúp đỡ bán trứng muối." Sinh một hồi ngọt ngào, lại kéo Tô Đàm Nhi hướng thay quần áo ăn mặc gian phòng chạy, "Văn Trúc tỷ, ta lại muốn cách ăn mặc một chút, đợi chút nữa múa nhảy đỡ một ít, cứu danh dự."

Tuy nhiên trong lòng không có ý định tranh cái kia hoa khôi, có thể mặt mũi là đại sự, vẫn là muốn tranh một chuyện.

Bất quá, trước đó dù sao cũng là không có ý định tranh cái kia hoa khôi, bài xuất biểu diễn cũng lấy bản phận làm chủ, lúc này liền coi như lại nghiêm túc, kết quả cuối cùng lại cũng không có bao nhiêu có thể cải biến. Tỷ thí tiếp tục tiến hành, ca múa mỹ lệ, phong cách khác nhau, tới một vòng cuối cùng kết thúc, Khôi Lan một khúc tên là Thư Sơn Mặc Hải ca múa tài nghệ trấn áp Quần Phụng tuy nhiên phía sau có Bộc Dương nhà làm hậu thuẫn, nhưng Bộc Dương nhà bây giờ coi trọng nhất danh tiếng, Khôi Lan cái này khúc ca múa rõ ràng xuống đại công phu. Cái này khúc về sau, Bộc Dương Dật cũng rất cực danh chính ngôn thuận đưa lên 1 vạn 5 ngàn đóa hoa tươi, đem cái này tại trên võ đài bạch y tung bay nữ tử đưa lên hoa khôi vị trí.

Có người kỳ thực sớm đã như Tô Đàm Nhi đồng dạng ngờ tới kết quả này, bất quá Bộc Dương nhà chậm hai năm mới làm việc này, cũng coi là cực giằng co tiêu chuẩn hành động, có thể ngờ tới, trên cơ bản cũng sẽ không có quá lớn ý kiến. Đêm nay ca múa cũng là dễ nhìn, tuy nhiên so trước hai ngày khá ngắn, nhưng sau đó còn có một trận thịnh đại hoa khôi yến làm dư vị, trận này yến hội chính là thi hoa hậu sau thông lệ, từ Tri Phủ Đại Nhân chủ trì, tứ đại hành thủ tiếp khách, tạ ơn gần ba ngày đến nay đối với hoa khôi giải đấu lớn từng có rất nhiều ủng hộ mọi người, tứ đại hành thủ nhóm cũng sẽ chuẩn bị chăm chú vũ đạo ở tại dâng tấu chương diễn, Sĩ Lâm giới kinh doanh ngồi cùng một chỗ, sau đó cũng thường thường truyền vì giải thoại.

Cổ Yến Trinh một buổi tối đều tại vô ý thức tìm kiếm lấy Niếp Văn Trúc chỗ, nhưng cũng không có tìm được, thẳng đến cùng cái kia Trầm Mặc cùng nhau dự tiệc thời điểm, mới tại cái kia đại sảnh khía cạnh trong lúc vô tình trông thấy một bóng người, thân ảnh kia một thân nô bộc trang phục, đại khái là lẫn lộn tại hạ nhân bên trong, tránh ở ngoài điện phía sau cây giống như là đang mong đợi một ít gì. Đối với thân ảnh này quá mức quen thuộc, Cổ Yến Trinh cũng liền nhất nhãn đem đối phương nhận ra.

Tiến vào yến hội về sau, hắn mới đột nhiên minh bạch đạo thân ảnh kia đợi ở bên ngoài mong đợi là cái gì.

"Nghĩ không ra. . . Văn Trúc cô nương lại nhanh như vậy liền đem sinh ý làm tới nơi này. . ."

Trầm Mặc hơi hơi cảm thán, tại hoa này khôi yến giữa, nguyên lai mỗi một trong bàn, đều bày đặt một số lột đi xác trứng muối, trong lúc đó hoa văn giống như, trong suốt sáng long lanh. Hai tháng này đến, tuy nhiên trứng muối sinh ý còn có đang không ngừng mở đất mở, nhưng Niếp Văn Trúc bên kia một mực điệu thấp, xin một số người hỗ trợ, nhưng trừ thỏa mãn cung ứng mỗi cái tửu lầu bên ngoài, liền không có bao nhiêu hành động mới, xem ra từ buổi tối đó bắt đầu, nàng rốt cục đã chuẩn bị kỹ càng muốn đem sinh ý làm mở.

Nữ nhân kia, như trước kia muốn tới cái này trên bữa tiệc, chỉ ít cũng sẽ là Thượng Khách, coi như không tranh hoa khôi làm người điệu thấp, trên thực tế cũng đều có chừng tình phùng nguyệt cảm giác. Mà bây giờ lại vì cái này các thứ như nô bộc đồng dạng tránh ở bên ngoài, nhìn lấy mọi người bên trong ăn uống linh đình, đang mong đợi bậc này tiểu sinh ý. . . Thế mà không biết hiện tại có nhìn thấy hay không ta. . .

Bỗng nhiên lại nhớ tới chuyện xé chiều hôm nay. Hẳn đối với cái kia trứng muối nguyên thì không thể nào để bụng, không đến một trăm lượng sinh ý, xem ra nhàm chán. Nhưng lúc này cái kia mong đợi thần sắc, ngược lại là có chút nhìn không được cười lên, cái này thật đúng là xảo, không biết nàng hôm nay phí như vậy lực mạnh mới làm tốt bắt đầu, lòng tràn đầy hoan hỉ chờ mong, ngày mai liền làm áo cưới cho người khác, biết là một loại cảm giác gì.

Ta Cổ Yến Trinh không quan tâm loại này đáng thương tiểu báo phục. . . Hẳn như thế nói với chính mình. Bất quá thật như vậy xảo mà đụng tới, vẫn là sẽ cảm thấy thú vị.

Sau đó hẳn đối với Trầm Mặc cười nói: "Thứ này xem ra thú vị, kỳ thực trình tự làm việc chưa chắc có cỡ nào phức tạp, bây giờ cũng qua mấy tháng, ta nguyện cùng Tử Sơn huynh cược mười lượng bạc, không ra nửa tháng, trên thị trường tất có này trứng muối hàng nhái xuất hiện, nàng phí đại lực khí, sợ sau cùng cũng là vì người khác làm già. . . Thương trường cũng như chiến trường, không phải đơn giản như vậy."

Trên lý luận tới nói vụ cá cược này muốn thắng chỉ cần đợi đến ngày mai, nếu muốn bại, làm theo tất nhiên cần thời gian nửa tháng chứng minh, hai người đàm tiếu ngồi xuống, sau đó liền chưa đem việc này đặt ở trong lòng. Bất quá, phỏng phát tại trong cũi u minh có cái nào đó tồn tại tại hồi lâu trước kia sớm đã bóp chết cái thuyết pháp này, vèn vèn một khắc đồng hồ về sau, Cổ Yến Trinh liền có chút âm trầm phát hiện, hẳn sớm thua trận cái này mười lượng bạc. . .

69. Chương 69: Quảng cáo, bố cục

Đoan Ngọ chỉ dạ, trên sông Tân Hoài đèn đuốc Phiêu Hương, vừa rồi cử hành thi hoa hậu giáo trường phụ cận, dùng cho cử hành hoa khôi yến trong hành lang đèn đuốc sáng trưng, không còn chỗ ngồi.

Lần này yến hội đại khái là ba, bốn trăm người quy mô, tại Tri Phủ Lư đại nhân chủ trì hạ bắt đầu, trước là Tiểu Tiểu ca múa biểu diễn, sau đó tứ đại hành thủ lấy riêng phần mình phương thức ra sân, cảm tạ, ngồi xuống. Đây là cố định quá trình, lộng lẫy, mà chính thức. Các loại nhân vật nổi tiếng trí thức tề tụ một đường, yến hội ngồi xuống trước nhất nhóm tự nhiên là một số chân chính có danh khí quan viên danh sĩ, sau đó chính là tại thi hoa hậu bên trên có ủng hộ các thương nhân, tỷ như Bộc Dương Dật, Tô Đàn Nhi người kiểu này đại khái ở hàng đầu, mà Cố Yến Trình làm theo thân cư trong phạm vi sau đó một điểm vị trí, cùng Trầm Mặc nói chuyện phiếm bên trong, ngẫu nhiên nhìn sang phía trước mọi người, hoặc là quay đầu nhìn xem đại diện bên ngoài rừng cây.

Không lâu, làm cùng mọi người đánh xong chính thức bắt chuyện về sau, ngồi xuống Nguyên Cẩm Nhi tựa hồ là phát hiện thứ gì, cười hướng bên cạnh Tri Phủ Đại Nhân mở miệng lúc. Cố Yến Trình cũng liền theo cười rộ lên, quay đầu hướng Trầm Mặc nói ra: "Tử Sơn, xem đi, trò vui bắt đầu."

Nguyên Cẩm Nhi cùng Vân Trúc chính là là bạn tốt, Cố Yến Trình đã mơ hồ dự liệu được những vật này, lúc này rất có tính toán không bỏ sót cảm giác. Quả nhiên, phía trước Nguyên Cẩm Nhi cười chỉ, chính là cái kia bóc vỏ về sau trứng muối: "Thứ vị, lại tốt nhìn, Lư đại nhân, không biết này là vật gì"

Lư Tri phủ trước kia đại khái chưa ăn qua thứ này, nhưng lần này yến hội từ hấn chủ trì, phía trước tự nhiên cũng hỏi một hai, lúc này cười nói: "Đây là trứng muối, lại tên phú quý trứng, phi thủy trứng, Nguyên cô nương người nhìn trong đó hoa văn giống như, nhánh đường vân, Tùng Phong cao khiết, lần này lại là hoa khôi yến, đang ngồi đều là phú quý người, phi thủy dụ bình an, chính là phù hợp lần này yến hội thượng đẳng món ăn a."

Quan viên chữ hai cái cửa, có phía trước trứng muối, phú quý, phi thủy mấy cái này tên, cái kia Lư Tri phủ chính là một đường êm tai nói, một phen nghĩa rộng. Hấn này có thể biết bên cạnh cái này làm tứ đại hành thủ một trong Nguyên Cẩm Nhi cô nương là cái đáng xấu hổ bày, chính là muốn mượn miệng của hấn nói ra những những lời này, hết thấy thuận lợi, Nguyên Cẩm Nhi trong lòng cũng là cao hứng, quay đầu nhìn sang ngoài điện.

Chờ ở nơi đó Niếp Vân Trúc cũng cười phát phát tay, tâm tình kích động, nàng tự nhiên không có số tiền kia đem Tri Phủ Đại Nhân cũng tìm đến làm bày, hai tháng đến nay tại Ninh Nghị chỉ đạo hạ tìm xem quan hệ, bố một cái cục, chính là vì bây giờ muộn như vậy thông qua Tri Phủ Đại Nhân vì trứng muối chánh thức dương danh. Tuy nhiên tại trong trận đấu đối với "Ninh Nghị chống đỡ Khởi Lan" loại sự tình này có chút khó chịu, nhưng lúc này Nguyên Cẩm Nhi vẫn là man hết sức, một cái mê người nụ cười về sau, liền cầm lấy cái kia trứng muối: "Tri Phủ Đại Nhân nói đến có như thế ngụ ý, Cẩm Nhi nhất định phải ném một cái mới là, không biết cần phải như thế nào ăn mới đối đây."

Thật đơn giản quảng cáo thủ pháp, càng là làm cho tham dự hội nghị mọi người tại cái này trứng muối trên dừng lại chú ý lực thời gian lâu dài, hiệu quả liền càng tốt, Nguyên Cẩm Nhi duy trì lấy có quan hệ trứng muối chủ đề. Cũng vào lúc này, bên cạnh một lão giả phát phát tay: "Chậm đã."

Nguyên Cẩm Nhi cùng Lư Tri phủ đều sững sờ, chỉ nghe lão giả kia nói ra: "Không biết Lư đại nhân những thứ này trứng muối đến từ chỗ nào mua được, lão hủ đối với cái này trứng phương pháp luyện chế cũng có nghe qua, nó tại chế tác bên trong, biết vôi vào trong đó, như tỉ lệ quá mức, liền có độc. . ."

Vấn đề này thực sự ra ngoài ý định bên ngoài, Nguyên Cẩm Nhi duy trì nụ cười, tâm bên trong thì là một trận mắng to, lão đầu thật nhiều còn lại, thế nhưng là trước mắt lão nhân kia thực tại địa vị cao cả, nàng cũng chỉ có thể cười theo cho, nhìn bước kế tiếp phát hiện. Hậu phương ngồi vào thượng, nguyên bản nhìn lấy Nguyên Cẩm Nhi biểu diễn Cố Yến Trình trong lòng rộng thoáng, đến lúc này, cũng không khỏi được mất cười ra tiếng: "Như thế rất tốt, có người nửa đường phá, này người cũng không tốt ứng phó."

Ngoài điện trong bụi cây Niếp Vân Trúc nguyên vốn nên cũng không biết biết có xảy ra chuyện như vậy, hơi hơi kinh ngạc. Nhưng trông thấy cái kia nói chuyện lão giả hình dạng về sau, mới Hoàng Cung bên trong Ninh Nghị nhìn lại, lúc này trên yến hội cũng đã có người bắt đầu ăn cái kia trứng muối, nghe nói lời ấy tất cả đều để đưa xuống, chỉ có Ninh Nghị còn tại không coi ai ra gì mà trăm trăm Nước Tương hưởng miệng bên trong nhét một mảnh, tại bên cạnh hấn, thế từ Tô Đàn Nhi tức giận đem trứng muối giành lại tới. Niếp Vân Trúc thấy cười rộ lên, trong lòng hơi hơi chua xót.

Trong điện, lão giả kia cười cười.

"Ngược lại cũng không cần lo lắng quá mức, lấy vôi thủy liệu để ý ngon miệng, rất nhiều món ăn đều có dùng qua, chỉ cần dùng đến thích hợp, liền có thể đến nước miếng khai vị, thậm chí dưỡng sinh chi công. Chỉ là những thức ăn kia đều là đã nấu nướng có khi, có chương pháp, không ngờ phạm sai lầm. Cái này trứng muối lại là năm nay mới ra chuyện mới mẻ vật, lão hủ trước đó cũng đã ăn rồi, duy nghiên cứu ra này địa phương Trúc Ký trứng muối mới là chính tông, vì yến hội hàng cao cấp, mà dù sao xuất hiện thời gian không dài, nghe nói lúc này trên phố đã có phỏng chế xuất hiện, lão hủ chỉ là sợ như phỏng chế không đúng phương pháp, cái này trứng liền không những không thể dưỡng sinh, ngược lại thương thân, vậy coi như không phải cái gì trứng muối, phú quý, phi thủy trứng, ha ha. . ."

Hắn cái này nói được nửa câu, Nguyên Cẩm Nhi liền hơi hơi hé miệng, hậu phương Cố Yến Trinh cũng sùng sốt. Lưu Tri phủ vội vàng sai người đến hỏi, sau đó quán sự hồi phục lại, Lưu Tri phủ chính là cười ha ha: "Này đúng thật là từ Trúc Ký mua được."

Lão giả nghe nói, ở bên kia cười gât gât đầu: "Như thế liền không ngại." Kẹp lên phía trước trứng muối phóng tới trong chén, đối diện cũng có người cười nói: "Minh Công uyên bác, nghĩ không ra nơi này ăn uống sự tình, cũng có giải." Được xưng là Minh Công lão giả cười ha ha: "Việc này nhưng không lão hủ nói ngoa, tuổi nhỏ thời điểm liền đầy hứa hẹn lão thiết chi nguyện, đã từng đi khắp thiên hạ Danh Sơn, ăn các món ăn ngon, cái này ăn uống sự tình, lão hủ hôm nay nhận thứ hai, các ngươi có thể tìm không ra thứ nhất đến!"

Hắn bắt đầu ăn cái kia trứng muối, người bên ngoài liền lại không nghĩ ngờ, Tri Phủ bên kia, lập tức cũng kẹp lên trứng muối tới làm cái làm gương mẫu. Hắn mới vừa nói nhiều như vậy, như về sau bị người cho rằng bữa tiệc này thức ăn không chính tông, vậy nhưng thật là mất mặt, lúc này tự nhiên muốn biểu thị "Ta bữa tiệc này trên không có khả năng là giả hàng", sau đó còn vì cái này trứng muối nhiều lời tốt mấy câu.

Trong điện, Khang Hiền cùng Ninh Nghị lẫn nhau trao đổi một cái "Người thiếu một mình ta tình" ánh mắt, ngoài điện, Niếp Văn Trúc thở dài, nhìn sang trên bầu trời ngân hà Tinh Hải, cười rộ lên, lại hướng trong điện nhìn lại lúc, Ninh Nghị chính phảng phất chuyện gì cũng không có làm qua đồng dạng ăn đồ vật. Sau đó nhất phương điểm, Cố Yến Trinh cau mày: "Nghĩ không ra hắn lại nhưng đã thả ra như thế truyền ngôn. . ." Hắn tự nhiên không biết Ninh Nghị cùng Khang Hiền có quan hệ, chỉ cho là cái này truyền ngôn thả ra, đã chảy vào Khang Hiền trong tai a.

Bên cạnh, Trầm Mặc thở dài, sau đó cười rộ lên: "Yến Trinh, cái này mười lượng bạc, ngươi sợ là muốn sớm bại bởi ta."

Thời đại này tin tức lưu thông không tính linh hoạt, đa số chỉ là truyền miệng mà nghe, nhưng cũng bởi vậy, không có quá nhiều tạp âm lẫn lộn mọi người nghe nói. Hoa khôi bữa tiệc có quan hệ trứng muối chỉ là việc nhỏ xen giữa, nhưng sau đó tất nhiên sẽ lấy tốc độ cực nhanh truyền khắp Giang Ninh, mọi người chỉ cần nói lên cái này trứng muối, liền đề lộ không tin tức này. Mà có Khang Hiền như vậy thuyết pháp, trong lúc nhất thời, chỉ sợ cũng chỉ có Trúc Ký trứng muối có thể đề trứng muối, còn lại đều không có thể xưng phú quý, phi thúy, muốn phóng chế người tài lộ, trong ngắn hạn đã bị đuổi tận giết tuyệt, cho dù đánh giá cả chiến, đối với Trúc Ký cũng không tạo được bất kỳ ảnh hưởng gì.

Mà tại yến hội khâu cuối cùng, một nữ tử miệng, liền nói ra Thành Đông hình như có một người hai ngày trước trúng độc, triệu chứng tuy không nghiêm trọng, nhưng sợ là ăn giả mạo trứng muối sự tình, việc này nửa Thật nửa Giả, khó mà phân biệt. Không lâu sau đó, một tên Niếp Văn Trúc mời tới mới Nhâm chương quỹ kinh sợ mà tới, biểu thị Đông Gia lo lắng giả mạo trứng muối hại người, nguyện ý dâng ra trứng muối chính tông phối trộn, từ quan phủ công bố cho những phỏng chế đó nhà xưởng, Lưu Tri phủ vung tay lên: "Bực này trộm người thành quả, tổn hại thân người ác độc nhà xưởng, cho nó bực này chỗ tốt làm gì! Nhanh chóng phong!"

Trên thực tế lúc này ở bên ngoài phỏng chế trứng muối nhà xưởng chỉ có một nhà, Ninh Nghị sớm đã biết cách điều chế bảo đảm không bao lâu, bởi vậy Trúc Ký bên này căn bản không có làm cái gì giữ bí mật công phu. Căn bản là cố ý để cách điều chế chảy ra, để bọn hắn tại Đoan Ngọ Tiết trước liền có thể chế được trứng muối đến, lấy phối hợp lần này giả vờ giả vịt. Nếu không như ngày sau có người ăn trứng muối ăn xảy ra vấn đề, đội lên Trúc Ký trên đầu, hậu quả liền tương đương phiền phức. Cái kia Lưu Tri phủ phong chính là một cái nhật tiền sổ sách không đến một lạng xưởng nhỏ, cũng là Tiểu Tiểu giả vờ giả vịt, ở đây đội trên yến tiệc đến đại gia ca ngợi. Như lúc này phỏng chế trứng muối sản nghiệp đã thành gió, muốn đến hắn cũng sẽ không như thế nhanh chóng quyết đoán.

Tới lúc này, trước chuẩn bị, kỳ thực cũng đã đầy đủ, hết thầy động tác chỉ đợi ngày mai là xong.

Trên bữa tiệc, tại Ninh Nghị bên này, là có một cái tiểu khúc nhạc dạo ngắn, nguyên nhân ở chỗ Tô Đàm Nhi nhận biết trứng muối.

"Tướng công lần thứ nhất đưa thiếp thân ăn, chính là vật này đâu, là tướng công chế ra "

"Trong lúc vô tình nghiên cứu ra được, tiện tay tràn ra qua."

"Thế nhưng là cho mỡ người bằng hữu sao" Tô Đàm Nhi cười, "Thiếp thân biết đây."

"Ừ"

"Lý Tàn, vẫn là Cố Yến Trinh. . . Tóm lại là như thế này truyền đi a "

Đối với nghe được Cố Yến Trinh cái tên này, Ninh Nghị hơi hơi nghi hoặc, Tô Đàm Nhi nói: "Trước kia từng trên đường trông thấy vật này, nhớ tới hôm đó tướng công đưa cho thiếp thân ăn, về sau nghe ngóng một phen. Cái kia Cố Yến Trinh lấy trứng muối ninh nột một thanh lâu nữ tử cổ sự đã truyền khắp trên phố, thật sự là si tình người đâu, tướng công giúp người hoàn thành ước vọng, cũng coi như một chuyện tốt. . . Ăn, tuy nhiên tướng công đồ vật bộ tại người khác trên đầu đều khiến thiếp thân cảm thấy không thoải mái. . ."

Tô gia không có khả năng ưa thích Ninh Nghị chạy tới buôn bán, càng không khả năng làm ăn từ cái gì, Tô Đàm Nhi cũng chỉ cho là cái này tướng công thông cảm trong nhà khó xử, bởi vậy chế ra liền cho người khác. Đương nhiên, Ninh Nghị lúc ấy nói đến hơi hột, coi như không phải hấn chế, đó cũng là không quan trọng. Ninh Nghị đối với cái này nhận biết có chút không nói gì, mà cũng là Cố Yến Trinh ngồi ở hậu phương nơi xa, như làm được gần, nghe Tô Đàm Nhi nói lên cái này "Giai thoại", không thông báo sẽ không thổ huyết.

Ngày thứ hai, một cái tại bố trí tỉ mỉ cùng sửa sang về sau, có "Trúc Ký" bằng hiệu tiểu điểm, tại Giang Ninh thành một chỗ không tính vô cùng náo nhiệt ngã tư đường khai trương. Niếp Văn Trúc xin cái có dư luận đại đầu bếp, bằng hiệu thức ăn là cùng trứng muối có liên quan một số thức ăn, tỷ như cháo trứng muối thịt nạc loại hình cũng đã thí nghiệm đi ra, còn có cái khác các loại món ăn, Ninh Nghị chỉ đem đơn giản một chút lý niệm thả ở trong đó, thời đại này không là nhân tình xa cách năm, cùng loại chuyên nghiệp Fastfood thức kinh doanh không thể dùng, ngược lại muốn làm cho người ta cảm thấy thân thiết, cảm giác về nhà là tốt nhất. Mà đầu bếp kia cũng là chuyên nghiệp, có bản lĩnh, so với Ninh Nghị cùng Niếp Văn Trúc tìm tòi, các loại trứng muối thức ăn vị đạo không biết tốt ăn bao nhiêu lần.

Mỗi ngày đẩy đi ra buôn bán trứng muối xe nhỏ gia tăng đến bốn chiếc, phân biệt lấy "Mai Lan cúc trúc" làm tên, phía trên đều có theo Cổ Yến Trinh tượng gần mười phần tranh, mỗi ngày hoạt động tại Giang Ninh các nơi, nếu có thể tại dạng này trên xe nhỏ tiêu phí nhất định mức, nhưng cảm đến một trương thú vị mộc bài, tề tụ khác biệt hoa văn bốn tờ về sau, liền có thể tại Tổng Điểm bên trong hưởng thụ giảm còn 80% 90% giảm giá ưu đãi.

Mà tại những cái kia hỗ trợ buôn bán trứng muối từ lâu bên trong, lúc này cũng đã phủ lên một trương "Trúc Ký trứng muối" tinh mỹ mộc bài, lấy làm Phòng Ngụy, đồng thời phối hợp với thi hoa hậu trên truyền ngôn, ấn hình mà đánh ra dư luận tới.

Tuy nhiên cũng có quy hoạch một phen, nhưng cũng không có hoa qua quá lớn công phu, đối với Ninh Nghị tới nói, những thứ này đơn giản an bài bất quá tiện tay a. Tâm tư của hắn không tại những cái kia muốn cùng Trúc Ký đoạt mỗi làm ăn thương nhân thượng, không tại những cái kia muốn cùng Tô Đàn Nhi tranh đoạt quyền lực gia nhân thượng, không tại Giang Ninh trong thành rất nhiều văn nhân tài tử thượng, về phần Cổ Yến Trinh. . . Hắn bây giờ còn có không biết Cổ Yến Trinh.

Ngày thứ hai trời chưa sáng, hắn một đường chạy tới Tần Hoài Hà một bên, tại lầu nhỏ trước sắc mặt đỏ bừng Niếp Vân Trúc. Hôm nay khai trương, Niếp Vân Trúc đã đợi hắn rất lâu, sau đó để hắn giơ lên một tay nắm, nhẹ cắn môi làm một phen nỗ lực, vừa rồi giơ lên nâng cái kia năm ngón tay thon dài trắng nõn tay phải, tại Ninh Nghị trong lòng bàn tay, vỗ nhẹ nhẹ một chút, sau đó có chút thẳng thắn mà nhẹ răng cười một tiếng.

Nàng nhìn qua đồng dạng cười rộ lên Ninh Nghị, nghĩ thầm hắn có lẽ cũng không hiểu tâm tình của mình, nhưng vô luận như thế nào, đại gia đang cười, vậy là tốt rồi. Dạng này vỗ tay có chút vượt khuôn, bất quá nàng xác thực muốn nếu như vậy làm một lần, tâm lý bịch bịch nhảy. Hai tháng trước, tay của nàng bị Cổ Yến Trinh nắm một chút, sau đó vùng đối phương một bạt tai, đuôi đi sang một bên rửa tay, thời điểm đó cảm giác rất tồi tệ, bị nắm cái kia một chút xúc cảm để cho nàng cảm thấy buồn nôn, tây cũng rửa không sạch đáng về.

Nàng lúc ấy nghĩ đến nếu là Lập Hằng ở bên cạnh bên kia tốt, có thể ngày thứ hai hắn, cuối cùng không thể lấy dũng khí đến, tới lúc này, mới như vậy từ cùng bàn tay của hắn đụng chút, trong lòng cảm thấy, phảng phất làm thành cái đại sự gì, tựa như là hôm nay muốn cất bước cửa hàng, đã có mới ý nghĩa.

Ninh Nghị đối với cái này nhẹ nhàng vỗ tay tự nhiên cũng không thêm để ý, sáng sớm thời điểm, lại trông thấy trứng muối xe nhỏ từ một chỗ con đường đối diện đi qua, ngấm lại Niếp Vân Trúc nỗ lực. Bất quá, hắn lúc này cũng có những chuyện khác muốn làm.

Hắn tại phụ cận vớ giày cửa hàng gánh một đôi giày, sau đó mang theo sớm một chút đồ ăn hướng Học Đường bên kia đi đến.

Sáng sớm ngày hôm đó, Giang Ninh trong thành, tên là Tô Đàn Nhi nữ tử ngồi lên xe ngựa, qua kinh doanh nàng dưới trương đã hình thành tương đương quy mô sinh ý, thành thị một bên, tên là Niếp Vân Trúc nữ tử mở ra tiểu cửa hàng nhỏ một cánh cửa tám, biến người bên trong, Ninh Nghị dẫn theo gói nhỏ, đi đón tiếp xúc một số chánh thức có thể làm hắn cảm thấy hứng thú sự vật. . .

Võ Triều cảnh hàn tám năm mừng sáu tháng năm, phảng phất là trần ngập tinh thần phấn chấn cùng hi vọng thành thị, hết thấy cũng còn vừa mới bắt đầu.

Ninh Nghị đẩy ra cửa sân, nghe cái kia Phong Linh âm thanh truyền tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

70. Chương 70: Lục lạc ngày ngày gặp

Tháng năm khí trời tại Giang Ninh trong thành cuốn lên trận trận nóng bức, Phong Linh âm thanh lười biếng truyền đến lúc, có vẻ hơi hoang vắng trong viện, bích lục bò đầy đất vàng vách tường. Hoa đại cô đại ở trong viện rậm rạp sinh trưởng, Thảo Mãnh nhảy ra xoáy lại biến mất, để mền nhóm tại tám gạch cùng đất đá hạ phát ra âm thanh, có khi Hồ Điệp bay tới, một mực chim chóc đứng tại treo dây leo trên kệ cất tia vũ mao, thanh âm mình chuyển ở giữa giương cánh bay đi, dây leo khẽ động. Rung Lạc một chỗ vàng rực.

Nàng liền tại cái kia dựa vào tường góc dưới kệ ngồi, kiếm liền đặt ở trong tay cô đại bên trong. Thời gian là buổi sáng, phía sau vách tường truyền đến đám trẻ con đọc diễn cảm thi văn thanh âm, từng trận có phần làm êm tai.

Ngẫu nhiên, người kia thanh âm cũng sẽ truyền tới: ". . . Kẻ giả dạng thật thà chất phác dễ lừa bịp, Đức chi tắc cũng ý tứ của những lời này là. . ."

". . . Từ Lộ cũng không thường thức cái gọi là ẩn sĩ hành động như vậy. . ."

". . . Liên quan tới cái này, nhớ tới trước kia nhìn qua một cái cổ sự. . ."

Thanh âm kia nghe có chút tùy ý, chưa đầy miệng chi, hồ, giả, đã, không có quá nhiều thánh nhân có nói, cùng lúc trước thấy qua Phu Tử nhóm đều có khác biệt, để cho nàng cảm thấy. . . Không quá ổn trọng.

Bộ dạng này nói chuyện không giống như là đám kia các học sinh đọc bài văn dễ nghe như vậy, nhưng nàng vậy mà cũng có thể nghe hiểu được, ngẫu nhiên hẳn còn theo đám kia đám học sinh nói chút cổ sự, tản mạn Tư Thực. Đám học sinh cũng không thể nào đáng tin, ngẫu nhiên liền nói: "Tiên sinh tiên sinh. . ." Hoặc là "Lập Hằng tiên sinh. . ." Xách chút vấn đề kỳ quái, hoặc là cười hi hi theo sư trưởng đàm luận chuyện xưa sự tình.

Thật không có lẽ nghĩa, nếu là trong nhà bên kia, hài tử như vậy nên bị đánh sưng bàn tay, đến dưới thái dương đứng lên cả ngày!

Bất quá, cứ việc cái kia tiếng nói không có gì vi nhân sư biểu uy nghiêm, lão là nói lấy nói linh tinh cũng không bằng đám kia học sinh đọc diễn cảm êm tai, có đôi khi nàng vẫn là sẽ cảm thấy, người này nói tựa hồ là có chút đạo lý.

Sáng sớm thời điểm hẳn sẽ tới một chuyến, mang đến một ít thức ăn cùng dùng đồ vật, ăn đều là có thể thỏa mãn một ngày cần thiết, bất quá như giữa trưa tới, hẳn cũng sẽ mang đến một số nóng đồ ăn. Lúc xế chiều tại trong phòng kia làm chút cổ cổ quái quái sự tình, thỉnh thoảng sẽ mở miệng cùng với nàng nói mấy câu, nàng cũng thuận miệng trả lời vài câu.

Cũng không có chính thức theo gặp mặt hẳn, bởi vì còn thấy không rõ người này. Hẳn đến thời điểm, nàng thường thường ngồi tại trên xà nhà mát lạnh nhìn, hoặc là từ cửa sổ đi ra ngoài, đến hậu phương trong viện. Tiểu nha đầu thường thường cũng sẽ tới, ở bên ngoài hành lang viện trên bậc thang ngồi, cùng trong nhà cô gia nói chút lời nói, lời nhai chút loạn thất bát tao kiến thức, nàng cũng bởi vậy nghe được, này người ta giữa chính là kinh doanh hằng buôn vải buôn bán.

Tiểu nha đầu lúu rúu sau khi nói xong, thường thường liền quán lấy hẳn nói chút cổ sự, như là cái kia kỳ quái 《Thiên Nữ U Hồn》, đáng tiếc còn chưa nói hết, có lẽ hôm đó cùng nha hoàn ở trên đường thời điểm liền nói qua. Lúc này nói một cái tên là 《Thiên Long Bát Bộ》 cổ sự, tình tiết mơ hồ cùng bảy giờ thiên hạ cục thế có chút tương tự, chỉ là ở nơi này, Võ Triều bị đổi thành Tống Triều.

Chính là tại dạng này ngày mùa hè buổi chiều, an tĩnh trong viện, tên là Ninh Nghị nam tử một mặt làm lấy cái kia cổ quái thí nghiệm, một mặt nói kỳ quái cổ sự, tiểu nha hoàn ngồi tại phía trước trong đình viện, áo đen nữ tử ôm cổ sơ trường kiếm ngồi ở hậu phương trong bụi cỏ, nghe những võ lâm đó, giang hồ, hiệp khách, bang phái, như là cùng hiện thực thế giới ngăn cách hai phiên thiên địa.

Tới lúc chạng vạng tối rồi đi, tiểu nha hoàn liền thông lệ quay đầu nói một câu: "Lục lạc, ngày mai gặp."

Thanh âm ngọt ngào, dung nhập từ trời chiều ở giữa rơi xuống nhật quang đỏ sậm bên trong.

Từ khi lúc đầu hai ngày đi qua, Ninh Nghị liền chưa tận lực mà qua kinh doanh thứ gì.

Chỉ muốn khiến người ta cảm thấy người đầy đủ chân thành phương pháp có rất nhiều, biện pháp tốt nhất bình thường là: Người thật vô cùng chân thành.

Không phải quá mức tận lực mà qua suy nghĩ gì, không phải quá mức tận lực mà đi làm cái gì, nữ nhân kia tuy nhiên ngẫu nhiên cũng trả lời mấy câu, nhưng không nguyện ý thật cùng gặp mặt hẳn đàm một lần, hẳn cũng không quan trọng. Sáng sớm chuẩn bị một ngày thức vật, giữa trưa ban đêm nếu có thể đi qua, liền tận lực đem chút cơm nóng món ăn nóng, thương thế của đôi phương hẳn là không nhẹ, bất quá dù sao là tại lánh nạn thời gian, cũng coi trọng không cho phép nhiều.

Trong mỗi ngày cũng cho nàng đem chút dùng đồ vật, nhiều mua một bộ quần áo màu đen đi qua dùng làm thay đi giặt. Bên ngoài ở giữa thời điểm ngẫu nhiên nói chút lời nói, nói cho nàng như thế nào chú ý dùng cái này đồ vật trong phòng, nào có thể dụng, nào không thể loạn dụng, đôi phương có lẽ cảm thấy hẳn cổ quái, nhưng tạm thời cũng không cần giải thích thứ gì.

Đoan Ngộ đi qua, cuộc sống của hẳn tiết tấu cũng liền trở lại mỗi ngày lên lớp, đi đạo, làm thí nghiệm tiết tấu bên trong. Tới mừng mười tháng năm ngày nọ buổi chiều về đến nhà, Tô Đan Nhi còn chưa trở về, Tiểu Thiên cũng có sự tình qua, trong viện trống rỗng. Hẳn về đến phòng chính lý một ít gì đó, nghiêng đầu sang chỗ khác lúc, đột nhiên phát hiện cửa một bóng người, chợt nhìn còn tưởng rằng là ba tên nha hoàn giữa hơi cao một chút Hạnh Nhi, qua đi mở cửa mới phát giác được không đúng.

Kéo cửa ra về sau, nữ tử kia liền đứng bình tĩnh ở nơi đó, mặc chính là Ninh Nghị vì nàng mua cái kia một bộ áo xanh lục, cùng hẳn nhìn nhau, khí khái hào hùng mà lạnh lùng thân ảnh cùng ánh mắt.

Ninh Nghị thờ ngum khì: "Người dạng này quá mạo hiểm. . ."

Phía ngoài quan binh tuần tra như cũ nghiêm mật, mặc kệ nàng có như thế nào mục đích, cứ như vậy theo tới, thật sự là ngược gây án. Nghe Ninh Nghị nói như vậy xong, nữ tử tựa hồ có chút nghi ngờ cau mày một cái, theo sau đó xoay người rồi đi. Nàng tựa hồ muốn xuôi theo đường đi trở về, chuẩn bị vượt qua tường vậy, Ninh Nghị đột nhiên gọi lại nàng: "Chờ một chút." Sau đó chỉ chỉ cửa hồng phương hướng, "Đi bên kia, ta qua lái xe."

Không lâu sau đó, mã xe rời đi Tô Phủ cửa hồng, quán một vòng qua hướng Học Đường phương hướng, nửa đường bên trong, chỉ nghe nữ tử kia nói ra: "Ta đã biết nhà người ở nơi đó. . ." Cũng coi là liêm mầu trên lưỡi đao người, tính cách cẩn thận, câu này nói tới chỗ này, không cần lại nhiều nói. Xe ngựa đi tới tiểu viện kia khía cạnh lúc, dưới trời chiều con đường trên cũng không có người nào, nữ tử rềm xe vén lên, trực tiếp nhảy vào tiểu viện kia tường vây bên trong, lưu lại lời nói ở bên cạnh lặng yên quanh quẩn: "Ta gọi Lục Hồng Đề."

Kể từ đó, rốt cục cũng coi là nhận biết.

Ngày thứ hai đi qua lúc, nữ tử kia không hề tránh cho cùng Ninh Nghị gặp mặt, sau đó mỗi ngày bên trong, nói chung cũng có thể vụn vặt mà nói một số

chuyện. Lại trôi qua mấy ngày buổi chiều, Ninh Nghị bên ngoài ở giữa làm thí nghiệm, bên ngoài sắc trời bắt đầu tối, sấm sét vang dội mà mưa xuống đến, ào ào ào mưa to giống như là muốn bao phủ cả tòa Giang Ninh thành. Phòng ở mưa lớn như thế này dưới có tiết lộ, Ninh Nghị cảm mấy cái cái thùng ở trong nhà gian ngoài cất kỹ tiếp nước, đinh đinh thùng thùng thanh âm. Tiểu Thiên hôm nay cũng không đến, Ninh Nghị ngồi bên ngoài ở giữa trên ghế nghỉ ngơi một chút, thuận miệng hỏi võ công sự tình.

Vén vén cách một bức tường, đang ngồi ở buồng trong trên giường xuyên thấu qua cửa sổ nhìn cảnh mưa Lục Hồng Đề cười cười: "Người nghe những diễn nghĩa đó cổ sự, liền thật nghĩ học võ nghệ Tổng Triều lại là địa phương nào "

Ninh Nghị "A" cười cười: "Bất kể nói thế nào, luôn luôn rất thú vị a."

"Thú vị ngược lại là thật thú vị." Lục Hồng Đề hơi hơi trầm mặc một lát, "Có thể chung quy là diễn nghĩa cổ sự, thế đạo này. . . Không có cái gì mấy cái đại môn phái, không có bao nhiêu Giang Hồ Hào Hiệp, không có cái kia rất nhiều ôn tồn lễ độ, giang hồ quy củ. Có chỉ là lực lâm cường tặc, đạo tặc giặc cướp. Trong miệng người nói đến có lẽ êm tai, nhưng trên thực tế một đám dân liều mạng, nào có cái kia rất nhiều coi trọng. Như gặp gỡ nghèo nàn người, liền ra tay kiếp, giết, như gặp gỡ quan binh ức hiếp lương thiện, gặp gỡ đồng dạng cường tặc, thì là chấp tay cho đi, tránh chi tắc cát. . . Đại hiệp, chỗ nào thật có cái gì vì dân vì nước đại hiệp "

"Một cái đều không có" Ninh Nghị nhàn nhạt hỏi.

". . . Có lẽ có mấy cái."

Ninh Nghị cười cười, chuyển đổi đề tài: "Người trên giang hồ có bao nhiêu lợi hại a "

"Nghe nói qua mấy người, nhưng là không có đánh qua, còn lại. . . Đầu là ác bá lưu manh, tính là gì giang hồ" trong giọng nói của nàng có mấy phần tự ngạo, nhưng cũng có chút không vui, cũng không phải là nhắm vào Ninh Nghị tới, "Đánh thắng được mấy cái mười cái, đánh không lại mười mấy cái trên trăm cái, đến quân trong trận, liền chẳng đáng là gì."

"Nguyên lai người đi lên chiến trường. . ."

Bên kia đón đến, sau đó cười rộ lên: "Người thật nghĩ học võ nghệ ta võ nghệ "

"Ách, nếu như có thể học. . ."

"Ta như dạy người, người biết sẽ như thế nào sao "

Lúc trước một câu, Ninh Nghị liền biết đại khái có chút không đúng, lúc này hỏi dò: "Người võ nghệ, chỉ thích hợp nữ tử tu tập sao "

"Không phải, đàn ông học, có lẽ càng lợi hại hơn." Nàng cười cười, nói thật nhẹ nhàng dứt khoát.

"Như vậy. . . Không cầu thành vì cao thủ gì, tuy nhiên ăn tết kỷ, nhưng ta thiên tư thông minh, học thức uyên bác, có thể tới nhị lưu không" dù sao đối phương cũng không có gì thành ý, Ninh Nghị tưởng tượng lấy, nói nhảm vài câu.

"A." Bên kia bật cười, "Người như học ta võ nghệ, kiên quyết không đủ, bỏ dở nửa chừng, xem như vận khí của người. Nếu người thật có kiên quyết, cần luyện không ngừng, vậy ta có thể cam đoan với người, người không sống tới năm năm về sau. . ."

Ninh Nghị trầm mặc nửa ngày: "Nội công này rốt cuộc là thứ gì a "

Lục Hồng Đề nói: "Cái gọi là nội công, nói đến liền đơn giản là chút phương pháp hô hấp thở nạp , bình thường Thở Nạp Pháp Môn, lâu dài luyện đến, có cường thân kiện thể hiệu quả, nhưng chân chính cao thâm nội công, nó Hô Hấp Chi Pháp, kì thực dị thường cực đoan, lấy hô hấp tiết tấu khống chế nhân thể. Nếu để hài đồng tu luyện, dần dà, hài đồng thân thể liền sẽ thích ứng cái này hô hấp pháp môn, thân thể của hắn vốn có tính dẻo, ngũ tạng lục phủ bởi vậy cải biến, sau đó liền có thể lấy một ít phương thức cực đoan phát lực, có thể thích ứng cái này phát lực mang tới gánh nặng cực lớn. . ."

"Không sai mà trưởng thành thân thể người đã định hình, muốn lấy phương thức cực đoan phát lực, bản thân tổn hại chính là cực lớn. Nếu người có kiên quyết, lấy cùng người bây giờ đem vi phạm hô hấp phương thức đoán luyện đi xuống, mấy năm về sau, liền sẽ cơ quan nội tạng lệch vị trí, ho ra máu suy yếu mà chết. Người bên ngoài chỉ cho là hài đồng luyện công liền làm ít công to, đại nhân làm theo làm nhiều công ít, trên thực tế lại không phải như thế. . . Người hiện tại đã biết rõ, người nói cái kia diễn nghĩa trung thành năm người cũng có thể luyện công, đạt được tốt công pháp liền có thể thành cao thủ, đều là phán đoán a. . ."

Bên ngoài mưa to mưa lớn, khí trời u ám, Ninh Nghị ngồi ở đằng kia sững sờ nửa ngày, giờ mới hiểu được tới nội công đến cùng là chuyện gì xảy ra, từ nhỏ khống chế hô hấp phương thức, trái lại cải tạo thân thể của mình cùng cơ quan nội tạng. Công phu từ nhỏ luyện lên, nguyên lai là bởi vì tiểu hài tử có thể thích ứng cái tạo mà thôi. Hắn trong lòng có chút ý nghĩ, trôi qua một lát đem vở cùng bút lấy tới: "Nhớ kỹ nhớ kỹ. . ."

Cảm giác Ninh Nghị cũng không có bao nhiêu uể oải ý tứ, Lục Hồng Đề cũng hơi có chút nghi hoặc, bất quá nàng cũng không có truy vấn vấn đề dự định, trôi qua một lát, cảm giác đến phát chán: "Hiện tại không có việc gì, không ngại nói một chút cái kia Thiên Long Bát Bộ đến tiếp sau cổ sự như thế nào "

"Đều là phỏng đoán, không nói cũng được. . ." Ninh Nghị thuận miệng một câu , bên kia trầm mặc xuống, vài giây đồng hồ qua đi, hắn cười ha ha lên, "Nói giỡn nói giỡn, bất quá nhìn, quả nhiên vẫn là ta cái này trong chuyện xưa võ nghệ càng thú vị. Ha-Ha, tốt a, hôm nay tính toán là ta thắng. Chúng ta hôm qua nói đến Lục Mạch Thần Kiếm đối chiến Như Lai Thần Chưởng tiết mục ngắn. . ."

". . . Hòa Diễm Đào." Một lát, Lục Hồng Đề ở trong nhà thanh âm thăm thẳm truyền đến, nghe, giống như là ngậm lấy oán niệm phía sau linh.

Ninh Nghị đem ghế đẩy ra một số, miễn cho lại có nhất kiếm từ vách tường bên kia đâm tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

71. Chương 71: Hung tàn Ninh Lập Hằng

Trời u u ám ám giống như là lại muốn mưa, Giang Ninh công thành phụ cận, Thủ Thành đám binh sĩ nghiêm mật kiểm tra ra vào người đi đường. Vào thành hàng rau nhóm đều bị kiểm tra đến mức dị thường nghiêm ngặt, muốn muốn ra khỏi thành, thì càng là khó khăn. Khoảng cách Tổng Hiến gặp chuyện đã có hơn mười ngày, Giang Ninh công thành phụ cận, vẫn như cũ là một mảnh tức sát tình cảnh.

Một đội Binh Sĩ từ cách đó không xa đi tới lúc, nàng đem thân thể ẩn vào phụ cận đường tắt.

". . . Đã qua nhanh nửa tháng, mấy ngày nay còn tính là tốt, vài ngày trước liền một cái con gián ra khỏi thành bọn họ đều hận không thể lật qua kiểm tra một chút. . . Có ba cái cường đạo bị bắt, nói như vậy lên, cũng coi là gián tiếp vì dân trừ hại a. . . Tiếp xuống cần phải tiếp tục không thời gian bao nhiêu, Giang Ninh dù sao cũng là Đại Thành, tiếp tục như vậy nữa, tất cả mọi người biết mắng, trong cửa hàng mấy ngày nay đều đã ảnh hưởng đến sinh ý, mệnh quan Triều Đình. . . Mắc mớ gì đến dân chúng, cái kia Tổng Hiến đáng lẽ dư luận còn kém. . . Nhưng vô luận như thế nào, ta vẫn cảm thấy người dạng này đi ra ngoài quá mạo hiểm. . . Người thương thế nào "

Trong phòng, Ninh Nghị một bên làm lấy thí nghiệm một bên nói liên miên lái nhai mà nói chút lời nói. Lục Hồng Đề thì đứng cách bàn thí nghiệm cách đó không xa, nhìn lấy hần hồn hợp một số dụng dịch, sau đó thấp sáng đèn cò, liên quan tới thương thế vấn đề, không làm trả lời.

"Người đây rốt cuộc là đang làm gì "

Làm Ninh Nghị đem dễ dàng đổ ra tại trong chén, lại đem một cây ri sét thiết bồng ném vào, bên trong toát ra xì xì khói bụi thời điểm, nàng vừa rồi mở miệng hỏi.

"Một số phản ứng hóa học, ta cũng không biết là đang làm gì. . ."

"Phản ứng hóa học "

"Chúng ta giả định thế giới là từ từng khóa rất nhỏ nguyên tử tạo thành, nguyên tử đâu, chính là. . . Ách, thí dụ như cái bàn này, chúng ta đem nó phóng đại phóng đại phóng đại phóng đại, sau đó có lẽ liền có thể trông thấy những lớn nhất đó tiểu nhân, một khóa một khóa đồ vật tập hợp một chỗ, những vật kia cũng là nguyên tử. . . Có nhất định chủng loại khác biệt nguyên tử, những thứ này cơ bản nguyên tử cấu thành thiên địa vạn vật, khác biệt nguyên tử ở giữa có đôi khi biết lẫn nhau hấp dẫn có khi bài xích lẫn nhau, sinh ra. . . Phản ứng hóa học."

". . ."

"Ừ"

Ninh Nghị nhún nhún vai, nhìn lấy biểu lộ có chút kỳ quái Lục Hồng Đề, bên kia sau đó cười cười: "Ta không tin, làm sao phóng đại "

"Há, có quy luật nhất định, cho người xem một chút cơ bản nhất." Ninh Nghị nói từ bên cạnh trên kệ lấy xuống một cái cái hộp nhỏ, từ bên trong xuất ra một mảnh hình dáng bất quy tắc Lưu Ly phiến đến, sau đó đẩy đi tới một quyển sách.

"Đây là trên thị trường bán Lưu Ly Pháo Đăng toái phiến, muốn tìm tới lý tưởng hai mặt lõi thấu không dính, bất quá chung quy là có thể dùng để nhìn. Người xem một chút, chữ viết có phải hay không phóng đại "

Lúc này trên thị trường kỳ thực đã có pha lê đang bán, xưng Lưu Ly, cùng phía Tây Na-tri thủy tinh nâu có chừng khác biệt, bất quá trong suốt độ đã rất cao. Ninh Nghị lúc này còn có không có ý định nghiên cứu phương diện này đồ vật, nếu không đại khái phải nghĩ biện pháp làm cái ống nhòm đi ra. Lúc này khoe khoang một phen, nữ tử kia hí hửng: "Giọt nước cũng có thể phóng đại, nhưng ta chưa bao giờ thấy qua có thể thả càng lớn."

"Biết rõ ràng nguyên lý, liền có thể phóng đại, Truy Nguyên cũng là nghiên cứu vạn vật lý lẽ nha, Ha-Ha. . ."

"Nhưng vì sao các người những người đọc sách này Truy Nguyên nhiều năm như vậy, vẫn là không có so giọt nước với khối băng thả càng lớn "

"Ây. . ."

Ninh Nghị trong lúc nhất thời có chút yên lặng, bên kia cười cười: "Kỳ thực chiếu nói như ngươi vậy đến, ngươi làm cái này cái gì phản ứng hóa học, chẳng lẽ cũng là nghĩ cầu cái kia hóa đá thành vàng chi thuật sao "

"Chờ đến thật có thể biết rõ ràng, sự tình gì cũng có thể làm. Có chút phản ứng hóa học không ổn định, không ổn định như nhận kích phát, sinh ra nhiệt độ cao bành trướng, vậy liền oanh một chút. . . Tựa như bên cạnh ngươi trên kệ tủ kia Hoả Dược, uy lực của nó, nếu như có thể gia tăng gấp năm lần gấp mười lần, ngươi cảm thấy có thể đem ra làm gì a, đúng. . ." Ninh Nghị nói, đem cái kia rỉ sét thiết bóng từ trong chăn kẹp đi ra, lấy chút nước trôi xông, "Ngươi nhìn, rỉ sắt không có."

"Ngươi nấu một lần, sau đó dùng nước trôi qua." Nữ tử nói mà không có biểu cảm gì lấy. Ninh Nghị trợn mắt trừng một cái, bên kia lại cười rộ lên.

"Ngươi đây là bằng môn tà đạo, ta tuy không hiểu, có thể cũng không tin ngươi."

"Ngươi nếu thật hiểu, ta liền không nói cho ngươi. . ." Ninh Nghị lắc đầu, thán nói, "đúng, người ta võ lâm cao thủ đều có cái rất phong cách ngoại hiệu, ngươi ngoại hiệu là cái gì "

"Lục Hồng Đề."

"Không có ngoại hiệu quá thô khí, ngươi đến lấy cái phong cách điểm mới tốt, nếu bị người ta nghe thấy ngươi không có ngoại hiệu, sẽ bị người ta cười. Ngươi nhìn cái kia ở bên ngoài tạo phản Phương Tích, tự xưng Thánh Công, bá khí lộ ra ngoài, nguyên có hấn một tạo phản, rất nhiều người liền đến. . . Ta cảm thấy việc này nên chuẩn bị á. Bằng không chúng ta thương lượng một chút, gọi là Thiết Quyền Vô Địch Lục Hồng Đề. . . Cái này không chuẩn xác, ngươi chạy so sánh nhanh, có thể gọi Xuyên Lâm Bắc Thối, bắt quá dưới mắt đều nói vì nước vì dân cái gì, Hà Sơn Thiết Kiếm Lục Hồng Đề thể nào có phải hay không quá bá khí một điểm. . . Vẫn là nói ngươi muốn càng biết điều hơn một điểm, uy, đi ra tâm sự nha. . ."

"Nhàm chán."

Lục Hồng Đề lạnh lùng quay người trở lại phòng trong, thuận tay đóng cửa lại, hai tay đem trường kiếm xử trên mặt đất, nhìn không được bật cười. Đem nụ cười này nhả sau một lát, nàng mới hỏi: "Là sao ta ngày đó nói ngươi không thể học võ, ngươi lại nửa điểm uể oải đều không có "

"Ngươi không nói ta không thể học võ a." Ninh Nghị đại khái lại tại điều phối thuốc thử, "Ngươi nói là ta không thể học tập nội công của ngươi."

"Ừm ngươi liền tự tin như vậy, có thể để ngươi học nội công "

"Nghe qua một số phương diện này sự tình, chỉ là đoán. . . Nội lực nếu là phối hợp hô hấp phát lực phương thức, mặc dù có những cực đoan đó khiến người ta từ nhỏ luyện lên, hẳn là cũng sẽ có nhiều người hơn nghiên cứu người trưởng thành phương pháp phát lực mới đúng, mặc dù hiệu quả so ra kém ngươi như thế, dù sao cũng nên có chút hiệu quả, cái này. . . Hẳn là sẽ không đoán sai."

Bên trong trầm mặc hồi lâu: "Ngươi liền làm thật nghĩ học cho là ta sẽ dạy ngươi "

"Ta không biết, bằng không dạng này, ngươi dạy ta võ công, sau đó nói cái nguyện vọng cái gì, chỉ đáng tin hơn, ta nghĩ biện pháp giúp ngươi làm được "

"Thương nhân "

"Không phải, ta từ không nghĩ tới muốn chiếm tiện nghi của ngươi, không ngại xem là đồng giá trao đổi "

"Sự môn nghệ nghiệp, tuy nhiên không chịu nổi, cũng không phải có thể lấy ra cùng người tùy ý trao đổi. Ngươi cứu ta nhất mệnh, ta vốn nên báo đáp ngươi, ngươi cũng có thể bày ta làm việc. Nhưng ta sẽ không dạy ngươi võ nghệ, ta nhìn không ra ngươi sinh này vì sao muốn học võ nghệ. Ngươi không trên chiến trường, cũng không phải muốn lấy võ nghệ cùng người liều mạng, ngươi chỉ là. . . Hiếu kỳ, học được chơi. . ." Nàng tốc độ nói dần dần mau mau, "Các ngươi những này Thư Sinh, mở miệng ngâm miệng giảng chính là Vạn Nhân Địch, giảng được là Kinh Thế cứu dân, nhưng hôm nay các ngươi nhiều như vậy Người đọc sách, ta nhìn không ra các ngươi là như thế nào cứu. . . Ngươi là có tài học người, lại Tạng Tài hoa lãng phí ở những thứ này bằng môn tà đạo thượng, là sao không đi tề thế cứu dân vì Sinh Dân lập Mệnh, vì Vạn Thế khai Thái Bình. . . Muốn trao đổi, ngươi nếu có thể vì Vạn Thế khai Thái Bình, ta thứ gì đều có thể đổi cho ngươi, như thế nào "

Nho Học tại thế đạo này trên thịnh hành ngàn năm, Võ Triều càng là Văn Phong cường thịnh, nữ nhân này có lẽ không có đọc qua sách gì, nhưng rất nhiều đạo lý đều nghe nói qua, trong lòng minh bạch. Lúc này lời nói này có lẽ cũng không phải là nhằm vào Ninh Nghị, Ninh Nghị cũng liền cười cười: "Vì Vạn Thế khai Thái Bình, đầu đề này quá không rõ ràng, ngươi cái này nguyện vọng, không thể nào đáng tin."

"A, vậy liền cả đời thái bình."

"Vậy cũng phân Võ Triều, thiên hạ, vẫn là bách tính thái bình. . ."

"Nếu để bách tính thái bình đâu?"

"Tĩnh không ra, tốn thời gian lâu như vậy, phí khí lực lớn như vậy, cả một đời đều bồi đi vào. Ta còn có không luyện được đỉnh cấp cao thủ, mà muốn làm nhiều chuyện như vậy, không có thời gian luyện, chỉ sợ nhị lưu cao thủ cũng khó khăn. . ."

"A, khẩu khí thật to lớn, các ngươi những này Thư Sinh. . . Khẩu khí đều lớn." Lục Hồng Đề ở bên trong cười cười, nói chung coi là Ninh Nghị đang nói đùa, "Văn võ không cùng đường, các ngươi Người đọc sách, ta biết rất nhiều cũng là có bản lĩnh, bản sự không giống nhau. Ngươi không cần thiết học, ngươi không trên chiến trường, không giúp người liều mạng, không có chân chính tàn nhẫn kinh, có lẽ cầm lấy đao tới giết gà đều có không đành lòng, học về sau không chỗ hữu dụng, chỉ là phân tâm, ngược lại chậm trễ ngươi nguyên bản nghệ nghiệp. . . Ta không cảm thấy có cần phải dạy ngươi."

"Sách, suy tính một chút nha. . ." Ninh Nghị nhún nhún vai, "Mà lại giết gà ta vẫn là hạ đắc thủ."

Thời gian còn có, Ninh Nghị không vội. Sau đó đem đề tài dẫn dắt rời đi, Âm Thiên trong phòng, nói tiếp cái kia có quang Thiên Long Bát Bộ đến tiếp sau cố sự. Kỳ thực Lục Hồng Đề cũng có chút buồn bực, nếu như hôm nay sớm nói, ngày mai cái kia tiểu nha hoàn tới muốn nghe thời điểm, nàng luôn luôn muốn nhiều nghe một lần đã biết đến, bất quá lúc này vẫn là không thể nào nhịn được.

Ngày thứ hai nghe được cửa truyền đến tiếng bước chân lúc, cũng truyền tới gà mái gọi tiếng, tên kia đi đi ra bên ngoài gõ gõ cửa: "Đi ra đi ra, cho vài thứ ngươi nhìn." Lục Hồng Đề đi ra ngoài, chỉ gặp trên tay hắn cầm cái gói nhỏ, trên tay bắt chỉ gà mái, đưa tay chỉ bên kia lò: "Hỗ trợ đốt điểm nước nóng, cảm ơn." Hiển nhiên là muốn ở trước mặt nàng biểu diễn có giết gà chơi liều, Lục Hồng Đề trong lúc nhất thời dờ khóc dờ cười, lấy người trẻ tuổi trên người có một cỗ khí chất, tựa hồ làm những chuyện gì, dù là cô cô quái quái, ly kinh bạo đạo, cũng làm cho người cảm giác đến đương nhiên.

Nàng qua bên cạnh thúc đẩy lò nấu nước nóng, dưới mái hiên Phong Linh nhẹ vang lên ở giữa, Ninh Nghị thuận thực đem cái kia gà mái giết chết, đi theo sau mao tây lộ nội tạng, sau đó mở ra cái kia gói nhỏ chuẩn bị các loại đồ gia vị, trước xoát qua một lần, sau đó chuẩn bị Latte thiên đem cái kia gà mái bắt đầu xuyên.

"Tiếp vào đáng tin tin tức, lại hai ngày nữa, công thành bên kia bỏ phòng liền sẽ triệt hạ đến, Phủ Nha bên kia cũng chịu không được á. Bất quá trạm gác công khai rút lui về sau, trạm gác ngầm đại khái biết càng thêm nghiêm mật. Ta không biết ngươi thương thế thế nào, trong khoảng thời gian này đâu, cũng không có cách nào đem chút món gì ăn ngon tới, hôm nay chiêu đãi ngươi một chút, về sau ngươi hành tẩu giang hồ, không thể nói ta Huyết Thủ Nhân Đồ Ninh Lập Hằng bạc đãi ngươi. . . Ách, tốt nhất đừng nói ta chiêu đãi qua ngươi. . ."

"Cho mình đặt tên hào "

"Thế nào sát khí bốn phía đi "

"Khó nghe. . ."

"Cái này gà có thể làm chứng, ngoại hiệu rất chuẩn xác."

Ninh Nghị không chấp nhận với nàng, đem bao quát Thiã là ở bên trong các loại phần tài liệu chuẩn bị kỹ càng, sau đó đem lò kia tử thoáng cái biến một chút. Lục Hồng Đề nói ra: "Thương thế của ta đã tốt ngũ thành, lúc này như muốn đi ra ngoài, vẫn phải mạo hiểm, như khôi phục hoàn toàn, không đi công thành, với ta mà nói cũng không có gì đáng ngại."

Ninh Nghị sửng sốt: "Nói như vậy. . . Ta còn có một đoạn thời gian cơ hội đem võ công bí tịch từ trong miệng ngươi gõ đi ra "

"Ngươi này người. . . Thật làm người ta sinh chán ghét."

"Ha ha." Ninh Nghị cười rộ lên, không hề chọc giận nàng, đem mặc xong gà tại lửa than trên bắt đầu bắt đầu nướng, những này là Trúc Ký đầu bếp mới làm ra cách điều chế, chỉ chốc lát sau, chính là hương khí bốn phía, bên ngoài tiếng sấm vang động, mắt thấy lại muốn mưa. Ninh Nghị nghiêng đầu đi.

"Đúng, một mực không tiện hỏi ngươi, tại sao muốn giết Tống Hiến "

Bên kia, Lục Hồng Đề ánh mắt, có chút nheo lại, giống như là lông tơ nở lên mèo, cứ như vậy hướng Ninh Nghị nhìn sang. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

72. Chương 72: Lữ Lương

"Đúng, một mực không tiện hỏi ngươi, tại sao muốn giết Tống Hiến "

Đối với chuyện này, Ninh Nghị trước đó một mực không có nhắc lên, tới lúc này hơi có chút rất quen mới hỏi tới. Cái kia Lục Hồng Đề ánh mắt hơi hơi nheo lại, sắc trời ngoài cửa sổ âm trầm, trong phòng lò than trên gà nướng xì xì ti hướng xuống giọt dầu, Ninh Lập Hằng đứng ở đằng kia vô tội nháy mắt mấy cái. Tựa hồ là cần nhắc sau một lát, Lục Hồng Đề ánh mắt mới hơi chậm xuống tới, nhìn về phía một mảnh.

Hoa một tiếng, bên ngoài mưa xuống đến, trong nháy mắt liền đem trọn cái Giang Ninh cuốn vào.

"Trong nhà trước kia ở tại Nhạn Môn Quan phía tây, Lữ Lương Sơn bên kia." Qua rất lâu, Lục Hồng Đề mới nói lên câu nói này.

"Từ Yến Vân Thập Lục Châu mất đi về sau, người Hồ Đà Thảo Cốc, hàng năm đều đến đó, giết người đánh cướp, không có sống yên ổn thời gian', ở người trông trọt, hàng năm ở chung quanh trong hốc núi chuyển đến dời qua, giống như Du Hồn Dã Quỷ, thế nhưng là thế hệ trước nói quê hương khó bỏ. . . Người có lẽ không hiểu sinh ở nơi đó cảm giác. . ."

Ninh Nghị hơi hơi trầm mặc: "Hoan hoan hi hi phần hà ngan, thẩu thẩu hồ hồ tấn trung nam, khóc khóc đề đề Lữ Lương Sơn, chết cũng bất quá Nhạn Môn Quan. . ."

"A." Nàng gật đầu cười cười, "Sớm mấy năm, đại gia kỳ thực liền đã trong núi qua, kỳ thực một mực đi về phía nam, thế nhưng chuyển không bao xa, tuổi trẻ người lên núi, chính là mấy trăm năm nay không dứt Lữ Lương cường đạo, tất cả mọi người là người Hán, Võ Triều quân đội không đến, người Hồ mỗi năm xuôi Nam, cũng không có coi chúng ta là người nhìn, mỗi năm đều cùng người Hồ bộ đội đánh nhau, gặp gỡ tiểu cổ, liền cùng nhau tiến lên, gặp gỡ đại đội liền nhanh tránh, cũng cướp Hồ Thương, từ nơi đó qua thương nhân, chúng ta đều cướp, người Hán nhiều ít lưu một cái mạng, người Hồ liền toàn giết. . ."

"Võ Triều bên này cũng không có đem chúng ta làm người một nhà nhìn, có đôi khi có cái quan viên đi qua, nói là muốn chiêu an, chiêu an qua mấy lần, tóm lại vẫn là theo người Hồ đánh, chính là muốn chúng ta bán mạng, thứ gì cũng không cho. Có đôi khi thì ngược lại chúng ta là giặc cướp, tới tiêu diệt một lần. . ."

Thiểm điện xẹt qua ngoài cửa sổ, mưa càng lớn, Ninh Nghị lật qua lại gà nướng, vẩy vài thứ đi lên.

"Khi sáu tuổi phụ thân bị người Hồ giết, ta theo học nghệ, hành tẩu giang hồ, lúc mười ba tuổi trở lại Lữ Lương, mẫu thân cũng đã chết, ta phải đi trên núi, theo hàng năm tác chiến. . . Hiệp khách muốn vì nước vì dân ta không nghĩ tới, đại gia trôi qua. . . Không giống người. . ."

Nàng hơi hơi đón đến: "Về sau. . . Mấy năm trước, Tống Hiến mang binh tiến Lữ Lương Sơn, ngay từ đầu nói muốn chiêu an, nói rất khá. Tụ tập phụ cận mấy cái thôn làng người, vây quanh, thì tất cả đều giết. . . Liêu Quốc nói Lữ Lương trộm là Võ Triều cảnh nội, để Võ Triều xử lý, Tống Hiến liền cảm những người này đầu làm chiến tích, cho phía trên! Nịnh nọt Liêu Quốc! Lão Nhân Tiểu Hải một tên cũng không để lại, sau đó nói bọn họ đều là giết người không chớp mắt giặc cướp. . . Hắn bởi vậy thắng quan, trên núi có ít người Thân Tộc chết ở bên trong, ta biết người trong thôn cũng đều chết, có ít người. . . Ra tới tìm hãn báo thù, lại bị giết rồi, máu đều chảy vô ích, còn có chút người muốn xuất tới. Ta không cho phép, cũng chỉ có thể chính mình tới. . ."

"Nguyên có ta nhất định phải giết hãn, Nguyên Tịch thời điểm, nhất kích chưa trúng, ta nguyên bản còn có chút nắm chắc. Vài ngày trước ta lại đi thiết kế giết hãn, ngược lại bị hãn thiết kế, lúc ấy ta nghĩ, tiếp tục như vậy, ta khả năng không thể giết rồi hãn. . . Một người, lực lượng cuối cùng có hạn. . ."

"Người muốn học công phu, ta theo học nhiều như vậy năm, sau đó hàng năm chiến trận chém giết, không biết giết bao nhiêu người, có mấy lần là từ trong đồng người chết leo ra, không biết mình là đã chết hay là còn sống. Hiện tại muốn giết Tống Hiến, vẫn là tổn thương thành tình trạng như thế này. Người đọc sách có bản lĩnh, có thể Vạn Nhân Địch, so cái gì cũng tốt. Tội gì làm cái này cái gì Huyết Thủ Nhân Đồ. . ." Nàng nói, mím môi cười rộ lên.

Ninh Nghị ở bên kia ngẫm lại, vẫn lắc đầu cười: "Vẫn kiên trì lòng hiếu kỳ của ta. . . Việc này lại nói, gà tốt."

Hắn nói đem cái kia gà nướng lấy xuống, dùng đao mổ mở, nhất thời càng thêm mùi thơm nồng nặc tràn ngập cả phòng, lại phối hợp tương tài liệu đưa tới.

"Thế nào "

"Vị đạo rất tốt. . ."

"Chuẩn bị đẩy ra sản phẩm mới, thủ pháp của ta còn tính là nghiệp dư, những thứ này phối liệu phối hợp tốt."

"Trong nhà người không phải bán bày sao "

"Bằng hữu. . . Như có một ngày người có thể tại Lữ Lương Sơn ăn vào mùi vị kia gà nướng, ta liền đưa người vài thứ. . ."

"A, cái gì "

"Bằng môn tà đạo nha. . . Cái gì hô phong hoán vũ a, Tắt Đạp Thành Bình a, loại hình loại hình. . ."

"Vậy liền một lời đã định "

"Ừm."

Trong phòng tùy ý đối thoại âm thanh bị chìm ngập tại cái này oanh minh Lôi Vũ bên trong. Giang Ninh thành một chỗ khác một nhà tửu lâu thượng, Lý Tàn lúc này cũng đang nhìn mưa bên ngoài màn, cùng bên người Trầm Mặc nói chuyện.

". . . Yến Trinh những ngày này đã tại bắt đầu chuẩn bị chuẩn bị, đại khái trong vòng nửa tháng, liền muốn rời khỏi Giang Ninh khởi hành qua làm cho

châu."

"Không phải nói tháng bảy địa phương mới lên đường sao "

"Có một đoạn đường phải đi, đại khái là sớm đi qua, sớm đi tốt, miễn cho trên đường xảy ra ngoài ý muốn trì hoãn. . . Mặt khác đến Nhạc Bình về sau, chỉ sợ cũng đến sớm chuẩn bị một phen, cũng tốt bình ổn tiếp nhận chức vụ."

"Cũng tốt." Lý Tần cười cười, gật gật đầu.

Trầm Mặc hít sâu một hơi: "Đoạn thời gian trước, nghe nói người cùng Yến Trinh có một ít khác nhau, bởi vậy tới hỏi một chút, dù sao trước kia đều là là bằng hữu, cũng không có việc lớn gì, không hi vọng các người đều muốn sự tình để ở trong lòng."

Lý Tần ngẫm lại: "Việc này cũng tịnh không phải là cái gì khác nhau chơi hội, Tử Sơn hảo ý, ta toàn minh bạch. Chỉ là đây cũng không phải là là ta sinh hân chi khí, mà chính là bản thân hắn có chút tâm sự chưa giải."

Trầm Mặc cau mày ngẫm lại: "Thì ra là thế. . . Đúng, Đức Tân cho rằng Yến Trinh người này như thế nào "

"Phía sau nói lời này, không tốt lắm"

"Ha-Ha, không sao, hắn xuất hành sắp đến, sau đó sợ là rất nhiều năm đều không gặp được, hắn như cùng người bên ngoài có khúc mắc, ta ngược lại không đến nỗi lo lắng, nhưng Đức Tân làm người, ta luôn luôn tin được, người biết người ánh mắt cũng luôn luôn cực chính xác, bởi vậy xác thực muốn biết một hai. Việc này bất quá làm nói chuyện phiếm nói một chút, tuyệt không truyền chur ba người chỉ mà thôi."

Lý Tần ngẫm lại, lắc đầu: "Cũng không phải là cái đại sự gì, Yến Trinh người này, người ta đều là quen biết nhiều năm, hắn có học thức có năng lực có ánh mắt, nếu bản về đến, người ta so sánh cùng nhau, đều có không bằng. Chỉ là nhiều năm như vậy đến, người có thể từng gặp hắn thật tại sự tình gì bên trên bị thua thiệt sao "

"Ách, ăn thiệt thòi sự tình. . . Kỳ thực cũng có số cái cọc, bất quá Yến Trinh cũng là rộng rãi người, cũng không đem để ở trong lòng. . ."

"Nếu ta nói. . . Hắn chưa bao giờ thua thiệt chứ "

"Ừ"

"Tử Sơn huynh, Cố Hồng người này. . . Ngao khí. Đương nhiên hắn cũng có có sẵn cái này ngao khí lý do cùng tài hoa, những năm gần đây, hắn đối với yêu cầu của mình cực cao, lâu dài cũng thật làm cho người cảm thấy sợ hãi thần phục, Quân Tử chi Phong. Chỉ là có chút thời điểm, cái nhìn của hắn, có chút quá cực đoan, quá phận truy cầu nó mục đích , bất quá, cái này cũng khó nói tốt và không tốt."

Trầm Mặc cười gật gật đầu: "Đức Tân quả thật biết người cực chính xác, Yến Trinh thật là có dạng này khuynh hướng. Vài ngày trước còn có nói với ta, làm người làm trực diện bản tâm, kỳ thực ta là cảm thấy có lý, hắn cũng từng nói qua, ngày sau làm một Phụng Hoàng lệnh, hắn cần, là giải quyết trước mắt vấn đề, những sự tình này thượng, làm mặt lạnh vô tư, chỉ cầu mục đích. Đối với nội tâm từ thiện kỳ thực bị rất nhiều Quy Điều trói buộc hiện lại, hắn là tình nguyện làm một không cầu biểu tượng thiện ác chỉ cầu làm việc thỏa đáng chỉ năng lực, hắn ý tưởng này, kỳ thực khiến người khâm phục. . ."

Lý Tần nhìn lấy hắn đón đến, sau đó cười nói: "Thật là như thế, bây giờ thiên hạ này, Hủ Nho chiếm đa số, làm việc người lại ít, Yến Trinh nếu có lý do này niệm, thực vì bách tính chi phúc. . ."

Đối với Cố Yến Trinh, hắn kỳ thực nhiều ít vẫn là có chút bội phục, có nhiều thứ mơ hồ phát giác được, chính mình nơi này có qua ngăn chặn cũng chính là, nếu đem có lẽ có sự tình lấy ra làm chỉ trích, vậy liền thật sự là qua. Trầm Mặc hôm nay kỳ thực cũng không phải là vì thảo luận mà đến, chỉ là làm người hoà giải, bất quá hắn không hiểu, lần này sự tình, đích thật là Cố Yến Trinh bên kia có khúc mắc. Cái này khúc mắc có lẽ cũng không phải là vì mình giấu diếm, mà là bởi vì câu kia "Ta biết rõ người làm người". Ngày đó Cố Yến Trinh tuy nhiên hùng hổ dọa người, nhưng mình có lẽ hoàn toàn chính xác không nên nói câu nói này.

Bên ngoài Vương mà bên trong Thánh, đến cùng là cái này "Vương" nặng lại còn là "Thánh" trọng yếu, hai loại hình thức phương pháp nhiều năm qua đều có tranh luận, đương nhiên, Trung Dung Chi Đạo, vốn cũng không lấy cực đoan, vạn sự vạn vật bình phán kỳ thực đều tương đương phức tạp. Những năm gần đây, Năng Lại hoàn toàn chính xác so Hủ Nho phải hữu dụng được nhiều, tương lai Cố Yến Trinh như chứng minh chính mình xác thực vì Năng Lại, chính mình cũng nên đến nhà vì lời này xin lỗi mới là. . . Hy vọng là dạng này.

Sau đó đề tài tự nhiên chính là theo Trầm Mặc mà đi. Hai người tại trên lầu nói chuyện với nhau cùng thời khắc đó, ở vào mấy con phố đạo ngoại Trúc Ký Tổng Điểm bên trong, Cố Yến Trinh chính đem một tên tới vị trí trước, an tĩnh thường thức các loại thức ăn. Bên cạnh người hầu thân hình cao lớn, trên mặt một đạo mặt sẹo dữ tợn, chính là tâm phúc của hắn tùy tùng, bị gọi là Lão Lục, trên thực tế cũng coi là hộ vệ của hắn. Gần ba tháng qua, đây là lần đầu chủ động tới gần cùng Niếp Văn Trúc có liên quan địa phương, dĩ nhiên không phải vì dẫn người phá tiệm. Lúc này hắn chỉ là an tĩnh chờ đợi đối phương xuất hiện.

Bởi vì bên ngoài trời mưa, trong tiệm sinh ý cũng không hề tốt đẹp gì, trong mưa to ánh sáng cũng không tính sáng ngời, sau đó liền đốt lên ngọn đèn, điểm điểm đèn đuốc tại trong tiệm chật chội.

Niếp Văn Trúc lúc này kỳ thực tại trong tiệm, bất quá làm là nữ tính, nàng không cần thiết với những chuyện này coi trọng quang minh lỗi lạc rộng rãi. Cái niên đại này, kỳ thực cũng không tồn tại nhiều ít nam tính cùng nữ tính quang minh lỗi lạc đương nhiên tại đối đãi Ninh Nghị sự tình thượng, nàng nhiều ít dùng song trọng tiêu chuẩn. Nhớ tới lần trước bị đối phương cường kéo sự tình, nàng không nguyện ý lại đi ra, hắn kéo chính mình tay, là không nên,

chính mình trở tay đánh hắn, cũng là không nên, sau đó thì an tĩnh như vậy chờ đợi lấy thời gian trôi qua. Nhưng mà mãi cho đến tiếp cận chạng vạng tối thời điểm, phía trước đồ ăn toàn nhưng đã lạnh, Cố Yến Trinh vẫn là vững vàng ngồi ở đằng kia, nàng cũng không có cách, rốt cục vẫn là đi ra ngoài, cách tại cái bàn bên kia, thì lễ: "Cố công tử."

Cố Yến Trinh ngẩng đầu nhìn nàng, nở nụ cười, hắn luôn luôn ôn tồn lễ độ, lúc này nụ cười cũng xác thực rất có thể cho người hảo cảm, nhẹ nhõm mà rộng rãi.

"Đại khái còn có mấy ngày, ta liền muốn đi, qua hướng làm cho châu Nhạc Bình tiền nhiệm, sau đó cảm thấy, muốn tới cùng người nói lời tạm biệt."

Niếp Vân Trúc ngậm lại: "Vân Trúc không khác vật có thể tặng, chỉ nguyện công tử thuận buồm xuôi gió, số làm quan."

"Người cái này nói chuyện, để cho ta nhớ tới ba năm trước đây. . ." Hắn cúi đầu xuống, thoải mái mà cười cười, sau đó đứng lên, nhìn qua đối phương hít sâu một hơi: "Nếu ta. . . Nếu ta lại thực tình nói một lần, ta nguyện cưới Vân Trúc người về nhà chồng, để Vân Trúc người theo ta cùng nhau tiến đến Nhạc Bình, người có thể nguyện lại cẩn thận suy nghĩ một chút, hoặc là gạt đầu sao "

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

73. Chương 73: Màn mưa

Ngày mùa hè tiếng mưa rơi ào ào hạ, xe ngựa ngẫu nhiên chạy vội mà qua, tóe lên tứ tán bọt nước, người đi đường vội vàng. Xa xa trông đi qua lúc, giao lộ cửa tiệm kia bên trong bố trí mấy cái chén đèn dầu, tuy nhiên ánh sáng cũng sẽ không lộ ra vô cùng rộng thoáng, nhưng bởi vì lúc trước tồn tâm tư, lúc này ở mờ tối trời mưa bên trong trông thấy, lại rất có ám áp ý cảnh, làm cho người nhìn liền nhìn không được dâng lên đi vào ngôi một chút suy nghĩ.

Màn mưa như là rèm đồng dạng ngăn cách vùng thế giới kia, một nam một nữ tại trong tiệm nói lời này, nhà trai sau lưng còn có theo một tên người hầu. Đối thoại bị tiếng mưa rơi che đậy, truyền không đến, chỉ là tại một đoạn thời khắc, có thể trông thấy khí chất kia thanh nhã nữ tử lúc đầu, có chút xin lỗi hành lễ, trận này đối thoại chưa từng bởi vậy liền kết thúc, nhưng luôn có lúc kết thúc, qua hồi lâu, bọn họ mới đưa nói cho hết lời, mặc một thân Mặc Thanh trường bào công tử tao nhã hữu lễ gạt đầu cùng nữ tử nói bậc, chống lên cây dù, mang theo cái kia trên mặt có vết đao chém tùy tùng đi vào trong mưa.

Thăng đến cửa hàng kia quang mang biến mất ở hậu phương trong tầm mắt, hắn không tiếp tục quay đầu nhìn, bốn phía giọt mưa âm vang, chuyển qua góc phố, hắn địa phương mới mở miệng nói ra: "Qua Hải Khánh Phường."

Chạng vạng tối mưa to không có chút nào ngừng dấu hiệu. Hải Khánh Phường rồi cái này một bên không xa, trước kia phụ cận từng là cái cầu tàu, thương thuyền bỏ neo, hàng hóa tới lui náo nhiệt. Về sau xây cái mới cầu tàu, bên này thời gian dần trôi qua lại cho phế, bây giờ trong phường dơ dáy bẩn thỉu, tốt xấu lẫn lộn, xem như Giang Ninh nội thành phức tạp nhất một chỗ khu vực, một hai ngày liền sẽ có một lần ẩu đả chém người sự kiện phát sinh, bình thường người ta đều là biết khuyên bảo hải tử ngày thường chớ có tiếp cận nơi này.

Tuy nhiên loạn, nhưng cái này trong phường náo nhiệt vẫn là man náo nhiệt, các loại hạ tầng Lái Buôn, khách giang hồ, bao quát không có tiền Hồ Thương, chán nản không có tiền học sinh, tiếp tán sống gái mại dâm cùng bang phái nhân sĩ chọn nơi này làm nơi ở điểm. Cố Yến Trinh cùng Lão Lục đến lúc đó, bởi vì địa thế chỗ trũng, trong phường đường đi sớm tại dạng này mưa to giữa biến thành đầm nước, hai bên các loại cửa hàng từ quán là đèn đuốc sáng trưng. Bọn họ hướng bên trong đi một đoạn, đang nhìn đến lớn nhất một nhà từ lâu trước thu hồi cây dù, đi vào.

Ngon đèn cùng bó đuốc trong ánh sáng, đủ loại người tụ tập tại khách sạn này đại sảnh, xem ra âm ngoan giang hồ nhân sĩ, trong tay để đó binh khí, vừa ăn cơm uống rượu một bên cao đàm khoát luận, lưu manh ăn mặc người ở một bên cùng đồng bạn mặt mày hớn hờ, ngẫu nhiên đùa nghịch một chút từ bên cạnh đi qua đang ở tìm kiếm kim chủ nữ tử, chán nản văn sĩ phù phù vui đùa ăn cơm, có nhân thần sắc Trương Hoàng, một bên ăn một bên cảnh giác mà tổ chức thần kinh mà tả tiêu hữu khán, có người uống say phun ra, hải tử ở bên trong đùa giỡn.

Lấy Cố Yến Trinh dạng này thần thái khí chất, cùng từ lâu này rõ ràng có chút không hợp nhau, mới vừa tiến đến liền hấp dẫn một số người ánh mắt, bất quá Lão Lục ánh mắt âm trầm, liền đối lấy vết đao trên mặt là bỏ đi những người này tiếp tục quan sát hứng thú. Lạc đàn dê béo tốt giết, có dạng này người theo, làm theo hơn phân nửa biểu thị đối phương có chỗ dựa vào, bọn họ đi đến trong từ điểm bên cạnh một cái bàn, tồn chút Bạc vụn để nguyên bản ngồi ở đằng kia chán nản văn sĩ xéo đi, sau đó mới khiến cho tiểu nhị thu thập, đưa lên mới rượu và thức ăn.

Ồn ào hoàn cảnh, vẫn như cũ là tại lặng yên chờ đợi, rượu và thức ăn lên về sau, Cố Yến Trinh nói: "Lục thúc, ngồi đi, cần phải còn muốn một hồi. . ." Cái kia Lão Lục theo lời ngồi xuống, lại không có động thủ ăn cái gì, trôi qua một lát, Cố Yến Trinh nói: "Lục thúc, người có lời nói "

"Chẳng qua là cảm thấy, công tử tiền nhiệm sắp đến, một chút việc nhỏ, chỉ sợ phức tạp."

"Lần trước người lại là ủng hộ."

"Chỉ vì lần trước chính là cùng công tử tiền đồ có liên quan đại sự. . ."

"Tại ta Cố Yến Trinh tới nói, kỳ thực đều là là chuyện nhỏ." Cố Yến Trinh cười cười, nhìn sang cái kia Lão Lục, "Khác nhau chỉ ở, làm hay không làm, lần trước sự tình, chưa chắc lớn, bất quá đi một chương ngại, lần này sự tình, cũng chưa thấy đến nhỏ, ta về Giang Ninh, hơn phân nửa vì chuyện này mà đến, mặc dù không hoàn mỹ, dù sao cũng phải có kết quả."

Hắn đón đến: "Lão Lục, người nói ta những hảo hữu đó bên trong, nhưng có mấy cái người đến qua cái này Hải Khánh Phường "

". . . Sợ là không nhiều."

"Đều là Hủ Nho Thư Sinh, làm cho người buồn cười. Chỉ cho là viết mấy cái bài thơ liền phong nhã vô cùng, cùng mấy cái tên nữ tử trên thuyền đùa giỡn, nói ngoa tâm tình chút quốc gia đại sự liền cho rằng làm cho trong nước Thanh Bình, đều là ếch ngồi đáy giếng không thấy Thái Sơn. Ba năm trước đây qua hướng Đông Kinh, trên đường gặp giặc cướp, từng cái trước một khác còn có cao đàm khoát luận tề thế cứu dân, sau đó bối rối không thôi, ngược lại có mấy cái tại giặc cướp trước mặt còn có thể bảo trì trấn định, người ta một đao chặt xuống, trông thấy cái kia vết thương liền oa oa khóc lớn, quý xuống đất cầu xin tha thứ."

Hắn nâng lên một cái tay đến cùng hai mắt cân bằng độ cao: "Những thứ này thuần túy văn nhân, chỉ cho là thế gian chân thực ở chỗ này." Sau đó ấn xuống thẳng đến mặt bàn, "Lại không biết cái gọi là chân thực, kì thực ở đây. So ra mà nói, những người kia tại Văn Mặc Lâu đầu đùa cợt đối phương vài câu liền cho rằng chiếm tiện nghi lớn, có ý nghĩa gì vài ngày trước biết người kia người ở rề thân phận, Trầm Tử Sơn chỉ cho là đem đối phương vạch trần, phe mình nhìn chút nào nhiệt liền cho rằng chiếm tiện nghi lớn, thực tế có ý nghĩa gì thật giống như ta năm nay trông trọt, mất mùa, trông thấy người khác cũng xảy ra ngoài ý muốn, mất mùa, ta liền cao hứng, việc này. . . Lại có ý nghĩa gì, ta há vẫn là đối bụng "

"Ta từ nhỏ làm việc, tất xác định có chuyện gì là ta muốn, chuyện gì là không quan trọng, chỉ cần ta muốn làm sự tình, nhất định liệu lĩnh thu hoạch thành quả, liền không thể hoàn mỹ, cũng không buông tay, có thể có tám thành liền tám thành, có thể có bảy thành liền bảy thành. Tương lai ta nếu vì quan viên, cũng Vì vậy, khi, vì cái này dân chúng thương sinh làm việc, như không hoàn mỹ, chẳng lẽ thì không đi làm "

Hắn gõ gõ cái bàn: "Hôm nay thiên hạ cục thế hỗn loạn phức tạp, Vô Triều cơ nghiệp, hệ như nguy trứng, đều là văn nhân nói chút thái bình đạo lý, có tác dụng gì. Như cái kia Đông Kinh đầu đường kể chuyện, nói người nào người nào người nào như thế nào làm nhục Liêu Quốc ương ngành sứ giả, người nghe chắc chắn tỏ ý vui mừng, nhưng nếu thật gặp người Liêu, còn không phải đi đường vòng, bây giờ ta hướng còn không phải bị người Liêu khi nhục chúng ta làm việc, làm trực diện bản tâm, biết mình muốn vật gì. . ."

"Kỳ thực, cũng là ta niên kỷ còn nhẹ, tu dưỡng không đủ, lần này trở về, dự đoán có quá nhiều ý nghĩ ham muốn. Ta sớm biết Vô Tình, chỉ là lại chưa muốn cái kia Văn Trúc cũng là như thế tục vật, lệnh ta thất vọng. Như tiếp qua mấy năm, ta làm không bị như thế tâm tình ngồi, nhưng lần này như trực tiếp buông tay rồi đi, ngày khác nhớ tới, tất thành ta tâm chướng, lệnh ta suy nghĩ không được thông suốt." Hắn hơi hơi nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên hôm đó tại đầu đường bị phiến một bạt tai sau yên lặng cùng hoảng hốt, đồng đảo Người đứng xem trong lòng chế nhạo.

"Một cái vì đầu gao khom lưng, ở rề thương nhân nhà, trái lại viết hai bài Thi Từ liền cho là mình thành thiên hạ nổi danh văn sĩ, đại khái còn có cho là mình phá lệ đặc lập độc hành, không giống bình thường. Một cái làm một ít tiểu sinh ý, liền cho là mình cỡ nào phong sương cao khiết, quên đã từng thân phận. Đều là con kiến hôi tục nhân, Lục thúc, đương kim thế đạo, thế này sao lại là cái đại sự gì bất quá một chút việc nhỏ, tiện tay liền làm, tương lai qua Nhạc Bình, lại đi Bắc Địa, việc này. . . Lại tính được cái gì "

Lời nói này xong, hắn đem ánh mắt nhìn về phía ngoài tiệm, hai bóng người, đã tại màn mưa giữa hướng bên này tới. . .

*

Hải Khánh Phường, tiếp khách từ lâu.

Tiếng người huyền não, thê vàng đèn đuốc giữa, Lão Lục từ chỗ ngồi đứng lên, đứng ở Cố Yến Trinh bên cạnh thân, Cố Yến Trinh ánh mắt cũng hơi hơi lắc một chút, sau đó khôi phục hồ hững trấn định. Cửa bên kia, hai đạo hắt lên áo toại thân ảnh từ cái này bên trong tiến đến, ngẩng nhìn bốn phía, một số người cùng hai người ánh mắt chạm nhau, tiếng nói đều giảm ít một chút. Thời gian dài lẫn lộn người ở chỗ này nói chung đều biết hai vị này. Tiểu nhị nghênh đón lúc, so người cầm đầu kia thấp hai cái đầu, thoạt nhìn như là đứa bé.

Hai người đáng người đều là khôi ngô cao lớn, mặc cũng không phải là quân nhân Đoàn Đà trang phục, thoạt nhìn như là ngư dân. Nhưng người cầm đầu kia thân cao hai mét có thừa, toàn thân trên dưới cũng là cân xứng rắn chắc, ánh mắt thoảng trầm ổn, một người khác làm theo xem ra mặt mũi tràn đầy dữ tợn, hẳn so cái kia cầm đầu hơi thấp, nhưng xem ra như là to như cột điện, làn da ngăm đen, con mắt lộ ra tiểu chút, tràn ngập lệ khí. Cái này đợi người trong giang hồ trên chỉ sợ là người bên ngoài không muốn nhất gây một loại, liền ngay cả đi theo Cố Yến Trinh Lão Lục cùng bọn hắn so sánh, cũng lộ ra yếu đuối.

Ánh mắt hướng trong từ lâu nhìn qua một vòng, người cầm đầu đại thủ đẩy ra điểm tiểu nhị kia, hướng Cố Yến Trinh cùng Lão Lục bên này tới, người bên ngoài trên cơ bản đều không thể nào xem bọn hắn, chỉ có mấy tên thoạt nhìn là ngoại lai quân nhân tại cửa tiệm chỗ cao đàm khoát luận, lúc này quay đầu dò xét hai người, cái kia giống như cột điện hẳn từ liền đứng lại, trừng trừng mắt trông đi qua, những thứ này khách giang hồ quân nhân cũng không yếu thế, song phương nhìn nhau một lát, lại cuối cùng vẫn là những người giang hồ này thu hồi ánh mắt.

Cái kia Thiết Tháp đuổi theo người phía trước, sau đó ngược lại lại muốn là tại trong từ lâu phát hiện cái gì, nhưng tay đụng chút cái kia cao hơn hắn một cái đầu đại hán, chỉ chỉ một bên, nói mấy câu, đại hán gật gật đầu, Thiết Tháp hướng một bên đi qua, đại hán này làm theo hướng Cố Yến Trinh bên này,

lộ ra một cái xem ra phóng khoáng nụ cười, một bàn tay đập vào Cổ Yến Trinh trên bờ vai.

"Cố công tử, thật sự là đã lâu không gặp."

Lời của hắn trầm ổn, thanh âm cũng không lớn, không đến mức để người bên cạnh nghe được. Cổ Yến Trinh cũng là bị lần này đập đến thân thể lắc lắc, cắn răng ổn định, lạnh nhạt nói: "Có việc mời người xử lý."

"Lại là cái gì hoạt "

"Cùng lần trước không sai biệt lắm."

"Ra thích khách, mấy ngày gần đây nhất, phong thanh gấp."

"Ngày mai cơ hội triệt tiêu."

"Ha-Ha, cho nên nói, người là công tử ca. . ."

Đại hán ngồi ở đằng kia, Cổ Yến Trinh cùng hắn hình thể xem ra hoàn toàn kém xa, lúc này cười cười, ánh mắt đánh giá chung quanh. Cổ Yến Trinh lúc này cũng đang nhìn bên kia, chỉ gặp từ lâu một bên, một người đẩy ra ghế co cẳng liền chạy, cái kia Thiết Tháp mấy bước đi qua, cầm lấy một cái băng đem người kia đánh té xuống đất.

"Chạy" cái thứ hai oanh đi xuống, cái kia cái băng liền đã nát, "Lão Hoàng! Nợ tiền không trả cũng không tốt!"

"Bị chê cười, huynh đệ của ta thu bút số." Đại hán cầm chén rượu lên, uống một ngụm.

"Huynh đệ các người lúc nào cũng cho vay nặng lãi "

"Đây là người nên hỏi sự tình sao" Cổ Yến Trinh vốn là cười hỏi một câu kia, bị đại hán nhất nhãn nhìn sang, nhất thời có chút quần bách, đại hán lại vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Công tử ca, muốn giảng bản phận, không nên hỏi, khác loạn hỏi. . . Tiền không có bao nhiêu, ta cũng không trả vay, chỉ là hắn đã không có ý định đưa ta, nguyện thì không nên cùng ta mượn."

Lúc này Lão Lục nhẹ nhàng điểm điểm Cổ Yến Trinh bả vai, Cổ Yến Trinh hướng từ lâu một bên trông đi qua, bên ngoài đang có hai tên Nha Dịch đi qua, cũng chú ý tới trong từ lâu hỗn loạn.

"Ta qua trên lầu." Hắn nói như thế, đợi đợi đến đại hán gật đầu, mới vừa cùng Lão Lục hướng thang lầu bên kia đi qua, đến trên bậc thang địa phương, mới dừng lại quay đầu nhìn.

Từ lâu bên trong đám đá quát mắng thanh âm không ngừng, bị đánh đến người kia cũng là không ngừng cầu xin tha thứ muốn chạy trốn. Loại sự tình này tại Hải Khánh Phường nguyên cũng là nhìn lắm thành quen, hai tên Nha Dịch tại cửa ra vào nhìn một hồi, đại khái là không muốn quản, nhưng sau đó nhìn bị đánh người kia đã nhả đầy đất máu tươi, cầm đầu Nha Dịch mới đi qua: "Dừng tay! Dương Hoàng, người muốn đánh chết người a!"

Hai tên Nha Dịch so với cái kia Thiết Tháp cũng phải thấp cái trước đầu, có lẽ cộng lại có thể chống đỡ hắn một cái, nhưng dù sao cũng là kiểm chế, bên này cũng phải cho chút mặt mũi. Mặt đất bị đánh đến hấp hối người kia phần khởi khí lực chạy đến Nha Dịch sau lưng, trong miệng thổ huyết: "Dương nhị gia, Nhị gia, ta nhất định sẽ trả, ta nhất định sẽ trả lại, ta đã sát bờ sông giúp, ta đường chủ là Đàm gia, người nhìn hắn mặt mũi, chậm ta hai ngày, ta nhất định còn. . ."

"Đàm gia huynh đệ chúng ta tuy không có cái gì đồ bỏ bang phái, nhưng liền xem như bang chủ của các người thấy chúng ta cũng phải cho chúng ta mặt mũi, người cầm tên của hắn đi ra. . . Đủ sao!"

Hắn nói, nắm lên một cái băng lại đập tới, sau đó còn muốn truy đánh, thoáng tuổi trẻ Nha Dịch đột nhiên hoành ra một bước ngăn lại hắn, trên tay Phác Dao nhỏ một cái: "Người dừng tay!" Dao kia rút đến một nửa liền bị bên cạnh lớn tuổi Nha Dịch đè lại, tên là Dương Hoàng Thiết Tháp trắng hán nhìn cái này hán động tác này, cũng dừng lại: "Trịnh Ban Đầu, người thủ hạ này tiểu đệ, mới nhập hành a "

Cái kia hơi lớn tuổi Nha Dịch nhìn lấy hắn: "Người tiếp tục đánh xuống, hắn liền chết!"

"Ngâm nga." Đem người đã thương đánh cho tàn phế đều không có gì, nếu là trực tiếp người chết, cuối cùng với ai cũng bàn giao không, Dương Hoàng cười lạnh hừ một tiếng, sau đó tay giờ lên, "Tốt, ta Dương Hoàng Thị tuân theo pháp luật người, hôm nay cho Trịnh Ban Đầu mặt mũi người, liền coi như hắn thiếu nợ ta tiền, là ta có lý trước đây, hiện tại cũng không truy cứu, chỉ là người sau này nhưng phải quản tốt người cái này mới tới tiểu huynh đệ. Tùy tiện rút dao. . . Hừ chết người làm sao bây giờ! "

Hắn duỗi ra ngón tay hướng trẻ tuổi Nha Dịch cái trán im lặng điểm điểm. Hậu phương trọng thương người kia chỉ nói: "Ta nhất định còn, ta thì còn có. . ." Dương Hoàng ngồi xổm xuống nhìn qua hắn: "Không dùng xong, làm thương thể của người Được Phí đi! Chỉ là lúc sau nhớ kỹ cho ta, trên đời này có hai loại người, một loại là lưu manh, một loại là dân hiền mạng. Người là lưu manh, nếu muốn hư tiền, làm qua hư đám kia cùng người đồng dạng là lưu manh người tiền, không nên hư ta đám huynh đệ!"

Nói cho hết lời, quay người hướng cầm đầu đại hán kia phương hướng đi qua.

Tuổi trẻ Nha Dịch cũng đã đỏ lên mặt, sau đó bị lớn tuổi kéo ra ngoài, màn mưa phía dưới, lời kéo mấy bước mới quay người rời đi: "Ban Đầu, đó là cái

gi người "

Cái kia Ban Đầu âm trầm mặt: "Dương Dực, Dương Hoành hai huynh đệ, không có việc gì chờ đi chộc bọn họ!"

"Có thể nào để người kiểu này lớn lối như thế "

"Hai người này. . . Là chân chính dân liễu mạng. . ." Cái kia Ban Đầu hít sâu một hơi, "Bất quá bọn hắn xưa nay không gây đại sự, coi như có chừng mực, Hải Khánh Phường bên này mấy cái bang phái cũng không dám chộc bọn hắn, trước kia cái kia Dương Dực từng một người giết vào Thiết Sa giúp, kéo lấy một cái đường chủ ruột trên đường chạy ba vòng, toàn thân giết đến đầm máu, chân chính ngoan nhân. . ."

". . . Trên tay có án mạng "

"Ai cũng biết bọn họ nhất định có án mạng, nhưng bang phái ở giữa tranh đấu, một khoản sổ sách lung tung, không tốt quản, còn lại, làm theo không có cái gì chứng cứ. Bọn họ sẽ không học người khác tiểu đả tiểu nháo, lần này cái kia nợ tiền ma bài bạc cũng là đáng chết, trước kia đánh bạc, trông nom việc nhà giữa nữ nhi đều thua, lần này vay tiền tiếp vào huynh đệ bọn họ trên đầu, đáng đời có này báo. Sớm mấy năm Lôi Ban Đầu tại thời điểm, từng nghĩ tới muốn trị bọn họ, bắt Dương Dực, chạy Dương Hoành, cái này Dương Dực tại trong lao một mực ráng chịu đi, làm sao đều không nhận tội, Dương Hoành ở bên ngoài phát ngôn bừa bãi, như ca ca hắn xảy ra chuyện, tất sát Lôi Ban Đầu vợ con, sau cùng. . . Vẫn là cho hắn thả, bất quá bọn hắn cũng biết làm người, sau đó tặng quà qua Lôi Ban Đầu trong nhà nói lời cảm tạ. Lại về sau, không ai nguyện ý tùy tiện chộc bọn hắn. . ."

Lớn tuổi Nha Dịch nói xong những thứ này, tuổi trẻ trong lúc nhất thời cũng có chút kinh ngạc, này lớn tuổi Nha Dịch lắc đầu nói: "Tóm lại, nếu thật muốn làm, liền một lần làm thịt chúng nó, như không có cơ hội này, thì tận lực bớt can thiệp vào, nếu không hậu hoạn vô tận. Huynh đệ bọn họ tại rất nhiều chuyện trên cũng coi như có chừng mực, đây mới thật sự là ngoan nhân, trong Hải Khánh Phường, còn nhiều lưu manh. . . Quân quân những thứ này, không ra quá đáng chú ý đại sự, cũng chính là. . ."

Thiểm điện về qua bầu trời, hai tên Nha Dịch đi hướng về phía trước. Bị ném ở hậu phương từ lâu bên trong, cái kia anh em nhà họ Dương một đường đi lên lầu hai, tại trong rạp cùng Cố Yến Trinh nói đến giao dịch tới.

Cổ Thành Giang Ninh, màn mưa kéo dài. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

74. Chương 74: Thư sinh yếu đuối

Tháng năm sắp hết thời điểm, khí trời càng thêm nóng. Lên cao không ngừng nhiệt độ cùng ngày đem tòa thành trì này từng bước một đẩy hướng tiết trời đầu hạ. Như tại những năm qua, sớm một tháng Tô Đàm Nhi đại khái liền phải dọn đi trên lầu, ban ngày tuy nóng, ban đêm như mở cửa sổ, cuối cùng vẫn là lâu hai mắt mê được nhiều. Bất quá năm nay nàng cũng không có phân phó chuyển gian phòng, mà Ninh Nghị bên này xem như theo nàng động, nàng không nói, Ninh Nghị không quan trọng, tự nhiên cũng sẽ không có gia đình qua đến giúp đỡ, Trương Gia cổ đòi đi lên.

Chạng vạng tới thời điểm, trong phòng khách ăn cơm có đôi khi cũng sẽ dọn đi trong viện Tiểu Lương đình ăn, năm người dù sao chỉ là tính toán cái tiểu gia tử, quen thuộc, bầu không khí tốt, cũng không cần coi trọng quá nhiều quy củ. Ninh Nghị bản thân hiền hoà, Tô Đàm Nhi tại rất nhiều phương diện sợ rằng sẽ so với hắn càng trọng thị những lễ nghi phức tạp đó, bất quá trong nhà, nàng cũng là ưa thích như vậy cảm giác. Ba tên nha hoàn tự thích ứng Ninh Nghị tác phong về sau, thỉnh thoảng sẽ nói cô gia hôm nay tại Học Đường giảng cổ sự không dễ nghe, những thứ này cổ sự, hơn phân nửa cũng là từ nhỏ thiên trong miệng thuật lại đi ra.

Trời nóng nực, sau khi ăn xong liền sẽ không lưu trong phòng, nói chung xảy ra đi tản bộ. Tô Phủ khá lớn, cũng có chính mình Tiểu Viên lâm, đa số thời điểm vẫn là tại nơi này dạo chơi hóng mát. Tô Đàm Nhi liền cùng còn lại Các Phòng các nữ nhân trò chuyện, tâm sự, nàng dĩ vãng là tương đối nghiêm túc người, mỗi ngày mang theo nha hoàn ra ra vào vào, còn lại mấy cái phòng nam tử đa số cũng không thể cùng nàng nói chuyện phiếm cái gì, những nữ nhân kia liền càng thêm không tốt thân cận nàng, lúc này đại khái là có phụ người thân phận, ngẫu nhiên chút đề tài, người bên ngoài liền nói từ sau khi kết hôn, Tô Đàm Nhi thay đổi nhu hòa hơn, bởi vậy nhiều ít liền có chút bội phục Ninh Nghị.

Bây giờ tại Tô Phủ, không có mấy người thật gốc bên trong bếp cho Ninh Nghị sắc mặt. Tài danh hắn có, Lão Thái Công cũng coi trọng, có quan hệ thì hoa hậu trên hắn vừa đi Văn Mặc Lâu lại làm cho người bên ngoài không dám viết từ sự tình cũng đã truyền ra, mà bản thân hắn xem ra cũng hiền hoà an phận, trông coi Học Đường không giao thiệp với sinh ý. Người bên ngoài nguyên lai tưởng rằng sau khi kết hôn Tô Đàm Nhi có cái ở rể hôn phu, chỉ sẽ trở nên càng tăng mạnh hơn thế, nghĩ không ra hai người bây giờ ở chung hòa hợp, hữu mô hữu dạng. Gặp Ninh Nghị, thiếu không nên đánh chút bắt chuyện, hàn huyên vài câu, như Văn Định Văn Phương bọn người, càng là có chút cung kính, đương nhiên, thật muốn nói thân thiện, thế thì cũng rất khó, không phải cùng một cái cấp độ trên người, cũng chỉ có thể nói xem ra thân cận mà thôi.

Tóm lại, tới mùa hè, cùng toàn bộ Tô Phủ người, nhiều ít đều thành sơ giao.

Tô Đàm Nhi nói tóm lại vẫn là bận rộn, bắt quá những chuyện này không cần Ninh Nghị qua quan tâm, nàng cũng không cần cầu Ninh Nghị quan tâm. Cách mỗi mấy ngày tại lầu hai chạm mặt, ăn cái gì, phát chút bức tức biểu đạt một áp lực nén, tâm tình của nàng cũng khá, cũng là bận bịu mà thôi. Ngẫu nhiên Ninh Nghị lại ở chạng vạng tối tản bộ đi ra ngoài, có khi Tiểu Thiên cũng một đường theo tới, đến Tần Hoài Hà một bên quán một vòng, như Tiểu Thiên không theo, hẳn là theo sẽ đi đến Học Đường bên kia tiểu viện tử, cùng Lục Hồng Đề chạm mặt.

Ban đêm sau khi về nhà, Tô Đàm Nhi liền sẽ cho người bưng tới mấy cái bát Bạng bánh đậu hoặc là cái khác ướp lạnh quả vật, Tô Phủ hàng năm đều có cất giữ bạng khô chuẩn bị mùa hè, cũng chỉ có các chủ nhân có thể ăn đến mà thôi, Tô Đàm Nhi bên này tiểu viện xem như đãi ngộ tốt nhất, dù sao chỉ có nàng tiếp phòng lớn, cái này một ít thức ăn Tiểu Thiên các nàng cũng thường thường không rơi xuống, cùng Tô Đàm Nhi Ninh Nghị cùng nhau ở buổi tối ăn cái này ướp lạnh quả vật, đại khái xem như trong mỗi ngày lớn nhất hải lòng thời điểm. Nếu là còn lại người trong phủ, cho dù là chủ gia, mỗi lần muốn ăn được một bát, đều được thật tốt chăm sóc một phen.

Ăn rồi về sau, nhiệt độ không khí kỳ thực cũng đã hạ, ngẫu nhiên nói chuyện phiếm, ngẫu nhiên đánh cờ, ngẫu nhiên riêng phần mình cũng có chính mình sự tình muốn làm, tận tối đêm khuya đèn đuốc dần dần tắt, Tô Đàm Nhi đèn trong phòng sau khi lửa tắt, Ninh Nghị cũng liền lên giường ngủ, để trong viện an tĩnh xuống.

Mỗi ngày sáng sớm trời chưa sáng liền bắt đầu chạy bộ cùng đoán luyện chưa bao giờ từng đứt đoạn, nói chung không có quá nhiều người chú ý tới hẳn có thói quen như vậy. Chạy đến chỗ kia có lầu nhỏ Hà Loan một bên lúc, Niếp Vân Trúc liền ngồi tại trên bậc thang chờ lấy hẳn, Trúc Ký sinh ý rất thuận lợi, Tổng Điểm bên kia đã bắt đầu có chút rõ ràng khách quen, khách hàng quen, bốn chiếc xe nhỏ tề tề bài phương thức cũng lộ ra thú vị, có người vì tề tề bốn khối mộc bài, trong thành đi tìm thật lâu, cái này nói chung cũng coi là một loại nào đó tập hợp thể thức niềm vui thú.

Đương nhiên, trước mắt mà nói, chủ yếu nhất thu nhập còn không phải Tổng Điểm cùng bốn chiếc xe nhỏ cung cấp, mà chính là Trúc Ký trúng muối còn tại lấy cao tốc trải rộng ra hướng Giang Ninh mỗi cái từ lâu. Lúc này nói mấy cái này sinh ý đã không cần Niếp Vân Trúc tự mình đi, thù hạ của nàng đã xin không ít nhân viên, Ninh Nghị cho những người này viên vận hành định ra một số so sánh thành thực điều lệ điều lệ, có thể thật to giảm bớt chương không gánh vác, tịch lấy thi hoa hậu trên tuyên truyền, Giang Ninh rất nhiều từ lâu trà tứ bên trong, đều đã có trúng muối gửi bán, mà mỗi cái cao tiêu phí thanh lâu bên trong, bây giờ cũng tại đánh bắt đầu mặt, hết thảy phát triển cấp tốc, nhưng bình ôn đến kinh người.

Đương nhiên, đa số thời gian hạ, Niếp Vân Trúc sẽ không theo Ninh Nghị báo cáo có quan hệ buôn bán những vật này, nàng ưa thích nói là chút mới mẻ vụn vặt việc nhỏ. Cửa hàng khai trương, mỗi ngày đều có mới sự tình phát sinh, nàng trước kia chưa thấy qua, chưa từng nghe qua, nói đến rất có thú vị tính. Có khi cũng sẽ nhắc lên Hồ Đào theo Nhị Ngu hân sự sự tình, chuẩn bị qua một thời gian ngắn liền cùng bọn hắn xử lý, cũng coi như một nỗi lòng.

Y nguyên duy trì chỉ ở trên bậc thang ngồi nói chuyện trời đất thói quen, hậu phương trong phòng đèn đuốc mờ nhạt mà soi sáng ra tới. Niếp Vân Trúc biết cầm cái Bàn Tử ngâm một bình trà, cũng liền như thế đặt ở trên bậc thang, đợi Ninh Nghị tới, uống một chén nhỏ, nói chút lời nói, nhìn hẳn rồi đi, đó là tia nắng ban mai hơi lộ ra, thành thị liền tại thân ảnh kia rồi đi lúc thời gian dần trôi qua hiện ra hình dáng tới.

Bởi vì Lục Hồng Đề quan hệ, Ninh Nghị tháng này không thường qua bờ sông đánh cờ, nhưng đương nhiên cũng có qua mấy lần, Tần lão gần nhất tại quan tâm Thủy Hoạn sự tình, bây giờ chính vào mùa lũ, nghe nói tốt mấy nơi tình huống báo nguy, có vài chỗ đường sông vỡ đê, không biết tình huống sẽ như thế nào.

"Năm nay không phải tốt mùa màng a. . ." Lão nhân dạng này cảm thán, như Khang Hiền tới, thường thường cũng nói như thế.

"Như tiếp tục như vậy nữa, sợ là đến tháng bảy, lại sẽ có nạn dân triều. . ."

Hạn hán, lũ lụt, mùa đông Bạng tại, có địa phương còn có náo phi hoạn. Bây giờ xã hội kết cấu, rất khó chống nổi những thứ này Khảm, mỗi qua mấy năm, thường có một ít tai họa xuất hiện, như nạn dân không nhà để về, không chế không nổi thời điểm, tất nhiên là hướng phía Đông Biện Lương, Giang Ninh, Dương Châu những thứ này giàu có chi địa tới, Tần lão mỗi lần nhắc lại, để cơ xuông: "Có lẽ còn sẽ có thảm họa chiến tranh. . ."

Liêu Kim nhìn cục thế lên hết sức căng thẳng, đương nhiên, thật muốn triệt để rung chuyển, lấy tháng mà tính, lấy năm đo lường, rất khó nói. Ngược lại thời điểm, Võ Triều vô luận như thế nào sẽ có cái thái độ, lần này như đánh nhau, cũng đem quan hệ đến Võ Triều quốc vận, đại quân không động, lương thảo đi đâu, nếu muốn chống đỡ lấy một lần dạng này đại quy mô triệt để chiến sự, đối với bây giờ quốc gia tới nói, lại là một lần khảo nghiệm.

"Vô luận như thế nào, chống đỡ đánh xong, cũng liền nên chuyển biến tốt đẹp." Đối với việc này, hai vị lão nhân vẫn tương đối lạc quan, trên thực tế, toàn bộ Võ Triều đều rất lạc quan. Võ Triều kinh tế nông nghiệp nội tình vẫn phải có, toàn bộ khung tuy công kênh, nhưng rất lớn một cái gánh nặng đều đến từ Bắc Phương, như Bắc Phương có thể định, toàn bộ triều đình xem như thật to mà buông lỏng một hơi, đến lúc đó muốn chỉnh đốn muốn cải cách, đều có hi vọng cùng dư dật.

Xế chiều mỗi ngày, tại tiểu viện kia bên trong làm thí nghiệm, cùng Lục Hồng Đề trò chuyện một số chuyện. Như liên quan đến võ học, thỉnh thoảng sẽ cầm bút nhớ kỹ, Lục Hồng Đề liền cười hẳn một trận. Kỳ thực Lục Hồng Đề gần đây cũng thường thường xách hẳn đánh cái ra tay cái gì, nhìn hẳn thiết kế cổ cổ quái quái vật chứa cùng trang bị, nàng có thể giúp đỡ cũng không phải cái gì phản ứng hóa học, mà là có liên quan chế lấy độ cao từ thiết bị, bởi vì Trúc Ký đã bắt đầu vào quỹ đạo, hẳn cũng phải đem độ cao từ ừ ra đến, hoàn thiện về sau, liền làm cái xường nhỏ, làm Trúc Ký bạng hiệu đẩy đi ra.

Chung cất Tạo Từ, với hẳn mà nói cũng không phức tạp, từ tháng ba bên trong bắt đầu. Ngay từ đầu làm linh kiện nhỏ, lúc này mới bắt đầu phóng đại cùng hoàn thiện, đây là cơ bản kỹ thuật, về sau muốn đem những thứ này chung cất đi ra rượu trắng làm biến hóa gì, cái kia không phải là của mình sự tình, giao cho những người khác đi làm là được. Lục Hồng Đề có thể uống rượu, xem ra tuy không thô kệch, nhưng uống đến thật là không chậm, bất quá, chén thứ nhất có thể uống rượu trắng vào trong bụng về sau, nàng vẫn là vận lên mi đầu: "Rượu này. . . Thật mạnh. . ."

Bởi vì đối với tửu cảm thấy hứng thú, nàng hỗ trợ cũng so sánh hăng say, ngẫu nhiên hỏi chút vấn đề, Ninh Nghị liền cùng nàng nói một chút chung cất a, khí hoá hoá lỏng lại hình sự tình. Đối phương vẫn là đem hán những chuyện này xem như bằng môn tà đạo, bất quá thái độ đã có không ít biến hóa: "Người những chuyện này. . . Cũng có chút tác dụng. . ."

"Còn chưa đủ hoàn thiện, miễn cưỡng có thể dùng, người thời điểm ra đi, đều có thể chép trên một phần, bất quá. . ."

"Trên núi không có bao nhiêu lương thực có thể để trống cất rượu. . . Có đôi khi kiếp chút thương nhân, tửu cũng là không bao lâu liền uống xong, Đại Oản Đại Oản uống nhìn nhiều, người cái này chừng đi ra, liền không nhiều lắm thiếu. . ." Lục Hồng Đề hơi cảm thấy phiền muộn.

"Vẫn là có thể cân nhắc chung một nhóm nha, sau khi bị thương có thể dùng đến trừ độc, những cái kia số độ thấp, không dùng." Nói đến trừ độc, Ninh Nghị liền có chút khoe khoang mà nói nhảm lấy có quan hệ cảm nhiễm a, vì khuẩn loại hình khái niệm, nói những cái kia mắt thường đều nhìn không thấy tiêu tiểu trùng tử, ngàn vạn bỏ vào thân thể, có lại tám cánh tay, có lông xù, nhìn Lục Hồng Đề nghe được nhũn mảy. Sau đó lại hỏi: "Người cái kia thuốc trị thương rất tốt a, nhìn đều không thể nào lưu sẹo, làm sao làm"

"Một phần là bởi vì võ nghệ nguyên nhân, đương nhiên người nếu muốn, thời điểm ra đi chép người một phần, có mấy vị thuốc không dễ tìm." Lục Hồng Đề liếc hán một cái, "Bất quá, người đến tốt cùng là dự định muốn võ công bí tịch đâu, vẫn là có ý định phải phối địa phương"

"Người không phải không dự định bảo ta võ công sao. . . Khục, ta phải suy tính một chút."

"Vẫn là không có ý định dạy." Lục Hồng Đề nói, cười rộ lên, "Người học được võ dụng, làm cái tiên sinh, đám kia học sinh còn không sợ người."

"Nhưng là bọn họ kính yêu ta."

"Người này người, là người tốt. . . Tuy có chút cổ quái, nhưng đúng là người tốt."

"Khục, người không cần cường điệu một lần."

Thời gian trôi qua, thương thế của nàng đang dần dần biến tốt, Giang Ninh trong thành trạm gác ngầm hán là cũng đã bắt đầu thư giãn, khó nói nàng lúc nào sẽ rời đi: "Thiên Long Bát Bộ, nên nói đến không kém bao nhiêu đâu" mấy ngày nay nàng hỏi một chút tiến độ, "Muốn rời đi trước nghe xong nó." Ninh Nghị là minh bạch nàng tính cách, tuy nhiên bây giờ xem ra rất ưa thích nghe những thứ này cổ sự, uống vào rượu trắng ăn chút đồ ăn vặt, không sai mà một khi đến rồi đi thời điểm, nàng tuyệt đối sẽ quả quyết đi rồi, bởi vì Lữ Lương Sơn bên kia, nàng còn có rất nhiều chuyện muốn làm.

Ninh Nghị đời trước là thương nhân, nhưng cũng không phải gì đó người vô tình, bây giờ nhiều ít cũng là coi nàng là thành một cái thú vị bằng hữu, có thể cùng với nàng thời một chút có quan hệ Nguyên Tử Phân Tử trâu, ban đêm cầm vài thứ qua trò chuyện một hồi thiên. Thời gian một phái nhân nhả, không có gì khẩn trương muốn đi làm sự tình, không có gì nhiều gánh vác, như thế, mãi cho đến mừng bốn tháng sáu vào cái ngày đó chạng vạng tối.

Tiểu Thiên đêm nay có việc, sau đó theo Lục Hồng Đề chào hỏi, ban đêm biết đem chút thịt rượu tới, chạng vạng tối com nước xong xuôi rồi đi Tô Phủ, chuẩn bị trên đường mua chút thức ăn. Đi qua một đoạn hơi có vẻ yên lặng đường đi lúc, một cỗ kéo cũi xe ngựa cùng lên đến, phía trên đại hán cùng hán chào hỏi: "Uy, Ninh Nghị, Ninh Lập Hằng"

Đại hán kia dáng người thực sự khôi ngô, ngồi ở trên xe ngựa, làm cho Ninh Nghị ngựa ngựa đầu, trong lòng hiện lên một tia không đúng, bởi vì tại đối phương ánh mắt kia, lấp lóe cũng không phải là hảo ý. Lòng cảnh giác đang ở cuộn cuộn dâng lên, hán còn chưa kịp bắt đầu suy nghĩ ánh mắt này, bỗng gió gào thét, từ sau đầu đánh tới.

"Thư sinh yếu đuối. . ."

*

Màn đêm buông xuống, Lục Hồng Đề trong sân chờ đợi Ninh Nghị đến, Phong Linh nhẹ vang lên lấy.

Đợi ở chỗ này dường như thời gian đã tiếp gần một tháng, nhớ tới hơi có chút quyến luyến, trước kia tới nói, cái này đại khái là không thể tưởng tượng sự tình. Gần nhất một tháng này sinh hoạt rất thú vị, không qua mấy ngày sau, nàng cũng nên về Lữ Lương, sau đó. . . Đại khái cũng không có cơ hội gì lại tới nơi này đi.

Thời gian dần dần đi qua. Có lẽ hán là có chuyện. . . Trong nội tâm nàng nghĩ đến. Cái này cũng không kỳ quái, tuy nhiên mấy lần trước hán chưa bao giờ thất ước, nhưng dưới mắt cũng đã biết hán cụ thể thân phận, nếu có sự tình không thể tới cũng là bình thường, chỉ là đáng tiếc đêm nay nghe không được cổ sự, hi vọng mấy ngày nay có thể đem cái kia cổ sự nghe xong đi.

Nàng sau đó lại chờ thêm một chút, sau đó hơi có chút mất mát đi tiến gian phòng, bắt đầu liền tại trong chậu nước lạnh lấy buổi trưa đồ ăn, ăn lên lạnh rơi bánh bao tới. Đối với nàng mà nói, không có gì có thể bắt bẻ, trước mất đồ vật, cũng chính là món ngon. . .

75. Chương 75: Tâm Như Mãnh Hồ (một)

Giờ Tuất hai khắc, trên bầu trời Thần Tinh lấp lóe, Giang Ninh ngoài thành một chỗ hoang vắng bãi sông một bên, ban đêm nước nở phát qua bờ sông trên mặt nước thuyền phòng, trong phòng, lộ ra quang tối.

Mơ mơ màng màng tỉnh lại, ý thức chưa từng khôi phục chân chính thanh tỉnh, không có gì ánh sáng, truyền vào não hải thanh âm bên ngoài lúc mạnh lúc yếu, đại não chính thức vận chuyển trước đó, phân tích không rõ những thứ này vỡ vụn câu nói ý tứ.

"Thiếu uống chút rượu. . ."

"Một thư sinh tay trái gà không chặt. . ."

"Lân này Nhục Trư. . ."

"Giờ Tý thời điểm, Đại Lang cảm bó đuộc qua núi thượng đẳng nhân. . . Cũng phải biết những sự tình này. . ."

"Tín hiệu biết. . ."

"Trái ba vòng, phải ba. . ."

"Phụ thân, cái kia Nhục Trư. . . Giày xinh đẹp. . ."

"Không cho phép làm loạn!"

"Thế nhưng là. . ."

"Loại này Nhục Trư. . . Không có 50 cũng có ba mươi. . ."

"Chỉ ít giờ Tý trước đó vẫn chưa tỉnh lại, theo hấn. . ."

"Phụ thân, bức này Nhục Trư. . . Để hấn một tay. . ."

"Nghe lời. . ."

Sau đầu ần ần làm đau, tư duy là qua rất lâu mới có thể ngưng tụ, khó nói lên lời phức tạp cảm giác.

Hấn đã có cực kỳ lâu, chưa từng cảm thụ qua loại này trần trụi dịch ý, cho dù là Đường Minh Viễn một lần kia, cũng không phải như thế dịch ý.

Cố gắng nghĩ lại lấy trước đó phát sinh sự tình, ánh mắt kia, quơ gậy. . . Là ai tại làm những chuyện này

Người Tô gia, người Tiết gia, Ô gia người. . . Hấn không phải là, không thể nói lý. Người Tô gia trước mắt không cần thiết đối với mình làm loại chuyện này, trừ phi có người nào muốn muốn giết chết Lão Thái Công lại xử lý Tô Bá Dung cha và con gái. Tiết gia cùng Ô gia, đồng dạng không cần thiết đối với tự mình động thủ, chính mình có bất quá là một chút tài danh, đối với ngang cấp thương nhân mà nói, loại hình thức này động thủ, bình thường đều là sau cùng thủ đoạn, một khi làm, không có chút nào xoay tròn đường sống, dạng này vạch mặt về sau, hậu quả thì toàn bộ mất khống chế, không nên là đầu tiên đối với tự mình động thủ. . .

Vũ Liệt quân càng không khả năng, nếu như là bọn họ, sẽ không là như vậy. . .

Đến cùng là ai, đắc tội qua người nào. . .

Hấn đối với thiện ý cùng ác ý phán đoán xem như mẫn cảm, như trước đó hiện ra manh mối, chắc chắn sẽ bị hấn phát giác được, vấn đề này. . . Thật giống là thành linh xảy ra. Trong đầu từng cái mà loại bỏ lấy khả năng nhân vật, Tiết Tiến là một cái, bất quá người kia không có khả năng có dạng này quyết đoán cùng dừng khí, coi như não quắt cũng không có khả năng, trừ cái đó ra, nghĩ không ra người tới. Vẫn là nói, đây là ngẫu nhiên trời người bắt chẹt

Nhục Trư, giờ Tý. . . Cũng không giống.

Vô luận như thế nào cũng phán đoán không ra cái này dịch ý nơi phát ra, bất quá, dưới mắt cũng không phải tinh tế suy nghĩ những chuyện này thời điểm. Tay chân đều đã bị trời chặt, gian phòng kia hắc ám, gian phòng cách vách bên trong, mấy người đang ở Ân uống đồ vật, ngọn đèn quang mờ hồ từ vách tường khe hở bên trong xuyên thấu qua đến, gian phòng hơi hơi lay động, có tiếng nước chảy, là trên mặt sông. . .

Trong đầu nhớ tới ngất trước người kia hình ảnh, thân cao vượt qua hai mét đại hán, quả thực giống như là Quyền Vương, còn có đồng bọn, rất khó ứng

phó. . . Hắn nhắm mắt lại, thân thể hơi hơi căng cứng, lại thư giãn một tí, phía sau ngón tay một khắc càng không ngừng lục lọi, tìm kiếm lấy hết thấy có thể lý do đột xuất vật, bên ngoài trên hành lang, tựa hồ ngẫu nhiên có người đi qua. . .

Mặc danh kỳ diệu, không thể lý do, truy cầu, không nghĩ ra, vì cái gì, đến cùng là ai. . . Hơi hơi lo nghĩ, xao động tâm tình lật xông tới, không mò ra chút đầu mối nào với hắn mà nói là lớn nhất cảm tức, lập tức lại bị tỉnh táo cùng tự chế dần xuống qua, ngón tay không ngừng tìm tòi, chậm rãi, từng tắc từng tắc tìm tòi, nỗ lực không phát ra bất kỳ thanh âm tới.

Hệ thống mà đoán luyện một năm, lại thêm trông thấy ánh mắt kia lúc trong lòng không rõ cảm giác, cây gỗ vung lúc đến hắn kỳ thực có một cái hơi hơi tránh né động tác, có lẽ là bởi vì dạng này, đối phương biết phán đoán sai lầm thời gian. Đây có lẽ là cơ hội duy nhất, không có cái gì có thể suy nghĩ nhiều, nhiều oán trách, giải quyết hết trước mắt, mới có thể có suy nghĩ nhàn rỗi, cơ hội không nhất định tìm được, nhưng nhất định phải tỉnh táo, không nên gấp gáp, không nên gấp gáp. . .

*

Thời gian như là phía dưới dòng nước, từng giây từng phút mà chảy đi qua, làm sau đầu nóng bỏng cảm giác dần dần rút đi, đè nén trong bóng tối, hoàn cảnh thay đổi càng thêm yên tĩnh, tình huống chung quanh, cũng càng thêm rõ ràng. Đối thoại âm thanh uống rượu ăn cơm thanh âm, gian phòng cách vách bên trong, có hai cái đại nhân, hai đứa bé, nhưng hầu tử sợ là cũng đã trưởng thành, còn có một nữ nhân. . . Đây có lẽ là toàn gia người.

Nhục Trư. . . Không phải lần đầu tiên làm cái này. Nên có án mạng, đại hán kia, quá khó đối phó, không phải một cái hạng cân nặng, nếu là bình thường Thư Sinh nhìn, chỉ sợ đều muốn sợ hãi. Ninh Nghị điều chỉnh hô hấp, ở trong lòng phân tích những thứ này, cũng không biết lúc nào, cửa truyền đến tiếng động rất nhỏ, hắn hơi hơi mở to mắt. Có người đang lặng lẽ mà mở khóa.

Khóa chạy đến một nửa lúc, dừng lại: "Đệ đệ, ngươi làm gì "

"Ca, cái kia Nhục Trư giày. . . Dù sao hắn cũng không cần đến."

"Cha nói không cho phép làm loạn, chia khóa cho ta!"

"A."

Hai huynh đệ đối thoại đều hạ giọng, sau đó riêng phần mình đi xa. Ninh Nghị nguyên bản hít sâu một hơi, lúc này lại thật dài mà phun ra, tay ở sau lưng trên vách tường, tăng tốc hơi một chút ma sát tốc độ.

Còn có cũng không lâu lắm, cửa bên kia, lại lần nữa vang lên nhỏ vụn thanh âm tới.

Cửa mở ra không nhiều, dáng người to con thiếu niên lặng yên chui vào, sau đó nhẹ nhàng hừ một tiếng, có chút đắc ý. Trên tay hắn cầm lấy một cây gậy, đem trong tay dây kẽm thu vào trong ngực.

Thiếu niên hướng góc tường bên kia đi qua, thấy rõ ràng bị trói chặt tay chân ném xuống đất Thư Sinh, thư sinh này yếu đuối, xem ra còn không có hắn kết bạn, quả thực yếu đuối đáng về.

Trong thành đám kia người giàu có, đều là như thế này.

"Nhục Trư, ngươi nếu là tỉnh lại, dám làm loạn, ta một gậy đập nát đầu ngươi. . ." Thiếu niên kia hung tợn, nhẹ giọng nói, chờ ở bên cạnh một hồi, sau đó đem đệ qua một bên, ngồi xổm xuống cúi xuống thư sinh kia giày, tịch lấy hơi hơi ánh sáng, hắn ưa thích nhìn một chút, sau đó đưa lưng về phía thư sinh kia ngồi xuống, cúi xuống giày của mình đưa lưng về phía đối phương đi giày, đây là theo bản năng động tác.

Cái thứ nhất giày, cái thứ hai giày, lại xinh đẹp lại vừa chân. . . Ngay tại hắn chuẩn bị đứng lúc thức dậy, thân thể hậu phương, đạo thân ảnh kia im lặng ngồi xuống, hai tay trong bóng đêm triển khai, dây thừng từ trên cổ tay của hắn không đứt rời xuống tới. Cái kia hai tay, đột nhiên khép lại.

Kết

Đầu chuyển qua một cái phương hướng.

Hắn không có mặc giày, thì như thế im lặng đẩy cửa ra đi ra ngoài, bên ngoài là thuyền phòng hành lang, "Vương" hình chữ cấu tạo, sáu gian phòng, hắn bị giam chính là phòng khách cùng trong phòng bếp ở giữa gian phòng, không có cửa, khác một bên ba gian cũng chỉ có cửa sổ. Trên hành lang không ai, hắn lặng lẽ trôi qua, hướng phòng khách nhìn một chút, cấp tốc thu hồi lại.

Ba người, một cái bàn, một ngọn đèn dầu. Bên trong một cái là cùng hắn nói chuyện đại hán, một cái khác cũng là dáng người khôi ngô, như là to như cột điện, người thứ ba. . . Hắn là đại hán kia con trai trưởng, thân cao cũng vượt qua một mét tám.

Tam ngẫu phù bích trì. . .

Trong phòng, giống như cột điện nam nhân đang cùng đại hán kia con trai trưởng nói chuyện.

". . . Đại Lang, thúc thúc nói cho ngươi, cái này trên giang hồ, chỉ có chân chính hung ác, chân chính can đảm can trọng, mới có thể đặt chân. Nhưng đừng tưởng rằng hung ác cũng là tranh đấu đầu hung ác, chân chính hung ác, tại chính thức phải dùng thời điểm mới có thể lấy ra, chỉ cần một lần, tất cả mọi người sẽ sợ ngươi, nhớ năm đó, cái kia họ Lôi. . ."

Lời nói tiến không yên kiên quyết lúc này não hải, chít chít oa oa chít chít oa oa, truy cầu lộn xộn cái gì như cái Triết Học Gia. . . Hấn ngắm nhìn bốn phía, môn ở phòng khách bên này, làm như thế nào đi ra ngoài, chính mình đi ra ngoài kỹ năng bơi không tốt, phía ngoài dòng nước tuy nhiên so sánh nhẹ nhàng, nhưng thanh âm cũng lớn, nếu như bị nghe thấy, trốn không xa.

Hấn mặt âm trầm, dựa theo nguyên bản bước chân hướng khác một bên đi đến, trong phòng bếp, một cái nữ nhân mập đang ở nấu đồ ăn, Ninh Nghị nhìn xem chung quanh, nhìn xem ống khói loại hình đồ vật, hai giây về sau, đi vào, cầm lấy cái thớt gỗ trên đảo.

Nữ nhân quay đầu, sau một khắc, xoát một chút, huyết tương phóng lên tận trời, như suối phun bắn vào trong nồi, xì xì rung động. Hắc ảnh chiếu rọi ở trên tường, thái đao không ngừng mà vỗ xuống.

*

Máu tươi thấm qua sàn nhà, có lẽ sẽ giọt hướng phía dưới dòng sông, hắc ảnh đứng tại cái kia trước bếp lò, mặt không thay đổi đem thịt heo, dầu hoả, các loại dầu rót vào đun sôi trong nồi, ánh mắt chuyển động, không từng đứt đoạn lấy trong phòng bếp các loại đồ vật, có đôi khi đem một số bọc giấy lấy xuống mở ra, sau đó lại ném đi, chảo dầu hoàn toàn sôi trào về sau, hấn đem những cái kia lần dầu rót vào có dây cỏ phủ lấy trong cái hũ.

Sau đó, phòng khách bên kia truyền đến thanh âm: "Đại Lang, đi xem một chút mẹ ngươi đồ ăn nấu xong không có. . ."

Ninh Nghị lặng yên đẩy lên cửa phòng bếp, một cái tay trên cầm quả cân, một cái tay trên nắm lấy một thanh cạo xương dùng dao nhọn, trốn ở cửa phòng một bên. Tiếng bước chân truyền đến, tới gần, môn đẩy ra, người đi tới trong nháy mắt, Ninh Nghị thổi tắt cây đèn, tựa như là bị gió thổi diệt, bếp lò bên trong hỏa quang còn có đang lặc lư đi ra, người tuổi trẻ kia hơi hơi sững sờ: "Nương. . ."

Ninh Nghị trên tay vung quả cân, bịch một cái, đánh vào hấn sau ót, thân thể kia hướng bên cạnh ngã xuống lúc, Ninh Nghị mới đưa hấn ôm lấy.

*

"Cái kia họ Cố lần này, nghe nói là làm quan, muốn đi làm Huyện Lệnh. . ."

"Nếu có thể để Đại Lang Nhị Lang đi cùng làm cái kém cái gì, có lẽ không tệ, trên tay chúng ta có hấn nhược điểm. . ."

"Loại này Người đọc sách, cũng không cần bức quá mức. . ."

Trong phòng, Dương Dực Dương Hoành đang nói lời nói, ngẫu nhiên uống chén rượu, ăn khóa Đậu phộng, ý thức được Đại Lang đi qua tựa hồ có chút thời gian, Dương Hoành nhú nhú mày.

"Đại Lang làm sao còn không có. . ."

"Nương" thanh âm này đột nhiên từ nhà bếp bên kia truyền tới, thê lương mà khàn khàn, hai người một cái giật mình, Dương Dực quơ lấy một thanh Nỗ Cung, xông vào bên trong hành lang, mà Dương Hoành rút lên Cương Đao qua hướng ngoài cửa.

"Nhìn Nhục Trư!"

Dương Hoành xông ra khỏi cửa phòng, nhìn trong sông có phải hay không có chạy trốn người. Vài giây đồng hồ về sau, hậu phương trong phòng đột nhiên truyền đến Dương Dực quát chói tai âm thanh: "Buông hấn ra"

Dương Dực xông vào trung gian hành lang lúc, mờ tối một mảnh, chỉ có nhà bếp bên kia mờ mờ u quang, hấn còn chưa kịp mở ra thứ hai phiến nhóm xem xét cái kia Nhục Trư động tĩnh, hấn con trai trưởng bị người đẩy đi tới, trên đầu tràn đầy máu tươi, lưng la lung lay đáng sợ. Hiện nhiên vừa rồi bị làm đến thoáng thanh tỉnh, dưới mắt lại bị đánh thành dạng này.

Một thanh nhuộm máu Dịch Cốt Đao đặt tại trên cổ của hấn, bị người đan tay cầm, thoáng có lớn một chút động tĩnh liền có thể bị rách cổ họng của hấn. Trốn ở con của hấn sau lưng đẩy người đi, là bị hấn buộc tới Nhục Trư, nguyên bản xem ra người vô hại và vật vô hại Thư Sinh trên thân ẩn ẩn đều là máu.

"Buông hấn ra!"

Dương Dực hàm răng muốn nứt, giờ lên Nỗ Cung trầm giọng quát.

Ninh Nghị lúc này thân thể kỳ thực cũng không tính thấp, nhưng mà Dương Dực là tại là cao lớn, lúc này như là một bức tường đồng dạng chặn tại phía trước. Hai bên đều thoáng ngừng ngừng, sau đó, thanh âm truyền đi, cũng không có Dương Dực tên kia cao vút, chỉ là lộ ra thật sâu chán ghét, vô cùng đơn giản.

"Bắn đi."

76. Chương 76: Tâm Như Mãnh Hồ (hai)

Giang Ninh ngoại ô Hà Loan, thuyền phòng.

"Bắn đi."

"Buông hán ra!"

"Bắn a!"

"Ngươi sẽ chết rất thê thảm!"

"Ngươi là ai, tại sao muốn buộc ta "

"Nhị Lang! Mẹ hán "

". . ."

"Ngươi làm cái gì!"

"Lui ra phía sau."

Mở tới thuyền phòng hành lang, không có đèn, nhà bếp rất nhỏ hỏa quang cùng phòng khách ngọn đèn quang mang tại hai đầu hơi hơi bao phủ, phảng phất làm cho người hít thở không thông giằng co bầu không khí, cự hán, Nỗ Cung, đao nhọn, máu tươi, phảng phất hấp hối con tin, dòng nước từ dưới chân thấm đi qua. Cái kia cự hán cầm nỏ gài lên, trên người lệ khí đã hoàn toàn không đè nén được phát ra, so ra mà nói, vài mét người ở ngoài xa ảnh cùng hán lộ ra kém xa, nhưng cái tay kia chỉ là yên tĩnh mà nắm dao nhọn, móc tại cái kia cổ họng lên.

Làm cự hán nổi giận âm thanh, uy hiếp âm thanh truyền đi, đáp lại thanh âm cũng trực tiếp truyền tới, thanh âm kia cũng không kịch liệt, cũng không ngả ngớn, ngắn gọn, yên tĩnh mà trầm ổn, giống như là gặt gao định tại dòng nước xiết bên trong cây cột, có đôi khi nhìn nó tựa hồ muốn bị dòng nước bao phủ cuốn đi, nhưng sau một khắc bọt nước dốc sức mở, nó lại như cũ không có biến hóa chút nào mà định ở nơi đó. Cơ hồ là cái kia cự hán mỗi một câu nói rơi xuống trong nháy mắt, đáp lại liền lập tức truyền đến, không chần chờ chút nào cùng dây dưa dài dòng, trong lúc nhất thời, càng đem cái kia cự hán phần nộ khí thể đè trở về.

Thân ảnh kia hít sâu một hơi, nghiền răng nghiền lợi, từng chữ nói ra: "Ngươi đem bọn hán. . . Làm sao."

"Ngươi đoán."

"Làm sao "

Nộ hồng đình tai nhúc óc, nhưng đáp lại cũng là đặt ở cái này tiếng gầm hạ truyền về, yên tĩnh mà nhanh chóng một câu: "Ưu thích, nhiều đoán một lần."

Cái kia cự hán hàm răng run rẩy, nhìn qua đạo thân ảnh kia, phảng phất là muốn lấy ánh mắt đem đôi phương ăn sống nuốt tươi, sau đó mới thật sâu hít một hơi, rút cục lui ra phía sau một bước.

"Ta nhìn nhầm. . ."

"Cái này rất tốt." Có thể đường đi ra ngoài chỉ ở phòng khách, Ninh Nghị nhìn lấy cái kia bước chân, lạnh lùng trả lời một câu, đẩy cái kia hoảng hoảng du du người thể chấp đi lên phía trước một bước, sau đó, đối với mới chậm rãi lui thêm bước nữa. . .

"Nếu như bọn họ không có việc gì, thì có đàm."

"Được."

"Không chết là được."

"Được."

". . . Nếu không ta thề nhất định giết cả nhà ngươi!"

"Được."

"Ta biết lột da của ngươi, để ngươi chết không yên lành!"

"Được."

"Ninh Nghị! Ninh Lập Hằng!"

Chỉ là mấy bước khoảng cách, vài câu đối thoại, tùy ý mà qua loa trả lời, cái kia cự hán lúc này đã đến cửa phòng khách, ánh đèn chiếu rọi tại bên người của hắn, theo tiếng hét phẫn nộ, nét mặt của hắn phảng phất run rẩy vận vẹo lên, hiển nhiên là vì trả lời như vậy cảm thấy cực kỳ tức giận, như tại thường ngày, bức này Thư Sinh trên đường chính là gặp gỡ hắn đều muốn sợ hãi.

Người thể chấp sau lưng, vốn chỉ là cẩn thận mà chỉ lộ ra một con mắt nhìn phía trước Thư Sinh, lúc này hết lần này tới lần khác đầu, hai con mắt lạnh lùng nhìn sang, nhưng mà sau một lát, hắn mới biết được đối phương cũng không phải là bởi vì hắn hô lên cái kia danh tự mà biểu thị cái gì, cái kia ánh mắt nhìn hắn, sau đó gần từng chữ nói ra: ". . . Tiếp tục lui, tiếp tục nói chuyện, dừng. Ngừng. Hạ."

Dương Dực chậm rãi xoay người, lui Khách qua đường sảnh cùng hành lang cách xa nhau cánh cửa.

Đậu điểm đèn đuốc trong phòng khách chấp chôn, đem hán bóng đen to lớn che hướng cánh cửa kia, mà liền tại môn bên cạnh, Dương Hoành cầm trong tay Cương Dao tránh ở nơi đó, cùng vẫn đang lui lại hắn trao đổi một ánh mắt, từ nghe thấy câu nói đầu tiên bắt đầu, hắn liền không có xông vào bên trong thông đạo, mà chính là đứng tại này môn một bên chuẩn bị ứng biến. Trong hành lang, Ninh Nghị nhìn lấy hác ảnh chuyển biến, đẩy người thể chấp như cũ đi lên phía trước. Lúc này lẫn nhau đều nhìn không thấy đối phương.

"Người nào tìm các ngươi tới?"

Dương Dực nắm lấy Nỗ Cung lui lại, đem một cái băng một chân đá ngã lăn.

"Ngươi nhất định chạy không thoát!"

"Ừm."

"Nơi này là ngoài thành, không ai sẽ đến cứu ngươi!"

"A."

"Rời đi căn phòng này, ngươi vẫn là chết!"

"Được."

"Ta thừa nhận nhìn nhầm, nhưng ngươi chỉ là cái Thư Sinh, ngươi sẽ biết sợ! Bước sai một bước. . . Ngươi liền chết!"

Ninh Nghị thân ảnh xuất hiện tại cửa ra vào bên kia, lạnh lùng nhìn lấy hắn, đem người thể chấp chuyển qua một cái phương hướng. Dương Dực lắc đầu.

"Ta Dương Dực có thể nhận thua! Chỉ cần ngươi lưu ta Dương gia có hậu, cái gì cũng có đến đàm."

Đèn đuốc mờ nhạt, gian phòng tựa hồ cũng bởi vì đối với trì khí tức thay đổi càng thêm hắc ám, cạnh cửa Dương Hoành nương tựa vách tường, Cương Dao nắm chắc, ánh mắt cảnh giác. Bên cạnh, Ninh Nghị muốn đem người thể chấp tiến lên đến, cái kia dao nhọn như cũ mang lấy, hắn yên tĩnh mà nhìn xem cái kia tay cầm dao.

Xa xa bên cạnh bàn, Dương Dực biểu lộ chậm rãi: "Ta Dương Dực nói lời giữ lời."

Cước bộ bước vào đến, hơi có chút biến hóa ngữ điệu bỗng nhiên vang lên: "Làm sao đàm?"

Cũng là trong nháy mắt này, giăng co bầu không khí tựa hồ xuống đến thấp nhất, bên tường, Dương Hoành năm ngón tay trái nhẹ nhàng động động, hơi chuẩn bị nhắc lên, cũng liền sau đó một khắc, hét to thanh âm đột nhiên kéo lên.

"Nhìn bóng"

"Cẩn thận"

Nguyên bản thoáng một thấp bầu không khí trong nháy mắt bay vút đến đỉnh điểm, đây là tên là Ninh Nghị Thư Sinh lần thứ nhất quát ra âm thanh đến, ánh đèn lắc lư, bóng người lắc lư, phá phong gào thét, hác ảnh âm vang hướng Dương Hoành vung tới, Dương Hoành nâng trên đao trên chọc, dây cỏ đoạn trên không trung.

Cái hũ xoay tròn bay múa, cùng Dương Hoành rút ngắn khoảng cách, hắn vô ý thức đưa tay khuỷu tay nâng.

Oanh

"A a a a "

"Mẹ ngươi "

"Bán a "

"Ta muốn giết ngươi "

"Ngươi chết chắc ngươi chết chắc!"

"Chup cò súng chup cò súng chup cò súng "

Mờ tối ánh đèn, gian phòng, cái hũ toái phiến trong bóng đêm ảm vang bắn ra bốn phía, lẫn dầu nhào về phía Dương Hoành nửa người trên, nhất thời, kêu đau theo tư tư nóng bỏng tiếng vang lên đến, Dương Dực trong nháy mắt nâng lên Nỗ Cung, gằm thét ở giữa lại không có chút nào buông lỏng đầu hiệu, quả thực thì phải lập tức xông lại, Ninh Nghị đẩy lên người kia chất mấy bước liền vọt vào gian phòng, sau đó lôi kéo người hướng một bên nơi hẻo lánh lui đi qua.

Trong cả căn phòng ba thanh âm của người vang lên liên miên, Dương Hoành cúi chỗ cùng nửa người trên ngăn trở không ít lẫn dầu, không có trực tiếp oanh trên đầu hấn, nhưng một con mắt phụ cận vẫn là chịu ảnh hưởng, đây là mùa hè, hấn mặc cũng chỉ là áo mỏng, lúc này nửa người đều bị cái kia lẫn dầu xối, trong tiếng kêu thâm vung đao chém đứt bên cạnh một cái băng, trong miệng còn có thể ngang nhiên uống mắng ra, trên người trên mặt lên nước ngâm, dừ tợn đến như là quái vật! Nhìn lấy tựa như lúc nào cũng muốn nhào lên, Dương Dực làm theo ở bên kia dùng sức lắc đầu.

"Ta hiện tại không tin ngươi sẽ thả hấn "

"Hấn không dám giết Đại Lang! Hấn không dám giết Đại Lang!"

"Đến a, thử nhìn một chút, vì cái gì không giữ cò súng!"

"Ta sẽ không để cho ngươi đi ra ngoài."

"Giết hấn!"

"Tối, mặc kệ ta thế nào, chỉ cần xảy ra vấn đề, cây đao này trước tiên câu đoạn cổ của hấn. . ."

"Ngươi hôm nay không có khả năng đi ra cánh cửa này!"

"Chặn cửa!"

"Hấn khí quản sẽ bị xé mở, máu từ trong cổ họng dừng mãnh tiến ra, càng nhiều hơn chính là bọt biển, con của ngươi đương nhiên sẽ cảm thấy đau nhức, sau đó hấn thì biết phát hiện mình không có cách nào hô hấp. . ."

"Hấn chết ngươi liền chết. . ."

"Ta chém đứt tay của ngươi "

"Có biết hay không không có cách nào hô hấp là cảm giác gì tương tự một chút tương tự một chút, tựa như là rời đi nước cá, toàn thân hấn đều sẽ run rẩy, tay chân loạn động, cổ của hấn đã bị cắt, hấn có lẽ sẽ còn lấy tay qua móc, sau đó tay thân trên bên trên sẽ có càng nhiều máu càng nhiều máu, thẳng đến hấn hoàn toàn không có cảm giác, quá trình này ngươi có lẽ có thể uống một chén trà từ từ xem! Đến a!"

"Ngươi nhất định sẽ chết so với hấn thảm hại hơn!"

"Nhưng hấn là con của ngươi!"

Trong phòng ba người như là giằng co ba cái điểm cuối, ngẫu nhiên dôi động một cái, vẫn duy trì một khoảng cách. Lẫn nhau tốc độ nói đều cực nhanh. Dương Dực nắm lấy Nỗ Cung chặn cửa khẩu ngữ giận xem ra kiên quyết, Nỗ Cung đứng đưa ý đồ nhắm ngay Ninh Nghị chỗ hiểm, diện mục dừ tợn Dương Hoành làm theo nóng nảy hung lệ, Ninh Nghị yên tĩnh mà nhanh chóng nói chuyện, nhìn chăm chăm trong gian phòng đó hai tên cự hấn, gằm thét bên trong Dương Hoành thậm chí còn làm bộ muốn lao vào, Ninh Nghị hơi vi điều chỉnh phương hướng, hấn liền lại lui về.

"Ta sẽ không lại cùng ngươi nói điều kiện, ngươi sẽ không để nhĩ tử ta!"

"Hấn tuyệt không dám động thủ!"

"Các ngươi đừng đến ta thì động!"

"Hôm nay người nào cũng đừng nghĩ đi ra ngoài."

"Nhìn ta chống lâu vẫn là con của ngươi chống lâu. . ."

"A nha "

Dương Hoành đột nhiên quát lên một tiếng lớn, vung đao tựa hồ liền muốn xông lên, Ninh Nghị gánh ở hậu phương tay trái xoát xuất ra một vật, điểm điểm hòa tinh trong phòng lắc lư: "Đến a!" Đó là từ trong phòng bếp mang ra một cây cây châm lửa. Dương Hoành diện mục dữ tợn, ngừng tốc độ, trong miệng hô: "Ném a!"

"Ta đương nhiên biết ném."

"Vậy liền ném qua đến!"

"Có gan người qua. . ."

Dương Hoành xông ra một bước, Ninh Nghị vung tay lên, hần đột nhiên ngừng hướng về sau địa phương thối lui, nhưng mà cây châm lửa cũng không có thật ném ra, như vậy lập lại nhiều lần, cái này giống như cột điện cự hần tựa hồ là không thêm đếm xia, không ngừng ý đồ hướng Ninh Nghị tới gần. Hần cũng là chắc chắn không tại thời khắc sống còn Ninh Nghị căn bản không dám giết người chết, gây ra hỗn loạn cùng sơ hở, Ninh Nghị phải tay cầm đao ôm theo người thể chấp cũng tại chuyển di lấy vị trí, cách đó không xa Dương Dực nắm lấy Nỗ Cung cảnh giác, một đoạn thời khắc, Dương Hoành cùng Dương Dực trao đổi một ánh mắt, Dương Hoành đột nhiên đập ra tới.

Trong phòng vốn là khẩn trương tới cực điểm, ba người đều là kéo căng tinh thần, Ninh Nghị phát phát tay, Dương Hoành lại lần nữa chuyển di, tiếp lấy lại là hét lớn một tiếng, Dương Hoành cùng Dương Dực lẫn nhau vị trí giao thoa một chút, cây châm lửa rời khỏi tay, hướng Dương Hoành bay qua.

Bên kia Dương Dực tốc độ càng nhanh, một chân đá bay một cái băng, cây châm lửa bị đánh bay ra ngoài, Dương Hoành lại không giữ lại mà xông lại, Ninh Nghị phản tay vỗ một cái, chụp vào khía cạnh trên cây cột cái kia chén đèn dầu. Sau một khắc, ngọn đèn không có kéo động, cái kia cây đèn lại là đình tại trên cây cột. Dương Hoành tới gần! Xuất thủ chụp vào đặt tại chất từ trên cổ dao nhọn. Dương Dực đá văng ra căn đường ghé, đồng thời phát lực tới gần!

Ninh Nghị tay trái xoát đật vào ngọn đèn bên trong, bọc lấy dầu hỏa vẩy ra đi ra.

Trong phòng Ấm Nhất giây lát, Dương Hoành tay trái ngang nhiên bắt lấy cái kia thanh dao nhọn, dùng sức kéo mờ, sau một khắc, tối hỏa quang tại Ninh Nghị cùng Dương Hoành ở giữa sáng lên.

Oanh

Hỏa điểm bốc lên nổ rộ! Hướng phía hai cái phương hướng đập ra qua!

Trong chớp nhoáng này, Ninh Nghị tịch lấy Đăng Tâm cùng dầu hỏa nhóm lửa thân thể của đối phương, đồng thời, nhóm lửa tay trái của mình

Bạo phun bốc lên trong ngọn lửa, Dương Hoành giữa tiếng kêu gào thê thảm, tay lại như cũ đem dao nhọn kéo cách chất từ cổ, Ninh Nghị dùng sức đánh đao, huyết quang nổi lên tại trong ngọn lửa, khác một bên, Dương Dực tới gần, vron tay đem Nỗ Cung đối diện đến, Ninh Nghị buông ra người thể chấp, hướng bên cạnh xông lên, vung đao chém thẳng vào Dương Hoành đỉnh đầu.

"A a a a a. . ."

"A... A "

"A "

Tên nó từ Ninh Nghị phía sau bay qua, Dương Hoành trên thân nhóm lửa điểm kêu thảm, Dương Dực tiếng la, Ninh Nghị ra sức vung đao thanh âm vang cùng một chỗ, bóng người tại này nhảy mất ở giữa giao thoa, quang điểm cuồng nhiên tàn phá bừa bãi. Dương Dực giám sát chặt chẽ cơ hội, bắt lấy nhĩ từ bà vai hướng bên cạnh đẩy đi qua, ý đồ chụp vào Ninh Nghị lúc, mới tự mình chào hỏi, Ninh Nghị vốn là hướng Dương Hoành tiến lên vung đao phương hướng, lúc này lại theo con của hần cùng nhau lao ra, hần trong lúc nhất thời phản ứng không kịp, nhìn lấy huynh đệ trên thân nhóm lửa điểm, trên đầu thật sâu khảm một thanh dao nhọn, lại truy hướng Ninh Nghị cùng nhĩ từ bên kia lúc, mới thỉnh linh phát hiện giữa hai người vậy mà buộc một sợi dây thừng.

Cái kia máu me khắp người Thư Sinh cơ hồ là đẩy nhĩ từ đến gian phòng một bên khác, sau đó quay người lại, tay phải từ phía sau lưng rút ra một cây cái khoan sắt lại lần nữa chống đỡ tại cổ họng của con ta thượng, ánh mắt hướng bên này nhìn sang.

Dương Hoành lui ra phía sau mấy bước, tại hỏa điểm bên trong âm vang ngã xuống đất. Hỏa điểm không phải vết thương trí mạng, nếu như lao ra nhảy vào trong sông còn không đến mức trí mạng, nhưng Ninh Nghị thừa dịp hần đột nhiên bối rối, không buông tha mà lên đỉnh đầu chặt một đao, lại đủ lấy trí mệnh.

Ai cũng đang tính mà tính, vừa rồi Dương Hoành Dương Dực lộ ra một chút sơ hở, dẫn Ninh Nghị đem cây châm lửa ném ra tay, như lúc ấy Ninh Nghị không phải đi đến ngọn đèn một bên, chỉ sợ cũng sẽ không khinh địch như vậy ném ra. Gian phòng kia dù sao cũng là Dương Thị Huỳnh Đề, cái kia ngọn đèn bị cố định bọn họ biết, Thư Sinh lại khẳng định không biết. Dương Hoành đặt mình vào nguy hiểm, chính là phải thừa dịp lấy trong chớp nhoáng này chần chờ ngang nhiên phá cục, ai ngờ thư sinh kia trong nhảy mất phản ứng có thể hung ác đến loại trình độ này, trực tiếp điểm đốt tay của mình qua điểm đối phương.

Lúc này gian phòng đầu kia, hần vẫn như cũ là đem người thể chấp siết trước người, tay trái nguyên bản nắm chặt đối phương ở ngực, lúc này hỏa điểm

còn có đang thiêu đốt hùng hực, Dương Dực ánh mắt buồn giận mà quay tới lúc, hấn cũng lạnh lùng cùng đối phương nhìn nhau, thiêu đốt tay trái tại người thể chấp trên thân đập mấy lần, sau đó lại trên người mình đập, dầu hỏa dính vào cánh tay của hấn thủ đoạn, trong lúc nhất thời vô luận như thế nào đều diệt không xong. Dương Dực nhìn lấy tay của hấn trên không trung lại phát phát, sau đó đột nhiên nắm chặt thành quyền, trở tay dùng lực vung lên.

Oanh một tiếng,

Hậu phương vốn là cái ngói đen vô rượu, vô rượu lớn, đàn vách tường cũng liền thiêu đến vô cùng dày, lần này cũng không biết thông suốt ra bao nhiêu khí lực, nhất quyền đem rượu kia đàn đánh vỡ, đoán chừng trên tay cũng đã nứt xương thậm chí gãy xương. Từ dịch âm vang ở giữa dâng trào mà ra, hấn đem cái kia tay trái cánh tay tại từ dịch giữa diệt trừ hoả diễm, tư tư rung động, toàn bộ tay đều tại run nhè nhẹ, nhìn, đã phé.

Nhưng mà cái kia lạnh lùng nhìn đến ánh mắt cùng chống đỡ tại nhi tử cổ họng trên cầm cái khoan sắt tay phải, lại ngay cả động cũng không có động đậy, chỉ là nhấn lại mi đầu, hơi hơi run rẩy đến mấy lần. .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẽ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

77. Chương 77: Tâm Như Mãnh Hổ (ba)

Ban đêm ngهن ngào, Dương Hoành thi thể trên mặt đất thiêu đốt lên, trong phòng soi sáng ra phù động quang ảnh. Vỡ vụn vô rượu giữa từ dịch còn có đang chậm rãi chảy, hỏa diễm vừa tắt cái tay kia trong bóng đêm chậm rãi rung động, ánh mắt hai người trên không trung chạm nhau, cho dù thụ dạng này thương tổn, thư sinh kia ánh mắt như cũ lạnh lùng mà sắc bén, từ đầu tới đuôi, chưa từng thay đổi.

"Có lúc, chính là như vậy. . ." Thư Sinh từng chữ nói ra, "Bước sai một bước, người liền chết."

Nửa câu sau đây là hấn vừa rồi theo như lời nói, Dương Dực nhìn xem chung quanh, sắp chết lại như cũ bị cưỡng ép con trai trưởng, không có tin tức người trong nhà, cứ như vậy chết huyh đệ. Dạng này con tin hấn buộc đếm rõ số lượng 10, chưa từng gặp gỡ qua chuyện như vậy, thư sinh yếu đuối, thư sinh yếu đuối. . . Ánh mắt kia căn bản cũng không phải là cái gì thư sinh yếu đuối, hấn tại lớn nhất tự xưng là bỏ mạng Hung Đồ trong mắt cũng không nhìn thấy qua loại kia hung lệ quả quyết tới cực điểm ánh mắt, cái kia còn có đang phát run tay theo ánh mắt kia lẫn lộn cùng một chỗ, người này không chỉ có đối với địch nhân hung ác, vào lúc này thậm chí đối với mình đều là tàn nhẫn tới cực điểm.

Tựa như là hấn tại không phát giác gì tình huống dưới đêm một con thỏ trắng nhỏ buộc về nhà, vền vền một cái khe hở, cái kia con thỏ trắng nhỏ thì lộ ra Lão Nha, tại hấn xong toàn đều chưa kịp phản ứng trước đó, liền đem trong nhà của hấn hoàn toàn tàn phá bừa bãi một phen, khi hấn quay đầu lại lúc, chỉ có thể nhìn thấy đầy đất vũng máu cùng thỏ trắng nhỏ cái kia biến thành con mắt đỏ ngầu.

Hấn mãi mãi rắng quang: "Nhị Lang " cái này kêu đi ra thanh âm vang vọng toàn bộ cửa sổ phòng, ở trong trời đêm quanh quẩn, không sai mà không có hồi âm, một lát sau, hấn lại hô một tiếng: "Mẹ hấn " thanh âm xuyên qua, không có trả lời, hấn đỏ hồng mắt cười cười, hô lên tên sau cùng: "Đại Lang " trong tay buông ra Nỗ Cung, ánh mắt hung lệ nhìn về phía một bên trên mặt đất Dương Hoành cái kia cây cương đao.

"Ta băm người. . ."

Nghiến răng nghiến lợi, từng chữ nói ra, hấn liền muốn hướng cương đao kia đi qua, cũng ở thời điểm này, hấn nhìn thấy bên kia mũi khoan thép chậm rãi rời đi cổ họng của con ta, mất đi cái tay kia cố định, con của hấn thân thể lao đảo lung lay, có lẽ là bởi vì hấn vừa rồi cái kia tiếng quát to, con của hấn ý thức tựa hồ cũng có chút hơi thanh tỉnh. Trong tầm mắt, thư sinh kia cỡi dây, tay trên không trung vung một chút, cầm dây trói buông ra.

Tinh thần trong nháy mắt, bay vút đến đỉnh phong.

Thư sinh kia lui ra phía sau một bước, trong lúc đó một chân dùng hết toàn lực mà đá vào con của hấn trên lưng.

Hỏa quang chớp chòn, con của hấn tại lão đảo ở giữa cước bộ thực sự thực sự thực sự thực sự hướng bên này xông lại, tầm mắt đầu kia, Thư Sinh vung lên tay, cái khoan sắt giờ lên trên không trung.

"A... "

"A "

Hô trong tiếng, Thư Sinh dùng hết lớn nhất khí lực, đem cái khoan sắt ném ra, Dương Dực cũng tại trong lúc đó phát lực, bay thẳng tiến đến, một tay lấy Đại Lang kéo hướng một bên, cái khoan sắt bay múa giữa tại trên tay hấn mang ra một chùm máu tươi đến, Thư Sinh thân ảnh trong nháy mắt gần, trong tay vung lên một cái vô rượu!

Phanh

Dương Dực tránh cũng không tránh đem sách sinh dâm vào qua, vò rượu rần rần chắc chắc mà đập nát trên đầu hắn, hắn xoát một thanh kiếm mất từ địch, thư sinh kia đã bị đâm vào vài mét bên ngoài trong hộc tủ, trong miệng thổ huyết. Hắn lúc này trong lòng chỉ là sát ý, không có chỗ chờ chút nào, âm vang hướng về phía trước, nhất quyền vùng lên tới.

Thư Sinh tay phải, mò về sau lưng.

"Bước sai một bước, người liền chết. . ."

Bịch một cái, Dương Dực đại khái chờ trong nháy mắt huy quyền đánh vào không trung, thư sinh kia trong mắt lóe lên một lần cười đắc ý, cơ hồ là liều mạng cùng đứng người dậy, sau đó hướng phía một bên chạy tới, hắn lấy là môn phương hướng. Dương Dực lúc này nơi nào sẽ để hắn chạy mất, vùng lên một cái ngăn tủ âm vang đập tới. Cái kia ngăn tủ nên trên cửa tan ra thành từng mảnh, Thư Sinh cũng là lao đảo mấy bước chuyển phương hướng, mặt đất cái kia cây cương đao, cách hắn chỉ có mấy bước khoảng cách.

Vò rượu gào thét mà đến, oanh một chút nên ở đang thiêu đốt Dương Hoành trên thân thể, hỏa quang bị từ địch tưới đến đột nhiên Ấm Nhất tới, Thư Sinh cũng bởi vì một mảnh vụn hướng phía trước lăn ra ngoài, Dương Dực thẳng vọt lên, trong nháy mắt đã vượt qua nửa gian phòng khoảng cách, thư sinh kia cũng là trong ngánh, dùng lực đứng lên, bất sau khi đứng dậy một cái vò rượu không đập tới, Dương Dực tránh cũng không tránh, trực tiếp co lại cự ly ngắn, tay trái chụp vào đối phương ở ngực, tay phải hướng về sau địa phương quơ múa.

Thư Sinh tại bối rối ở giữa bất hướng phía sau một cái khác vò rượu không, lần này chưa bắt được bên bờ, hắn lại nắm tới cái thứ hai! Quyền phong gào thét mà đến!

"Ta xé nát "

Phốc

Thân thể của hắn tại thời điểm này lay một cái, quyền đầu oanh trên đối phương bả vai, vẫn là đem sách sinh đánh ngã ở hậu phương trên mặt đất, ngã ra hơn một mét khoảng cách.

". . . Người."

Nguyên bản nổi giận thanh âm đột nhiên chuyển thấp, trong phòng kéo dài đi ra ngoài, lắc lư mấy lần tìm không thấy kết cục. . .

Thân ảnh định ở nơi đó, vài giây đồng hồ về sau, Dương Dực thân thể mới động động, lao đảo hướng về sau địa phương đi ra hai bước, ánh mắt có chút mờ mịt, hắn nhìn sang phía trước trên đất Thư Sinh, lại quay đầu đi, tựa hồ muốn đem ánh mắt tập trung hướng con trai của mặt đất. Đại hán trên đỉnh đầu, mang theo góc cạnh sinh thiết xúng xính đã đập nát hán đỉnh đầu, bây giờ thì như thế khảm ở phía trên, huyết tương từ trên đầu dừng mảnh tiến ra, bắt đầu trượt xuống trong tai, cái trán, trào lên mỗi một tác sợi tóc, bên tai, lan tràn hướng cái cổ trong cổ. . .

Thư Sinh lao đảo đến mấy lần, vừa rồi dùng tay phải treo ở bên cạnh ngăn tủ, đứng lên.

Vò rượu đối với bây giờ lửa giận công tâm Dương Dực không có uy hiếp, vò rượu không cũng không có, hướng phía sau thăm dò qua cái kia một chút ám chỉ đã để hắn lên cơn giận dữ. Lần này không trúng, chết có lẽ cơ hội là mình, nhưng ngộ hẹp gặp nhau, dưới tình thế xấu, có thể làm chỉ có nhiều như vậy, chính mình không có chỗ càng nhiều lựa chọn. . .

Dương Dực còn tại loạn chà loạn choạng mà đứng đấy, Ninh Nghị hít sâu một hơi, cảm thụ cái này phản ứng đi lên đau đớn, ánh mắt lạnh lùng đi đến Dương Hoành thì thể một bên, cầm lấy cái kia cây cương đao, tại Dương Dực nhìn đến trong ánh mắt, một đao bỏ vào té xuống đất Đại Lang trên cổ, sau đó trở tay một đao chém thẳng vào Dương Dực diện mạo.

Máu tươi phốc biểu bắn đi ra.

"Các người cần phải trước tiên giết ta. . ."

Hắn nhẹ giọng nói xong câu đó, đao thứ hai, đao thứ ba dùng lực mà liên tục mà bỏ ra, rốt cục, Dương Dực thân thể té xuống đất, hắn lại trong phòng cái trên thân thể người sửa mấy cái đao, vừa rồi loạn choạng lui ra phía sau, dựa vào ở trên tường, thân thể run rẩy, suy yếu bất lực, : "Ha. . ."

Hoàng sợ cùng khản trương cảm giác lúc này mới có thể không giữ lại chút nào mà dâng lên đến, hắn chết qua một lần, nhưng cũng không có nghĩa là thì thật tùy thời có thể lấy tiếp nhận chết lại một lần, hoàng sợ, cuồng quật, khản trương, những thứ này cuối cùng vẫn là có. Cho dù tại ở kiếp trước, gặp lên loại này ngộ hẹp gặp nhau đao đao thấy máu tình huống cũng không nhiều, tính kế loại hình đồ vật chỉ là làm hết sức mình, tuyệt đại bộ phận, vẫn là nghe Thiên Mệnh, cơ hồ là cùng tử vong uy hiếp dần đi. Cũng may, rốt cục vẫn là tới cái này Khảm, lúc này mới có thể có sơ qua thời gian, lòng vẫn còn sợ hãi may mắn một phen. . .

Hắn trong phòng vũng máu giữa rục rịch, sau đó bùng lên một cái vò rượu, nên ở Dương Hoành trên thân thể, từ địch đập tắt hỏa diễm, sau đó lại là một vò. Trong phòng quang mang, thời gian dần trôi qua dập tắt đi xuống. . .

Quang lại sáng lên, ngọn đèn như đầu điểm ánh sáng, thi thể, máu tươi, bừa bộn một mảnh phòng, thân ảnh kia ngồi tại dưới ánh đèn, bên cạnh là triển khai rất nhiều chấn thương thuốc trị thương, hắn dùng hàm răng cắn băng vài một mặt, tay phải nắm một chỗ khác dùng lực giật nhẹ, đã đem trái tay bao

vậy lại.

Đáng tiếc, không có dư dật hỏi ra đối phương phía sau chính là người nào.

Dưới tình huống như vậy, sự tình gì không thể nào làm được chu đáo, hấn lấy tình tảo đề nén xuống trong lòng hết thảy, làm mục tiêu, nguyên bản cũng vẹn vẹn lấy giết chết đối phương là cực hạn, nếu không thể đánh tới, ít nhất phải ngăn chặn bọn họ sau đó chạy trốn. Về sau đôi huynh đệ này hung hấn cũng xác thực nằm ngoài sự dự liệu của hấn, tại chính mình cưỡng ép ở người thể chấp tình huống dưới, như cũ không ngừng biểu hiện ra mãnh liệt xâm lược tính đến, làm hấn căn bản không có khả năng lấy người thể chấp vì uy hiếp tiến một bước nghe ngóng tình huống.

Có manh mối uy hiếp dễ ứng phó, nhưng lần này xác thực một chút đoán nghê đều không có. Phía sau có người tiếp cận chính mình, lại không biết người kia là ai, hấn lớn nhất không thể chịu đựng chính là như vậy tình huống.

Trên cánh tay, bả vai, ở ngực đau đớn còn tại truyền tới, hấn uống một hớp rượu, đứng lên lại lần nữa nhìn xung quanh toàn bộ nhà, sau đó nhặt lên cái kia Nỗ Cung để lên bàn, đẩy cửa đi ra ngoài. Cái này là nằm ở hoang vắng lòng sông một bên nhà, phía dưới dòng nước xem ra cũng không sâu, một đầu đơn sơ làm bằng gỗ hành lang thông hướng bên bờ con đường, bên bờ có rừng cây, xa xa một tòa Ải Sơn, trên bầu trời Thần Tinh lập loè.

Ninh Nghị đứng ở đằng kia, nhìn qua núi xa, gần nước, phía trước rừng cây cùng phía sau thuyền phòng, suy tư, nhìn một hồi lâu.

Sau đó hấn quay đầu đi đến.

Cửa phòng đóng lại, ánh sáng lại lần nữa tối xuống.

Giờ Tý. . . Khoảng cách giờ Tý, còn bao lâu đây. . .

*

Giờ Hợi gần, ngoài cửa thành Dịch Trại bên trong một trận tiễn đưa yển đến khau cuối cùng, Cố Yến Trinh cùng một đám hảo hữu tạm biệt, sau đó cùng tùy tùng Lão Lục cùng một chỗ, hướng phụ cận một cái tiểu điền trang bên trong đi qua.

Lần này qua Nhiều Châu hấn chuẩn bị đem tùy tùng không nhiều, mấy tên tâm phúc giữ, cũng chỉ có Lão Lục biết đến sự tình nhiều nhất, người còn lại, đại khái thoáng biết đoán được một số, nhưng tự nhiên cũng sẽ giữ bí mật.

Hấn qua điền trang bên trong kiểm tra lên đường muốn dẫn đồ vật, hết thảy có ba cỗ xe ngựa, trung gian cái kia một cỗ, hấn hơi kiểm tra một chút, mở ra mành xe về sau, bên trong căn bản là một cái Long Sát Lớn, thoát nhìn như là có thể dùng đến quang tu phạm.

Lược nhìn xem, hấn hồ hững gặt đầu.

"Trước tiên ở mới làm phủ phụ cận trong nhà ngóc một thoáng, sau đó khởi hành qua Nhiều Châu, về sau, coi như nàng là điền chết, mặc kệ nàng."

Sau đó hấn lại qua kiểm tra những cái kia đến Nhạc Bình phải dùng đồ vật, muốn đưa quà tặng, tuy chỉ là vừa mới khởi hành, nhưng hấn phần lớn tâm tư, đã đặt ở Nhạc Bình cùng kế hoạch tương lai lên.

Về phần đã làm quyết định, không cần suy nghĩ nhiều, đã là việc nhỏ.

"Đi thôi, chênh lệch thời gian không nhiều, đi xem một chút cái kia Dương Thị Huyền Đệ có hay không đem sự tình hoàn thành."

"Nghĩ là không có chuyện gì, hai anh em họ, trước đó chưa từng bị thua."

"Bất cứ chuyện gì, thấy tận mắt, lại nói thành công."

Cố Yến Trinh lắc đầu: "Ta không làm chắc hấn phải vậy sự tình."

Lời mặc dù nói như thế, nhưng trong lòng kỳ thực cũng không có gì lo lắng nhân tố tại, sự tình muốn xác nhận chỉ là thói quen của hấn, sau khi xác nhận, liền có thể cân nhắc xuống tay với Vân Trúc. Nếu là bên này thất thủ, chính mình đem Vân Trúc chộp tới, kết quả sợ cũng chỉ là thật là mất mặt, hấn thụ nhất không như vậy đùa cợt, như cùng ở tại đầu đường cái kia cái tát một dạng. Còn tiếp đó, hết thảy đều là chuyện chắc như đinh đóng cột, thư sinh gì, Phong Lưu Tài Tử, tại lưỡi đao phía dưới đều là một cái bộ dáng, cho nữ nhân kia nhìn qua, sau đó chính mình cũng sẽ không lại đối với nữ nhân kia lên nửa điểm thương hại, một thoáng sau. . . Việc này liền hoàn toàn kết thúc, chính mình qua Nhạc Bình, chém mất tâm ma, không lưu nửa điểm lo lắng.

Trên đường đi cùng Lão Lục thương lượng Nhạc Bình sự tình, cho ai người nào ai muốn tặng lễ, đưa nhiều ít, phải làm những gì sự tình lấy được dân tâm. Lão Lục cảm bó đuốc đi ở phía trước, tiếp cận cái kia đỉnh núi lúc, ngừng xem ra, cái kia trên núi cũng có bó đuốc, trái quán ba vòng bên phải lách ba vòng, bên này cũng làm ra đáp lại, sau đó trên đỉnh núi bó đuốc kia hướng về sau địa phương ý chào một cái.

Cố Yến Trinh nhìn lấy đây hết thảy, trước kia đã tới qua một lần, thông thạo, hấn muốn cân nhắc sự tình rất nhiều, lúc này cũng chỉ là cúi đầu trầm tư, hệ thống dây điện, nghĩ đến một năm cùng mấy năm sau dự định, có lẽ lần sau đi Lý tướng gia phương pháp tương đối tốt, Lý tướng gia dù sao cũng là Võ Quan, muốn xếp bút nghiên theo việc binh đao, hấn hấn là sẽ không cự tuyệt, đương nhiên, vẫn phải tại nhiệm bên trên có chói sáng chiến tích mới được. Nhạc Bình bên kia, hấn đã có toàn bộ kế hoạch, tại nhiệm thời gian ba năm, có cơ hội để dân sinh vượt lên trải qua, việc này làm quyết đoán, Duệ Ý tiến thủ, ba năm về sau, Liêu Kim cùng Đại Võ ở giữa ma sát cùng chiến tranh đại khái biết lên tới tối cao không có khả năng tại trong ba năm thì có kết quả này chính là anh hùng kiến Công lập Nghiệp thời điểm.

Chỉ tiếc, nếu có thể lại sớm ba năm, như mình lúc này liền có công tích, bắt kịp có lẽ năm nay có lẽ sang năm hưng binh mới bắt đầu, đó mới là càng tốt hơn. Bất quá chuyện thế này cũng không có gì tốt oán trách, thời cơ kém chút, bất quá nhiều nỗ lực mấy phần nỗ lực mà thôi. . . Tại Đông Kinh ba năm đi các loại phương pháp, lãng phí thời gian, nếu đem đến có thể lên vị, lại quay đầu đến thật tốt quét sạch bụi này dung tị.

Xuyên qua rừng cây tiểu đạo, sang sông một bên trúc lâm, phía trước trên mặt nước trong phòng đèn đuốc mờ lung. Lão Lục đi tại phía trước, hần cúi đầu theo ở hậu phương. Nói thực ra, đối mặt với cái kia đối với huynh đệ thời điểm, hần còn có chút mất tự nhiên, lúc này nghĩ đến những chuyện khác làm cho hần nhìn càng thêm thông dong. Phong thanh nghẹn ngào mà qua, nước sông róc rách. Tới gần cạnh cửa lúc, một thứ gì đó đề cao đến điểm cao nhất, nhưng hần nỗ lực không đi để ý, từ khí từ bên trong truyền tới: Đám người này có lẽ đang uống rượu, có thể nghĩ.

Lão Lục đẩy ra hồ khấp môn, bên trong "Bang" vang một chút, sau đó bình, phanh, tê, đèn đuốc diệt, không nghĩ ra đây là cái gì phản ứng.

Sau một khắc, ầm ầm nổ vang, cánh cửa ở trước mắt cách đó không xa đột nhiên vỡ vụn, một cây lương mộc từ bên trong gào thét lên, thẳng oanh Lão Lục mặt, sau đó lại đăng trở về, một giây đồng hồ về sau, phía trước phòng ốc nóc nhà thì ở trước mặt của hần ầm vang sụp đổ, chấn động to lớn giữa, cái kia xà nhà mộc lõi kéo nóc phòng hãm đi xuống.

Lão Lục ngược lại ở bên cạnh không tính sâu trong nước sông, lòng sông giữa mấy cây cắm ngược mũi tên từ bộ ngực hần đâm xuyên ra tới, đậm đặc máu tươi theo nước sông chảy xuôi mà dập dòn, pha loãng khai mở, trước một khắc còn có ở bên người sinh long hoạt hổ hộ vệ, đã hóa thành một cỗ thi thể.

Một cây tước nát cánh cửa cây gỗ tung tóe trên mặt của hần, rơi vào trong sông. Tất cả suy nghĩ im bất mà dừng, Cố Yên Trinh đứng ở nơi đó, ngo ngắc, sững sờ nửa ngày.

Ban đêm gào thét mà qua, dưới ánh sao tại thuyền kia phòng trước lẻ loi trợ trợ, tìm không thấy kết cục thân ảnh. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

78. Chương 78: Tâm Như Mảnh Hồ (bốn)

Hắc ám, còn tại sụp đổ thuyền phòng gian phòng, mơ hồ truyền đến từ khí, đốt cháy khét cháy giận, mùi máu tanh, nước sông róc rách chảy xuôi, máu tan ra tại bóng người dưới chân trên mặt nước, phủ lên mờ một mảnh tối phủ hiệu màu đỏ. Cố Yên Trinh lẻ loi trợ trợ mà đứng ở đằng kia, thật lâu, đầu mới đột nhiên hết lần này tới lần khác, không biết nhìn chỗ nào mới tốt.

Gió thổi qua hậu phương rừng cây cùng sơn lĩnh, "Ồ" tiếng gầm.

Môn đã bị đánh phá, mái ngói cùng sụp đổ nóc nhà không ngừng đến rơi xuống, tịch lấy hơi hơi tinh quang, có thể nhìn lên sơ trên mặt đất đã gần đến khô cạn máu tươi. Ba bộ thi thể ngược lại trong phòng, trong đó liền có Dương Dục cùng Dương Hoành huynh đệ, cái kia hai tên mỗi một lần đều bị hần cảm thấy hung ác khó tả cự hần, vậy mà liền chết đi như vậy, lúc này cảnh tượng trước mắt tại rõ ràng mà nói cho hần biết, cái này toàn bộ thuyền phòng, đều đã chết mất!

Nguyên bản nên một kiện vô cùng đơn giản việc nhỏ mới đúng, đi qua sơn lĩnh rừng cây, trong lòng của hần không có chút nào gọn sóng, chỉ là nghĩ qua đến Nhạc Bình chuyện sau đó. Bên cạnh hần có Lão Lục theo, qua đến thuyền kia phòng, có cái kia hung hãn hai huynh đệ, mặc dù là dân liều mạng, nhưng ít ra là đứng tại phía bên mình, có bị bắt Ninh Lập Hằng, cũng sẽ có cái kia Dương Thị Huỳnh Đệ người nhà.

Cũng liền trong khoảnh khắc đó, Lão Lục nhẹ nhàng mà đẩy cửa, cái kia xà nhà gỗ oanh kích đi ra, nóc phòng sụp đổ, phía dưới tám ván gỗ chấn động, tro bụi Tốc Tốc mà rơi. Trong chớp nhoáng này, hần liền phát hiện nguyên bản nên tồn tại ở trong tường tượng mọi người tất cả đều chết.

Phảng phất cả thiên địa đều vượt trên đến, phía dưới máu tươi tràn ra, bóng tối bốn phía, quỷ dị, nước, gió, rừng cây, cả thiên địa đều tại thời khắc này tràn ngập mà thôi, chỉ còn lại có một mình hần.

"Lão, Lão Lục. . ."

Hần nuốt từng ngụm từng ngụm nước, làm bầm kêu một tiếng, bốn phía tĩnh mịch tựa hồ làm cho thanh âm của hần thay đổi phá lệ lớn, nhưng mà những cái kia mũi tên từ phía sau không giữ lại chút nào đâm thủng thân thể của hần, trong nước thi thể trừ máu còn tại tuôn, còn lại thì lại không động tĩnh cái kia nhìn thậm chí không giống như là thi thể, dạng này triệt để thi thể máu làm sao lại tuôn ra đến nhanh như vậy, trước một khắc còn sinh long hoạt hổ, làm sao có thể bỗng nhiên bị chết như thế triệt để.

Phảng phất đang mong đợi thân thể kia hơi động một cái, hấn lại lộp bộp hồ một tiếng: "Lục thúc."

Màu đỏ sậm đã trên mặt sông lờ ra màu đỏ sậm lơ lửng, không có khả năng lại có trả lời. Cố Yến Trinh lúc này mới mờ mịt chuyển hai vòng, bắt đầu cất bước hướng bên bờ chậm rãi đi qua.

Ước chừng đi đến một nửa thời điểm, hấn trông thấy trong rừng cây đạo nhân ảnh kia.

Bởi vì bóng người kia phát ra âm thanh, "Oe" một chút, giống như là tại nôn mửa, xa xa chỉ có thể mơ hồ trông thấy hình dáng. Người kia ngồi tại trúc lâm bên trong trong bóng tối, hơi hơi khom người. Hấn cơ hồ là vô ý thức dừng bước, muốn hướng bên cạnh trong nước sông chạy, nước sông cũng không sâu, không sai mà quay đầu lại trông thấy Lão Lục thân thể bị mũi tên xuyên thủng bộ dáng, hấn vẫn là không có nhảy đi xuống, bước nhanh hướng phía trước địa phương đi đến. Trong rừng trúc bóng người dần theo thứ gì đứng lên, hướng phía cái này vừa đi tới, Cố Yến Trinh nghe thấy ban đêm cuộn lên cái kia như ầm như hiện cổ quái tiếng ca, giai điệu cổ quái, hát đến chậm, thanh âm không lớn, tựa hồ có chút suy yếu, cái kia tiếng ca là như vậy:

"Trái ba vòng. . . Phải ba vòng. . . Cổ trật trật. . . Cái mông trật trật. . . Ngủ sớm dậy sớm, chúng ta tới. . . Làm vận động. . ."

Thân ảnh kia hiện ra đầu mới.

Dưới ánh sao, Ninh Nghị, Ninh Lập Hằng.

Thân ảnh kia nhìn có chút suy yếu, trên tay quần lấy băng vải, lốm đốm lấm tẩm vết máu, nhưng mà trong đó lại có một cổ khó nói lên lời khí thế. Cố Yến Trinh chỉ chân chờ hai giây, dọc theo bờ sông co căng hướng khác một bên rừng cây chạy tới.

. . .

. . .

Cái kia Lão Lục bị xà nhà gỗ tiến đụng vào trong sông một màn phát sinh lúc, Ninh Nghị đã ngồi trong bóng đêm chờ thật lâu.

Tay trái cùng bả vai, ở ngực đau đớn còn tại cuộn cuộn mà đến, một lần một lần đều càng thêm rõ ràng khiến động thần kinh. Hấn ngồi ở đằng kia chậm rãi nhắm nuốt lá cây, cay đắng cùng chất chất vị sẽ kéo dài kích thích vị giác cùng đại não, bảo trì tinh thần nhạy cảm, bất quá chống đến giờ Tý dùng bó thuốc làm cho người tới, vẫn còn có chút thụ không, dạ dày co rút, nôn một lần.

Tới lúc này, nhìn lấy cái kia không quen biết Thư Sinh, nhìn không được lại nôn một lần, sau đó hái vài miếng lá cây nhét vào miệng bên trong, cầm lấy bên cạnh Nỗ Cung, ngậm nga bởi vì ám hiệu mang tới để hấn cảm thấy có chút hoang đường ca, đi ra trúc lâm.

Thư sinh kia co căng liền chạy, hướng một bên khác trúc lâm chạy vội đi qua, Ninh Nghị dẫn theo Nỗ Cung không nhanh không chậm theo sát, lời bài hát trí nhớ có chút loạn, nhưng lúc này cũng lười dùng lực qua nhớ, sau đó hấn dạng này hát: "Run run chân a. . . Run run chân a. . . Cần làm hít sâu. . . Để cho chúng ta vui vui sướng sướng người cũng sẽ không lão. . ."

Chạy thân ảnh tại phía trước trượt chân một sợi dây thừng, xoát một chút, một khóa Tiểu Trúc can đánh lên đến, lực lượng không lớn. Đó là cái thất bại bầy rập, Ninh Nghị ở trong lòng nghĩ đến, nhưng mà thư sinh kia vẫn là sợ hãi mà té xuống đất, Ninh Nghị trông thấy hấn xoay người lại, giầy dựa lấy lại đứng lên lại muốn chạy, lại bị cùng một sợi dây thừng vấp hai lần, lại lần nữa ngã xuống.

"Làm sao làm thành dạng này" Ninh Nghị giờ lên Nỗ Cung, nhắm ngay hấn, sau đó rút ngắn vài mét khoảng cách, tịch lấy tinh quang cẩn thận nhìn người trước mắt này hình dạng, rốt cục xác định, chính mình không biết: "Người là ai ta gần nhất. . . Khục. . . Ta gần nhất đang làm gì đó. . . Chuyện thương thiên hạ lý"

Thanh âm kia có chút khàn khàn, bại hoại mà suy yếu, gió tại thời khắc này phảng phất thổi đến phá lệ lớn, lung lay hậu phương lùm cây, ngã xuống sách sinh sợ hãi mà nhìn xem hấn, qua rất lâu: "Cố, Cố Hồng. . . Cố Yến Trinh. . ."

Gió đột nhiên dừng lại, Ninh Nghị sững sờ ở nơi đó, hấn hơi hơi há hốc mồm, biểu lộ có một chút hoảng hốt. Danh tự hấn nghe qua, không sai, hấn đương nhiên nghe qua! Thế nhưng là. . . Có chút hoang đường mà nháy mắt mấy cái, sau một lát, miệng há lớn một chút, sau đó mi đầu cũng nhắm lại đến, tựa hồ trọn mắt tròng một cái. Hấn giờ lên cầm Nỗ Cung tay phải chà chà dưới mũi bởi vì suy yếu mà sinh ra mồ hôi, lúc này ánh mắt đã không tại Cố Yến Trinh trên thân, quay người như dạo bước đồng dạng đi một bước. Trên đất Cố Yến Trinh chính đem tâm tình thoáng buông lỏng, thân ảnh kia đột nhiên quay đầu, giờ lên Nỗ Cung, hai bước tới gần, bóp cò. Dây cung vang!

"Truy cầu bệnh thần kinh. . ."

Cố Yến Trinh căn bản không thể kịp phản ứng, Ninh Nghị cái kia thì thảo nhắc tới thanh âm bên trong, thân thể của hấn đột nhiên chấn động chấn động, sau đó, hấn có chút không thể tin nhìn lấy xuyên thủng bụng dưới mũi tên, cái kia mũi tên cột khảm ở trên người hấn, dưới ánh sao thật dài mà đứng lên, hấn hàm răng run rẩy, biểu lộ giống như là muốn khóc lên, lại như là hoàn toàn không cách nào lý giải dạng này khái niệm, máu tươi tựa hồ tại chảy ra, nóng rát một mảnh, hấn vô ý thức nhúng tay qua theo.

"Ha. . . A. . . Ha. . ."

Không có nước mắt, nhưng hấn thoát nhìn như là khóc lên, nhưng thanh âm không lớn, hấn có chút bối rối. Ninh Nghị ném ra Nỗ Cung nhìn lấy một màn này, sau đó hít sâu một hơi, ngồi xổm xuống.

"Dùng hai tay theo, đến, cái tay kia cũng lấy tới, song tay để chặt nơi này, không sai, không sai, đừng lộn xộn, không muốn kêu quá lớn tiếng, dạng này đều sẽ để người đổ máu quá nhiều, vậy liền không cứu lại được tới." Cố Yến Trinh hai cánh tay đặt tại mũi tên đâm vào qua bụng dưới một bên, ngăn cản lấy chảy máu, Ninh Nghị cũng đem tay phải giúp ấn đi lên, lời nói nhẹ nhàng trầm ổn, như là dỗ hải tử. Cố Yến Trinh giống như là đang khóc, một bên khóc một vừa nhìn hắn.

"Không sai, chính là như vậy, vận khí tốt, một tiễn này hắn không có bắn đoạn người ruột, không nên kích động, đừng khóc, thanh âm của ta cũng không lớn, ta cũng rất mệt mỏi, chúng ta cần phải tỉnh táo lại giao lưu. . . Như vậy, người đối với Niếp Vân Trúc động thủ "

Cố Yến Trinh cơ hồ là vô ý thức lắc đầu, Ninh Nghị nhìn lấy ánh mắt của hắn, sau đó gật đầu cười cười, trên thực tế hắn lúc này cũng là sắc mặt như tờ giấy, đồ mồ hôi đầy mặt.

"Rất khởi đầu tốt, Yến Trinh huynh, cảm ơn người. Như vậy. . . Trừ đã chết mất, còn có ai biết người tới nơi này làm những chuyện này "

Lần này Cố Yến Trinh chân chờ hồi lâu.

"Ta, ta là mệnh quan Triều Đình. . . Ta là mệnh quan Triều Đình, nếu như ta chết, người. . ."

Hắn dứt quãng nói đến đây chút lời nói, Ninh Nghị ánh mắt lạnh dần, trở tay từ phía sau lưng rút ra Cương Dao, một đao thì hướng trên đùi hắn vùng xuống qua.

"A a a a a "

Tiếng kêu thảm xé rách bầu trời đêm, phụ cận bờ sông rừng cây, tức chim kinh hãi bay. Cố Yến Trinh mặt đầy nước mắt, tè ra quần, trên đùi máu tươi tút chảy. Như thế qua một trận.

"Đến, cầm một cái tay tới, cũng ấn vào nơi này, để lại, không sai. Ta cũng rất khó chịu, chúng ta cần phải thông cảm lẫn nhau. . . Người nhìn, Yến Trinh huynh, mệnh quan huynh, tiếp đó, chúng ta có thể lặp lại một lần vừa rồi vấn đề. . . Hoặc là, người cũng có thể lặp lại một lần vừa rồi trả lời. . ."

*

Hỏa điểm tại thuyền kia trong phòng cháy hừng hực lúc thức dậy, Ninh Nghị xoay người hướng đi mảnh rừng cây kia, đã là đầy người mồ hôi không chịu nổi, thần kinh suy yếu co rút đau đớn lấy.

Dương thị một nhà, Cố Yến Trinh, Lão Lục những người này thi thể đều bị lỏng tại hỏa điểm bên trong, đến hạ du bị phát hiện lúc, không biết sẽ bị đốt thành bộ dáng gì.

Tai bay vạ gió!

Hắn đời này gặp gỡ qua rất nhiều chuyện, chuyện tốt chuyện xấu đều có, lúc tuổi còn trẻ từng có cùng người liều mạng thời điểm, trọng thương sắp chết kinh lịch cũng có qua. Duy chỉ lần này, nhất là mặc danh kỳ diệu, khó trách phát sinh trước đó, hắn biết liền một chút đoạn nghề đều không cảm giác được. Vừa rồi còn có vì chuyện này vất hết óc, nghĩ không ra lại là hoang đường như vậy nguyên do.

Cái kia Cố Yến Trinh.

Truy cầu bệnh thần kinh!

Chính mình trước lúc này thậm chí cũng không nhận thức hắn.

Ghét nhất chính là như vậy không biết cái gọi là lưu manh!

Trong lòng mắng thầm, trong đầu còn mạnh hơn từ giữ vững tinh thần đến, nhất định phải đi ra đoạn này đường mới được, có thể đi xa một chút, tận lực đi xa một chút. Tại Cố Yến Trinh nói chỗ kia còn có một hai cái người biết chuyện, nhưng lúc này không có khả năng qua sát nhân diệt khẩu, chỉ có thể chờ về sau, hoặc là xin nhờ Lục Hồng Đề giúp một chút, cũng coi là đem ân tình hòa nhau rồi, dù sao không là chuyện nhỏ.

Nghĩ như vậy, trong lòng cũng là càng ngày càng mệt mỏi, trước mắt lộ trình lúc sáng lúc tối, lúc rõ ràng lúc mơ hồ, một đoạn thời khắc. Tựa hồ có chim chóc mình chuyển vang lên ở bên tai, thanh âm kia kỳ quái, mơ hồ tại nơi đó nghe qua, không lâu sau đó, cố gắng nữa tụ lên ánh mắt, phía trước đường nhỏ, một bóng người gào thét mà đến, nháy mắt liền tới bên người, diu lên hắn.

"Người làm sao!"

Đây là Lục Hồng Đề thanh âm

Tinh thần buông lỏng, ngã đi.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rể Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

79. Chương 79: Núi cư

Tinh thần trong bóng đêm khi thì thanh tỉnh, khi thì hỗn loạn.

Mơ hồ trong đó, tựa hồ là Lục Hồng Đề cống lên hẳn, gào thét mà xuyên qua sơn lâm. Miệng mại xúc cảm.

"Làm sao lại tìm tới ta. . ."

"Người cho rằng ta làm sao tìm được nhà người ở trên thân thể người thả thuốc bột, ta Tiểu Thanh có thể theo dõi người, người như bán ta. . . Chỉ là lần này người đi được quá xa. . ."

"Sớm biết ta thì không liều mạng. . ."

Hỏa diễm thiêu đốt lên, màu vàng chiếu sáng sáng chung quanh dơ dáy bản thủ hoàn cảnh, tầm mắt phía trên ngói nóc nhà Tàn Phá, bong ra từng mảng đỏ sụp tượng thần. Lục Hồng Đề ngồi xổm ở bên cạnh, cực nhanh giải khai hẳn trong tay trái băng vải, sau đó xuất ra dược vật, một cái chứa nước hồ lô, cực nhanh xử lý hẳn trên cánh tay trái bông, quang mang chiếu rọi tại cái kia tập trung tinh thần bên mặt lên.

"Ta. . . Ta muốn bút mực giấy nghiên, muốn viết phong thư. . . Hỗ trợ đưa đi Giang Ninh thành, trong nhà của ta. . . Nếu không các nàng sẽ bắt đầu tìm, tốt nhất đừng tìm. . ."

"Lúc này người còn có nghĩ những thứ này."

"Có người bằng hữu, gọi Niếp Vân Trúc, ở tại. . . Bên kia có tòa nhà hai tầng lầu nhỏ, nàng cùng với nàng nha hoàn ở tại nơi này, bộ dáng là. . . Mau mau đến xem, nàng có sao không. . ."

"Ghi lại."

"Có hai người, có hai người muốn giết chết, ngay tại. . . Ngay tại mới lâm phủ phụ cận một cái viện, một cái gọi Tiểu Tứ. . ."

"Tốt người hay là người xấu "

"Bọn họ muốn bắt cóc ta bằng hữu kia. . ."

"Người thật nhiều chuyện."

Ý thức lại âm ỉ đi, lại khi tỉnh lại, Lục Hồng Đề lấy ra chút Bút Mực, tay trái đã băng bó kỹ. Đối phương tựa hồ không muốn gọi tỉnh hẳn, chỉ là gặp hẳn tỉnh, mới đưa hẳn nâng đỡ, bút lông bỏ vào tay phải hẳn bên trong.

"Còn có thể viết sao "

"Miễn cưỡng. . . Có thể."

"Trước đó thật là xem thường người. . ."

"Nhất định phải làm mà thôi. . . Tay trái của ta, có phải hay không phé "

"Không phải gặp gỡ ta, thì thật phé."

"Hả, cảm ơn. . ."

"Người trước đến cùng làm gì. . ."

". . . Gặp gỡ người bị bệnh thần kinh."

"Ngủ đi, chờ ta trở lại."

Thân ảnh gào thét mà đi.

Đêm này chuyện kể tiếp, cũng không rõ ràng. Treo ở trong lòng sự tình đã nói ra, sau đó, cảm giác mệt mỏi thì đúng như dãi núi lấp biển mà đến, đập đổ

hết thầy.

Sáng sớm ngày thứ hai mới tỉnh lại, trên thân vẫn là đau nhức, rã rời giống như là hoàn toàn không đứng dậy được, chìm chốc thanh âm mình chuyển lầy, nặng nề từ óc nhà chỗ thung chỗ nghiêng nghiêng mà trút xuống tiền đến.

Cuối cùng vẫn là giùng giằng, ở ngực, bả vai, tay trái đều đã thay đổi bằng mới, y phục cũng đổi, nguyên bản ở trên người hẳn nhưng thật ra là từ thuyền trong phòng lật ra tới một kiện, không có gì máu, nhưng là rất nhiều. Đây là giữa rừng núi phá miếu, đi ra khỏi cửa lúc, Lục Hồng Đề chính tại phía trước trong rừng cây đánh quyền, nàng mặc một thân màu đen váy phục, trong nắng sớm tay áo phất khởi, nhưng mỗi một kích sử xuất, đều tràn ngập chiến trận trên Thiết Huyết cùng sát phạt chi khí, mới vừa cùng nhu mĩ cảm, quyền phong, chưởng phong gào thét. Cái này xác thực không phải trên giang hồ võ nghệ, đây là từ trong chiến trận chùy luyện được Thiết Huyết vũ kỹ. Nắng sớm đồng dạng nghiêng tại trong rừng cây.

Ninh Nghị ngồi tại phá miếu trước trên bậc thang yên tĩnh mà nhìn xem. Trôi qua một trận, Lục Hồng Đề đứng yên thu giãn, ánh mắt hướng bên này trông lại, nhìn hẳn một lúc lâu.

"Tốt a, ta thay đổi chủ ý."

"Ừ"

"Người nhìn xác thực có dùng đến lấy võ nghệ địa phương, mà lại tính cách cũng đầy đủ."

"Ha." Ninh Nghị cười rộ lên, "Đây là ta trong mấy ngày qua nghe được tin tức tốt nhất."

"Có một bộ có thể cho người luyện, được không nhất lưu, nhưng thành nhị lưu, tự vệ cũng liền đầy đủ. Ta ép hỏi cái kia Tiểu Tứ cùng hẳn đồng bọn, sau đó đọc theo người qua đây con đường kia đi xem một chút. . ." Nàng lắc đầu, nở nụ cười, "Dọa ta một hồi."

"Con thô bị buộc gấp, cần người mà thôi."

"Người nói sự tình đều xử lý, người người trong nhà tối hôm qua rất gấp, cái kia tiểu nha hoàn gấp đến độ trực nhảy, bắt quá nàng không tề, sốt ruột cũng không khóc, chỉ là dễ phân phó trong nhà gia đình làm chút sự tình, qua tìm người. Ta đem tờ giấy vụng trộm cất kỹ để cho nàng trông thấy, nàng cảm thì lập tức khóc lên, sau đó một bên khóc một bên chạy tới theo theo từ người báo bình an, trung gian còn có té một cái. Cái kia gọi Niếp Vân Trúc cô nương cũng không có việc gì, qua thời điểm, đang ngủ."

Ninh Nghị tại trên tờ giấy viết bởi vì hảo hữu có việc rời nhà mấy ngày thuyết pháp, tờ giấy đến, chắc hẳn Tiểu Thiên các nàng không đến mức quá lo lắng. Niếp Vân Trúc không có việc gì thuận tiện, về phần cái kia tiểu tam tiểu tứ thế nào, vậy liền không quan trọng hỏi nhiều. Hai người tại trên bậc thang ngồi một hồi, Lục Hồng Đề nói ra: "Ta đi cấp người nấu chút cháo."

Lục Hồng Đề trước đó đại khái tại cái này trong miếu đồ nát ở qua một thời gian, có một cái phá nôi, bên tay nàng cũng nhiều cái gói hành lý, đại khái là đặt ở Giang Ninh một chỗ, lần này liền mang ra. Hai người ngồi tại trong miếu đồ nát ăn điểm tâm xong, trong lúc đó Lục Hồng Đề nói ra: "Võ nghệ thứ này, thật học hội, một số thời khắc liền không nhìn được dùng nó đến giải quyết vấn đề. Xem như biện pháp giải quyết vấn đề về sau, bất tri bất giác thì có lệ khí. Chúng ta bên kia chỉ có thể dạng này, không có cách nào, có thể các người không giống nhau, không phải gặp gỡ địch nhân, có thể không động thủ, cuối cùng vẫn là không động thủ tốt, người là có học vấn, tính cách cũng cứng cỏi, ta muốn người đáp ứng ta, có thể minh bạch lúc nào thật nên động thủ mới được."

Ninh Nghị ngừng lại: "Ta rất không thích dựa vào người bạo lực giải quyết vấn đề, cái này ta đáp ứng người."

Lục Hồng Đề gật gật đầu: "Vậy là tốt rồi, đợi sẽ bắt đầu dạy người."

Ninh Nghị nhắc nhắc tay trái: "Dạng này cũng có thể học a mà lại ta hiện tại toàn thân không còn khí lực, ta là người bị trọng thương."

Lục Hồng Đề phốc một tiếng bật cười: "Trước dạy người chút cơ bản, trong lòng người ghi lại, có sức lực, giấy bút ghi lại cũng được, tóm lại người cũng phải đến sau khi trở về mới có thể bắt đầu luyện tập."

"Muốn đập đầu bái sư sao "

"Không cần, dù sao dạy người chỉ là nhị lưu công phu." Lục Hồng Đề ngừng lại, "Lúc chiều, nói tiếp đi cái kia Thiên Long Bát Bộ đi, tốt nhất có thể thừa dịp những ngày qua nói xong nó."

"A, tốt."

Sau đó thời gian, hai người tại cái kia trong miếu đồ nát ở lại.

Trên buổi trưa, Lục Hồng Đề nói với hẳn nói cái kia nhị lưu công phu tu luyện phương pháp, ngẫu nhiên khoa tay một phen, kể rõ các loại tình huống, buổi chiều cùng ban đêm Ninh Nghị nói một chút cái kia Thiên Long Bát Bộ, hoặc là tâm sự, nói chút đồ vật loạn thất bát tao. Thời gian đã nhanh phải vào tiết trời đầu hạ, ban ngày ban đêm đều nóng bức, con muỗi cũng nhiều, lúc buổi tối Lục Hồng Đề cầm chút cỏ quải lá cây tại trong miếu đồ nát khu khu con muỗi, đem Ninh Nghị khu đến chạy loạn, cười mắng vài câu.

Nếu nói đến mập mờ một điểm, cảm giác trên tựa như là tại cái này trong miếu hoang An gia nghèo rớt mòng toi tiểu phu thê, đồ vật xác thực không có gì, cái kia phá nôi dùng để nấu cơm cũng nấu đồ ăn nấu nước, cũng may ngày thứ hai Lục Hồng Đề đi ra ngoài một lần, lại đem nôi bát trở về, nhưng mặt

khác trừ một cái bao phục, cái kia liền đã không có cái gì. Lúc buổi tối Lục Hồng Đề sẽ cho Ninh Nghị chậm rãi thuốc trị thương, trong tay trái, mặt khác lồng ngực cùng trên bờ vai Ninh Nghị một tay cũng không cách nào làm, Lục Hồng Đề đối với cái này cũng không thêm đề ý.

"Trên núi nam nhân ta đều nhìn qua, người đây không tính là đẹp mắt, chỉ so với bình thường Thư Sinh rắn chắc một điểm a." Nàng luôn luôn một mặt khinh thường.

Ninh Nghị đoán luyến một năm, đem chính mình làm cho rắn chắc một số, nhưng còn có không có bắp thịt gì, tự nhiên không sánh bằng chánh thức chiến trận sát phạt nam tử, bất quá cảm giác mình vẫn là man can xứng đó a. Hắn vốn muốn hỏi là nhìn qua phía trên vẫn là phía trên phía dưới đều nhìn qua, bất quá niên đại khác biệt, cái này trò đùa cũng không thể loạn mở, nếu không đại khái sẽ bị đánh một trận, cũng chỉ đành ở trong lòng tán thành mỗi lần xem ra đều có chút cục xúc đối phương kiến thức rộng rãi.

Trên chiến trường làm người băng bó bồi thuốc, cùng loại tình huống này làm người băng bó bồi thuốc, nói chung cũng là có chút khác biệt. Bất quá, ngẫu nhiên ngắm lại, Ninh Nghị cũng đem ý tưởng này dừng lại.

Phá miếu hậu phương cách đó không xa có một con suối, vào ban ngày cầm hồ lô hoặc là ống trúc qua đánh chút Thanh Thủy tới. Lục Hồng Đề nuôi có một cái lục sắc Tiểu Điều, ưa thích một loại vị đạo so sánh đặc thù quả thực, đường đồ xách liền đem cái kia quả thực làm thành bụi phấn, vẩy vào mỡ cá nhân trên người mà nói, có thể bảo trì mấy cái ngày thời gian vị đạo không rời, nếu không có như thế, kia buổi tối nàng cũng không thể lại tìm ra thành tới.

Ngày thứ ba thời điểm, hạ lên một trận Lôi Vũ, nho nhỏ phá miếu tại cái kia như trút nước trong mưa tựa như là tùy thời đem trăm thuyền nhỏ, Lục Hồng Đề hái chút cành lá rậm rạp đem phá miếu phía trên gia cố một phen, sau đó tại Ninh Nghị ngồi tại phá miếu duy nhất khô ráo trong góc nói chuyện phiếm, nghe Ninh Nghị nói lên cổ sự, cảm giác trên giống như là canh giữ ở lật úp trong thế giới sau cùng hai người.

Ngẫu nhiên Lục Hồng Đề cũng sẽ theo Ninh Nghị nói một chút Lữ Lương Sơn, cũng không phải là lấy tổ khổ giọng điệu nói, nhưng nếu Liêu Quân xâm chiếm, thời gian đến cùng có bao nhiêu khó, Ninh Nghị đại khái cũng có thể đoán được một số. Lục Hồng Đề bây giờ đại khái là lãnh đạo Lữ Lương cường đạo trong đó một chỉ, quy mô có lẽ cũng lớn đến không tính được. Nàng cũng là nữ tử, rất có đầu não, nhưng vì ám sát một Liêu Quốc tướng lãnh mà mạo hiểm, đắc thủ về sau bị vây nhốt, chiến đến kiệt lực, vì không bị bắt lại tự vận chết. Lục Hồng Đề bất loạn dạy võ nghệ nói chung vì thế.

"Người lại thông minh, lại lợi hại. Nàng võ nghệ nếu không phải lợi hại như vậy, sợ cũng sẽ không cân nhắc qua ám sát, nếu như dụng kế mưu, có lẽ cũng có thể giết chết, liền coi như giết không được, chỉ ít sẽ không chết, không chết, về sau mang theo chúng ta, chúng ta đại khái cũng có thể sống hạ càn nhiều người. . . Bởi vậy người cũng chớ có mê tín võ học, người nói trọng Truy Nguyên, biết rõ ràng cũng liền đầy đủ, người thông minh. . . Cũng không cần đặt mình vào nguy hiểm, còn sống hữu dụng hơn. . ."

Từ bên bờ sinh tử qua người tới, ngược lại càng coi trọng hơn cái này sinh tử. Có lẽ cũng là bởi vì sau khi qua đời, gánh ép đến nàng trên vai đến, nàng bởi vậy cảm nhận được trọng lượng, nếu muốn nâng lên một cái Tiểu Tập Thể, không phải có vũ dũng liền đầy đủ. Các loại tổ chức, phối hợp độ khó khăn, càng là bén nhọn người, có lẽ vượt có thể cảm nhận được những thứ này, cái này Lục Hồng Đề tuy nhiên chưa đọc qua sách, nhưng làm người thông tuệ, nàng cái kia có lẽ cũng nói qua với nàng, lúc này biết nói ra những thứ này, cũng không kỳ quái.

Sau đó tới ngày thứ bảy, Lục Hồng Đề đại khái đem võ nghệ tu tập kể xong, mà Ninh Nghị cái kia Thiên Long Bát Bộ còn không có đoạn kết, nàng phát ra phản nản lúc, Ninh Nghị mới nói: "Ta cũng nghĩ dạy người một ít gì đó, có lẽ đối với người hữu dụng, trước đó vốn là muốn đối với người cái này võ công."

"Ừ" Lục Hồng Đề nhận tình sáng lên, "Lại là những Cổ đó Cổ là lạ môn đạo sao"

Nàng trước đó tuy nhiên một mực nói Ninh Nghị những chuyện kia là bàng môn tà đạo, nhưng cũng biết Ninh Nghị cái này tính cách của người, phương diện nào đó có lẽ vẫn là đáng tin, đã có thể dạng này tràn đầy tự tin lấy ra, đối nàng muốn đến hữu dụng. Ninh Nghị gật gật đầu: "Có lẽ có một phần là, rất nhiều, rất tạp, trước đó không rõ lắm người bên kia tình huống, ta vẫn không có thể hoàn toàn làm rõ hệ thống, không biết người có thể hay không dùng, nguyên cố đầu tiên đầu, ta cũng sẽ nẩy bộ võ công, người có lẽ có thể tham khảo một chút."

Lục Hồng Đề nhú nhú mày, cho là hắn đang nói đùa, Ninh Nghị cười rộ lên: "Nhìn xem được rồi đi, có lẽ đá tảng trên núi còn có thể mài dũa thành ngọc quý đâu, có hữu dụng hay không chính người nhìn lấy xử lý là được, có nhiều thứ, nói thí dụ như chỗ hiểm a, cái gì, có lẽ vẫn là so sánh thành thế hệ."

Lục Hồng Đề thờ ngum khì: ". . . Cũng không biết người đang nói cái gì."

Bất quá, dù sao cũng đã thành thói quen, như là phân tử nguyên tử Hóa Học vật lý lộn xộn cái gì, thường thường đều không hiểu hắn phát điên vì cái gì, hắn muốn dạy mình võ công. . . Hiển nhiên cũng đúng không. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

80. Chương 80: Tha Sơn Chi Thạch (thượng)

Mấy ngày kế tiếp, ngẫu nhiên có thể trông thấy Lục Hồng Đề ngồi tại trên bậc thang trầm tư tĩnh cảnh.

"... Xoay ngược kỹ đầu, chủ yếu là truy cầu tại nhất định tình huống dưới đá kích người then chốt, làm khớp xương sai chỗ, khiến người ta mất đi chiến đấu lực, có là mượn lực, có là cưỡng ép phá hư, ta biết người võ nghệ trung gian khẳng định cũng có rất nhiều bắt thủ pháp loại hình, nguyên có cụ thể thủ pháp, người lợi hại như vậy ta khẳng định là múa búa trước cửa Lỗ Ban. ... Nơi này nói cho đúng là một số càng thêm trực tiếp khái niệm, trực tiếp trên ngón tay, mắt cá chân, cùi chỏ, đầu gối những địa phương này, mục đích tính có lẽ tương đối mạnh. ..."

"Nhanh mắt, nhanh tay, kết, bẻ gãy, người ta đá lúc đi ra, không phải cân nhắc tránh né hoặc là đoạt công đối phương địa phương khác, mà chính là tiếp được, tại trên mắt cá chân trực tiếp dùng lực, hướng một bên nào, người có thể theo hướng một bên nào, nơi này vô cùng yếu ớt, chỉ cần một chút, bình thường tới nói cũng là chung thân tàn phế. ... Ta cảm thấy rất nhiều võ thuật giống như ở phương diện này làm tốt giống như là không tính triệt để cùng trực tiếp, đương nhiên trên chiến trường khả năng thì không thể nào cân phải, ha ha. ..."

"Đây là cơ bản khái niệm, nói đến hẳn là đơn giản, sau đó chúng ta có thể cụ thể một điểm phân tích, ngón tay thụ lực, cùi chỏ thụ lực, đầu gối, mắt cá chân thụ lực, trên thân người có rất nhiều chỗ hiểm, chúng ta có thể nhóm đi ra, thí dụ như nói nhân thủ bộ. ... Nơi này, ách, hẳn là nơi này chỉ cần một đao nói như vậy cũng là không ngừng chảy máu, sau tại nơi này sẽ. ..."

Lúc đầu thời điểm kỳ thật vẫn là xem như thú vị khoe khoang tới nghe, chiến trận phía trên đánh ra người tới, hết thấy chiêu pháp kỳ thực đi cũng là tính thực dụng con đường. Thật muốn nói tách ra ngón tay đánh then chốt những quan niệm này, võ công bên trong kỳ thực cũng có rất nhiều, trên thân người rất nhiều chỗ hiểm, Lục Hồng Đề cũng là rõ ràng. Cái này Ninh Nghị nói đến đơn giản, người nhất chương tới ta bẻ gãy tay người chỉ, hoặc là ta tiếp lấy phương hướng ngược đánh người cùi chỏ, cái này có cái gì tốt nói.

Bất quá, theo từng bước một cẩn thận giảng giải, tựa hồ có chút đồ vật bắt đầu thay đổi không giống nhau.

Quá phân kỹ càng, qua phân rõ ràng, quá phân trật tự. Những thuyết pháp đó bên trong, đối với người thân thể mảy may tựa hồ cũng tại cảm "Bời vì, nguyên có" kết cấu tại phân tích, thậm chí có một ít chỗ hiểm, thật là nằng trước kia đều không có cẩn thận qua nghĩ tới, coi như sẽ biết, cùng người lúc chiến đấu cũng sẽ không nghĩ đến muốn trước tiên thì đạt thành dạng này hoặc dạng kia mục tiêu.

"Những thứ này. ... Là ai dạy người a"

"Ách"

"Quả thực giống như là. ... Lấy người cái kia Truy Nguyên biện pháp đến luyện võ một dạng. ..."

Ninh Nghị nhắm lại, gật đầu cười rộ lên, hẳn nói tới nhưng thật ra là rất nhiều hiện đại cách đấu kỹ quy kết, chủ yếu là dùng để phòng thân thuật phương diện. Đồi trước dù sao cũng là học qua, đọc lướt qua qua, cái gì Nhu Thuật a, Hợp Khí Đạo a, Thái Quyền a, hẳn càng về sau cũng không có khả năng hệ thống tính mà đi học. Nhưng trừ tập thể hình một mặt, trên cơ bản tiếp xúc nhưng đều là dùng để phòng thân đại sát thương lực kỹ xảo, thậm chí cả Quân Thể Quyền, rất nhiều đặc chủng binh kỹ xảo. Hẳn không cần thiết nói cho Lục Hồng Đề cụ thể nên như thế nào đi làm, Lục Hồng Đề tại những phương diện này quá quen thuộc, bởi vậy nói cũng đều là lớn khái niệm trên phân tích, khiến người ta đem mục đích thay đổi càng thêm rõ ràng.

"... Đối với cao thủ tới nói có lẽ đều có không giống nhau ứng biến, nhưng nếu như tại người bình thường tầng diện thượng, nhanh mắt, nhanh tay, lập đi lập lại luyện tập, lấy thời gian ngắn nhất phá hủy trên thân người mỗ mấy điểm làm mục tiêu, lại phối hợp những thứ này nhị lưu cao thủ nội công. ... Muốn trở thành cao thủ chân chính có lẽ sẽ rất khác, nhưng nếu như tại đặc biệt hoàn cảnh hạ đối đầu người khác binh lính, có lẽ sẽ càng có hiệu suất. ... Không truy cầu toàn diện hoặc là hỗn tạp hoặc là ngơ ngác, thấy rõ ràng mục đích, làm chuyên môn đoán luyện, thì giống như đao giải phẫu về đi vào. ... Tốt a, đao giải phẫu là Truy Nguyên trên danh từ. ..."

"Thí dụ như nói, có thể cân nhắc lấy năm người hoặc là mấy người làm một tổ, chuyên môn nghiên cứu chui vào, lẫn nhau tiếp ứng, không một tiếng động giết người, phối hợp viên trình quan sát. ... Cũng không phải là chỉ có người mới có thể đi ra cân nhắc ám sát, mấy người hệ thống phối hợp xuống đến, ám sát hoặc là nhiều loạn hiệu suất biết cao hơn, nhưng nhất định phải xâm nhập nghiên cứu, tìm ra quy luật, tìm kiếm sơ hở. ... Tốt a, những ý nghĩ này là hạ một phương diện, mấy ngày sau lại đến thương lượng cái này, trước thảo luận võ nghệ. ..."

"Ta có mấy bộ quyền, tác dụng lớn bao nhiêu ta cũng không rõ ràng, bất quá người là, có hữu dụng hay không người đến phân biệt một chút, dù sao, không dùng coi như nhìn xem. ... Bộ thứ nhất đại khái cũng là châm đối với mấy cái này nhược điểm làm ra, đáng tiếc ta một cái tay không dùng tốt lắm, có lẽ biểu thị không đúng chỗ. ..."

Thời gian đã qua tám chín ngày, Ninh Nghị tay trái trên cơ bản cũng có thể động một cái. Đương nhiên, muốn hoàn toàn khôi phục, theo Lục Hồng Đề nói đại khái phải cần thời gian nửa năm tiếp tục trị liệu, hẳn là sẽ không lưu lại quá lớn hậu di chứng. Bộ thứ nhất quyền tự nhiên là Quân Thể Quyền, cái này là hoàn toàn hướng về phía tính thực dụng cùng trí mạng chỗ hiểm qua Sát Nhân Quyền, đương nhiên cũng không phải là nói học thì nhất định rất áp dụng, giống nhau xoay ngược kỹ, đại lượng luyện tập tất không thể thiếu, mà người bình thường coi như luyện, cũng chưa chắc nhất định có thể lấy Ninh Nghị dạng này khổ người đánh bại như là Dương Thị Huỳnh Đề loại trình độ kia đối thủ, Ninh Nghị trước mắt chưa chắc sẽ tiêu thời gian dài qua đoán luyện cái này. Bất quá ẩn chứa trong đó đồ vật, Lục Hồng Đề tự nhiên nhất hẳn liền có thể nhìn ra.

"Cái này. ... Nên vận dụng truy cầu tốc độ theo lực lượng quyền, nếu như tại trình độ nhất định trở xuống, đúng là. ... Rất đáng sợ."

"Đến cực hạn tốc độ theo lực lượng, theo nhất lưu cao thủ có thể hay không liều một phen"

Ninh Nghị đối với cái này người hiểu kỳ, Lục Hồng Đề ngồi ở đằng kia cười cười, sau đó đi đến trước người hắn: "Người đến đánh ta."

"Ta là người bị thương, mà lại không đánh nữ nhân. . ."

Ninh Nghị buông buông tay, chỉ là nói còn chưa dứt lời, tay phải liền chuẩn bị nhất quyền đánh đi ra, bất quá suy nghĩ nhất động, trên tay quyền đầu mới vừa vận nắm lên chuẩn bị đi ra ngoài, nhất thời liền không có lực lượng, Lục Hồng Đề cũng chỗ hai ngón tay im lặng chống đỡ tại tay hắn khuỷu tay, sau đó thu hồi qua, hắn nắm tay phải lại phải đánh đi ra, sau đó cũng mặc kệ tay trái thụ thương, đồng thời chuẩn bị phát lực, Lục Hồng Đề ngón tay tại hai tay của hắn trên tùy ý điểm, trên đùi cũng điểm một chút, vẩy khẽ nhếch, mũi chân lạng yên chỉ vào hắn mắt cá chân, sau đó Ninh Nghị muốn há mồm cắn đầu ngón tới cắn qua qua, trên trán bị nhẹ nhàng đẩy một chút, miệng mới mở ra một đường nhỏ, sụp đổ khép lại, ăn hột đậu phộng.

Từ đầu tới đuôi, Ninh Nghị tay chân căn bản liền nhắc cũng không thể nâng lên, nhìn thì thân thể dao động mấy lần, lúc này che miệng, một mặt phiền muộn: "Người bộ dáng này không đúng. . ."

Lục Hồng Đề có chút vui vẻ cười: "Gió thu không động mà ve người sớm giác ngộ, người Truy Nguyên cầu là mục đích đơn giản, nhưng nếu như người còn chưa đưa tay trước đó, khí huyết liền đã nói cho ta biết người muốn làm thế nào, người coi như tốc độ lại nhanh, lực lượng lại lớn, thì có ích lợi gì người sau này học chút võ nghệ thói quen, cũng sẽ nói cho người biết, những chiêu thức kia không phải đùa nghịch tới chơi, nếu chúng ta mức độ tương tự, vừa rồi bờ vai của người nhất động, ta liền bắt đầu đưa tay, người trông thấy tay ta chỉ động, thân hình của người lập tức liền phải đổi, sau đó ta cũng biết ta lần này vô dụng, cũng phải tiếp lấy biến. . ."

Nàng ngừng lại: "Nhưng nếu chỉ cầu tốc thành, bộ này quyền kỳ thực cũng liền đầy đủ. . ."

"Tốt a, dù sao ta chỉ có thể làm nhị lưu cao thủ. . ." Ninh Nghị ăn hột đậu phộng, lúc này nói chuyện còn có chút nguyên lãnh, buổi chiều này nghiên cứu một chút Quân Thể Quyền, còn nói nói Thiên Long Bát Bộ. Tối ngày thứ hai, Ninh Nghị cho đối phương biểu thị một bộ Thái Cực Quyền, trong miệng nói lẩm bẩm.

"Thái Cực Quyền, Vô Cực mà sinh, động tĩnh cơ hội, âm dương chi mầu. . ."

Câu nói này hắn thì nhớ kỹ một tí tẹo như thế, bất quá không quan trọng, nghe cũng đã rất có lộng huyền hư, sau khi nói xong nhanh im miệng, làm cao thâm mặt trầm hình dáng biểu thị lên. Kỳ thực hắn luyện cũng không phải cái gì nghe rất lợi hại Thái Cực thói quen, bất quá là trong công viên Lão Công Công quyền lão thái thái quyền, từ lên thức đến Lãm Tước Vĩ đến Đan Tiên. Đây là sáng sớm, Lục Hồng Đề ngồi tại trên bậc thang một mặt ăn trong rừng cây hái tiêu Hồng Quả Từ một bên cười.

"Nói đùa, đây là cái gì quyền, nơi nào có chậm như vậy, người đánh như thế nào người a. . ."

Ninh Nghị tay trái bản thân cũng không thể nào thuận, lúc này dừng lại: "Im miệng! Xem thật kỹ thật tốt suy nghĩ, không cho cười. . . Nồng cạn!"

Hắn thẹn quá hoá giận, Lục Hồng Đề đem một khóa Tiểu Quả Từ bỏ vào trong miệng, chút nghiêm túc đầu, trong mắt vẫn còn là cười, sau đó làm lại từ đầu. Đại khái đến Bạch Hạc Lượng Sĩ thời điểm, Lục Hồng Đề nhai nuốt lấy đồ vật, gật gật đầu, lẩm bẩm nói: "Đây là Đạo Thuần Bình quyền, chỉ là quyền ý có chút tán a. . ."

Tiến bộ Bàn Lan Chủy, Như Phong Tự Bế, mở cùng tay, phải Đan Tiên, khuỷu tay cơ sở nên. . . Ninh Nghị kỳ thực đánh cho mềm nhũn tư thế cũng không thể nào tiêu chuẩn, hắn có lý niệm lên nói tự nhiên vẫn là đi thuần lý tính thuần Logic lộ tuyến, dòng số liệu trừ tính chung chầy Quân Thể Quyền cùng chỗ hiểm phân tích cang hợp khẩu vị của hắn, chỉ là nhìn xem quyền pháp này phải chăng đối với Lục Hồng Đề hữu dụng a. Quyền đã đến một nửa thời điểm, Lục Hồng Đề cũng chỉ là cau mày nhìn, tới đánh xong, nàng ngồi ở đằng kia mím môi: "Cứ như vậy nhiều "

"Ừm, ta cơ hội những thứ này." Ninh Nghị buông buông tay, "Thế nào "

"Không nghĩ ra. . ." Lục Hồng Đề ngữ khí có chút thấp, sau đó nhìn về một bên, phảng phất nói một mình, "Người quyền này quá quái lạ, nó nát, không nên là đáng vẻ như vậy, đây là Đạo gia đồ vật. . . Ta là đạo cô, nàng. . ."

Nàng đã treo, cũng không biết trước kia dạy qua nàng cái gì, nhưng Thái Cực Quyền đầu năm nay khẳng định là không có, Ninh Nghị cũng biết loại này Thái Cực đã biến, nếu như nói quyền pháp phân luyện pháp theo đầu pháp, cái này căn bản liền luyện pháp đều không phải là, mà lại tiếp cận vũ đạo. Lục Hồng Đề đã có thể có cảm ngộ, hắn tự nhiên cũng không đi làm nhiều quá nhiều, tới giữa trưa hắn cầm hồ lô qua mức nước, trở về thời điểm đã nhìn thấy Lục Hồng Đề tại phá miếu trước lập lại cái kia Thái Cực Quyền, bất quá, từ khởi thế đến Lãm Tước Vĩ nàng đều liền tiếp ngừng ba lần.

Ngừng một lần, làm lại, thì biến cái bộ dáng, có đôi khi lắc đầu nghĩ một lát, biến cái bộ dáng lại đến. Như thế đánh xong một lần đã hơn một canh giờ, có địa phương thay đổi Ninh Nghị căn bản nhận không ra. Nàng liên tục đánh xong một lần, tốc độ lúc nhanh lúc chậm, không sai mà đã bỏ đi rất nhiều vũ đạo động tác, xem ra thiết huyết sát phạt, vẩy múa ở giữa, lại cũng có được một cổ đặc thù khí khái hào hùng cùng mỹ cảm, một thức Bàn Lan Chủy thậm chí giảm giá bên cạnh một cây nhỏ, trong khi xuất thủ âm thanh xé gió tạt vang, cái này một lần đánh xong, sau đó lại bắt đầu một thức thức đẩy cùng biến hóa, lần này tốc độ lại chậm lại, nhưng là thay đổi càng nhiều hơn.

Tới hoàng hôn thời khắc, quyền pháp chưa ngừng, trời chiều từ Thụ khe hở ở giữa xuyên qua, Lục Hồng Đề đỉnh đầu lượn lờ toát ra bạch khí. Nàng đã nhanh nhanh chậm rãi đem quyền pháp biến nhiều lần, theo Ninh Nghị tựa hồ mỗi một lần đều rất đáng sợ, sau đó đẩy lên đồng lửa nấu cơm, cơm nấu xong đã là ban đêm, Ninh Nghị còn muốn lấy muốn hay không bảo nàng dừng lại, Lục Hồng Đề thu giận chính mình tới, ngồi ở bên cạnh.

"Hiểu thông "

"Không nghĩ ra, người bộ này quyền có là chiến trận trên dùng, cái này là rất muốn, nhưng mặt khác một số không tốt muốn. . ." Nàng lắc đầu, "Lấy như

thắng cương, giống như là Đạo gia bên trong liên quan tới Âm Dương ý nghĩ, cái này không quá giống là Truy Nguyên bên trong đi. . . Người những thứ này đến cùng từ nơi nào học được. . ."

"Ách, khi còn bé có cái đạo sĩ đi qua cửa nhà nha. . ."

Lục Hồng Đề cười rộ lên: "Hắn ngâm hai bài thơ. . . Người chó lừa gạt ta, ta nghe qua, không muốn nói liền không nói, nếu người nói là chính người suy nghĩ, ta cũng chỉ cho là trên đời này có Sinh ra đã biết thiên tài cũng được. . ."

Hỏi thăm người nghệ nghiệp dù sao cũng là kiêng kỵ, Lục Hồng Đề đối với phương diện này đem so với nặng hơn, Ninh Nghị lắc đầu: "Nếu quả thật có dạng này người, ta ngược lại thật sự là muốn giới thiệu cho người, bất quá xác thực không có. . . Ân, đúng là lấy nhu thắng cương, có chút rất lợi hại thuyết pháp, người có muốn hay không nghe một chút "

Sau đó buổi tối đó lại cảm các loại liên quan tới Thái Cực Quyền thuyết pháp đến lừa dối một phen, ngẫu nhiên tiếp xúc đến đó a, hoặc là trong TV đó a, mặt khác đương nhiên cũng có thương nghiệp triết học trên, có là vô ích, có Thái Huyền, tổ chức buôn bán tăng điện quá mức thành thật, Ninh Nghị là có thể có chính mình một bộ lý luận, viết thành luận văn cũng không có áp lực, nhưng tại võ học trên dù sao ý nghĩa không lớn.

Lục Hồng Đề muốn tái hiện Thái Cực, khả năng không phải một ngày hai ngày có thể làm được sự tình. Tiếp xuống lại hai ngày nữa, như là nhồi cho vịt ăn quán thâu một phen thôn kinh quyền, Vịnh Xuân Quyền, Bán Bộ Bổng, Tiết Quyền Đạo loại hình khái niệm Ninh Nghị đều chưa từng luyện, chỉ là vụn vặt mà biết một số mà thôi, thí dụ như hai chữ Kiềm Dương Mã làm sao đứng hẳn biết một thứ đại khái tư thế, dùng như thế nào liền tùy tiện Lục Hồng Đề suy nghĩ, thôn kinh quyền những thứ này thiếp thân Đoàn Đà thuyết pháp cũng là tùy ý ăn nói lung tung, thí dụ như nói có một loại quyền có thể dạng này đánh, sau đó có thể đạt tới loại hiệu quả này, làm sao đạt tới, quán người đầu, về phần thủ trọng khí thể Nhật Bản kiếm đạo Võ Sĩ Đạo hoặc là Thái Quyền khí thể cũng cho nói lên một trận.

Một mặt là bởi vì những thứ này nói đã dạy chưa áp lực, một phương diện khác, đối với Ninh Nghị tới nói giảng cái này cũng không chỉ là vì khoe khoang, hẳn đối với những vật này rất có hứng thú, võ học sẽ còn phát triển một ngàn năm, này một ngàn năm có biến hình có tiến bộ có rút lui. Kết quả là, kết hợp một cái Võ Học Đại Sư kinh nghiệm cùng tính cách, khi hắn đem này một ngàn năm khái niệm một mạch mà đưa tới lúc, đến cùng lại biến thành cái bộ dáng gì, đây là hắn cảm thấy rất hứng thú sự tình.

Trước mắt hắn đối với Lục Hồng Đề cảm giác có chừng tam điều: Một, đại gia là bằng hữu; hai, là giao dịch đồng bọn, về sau có lẽ còn có thể xin nhờ một số những chuyện khác, đây chính là ân hình tư nguyên; ba, đây là đầu tư, hắn rất muốn nhìn một chút về sau vấn đề này đến cùng lại biến thành bộ dáng gì. Đương nhiên mọi thứ không cần nghĩ đến như thế cẩn thận, bất quá nếu là bằng hữu, hắn cũng nguyện ý cung cấp cho đối phương một số chính mình có thể cung cấp đồ vật, đặc biệt là bởi vì những vật này với hắn mà nói cũng là tiện tay mà thôi.

Nguyên bản hắn là dự định cung cấp một ít gì đó dùng để theo Lục Hồng Đề đòi lấy võ công bí tịch, bởi vậy vài ngày trước, hắn một mực đang suy nghĩ cùng tổ hợp tin tức, cần nhắc đến cùng nào là thích hợp đối phương. Tựa như là vô sự thời điểm qua thay đổi phương quản lý một cái công ty, cung cấp các loại phương án, hắn đầu tiên đến giải cái công ty này nội tình là cái gì.

Sau đó tới vài ngày sau sáng sớm, Ninh Nghị cùng Lục Hồng Đề nói ra: "Tiếp xuống ta muốn cùng người thảo luận một chút Lữ Lương Sơn tình huống, thảo luận hàng năm Liêu Quân Đà Thảo Cốc hoặc là xâm chiếm tình huống, thảo luận các người trong núi những thôn kia tình huống, ta đã có một đường viên mơ hồ, nhưng cụ thể còn không phải hoàn toàn rõ ràng. Sau đó. . . Ta sẽ giúp người chế định trọn vẹn phương án cùng kế hoạch, thay người quy hoạch một số triển vọng cùng phát triển bản kế hoạch, đương nhiên lại là kết hợp người bên kia tình hình thực tế , có thể dùng."

Lục Hồng Đề lý giải một hồi lâu, vừa rồi liếc hắn một cái: "Đại khái hiểu người đang nói cái gì, thế nhưng là. . . Cái này người cũng hiểu "

Ninh Nghị cười cười: "Đây mới là ta chánh thức am hiểu đồ vật, hắn là sẽ có trợ giúp."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

81. Chương 81: Tha Sơn Chi Thạch (hạ)

Trong suốt, sáng cảnh ban đêm, thiếu một khối mặt trăng khoan thai mà treo ở trên trời, ngân hà như đem, từ trong rừng cây giữa khe hở nhìn lên trên, mảnh này bầu trời đêm giống như là lam sắc biến.

". . . Cứ như vậy, Thiên Long Bát Bộ cổ sự, kết thúc. . ."

Phá miếu phía trước cánh rừng thượng, đồng lửa tắt tắt ba ba đốt, Ninh Nghị chậm rãi nói xong chuyện xưa sau cùng một đoạn, sau đó nhún vai cười cười: "Ta đem thời gian bóp đến thật chính xác."

Lục Hồng Đề ở bên cạnh cầm nhánh cây hướng trong lửa chọn tới chọn lui, trầm mặc hồi lâu: "Về sau Tống Triều đâu?"

Ninh Nghị ngẫm lại, trợn mắt trừng một cái: "Cái kia làm sao biết. . ."

". . . Thật không có ý nghĩa cố sự."

Thời gian cứ như vậy trầm mặc xuống, lúc này thời gian đã là hai mươi ba tháng sáu ban đêm, sắp quá trưa đêm, đến hai mươi bốn tháng sáu. Cái này đem gần hai mươi ngày trong khi chung, nên nói kỳ thực nói chung cũng đều nói. Lục Hồng Đề dạy hắn có thể sử dụng nội công, luyện từ từ đi xuống liền sẽ có thành quả, mà Ninh Nghị làm theo đã vì Lục Hồng Đề tại Lữ Lương Sơn trên cái kia tiểu tiểu thổ phi ô chế định một loạt phát triển kế hoạch, đây là hắn trước kia thì am hiểu sự tình, vấn đề nên không lớn.

Đương nhiên, những thứ này kế hoạch cùng dạy học từ tổ chức phân công đến chiến đấu phân phối đến Hợp Tung Liên Hoàn đến lục lục với nhau trên nói chung đều có liên quan đến, nhưng tự nhiên cũng không phải cái gì thuần túy đại công ty hình thức hoặc là Tam Đại Kỳ Luật và Bát Hạng Chú Ý. Lữ Lương Sơn những người này, kỳ thực phần lớn là thôn trang thức gia tộc thức kinh doanh, muốn biến thành Cơ Giới Hóa điều lệ điều khoản đó là không có khả năng, chỉ có thể là tại thay đổi một cách vô tri vô giác giữa làm chút bất động thanh sắc điều tiết khổng chế.

Một cái tương đối khỏe mạnh cùng ổn định kết cấu bản thân cũng sẽ có to lớn sinh mệnh lực cùng phát triển lực, chánh thức lợi hại điều tiết khổng chế người, thường thường sẽ nhìn thấy một cái tiểu động tác khả năng đưa tới phản ứng dây chuyền. Bất quá Ninh Nghị không có cách nào tự mình đi đến Lữ Lương Sơn, lúc này cũng chỉ có thể vì nàng thiết kế mấy cái quan trọng tiết điểm. Một khi mỗi mấy cái mục tiêu có thể đạt thành, cũng liền có thể đơn giản cải biến thủ hạ nhất định xã hội kết cấu, sau đó thuận lý thành chương đẩy ra động tác kế tiếp. Lục Hồng Đề dưới trướng không hơn trăm mười người, điểm này người tại đơn giản phân công về sau rất nhiều biến hóa Ninh Nghị vẫn là có thể dự đoán, Lục Hồng Đề chỉ cần có thể xác lập mấy đầu cơ bản quy củ thông qua, sau đó đều có thể càng thêm khỏe mạnh cùng thuận lý thành chương lãnh đạo cái tiểu tổ này dột phát triển, cùng loại với lần này đại gia ồn ào muốn giết Tống Hiến cuối cùng làm cho nàng cần phải chính mình đi ra tình huống hẳn là sẽ không lại phát sinh.

Chỉ muốn trong vòng mấy ngày trong hơn mười ngày đem có thể hoạt học hoạt dụng quản lý chương trình học nói xong thật sự là rất khó khăn, thứ này bản thân không có chương pháp, Ninh Nghị cũng chỉ có thể giảng mấy cái quan trọng nguyên tắc, sau đó mong đợi tại Lục Hồng Đề bản thân trí tuệ có thể hoạt học hoạt dụng. Nàng không phải người ngu, bản thân cũng có được võ công cao cường, có cao cường người có võ công, ở nơi như thế này thường thường có to lớn nhân cách mị lực, vấn đề không lớn.

Tổ chức cơ sở đồ vật chiếm một nửa, mặt khác làm theo là như thế nào cùng đường tắt thương nhân cùng chung quanh còn lại Lữ Lương quần hào liên hệ, mở rộng những người này sinh tồn không gian, gia tăng lẫn nhau đoàn kết cùng Lực ngưng tụ, cùng một số ứng phó người Liêu ý nghĩ cùng phương lược, vân vân vân vân.

Bộ phận này phương án cùng ý kiến cũng là tương đương hỗn tạp, Ninh Nghị cân nhắc thật lâu. Tỷ như cho đi ngang qua chính mình địa bàn thương hộ cung cấp bộ phận bảo hộ, kiểm lấy cố định tư nguyên, sức ảnh hưởng hơi lớn hơn một chút thời điểm, có thể theo chung quanh một ít đỉnh núi các lão đại liên hệ hiệp thương bộ phận này sự tình, đương nhiên, tư nguyên như thế nào thu lấy, phân chia như thế nào, như thế nào giám đề ý, như thế nào làm đến công bình, cái này là trọng yếu nhất, Ninh Nghị cũng cho một số nguyên tắc tính điều khoản cùng giám sát phương thức, lấy bút lông chép thành sách nhỏ từ Lục Hồng Đề mang về, tương lai Lục Hồng Đề có thể đưa ra những thứ này đến, nếu có thể được hữu hiệu, sức ảnh hưởng tự nhiên lại biết gia tăng.

Tỷ như tổ kiến ba đến bốn chi tinh nhuệ 5 người tiểu đội, đặc chủng binh loại kia mục đích tính cực mạnh phương thức huấn luyện. Núi rừng bên trong thợ săn hoặc Đạo Phi có chút tại cá nhân năng lực trên rất đột xuất, nhưng muốn nói phân công phối hợp các phương diện, mục đích tính nhắm vào mạnh huấn luyện trong núi không có khả năng có. Từ Lục Hồng Đề lấy tận lực Thiết Huyết phương thức huấn luyện đám người này, cho tốt đãi ngộ, thuận tiện cho Tiểu Tập Thể phân chia một cái đặc quyền giai cấp, đương nhiên, nhất định phải có tích cực chính diện nguyên tắc ước thúc, nếu không đặc quyền chỉ sợ sẽ chỉ mang đến phụ diện ảnh hưởng, còn nếu như có thể chính xác dẫn đạo, loại này đặc quyền cũng có thể gây nên những người còn lại tính tích cực.

Tỷ như đề sẽ nói chuyện xưa lão nhân nhiều lời nói có quan hệ người Liêu tàn bạo nội dung cốt truyện, nói một hai cái Anh Hùng Nhân Vật cái gì, Kháng Hồ Kháng Liêu, tinh trung báo quốc, mà tận lực nói ít Sơn Tinh Dã Quái mê hoặc truyền thuyết. Thậm chí có thể chuyên môn tìm một tên có bức này tài hoa người, không cần tận lực, chỉ cần Lục Hồng Đề qua nói một cách đơn giản vài câu, đối phương tự nhiên sẽ ở buổi tối nói loại vật này. Đơn giản dư luận khổng chế cùng kích động, chợt nhìn có lẽ đơn giản, nhưng hữu tâm khổng chế phía dưới, thời gian dài xuống tới, liền càng có thể gia tăng ngưng tụ cùng Hướng Tâm Lực.

Có thể nghĩ tới đồ vật, tương lai một số phát triển, nói chung đều chép tại một cái sách nhỏ lên. Xuất phát từ nguyên tắc bảo mật Ninh Nghị nguyện vốn không muốn dạng này, Lục Hồng Đề biết chữ không nhiều, bất quá dựa theo nàng thuyết pháp, trại từ bên trong có cái gia gia là không tệ, cũng rất có kiến thức, nàng trước kia rất nhiều chuyện đều phải thỉnh giáo đối phương, lúc này cũng phải đem vở mang về cho hắn sau khi xem mới có thể làm sự tình. Bất quá cái này nguyên nhân nói chung chỉ là một mặt, một phương diện khác Ninh Nghị phát hiện, nàng đại khái đem vật như vậy xem như một bản vì Lữ Lương chế tạo riêng binh thư, chuẩn bị mang về Lữ Lương, nhiều lần trông thấy nàng đem cái kia sách nhỏ nhìn vô cùng trân quý bộ dáng.

Cũng được cũng được, lấy bản lãnh của nàng, cũng không về phần rơi mất cái này đem chính mình liên lụy tiến đến. Mà hơn mười ngày, hoàn toàn chính xác rất khó đem sở hữu nói đồ vật đều cho Thông Hiểu Đạo Lí, nếu như có thể đem một bản giáo tài trở về, có thể có một cái chánh thức người tin cậy phụ tá một chút, những chuyện này cũng mới không còn thất bại. Sau đó cùng nàng hiến pháp tạm thời hai chương.

"Thứ nhất, bản này đồ vật không có quan hệ gì với ta, người không có bị Huyết Thủ Nhân Đồ chiêu đãi qua; thứ hai, nhất định nếu là chân chính vô tư người, tin được, mới có thể cho hắn nhìn xem, đề hắn chỉ điểm người, người nói cái kia lương gia gia hắn nếu quả như thật già bảy tám mươi tuổi, không có con nói dối không có cái gì thế lực, tư dục, cần phải thì không quan hệ. Đương nhiên nếu như người chọn lựa lầm người, ta muốn nói, vậy cùng ta quan hệ cũng không lớn, chỉ là không lâu sau đó người vị trí liền có thể không, người có thể sẽ bị người âm, lúc này ta thì chỉ hy vọng. . . Người có thể bảo trụ một cái mạng, mọi thứ chó cường cầu, mệnh giữ lại, nhanh chạy. . ."

"Người thư sinh này hiểu đồ vật, còn thật sự nhiều. . ." Có sự nói xong, Lục Hồng Đề đại khái dư vị cùng thương cảm một trận, "Trung thực giảng, ngay từ đầu ta cũng không có nghĩ như vậy, nhưng bây giờ ta bỗng nhiên muốn. . . Có phải hay không nên đem người cướp về Lữ Lương tương đối tốt."

Ninh Nghị ở bên kia cười rộ lên: "Ta chút bằng môn tà đạo, quá dễ mất ta. Nói thực ra, những vật này cụ thể có thể hay không hữu dụng, ta cũng không rõ ràng."

"Không phải bằng môn tà đạo, ta phân rõ ràng." Lần này Lục Hồng Đề lắc đầu, chờ một lúc, nói ra: "Tương lai người sẽ đi làm quan sao "

"Ồ rõ người, không dễ làm quan viên, mà lại ta nghiên cứu những thứ này Truy Nguyên, chỉ sợ thật đúng là người bên ngoài nói bằng môn tà đạo."

"Đúng, vì ta nói một chút ngày đó cái kia Thiên Nữ U Hồn đi, hôm đó. . . Không thể nghe được đoạn kết."

"Không nói." Bên cạnh đồng lửa, Ninh Nghị chém đinh chặt sắt mà từ chối, Lục Hồng Đề ở bên kia sững sờ nửa ngày: "Vì cái gì a "

"Đừng chết, lần sau có thể gặp lại, lại nói cho người nghe."

Lục Hồng Đề nghĩ một lát, đầu tiên là cười cười, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác lạnh hừ một tiếng: "Ngủ." Phan té nằm hậu phương trên đồng cỏ.

Ninh Nghị cảm bốc khói lá cây thoáng hun hun con muỗi, sau đó cũng ngã xuống, tầm mắt phía trên tinh hà lưu chuyển. Lục Hồng Đề tròn tròn mắt nhìn một hồi bầu trời: "Ai, người đang suy nghĩ gì a "

"Nhang muỗi." Ninh Nghị nói, "mấy ngày nay ban đêm đều nhanh cho hun chết, tại Tô gia thời điểm, nhang muỗi vị đạo kỳ thực cũng không dễ, hiện tại nhang muỗi bên trong có chút ít Thạch Tín, đoán chừng với thân thể người cũng có nguy hại, ta đang suy nghĩ có hay không tốt hơn nhang muỗi cách điều chế, cái này hẳn là tương đối đơn giản, đáng tiếc ta trước kia thế mà không có đọc lướt qua, rất thống khổ a, không có tốt nhang muỗi, bột ngọt cũng khó làm. . ."

Ninh Nghị như là thường ngày bên kia nói liên miên lại nhai nói liên miên lại nhai mà nói cái kia có quan hệ Truy Nguyên ngôn từ, có thể nghe hiểu, có nghe không hiểu, Lục Hồng Đề nằm ở bên kia cười cười, cứ như vậy nghe, nghe, cũng không biết qua bao lâu, rốt cục cứ như vậy ngủ thật say.

Vô luận như thế nào, ngày mai phải đi.

Sáng sớm ngày thứ hai lên, theo lễ thường thì chào hỏi rửa mặt nấu cái cháo, qua mức nước thời điểm, Lục Hồng Đề cảm thấy mình sắc mặt có chút mộc mạc, sau đó tại mép nước hơi hơi điều chỉnh một chút, trở về cùng Ninh Nghị đánh một bộ đơn giản quyền, sau đó hai người ăn sáng xong, tại phá miếu phía trước trên bậc thang ngồi một hồi, không nói gì. Sáng sớm dần dần đi qua, đến cái nào đó thời khắc, Lục Hồng Đề rốt cục vẫn là đứng lên, qua trong miếu đồ nát cầm bao phục gánh đến trên thân, đi ra cửa miếu.

"Ta muốn về Lữ Lương." Nàng cười nói, "có chuyện vẫn là phải nói cho người."

"Ừ"

Ninh Nghị nghi hoặc giữa, Lục Hồng Đề cười đến có điểm giống là trò đùa quái đản đồng dạng đặc ý: "Tuy nhiên người rất ưa thích võ công, có thể người được không nhất lưu cao thủ, nhiều lắm là chỉ có thể làm nhị lưu cao thủ."

Lời này trước kia cũng đã nói mấy lần, Ninh Nghị khịt mũi coi thường: "Đã sớm nói không phải sao, ta thì ưa thích làm nhị lưu cao thủ, thỏa mãn, không có ý định làm cái gì nhất lưu, ta đều không hi vọng làm nhất lưu."

"Đây là bởi vì người tới hôm qua không chịu cho ta nói Thiên Nữ U Hồn, ta mới nói cho người." Lục Hồng Đề cười, hướng phía trước đi đến, thẳng đến bên kia một cây đại thụ trước dừng lại, đại thụ kia thân cây ước chừng thô to như thùng nước, nhật quang từ bên kia chiếu xạ qua đến, Lục Hồng Đề quay đầu lại, "Người biết nhất lưu cao thủ có thể thế nào sao "

Câu này lời vừa mới dứt, Ninh Nghị trông thấy ánh mắt của nàng ngưng tụ, cái kia một thân tay áo hất lên, thân hình như là kéo căng nà cao su, ầm vang đập về trước!

Oanh! Oanh! Oanh!

To lớn trùng kích âm thanh liên vang ba lần, sau đó, Ninh Nghị trông thấy nàng quay người quay đầu, váy trên không trung lắc lên một vòng tròn, trong chớp nhoáng này nàng quả thực giống như là đủ không chia xuống đất, Lăng Ba Vi Bộ, hậu phương, theo "Cạch cạch cạch" thanh âm, cây đại thụ kia cả cái cây làm đều đã bẻ gãy, tán cây bắt đầu nghiêng, đổ xuống, cành lá ầm vang loạn vũ, sức gió hướng bốn phương tám hướng tán ra, sáng sớm nhật quang từ bên kia chiếu rọi tới, đem nàng tắm rửa tại ánh sáng mặt trời bên trong.

"Người dạng này không đúng. . ."

Nhìn lấy cái kia hùng vĩ một màn, Ninh Nghị ngốc nửa ngày, vừa rồi thì thảo nói lấy, lắc đầu, Lục Hồng Đề phảng phất tại quang phần bên trong vui vẻ cười rộ lên: "Ta phải đi."

"Chờ một chút."

"Ừ"

Bên kia sững sờ, Ninh Nghị thở ra một hơi: "Ta đem ngói trở thành bằng hữu."

". . ." Lục Hồng Đề nhìn qua hắn , chờ đợi lời kế tiếp.

"Nguyên cốt. . . Ta sẽ không cùng ngói qua Lữ Lương Sơn, nhưng nếu như ngói có phiền phức , có thể tới tìm ta. . . Nguyên cốt nếu như có chuyện, nhớ kỹ nhất định không muốn chết.

Bên kia trầm mặc hồi lâu, vừa rồi gật gật đầu: "Ta sẽ chờ lấy tại Lữ Lương Sơn ăn vào cái kia con gà nướng vào cái ngày đó, ngói cũng phải nhớ kỹ, để bằng hữu của ngói đem cửa hàng bán tới. Bảo trọng."

"Bảo trọng."

Hắn nhìn lấy đạo thân ảnh kia quay người xuống núi, dần dần tại trong vầng hào quang biến mất, rốt cuộc nhìn không thấy về sau, vừa rồi đuổi người một cái, quay đầu nhìn xem hậu phương phá miếu, gió núi thổi qua đến, qua rồi rất lâu, hắn từ trong ngực xuất ra một quyển sách tiện tay lật qua, bên trong ghi chép là Lục Hồng Đề để lại cho hắn nội công tâm pháp.

"Đến cuối cùng vẫn là để cho ta cầm tới. . ."

Lúc nói những lời này chưa chắc có nhiều khoan đặc ý, hắn vỗ vỗ cái kia sách nhỏ, thở dài, sau đó đem sách nhỏ lại lần nữa bỏ vào trong ngực, đi xuống chân núi.

Tay trái vẫn như cũ là quán lấy băng vải trạng thái, nhưng hai mươi ngày nghỉ ngơi cùng nội công huấn luyện, lúc này tinh thần đã rất tốt. Chỉ chốc lát sau chuyển ra đường nhỏ, trên đại lộ, Giang Ninh đang nhìn lúc, mới phát hiện một ít chuyện, trên đường quán áo tả tay, mang nhà mạng người người bên ngoài nhiều rất nhiều. Hồi tưởng một chút, có lẽ Tần lão Khang lão nói qua nạn dân triều, đang ở hướng bên này tới.

Lúc này tình huống này còn không tính nghiêm trọng, sau khi vào thành, cảm nhận được cũng thoáng nhạt chút. Hắn một đường hướng Tô Phủ phương hướng đi đến, nhìn xem quán băng vải tay trái, thầm nghĩ lấy không biết nên làm sao theo Thiên nhi các nàng giải thích mới tốt, đi qua một chỗ góc đường lúc, một chiếc xe ngựa từ bên cạnh chạy qua, phía trước đột nhiên nhô ra Tô Đan Nhi đầu, hướng hắn bên này quay đầu nhìn lấy, trong miệng hô: "Ngừng, ngừng, ngừng. . ."

Xe ngựa đi ra hơn mười mét, dừng lại, Tô Đan Nhi đem hắn quán băng vải tay trái thấy rõ ràng, cắn cắn xuống môi, theo sau đầu tại toa hành khách bên kia biến mất một lát, tựa hồ muốn nói: "Lập Hạng trở về." Từ trên xe ngựa nhảy xuống, một bên khác, Thiên nhi Quyên Nhi Hạnh Nhi cũng lần lượt nhảy xuống xe.

Tô Đan Nhi lời kéo váy áo chạy chậm mấy bước vừa rồi chậm lại, tựa hồ là chờ lấy bên cạnh thân Thiên nhi Quyên Nhi chạy tới, nhìn qua Ninh Nghị tay trái, hơi khẽ cau mày, chỉ chốc lát sau, ba tên nha hoàn vây quanh ở Ninh Nghị bên người để tay trái của hắn lo lắng nghị luận nói chuyện, Ninh Nghị nhìn lấy đến gần Tô Đan Nhi, có chút bất đắc dĩ cười rộ lên. Tô Đan Nhi có chút phức tạp thở một hơi: "Trở về"

"Không có việc gì." Giang Ninh đầu đường, buổi sáng ánh nắng tươi sáng, Ninh Nghị mở miệng, nói như thế.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

82. Chương 82: Chờ đợi

Rạng sáng, bên bờ sông Tần Hoài, trời còn chưa sáng thời điểm, Niếp Vân Trúc từ trên giường lên, rửa mặt, sau đó ngâm một bình trà, đi ra lầu nhỏ cửa trước.

Âm trầm cảnh ban đêm bao phủ xa xa Thành Quách cùng dãy núi, khiến người ta thấy không rõ lắm những cái kia nơi xa đến cùng có những thứ gì. Nàng ngồi tại trước lầu trên bậc thang nghĩ đến sự tình, kỷ thực những ngày gần đây, suy nghĩ nhiều là một chuyện, cái kia nguyên bản tiếng bước chân quen thuộc, đã có hai mươi ngày chưa từng ở chỗ này vang lên.

Hồi tưởng lại, sớm như vậy sáng sớm đã tiếp tục gần một năm, từ lúc đầu bởi vì con gà kia mà biết hắn, càng về sau trông thấy hắn mỗi ngày mỗi sáng sớm sáng sớm chạy tới, nói chuyện, trò chuyện thiên. Mỗi một ngày sáng sớm, đối với nàng mà nói đều là một đoạn đặc thù nhất thời gian. Cởi xuống lên mưa to, thân ảnh kia mỗi ngày mỗi ngày đều từ nơi này qua, cho dù tuyết rơi thiên đều không ngoại lệ, nàng cơ hồ coi là về sau đều có thể như vậy đi xuống.

Chỉ có cái này 20 ngày thời gian, nói cho nàng nguyên lai hai người liên hệ, kỳ thực cũng chỉ có mỗi ngày cái này thật đơn giản gặp mặt. Hắn cũng không đến, nàng liền cũng vô pháp tìm đi qua, người kia. . . Dù sao cũng là cái kia Tô gia tiểu thư hôn phu.

Ý tưởng này làm nàng hơi có chút phiền não.

Lúc đầu mấy ngày, chỉ cho là hắn có thứ gì việc gấp, hoặc là đi xa nhà, hoặc là chậm trễ sáng sớm thời gian rèn luyện. Nhưng mà theo thời gian đi qua, trong lòng thì không khỏi lo âu, lo lắng hắn là xảy ra chuyện gì hoặc là ngoài ý muốn. Mấy cái ngày thời gian bên trong đã từng vô tình hay cố ý qua cái kia Tô Phủ phụ cận đi đi, vòng quanh cái kia đại viện tường chạy một vòng, nhìn xem có cái gì manh mối, nhưng mà cũng nhìn không ra tới. Trong lòng lo nghĩ, lại cảm thấy mình lén lút, thật là mình đều không hiểu chính mình đang làm những gì.

Lo lắng như vậy đến nghiêm trọng nhất thời điểm đại khái là mấy ngày trước mấy cái tên bộ khoái tìm đến nàng. Nàng lúc ấy tại Trúc Ký Tổng Điểm trong hậu viện ngăn người, cất tâm sự, trong tiệm gã sai vặt tiến đến nói cho nàng có Bộ Khoái tìm thời điểm, thật sự là lập tức thì mộng rơi, ngơ ngác ngác đi ra ngoài kém chút bị cánh cửa vấp một chút, sau đó nghe cái kia Bộ Khoái hỏi vấn đề, sững sờ nửa ngày mới phản ứng được.

Cố Yến Trinh Cố Yến Trinh lại là Cố Yến Trinh. . .

Cái kia hai tên bộ khoái hỏi chính là nàng cùng Cố Yến Trinh ở giữa tình huống.

Trong nội tâm nàng cơ hồ liền muốn như thế oán trách đi ra, nhưng vẫn là không yên lòng nói đơn giản một chút trước đó quan hệ, sau cùng hai tên bộ khoái mới vừa nói ra Cố Yến Trinh rời về sau bị giết chết sự tình, để cho nàng cũng hoảng hốt nửa ngày.

Nếu là tại bình thường, nàng có lẽ sẽ vì thế mà thương cảm một hồi, bất quá lúc này nguyên cũng có chút tâm sự, hoảng hốt nửa ngày về sau ngược lại lại quay trở lại. Thế đạo kỳ thực không tinh thái bình, Lập Hằng sẽ không cũng gặp gỡ sự tình gì đi. . .

Thẳng đến không lâu sau đó nàng qua cái kia Tô Phủ phụ cận, trông thấy Lập Hằng thê tử Tô Đàm Nhi cùng nha hoàn đi ra lên xe ngựa, tuy nhiên thần sắc có chút gấp nhưng xem ra cũng chỉ là đi xử lý sinh ý, cái này mới dần dần an tâm. Bất quá tới ngày thứ hai lại nghĩ, Lập Hằng không có xảy ra chuyện, phía trước một ngày cùng hắn nói chuyện phiếm lúc hắn cũng chưa từng nói qua muốn đi xa nhà, bây giờ lâu như vậy không đến, có thể là. . . Sẽ không tới

Lại cảm thấy bức này ý nghĩ thật là khó khăn.

Gần vài ngày đến phần lớn là âm trầm sa sút phức tạp suy nghĩ, bất quá mỗi sáng sớm, vẫn là sẽ đem cái kia ấm trà ngâm tốt, ngồi tại trên bậc thang chờ lấy, một mực chờ đến hùng đông. Lúc này nàng sẽ đem tâm tình điều chỉnh một số.

Hừ, người như một mực không đến, ta liền mỗi ngày đều ở chỗ này chờ!

Nàng tận lực mang theo xinh xắn tâm tình nghĩ như vậy, ngồi ở đằng kia uống một ngụm trà, sau đó gió sớm nhẹ vỗ về, đem tiếng bước chân kia mang tới. . .

*

Thời gian qua đi hai mươi ngày, Ninh Nghị lại lần nữa khôi phục mỗi ngày sáng sớm chạy bộ thói quen, tuy nhiên sau khi rời giường trong phòng từ Tiểu Thiên cho trên tay hắn thay thuốc lúc bị Tiểu Thiên ngâm lấy nước mắt oán trách lại nhai, hôm qua vừa giải khai băng vải trông thấy cái kia bông tay trái lúc càng làm cho Tiểu Thiên khóc một trận, nhưng kiên trì rèn luyện sự tất yếu dù sao vẫn là có.

Tay trái thương tổn kỳ thực cơ bản đã khôi phục. Cái này khôi phục chỉ là có thể làm một số động tác cơ bản, không hề đau nhức, trên sinh hoạt vấn đề cũng đã không lớn, chỉ là mở ra băng vải về sau khó tránh khỏi có chút khó coi, bây giờ toàn bộ tay đều là màu đỏ. Trước đó vài ngày tại Lục Hồng Đề trước mặt nói khoác chính mình là cái gì Huyết Thủ Nhân Đồ, nghĩ không ra nhất Ngự thành Sấm, vô luận trên thực tế vẫn là ở bề ngoài đều cho phù hợp đến, cũng là thật là khiến người dở khóc dở cười.

Muốn hoàn toàn khôi phục, toàn bộ quá trình cần thời gian nửa năm, cũng là bởi vì Lục Hồng Đề thuốc trị thương hoàn toàn chính xác tốt. Hắn nguyên bản nhưng thật ra là làm tay trái phế bỏ chuẩn bị, ngày đó dưới tình huống đó không có càng nhiều lựa chọn nào khác, cứ việc có chút đáng tiếc, nhưng có thể sống sót, cũng không có gì có thể lè mè chậm chạp. Bây giờ đã là kiếm được.

Thuốc trị thương có chút thành phần rất quý giá, nhưng Tô gia có tiền, vấn đề này cũng không lớn, đêm qua đại khái theo Tô gia nhạc phụ đại nhân cùng Tô lão thái công thông báo một chút "Bằng hữu có việc đi hỗ trợ sau đó tay cánh tay bóng" quá trình, nên hỏi họ cũng liền hỏi họ, buổi sáng hôm nay Tiểu Thiên sợ đi không muốn để cho hắn đi ra, chủ yếu vẫn là sợ hãi đoán luyện biết dẫn đến cánh tay xuất mồ hôi, dù sao bông loại hình, chủ yếu cũng chính là đối với mấy cái này da thịt tuyến thể thương tổn. Bất quá Ninh Nghị bây giờ có Lục Hồng Đề dạy trong lúc này công công pháp, tự nhiên cũng không cần thiết dừng lại, chỉ là tại lượng vận động trên khắc chế một chút.

Hôm nay chạy bộ, cũng chính là đến Niếp Vân Trúc cầm lâu nhỏ trước liền chuẩn bị dừng lại.

". . . Vài ngày trước ra một chuyến thành, giúp người bằng hữu làm chút chuyện, về sau ra chút xíu ngoài ý muốn, trên tay bị bỏng. Bất quá cũng may tìm Danh Y, thuốc trị thương rất thần kỳ, đại khái thời gian nửa năm cũng liền tốt." Ninh Nghị uống một ngụm trà, giờ lên quần đầy băng vải tay trái trên không trung lộ ra được, "Thế nào có hay không cảm thấy dạng này thật đẹp mắt" chính hắn đã cảm thấy cái này tạo hình quả nhiên rất phong cách.

Niếp Vân Trúc bên kia nhàn nhạt cười cười, rũ xuống tầm mắt: "Đau đi "

"Ách, hiện tại không có cảm giác gì, lúc ấy thì hoàn toàn chính xác rất đau." Ninh Nghị cười cười, "Gần nhất thế nào "

"Ừm, còn tốt, trước đó vài ngày phát sinh kiện chuyện rất thú vị, có người cảm chính mình điều một bài đến trong tiệm. . ."

Rạng sáng Hà Loan một bên, phảng phất lại khôi phục ngày xưa đồng dạng tình cảnh, một số việc nhà vụn vặt nói vớ vẩn. Trông thấy Ninh Nghị, Niếp Vân Trúc cũng liền cảm thấy mình giống như là yên lòng, chỉ là hồi tưởng lại những ngày qua tình huống, luôn có một ít địa phương không vắng vẻ. Chờ tia nắng ban mai hơi lộ ra, Ninh Nghị cũng liền đứng lên nói bực, Niếp Vân Trúc trong lòng do dự: "Người. . ."

"Ừ"

"Trên tay người thụ thương, mỗi ngày đều muốn bôi thuốc, không tốt xuất mồ hôi. Vì thân thể nghỉ, những ngày này. . . Liền không muốn lại chạy bộ xuất mồ hôi đi."

Nàng có chút khó khăn mới nói ra lời này đến, Ninh Nghị gật gật đầu: "Ừm, ta minh bạch, bất quá không có chuyện gì, đơn giản đoán luyện vấn đề vẫn là không lớn, sẽ không ra mồ hôi. Ta gần nhất đến trong đó công cái gì, tùy thời đoán luyện, điểm ấy vận động cường độ không xuất mồ hôi, Ha-Ha, nói không chừng qua một thời gian ngắn thì lại biến thành võ lâm đại hiệp."

Ninh Nghị dĩ vãng cũng sẽ nói với nàng nói cái gì võ lâm loại hình nghe đồn, bây giờ nói lên cái này cũng là sáng sủa. Niếp Vân Trúc đứng ở đằng kia nhìn lấy bóng lưng của hắn đi xa, một giọt lạnh lạnh nước mắt đột nhiên từ gương mặt trượt xuống, rơi trước người trên mu bàn tay. Nàng hơi hơi sững sờ, sau đó có chút bối rối mà xoa một chút, bỗng nhiên hướng phía trước chạy tới, chỉ là chạy ra hai bước, giầy thêu lại dừng lại, Ninh Nghị tại phía trước xoay người.

"A, đúng, tửu sự tình cũng đã nhanh tốt, đến lúc đó ta đem mỗi cái bộ kiện thiết kế lấy tới, dễ tìm nhất mấy cái có thể bảo mật Thiết Tượng loại hình tách ra làm. Ân, ta biết tận lực nghĩ biện pháp cam đoan quy cách phù hợp, tiếp xuống nhà xưởng liền cần giữ bí mật. . . Chế tửu sự phụ có liên hệ đến sao "

Niếp Vân Trúc đưa tay lựa nắm chặt ở trước ngực, ngơ ngác chờ một lúc, vừa rồi dùng sức gật đầu: "Ừm, trước đó đã liên hệ đến."

"Ồ, vậy là tốt rồi." Ninh Nghị cười cười, sau đó phát phát tay, "Đi trước, qua mấy ngày mới bắt đầu lên lớp, hai ngày này nói có thể vụng trộm lười, giữa trưa có lẽ qua Trúc Ký ngồi bên kia ngồi, a, ta hoài niệm cháo trứng muối thịt nạc."

Niếp Vân Trúc cười gật đầu: "Ta chờ người tới."

Trong lòng một chút mất mát, thời gian dần trôi qua rút đi.

Hắn giữa trưa sẽ đi qua đây. . .

Tâm tình khai lãng, chuyện còn lại, cũng đều có thể quên sạch sành sanh. Trần ngập sức sống cùng hi vọng sáng sủa, nàng chuẩn bị qua hướng Tổng Điểm bên kia chờ lấy, lúc này mới lại nghĩ tới hai tên bộ khoái truyền đến Cố Yến Trinh tin chết. Cái kia hai tên bộ khoái vì sao muốn tìm đến mình đâu, Niếp Vân Trúc thầm nghĩ lấy, nàng đối với Cố Yến Trinh chưa chắc có nhiều ít ác cảm, Cố Yến Trinh cái kia người vẫn là có tài hoa, hẳn chết, Niếp Vân Trúc cảm thấy có chút đáng tiếc cùng thương cảm, bất quá một phương diện khác, cho dù là chết, tựa hồ cũng theo chính mình dính líu quan hệ, liền để nàng cảm thấy hơi có chút chán ghét, rõ ràng là quan hệ như thế nào đều không có hai loại tâm tình cũng không mâu thuẫn, hỗn hợp lại cùng nhau, qua một hồi, cũng liền thờ dài, dần dần giảm đi.

Mấy cái ngày sau ngoài thành nạn dần dần dần nhiều, có ngày sáng sớm Niếp Vân Trúc nói với Ninh Nghị lên, có cái người quen biết những ngày này ở ngoài thành xảy ra chuyện chết mất, này người vốn là muốn lên đường đi làm huyện lệnh, rất có vài phần tài hoa, tiền đồ xa Đại Quang Minh, bởi vậy nói cho Ninh Nghị gần nhất thời thế không yên ổn, nhiều chú ý an toàn. Lúc ấy Ninh Nghị ánh mắt phức tạp.

"Người quen "

"Không quen."

"A." Ninh Nghị nhún nhún vai, "Trời cao đồ kỵ anh tài, làm cho người rất tiếc nuối."

Đây là nói sau, tạm không hề xách.

Nhớ lại đến mừng sáu tháng sáu vào cái ngày đó chạng vạng tối, khoảng cách đêm hôm đó huyết án đi qua gần hai ngày, mấy cái tên bộ khoái tại hoàng vắng bên bờ sông chỗ kia thiêu hủy thuyền phòng phụ cận điều tra lấy, tiếng gió rít gào, sắc trời cũng biến thành u ám lên, tối nay đại khái liền sẽ có Lôi Vũ hạ xuống.

"Trận mưa lớn này về sau, sợ là cái gì đều điều không tra được!" Một tên bộ khoái thanh âm trong gió vang vọng bờ sông, dòng sông chỗ nước cạn trên chỗ kia thuyền phòng lúc này đã bị thiêu đến triệt để, đương nhiên, cũng có một chút sụp đổ thi thể, người bị thiêu đến thi thể nằm đen lẩn lộn ở trong đó, dưới mắt cũng không biết đã bị cuốn đi bao lâu.

"Nếu như ở trong đó thật có cái kia Cố họ Huyện Lệnh thi thể, vấn đề này tính toán là chuyện gì xảy ra a "

"Đoán chừng là cái kia Cố Huyện lệnh cùng bên này Dương Thị Huynh Đề làm giao dịch gì, kết quả bị thích khách kia cùng một chỗ thu thập chứ sao."

Bộ Khoái hết thầy có năm tên, ba tên phổ thông Bộ Khoái, khác hai tên là Chính Phó Bộ Đầu, đây là Giang Ninh trong phủ chánh thức chính thức Bộ Đầu, . Năm người tại bờ sông vây quanh cái kia thi thể tìm một hồi, kỳ thực sáng nay phát hiện lúc liền đã tìm ra một số manh mối, đại khái có thể xác nhận bên trong một bộ tàn thi chính là Cố Yến Trinh. Bọn họ đây là đánh giá lấy có thể muốn trời mưa chạy tới lần thứ hai, cái kia chừng ba mươi tuổi Bộ Đầu đi lên bờ một bên, tại phụ cận tìm kiếm lấy cái khác manh mối, chỉ chốc lát sau, mặt khác tên kia tuổi khá lớn đáng người cao gầy phó Bộ Đầu cũng theo tới.

"Trần đầu, Cố gia hai tên tôi tớ chết, những người còn lại đều nói là nữ thích khách kia cách làm, dưới mắt hấn cùng cái này Dương Dục Dương Hoành một nhà chết ở chỗ này, kết án, là tốt kết."

Hơi có vẻ cao gầy phó Bộ Đầu họ Từ, lúc này nói như thế lời nói, cái kia Bộ Đầu thì là họ Trần, lúc này cười cười: "Tri Phủ Đại Nhân cũng là như thế này hi vọng a."

Bọn họ hôm nay sẽ tới, là bởi vì sáng sớm hôm qua ngoài thành phát sinh cùng một chỗ huyết án. Cố gia hai tên tôi tớ bị người bắt đi lại ném về thi thể, lúc ấy xuất hiện ở hiện trường, chính là Đoan Ngọ ngày đó ám sát Tổng Hiến nữ thích khách, lúc ấy Cố gia còn lại mấy tên tôi tớ là trợ mắt nhìn nữ thích khách kia giết người, sau đó có Huyện Lệnh thân phận Cố Yến Trinh cũng tìm không thấy, mọi người mới cảm thấy là xảy ra chuyện, khuếch trương phạm vi lớn đến nơi đây.

Ở chỗ này Dương Dục cùng Dương Hoành huynh đệ bản thân liền là nổi danh ác đồ, ở đến vắng vẻ, mà lại nếu như bọn họ chết, quan phủ trên cơ bản cũng là bất kể, có lẽ sẽ chỉ vỗ tay khen hay. Bất quá cái kia Cố Yến Trinh vụ án cũng đúng lúc phát sinh vào lúc này, có một số việc thì cần phải tra một chút, tại Giang Ninh khu vực một cái Huyện Lệnh chết, nhất định phải cho phía trên một cái công đạo.

Dương Dục cùng Dương Hoành huynh đệ xưa nay khoa trương ương ngạnh, nhưng bản thân cũng cực kỳ hung ác, Giang Ninh không có nhiều người biết tùy tiện chọc bọn họ, cũng gây không động hấn nhóm. Lúc này một điều tra, cả nhà tử quang, muốn đến cũng chỉ có nữ thích khách kia đồng dạng cường nhân có thể làm đến, về phần Cố Yến Trinh cùng hấn tôi tớ là sao lại ở chỗ này, đại khái thì nhìn phía trên là muốn xấu hổ hấn vẫn là yếu điểm sáng hấn, cái này không quan trọng.

Chuyện thế này nếu như nói riêng lên, một cái Huyện Lệnh tại Giang Ninh khu vực chết, vụ án có thể hay không phá, Giang Ninh tri phủ áp lực đều sẽ rất lớn. Nhưng nữ thích khách kia nhúng tay cao cường, dùng võ loạn cấm, bây giờ giết người, cũng đã ra khỏi thành chạy. Dù sao đã có Tổng Hiến vụ án, bây giờ lên trên đây, cũng vì một án, ngược lại thành tô điểm. Buổi trưa mọi người phân tích vụ án, Tri Phủ thì lộ ra qua cũng án ý tứ, hấn không muốn trực tiếp đính hai cái buồn nôn vụ án ở chỗ này, không bằng cũng thành một cái, dưới mắt xem ra, Logic trên kỳ thật vẫn là chuẩn, Cố Yến Trinh mua hung làm chút chuyện xấu, làm đến nữ thích khách kia trên thân, kết quả cùng Dương Dục Dương Hoành một nhà chết ở chỗ này, nữ thích khách kia tính cách hung hấn, thậm chí còn đi giết đối phương hai tên tôi tớ cho hả giận.

"Đại khái chính là như vậy kết án đi."

Trần Bộ đầu cười cười, nói như thế, hai người tại bãi sông trên đi đi, bộ kia Bộ Đầu qua một bên nhìn khả năng này là thứ nhất giết người hiện trường bên bờ sông máu, một lát sau quay đầu, lại tìm không gặp nhân ảnh của đối phương, hấn quay đầu đi vào bên này trúc lâm, mới nhìn rõ Trần Bộ đầu lúc này chẳng biết tại sao vậy mà "Ngồi" ở nơi đó.

Hấn cũng không có thật ngồi, bởi vì hậu phương không có ghế, lúc này tướng mạo này trầm ổn nam nhân tại trong rừng trúc chầm cái mả bộ bày ra ngồi tư thế, hai tay đặt ở trên đầu gối, nghiêm chỉnh là sóng yên biển lặng ngồi đáng vẻ. Thì ở nơi đó có chút nghiêng mặt, nhìn về phía nơi xa chỗ nước cạn trên cái kia phòng ốc thi thể, thần sắc kinh nghi bất định. Từ phó Bộ Đầu đang muốn đi qua, hấn đột nhiên duỗi duỗi tay: "Đừng tới đây!"

"Làm sao "

Phong thanh phát qua bãi sông, cái kia Trần Bộ đầu ở nơi đó xem trọng lâu, mới lẩm bầm mở miệng: "Đây là. . . Thật ác độc người đầu. . ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

83. Chương 83: Tình hình tai nạn nổi lên

"Đây là thật ác độc người đầu. . ."

Đã gần đến hoàng hôn, hai tên Bộ Đầu đứng tại cái kia trúc lâm bên bờ địa phương, trôi qua một hồi lâu, Trần Bộ đầu mới thì thào nói ra những lời này đến.

"Làm sao "

"Người kia. . . Hắn ngồi ở chỗ này. . ."

Phảng phất thay vào một thứ gì đó, Trần Bộ đầu có chút khó chịu mà hít sâu một hơi, hắn ngồi xổm xuống, từ bên cạnh cầm lấy một cái nhánh cây tới. Chung quanh đây một mảnh nhỏ khu vực cơ bản đều là Trúc Tử, trước mắt nhánh cây này hiển nhiên là từ bên cạnh chỗ bề tới, lá cây đã hơi hơi nhăn.

"Hắn hẳn là ở đây chờ người tới. . . Ngồi ở bên cạnh. . . Ghế hoặc là cái ghế cũng đã đốt. . . Chờ thời gian không ngắn, trên người hắn thụ thương, bị thương rất nặng, nhưng vẫn là không có ý định đi, vẫn ở chỗ này chờ đi xuống. . . Lúc này, hẳn khả năng đã giết chết Dương Dục Dương Hoành một nhà. . ."

Hắn nói như thế, nhìn sang bên kia bãi sông phế tích, lấy xuống một chiếc lá giấu lại, bỏ vào trong miệng, mi đầu lập tức nhắm lại tới.

"Cái này không đúng, không phải là cái kia nữ thích khách tác phong, nếu thật là cái gì vô lâm nhân sĩ, sẽ không thụ thương nặng như vậy. . ."

Một bên khác từ phó Bộ Đầu cũng nhíu mày: "Người nói là, Cố Yến Trinh vụ án là một người khác làm "

"Rất có thể, quá có khả năng, người kia. . ." Trần Bộ đầu đón đến, "Người kia bởi vì một số chuyện, giết chết Dương Dục Dương Hoành một nhà, hắn. . . Thụ thương, trọng thương. . . Vẫn ở chỗ này chờ, sau đó Cố Yến Trinh chủ tử tới, lại đem Cố Yến Trinh chủ tử giết chết. Người đến xem cái này dưới đất. . ."

Trần Bộ đầu chỉ chỉ phía trước cánh rừng, bên này tích Trần cơ bản đều là rơi xuống lá trúc, một số nhỏ xíu đồ vật bị che giấu ở trong đó, hoàng hôn quang mang bên trong thấy không phải quá rõ ràng.

"Hắn đang nhắm nuốt loại cây này điệp, vị đạo rất khổ, một mực nhắm nuốt, tại sao muốn dạng này bởi vì nơi này, nơi này. . . Hẳn nôn mửa hai lần, tuy nhiên nhà không nhiều, nhưng hắn thời điểm ra đi không có thể đem những thứ này dấu vết che giấu. . . Tại sao muốn một mực đợi ở chỗ này vì sao lại nôn vì cái gì nhai loại này lá cây chung quy không phải cái gì đặc biệt ham mê đi. . ." Trần Bộ đầu đón đến, "Hắn thụ thương, mà lại là trọng thương, cần cái này lá cây dùng để nâng cao tinh thần, dạng này trọng thương thậm chí dẫn đến hắn hai lần nôn mửa, hắn ngồi ở chỗ này các loại, khả năng cũng không phải là có nắm chắc giết người, mà chính là. . . Không phải có được là ai. . ."

Từ phó Bộ Đầu nhìn lấy những cái kia nhắm nuốt lá cây lưu lại cùng nôn: "Cái này phức tạp."

"Ta cũng biết phức tạp." Trần Bộ đầu nôn trong miệng lá cây, sau đó đem trong tay nhánh cây cũng ném đi, "Thật không muốn lại nhai mảnh thứ hai. . . Dương Dục Dương Hoành huynh đệ mấy năm này làm là trời người hoạt động, có là báo thù, có là tiếp nhận nhà giàu ủy thác buộc một ít ngưỡng mộ trong lòng nữ tử, Cố Yến Trinh ban đêm tới, nói rõ hẳn cũng không phải vật gì tốt, sợ là ủy thác đối phương trời người. . . Ngồi ở chỗ này này người, không biết đến cùng là trong nhà thân nhân bị bắt cóc, vẫn là hắn bản thân bị bắt cóc, bởi vậy hắn mới cần phải chờ ở chỗ này, chờ lấy chủ sử sau màn xuất hiện. . ."

"Có thể giết chết Dương Dục Dương Hoành toàn gia, sợ cũng là khó chọc nhân vật hung ác, hẳn không phải là bản thân hắn bị bắt cóc đi."

"Quá ác. . ." Trần Bộ đầu thở dài, "Giết chết Dương thị một nhà về sau bản thân bị trọng thương, còn có thể một mực lặng yên ở chỗ này chờ, gắng gượng đến hậu trường chủ mưu tới, lại liên Cố Yến Trinh chủ tử đều giết. . . Lão Tử, chúng ta làm nhiều năm như vậy Bộ Khoái, qua trên tay dân liệu mạng, có mấy cái có thể làm được loại trình độ này "

"Trọng thương về sau vẫn giết Cố Yến Trinh chủ tử, biết không phải là nữ thích khách kia, giả định một tên đối nàng mà nói người rất trọng yếu bị bắt cóc, Dương Dục Dương Hoành dùng cái này uy hiếp, dẫn đến nàng trọng thương, nhưng nàng cuối cùng vẫn là giết Dương thị cả nhà. Sau đó nàng kẻ tài cao gan cũng lớn, ở chỗ này chờ Cố Yến Trinh chủ tử xuất hiện, giết chỉ. . ."

"Vẫn có thể xem là một loại suy luận. Có thể ngày thứ hai nàng xuất hiện giết chết cái kia Cố gia hai tên tội tử, vẫn là sinh long hoạt hổ đáng về. . ." Trần Bộ đầu lắc đầu, "Người này có lẽ không biết võ công, nhưng tàn nhẫn tới cực điểm, đối với người hung ác đối với mình cũng hung ác, đánh bạc mệnh qua cũng muốn ở chỗ này nhìn qua hậu trường chủ mưu, bởi vì hắn không nguyên ý có người ở sau lưng theo dõi hắn nhưng lại không biết, dạng này người thật đáng sợ. . ."

"Cái kia. . . Vụ án có biến, tiếp xuống làm sao báo cáo" từ phó Bộ Đầu hỏi dò.

"Có thể làm sao báo cáo đại nhân đều nói những lời kia, chẳng lẽ còn muốn nói với hắn khả năng này là một cái khác vụ án hướng chỉ những vật này có thể nói rõ cái gì khó làm chứng cứ xác thực. Nguyên bản trận mưa này xuống tới, cũng liên thứ gì đều không." Trần Bộ đầu vỗ vỗ bên cạnh Trúc Tử, lắc đầu, "Xác nhận sự tình đều là nữ thích khách kia cách làm, phát hải bộ văn thư. Cái này Dương Dục Dương Hoành trên tay án mạng sợ có hơn mười điều, đưa qua đến ủy thác trời người chỉ Cố Yến Trinh, cũng đều không là vật gì tốt. Nếu là ta gia nhân bị trời, cũng tất phải giết cả nhà! Sự tình không rõ trước đó, người ta âm thầm dò xét một phen là được."

Rất nhiều dân gian diễn nghệ trong chuyện xưa, đều là nói một cái mỗ người cương trực vô tư, đến dân gian xưng đạo. Nhưng trên thực tế cái gọi là cương trực cũng cần có chương pháp, chuyện nhỏ trên cương trực một phen không quan trọng, nhưng nếu bất cứ lúc nào tính khí đều cứng đến nỗi giống trâu, vậy liền căn bản đến không vị trí này, đặc biệt là loại này làm cho Thượng Quan bị mất chịu huân, giảm chiến tích kiểm tra đánh giá sự tình dâm loạn đình, ngày thứ hai cũng đừng kỳ quái đối phương cho người mặc tiểu hài, vấn đề này cũng chỉ có tại hoàn toàn tra ra về sau lại đến báo mới có thể tất cả đều vui về.

Trần Bộ đầu nói xong, bên cạnh Lão Tử cũng gật gật đầu: "Phải làm như thế."

Không lâu sau đó, mưa to bắt đầu hạ.

Thời gian qua trung tuần tháng sáu, Trường Giang thượng du Thủy Hoạn ảnh hưởng bắt đầu hiển hiện ra. Ninh Nghị trở lại Giang Ninh thời điểm, nạn dân cũng lục tục từ phía tây tới, lúc này vẫn chỉ là cái bắt đầu, thành thị bầu không khí hơi hơi khẩn trương lên, cũng không rõ ràng, bất quá nếu là có cái này kinh nghiệm người, nói chung cũng đều biết sẽ phát sinh những chuyện gì.

Cùng Tần lão Khang lão gặp mặt, cùng Lý Tần mấy người cũng một lần nữa gặp mặt, đối với hấn tay trái bỗng sự tình tất cả mọi người biểu thị một phen ân cần thăm hỏi, hỏi đến quá trình lúc, Ninh Nghị tự nhiên cũng liền phải nói cho người Tô gia nghe lý do qua loa đi qua. Tô Sùng Hoa nguyên bản căn dặn hấn nghỉ ngơi nhiều chút thời gian, bất quá chung quy không tốt trực tiếp nghỉ ngơi nửa năm, mấy ngày sau, hấn cũng lại lần nữa qua đến Dự Sơn Thư Viện trung thượng khóa.

Độ cao tử chung cất thí nghiệm cơ bản đã đã định, không có Lục Hồng Đề tại trong tiểu viện ở, Ninh Nghị cũng liền không quan trọng lại mỗi ngày qua bên kia làm thí nghiệm, sau đó lúc chiều, căn bản là qua hướng Tần Hoài Hà một bên cùng Tần lão hạ hạ cờ tâm sự cái gì. Hấn chưa tại Giang Ninh trong khoảng thời gian này, căn bản là Lý Tần dẫn hấn vì đám con nít kia lên lớp, sau đó sau khi trở về cũng mời hấn ăn bữa cơm trò chuyện làm tạ ơn, Lý Tần này người cùng Tần lão Khang lão cùng loại, gần nhất quan tâm đều cũng là nạn dân sự tình.

". . . Cho tới bây giờ, thượng du đã có tứ địa bị chìm, Hoàng Hà càng là vỡ đê, sau bảy tháng, nạn dân như sóng triều mà đến, sợ là lại được đại bệ Tứ Môn, hôm nay Lương Giới đã đang tăng cao, ai, cái này Mùa thu không biết lại phải chết bao nhiêu người. . ."

Cái này Mùa thu đại khái sẽ chết rất nhiều người, đã coi như là đại gia chung nhận thức, đương nhiên, Giang Ninh trong thành còn có nhìn không ra nhiều ít rung chuyển dấu vết, sinh hoạt tiếp tục, thanh lâu Thuyền Hoa sinh ý vẫn dù không sai, quan viên đám sĩ tử hàng đêm phần nào lo nước thương dân, ngược lại cũng có chút không tệ, biểu đạt lo nước thương dân tình hoài câu thơ đi ra. Mấy ngày nay có thể trông thấy lương xe tại tô cửa phủ ra vào tình huống, tham khảo mỗi lần bức này tình hình tại nạn bạo phát quỹ tích, rất nhiều nhà giàu đã tại tích trữ lương thảo. Tô Đan Nhi cũng có đang sầu lo lấy, đương nhiên, sào lo phương hướng cũng có khác biệt.

"Gần nhất các nơi sinh ý đã tại hàng, đến trung tuần tháng bảy hạ tuần thành vừa đóng cửa, trong thành đoán chừng cũng phải bế cửa hàng. . . Đến đi vào trong thành ngoài thành phát cháo thí cơm, vẫn phải quyền một nhóm lớn cho quan phủ, trong nhà bỏ câu đưa tin chuẩn bị không nhiều, nếu là bay ra ngoài bị người đánh xuống ăn thì phiền toái hơn, dạng này thời gian muốn thuê tín sử xin khoái mã xuất nhập chi tiêu càng lớn hơn, thời gian mấy tháng, sợ là muốn hết cho chậm trễ. . ."

Lúc buổi tối, nàng cùng Ninh Nghị tại lầu hai trên hành lang nói chuyện, trong miệng vừa ăn đồ vật, một bên nói lên những thứ này. Nàng gần nhất cũng là mạn bần bại, bất quá cứ việc đều là tố khổ, nhưng tinh thần xem ra lại không tệ, chỉ sợ có quan hệ Hoàng Thương sự tình đã có chút không tệ tiến triển.

Cuối tháng sáu qua đến Trúc Ký Tổng Điểm ăn cái gì thời điểm, gặp lần trước Nguyên Cẩm Nhi. Nàng đại khái là trong lúc rảnh rỗi, chạy đến tìm nàng Vân Trúc tỷ chơi, trông thấy Ninh Nghị tới, xung phong nhận việc mà bung bát cháo trứng muối thịt nạc đi ra, bịch một cái nện ở Ninh Nghị trước người trên mặt bàn, đem Ninh Nghị cho giật mình, đợi trông thấy cái này giống như là có chút quen mắt thân ảnh, mới cười rộ lên: "Tiểu nhị, như thế không chuyên nghiệp, coi chừng bị người khiếu nại."

"Khiếu nại liền khiếu nại!" Nguyên Cẩm Nhi hai tay chống nạnh, phun ra đầu lưỡi làm đáng giận mặt quỷ, tiếp đó xoay người hướng bên trong đi đến. Không lâu sau đó Niếp Vân Trúc cười đi ra, nàng cũng mới theo đi ra, theo Niếp Vân Trúc ngồi ở bên bàn, ở bên kia xụ mặt một hồi lâu, sau đó nói: "Ninh tài tử, cho ta viết bài thơ chứ sao."

Ninh Nghị ăn cháo trứng muối thịt nạc, gật gật đầu: "Tốt."

"A "

Ninh Nghị dứt khoát trả lời đem nàng giật mình, sững sờ nửa ngày về sau mới nói: "Thật giúp ta viết a "

"Người lên lần hỗ trợ trứng muối làm tuyên truyền, hiện tại đã mở miệng, không có lý do muốn cự tuyệt người a."

"Hừ, lần trước ta đó là giúp Vân Trúc tỷ." Nguyên Cẩm Nhi nâng cằm lên ngẩng một lát, ngón tay tại trên gương mặt gỗ, "Có thể đạo sĩ kia không phải chỉ viết hai bài sao "

"Lần này liền nói là cùng còn viết."

Nguyên Cẩm Nhi nhin cười: "Bất quá ta nhưng là sẽ xuất ra qua hát a, sẽ nói là Ninh Lập Hằng cho do ta viết a, sẽ nói là Ninh Lập Hằng 'Chuyên môn' cho do ta viết nha!"

Ninh Nghị buông buông tay.

Nguyên Cẩm Nhi nhìn hấn một hồi lâu, lại nhìn xem Niếp Vân Trúc: "Người này người cũng không tệ lắm, bất quá ta vẫn là chán ghét người, Vân Trúc tỷ chúng ta đi, không muốn hấn thơ, cũng không cùng hấn nói chuyện!"

Nàng kéo Niếp Vân Trúc tay liền đi, Niếp Vân Trúc "Cẩm Nhi, Cẩm Nhi" gọi vài câu, rốt cục vẫn là để cho nàng cho cứng rắn lời đi.

Nguyên Cẩm Nhi đối với bất mãn của hấn Ninh Nghị sớm hơn mấy ngày liền nghe Niếp Vân Trúc nói qua, nói chung liền là bởi vì thi hoa hậu trên hấn chống đỡ Khởi Lan nguyên nhân, vấn đề này không có cách nào phân rõ phải trái, đương nhiên cũng không cần thiết phân rõ phải trái.

Cuối tháng sáu còn chưa ra tiết trời đầu hạ, khí trời nóng bức, nhưng mà bởi vì thượng du tấn tình cùng tình hình tai nạn, liên đới lấy Giang Ninh khí tức cũng có chút ngọt ngọt cùng tiêu điều lên.

Tình hình nước, nạn dân, trong học đường đọc sách học sinh, cùng Lý Tàn ngẫu nhiên nghị luận, hần ngẫu nhiên cũng đang chăm chú quan này phù bên kia động tĩnh, Cố Yến Trinh sau khi chết, tựa hồ cũng đi tìm Lý Tàn, đi tìm Niếp Vân Trúc nghe ngóng một số tình huống, Trúc Ký sinh ý đã rất không tệ, Tô gia bên này làm theo vợi vãng vì ứng đối tình hình tai nạn mà chuẩn bị, Tô Đàm Nhi tiếp tục kế hoạch của nàng, có một ngày đem một khối nhỏ nhan sắc vô cùng tươi đẹp lớn chừng bàn tay tơ lụa trở về, ban đêm vụng trộm đưa cho Ninh Nghị nhìn: "Có xinh đẹp hay không "

Trưa hôm nay uống qua cháo, xế chiều đi Tàn Hoài Hà một bên đi xuống, gặp gỡ Tàn lão Khang lão đều tại, mùa lũ kỳ thực đã nhanh chuẩn bị kết thúc, nhưng có lẽ còn có sau cùng một đợt Đại Triều, hai vị lão nhân gần nhất đang nói có quan hệ Thủy Hoạn sau cứu trợ thiên tai loại hình sự tình cùng phương pháp.

"Thiếu cùng tại Giang Châu bên kia, tiếp xuống sợ là phải có bận rộn, cứu trợ thiên tai khác biệt sự tình khác, như thế nhiệm vụ khẩn cấp, tự nguyên làm làm nhiều đề điểm mới là." Khang Hiền nói là Tàn Tự Nguyên con trai trưởng Tàn thiếu, bây giờ đang ở Giang Châu một vùng làm quan, Tàn Tự Nguyên lúc này cũng gật gật đầu: "Trước hai tháng đã đưa tới mấy cái phong thư nhà, nên nói, hầu hết đã nói, tình huống bên kia, cơ vốn cũng là từ hần về gửi thư nhà bên trong biết được."

Lúc này căn bản là Tàn lão cùng Khang lão đang nói chuyện, Ninh Nghị ở trong lòng nghĩ đến một ít chuyện, trôi qua không lâu, Tàn lão hỏi tới, hần mới cười nói: "Chỉ là có chút ý nghĩ. . . Ân, đêm nay sửa sang một chút, ngày mai cầm tới xem một chút, nếu như hữu dụng. . . A, liền đưa hai dạng đồ vật cho Tàn lão."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

84. Chương 84: Thì không lấy chồng

Lúc chạng vạng tối trở về Tô Phủ về sau, Ninh Nghị lấy giấy bút đến, bắt đầu viết xuống một số có quan hệ cứu trợ thiên tai phòng dịch điều lệ cùng điều khoản. Gần vài ngày đến nay, liên quan tới những vấn đề này đã nghĩ tới rất nhiều lần, bởi vậy viết ra, cũng tịnh không tính phí sức.

Hiện đại cứu trợ thiên tai phương lược cùng cổ đại cứu trợ thiên tai phương lược tự nhiên có chỗ khác biệt, không thể rập khuôn. Nhưng ở rất nhiều phương diện giám sát cùng chế ước càng mạnh mẽ hơn, chuyện trước tiên càng có trật tự, rất nhiều phương diện càng có trước xem cùng thấy xa, đây cũng là không thể nghi ngờ. Đem chuyện này cùng Võ Triều thực tế kết hợp lại, điều chỉnh một phen về sau mới có thể lấy ra dùng, ở trong đó cố nhiên có tình hình bệnh dịch chống hủ nhiều phương pháp, một phương diện khác, cũng có thể nào qua chỉ huy, điều phối, quản lý những thứ này nạn dân một cái Kim Tự Tháp thức kết cấu cùng hệ thống, loại này quản lý triết học, cũng chính là Ninh Nghị am hiểu đồ vật, bởi vậy liền đồng loạt viết lên.

Chỉ muốn đem mấy cái này điều khoản làm ra đến, trong đó một phương diện có lẽ hay là bởi vì có nhất định lòng trắc ẩn. Làm vì một người hiện đại, dù là thật sự là nhìn quen tình đời hắc ám, nghĩ đến nỗi trong vòng mấy tháng rất nhiều người cứ như vậy sống sờ sờ bệnh chết hoặc chết đói, nhiều ít cũng là có chút khó chịu. Hần không phải cái gì chánh thức người có máu lạnh, chỉ là cường đại lý trí thường thường có thể thấy rõ ràng rất nhiều chuyện mà thôi, kiểm chế hạ rất nhiều tâm tình mà thôi. Đương nhiên, lòng trắc ẩn, cũng vền vẹn một bộ phận, một bộ phận khác, thì là hần đối với sự tình khác một số mưu đồ, đó là ngày mai muốn tặng cho Tàn lão thứ hai dạng đồ vật.

Vào lúc ban đêm bận rộn viết một đêm, Tiểu Thiên bụng ướp lạnh nắm tuyết canh tiến đến thúc hần nhanh lên uống thời điểm hần mới dừng một cái, cùng Tiểu Thiên nói mấy câu: "Cô gia không ăn, băng khối liền muốn không có đâu. . ."

Nếu là ngày trước Tiểu Thiên đại khái sẽ không ở hần tập trung tinh thần làm việc lúc quấy rầy hần, nhưng trong ngày mùa hè cái này băng khối thực sự quý giá, Tiểu Thiên mới có thể như vậy có chút ủy khuất mà nói vài lời. Uống xong nắm tuyết canh về sau lại là hết sức chăm chú mà viết, Tiểu Thiên cảm kim khâu ngồi tại gian phòng trong góc lặng yên nạp chỉ để giày, Tô Đàm Nhi cũng tới thăm một lần, gặp hần viết yên tĩnh, liền cùng Tiểu Thiên cười cười, rồi đi.

Sáng ngày thứ hai chạy bộ đến Niếp Vân Trúc lầu nhỏ lúc trước, Niếp Vân Trúc một vừa uống trà, một bên nói lên Nguyên Cẩm Nhi chuyện gần nhất.

"Cẩm Nhi kỳ thực một mực nhắc lên người tốt lâu, lại là nghĩ không ra, hai người các người lần thứ nhất gặp mặt, đúng là hôm qua loại kia tình hình. Ha ha, Cẩm Nhi quá hồ nháo, Lập Hằng chờ nên trách nàng mới là."

"Nào có, thẳng thẳng thẩn." Ninh Nghị cười, "Nàng gần nhất thường qua trong tiệm "

"Ngược lại cũng không phải, nàng nào có nhiều như vậy nhân rồi, ta ngược lại thật ra ngẫu nhiên qua tìm nàng, gần nhất những ngày này, tâm tình của nàng dường như không cao."

"Làm sao chẳng lẽ để Khởi Lan đến hoa khô, không vui sao "

Nguyên Cẩm Nhi người này tính tình kỳ thực không tệ, bởi vì trúng muối sự tình, Ninh Nghị đối nàng cảm nhận rất tốt, trong đầu bắt đầu nghĩ đến giúp người lẫn lộn danh tiếng rất nhiều Thi Từ. Niếp Vân Trúc bên kia là lác đầu.

"Nào có, Cẩm Nhi nguyên vốn cũng không muốn đoạt cái kia hoa khô, nàng tâm tình sa sút, đại khái là trông thấy trước đây không lâu Phùng Tiểu Tinh sự tình."

"Ừ"

"Cái kia mấy ngày Lập Hạng còn ở ngoài thành, có lẽ không rõ ràng lắm, thi hoa hậu về sau, Vũ Liệt quân Chỉ Huy Sứ Trần Dũng lại qua đây đưa cái kia Phùng Tiểu Tinh. . . Nguyên bản trước kia thì phát sinh qua chuyện như vậy, lúc ấy Phùng Tiểu Tinh là hoa khô, bị bức phải kém chút nhảy lầu, lần này lại là như thế này, lại cứ Trần Dũng nhà phu nhân coi là Phùng Tiểu Tinh lừa câu dẫn nhà nàng phu quân, kết quả mang theo một số thị vệ đánh tới, đem Phùng Tiểu Tinh đánh cho chạy khắp nơi, sau cùng nghe nói tại bên đường kém chút đánh chết, bây giờ còn tại ốm đau tu dưỡng, cũng có nghe đồn nói toạc đem què chân, hiện tại còn không rõ ràng lắm. Phùng Tiểu Tinh ở Duyệt Nhiên Lâu cáo quan, mấy ngày nay lại rút đơn kiện hình, không giải quyết được gì. Nguyên do trong đó không cần nói cũng biết. Ngày đó Cẩm Nhi tựa hồ vừa vận đi qua trông thấy, đại khái là. . . Có chút hối tiếc tâm đi."

"Ồ." Ninh Nghị gật gật đầu, "Khó trách nàng muốn qua Trúc Ký làm chạy đường. . . Nếu như nàng thật đi làm chạy đường, ta cảm thấy có thể cho nàng mở gấp hai lương bổng, nếu không gấp ba cũng thành, cam đoan nàng không bị đánh."

Niếp Vân Trúc cười rộ lên: "Uổng cho người nghĩ ra."

"Ha-Ha, lại bảo nàng sớm đi lấy chồng đi."

Niếp Vân Trúc cười cười, hơi hơi rũ xuống tầm mắt.

Không lâu sau đó, sắc trời sáng lên, Ninh Nghị rời đi tiểu lâu kia, Niếp Vân Trúc đưa mắt nhìn thân ảnh của hắn đi xa về sau, địa phương mới khe khẽ thờ dài, nâng chung trà lên bàn trở về. Hồ Đào chính trong phòng u oán nhìn qua nàng: "Tiểu thư a, người có biết hay không, tiếp tục như vậy nữa, nếu để cho trong nhà hắn cái kia Tô Đan Nhi tìm tới, chúng ta cũng phải cấp đánh chết. Tiểu thư người còn có nói cái gì quân tử chi giao, người ta thật hiểu lắm, cũng mặc kệ những thứ này những đâu? Đó."

Niếp Vân Trúc nhìn nàng nhất nhãn, sau đó lại là vui vẻ thậm chí có chút xinh xắn cười: "Tốt, để cho nàng đánh chết ta, ta nếu thật muốn bị đánh chết, hẳn nhất định sẽ tới. . ." Nàng nghĩ đến, sau đó lại thờ dài, đem khay trà buông xuống, "Chỉ là nếu thật dạng này. . . Ngược lại để hắn khó làm."

Hồ Đào đau lòng nhức óc: "Tiểu thư người khác điên, nam nhân đều là như thế, người chó nhìn hắn hiện tại có bao nhiêu hoa ngôn xảo ngữ, thật làm cho người chính thê đánh đến tận cửa, hắn mới sẽ không đến đâu, mà lại hắn là ở rể! Cái kia Tô gia tiểu thư bao nhiêu lợi hại a! Tiểu thư a. . ."

"Không cho phép nói như người vậy hắn!" Niếp Vân Trúc quay đầu liếc nhất nhãn, là không có cái gì tức giận thành phần ở bên trong, trong đầu ngẫm lại chính mình như bị đánh chết sau tình cảnh. Hồ Đào khóc tang khuôn mặt, vẫn lo lắng, chỉ chốc lát sau, Niếp Vân Trúc hít sâu một hơi, quay đầu, từ bên cạnh cầm cái kia nông phụ đồng dạng khăn trùm đầu cho mình bao thượng, đi qua Hồ Đào bên người lúc, bóp bóp nha hoàn mặt.

"Hồ Đào người thật đáng yêu, càng ngày càng xinh đẹp. . . Nên lấy chồng á."

Thật vui vẻ mà nói câu nói này, đến đi ra khỏi cửa phòng lúc, vừa rồi cúi đầu, ở trong lòng nhắm vào một thứ gì đó có chút xinh xắn cùng tùy hứng dưới đất thấp lăm bằm một câu.

Ta thì không lấy chồng. . .

Buổi sáng xong tiết học, ăn cơm xong về sau qua đến Tần Hoài Hà một bên, Khang Hiền cũng đã chờ từ sớm ở nơi đó, đối với Ninh Nghị mỗi lần lấy ra đồ vật, hắn kỳ thực còn rất cảm thấy hứng thú, bất quá thật cũng không nghĩ tới là như vậy một phần bài viết.

Thơ làm, một số mới lạ thú vị nhưng không khỏi ly kinh bạn đạo khái niệm, phần viết, trúng muối loại hình sự tình, vô luận đối với Tần Tự Nguyên vẫn là Khang Hiền tới nói, cứ việc cảm thấy hứng thú, nhưng những thứ này cũng đều là chút Bằng Môn Tiểu Đạo. Đa số thời điểm có lẽ cảm thấy Ninh Nghị có phần có tài hoa, cũng sẽ cảm thấy hắn nếu thật qua quản lý chuyện gì tất không phụ kỳ vọng, nhưng đây đều là giả thiết, chưa có chiếm được qua chân chính chứng thực. Nhưng phần này đồ vật cầm sau khi đi ra, cái này cái nhìn thay đổi có chút không giống.

Lúc này Võ Triều cũng có tương tự cứu trợ thiên tai phòng dịch điều trần, nhưng mà cùng Ninh Nghị viết những thứ này cũng có thật nhiều không giống nhau, đa số là lấy ổn định làm chủ. Một khi có chuyện, quân đội cường ép trấn áp, hoặc là để nạn dân tự sinh tự diệt các loại, tóm lại là lấy không thương tổn cùng căn bản làm chủ. Mấy người nguyên bản còn có đang đàm tiếu, lật ra cái kia sách nhỏ trông thấy tiêu đề về sau mới nghiêm túc, sau đó thần sắc thay đổi ngưng trọng, chờ xem hết, trầm mặc hồi lâu, Khang Hiền mới khiến cho Lục A Quý qua tìm đến Võ Triều cứu trợ thiên tai điều khoản, một vừa so sánh, sau đó đem phía trên văn tự từ phương diện vệ sinh hỏi, Ninh Nghị cũng liền tại Bàn Cờ Vây một bên giải thích một phen.

"Tình hình bệnh dịch những vật này, thường thường là từ vệ sinh dơ dáy bản thủ phương diện bắt đầu xuất hiện truyền bá, nguyên có đầu tiên phải tận lực giải quyết có quan hệ phương diện này vấn đề. . . Lấy tay đầu tư nguyên lên nói, nhân viên quản lý thường thường sẽ không đầy đủ, một cái địa khu đều là nạn dân, rối loạn, khiến các cấp quan viên đem quyền lực từng cấp ép xuống, tại nạn dân bên trong chọn lựa ra một đến hai cấp độ nhân viên quản lý, cấp tốc nói cho bọn hắn việc cần phải làm. . ."

"Trước mắt còn tại mua hè, tìm kiếm khoáng đạt thông gió địa phương, cấp tốc dựng lên có thể che nắng tránh mưa lều, tận lực bảo trì bố cục, ở chung quanh lựa chọn địa điểm thích hợp đào ra đường hầm, thành lập thống nhất nhà xí, rãnh thoát nước. Có thể tìm tới với sống cấp tốc vận chuyển tại khu, tại điểm tụ tập trong ngoài vây lên, trừ độc, an bài chuyên gia làm tuyên truyền, lão thử, cá chết chết tôm những thứ này, nhất định không thể ăn! Một khi phát hiện chuột chết, tìm địa phương thiêu hủy vùi lấp. . ."

"Khiến bên ngoài khai mở một cái khu vực, chỉ cần có bất kỳ sinh bệnh, đau đầu nhức óc, ho khan đàm nhiều tiêu chảy cái gì, lập tức đưa vào qua, phân bệnh nặng nhẹ bệnh khu, nhất định phải cách ly tốt. Ta biết rất nhiều nơi vật chất theo không kịp, nguyên có mặt sau này nhóm cần phải bảo đảm thứ tự trước sau, chỉ cần có thể tìm tới bố, đại phu nhất định phải mang khẩu trang, sạch sẽ nguồn nước rất trọng yếu, cá chết chết tôm chuột chết những này là tuyệt đối không thể có. . ."

"Chỉ cần có thể duy trì trật tự, như vậy an bài từng cấp chọn lựa quan viên, cái này luôn luôn nhân lực trên sự tình mà thôi, cần phải có người tuyên truyền những hư thối đồ đồ vật chỗ hại, lão thử chỗ hại, sự vật quá bản chỗ hại hơi bản một chút cũng không có cách, chỉ là tận lực chú ý chớ vào trong miệng, chỉ cần có thể tìm tới sạch sẽ nguồn nước, rửa tay một cái tổng hành, sắp xếp người tuyên truyền triều đình biện pháp, có bao nhiêu nhiều ít cứu trợ thiên tai lương khoản muốn tới đợi đợi chờ chút. . . Đương nhiên, đây hết thảy đều phải xây dựng ở bọn họ có thể cảm tới thấp nhất khẩu phần lương thực tiêu chuẩn thượng, ta hướng đại đa số địa phương, cần phải còn chưa tới trình độ này. . ."

Ninh Nghị kể một ít, Khang Hiền cũng ở bên kia gật gật đầu: "Nhiều mấy địa phương, cứu trợ thiên tai lương vẫn là có nhất định dự trữ, móc luôn có thể móc ra một số tới."

"Vây là được, cam đoan bọn họ không chết đói, mỗi ngày có thể cảm tới một hai bát cháo, bọn họ thì không đến mức bạo loạn, cũng không thành qua ăn những con chuột kia hoặc là tử vật, cái thứ nhất khâu không phạm sai lầm, đằng sau thì có thể khống chế, nếu là Đại Tai lại thêm tình hình bệnh dịch, vậy liền không chế không, cơ bản chỉ có thể tự sinh tự diệt, cần cũng đỡ không nói. . ."

"Nguyên có phía sau một ít nhân viên quản lý cùng cứu trợ thiên tai lương khoản an bài phân phối thủ đoạn, đơn giản ghi chép thủ pháp, tìm kiếm một số biết biết chữ giữ lời người, nghiêm ngặt chấp hành cái này mấy cái hạng trình tự, làm ra đẳng cấp. . . Lao động lượng cũng không lớn, có những thứ này số liệu, sau đó muốn làm truy tra cũng liền đơn giản. Đương nhiên, thu được về tính sổ sách đó là một bộ phận, trọng yếu nhất vẫn là ngay đầu tiên làm ra hiệu suất cao nhất dẫn đầu phân phối."

"Nếu như nói phía trên thật sự là tham quan, đến Thiệu Hòa huynh như thế tầng thứ đã một hạt lương thực đều cái kia không đến, cái kia không có cách, ai cũng không có khả năng trông mớ giải khát. Nhưng chỉ cần có số lượng nhất định lương thực, hết thảy thì còn dễ nói, cam đoan không lên mặt, cũng phải cam đoan phía dưới, cảm ra mấy cái điển hình, giết một người răn trăm người! Giết nhiều mấy cái không quan hệ. Dùng cái kỷ lục này phương pháp, mỗi ngày hoặc là mấy ngày an bài một số người tin cần làm kiểm toán, ta ở phía sau đã viết mấy cái kiểm toán điểm mấu chốt, những thứ này đốt xảy ra vấn đề, xem tình tiết nghiêm trọng, giết! Trong ngắn hạn có thể chui phương pháp này chỗ trống người cũng không nhiều, dù là chui một số, vấn đề cũng không lớn, chúng ta nhất định phải cam đoan, cao nhất sử dụng hiệu suất. . ."

Buổi xế chiều, bên bờ sông Tần Hoài gió nhẹ trận trận, Ninh Nghị chậm rãi mà nói, trôi chảy mà thông dong, cầm lấy cờ vây làm sơ đồ, ba ba ba ba biểu thị lấy, phía trước, Tần lão, Khang lão cùng Lục A Quý bọn người đang yên lặng mà nhìn xem, lĩnh hội lấy, tự hỏi, không người nói chuyện, bầu không khí có vẻ hơi dị thường. Bên cạnh trà bày ra, cái kia trà bày ra lão bản cùng nữ nhi của hắn nói thầm vài tiếng, ngẫu nhiên thăm dò nhìn xem, không hiểu mấy người kia lại đang thảo luận những thứ gì. . .

Nhìn cái kia Ninh công tử bày trôi chảy, đại khái là cái gì kiểu mới ván cờ thôi, trà trái lão bản nghĩ như vậy.

Nhàn nhả buổi chiều, thế giới giống nhau thường ngày.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

85. Chương 85: Hai dạng đồ vật

Nguyên một phần cứu trợ thiên tai phòng dịch Quy Điều, kỳ thực mỗi một điều đều là lời ít mà ý nhiều, Ninh Nghị từng cái từng cái mà nói tiếp, vạch như thế nào trọng điểm như thế nào lần trọng điểm. Tần lão cùng Khang lão chỉ là nghe, ngẫu nhiên nhỏ giọng nói mấy câu, gật gật đầu. Theo Khang Hiền tới bốn tên tới tử bên trong, như Lục A Quý đồng dạng hai tên nam tùy tùng cũng là có kiến thức, lúc này ở hậu phương nghe, ngẫu nhiên nhìn Ninh Nghị nhất nhãn.

Chờ nói xong, Tần lão cùng Khang lão mới vừa hỏi lên trong đó một số không hiểu địa phương, kỳ thực chủ yếu vẫn là tại vệ sinh một khối. Thời đại này không có quá nhiều giảng vệ sinh thói quen, Trung y trong phạm vi cũng không có khả năng gọi người giảng vệ sinh cái gì, tuy nhiên cũng có ngoại tà xâm lấn loại hình thuyết pháp, nhưng Trung y chủ yếu giảng chút ngũ hành a dương khí A Chi loại thuyết pháp, tại những chuyện này trên cũng không chiếm được quá nhiều luận chứng. Đối với tại quá mức dơ dáy bản thủ địa phương dễ dàng sinh bệnh sự tình hoặc là có nhất định nhận biết, nhưng ở cứu trợ

thiên tai bởi cảnh hạ, hiển nhiên không có quá nhiều người quan tâm vệ sinh cái gì.

Không có cách nào từ vì khuôn phương diện đến thuyết minh những vấn đề này, lúc này cũng chỉ có thể đại khái kể một ít ngoại tà xâm lấn lý luận, thân thể người cảm nhiễm chứng minh rất nhiều từ vật bên trong mạng theo gây nên bệnh vật chất a, lão thử rất bản dẫn đến dịch chuột loại hình đó a.

". . . Mặt khác một số phương diện, một khi gặp tai họa, toàn bộ khu vực dễ dàng dẫn đến không có quy củ, không có quy củ biết càng khó mà quản lý. Từ ngay trong bọn họ tuyển ra nhân viên quản lý, thống nhất an bài chỗ ở, thống nhất Ăn uống, tại thống nhất địa phương đi nhà xí, dễ dàng cho bọn hắn một loại đơn giản ước thúc cảm giác cùng quy chúc cảm, để bọn hắn cảm thấy có người đang vì bọn hắn mà dự định, sau đó trong lòng yên ổn. Nhưng trên thực tế hạ tầng quản lý là từ trong bọn họ tuyển ra tới, hoa khí lực tuyệt đối không có thật loạn lên nhiều như vậy. Mà chỉ cần có ăn, cái này có thể khiến người ta an định lại. Nhà lầu chính tề, thông đạo chính tề, bốn phía sạch sẽ, có thể càng nhiều cho dạng này ám chỉ cùng dẫn đạo."

"Ước thúc không thể chỉ dùng cao áp, có thể hướng dẫn theo đà phát triển mới là tốt nhất, hướng chỉ bọn họ hiện tại có thời gian, vượt nhân rồi càng nghĩ muốn quấy rối vượt bối rối. Từng tầng từng tầng đem sự tình an bài xong xuôi, vuông vức chung quanh mặt đất, dựng thống nhất nhà lầu, thống nhất nhà xí, hết thảy thống nhất lại mới có thể để cho bọn họ không đến mức tranh đoạt, nếu không mỗi ngày cho dù có hai bát cháo, uống không no bọn họ cũng sẽ nghĩ đến đi đoạt người khác. Quấy rối làm hư quy củ thì giết, không dùng tay mềm."

"Vệ sinh quá kém biết dẫn đến bệnh tình đại phu ít nhiều biết một số, đến cùng có bao nhiêu là bởi vì dạng này chúng ta trước không đi nói nó. Nhưng dù sao cũng là nhân tố một trong, chúng ta vận đến rồi, để bọn hắn vậy ở chung quanh, cái này cũng là cho bọn hắn nhất định sự tình đi làm. Lập đi lập lại cường điệu, vệ sinh kém, liền sẽ để các người sinh bệnh. . . Bởi vì được vật vấn đề có lẽ lập tức giải quyết không, nhưng vệ sinh vấn đề lại là trong tay thì có thể giải quyết, tư thái muốn làm được, thật giống như trực tiếp nói cho bọn hắn các người dạng này liền sẽ không sinh bệnh, tuyên truyền vượt hữu lực, bọn họ làm đến về sau, lòng tin thì càng mạnh, tâm tình sáng sủa, không lo lắng, kỳ thực bị bệnh khả năng cũng sẽ giảm bớt."

"Thí dụ như nói, trước mắt của chúng ta có một cái chuột chết, chúng ta tuyên truyền cường độ không đủ, có người trông thấy, mặc kệ nó, có lẽ tâm tình gì đều không có. Chúng ta tuyên truyền cường độ lớn, người này trông thấy, lập tức lên bên trên báo cáo, đại phu tới thanh lý đi, thiêu hủy, chôn kỹ, tư thái một làm được, thì dễ dàng cho người tin tâm. Chỉ ít chúng ta biết, lão thử a, rắn rết a những vật này chết, hư thối, cùng người chết hư thối là giống nhau, tuyệt đối là gây nên bệnh một cái nhân tố. Một phương diện khác, bệnh nhân làm ra cách ly, mới không còn gây nên phạm vi lớn khủng hoảng, đại phu cũng phải tần trách một điểm, khiến mọi người trông thấy, tâm lý yên ổn, dù là có một phần nhỏ người bởi vì gia nhân bị cách ly mà lo lắng, nhưng bệnh tình một khi truyền nhiễm, đây mới là đáng sợ nhất, cần cũng đỡ không nổi, bởi vậy cách ly nhất định phải hữu lực. . ."

Liên quan tới vệ sinh loại hình coi trọng, tạm thời cũng chỉ có thể tham gia còn lại các phương diện lý do đến nói rõ một chút, có thể chỉ khí lực dù sao cũng chỉ có nhiều như vậy, nếu có cái lâu dài thời gian, lấy Ninh Nghị phong cách, đại khái có thể làm một phần kỹ càng có thể đem cỗ nhân hủ chết ca bệnh trừ tính chung để chứng minh giảng vệ sinh trọng yếu. Cho dù lừa gạt ..., sợ cũng không có người nào có thể phát hiện, nhưng nên hiện tại, dù sao Thủy Hoạn sau tình hình tai nạn đã lửa sém lông mày, không cần thiết lại chậm rãi.

Bên kia nghe hắn nói xong, Khang lão thử dài, đem trong tay Võ Triều cứu trợ thiên tai điều lệ ném cho Lục A Quý: "Có Lập Hằng quyền sở này, còn lại đều có thể ném. Một chương nhất pháp, vòng vòng đan xen, vền vền một đầu liên quan tới nhà xí vấn đề, lại cũng có thể bận tâm nhân tâm, quản lý, vệ sinh, ước thúc mỗi cái phương diện. . . Nhìn nét chữ này, Lập Hằng đúng là tối hôm qua mới đuôi ra ngoài "

"Những ngày này hai vị cũng là thường nói những thứ này, tại trong học đường, cùng một đám hài tử cũng có nói qua một chút, ngẫu nhiên đã từng cùng người nghị luận, bởi vậy tối hôm qua quy kết một chút, cảm thấy có lẽ có dùng."

"Đâu chỉ hữu dụng." Khang Hiền lắc đầu, "Không nói cái khác, chỉ nói hậu phương cái này số liệu thống kê chuẩn bị thẩm tra phương pháp, lần này chỉ cần có thể phổ biến đi xuống, cứu trợ thiên tai hao tổn, có thể giảm ba phần trở lên, Lập Hằng này phần, chính là tạo phúc vạn dân kẻ sách, này sách vừa ra, Lập Hằng liền thật muốn nổi tiếng thiên hạ."

"Đây mới là ta thật lo lắng." Ninh Nghị cười cười: "Nếu quả thật có thể hữu dụng, Tàn lão có thể đem nó gửi cho Thiệu Hòa huynh, hoặc là Minh Công cử việc phân gửi cho có thể sử dụng đến người. Ta chỉ có một cái yêu cầu, không được lộ ra là do ta viết, đây cũng không phải là chối từ, xin hai vị lý giải, ta nói lời này, hết sức chăm chú."

Ninh Nghị lần trước nói ra những lời này, cũng là biểu hiện hắn không muốn ra làm quan làm việc quyết tâm. Song lần này tính chất cùng lần trước hoàn toàn khác biệt, nghe hắn nói xong, Tàn lão cùng Khang lão chánh thức là nghiêm túc lên. Tàn lão trầm ngâm nửa ngày: "Vì sao như thế, bức này đại sự, Lập Hằng lại cũng muốn không đem xia đến "

Khang lão bên kia nghĩ một lát, nhìn qua Ninh Nghị thấp giọng nói: "Lập Hằng chẳng lẽ đối với cái này thế sự triều đình. . . Thật nản lòng thoái chí có chút bất mãn "

Câu nói này nói đến có thể lớn có thể nhỏ, nhưng hiển nhiên lão nhân trước mắt cũng không phải có cái gì ác ý, dưới mắt cũng chỉ là tại làm lấy khả năng suy đoán a. Ninh Nghị lắc đầu: "Thật sự là, không thích những cái kia lực đực với nhau thôi, tại hạ. . . Tính thích nhàn nhã, không muốn đối đầu cúi đầu khom lưng, đối với đồng僚 cấu kết tính kẻ. . ." Hắn điểm điểm cái kia sổ, "Những thứ này đã lấy ra, chẳng lẽ hai vị liền cái này điểm yêu cầu cũng không thể đáp ứng ta "

Khang Hiền cùng Tàn lão nguyên bản đại khái sẽ còn có thật nhiều lý do thoái thác, nhưng câu nói này đi ra, ngăn chặn lời nói đường đi. Tàn lão thử dài: "Lập Hằng này Lập Hằng, người này người. . . Quả thực để cho lòng người phức tạp. Trước kia cũng không bị gì, cái này sổ lấy ra, người lại không muốn thật ra tới làm việc, lão phu thật không biết là nên may mắn hay là nên bóp cổ tay. . ."

"Vẫn là người bình thường một cái, ngẫu nhiên có chút ý nghĩ hảo huyền ý nghĩ, hữu dụng, liền lấy ra. Hai vị liền làm ta là cái kia lý luận suông như thế nào nói như Rồng leo, làm như Mèo mửa, ta bày mưu tính kế, người bên ngoài có thể làm, ta như chính mình đi làm, bên kia chưa hẳn làm tốt, lúc này giấu dốt, thuộc có tự mình hiểu lấy cử chỉ. . . A, kỳ thực cũng tịnh không phải không có tư dự, kỳ thực cũng là có việc cầu người, hôm qua ta cũng đã nói,

nếu như hữu dụng, liền coi như là đưa Tàn lão hai dạng đồ vật, đây là thứ nhất dạng."

Tàn lão cùng Khang lão nhìn nhau: "Thứ hai dạng là vật gì "

Ninh Nghị đón đến: "Một đứa con gái."

"Ừ"

"Kỳ thực. . . Dưới mắt vẫn chỉ là ta một cái ý nghĩ, còn chưa theo bên kia nói, Tàn lão nơi này như cự tuyệt cũng là bình thường. Nữ tử này hai vị kỳ thực cũng đã gặp, chính là cái kia bán trứng muối Niếp Vân Trúc. Có một chút có lẽ có ít bất kính, nàng đã từng thân ở Kim Phong Lâu mãi nghệ. Ta cùng với nàng nhận biết là bởi vì có ngày buổi sáng đoán luyện lúc gặp gỡ nàng giết gà, việc này Tàn lão cũng biết. . ."

Tàn Tự Nguyên là đại nho đương thời, đã từng làm qua Lễ Bộ Thượng Thư, để hẳn thu một cái đã từng thân là Nghệ Kỹ người vì nghĩa nữ, có lẽ là tương đương làm cho người kiêng kỵ, Ninh Nghị cũng không phải là không hiểu, bất quá lúc này vẫn là lần lượt nói tiếp, một số liên quan tới Niếp Vân Trúc sự tình.

". . . Nàng rời đi thanh lâu về sau, lại không cùng đã từng quen biết chi người lai vãng, không biết sinh hoạt, liền đi học, sẽ không giết gà, cũng có thể cần rảnh tại trong chợ học hội việc này, về sau vì chứng minh chính mình có thể liền giống như người bình thường nuôi sống chính mình, thậm chí chuẩn bị qua bán bánh rán. Những này là để ta cảm thấy rất thương thức địa phương. Bởi vậy ta mới đưa trứng muối chế pháp dạy cho nàng, về sau cũng có một chút bày mưu tính kế, chỉ là bây giờ đã đến kích thước nhất định, biết tiếp xúc sự vật tăng thứ, cùng trước kia khác biệt, ta có thể trực tiếp hỗ trợ, có lẽ không nhiều. . ."

"Minh Công cần phải hiểu hơn những chuyện này, ngày sau. . . Như có đại nhân vật gì, hoặc là quan viên loại hình làm khó dễ, nàng có thể thoát có cái bối cảnh, có lẽ mới có thể đi được càng tốt hơn. Đương nhiên, buồn bán mà thôi, ta có thể cam đoan nàng sẽ không xuất hiện sử dụng Tàn lão danh nghĩa giả danh lừa bịp, hoành hành ương ngạnh tình huống. Cũng không dễ để Tàn lão tự mình thu nàng làm con gái nuôi, ta đang nghĩ, phải chăng để Vân Di Nương ra cái mặt, nhìn nàng giữ mình trong sạch, bởi vậy nhận cái con gái nuôi. Nàng bản thân vì quan lại nhân gia chi nữ, lễ nghĩa phương diện. . ."

Đang sau những lời này nói đến cần thận, còn chưa nói xong, Tàn lão ở bên kia cười phát phát tay: "Lập Hằng thật sự là quá phận cần thận, người ta quen biết đã có hơn năm, ta Tàn Tự Nguyên trong mắt người chẳng lẽ cũng là cái như thế thể lợi người thế tục sao "

"Thân phận thứ này có lúc mặc dù cũng không phải là chính mình nguyện chọn, nhưng người thế tục ánh mắt, lâu dài cũng không thể không đi cân nhắc."

Tàn Tự Nguyên lắc đầu: "Cái này Niếp Vân Trúc sự tình, trước đó cũng nghe Lập Hằng nói qua mấy lần, dĩ vãng liền cảm giác nó bất phàm, bây giờ càng là biết nàng là bức này giữ mình trong sạch, tính tình cao khiết nữ tử hiếm thấy, không quá mức ti tiện chỗ. Lập Hằng có thể vì muốn tốt cho một bạn mở miệng, để Vân Nương thu làm con gái nuôi, cái kia cũng quá mức lãnh đạm, ta đích thân từ thu làm nữ, như nữ nhi ruột thịt đồng dạng đối đãi, Ninh Hằng không cần lo lắng ta biết bạc đãi nàng, nàng hai vị huynh trưởng, cũng chắc chắn sẽ cao hứng có này nghĩa muội."

Khang Hiền ở bên cạnh nhìn lấy: "Nghe Lập Hằng vừa nói như vậy, lão phu cũng động tâm, bức này cao khiết nỗ lực nữ tử, lúc có tốt thân phận, không ngại từ lão phu thu làm con gái nuôi, như thế nào lão phu cũng tất không bạc đãi nàng, mà lại Lập Hằng mới vừa nói lên sinh ý, chỉ cần nhận ta Khang Hiền làm nghĩa phụ, cam đoan nàng tại Giang Ninh trong thành không ai dám trêu chọc, như thế há không tốt hơn "

Ninh Nghị cười hướng hẳn cục khom người: "Tạ qua Minh Công hảo ý, chỉ là Minh Công như nhận làm nữ, nàng chẳng phải là muốn thành Quận Chúa thân phận này, sợ sẽ thật cho Minh Công thêm phiền phức. . ."

Sắc trời tới gần hoàng hôn, Khang lão Tọa Kiệu Từ rời đi cái kia Tàn Hoài Hà chỗ ngoặt, lúc chiều mấy người để thu Niếp Vân Trúc vì nghĩa nữ sự tình nói một trận, sau đó để Lục A Quý lấy ra Bút Mặc đem cứu trợ thiên tai sổ chép một phần, lại là nghị luận một phen, lúc này địa phương mới tách ra.

Làm chỗ dựa, thu con gái nuôi, vấn đề này xem ra miễn cưỡng, nhưng không thể nói phi thường lớn, dưới mắt đặt ở Khang Hiền trong lòng đều là cùng cái này sổ có liên quan sự tình, hẳn tại cổ kiệu trên lại nhìn một lần, đem cái kia Lục A Quý kêu đến.

"A Quý, người bây giờ cảm thấy, cái này sổ, cái này Ninh Lập Hằng. . . Như thế nào "

Bên kia trầm ngâm hồi lâu, địa phương mới mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

86. Chương 86: Tính toán

"A Quý, người bây giờ cảm thấy, cái này sở, cái này Ninh Lập Hằng. . . Như thế nào "

Đã gần đến hoàng hôn, phò mã phủ cổ kiệu đi qua Giang Ninh đầu đường, Khang Hiền hỏi ra câu nói này về sau, Lục A Quý nghĩ rất lâu.

"Như tại dĩ vãng, sợ là khó hạ quyết đoán, chỉ là hôm nay gặp cái này sở về sau, tiểu nhân cảm thấy cái này Ninh Lập Hằng. . . Hoặc là kinh thế chi tài. . "

"Ta cảm thấy cũng là a. . ." Khang Hiền thở dài, "Chỉ lần này một quyền, đọc lướt qua loại phong phú, như thế nào quản lý, dẫn đạo, ám chỉ, khiến nạn dân bản thân phát huy ra ứng có hiệu suất, mà cũng không phải là mù quáng trấn áp, đây là chân chính vương đạo chi học. Liên quan tới cái này vệ sinh thuyết pháp, cũng không phải ăn nói lung tung, hẳn dĩ vãng nhắc lên cái kia Truy Nguyên thời điểm, từng nói Truy Nguyên chi học, cần trước xác nhận phạm là sự thật đều có quy luật, lấy trừ tính chung chi pháp ghi chép các loại cùng loại sự kiện, mà chống đỡ so, quy kết phân tích trong đó tại nguyên do, tìm ra khách quan bởi vì cùng quả đến, không thể chắc hẳn phải vậy, cũng không có thể tiếp nhận Quái Lực Loạn Thần, hẳn hôm nay nói lên cái này vệ sinh sự tình từng nhiều lần nêu ví dụ, hoặc là cũng là hẳn lấy Truy Nguyên chi học cho ra kết luận. . "

Hắn ngẫm lại: "Tối nay ta vẫn phải chiêm chước một phen, cân nhắc cái này sở như thế nào giao ra, ngày mai lại theo Tần Công thương nghị. . . Lúc này cứu trợ thiên tai sự tình lửa sém lòng mảy, một khi buông lỏng, A Quý, ta muốn người triệu tập có thể triệu tập đại phu, Y Quan, làm một lần kỹ càng thống hợp, so sánh các loại bệnh tình phát sinh lúc chung quanh tình huống, như Lập Hằng nói tới dạng này, giải vệ sinh lấy cùng cái khác rất nhiều điều kiện đối với bệnh tình ảnh hưởng, nghiêm túc ghi chép, hết thấy đều là cần lấy sự thật làm cơ sở, không thể ăn nói lung tung."

"Đứng "

"Thủy Hoan qua đi, tình hình tai nạn sắp nổi, có một số việc bây giờ thì có thể đi làm, trong nhà sinh ý tại mỗi một phân phối nhân thủ, đều là an bài nhân thủ làm ra quan sát ghi chép. Năm nay tình hình tai nạn khắp nơi, Tần Công sẽ đem cái kia quyền sở phát ra ngoài, ta cũng đem đệ trình đến triều đình, chung quy có ít người dùng, có ít người không cần, có chút qua loa cho xong chuyện. Lấy bọn hắn ghi chép chấp hành tình huống, tình hình bệnh dịch bạo phát đầu đuôi, kỹ càng Thiên Số, bạo phát về sau tình hình, đem cái này. . . Lập Hằng nói như thế nào tới. . . Ti lệ, làm được, nếu thật có thể xác nhận như thế phương pháp có thể ngăn cản tình hình bệnh dịch, mấy vạn người mười mấy vạn người a. . . Đây chính là tại Bồ Tát nơi đó Tích Công Đức. . "

"Đứng "

"Đáng tiếc hắn không muốn thật xuất thủ làm việc." Khang Hiền lắc đầu, "Lý luận suông, ta là không tin lắm, về phần cái kia xuất ra cái này sở đến vөн vөн vì để Tần lão thu cái kia Niếp Văn Trúc vì nghĩa nữ, lấy đề nó nhiều ít có cái chỗ dựa, a, Văn Khí cùng si giận đều có , bất quá, A Quý người tin không "

"Thuộc hạ. . . Không tin." Lục A Quý ngẫm lại, "Ninh công tử nói đến tuy nhiên có mấy phần công danh lợi lộc, nhưng trên thực tế, bức này điều lệ ý nghĩa, cũng không phải một cái thương hộ nhưng so sánh đến. Lấy hắn bây giờ cùng Tần Công, cùng lão gia giao tình, cho dù có một chút việc nhỏ, mở miệng xin nhờ lão gia trông nom một hai, cũng bất quá tiện tay mà thôi , bình thường thương cổ chi sự, chính là cùng tiểu nhân nói lên một tiếng, đại khái cũng có thể giải quyết, Ninh công tử bản thân cũng không phải hạng người vô năng. Lấy dưới mắt cái này sở phân lượng. . . Tiểu nhân cảm thấy, những chuyện này hắn tuy có nghĩ qua, nhưng chỉ sợ cũng là lấy ra biểu thị không muốn ra làm quan tìm cớ mà thôi."

Khang Hiền cười rộ lên: "Ha-Ha, chẳng lẽ bản thân hắn chưa đem cái này sách nhỏ coi quá nặng "

"Rất mực khiêm tốn người, cũng là có, Ninh công tử nguyên bản khiêm tốn, nhưng gặp sự tình cực chính xác. Nếu muốn nói hắn đem hai chuyện này ngang nhau đến xem, vậy liền thật là khiến người khó hiểu, liền coi như hắn nhận Tần Công tình, cũng nên minh bạch quyền sở này tác dụng mới đúng, nếu không, tiểu nhân cảm thấy hắn cũng sẽ không như thế ngưng trọng căn dặn chờ nói chỉ ra tên hắn."

"Chính là đạo lý kia, nhưng vô luận như thế nào, hẳn như cũ chỉ nguyện tại cái này Giang Ninh làm một người ở rể. Luận Ngữ Vi Tử một thiên giữa, Tử Lộ từng nói, quân tử chi sĩ vậy. Được Kỳ Nghĩa. . . Hắn có ản đặt tâm, có thể bình thường lại có chư nhiều chuyện tại làm, Kỳ Ngôn luận có lẽ có cực đoan, nhưng cũng không dụng động phần nộ. Lúc này xuất ra cái này sở đến, cũng chứng minh tâm hắn hoài thiên hạ dân chúng, ý tưởng này thật là khiến người có chút không giải."

"Tâm lo dân chúng, lại không muốn vào triều đường. Lão gia, hội hắn trước kia đắc tội qua cái gì Thượng Quan, bị bắt công đối đãi qua, bởi vậy đối với quan trường nản lòng thoái chí, lấy tiểu nhân nghe tới, Ninh công tử niên kỷ tuy không lớn, nhưng hắn nói lên cái kia lục đục với nhau xu nịnh tính kẻ loại hình sự tình lúc, xác thực hình như có chút cảm xúc."

Khang Hiền gật gật đầu: "Trước đó chưa từng xem kỹ, lần này người liền lấy người cẩn thận điều tra thêm, nếu thật là đắc tội người nào. . . Vậy liền đến lúc đó lại nói."

"Đứng "

Trời chiều đã ở phía xa thay đổi trắng lợt, cổ kiệu trở lại phò mã phủ, một đường đi vào thời điểm, có hạ nhân thông báo Khang Vương gia một đôi nhi nữ tới, chính ở hậu phương công chúa bên kia chơi đùa. Khang Hiền cười cười, một đường đi vào.

Công chúa dạng này danh từ, nói đến nghe luôn luôn khiến người ta cảm thấy rất tuổi trẻ, bất quá làm Khang Hiền thê tử, Thành Quốc Công người Chu Huyền năm nay kỳ thực đã năm mươi bốn tuổi tuổi. Vị công chúa này là Đương Kim Thánh Thượng thân cô cô, lúc tuổi còn trẻ cũng có phần có tài hoa, cùng Khang Hiền sau khi kết hôn, cảm tình rất không tệ, coi là tương kính như tân. Bây giờ vị công chúa này tuy là giấu tài, nhưng bởi vì Khang Hiền cùng đồng loạt xử lý đại lượng sinh ý, tuy không thiệp chính giới, nhưng trong hoàng thất, kỳ thực sức ảnh hưởng không nhỏ.

Hai vợ chồng này thân phận trung lập lại có tiền, phụ cận đồng dạng làm phú quý người rảnh rỗi mấy cái Hoàng thất thành viên cũng nguyện ý cùng bọn

hắn thân cận, tỷ như tuần ung đôi này nữ Chu Bội cùng tuần Quân Vũ hôm nay liền lại tới phủ thượng chơi, mang theo nhà mình một đám cháu trai cháu gái tại trong hoa viên chạy tới chạy lui. Cái kia ung dung sang trọng thể tử Chu Huyền liền tại trong lương đình cười nhìn lấy, gặp hắn tới, nói một câu: "Quan Nhân trở về." Sau đó những tay vì hắn pha một chén nước trà, sau đó, đám con nít kia cũng trách trách hô hô hướng bên này tới.

Nói thực ra, đám con nít này bên trong, Khang Hiền thích nhất là tiểu đại nhân đồng dạng Chu Bội. Cô bé này xác thực thông minh, nhà mình Tôn Từ Tôn Nữ so không, về phần thường bị tỷ tử lấn ép tuần Quân Vũ làm theo so sánh thụ chính mình mấy cái kia Tôn Từ Tôn Nữ hoan nghênh, tuần ung nhà này xác thực một cặp hảo nhi nữ. Lúc này mới ngồi xuống, bên kia Chu Bội đầu tiên chạy tới.

"Phò mã gia gia phò mã gia gia."

Trong miệng kêu ngọt, đây là có việc cầu người dấu hiệu, đương nhiên Khang Hiền cũng biết nàng cầu là cái gì. Cô bé này vô cùng lợi hại, vài ngày trước làm một bộ tính toán lương thảo cứu trợ thiên tai điều phối phương pháp tới, rất có khiến người tỉnh ngộ địa phương, nàng biết Khang Hiền thủ hạ có chút người tài ba, bởi vậy lấy ra để hắn nhìn xem, nàng là trần đây tự tin muốn hiện lên đến "Hoàng Đế bá bá" nơi đó đi.

"Phò mã gia gia, vật kia. . . Như thế nào đây "

Tiểu cô nương cười đến rục rờ, Khang Hiền ở chỗ này cười cười, khích lệ một phen.

". . . Bực này điều phối phương pháp, xác thực có chút khiến người tỉnh ngộ, mà lại chiếu cố tăng thu giảm chi phân chia phối hiệu suất, trong phủ mấy vị sổ sách còn lớn hơn than phục nhi thật sự là Thần Đồng, chỉ làm mấy chỗ tiểu tu διο, liên quan tới Châu Huyền ở giữa phân phát điều phối khâu, có mấy cái chi tiết nhỏ Bội nhi sợ là không rõ lắm. . ."

Khang Hiền xuất ra một phần sổ đến tinh tế giảng giải một phen, quả nhiên chỉ là mấy cái chi tiết nhỏ vấn đề, chờ những thứ này kể xong, vừa rồi xuất ra khác một quyển sách đến: "Bất quá, gia gia hôm nay cũng cảm tới một phần khác tính toán ghi chép phương thức quy trình, cùng Bội nhi người suy nghĩ điểm khác biệt, Bội nhi người tỉnh thông đạo này, lại nhìn xem cái này có thể hay không được đến thông, cũng cho gia gia cảm cái chủ ý."

"Áy. . ." Cách ăn mặc xinh đẹp Tiểu Quận Chúa hơi hơi nghi hoặc, sau một lát, quay đầu đi, "Tốt!"

Nàng cảm lấy cái kia sổ lật xem, "Đang sau một số." Khang Hiền chỉ điểm một tiếng, sau đó cười ở một bên cùng thể tử cùng một đám tôn nhi nhẹ giọng nói tới nói lui. Chu Bội ngồi tại đình nghỉ mát một bên, cau mày lật vài trang, sau đó mày nhíu lại đến càng sâu, dốc sức dốc sức dốc sức chạy tới bên cạnh thư phòng, từ cửa sổ có thể trông thấy tiểu thiếu nữ ở bên trong tìm chút giấy bút tô vẽ vẽ loại hình, hết sức chăm chú. Chu Huyền nhìn, quay đầu hỏi Khang Hiền: "Quan Nhân, người cho Bội nhi nhìn cái gì "

"Không sao, đợi nàng sau khi đi ra lại nói." Khang Hiền cười, lại qua nói chuyện với tôn nhi chơi đùa, tuần Quân Vũ cũng là hơi nghi hoặc một chút nhìn qua nhìn thư phòng bên kia. Thiếu nữ từ thư phòng đi ra lúc, cảm cái kia sổ thần sắc có chút uể oải, nàng lúc này đã tại từ đầu lật lên, vượt qua một lần, ngừng lại lại lật một cái khác lượt, qua rất lâu, vừa rồi đem sổ khép lại phóng tới Khang Hiền bên người: "Phò mã gia gia, đây là ai viết a "

Khang Hiền nhìn lấy nàng, thầm nghĩ một hồi lâu, mới nói: "Nguyên vốn không nên nói, bất quá. . . Bội nhi người như thể giữ bí mật, ta liền nói cho người, lúc này cũng không phải là trò đùa, Bội nhi người phải suy nghĩ kỹ, cảm thấy mình có thể giữ vững bí mật, bên ta có thể nói cho người."

Chu Bội muốn một hồi lâu, không lâu sau đó, thần sắc có chút ngưng trọng giờ tay phải lên.

Trời chiều nghiêng nghiêng mà rũ xuống phía Đông trên tường thành, đem vàng ánh quang rải đầy cái viện này, không lâu sau đó, trong lương đình đột nhiên truyền ra một tiếng thấp giọng hô: "Há cái kia Man Từ "

Tiểu Quân Vũ lúc này chính dựa đi tới, nghe tỷ tử nói như vậy, không khỏi nghi ngờ mở miệng nói: "Man Từ tỷ tử, cái kia Ninh Lập Hằng lại làm gì" từ khi Đoan Ngộ về sau, tỷ tử đối với cái kia Đệ Nhất Tài Từ rất không ưa, xưng hô đối phương vì Man Từ.

Chu Bội trừng mắt: "Đi ra!"

"Ta nói thế nào cũng là Tiểu Vương gia, người không thể như thế. . ." Một đám đệ đệ muội muội tại cách đó không xa nhìn lấy, Tiểu Quân Vũ quyết định phản kháng một chút, nói còn chưa dứt lời, trông thấy tỷ tử con mắt, xám xịt xoay người chạy.

"A. . ."

*

Đối với Ninh Nghị tới nói, đưa cho Tần lão Khang lão hai thứ đồ này, tự nhiên cũng không giống là nhìn đơn giản như vậy. Tại nạn dân lòng có trắc ẩn, thuận tay làm chuyện tốt cố nhiên là trong đó một trong những lý do, để Tần lão có thể thu Niếp Văn Trúc vì nghĩa nhà gái làm chủ thể, tuy nhiên tại Khang Hiền cùng Lục A Quý xem ra cái này nỗ lực cùng hồi báo có lẽ cũng không bằng, nhưng ở Ninh Nghị tới nói, trên thực tế cũng là có càng nhiều suy tính.

Từ khi Cố Yến Trinh sự tình phát sinh, một đường trở về, hắn đang chú ý sự tình các loại biến hóa, vì Niếp Văn Trúc tìm một cái chỗ dựa, kỳ thực không chỉ là vì để nàng tránh cho sau này gặp lại Cố Yến Trinh người như vậy, hoặc là để cho nàng tại buôn bán phía trên càng có tiện lợi, những thứ này cân nhắc, cũng vẹn vẹn một bộ phận. Một bộ phận khác, làm theo là bởi vì Ninh Nghị phát hiện có Bộ Khoái đã đang tìm Lý Tần, Niếp Văn Trúc hỏi thăm có quan hệ Cố Yến Trinh sự tình.

Hắn cùng Niếp Văn Trúc ở giữa liên hệ chỉ là mỗi ngày rạng sáng trước gặp mặt, trừ cái đó ra cũng chưa từng gặp qua nhiều ít mặt, nhưng Hình Cảnh thủ

pháp cũng không thể xem thường, đối phương thật thông qua Niếp Vân Trúc bên kia tra được trên người mình khả năng tới tính cũng không nhỏ. Lui một bước nói, Cố Yến Trinh có dự định bắt cóc Niếp Vân Trúc, nói không chừng biết chuẩn bị một ít gì đó, Bộ Khoái lại bởi vậy tìm tới chút dấu vết để lại, trọng điểm để mắt tới Niếp Vân Trúc. Chính mình đã muốn làm dự phòng, thì dứt dứt khoát khoát mà thân phận của đem nàng nói một chút, đem Bộ Khoái điều tra trực tiếp bóp chết tại tầng này, vấn đề này không chỉ có đối với Niếp Vân Trúc có chỗ tốt, đối với mình cũng có chỗ tốt.

Hắn muốn đi mưu hại quá sâu, đã tiến thực chất bên trong thành thói quen, gặp nguy hiểm trước bóp chết lại trước một bước, mà cho dù phát sinh lớn nhất chuyện xấu, thí dụ như Cố Yến Trinh trước khi chết không có nói thật, còn có có người biết Cố Yến Trinh muốn người bắt cóc chính mình. Tại chính mình giết đối phương là tự vệ điều kiện tiên quyết, tăng thêm phần này cứu trợ thiên tai sở phân lượng, vô luận như thế nào đều đã là một phần đầy đủ phân lượng bảo hiểm

Thêm bảo hiểm, thỏa mãn Tần lão Khang lão cứu quốc cứu dân tâm tư, vì Niếp Vân Trúc chưa tới mở đường, chính mình còn có thể du du nhân nhân sinh hoạt, cái này tự nhiên là kết quả tốt nhất, hẳn là cái thương nhân, mọi thứ đồng giá trao đổi, động tác này bên trong, ai cũng được chỗ tốt, ai cũng không nợ người nào. Rất tốt, cứu người phương diện cũng thỏa mãn chính mình lòng trắc ẩn, năm nay có lẽ sẽ thiếu một số người bệnh chết chết đói, nhờ một mao lấy lợi thiên hạ sự tình, có sao mà không làm.

Thay Niếp Vân Trúc tìm nghĩa phụ sự tình còn chưa có đề cập với nàng lên, cũng không biết bên kia ý nghĩ như thế nào, nói chung cũng phải sáng mai lại cùng với nàng trò chuyện chút. Dĩ vãng chỉ là biết đối phương khi còn bé sinh tại Quan Hoạn nhà, điều kiện không tệ, Tần Tự Nguyên tính cách tốt, làm sẽ không bạc đãi nàng. Đương nhiên, nếu trong nội tâm nàng có Âm Ảnh, chính mình liền còn có phải hỗ trợ từ chối Tần Tự Nguyên.

Trong lòng còn có đang tính toán lấy chuyện này. Chạng vạng tối lúc trở về, trong lúc vô tình trông thấy Tiểu Thiên tại bên cửa một cái trong sân nhỏ cùng một tên nam tử nói chuyện, tựa hồ có chút dáng vẻ lo lắng, cơm tối thời gian gấp nàng vội vội vàng vàng, trong lúc nhất thời thật cũng không hướng trong lòng qua. Tiểu Thiên phải xử lý một số trong viện sự tình, có đôi khi có lẽ cũng gấp, nhưng đều xử lý rất khá, thẳng đến ban đêm người một nhà ngồi trong phòng khách nói chuyện phiếm đánh cờ thời điểm, mới phát hiện có chút không đúng, tiểu nha đầu ngồi ở trong góc cúi đầu nấp để giày, ngẫu nhiên thanh âm buồn buồn truyền tới, Ninh Nghị quan sát một hồi, kêu lên: "Tiểu Thiên, tới đây một chút."

"Ừm, cô gia có chuyện gì sao" Tiểu Thiên làm ra sáng sủa thanh âm, cúi đầu tới, Ninh Nghị duỗi ra ngón tay hướng trên mặt nàng chà chà, mới phát hiện khóe mắt phụ cận đều đã ẩm ướt, hẳn cùng Tô Đan Nhi nhìn nhau, Tô Đan Nhi thả ra trong tay sổ sách, đi tới nhìn vài lần, lôi kéo nàng đi qua tọa hạ: "Thiên nhi, làm sao xảy ra chuyện gì"

"Trong nhà buổi chiều người tới nói, phụ thân hai ngày trước qua thân. . ." Tiểu Thiên cắn môi, lúc này mới khóc lên, "Ta muốn. . . Ta muốn mời tiểu thư chính xác cái gì, trở về một chuyến, bất quá tiểu thư gần nhất cũng rất bận bịu. . ."

Trong phòng trầm mặc một trận.

"Việc này người lại cũng kìm nén không nói ta gọi. . . Ách, Thường tổng quản cùng người trở về một chuyến, trong phủ sự tình người tên nha hoàn lo cái gì. . ." Tô Đan Nhi hai tay ôm một cái nằng, sau đó trùng trùng mắt, ngữ khí có chút xông.

"Thế nhưng là Thường tổng quản cũng rất bận rộn, nếu là đóng cửa thành hai chúng ta về không được. . ."

Cái kia Thường tổng quản xem như phòng lớn giữa chức vị cao nhất quản sự, để hẳn bồi tiếp, xem như cho thấy Tô gia đối với Thiên nhi coi trọng. Đương nhiên nguyên bản không cần có dạng này quy cách, nhưng Tô Đan Nhi cùng mấy cái tên nha hoàn từ nhỏ cùng nhau lớn lên, tình như tỷ muội, Thiên nhi trong phủ kỳ thực quản sự quản được cũng không tệ, lúc này Tô Đan Nhi lắc đầu.

"Nói khác nghĩ những thứ này, Thiên nhi người thanh thân ổn định trở về, an táng thúc thúc, lo liệu xong sự tình trở lại. Chúng ta tình như tỷ muội, nhiều năm như vậy, nếu không phải gần nhất có việc, ta nên cùng người trở về một chuyến."

"Tiểu thư. . ." Thiên nhi đã khóc lên, Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi lúc này cũng đã mất đồ tỵ đi qua.

Ninh Nghị ngắt lại: "Vây liền. . . Ta bồi Tiểu Thiên trở về một chuyến đi."

Tiểu Thiên quay đầu, nhúng tay lau nước mắt: "Cô gia. . ."

"Tiểu Thiên cũng chiếu cố ta lâu như vậy, Thường tổng quản có việc, Đan Nhi người không thể đi, ta ngược lại thật ra cái người rảnh rồi, đi một chuyến, cũng coi là cái thái độ. Như thế nào"

Bên kia hơi hơi trầm mặc, Tiểu Thiên lau suy nghĩ nước mắt, lau cũng lau không xong cảm giác, có chút xúc động: "Cô gia, cô gia không thể đi. . . Cô gia tay còn chưa xong mà. . ."

Tô Đan Nhi ôm Thiên nhi, mỉm cười cùng Ninh Nghị nhìn nhau một trận, sau đó hơi hơi gật gật đầu, hướng Thiên nhi trên gương mặt đọng chút: "Dạng này cũng tốt, vậy liền muốn vát và tướng công đi một chuyến, lại mang lên cảnh Hộ Viện đi theo, bây giờ có nạn dân lần lượt tới, tướng công cùng Tiểu Thiên trên đường đi vụ phải cẩn thận. . ."

87. Chương 87: Bồi phận, xưng hô

Rạng sáng chạy lúc ra cửa, Tiểu Thiên đã về đến phòng sột sột soạt soạt mà thu dọn đồ đạc, Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi cũng đã thức dậy hỗ trợ.

Lớn nhất mấy ngày gần đây rèn luyện lộ trình đều là đến Niếp Vân Trúc lầu nhỏ trước liền dừng lại, phối hợp Lục Hồng Đề dạy hô hấp của hân tiết tấu, đoán luyện phương pháp, trên cơ bản sẽ không ra mồ hôi. Đến bên kia lúc, Niếp Vân Trúc đã tại lầu nhỏ trước chờ lấy, hơi vàng quang mang từ phía sau trong cửa sổ lộ ra tới.

"... Tiểu Thiên phụ thân qua đời, nguyên có mấy ngày nay đại khái biết bồi tiếp nàng trở về trong nhà một chuyến, quá mức bảy, hạ táng về sau mới có thể gấp trở về, mấy ngày nay đại khái sẽ không chạy tới."

"Ta, ta cũng không phải ở chỗ này chờ người. ..." Niếp Vân Trúc câu nói này thốt ra, sau đó lại hơi hơi quần bách, cúi đầu xuống, "Ách, cũng có đợi Lập Hằng người qua đây trò chuyện, bất quá, ở chỗ này uống trà, chờ lấy hừng đông, kỳ thực cũng thật thú vị, ta đều quen thuộc." Nàng khẽ mỉm cười, sau đó đón đến: "Ngược lại là các người lúc này ra khỏi thành, như trôi qua mấy ngày nạn dân tới nhiều, phong công thành nhưng làm sao bây giờ"

"Nên không có nhanh như vậy, phụ cận Châu Huyện Thủy Hoạn còn không tính trọng, lại xa một chút đến Giang Châu bên kia, nếu muốn hương bên này, cũng phải một đoạn thời gian mới được, thật muốn đóng cửa thành, đại khái phải đợi đến nửa tháng sau hoặc là cuối tháng 7, ta theo Tiểu Thiên, tăng thêm hôm nay cũng chính là năm ngày liền có thể trở về. Coi như thật phát sinh xấu nhất tình huống, lúc đầu mỗi ngày cũng sẽ có quân đội hộ tống ra khỏi thành phát cháo thí cơm, lấy Tô gia quan hệ, chúng ta có thể cùng theo vào, không có vấn đề."

"Ừm." Niếp Vân Trúc gật gật đầu, "Bất quá dù sao tới chính là nạn dân, cũng sợ có người nháo sự hoặc là nửa đường cướp người tiền vật, người vẫn là thoả đáng tâm."

Nghe nàng nói lên cái này, Ninh Nghị cười ha ha một tiếng: "Không có việc gì không có việc gì, ta hiện tại là võ lâm cao thủ, trên giang hồ người xưng Huyết Thủ Nhân Đồ, về sau người liền biết, hưởng chi còn có Kim Ti Đại Hoàn Đào cảnh hộ vệ bọn họ theo, vấn đề không lớn."

Hắn đem cái kia quần băng vải xem ra rất phong cách tay trái trên không trung vung vẩy mấy lần, trong đó một đoạn vải bay lên trên không trung, Niếp Vân Trúc liền ở bên cạnh, thuận tay tiếp được, nàng hơi hơi sửng sốt, sau đó nháy mắt mấy cái, im lặng đem Ninh Nghị tay trái kéo qua qua, thay hắn đem băng dính quần tốt mới buông ra, theo sau đó xoay người từ ngời mờ một điểm. Nhìn tự nhiên mà vậy, trôi chảy làm xong đây hết thảy, thực tế trên mặt đã một mảnh nóng hổi, tâm lý bịch bịch nhảy loạn, tốt vào lúc này ánh sáng không đủ, Ninh Nghị đại khái cũng không nhìn thấy nhiều ít, chỉ nghe thấy nàng nhẹ giọng lầm bầm truyền đến: "Còn nói sao. ..." Đối với hắn tay trái thụ thương vẫn có chút oán trách cảm giác.

"A." Ninh Nghị cười cười, cầm lấy chén trà uống một ngụm trà, trôi qua một trận, mới vừa hỏi nói, "Vân Trúc. ... Trước kia tình huống trong nhà là thế nào"

"Ừ" Niếp Vân Trúc trừng to mắt nhìn sang.

"A, biết có chút mạo muội, nhưng là. ... Muốn giải một chút."

Niếp Vân Trúc trên mặt lại là hồng hồng, như tại dĩ vãng, tại trước mặt người khác nàng là tuyệt không muốn nói lên những thứ này, nhưng mà dưới mắt Lập Hằng nói muốn muốn giải một chút, tựa hồ tình huống cũng có chút phức tạp, nàng nghĩ một lát.

"Trong nhà, nguyên quán nguyên bản tại Tuyên Châu, cũng là quan lại nhân gia, phụ thân rất thương ta, khi còn bé mời người bảo ta Thi Từ Ca Phú. ... Lúc nhỏ, cũng bị người nói là tài nữ, bất quá mười tuổi năm đó, phụ thân phạm tội. ... Ta thì tiến Giáo Phường Ty, sau đó. ... Lập Hằng muốn biết này một số chuyện a. ..."

Tuy nói tâm tình phức tạp, cũng không để ý theo Lập Hằng thân Trần những thứ này, nhưng lời đến khóe miệng, cũng chỉ có thật đơn giản vài câu, nàng hỏi Ninh Nghị cụ thể muốn biết sự tình, Ninh Nghị ngẫm lại, nói khẽ: "Trong nhà. ... Bây giờ còn có thể tìm tới thân nhân sao"

Niếp Vân Trúc lắc đầu: "Tìm không ra. ... Cha cùng nương, nghe nói tại sung quân trên đường đều qua đời, có cái Di Nương nghe nói tái giá, có lẽ có nó thân nhân của nó. ... Kỳ thực mấy năm này nguyên cũng có thể về Tuyên Châu tìm xem, bất quá. ... Bất quá dù sao cha mẹ cũng chết. ..."

Thấp giọng nói đến phần sau, đã là sắp rơi lệ tâm tình. Ninh Nghị đãi nàng thoáng nhẹ nhàng một số, mới nói: "Trước kia. ... Mỗi ngày đẩy xe nhỏ đi qua, hiện tại cũng đi tới đi lui cái kia bày cờ lão nhân gia, Vân Trúc nên tính là nhận biết đi, một cái khác là phò mã gia, gọi là Khang Hiến, người đi đưa qua trướng muối, Đoan Ngộ Tiết còn hỗ trợ làm bày."

Niếp Vân Trúc hút hút cái mũi, mũi ửng đỏ, lúc này là nhẹ giọng cười gật gật đầu: "Ừm, hiện tại thấy còn có chào hỏi đâu, Tần lão gia tử rất hòa khí, phò mã gia cũng đi trong tiệm uống qua mấy lần cháo, ăn xong."

"Tần lão gia tử xem như Thư Hương Thế Gia, người cũng tốt, có tu dưỡng. Ta gần nhất đang nghĩ, hẳn như nguyện thu người làm con gái nuôi, Vân Trúc ý của người như nào"

"Ta. . . Ta" Niếp Vân Trúc sững sờ, trừng to mắt, sau một lát, mới có chút chân tay luống cuống, "Cái này. . . Làm sao có thể. . ."

"Ta nói có thể là được rồi."

"Nhưng là. . . Lập Hằng người đương nhiên nói như vậy á!" Niếp Vân Trúc có chút lo lắng, cau mày, "Ta, ta trước kia dù sao cũng là tại Kim Phong Lâu. . . Lập Hằng người nói lời này, không phải khiến người ta khó xử sao. . ."

Ninh Nghị cười: "Người ta cũng có ý tưởng này."

"Sao, làm sao có thể. . ."

"A, mấy ngày trước đây đại gia cùng một chỗ nói chuyện phiếm, vừa vặn nói lên Vân Trúc người, ta theo hai vị lão nhân nhà nói về người học giết gà, học bán bánh rán sự tình, sau đó. . . Liên nói đến đây phía trên đến, Khang phò mã gia cũng nói muốn thu người làm con gái nuôi, bất quá nói thực ra, muốn cái Quận Chúa danh hiệu đúng là phiền phức, Tàn lão bên kia liền đơn giản một số, lão nhân gia tính tình cũng tốt, hẳn có hai đứa con trai, một văn một võ, đều là bên ngoài làm quan, nhiều hai cái này ca ca, về sau tuyệt đối không ai dám khi dễ người."

Niếp Vân Trúc ngồi ở đằng kia nhìn qua hắn, nghe hắn đem những thứ này nói xong, cúi đầu xuống nhìn không thấy thần sắc: "Lập Hằng. . . Lập Hằng vì sao muốn làm đến mức độ như thế. . ."

"Sách, nói nói lấy bọn hắn thì chủ động nói ra, đâu có chuyện gì liên quan tới ta." Ninh Nghị buông tay, sau đó cười rộ lên, "Bất quá bọn hắn nhưng thật ra là yêu thích tính tình của người cùng khí khái, ta lòng ham muốn công danh lợi lộc thì so sánh trọng. Tàn lão này người đầu, trước kia là cái đại quan, cũng là phạm một ít chuyện bị thôi, mỗi ngày ở nơi đó đánh cờ, nhưng giao thiệp rộng, ảnh hưởng lực lời nói. . . Giang Ninh có lẽ người biết không nhiều, nhưng tuyệt đối không kém, người lại nhiều hai cái đại ca, về sau làm chút kinh doanh bán điểm trứng muối cái gì tuyệt đối không ai dám đập phá, đại gia bằng hữu một trận, ta cũng theo hưởng điểm tiện nghi. Nói thực ra. . . Ta cũng nghĩ bọn hắn thu ta làm con nuôi cái gì a, trên thế giới này làm gì làm được tốt cũng không bằng có cái lợi hại lão cha, có thể đại gia đánh cờ hạ lâu, việc này không thể nào đáng tin, không có cơ hội này. . ."

Niếp Vân Trúc ở bên kia phốc bật cười, tựa hồ thì như thế cười sau khi thức dậy ức chế không nổi, ngửa ngửa đầu sau đó thấp qua. Nói thực ra, nàng nhìn không được bật cười đáng vẻ rất xinh đẹp, cúi đầu xuống về sau, hai tay gối lên trên đầu gối, cái trán chống đỡ lấy cánh tay ngồi cười, nhưng cười cười liền có chút kỳ quái, Ninh Nghị chờ một lát, trông thấy nàng ngồi ở đằng kia gối lên cái trán khóc lên, hậu phương ngọn đèn quang mang chiếu sáng cái kia treo nước mắt một chút bên mặt.

Ninh Nghị thở ngum khí, đôi nàng khóc một trận, địa phương mới mở miệng: "Uy, phản ứng này cũng không tốt."

"Ta. . . Ta. . . Ta thân phận này. . . Sẽ cho lão nhân gia thêm phiền phức. . ."

"Không có phiền phức. Đối với bên cạnh người mà nói, như ở trong quan trường siêng năng luôn cúi, có lẽ có phiền phức, nhưng với hắn mà nói, đối với người mà nói, không có. Ta nói không có là không có!" Coi như thực sự có người nói xấu, Ninh Nghị cũng có thể biên chút cổ sự, làm chút lộn thủ pháp, đem danh tiếng hướng cần phương hướng dẫn đạo đi qua.

"Mấy ngày nay ta vừa vặn ra khỏi thành, người suy tính một chút. Không nên cảm thấy là treo cao cái gì, nhận cái này nghĩa phụ chính là người một nhà, sau này hắn đưa người làm nữ nhi đội, người cũng phải làm phụ thân đồng dạng phục thị hắn, hắn bệnh cũ, người cũng phải thường xuyên chiếu khán. Tàn lão tính cách không tệ, là người tốt, bởi vậy người mới tuyển hắn làm nghĩa phụ, nếu không phải, để ý đều không cần để ý đến hắn. Không phải nói. . . Có cái lợi hại nghĩa phụ là vì cùng bên cạnh người chứng minh cái gì, chỉ là. . . Từ nay về sau có cái nhà mà thôi."

Niếp Vân Trúc ngồi ở đằng kia vẫn nức nở không ngừng, Ninh Nghị giờ lên một cái tay, muốn vỗ vỗ phía sau lưng nàng, ngừng lại, lại thu hồi lại, ngồi ở đằng kia đội nàng đem tâm tình phát tiết xong. Không lâu sau đó, tia nắng ban mai hơi lộ ra, Niếp Vân Trúc mới lau con mắt ngồi xuống, nở nụ cười. Nàng thứ thứ cũng không phải là bởi vì thương tâm, bởi vậy nụ cười này cũng là tự nhiên, chỉ là mí mắt bắt đầu đỏ mà thôi.

Không bao lâu, Ninh Nghị chuẩn bị đứng dậy về nhà, song phương tạm biệt đi ra hai bước về sau, Niếp Vân Trúc mới ở sau lưng gọi lại hắn: "Cái kia. . . Cái kia. . . Ta nghĩ đến một việc. . ."

"Ừ" Ninh Nghị quay đầu lại, nữ tử ở bên kia mang theo hồng hồng vành mắt có chút then thưng mà cười.

"Cái kia. . . Lập Hằng theo Tàn lão gia tử, Khang phò mã gia, là ngang hàng luận giao a. . ."

"Ừm, bình thường đánh cờ nói chuyện phiếm, là không có phân cái gì bối phận."

"Cái kia. . . Nếu ta thật nhận Tàn lão gia tử làm nghĩa phụ, không phải muốn bảo người Lập Hằng thúc thúc sao." Nàng hết lần này tới lần khác đầu, có chút xinh xắn mà nghĩ đến sự tình, "Nếu có một ngày ba người các người tại cái kia nói chuyện phiếm, ta tới chào, có phải hay không muốn nói: 'Nghĩa phụ tốt, Khang Thúc thúc tốt, Lập Hằng thúc thúc tốt' sau đó người chẳng lẽ đáp Vân Trúc cháu gái ngoan sao. . . Ta so người lớn tuổi a. . ."

Nàng nín cười, một mặt đáng vẻ khổ não. Ninh Nghị hơi hơi há mồm, ở bên kia sững sờ nửa ngày, sau đó khoe miệng co giật mấy lần, có chút bất đắc dĩ điểm điểm nàng: "Kiểm chuyện." Quay người đi về phía trước.

Hậu phương tiếng cười kia "Phốc" truyền đến, trong nắng sớm, ngân linh đồng dạng vui vẻ nụ cười. Tuy không có hướng về sau nhìn, nhưng trong đầu mơ hồ có thể "Nhìn" gặp Niếp Vân Trúc che miệng cái kia xinh xắn mà cao hứng thần thái, Ninh Nghị cười cười, đi thẳng về phía trước.

"Mấy ngày nay coi chừng chút a, khác lại thụ thương."

Tiếng la truyền tới. Ninh Nghị giờ tay phải lên hướng về sau địa phương lưng lay: "Biết!"

Hai nhà người muốn trở thành người một nhà, không là chuyện nhỏ. Niếp Vân Trúc chuyện bên này giao phó tốt, cũng cho nàng mấy ngày suy tính thời gian. Tiếp đó, chính là bồi tiếp Tiểu Thiên ra khỏi thành vội về chịu tang sự tình.

Một đường trở lại Tô Phủ, nên chuẩn bị đồ vật cũng đã chuẩn bị kỹ càng, trong một chiếc xe ngựa trang không ít thứ, đi theo còn có đem một cây đại đao, đi quen giang hồ cảnh Hộ Viện, lái xe tên là Đông Trụ, muốn đi năm đi vào trong phủ tiểu hỏa tử. Tiểu Thiên mặc một thân trắng thuần quần áo, trên thân cũng chuẩn bị màu đen băng găm, điểm đậm đáng yêu nha hoàn cách ăn mặc, bắt quả thút thút đại khái chỉ là tại tối hôm qua, sau đó cần phải một đêm ngủ không ngon giấc, có chút hơi có vẻ mệt mỏi mắt quầng thâm, Ninh Nghị vỗ vỗ đầu của nàng, nàng cũng liền hút hút cái mũi, hướng Ninh Nghị cười cười.

"Cô gia ta không sao đây."

Bốn người đến kỳ, sau đó cùng Tô Đàm Nhi tạm biệt, đại khái cần dặn một phen như cửa thành đóng nên làm cái gì cùng để Ninh Nghị chiếu cố tốt Tiểu Thiên mà nói về sau, mã xe rời đi Tô Phủ, rời đi Giang Ninh, hướng Tiểu Thiên nhà, một cái tên là Nam Đình thôn tiểu sơn thôn chạy tới. .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

88. Chương 88: Giấy cửa sổ

Tiểu Thiên nhà Nam Đình thôn là Giang Ninh phụ cận tới gần Nhuận Châu một chỗ Sơn Thôn, ngàn năm về sau có lẽ không là nhiều khoảng cách xa, nhưng lúc này đường núi khó đi, muốn từ Giang Ninh mãi cho đến đến thôn kia, tính toán đại khái sẽ có bốn năm canh giờ lộ trình, cái này cũng thì tám đến mười giờ, là một cái ban ngày.

Nói đến vội về chịu tang là một chuyện rất nghiêm trọng, nhưng trên thực tế, các loại tâm thường vấn đề thiếu không. Tiểu Thiên có nhiên để phụ thân qua đời mà bi thương, nhưng mà trên thực tế nàng bốn tuổi liền bị bán nhập Tô Phủ, một hai năm mới trở về một lần, đối với phụ thân khái niệm kỳ thực cũng không phải vô cùng rõ ràng.

Một bộ phận xem như vì bi thương mà bi thương lấy, nếu nói lên thực tế vấn đề, lần này trở về muốn dẫn đại lượng đồ vật, bãi phòng nhà này nhà kia, muốn hợp các loại lễ nghĩa, tang lễ trên các loại có chú trọng chi tiêu các loại. Lại thêm cô gia theo nàng một khối về nhà, đây là Tô gia đối nàng coi trọng, tóm lại các loại muốn bận tâm vấn đề, không phải nói trở về quý quý bái bái, đem người chôn là được.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, lần này trở về cũng có một bộ phận coi là áo gấm về quê ý tứ, mặc dù nói lên cùng tang lễ có chút không hợp nhau. Nhưng thí dụ như nói lão nhân gia qua đời, trong thành tất cả mọi người đều không lên đại hộ nhân gia làm việc còn có có địa vị nhất định nữ nhi trở về, đại hộ nhân gia cô gia cũng theo tới bái bái, hoặc là Thường quản gia, hoặc là Tô Đàm Nhi, đây là đối với Thiên nhi làm sự tình cảm tạ, cũng là một loại mặt mũi. Người ta nói lên người chết, nói hán nuôi nữ nhi tốt a, nói qua thân về sau nói thế nào cũng là phong quang đại táng a, người chết như vẫn khi còn tại thế, theo đuổi đại khái cũng là loại vật này, đương nhiên, tuyệt phần lớn thời gian, chúng ta tự nhiên cũng không cần như thế hận đời, đem sự tình nói đến như thế trần trụi.

Nhân tình thế thái, hoạt cả một đời, những thứ này cũng đều là Nhân chi thường tình.

Ăn rồi sớm một chút về sau rời đi Tô gia, tên là Đông Trụ thiếu niên tại phía trước đánh xe. Đi theo cảnh Hộ Viện năm nay đã qua bốn mươi tuổi, nhưng xem ra trầm ổn có thể dựa vào, làm một ngụm Cửu Hoàn Đại Dao, bây giờ là Tô gia Hộ Viện đầu lĩnh một trong. Hắn là từ nhỏ theo Tô Bá Dung ra người tới, tại Tô gia lớn lên, theo Tô Bá Dung làm việc, về sau cũng là Tô gia cho hắn chủ trì việc hôn nhân, cưới chính là trong Tô phủ địa vị khá cao một cái nha hoàn, bây giờ có hai đứa con trai, đối với Tô gia được xưng tụng trung thành tuyệt đối.

Lúc này cảnh Hộ Viện đối với Ninh Nghị thái độ cũng là tương đương tôn kính, bởi vì hắn tiểu nhi tử lúc này cũng đang ở Dự Sơn Thư Viện đọc sách, Ninh Nghị chính là cái đứa bé kia tiên sinh, sau khi lên xe cùng Ninh Nghị chào hỏi liền ngồi ở bên ngoài, còn có là Ninh Nghị bắt chuyện hắn tiến đến, hắn mới ngồi vào nói hội thoại, sau đó lại đi ra ngoài, đem không gian lưu cho bên trong Ninh Nghị theo Tiểu Thiên.

Tuy là một đêm không ngủ, bắt quả Tiểu Thiên lúc này vẫn là thẳng tinh thần, ngẫu nhiên vén rèm xe lên nhìn bên ngoài, nói với Ninh Nghị chút lời nói. Ninh Nghị làm theo kỹ càng mà hỏi nàng một chút trong nhà tình huống, thân thích biết có thứ gì người, láng giềng đại khái có thứ gì người, có thứ gì trường bối loại hình.

Tiểu Thiên là làm quen chuyện người, những thứ này quan hệ nhân mạch làm sao làm, tối hôm qua liền đã có tính toán, trong lòng nàng, đại khái là để cô

gia tại ngồi bên cạnh không cần cầm quá đa tâm chính mình xong xuôi là được. Bất quá Ninh Nghị tự nhiên cũng không phải cái gì làm càn làm bậy, trò chuyện một canh giờ, nói chung cũng liền ở trong lòng vạch ra một cái hình dáng đến, mấy ngày nay muốn giúp đỡ Tiểu Thiên cảm tạ những người nào, nói những thứ gì đưa cái gì quà tặng loại hình, trong lòng hiểu rõ, chính mình theo tới, dù sao không phải làm cái bài trí.

Một đường Ly Giang thả, trên quan đạo liền có thể nhìn thấy nhiều hướng bên này tới người đi đường, đa số quần áo tả tơi mặt có xanh xao, cùng Ninh Nghị xuống núi trở về thành lúc nhìn thấy không sai biệt lắm, thật cũng không đến nhiều dọa người trình độ. Lúc đầu nhóm này còn tính là tốt, phần lớn là có thân nhân có thể tìm nơi nương tựa, nghe nói ngày sau thật bị hồng thủy a, tình hình bệnh dịch a cái gì vội vàng tới, đó mới thật sự là dọa người. Tiểu Thiên minh bạch những chuyện này, thấp giọng cùng Ninh Nghị kể một ít phương diện này sự tình.

Sau đó cách Quan Đạo, cái này nạn dân hành tích cũng dần dần bốc cháy, đường xóc này bất định, buổi trưa tại ven đường ngừng một hồi, chủ yếu là để con ngựa nghỉ ngơi. Lấy đi theo mang theo một số điểm tâm thực vật cùng mấy người ăn, ngàn tảng bánh loại hình, cái này thức ăn chất lượng không tệ, nhiều ít là có thể cất giữ mấy ngày, Tiểu Thiên cẩn thận mang lên rất nhiều, chủ yếu là lo lắng Ninh Nghị ăn không quen nông thôn bên trong đồ vật.

Trên buổi trưa Tiểu Thiên cùng Ninh Nghị là tương đối ngồi, đến lại phải lên đường, xe ngựa xóc này một chút, trong góc dùng làm tảng lể một số hộp lẫn lông lóc xuống đến, hai người thu thập một trận, chờ ngồi xuống, đã là ngồi ở một bên. Tiểu Thiên ngồi tại Ninh Nghị bên người cúi đầu, hai tay đặt ở khép lại hai đầu gối thượng, có chút yên tĩnh. Trên thực tế nàng nghĩ đến muốn hay không đi sang ngồi đâu, có thể bên kia có hộp. . . Ninh Nghị đối với việc này ngược lại không thêm đề ý, nhắc lên màn xe hướng mặt ngoài nhìn xem, non xanh nước biếc, xa xa có thôn trang nhỏ, không nhiều ruộng đất, tổng thể vẫn là lộ ra hoang vu.

"Tiểu Thiên người tới hôm qua ngủ không ngon, ban đêm đến về sau có lẽ còn có rất nhiều chuyện, trên xe ngủ một cái đi, chỉ là có chút thái độ. . ."

Ninh Nghị nói như vậy, Tiểu Thiên cũng chính ở đằng kia "Ừ" gật đầu, nhắm mắt lại ý đồ ngủ, dù sao cũng là một môi, trong lòng nghĩ lung tung một trận, trôi qua không lâu, đầu nghiêng đến, chậm rãi đặt tại Ninh Nghị trên cánh tay.

Đường núi khó đi, lại đi nhiều lần, đánh tới đánh lui cũng không dễ, Ninh Nghị bên cạnh nghiêng người thể, vịn bờ vai của nàng để cho nàng ghé vào trên đùi của mình ngủ, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ bờ vai của nàng. Tại Ninh Nghị nhìn không thấy địa phương, Tiểu Thiên con mắt mở ra, hơi cảm thấy thẹn thùng mà chớp chớp, cảm nhận được Ninh Nghị đập hai lần, mới chậm rãi nhắm lại. Bên nàng lấy thân thể ngủ ở xe ngựa chỗ ngồi, gối lên Ninh Nghị đùi phải, trôi qua một trận, hai chân cũng chuyển lên. Thời gian giữa hè, thiếu nữ mặc một thân đơn bạc màu trắng quần áo, cứ như vậy lặng yên nằm ngủ, đường cong nhu hòa, thon thả mà tinh khiết.

Nàng cứ như vậy yên tĩnh mà ngủ một đường, nhanh đến Nam Đình thôn lúc vừa rồi tỉnh lại, ở bên cạnh đó mặt chính lý bởi vì ngủ say mà làm loạn tóc mai, Ninh Nghị làm theo xoa xoa đã tê dại rơi bắp đùi. Tiểu Thiên gặp, an tĩnh cúi đầu dựa đi tới, ngồi quỳ chân đến Ninh Nghị chân một bên vì hân xoa bóp.

Chỉ chốc lát sau đến thôn trang, mấy người từ trên xe bước xuống, tiếp lấy chính là rất nhiều cố định xã giao cùng ân cần thăm hỏi.

Có quan hệ Tiểu Thiên phụ thân tang lễ, hôm nay kỳ thực đã làm được ngày thứ ba, dù sao đây là mùa hè, hạ táng trì hoãn không được. Tiểu Thiên trên lý luận cũng đã là bị trong nhà bán đi nữ tử, nếu như chủ gia không cho giả cũng là khả năng, sẽ không chờ lấy nàng trở về lại bắt đầu xử lý. Vừa vào thôn làng, liền có thể nhìn thấy phía trước trong thôn đại sảnh phòng bên kia dựng lên lều, mà Tiểu Thiên mấy tên thân thích cùng ca ca của nàng tẩu tẩu, đều đã nghênh tới.

Trước kia liền nghe Tiểu Thiên đại lược giới thiệu qua người nhà của nàng, phụ thân nẫu thân, bây giờ phụ thân qua đời, ca ca cưới Lân Thôn lớn nhất nữ nhân xinh đẹp làm lão bà, khi còn bé có cái đệ đệ chết đói, nàng bị bán vào Tô gia các loại. Tiểu Thiên phụ thân họ Hứa, bất quá Tiểu Thiên bốn tuổi thì tiến Tô Phủ, cũng không có chính thức tên, lúc này kỳ thực cũng không quan họ Hứa, ca ca của nàng làm theo có thể xưng là Hứa đại lang.

Bởi vì Tiểu Thiên tại Tô Phủ làm việc, dưới mắt Hứa gia gia cảnh không tệ, tại thôn làng còn tính toán giàu có, tang lễ cũng được xưng tụng phong quang. Diễn tấu nói hát, hòa thượng đạo sĩ cái gì cũng không thiếu, qua người tới cũng nhiều, tại nông thôn địa phương, cái này được xưng tụng là thể diện. Tiểu Thiên là phong quang này thể diện nơi phát ra, nàng vừa về đến, trong lúc nhất thời liền có mọi người tới hàn huyên, thất đại cô bát đại di, Hương Nhân quê nhà loại hình.

Cũng không phải bị đỡ, dân phong thuần phác nông thôn, mọi người đối với tại trong thành "Phú khả địch quốc" đại hộ nhân gia làm việc Tiểu Thiên cũng có rất nhiều hiểu kỳ. Tiểu Thiên liền cũng cùng những người này chào hỏi, giới thiệu Ninh Nghị, sau đó Ninh Nghị cũng đi qua nhận thức một chút, nói chút lời khách sáo, cảm ơn bọn họ đối với Tiểu Thiên một nhà chiếu cố a, hoặc là nói một chút Tiểu Thiên trong phủ quản rất nhiều chuyện, rất trọng yếu, vân vân vân vân. Nghe nói hẳn là Tô gia cô gia, mọi người chính là một phen kinh ngạc, hoặc là ở bên cạnh nói Tiểu Thiên gặp gỡ tốt chủ gia, hoặc là Hứa gia tốt số loại hình, đại khái là những thứ này ngôn luận, không phải trường hợp cá biệt. Dù sao làm nhà giàu có có thể bồi một cái hạ nhân về nhà xử lý tang sự, cái này phân lượng thì thực sự đủ lớn, cũng có nói Tiểu Thiên làm thông phòng nha đầu, cùng cấp cái này Ninh Nghị thiếp thất, tương lai là thiếu phu nhân mệnh tóm lại đây cũng là tốt số một bộ phận. . .

Tiểu Thiên xem ra non nớt, nhưng kỳ thật gặp qua đông đảo các mặt của xã hội, khổng tràng a, điều hòa không khí loại hình, đều là tương đương am hiểu. Lúc này là không ngờ được Ninh Nghị sẽ đem một hệ liệt bất chuyện cùng hàn huyên làm được tốt như vậy, Ninh Nghị lần này tới, chính là nghiêm túc một câu đều không nói, cũng coi là trong nhà mặt mũi, thời đại này nông người trong thôn nhóm sẽ chỉ nói đó là kẻ có tiền hoặc là người có thân phận, cảm giác đến đương nhiên. Hân lúc này ứng đối vừa vặn, nói tốt hơn lời nói, người bên ngoài thụ sủng nhược kinh, liền ngay cả liên xưng đạo nha đầu theo tốt Chủ Gia Chi loại.

Sau đó cùng mẫu thân của Tiểu Thiên gặp mặt, Tang Lễ tiến hành, sau đó dạ tiệc, cơ vốn cũng là không tính nhiều lần bất chuyện cùng xã giao, lúc buổi tối Tiểu Thiên thì là đốt giấy đề tang cùng mẫu thân quỳ gối trong linh đường. Ninh Nghị nhưng thật ra là không yêu cầu một mực xuất hiện, tuy nhiên trong linh đường cũng có một cái hát hí khúc ban tử, nhưng với hẳn mà nói thực sự không có gì đáng xem, Tiểu Thiên Huỳnh Tẩu sớm đã an bài cho hẳn ở gian phòng. Bất quá hẳn vẫn là đi ra, cùng này vị trong thôn Túc Lão cùng có diện mạo nhân vật nói chuyện, thay Tiểu Thiên cảm một số xã giao loại

hình.

Nông trong thôn không có gì giải trí, trong linh đường biểu diễn, nói chuyện phiếm, có ít người biết một mực lần lượt suốt đêm, bắt quá cần xã giao, tới trình độ nhất định cũng liền không sai biệt lắm. Giờ Hợi địa phương đến (chín điểm), Ninh Nghị trở về gian phòng, chuẩn bị cho trên tay thay thuốc, rửa mặt ngủ, bất quá hần trở về phòng không lâu, Tiểu Thiên cũng liền bụng chầu rửa mặt cùng khăn tới. Linh đường bên kia ồn ào âm thanh truyền tới, bên này viện tử vẫn còn lộ ra yên tĩnh, Tiểu Thiên thay đổi một thân xanh nhạt Quần lót, tóc cũng có chút ẩm ướt, mang theo hơi hơi mùi tóc, tới như là còn tại Giang Ninh đồng dạng vì Ninh Nghị thay thuốc.

"Lúc này chạy ra đến không có vấn đề sao "

"Không có chuyện gì, nương cùng ca ca tẩu tẩu ở bên kia, cũng không phải thật muốn giữ một đêm . . Nương cũng gọi ta tới. . ." Nàng cúi đầu thông thạo vì Ninh Nghị đỡ xuống băng vải, thanh âm dần dần thay đổi có chút nhỏ, nhưng động tác trên tay không ngừng.

"Trong thôn đồng hương đều thật không tệ."

"Bọn họ mới nói cô gia tốt đây. . ."

Nhẹ nhàng linh hoạt mà nói chuyện, như cùng ở tại Giang Ninh đồng dạng xách Ninh Nghị đổi băng vải, rửa mặt rửa tay chờ chút. . . Ra vào mấy lần hết thấy làm xong sau, mới bụng chầu nước đi ra ngoài. Phía ngoài hành lang trong viện truyền đến Tiểu Thiên đổ nước thanh âm, xa xa có tiếng cười truyền tới, Ninh Nghị đi đến bên cửa sổ mở cửa sổ ra, cảm thụ được ban đêm mát mẻ mà thối khi đi tới, ngồi trở lại bên giường lúc, môn lại mở ra.

Tiểu Thiên cúi đầu tiến đến, yên lặng đóng cửa lại, nhìn Ninh Nghị nhất nhãn, cũng là chậm rãi đi đến bên giường. Một thân xanh nhạt Quần lót hạ, ở ngực có chút phập phồng, ngón tay núm lấy góc áo, lấp bắp mà cần cần miệng môi.

"Cô, cô gia, Tiểu Thiên. . . Tiểu Thiên đêm nay ngủ ở nơi này, có thể à. . ."

Thanh âm kia, mảnh giống như con muỗi. . .

Ninh Nghị nhìn lấy nàng, hơi hơi nghi hoặc một chút, sau đó, giống như là minh bạch cái gì, lại hơi hơi thở dài, vừa cười nói: "Không được." Hần chỉ môn, "Đi ra ngoài, về ngoại gian phòng của mình ngủ."

Tiểu Thiên nhếch miệng, nhưng cuối cùng "Ồ" ứng một câu, có chút nhút nhát đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

89. Chương 89: Đông Trạ

Màn đêm buông xuống thời điểm, trong sơn thôn quang mang điểm điểm sáng lên, thật lura thừa, hồ nước bên kia đánh cốc bãi trên một đám trẻ con chính chạy tới chạy lui truy truy đánh đánh, ngồi tại bên phòng nói chuyện phiếm lão nông dân trên tay cầm lấy thuốc lá sợi cán, ngẫu nhiên gõ gõ bên người bạc thang đá xanh. Đông Trạ cùng cảnh hộ vệ cũng tại bên hồ nước dưới đại thụ ngồi một hồi, nói chuyện phiếm một hồi.

". . . Nguyên bản a, cũng lấy vì cái này cô gia là theo như đồn đại cái kia tính tình mềm yếu đáng vẽ, bất quá về sau càng xem lại càng thấy đến không đúng lắm. Thư Sinh đương nhiên cũng vẫn là Thư Sinh, có thể phải có cái dạng này mới đúng chứ, bây giờ tại Giang Ninh thành, nói lên trong nhà cô gia gọi Ninh Lập Hằng, có người nào không biết. Nhà ta tiểu tử bây giờ cũng tại Học Đường đọc sách, năm ngoài còn bị Tổng Mậu Tổng Tri Châu khen, ách. . . Ta Lão Cảnh nhà cho tới bây giờ đều là dốt đặc cán mai, nếu không phải Tô gia, tiểu tử kia nào có học chữ cơ hội, nếu không phải cô gia, tiểu tử kia lại làm sao có thể để Tổng Tri Châu người như vậy khích lệ. . ."

Cách đó không xa linh đường ồn ào, cảnh hộ vệ vỗ vỗ bắp đùi, theo tên là Đông Trạ đánh xe tiểu tử nói lên những chuyện này.

"Người là không biết, cô gia người kia, là chân chính tính tình khiêm tốn, hần không yêu làm náo động, từ trước tới giờ không cùng những cái kia mua danh chuộc tiếng tài tử đi ra ngoài tán gái a uống rượu a cái gì, đối với Nhị Tiểu Thư đâu, cũng thật sự là tốt. Người xem một chút cùng hần lui tới là những người nào, Lý Tần Lý Đức Tần, cái này nhưng là chân chính Đại Tài Tử. . . Hần tại trên lớp học lên lớp là thế nào trên cho tới bây giờ không phát cáu, không nói một câu lời nói nặng, đám tiểu tử kia đâu, cũng làm đến có chút không có quy củ, nhưng chính là đọc sách tốt, liền xem như dạng này, bọn họ so trước kia những tiểu tử kia đọc đến độ tốt. . ."

"Ta Cảnh Liệt chữ lớn không biết, nguyên bản cũng chỉ cho là tiên sinh nghiêm khắc, năm ngoài còn bị Tổng Tri Châu khen, ta cao hứng a. Về sau có một ngày tiểu tử kia trở về, nói lên trên lớp học sự tình, ta mới phát giác được có chút không đúng. Tiên sinh tính tình tốt không cùng các người cái này

ban tiểu tử so đo, các người cái này ban tiểu tử không thể không tự giác a, treo ngược lên hung hăng đánh một trận, về sau cô gia còn có chuyện nói với ta một lần, nói không cần như thế. Đây mới là đại nhân vật khí độ, lấy đức hạnh phục người, lấy tài học phục người. ."

"Dĩ vãng tiên sinh nghiêm khắc, đám tiểu tử kia gât gù đắc ý đọc sách, không dùng a. Hiện tại đám tiểu tử kia nháo thì nháo, đối với cái này cô gia có thể là thật chịu phục, cả ngày cùng người nói chuyện cũng là tiên sinh nói cái gì, chúng ta tiên sinh nói cái gì, Ha-Ha, có mấy lần tiểu tử kia còn có chạy đến trước mặt ta nói loại lời này, ách. . . Ngẫm lại cũng thật sự là có đạo lý. Người nhìn lần này đến thôn này bên trong đến, bãi phòng nhà này bãi phòng nhà kia lúc, nói chuyện làm việc ứng đối tiên thối, so với Đại Lão Gia cũng không có gì kém. Ngay từ đầu có lẽ nhìn không ra, từ từ đã cảm thấy, đây thật là có học vấn chỗ tốt, trong nhà cũng không có mấy cái có thể hơn được cô gia. ."

Cảnh Liệt này người bề ngoài phóng khoáng hung hãn, đối với mình người là khiêm tốn, nói tới nói lui một câu một câu cũng không nhanh. Đồng Trụ ngồi ở bên cạnh nhìn chỉ giống là con cháu của hắn, lúc này hơi có chút trầm mặc, sau đó mới nói: "Nghe nói cô gia vừa mới tiến phủ thời điểm khiến người ta đánh, đúng không"

"Ừm, Tiết gia cái kia Tiết Tiến, đại khái là thừa dịp không ai đập một gạch. . . Mẹ nó, lúc ấy không ai nhìn thấy, như khi đó để cho ta bắt được, coi như sau lưng của hắn là Tiết gia, cũng cần phải đánh hắn gần chết sau đó cáo quan không thể. . . Bất quá về sau cô gia cũng đem hắn hung hăng làm nhục một phen, ha ha. . . A đúng, khi đó người cũng đã vào phủ đi. ."

"Ừm." Đồng Trụ gât gât đầu, "Vừa mới tiến trong phủ không lâu, nghe người ta nói đến qua, bất quá không rõ ràng lắm. Bất quá. . . Cảnh thúc, đã cô gia lợi hại như vậy, hắn vì sao muốn ở rể đâu?"

Cảnh Liệt ngẫm lại: "Vấn đề này liên có chút phức tạp, đến một lần Lão Thái Công cùng cô gia gia cái kia bồi từng có ước định, thứ hai đâu, bây giờ Tô gia cơ sở so sánh dày, Nhị Tiểu Thư cũng có bản lĩnh, tính tình cường hãn. Không biết ban đầu là làm sao nói, kỳ thực chúng ta cảm thấy so sánh khả năng một cái lý do, là. . . Ha ha, thành thân trước đó, Nhị Tiểu Thư đã từng tự mình đi xem qua cô gia, Nhị Tiểu Thư hình dạng, khí chất đều là đỉnh tốt. . . Không biết giữa bọn họ có những chuyện gì phát sinh, dù sao, cô gia liền đáp ứng. . . Không nói Nhị Tiểu Thư, liền nói Nhị Tiểu Thư bên người mấy cái nha đầu, Thiên nhi nhiều thân mật, Quyên Nhi cũng tốt, Hạnh Nhi nha đầu kia. . . Xinh đẹp cũng là xinh đẹp, cũng là quá mạnh mẽ. . ."

Ba tên nha hoàn giữa, Thiên nhi thân mật, Quyên Nhi hoạt bát, Hạnh Nhi làm lớn hơn một tuổi tỷ tỷ, có đôi khi sẽ cùng người cãi nhau cái gì. Theo Cảnh Liệt cũng vì lấy chút vấn đề nhỏ cãi nhau mấy lần, lẫn nhau là không có để ở trong lòng, nhưng nói đến tự nhiên cũng có chút buồn cười tốt buồn bực. Lúc này nói đến một trận, Cảnh Liệt vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Nhị Tiểu Thư theo cô gia cái này một đôi, đúng là ông trời tác hợp cho, sau này Tô gia, nhất định là Nhị Tiểu Thư tới đón, người còn trẻ, làm rất tốt, về sau nếu có thể làm cái quản sự. . ."

Như thế một phen cổ vũ, Đồng Trụ gât đầu nói phải. Không lâu sau đó, ban đêm đã buông xuống, linh đường bên kia ra vào, ban đêm vô sự nông hộ nhóm tụ tập tới, thay đổi càng là náo nhiệt, thời gian trôi qua, sau đó lại dần dần thiếu lên, Đồng Trụ thỉnh thoảng sẽ đi qua nhìn một chút, tên là Tiểu Thiên thiếu nữ ở bên trong, cô gia ngẫu nhiên tại, ngẫu nhiên làm theo không tại.

Đồng Trụ muốn đi năm mới tiến vào Tô Phủ, đối với nguyên bản thân ở nông thôn hắn tới nói, có thể tiến vào trong thành, tiến vào dạng này một cái nhà giàu cửa cao bên trong làm việc, đối với thấy hết thấy, đều có "Rất lợi hại, rất mới lạ" cảm giác.

Từng cái viện tử, từng cái từng cái quy củ, những quân sự đó tựa hồ cái gì đều hiểu, người còn lại, vô luận lớn tuổi nhỏ, tựa hồ cũng đều vô cùng lợi hại, thỉnh thoảng nghe bọn họ nói lên đây là người nào, cái kia là ai, địa vị cao bao nhiêu, hoặc là nghe nói trong thành có quan hệ văn nhân tài tử truyền thuyết. Tóm lại, cảm giác đều giống như hắn vô pháp với tới tồn tại.

Thường thường nghe người trong phủ nói lên, Nhị Tiểu Thư mới là cái này trong phủ người lợi hại nhất đương nhiên, là trừ bỏ mấy cái lão gia bên ngoài hắn không có cơ hội gì lợi hại Nhị Tiểu Thư, bất quá, Nhị Tiểu Thư bên người mấy cái tên nha hoàn lại là gặp qua nhiều lần.

Cái kia thường thường mang theo cười, lúc sáng người cũng nhìn rất đẹp thiếu nữ là Thiên nhi, tuy nhiên xem ra so với hắn nhỏ, nhưng gặp vẫn là đến xưng hô "Tiểu Thiên tỷ", cái này cũng đương nhiên, người ta lợi hại như vậy. Gọi là Quyên Nhi đây này, phân phó khỏi sự tình đến thời điểm làm theo lộ ra yên tĩnh nghiêm túc, không có biểu tình gì, không thể nào cười, nhưng nóng giận mặt âm trầm cũng có chút khiến người ta sợ hãi. Hạnh Nhi tỷ phân phó chuyện thời điểm thường thường ôn hòa, nhưng ngẫu nhiên theo những người còn lại lên chút ma sát thời điểm thì rất đáng sợ, có một lần trông thấy nàng theo tam phòng một cái quản sự cãi lộn thứ gì, một đầu một đầu mà nói chuyện, quyết không nhượng bộ. . . Rõ ràng nàng cũng là nha hoàn a, lại dám theo lợi hại như vậy quân sự tranh luận, đến sau cùng còn có thắng, vấn đề này để Đồng Trụ cảm thấy thật sự là lợi hại.

Tương đối mà nói, so sánh gây nên Đồng Trụ chú ý vẫn là cái kia Tiểu Thiên tỷ, kỳ thực thật cũng không nói thế nào nói chuyện, có mấy lần nàng tới phân phó sự tình liền đi, bất quá trong phủ thời điểm, thường thường có thể trông thấy nàng, ngẫu nhiên gặp nàng vừa đi vừa đuổi người một cái, trong miệng niệm niệm lại nhai những thứ gì, ngẫu nhiên nhìn nàng một đường chạy chậm, ngẫu nhiên lại thấy nàng đi theo cái kia cô gia bên người lanh lợi, hắn đã cảm thấy. . . Tiểu Thiên tỷ cười đáng yêu thật là dễ nhìn, đương nhiên, trừ cái đó ra, cũng không có nhiều ít ý tưởng khác.

Trung Thu Tiết đêm hôm đó, điều khiển qua xe ngựa đưa nàng đi ra ngoài, bất quá cũng không thể nói lên lời gì, chỉ là nói cho nàng tên của mình. Về sau nàng lại còn nhớ kỹ, trong phủ có mấy lần, nàng theo chính mình bắt chuyện qua, mà lại xưng hô chính là "Đồng Trụ ca", cái này mấy lần hắn đều không có thể thật tốt trả lời, sau đó thì rất ảo não.

Trong phủ cũng có chút nô bộc truy cầu một cái nha hoàn sự tình, bất quá chuyện như vậy không tại lo nghĩ của hắn bên trong, Nhị Tiểu Thư ba tên nha hoàn, trong phủ thân phận là cùng quân sự không sai biệt lắm, hắn bây giờ đã không có thích ứng "Truy cầu" dạng này từ, cũng sẽ không cảm thấy chính mình có cái thân phận này. Đương nhiên, lần này Tiểu Thiên muốn trở về thời điểm, phân phó hắn đến lái xe, buổi sáng hôm đó hắn vốn là muốn nói vài lời lời an ủi, thế nhưng là miệng kìm còi, cuối cùng đến lên đường lúc cũng không thể nói ra.

Đến Nam Đình thôn mấy ngày nay, tâm lý luôn có chút vắng vẻ, việc hấn muốn làm kỳ thực cũng không nhiều, Hey mã, bảo dưỡng vừa xuống xe ngựa mà thôi. Ngẫu nhiên cùng cảnh Hộ Viện một khối bồi tiếp cô gia thăm viếng từng cái nhân gia. Cô gia thật lợi hại, muốn là mình, tuyệt sẽ không nói những lời kia, nghe thật đơn giản vài câu, có thể cảm giác chính là như vậy chuyện đương nhiên, như là cảnh Hộ Viện nói, có học vấn người, bị Nhân Tôn kính cũng là nên.

Tiểu Thiên tỷ tựa hồ ưa thích chính là cô gia, vấn đề này bản thân cũng là nên, hấn cũng không có cảm thấy có gì không ổn. Nhưng có chút vắng vẻ tâm tư chung quy là rất khó ức chế. Thời gian trôi qua, trời tối đến sâu, hấn sẽ đi qua nhìn lên, cô gia theo Tiểu Thiên đều đã không tại trong linh đường, sau đó một đường đi về nghỉ địa phương, đi qua cô gia bên kia viện từ lúc, trông thấy bên trong đèn sáng. Hấn đứng ở bên ngoài nhìn một trận, cô gia bóng dáng tại phía trước cửa sổ ngồi, đại khái là viết chữ cái gì, Tiểu Thiên tỷ thân ảnh lại tựa hồ như không ở bên trong.

Chuyển hướng một bên an bài cho mình cùng cảnh Hộ Viện ở tiểu viện, mới phát hiện xe ngựa bên kia tất tất tác tác có động tĩnh, hấn nghi ngờ đi qua, toàn thân áo trắng quần áo trắng Tiểu Thiên từ bên trong leo ra, trên tay bụng lấy vài thứ, trông thấy hấn lúc, gật gật đầu: "Đồng Trụ ca."

"Ách, Tiểu Thiên tỷ. . . A, ta còn tưởng rằng là ai đây. . ."

"Cô gia mấy ngày nay ăn không tốt lắm, ta lúc trước đến thời điểm chuẩn bị một ít gì đó, đưa cho hấn ăn." Tiểu Thiên gật đầu cười cười, trong tay là mấy cái nhện thả bánh bột ngô cùng hoa quả khô loại hình đồ vật, sau đó đưa qua một cái, "Đồng Trụ ca có đói bụng không cũng ăn một cái đi."

"Ách, ta, ta. . ."

"Cầm" Tiểu Thiên mỉm cười đem cái kia bánh bột ngô bỏ vào Đồng Trụ trong tay, sau đó phát phát tay, "Vay ta về phòng trước, Đồng Trụ ca gấp lại, ngày mai vẫn phải làm phiền người."

"Không, không. . . Không phiền phức. . ." Đồng Trụ cầm cái kia bánh bột ngô, trong lòng có rất nhiều lời muốn nói, nhưng nói không nên lời, thì nhìn như vậy thân ảnh kia qua qua bên kia viện từ.

Kỳ thực nàng xem ra, cũng không có ngày bình thường như thế nọ cười, thân ảnh xem ra có chút bi thương. Bất quá tới cái kia trước cửa phòng lúc, vẫn có thể trông thấy nàng đón đến, khoe miệng cười ra một cái cười cung dáng vẻ, sau đó, đẩy cửa đi vào.

Hai người cất hình ở bên trong động, Đồng Trụ trong tay cầm cái kia bánh bột ngô, kinh ngạc nhìn xem trọng lâu, sau đó nho nhỏ mà cắn một cái. Cái này bánh bột ngô bình thường với hấn mà nói có lẽ cũng là Mỹ Vị, nhưng lúc này vị đạo tựa hồ cũng không có tốt như vậy, hấn chỉ là nhìn qua đối diện đoàn kia quang mang giữa bóng người, thế vị lấy cũng không mãnh liệt nhưng vô luận như thế nào cũng vung đi không được một chút tình cảm, tình tình Đồng Đồng luyến tình, mất tích tại mảnh này đêm hè bên trong. . .

"Đây là nhà giàu ông chủ làm sự tình a. . ."

Trong phòng, Ninh Nghị cảm thán, đem trên bàn bánh bột ngô cùng hoa quả khô làm hai nửa, một nửa đẩy hướng Tiểu Thiên bên kia: "Ăn không quen người ta nhiệt tâm chuẩn bị đồ ăn, khuya khoắt nha hoàn cầm đồ vật tới lên lên ăn, loại hành vi này bị người ta biết sẽ như thế nào "

"Bị người ta biết cũng không quan hệ a, kỳ thực cô gia mới thật lợi hại đâu, rõ ràng không thích ăn, ngồi ở đằng kia còn có thể một mực ăn hết. . ."

"Ách, ta không thích ăn rất rõ ràng sao "

"Tiểu Thiên nhìn ra được, người bên ngoài khẳng định không nhìn ra." Tiểu Thiên cười cười, "Ta đã ăn no a, cô gia không cần cho ta."

Tại trong đại thành thị qua quen, đối với Giang Ninh đồ ăn đều có chút không đúng khẩu vị, trở lại ngọn núi nhỏ này trong thôn, mặc dù mỗi ngày đun nấu sự vật nghe nói là trên núi lợi hại nhất đầu bếp, Ninh Nghị như cũ ăn đến không quen, Tiểu Thiên cũng liền trong mỗi ngày mang đến cho hấn chút còn lại thức ăn.

"Mặc kệ có ăn ngon hay không, tóm lại liều mạng nhét, ta cũng ăn no. Người đã lấy tới, vậy thì có trách nhiệm một người một nửa tiêu diệt hết, không muốn lãng phí."

"Vay ta nhỏ hơn nửa liền tốt."

Tiểu Thiên cầm lấy bánh bột ngô cùng trái cây hướng Ninh Nghị bên kia thả, Ninh Nghị lắc đầu hiệp thương: "Không nên không nên, lấy tới quá nhiều, cái này ta thì ăn thật thối, chúng ta có thể dựa theo tỉ lệ để tính, làm năm phần, Tiểu Thiên người làm gì cũng phải chia sẽ hai phần cái này có thể thành giao. . . Viên này quá lớn, thay cái tiểu nhân!"

Như là đàm phán đồng dạng hiệp thương trên bàn khăn trương kịch liệt tiến hành lấy, Tiểu Thiên cầm viên kia đại trái cây, cùng mặt khác hai khóa tiểu nhân đặt chung một chỗ kháng nghị: "Không thể tính như vậy, viên này lớn đều chống đỡ hai khóa. . ."

"Vay người xuất ra cái so sánh đáng tin Phân Pháp đến a, ta cảm thấy mấy cái này bánh bột ngô cũng không phải một dạng lớn, người nhìn, người bên kia khối kia rất hiển nhiên tương đối nhỏ, đúng hay không. . . Dạng này cũng không tốt, người cố ý chiếm tiện nghi."

"Cô gia muốn đem lớn buông tha đến, liền phải cầm hai cái tiểu đi qua!"

"Ta có một cái biện pháp khác."

"Ừm cái gì . . Ô . . "

Tiểu Thiên miệng há ra, Ninh Nghị đem viên kia lớn ném vào: "Tốt, hiện tại lớn không, cái này thì tương đối tốt phân, chúng ta không tính viên kia lớn. . ."

"Ô, nấu sao lãng không chua, vô ăn hết (sao có thể không tính, ta ăn hết). . ." Tiểu Thiên một bên gian nan nhắm nuốt, một bên kháng nghị.

"Người ăn hết còn thể nào tính toán, là người ăn hết. Mà lại người lời nói đều nói không tròn, còn có học người đàm phán, người đến cùng muốn nói cái gì. . . Sách, dù sao nghe không hiểu. Tốt, tiếp xuống ta tiếp tục phân, người có quyền nói lên ý kiến, người nói lên chỗ có ý kiến, ta đều sẽ xem như tham khảo. . ."

Không có việc gì làm, cũng chỉ có thể tìm chút chuyện nhàm chán giải trí một phen, hai người cứ như vậy giằng co đồng dạng trong phòng chia ăn lấy đồ vật. Chờ chia xong tính tề tính toán, Tiểu Thiên mới phát hiện mình ăn hết hơn phân nửa, nàng xưa nay cũng là khôn khéo tài giỏi Kim Bài tiểu nha hoàn, chỉ là chống lại Ninh Nghị liền không có triệt, cũng chỉ có thể lảm bảm "Cô gia khi dễ người", không lâu sau đó, lưu luyến không rời mà rời phòng, trở lại trong phòng mình đi ngủ.

Lúc này đã là trở lại thôn trang ngày thứ năm, nên muốn báo phỏng người trên cơ bản cũng đã báo phỏng một vòng, tiếp đó, chính là lại chịu qua hai ngày, chờ đợi từ nay trở đi giờ Thìn đem Quan Tài hạ táng. Mà cũng là tại ngày thứ sáu buổi chiều, Giang Ninh trong thành, Liễu Sắc Thanh thanh Hà Loan một bên, từ trong tiệm trở về Niếp Văn Trúc nhìn qua cách đó không xa bày cờ lão nhân, thoáng dừng lại một chút, dĩ vãng cũng đánh qua mấy lần bất chuyện, xem như nhận biết, lần này, lão nhân ngừng đầu cười cười, ở bên kia hướng nàng vẫy tay.

Nàng cung kính cung khom người từ, sau đó phủ phủ có lẽ có ít loạn tóc mai, hướng cờ bày ra tiểu chạy tới, đứng tại cờ bày ra bên cạnh cười nói chuyện với lão nhân.

Lão nhân cũng cười lên, mấy câu về sau, hấn nhúng tay ý chào một cái đối diện, sau đó hướng bên cạnh trà bày ra tiểu mọii muốn một bình trà, hai người ngồi xuống về sau, bóng liễu bên trong, trò chuyện lên lúc này chính bản thân chỗ Thiên Viễn Sơn Khu tên là Ninh Lập Hằng nam tử sự tình. Đó là cái lời hữu ích đề, có thể trở thành cha và con gái một già một trẻ, cũng liền coi như là chân chính nhận biết.

Quân cờ, ra dưới đệ nhất khóa. . .

Tiểu sơn thôn giữa, tối hôm đó lặng yên đi qua, ngày thứ hai giờ Thìn vì người chết hạ táng. Nguyên bản giữa trưa ban đêm trong thôn còn có bữa tiệc, bất quá cân nhắc đến những ngày này Thủy Hoạn nguyên nhân, nạn dân đi qua Giang Ninh bên kia, có thể sớm một ngày trở về thành liền sớm một ngày về. Hạ táng tề bái về sau, Ninh Nghị bọn người liền cùng mọi người cáo biệt, chuẩn bị lên đường.

Giờ Ty, trên trời ánh sáng mặt trời vừa mới thay đổi có chút nóng rực, mã xe rời đi Nam Đình thôn, chạy nhanh lần trước Giang Ninh đường núi. Trong núi khí trời ngột ngạt, không lâu sau đó, nơi xa hình như có mây đen bắt đầu tụ tập lại. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẽ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

90. Chương 90: Bạch Nhãn Lang

Ban đêm, tiếng gió rít gào, đi qua Kim Phong Lâu cùng nội viện đụng vào nhau lâu hai hành lang lúc, nghe thấy bên kia truyền tới nữ tử quát mắng thanh âm.

"Không có lương tâm đồ vật! Bạch Nhãn Lang "

Thanh âm này là đất cuồng hống đang kêu, nghe giống như là Kim Phong Lâu Sở hữu giả, cái kia dương mục mục thanh âm. Chỉ là cái này dương mục mục khoảng bốn mươi tuổi, tuy là người đẹp hết thời, nhưng xưa nay cách ăn mặc khí chất cũng không tệ, bộ kia đoan trang thực nhả đáng vẻ, rất khó tưởng tượng nàng có thể như vậy không đề ý hình tượng loạn hô đáng vẻ. Tịch Quân Dục nghe, có chút hăng hái mà dừng bước lại. Sau đó, mắng nhau thanh âm lại càng truyền tới, là nữ tử, thanh âm đồng dạng có trung khí, êm tai.

"Lòng tham không đáy nữ nhân! Châu châu, chuẩn chuẩn "

Kim Phong Lâu kết cấu có ngoại tầng cùng tầng bên trong khác nhau, bên trong một tòa lâu theo bên ngoài là liên tiếp, tầng bên trong nhà lầu xuống lần nữa qua mới là nội viện. Mấy cái cấp độ đều mở cửa buôn bán, chỉ là Tịch Quân Dục thường ưa thích bên ngoài lâu yến khách, cái này thật không có cấp bậc cái gì phân biệt, đều xem ưa thích. Lúc này hấn đứng tại lối đi kia trước nghe bên trong lời nói, có người ngã đồ vật, đại khái là dương mục mục.

"Phạm tiện! Thiếu phu nhân mệnh. . . Vốn là thiếu phu nhân mệnh. . . Người phạm tiện. . ."

"Thiếu phu nhân thì thế nào, ta không có thềm!"

"Phạm tiện "

Buổi trưa hôm nay oi bức, sắc trời thì có chút không đúng, tiếp cận chàng vắng tối lúc bên ngoài bắt đầu gió thổi, ban đêm đoán chừng muốn hạ mưa to, Kim Phong Lâu sinh ý ngược lại cũng không tính là đỉnh tốt, một nữ tử thân sắc vội vàng mà từ bên kia đi ra, trông thấy hần, phúc một thân, cười nói: "Tịch công tử." Cái này lúc trước liền nhận biết, "Hôm nay yển khách sao "

"Ừm, ở bên ngoài, Xuân Hiểu ở giữa, nhanh tán." Tịch Quân Dục gật gật đầu, "Bên trong làm sao "

Nữ tử kia sắc mặt có chút do dự: "Mụ mụ tức giận đâu, ài, việc này. . ."

Nàng có chút muốn nói lại thôi, Tịch Quân Dục ngược lại không có ý định hỏi tiếp, sau đó hậu phương truyền đến một tên Tô gia chương quý thanh âm: "Quân Dục, làm sao, làm sao qua lâu như vậy" hần quay đầu nói một câu: "Lập tức tới." Tiếp đó xoay người hướng nữ tử này cáo từ.

Hôm nay vốn là cùng chương quý kia cùng nhau ở chỗ này mở tiệc chiêu đãi khách mời, đã chuẩn bị kết thúc, vừa rồi hần chỉ là qua trên cái nhà xí. Lúc này trở về, song phương đã bắt đầu cáo từ, từ vị kia chương quý dẫn người rời đi, hần chỉ đưa tới cửa, trở về tính tiền cùng khắc phục hậu quả. Dù sao không có việc gì, hần đuổi còn lại tác bồi nữ tử, chỉ còn sót lại so sánh quen biết một vị, làm cho đối phương trong phòng đánh chút đơn giản cầm khúc, chính mình làm theo ngồi ở bên cạnh ăn cái gì, suy nghĩ chuyện.

Ngồi cạnh cửa sổ một bên vị trí, tuy nhiên cửa sổ là đóng lại, bất quá thư giãn trong , đại phong vẫn là đem bên kia âm thanh ồn ào mang tới, làm to tiếng, có chút ý tứ.

"Như là vị nào công tử ca kẻ có tiền cho người chuộc thân, ta nửa câu đều không nói, còn có đưa người đồ cưới, người bây giờ cũng là phạm tiện "

"Ta phạm chính ta tiện! Chuộc thân không đủ tiền còn có là thế nào!"

"Không có thềm người chút tiền ấy! Không có ta, không có Kim Phong Lâu! Người muốn có tiền tiền là thế nào tới "

"Người liền muốn để cho ta ở chỗ này tiếp lấy làm, tiếp lấy giúp người kiếm tiền! Người thì thích ta cả một đời đều đi không nổi "

"Đánh rắm! Bạch Nhân Lang! Đánh rắm. . . Chính người hỏi một chút! Người tự mình đi hỏi hỏi! Ta Dương Tú Hồng đưa người nào lấy chồng thời điểm không phải thật vui về cam tâm tình nguyện! Trước kia Tư Tư, Tiểu Vũ, Lệ Hồng, Bạch Đóa Nhi, Phan Thi. . . Bạch Đóa Nhi vẫn là ta tác hợp bọn họ! Các nàng tại trong lâu cái nào không phải Hồng Bại! Các nàng tìm tốt kết cục, một lần kia ta không phải vui về tâm đưa đồ cưới! Có thể người bây giờ là muốn đi làm gì. . ."

"Người là bị mờ heo được tâm! Người ở chỗ này là xuất đầu lộ diện chuộc thân về sau vẫn là xuất đầu lộ diện, vậy người chuộc cái gì thân! Ta liền biết ta không nên hảo tâm, cái kia Niếp. . . Nàng trước kia là quan lại nhân gia con gái, đầy trong đầu không thông thế sự. . . Ta thì không nên cho dù tốt tâm để cho nàng làm việc. Nàng không thông thế sự người cũng không hiểu a, người trước kia là cái gì xuất thân! Người để mờ heo được tâm. . ."

"Liền để mờ heo được tâm, được tâm ta cũng phải như vậy từ. . ."

"Ta thì không cho người dạng này! Không cho phép người dạng này làm sao!"

". . ."

". . . Cái kia Trần viên ngoại, Thiết gia công tử, còn có cái kia Trịnh lão gia, cái nào không tốt cũng không phải để người gả cái lão đầu tử, người muốn có tiền, làm thiếu phu nhân, vậy đi làm a! Người gả cho ai ta không cao hứng a, bọn họ không thích, Tào Quan, Liễu Thanh địch, Đại Tài Tử đi, tiền ít một chút nhưng cũng là gia đình phú quý đi, tương lai nếu là làm quan. . . Thiếu phu nhân mệnh! Người gả cho ai không phải gả! Tương lai người thật đúng là không lấy chồng người xem một chút thật chạy tới bán cái gì trứng còn có người nào chịu muốn người. Mất mặt! Mất mặt a! Về sau bọn họ đều phải nói ta Dương Tú Hồng dạy dỗ nữ nhi là quái thai! Tính cách cổ quái "

Hai người trong phòng lớn tiếng cãi lộn, dương mụ mụ nói đến tức giận thời điểm, đều là mang theo tức giận giọng nghẹn ngào. Tịch Quân Dục nghe được thú vị, nàng nói Tào Quan, Liễu Thanh địch. . . Phải đi chẳng lẽ lại là cái kia Nguyên Cẩm Nhi nữ nhân này liên tục hai giới thi hoa hậu tử đại hành thủ, nghĩ không ra lần này mới làm hai tháng, lại dự định chuộc thân cho mình. Làm ăn lỗ vốn, cũng khó trách cái kia dương mụ mụ tức thành dạng này, mà lại nghe lại không phải phải lập gia đình, mà chính là muốn chính mình chuộc thân. . . Đây là tự lập môn hộ sao lại không giống. . .

Lấy thân phận của Tịch Quân Dục, xưa nay nếu như muốn thời điểm một chút loại này đầu bảng trận, không phải không được, nhưng cũng đích thật là một khoản mở rộng tiêu, bởi vậy hần tuy nhiên tới qua Kim Phong Lâu rất nhiều lần, nhưng cùng Nguyên Cẩm Nhi lại không có gì gặp nhau. Chỉ là trường hợp công khai nhìn qua nàng mấy lần ca múa, đều là là hoạt bát linh động, ngược lại nghĩ không ra nhao nhao lên cái đến cay cú như thế, đối đầu cái này dương mụ mụ cũng là nửa điểm không cho.

"Dù sao tiền ở chỗ này! Người muốn cảm thấy chưa đủ người liền nói, nếu không ta lấy ra hết cho người. . ."

"Người cũng là đi ra ngoài xuất đầu lộ diện đến cùng có gì tốt, vẫn là xuất đầu lộ diện cho những người kia nhìn, hiện tại ít nhất là chút văn nhân tài tử!"

"Đầu cùng mặt đều là mình!"

"Cả một đời đều là! Không có nam nhân muốn người!"

"Ta cũng không cần nam nhân!"

Bên kia dương mù mù bị tức đến cuồng hống đều câm

". . . Người coi như đi ra ngoài tự lập môn hộ, ta đều sẽ không như thế giận. . . Chỉ ít còn có cái thiếu phu nhân mệnh, chỉ ít còn có cái thiếu phu nhân mệnh. . ."

Nguyên Cẩm Nhi quật cường trầm mặc.

". . . Người đến cùng có cái gì không hài lòng! Người đến cùng có cái gì không hài lòng! Người đến trong lâu, ta nâng người coi hoa khôi, để người thành Hồng Bài, người nhận biết đều là người khác muốn quen biết đều biết không đến, văn nhân tài tử, đại quan nhân vật nổi tiếng, cũng có phú hào địa chủ, ta tùy theo người tùy hứng, không có để người mở ra bấp bối tiếp khách, người không thích ta thì không cho những người kia đụng người. . . Hiện tại người mở heo được tâm, người muốn hưởng tuyệt lộ đi, người đến cùng có cái gì không hài lòng. . . Bán rẻ tiếng cười, xuất đầu lộ diện. . . Nữ nhân chính là cái này mệnh! Muốn dựa vào chính mình, nói đùa cái gì! Người có thể dựa vào cả đời mình có thể làm cái thiếu phu nhân thì tốt nhất, người khác cầu đều không cầu được! Người đã tu luyện mấy đời! Người không thích vậy người phải đi chết kiếp sau đầu thai làm nam nhân a. . . Nữ nhân chính là cái này mệnh! Đầu là cái này mệnh! Phạm tiện "

Ba ba ba ba mấy cái tiếng vang lên tại nóc nhà thượng, hạ một khắc, mưa to ầm vang mà tới, bao phủ cả tòa thành trì. Thanh âm nghe không rõ lắm, mơ hồ nghe thấy Nguyên Cẩm Nhi tại trách móc: "Vậy người thì đánh chết ta à. . ."

Tịch Quân Dục đẩy mở cửa sổ, bởi vì phía trên mái hiên vườn đi ra rất dài, mưa to ngược lại không đến nổi bay vào trong phòng đến, từ bên này trông đi qua, Kim Phong Lâu tầng bên trong gặp Tàn Hoài Hà lầu hai bên trong bóng người chớp động, hai nữ nhân ồn ào bóng dáng. Linh linh toái toái tiếng ồn ào tùy phong mưa tới, là nghe không quá toàn, chỉ có thể đại khái nhận ra cái kia cái và kịch liệt thân ảnh đại khái là thuộc về người nào, một đoạn thời khắc, đại khái là Nguyên Cẩm Nhi thân ảnh hướng cửa sổ đi đến, trực tiếp đẩy ra ven sông hai phiến cửa sổ, trong phòng ánh nến lay động.

"Người nhảy a! Nhảy sông bên trong chết 100! Coi như không có nuôi qua người nữ nhi này "

Dương Tú Hồng tiếng la giữa, Tịch Quân Dục trông thấy bên cửa sổ đạo thân ảnh kia không nói hai lời leo đi lên, sau đó nửa thân thể tự cho mình đã bên này màn mưa giữa nhô ra đến, thả người nhảy lên, bịch một cái, nhảy vào phía dưới tại mưa to giữa bắt đầu gọn sóng lẫn lộn Tàn Hoài Hà bên trong.

"Cáp!" Tịch Quân Dục cười cười, nghĩ không ra đầu năm nay còn có bức này nữ tử.

"Tiểu thư " trong lầu mơ hồ truyền đến tiếng la, lại một nữ tử hướng cửa sổ bên kia đi qua, đại khái là Nguyên Cẩm Nhi nha hoàn. Dương mù mù cũng quát to lên: "Hô chết a! Hô chết a! Chết tốt nhất. . . Nàng kỹ năng bơi tốt như vậy! Con rùa chết đuối đều chìm không chết nằng! Vương bát đàn! Bạch Nhân Lang "

"Tiểu thư. . ."

"Cầm lên! Cầm lên! Cầm lên người tiểu thư đồ vật. . . A, khế ước bán thân, người, người tiểu thư. . . Cút! Đầu lên!"

Dương mù mù lại tại ngã đồ vật, nha hoàn kia hướng mặt đất quỳ xuống đập mấy cái đầu, sau đó cầm lấy đồ vật, hô hào "Tiểu thư" ra bên ngoài chạy.

"Kêu lên Trần sư phó! Chống thuyền đi theo lấy! Đem cái kia muốn chết nữ nhân cho ta vớt lên đến! Đừng để người nói ta Dương Tú Hồng bức tử người!"

Trong mưa to, Kim Phong Lâu một bên náo nhiệt lên, Tịch Quân Dục nhìn lấy một màn này, trên lầu cười hồi lâu. Sau đó không lâu, hấn từ trong phòng đi ra ngoài, chuẩn bị rời đi, trên hành lang, là đối diện gặp gỡ mấy cái người quen, đó là Ô gia đại thiếu gia Ô Khải Long cùng nhị thiếu gia Ô Khải hào. Bọn họ, Tịch Quân Dục đứng ở hành lang một bên để cho hai người đi qua, hai người là gương mặt kính hi.

"Ha-Ha, Tịch chương quỹ, thật là khéo, người hôm nay lại cũng tại Kim Phong Lâu, thế nhưng là có cái gì xã giao sao "

"Vừa rồi tiếp đãi bốn khách phùng Dư chương quỹ, bây giờ Dư chương quỹ đã rời đi."

"Há, trái phái vô sự, không ngại tới một lần, hôm nay cũng không chuyện quan trọng, có thể gặp gỡ, cũng là duyên phận."

Tịch Quân Dục cười lắc đầu, sau đó lễ phép mở miệng cự tuyệt: "Cám ơn hai vị công tử thịnh tình, chỉ là Quân Dục còn có một số việc phải xử lý, liền không quấy rầy, lần sau, lần sau. . ." Ô gia hai vị này đều là lấy nhiệt tình cùng chiêu hiền đãi sĩ danh xưng, cái kia Ô Khải Long dĩ vãng thì rất thường thức Tịch Quân Dục, song phương ở nơi đó nói một hồi lời nói, rốt cục Ô gia hai huynh đệ vẫn là tiếc nuôi cưỡi cáo từ, Tịch Quân Dục chờ lấy bọn họ đi qua, quay người hướng lầu bên ngoài phương hướng đi đến.

Hôm nay bức này mưa to, bắt lợi xuất hành. Tính toán ra, cái kia Tiểu Thiên phụ thân cho tới hôm nay mới hạ táng, Ninh Nghị. . . Đại khái là trời tối ngày mai trở về. Bên này lời nói, bốn khách phùng sự tình cũng đã không sai biệt lắm, nên đi báo cáo một chút tình huống. . .

Hắn đứng tại cửa ra vào nhìn lấy cái kia kính người mưa to , bên kia người hầu dẫn ngựa xe tới: "Tịch chương quỹ, tiếp xuống đi đâu "

"Hồi . . ." Hân ngấm lại, "Tô Phủ."

Xe ngựa cộc cộc mà lái vào cái kia phiến màn mưa bên trong, dọc theo như cũ lộ ra sáng ngời phố dài hướng Tô Phủ phương hướng đi qua. Không lâu sau đó, cách đó không xa bờ sông trên đường phố, một cái khác chiếc thuộc về Tô Phủ xe ngựa cũng chạy qua màn mưa, hướng bên này tới, đánh xe chính là hất lên áo toi Đông Trạ, bọn họ rốt cục còn là vào buổi tối trở lại Giang Ninh.

Vô Triều sống về đêm tương đối phong phú, thành trì ban đêm đồng dạng không đóng cửa, ngẫu nhiên quang cũng quang rất muộn, chỉ là gần nhất bên ngoài tụ tập nạn dân, trên đường đi Ninh Nghị lo lắng đến gần nhất ban đêm công thành có thể hay không sớm quang. Trên đường trở về cũng trông thấy trời âm u sẫm, cũng may rốt cục vào thành môn về sau mưa to mới hạ xuống, hân đem cảnh hộ vệ gọi tiến trong xe, sau đó lấy áo toi cho đánh xe Đông Trạ phủ thêm. Đi qua bên này lúc, mơ hồ nghe thấy có người đang gọi: "Tiểu thư. . ."

Hân xóc lên khía cạnh màn xe một góc nhìn xem, tới gần Tần Hoài Hà bên này cũng có thật nhiều nhà lầu, phần lớn là thanh lâu, đèn lồng ở dưới mái hiên chiếu vào. Bất quá trong lầu có người, trên đường phố là không có gì người đi đường. Vén rèm lên nhìn lên, một nữ nhân tựa hồ đang từ bờ sông hai tòa nhà lầu gỗ ở giữa bậc đá xanh một bên bò lên, nha hoàn của nàng liền lấy cái gói nhỏ ở bên cạnh.

Nữ nhân này cũng không biết là bởi vì cái gì rơi vào trong sông, bởi vì vừa mới bắt đầu trời mưa, buổi tối Tần Hoài Hà cũng là gọn sóng lẫn lộn, có chút nguy hiểm, khó được nàng còn có thể bò lên, như cũ lộ ra thành thạo đáng vẻ. Chỉ là nữ tử này té xuống thời điểm mặc đơn bạc, lúc này toàn thân đều đã ướt đầm, y phục dính tại đường cong là ướt trên thân thể, cơ hồ thành hơi mờ, hai chân ưu mỹ thon dài, một chân trên giày thêu đại khái trong nước rơi, mũi chân lầy. Lúc này đứng tại bạo trong mưa, một màn này thật là sức hấp dẫn mười phần.

Đối với đường phố hoặc là phụ cận trên lầu đại khái có mấy người trong lúc vô tình nhìn thấy, đánh xe Đông Trạ hân là cũng đang nhìn, nữ tử kia nhúng tay chà chà trên mặt, mới chú ý tới điểm này, cúi đầu nhìn xem chính mình, sau đó nhú mày ngẩng đầu: "Chưa có xem nữ nhân a. . ."

Lời nói này giống như là rất mạnh mẽ mà mắng ra, nhưng có chút tâm hồng, thanh âm không cao. Lời nói sau khi nói xong, chỉ gấp nàng xoay người một cái, phủ phủ một chút lại nhảy vào trong sông, trong nháy mắt đã tại cái kia gọn sóng bên trong bơi ra thật xa.

"Tiểu thư, tiểu thư. . ." Nha hoàn tại ven đường theo, dọc theo bờ sông đuổi theo. . .

"Chắc chắc." Gái đẹp a. . .

Ninh Nghị trong lòng cảm thán, mơ hồ cảm thấy tựa hồ ở nơi nào gặp qua nữ tử kia, nhưng tưởng tượng có chút không đúng, có thể là trước kia nhìn qua cái nào đó minh tinh điện ảnh, có tương tự một màn đi. Nghĩ như vậy, Tiểu Thiên cũng dựa đi tới: "Cô gia, người đang nhìn cái gì a."

"A, không có gì."

"Không tin." Tiểu Thiên lắc đầu.

". . . Đông Trạ hân là cũng nhìn thấy, người đi hỏi Đông Trạ đi."

"Ách" Tiểu Thiên cảm thấy rất ngờ vực, chờ một lúc, vừa rồi xóc lên phía trước màn xe, "Đông Trạ ca, Đông Trạ ca, các người địa phương mới thấy cái gì a."

"Cái, cái gì" Đông Trạ sững sờ, sau đó một trận quần bách, "Không, không nhìn thấy cái gì, không nhìn thấy cái gì a. . ."

"A..."

Ninh Nghị trong xe cười ha ha lên, Tiểu Thiên mê hoặc nhìn qua nhìn phía trước Đông Trạ, thấy lại Vọng Xa bên trong Ninh Nghị, sau đó buồn buồn lui về chỗ mình ngồi: "Khi dễ người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Cảnh cáo (thượng)

"Tứ Khánh Phường sự tình, theo bên kia Dư chương quỹ đã thỏa đàm, mừng sáu tháng mười trước kia có thể cho bọn hân hàng, về sau thì đều không có vấn đề gì, ta có một ý tưởng. . ."

Mưa to bao phủ Tô gia đại viện, giọt nước như rèm từ mái hiên rơi xuống, thấp sáng đèn dầu tiếp khách thời gian, Tịch Quân Dục đang cùng Tô Đàm Nhi

nói buôn bán tiến triển tình huống, sau đó Hạnh Nhi Nadic từ tới để hấn chà chà trên thân bị dầm mưa ẩm ướt địa phương, một lát, Quyên Nhi cũng bày khay trà tiến đến, đem một phần trà bánh bày ở Tịch Quân Dục bên người trên bàn nhỏ.

"Tịch chương quỹ xin dùng trà."

"Phiền phức Quyên Nhi." Tịch Quân Dục cười gât gât đầu, theo sau tiếp tục cùng Tô Đàm Nhi nói trên phương diện làm ăn sự tình, "Đã Tứ Khánh Phường bên này đã có cất bước, ta muốn có thể tại Viên Châu bên kia lại đầu nhập đại khái một chừng vạn lượng, khởi công xây dựng hai nhà in nhuộm nhà xường cùng nhà kho, kể từ đó, lấy Viên Châu vì đầu mối then chốt lại hướng chung quanh phát triển, liền có thể mười phần chắc chắn. . ."

Hắn lời nói này xong, chờ đợi lấy Tô Đàm Nhi bên kia trả lời, nguyên bản Tô gia buôn bán khuếch trương trên cơ bản cũng đều là như vậy trình tự, nhưng lúc này Tô Đàm Nhi uống một ngụm trà, ngẩng đầu liếc hấn một cái, thanh âm có chút thấp: "Viên Châu bên kia, tuy nhiên cũng đến thời gian, nhưng cũng không phải là gần nhất sự việc cần giải quyết, lúc này. . . Qua một thời gian ngắn rồi nói sau."

Tô Đàm Nhi thanh âm nhu hòa, trả lời như vậy cũng đã tại Tịch Quân Dục trong dự liệu, chỉ là ánh mắt kia để hấn có chút xem không hiểu. Hắn cùng Tô Đàm Nhi quen biết lúc đối phương mới chỉ là cái mười hai tuổi tiểu cô nương, bắt đầu từ khi Tô Đàm Nhi bắt đầu tiếp xúc trong nhà sinh ý, mấy năm qua này, cái này dần dần trưởng thành thiếu nữ bây giờ trên danh nghĩa đã làm vợ người nữ tử luôn có chút để hấn nhìn chỗ nào không hiểu.

Đương nhiên, cái kia cũng chỉ là một chút xiu cảm giác mà thôi. Nữ nhân này tuyệt đại bộ phận tính cách, hấn tự nhận vẫn là rõ ràng, bao quát năng thừa nhận áp lực, áp lực như vậy hạ chỗ nỗ lực nỗ lực.

Sớm mấy năm, đại khái là từ Tô Đàm Nhi mười bốn tuổi tiếp cận mười lăm tuổi bắt đầu, cùng hấn cùng còn lại mấy tên chương quỹ cùng một chỗ làm việc, cùng một chỗ thương lượng các loại trên phương diện làm ăn đối sách. Thiếu nữ kia ngẫu nhiên có kinh người chủ ý, đa số thời điểm lại hơi có vẻ vụng về, nghĩ ra được ý tưởng đa số không thể dùng, bị chỉ lúc đi ra thường thường cười xấu hổ cười, sau đó ngạc nhiên nói: "Nguyên lai có thể như vậy a. . ."

Nàng tính cách mềm mại khiêm tốn, đối với người nào đều rất hòa khí, như thế nào cũng sẽ không phát cáu, hạ nhân làm chuyện bậy cũng không giận, người bên ngoài bởi vì nàng là nữ tử thân phận mà tin đồn nàng cũng không tức giận. Đương nhiên là có thời điểm cũng sẽ gặp phải không biết nên ứng đối ra sao tình huống, dù sao cũng chỉ là mười mấy tuổi thiếu nữ. Khi đó nàng liền không nói lời nói, mang trên mặt mỉm cười, rất dùng sức mím môi, trầm mặc mà đối đãi.

Người tâm tình rất kỳ quái, không có hết sức rõ ràng đường ranh giới. Tịch Quân Dục cũng không biết mình là từ khi nào bắt đầu quyết định tại Tô gia hằng buôn vài bên trong lưu lại. Tịch Quân Dục khi còn bé gia cảnh không tốt, mẫu thân chết sớm, phụ thân nhiều bệnh, mà lại là cái tửu quỹ, hấn từ nhỏ thiên tư thông minh, vốn cho rằng một mực đọc sách sẽ có tốt tiền đồ, về sau qua hằng buôn vài giúp cái công nguyên cũng chỉ vì kiếm lời chút nhân tân tiền công trợ cấp gia dụng, ai biết, vẫn tiếp tục làm như thế.

Người thông minh làm cái gì cũng nhanh, Tịch Quân Dục là một cái tự tin này một hàng đều có thể đảm nhiệm người, không chỉ là buôn bán. Vì thương lâu, người biết dần dần người biết chuyện tính nhân tâm, hấn thấy, thế gian vạn vật đều không thể rời bỏ những thứ này biến hóa, đọc sách cái gì ngược lại là bàng chi.

Chỉ là tại Tô gia hằng buôn vài đánh chút việc vặt thời điểm hấn thì giúp một tay giải quyết mấy đơn sinh ý, kiếm được tiền cũng đầy đủ trong nhà khoan dụ. Đương nhiên khi đó hấn vẫn là có ý định lại trở về đọc sách, về sau. . . Tại Tô gia lưu lại nguyên nhân cùng cái kia lão hướng hằng buôn vài chạy thiếu nữ quan hệ có bao nhiêu rất khó nói, nhưng khẳng định có rất lớn một bộ phận nguyên nhân là như vậy.

Hắn nghĩ đến kỳ thực cũng rõ ràng, trong nhà bản hàn, thật muốn đọc sách đi Khoa Cử kỳ thực cũng rất phiền phức, chỉ là tặng lễ đi các loại quan hệ đều không đủ sức tới. Mà cảm giác có tiền kỳ thực cũng thực tế. Khi đó hấn đại khái cho mình quyết định một đầu tư đối lý tưởng tuyến đường, hấn tại Tô gia làm thuê, trở thành chương quỹ, đại chương quỹ, sau đó ở ở Tô gia, làm Tô Đàm Nhi nắm giữ Tô gia về sau, chính mình làm theo có thể cùng nàng cân sức ngang tài.

Lúc đó đã tại hằng buôn vài giữa bộc lộ tài năng hấn cùng tên kia không ngừng học tập mười lăm tuổi thiếu nữ phối hợp đến tương đương ăn ý, Tô Đàm Nhi bày ra một số Ô Long, hấn cũng có thể vô cùng kịp thời bỏ sung lỗ thủng. Kể từ khi biết Tô Bá Dung cùng Tô Đàm Nhi ý nghĩ thời điểm hấn thì mình bạch, có một ngày Tô Đàm Nhi biết cần một cái ở rể hôn phu, hấn hiển nhiên là tối lý tưởng nhân tuyển, bản thân hấn cũng cũng không ngại loại sự tình này.

Vô năng người luôn luôn chờ mong thân phận hoặc là dạng này như thế Tiên Thiên nhân tố đương nhiên chúng nó cũng xác thực có ảnh hưởng nhưng đối với chánh thức người có năng lực tới nói, biết biết mình bản thân năng lực kỳ thực chiếm rất lớn một bộ phận vị trí. Đối với hấn mà nói, tự tin vô luận ở nơi nào, đều sẽ có bộc lộ tài năng cơ hội, chung quy có thể khiến người ta coi trọng. Chính mình xuất thân bản hàn cái này Tiên Thiên nhân tố khẳng định là sửa không được, như vậy, ở rể kỳ thực cũng không có gì không có thể tiếp nhận.

Tô Đàm Nhi sẽ minh bạch năng lực của mình, chính mình cũng minh bạch tính cách của nàng, dạng này ăn ý phía dưới, sau khi kết hôn hai người cũng sẽ là tối lý tưởng đồng bọn. Một bộ phận người tại lúc đầu có lẽ sẽ cảm người ở rể thân phận tới nói sự tình, nhưng không quan hệ, chỉ cần năng lực của hấn đạt được bày ra, người bên ngoài tự nhiên sẽ lau mắt mà nhìn, một năm, hai năm. . . Sự thật sẽ cải biến hết thảy. Tô Đàm Nhi đồng dạng gánh vác lấy công xiêng, cũng có thể cần rằng xông về phía trước, chính mình có cái gì không được

Chỉ tiếc về sau phát triển nằm ngoài sự dự liệu của hấn, Tô gia khẳng định cân nhắc qua hấn. Tất nhiên cân nhắc qua hấn. Nhưng tới sau cùng, từ Lão Thái Công đánh nhịp, vậy mà tuyển như thế một cái vô năng Thư Sinh.

Tô gia. . . Vẹn vẹn vì người đàn ông này tốt hơn không hề.

Có đôi khi quá cố gắng ngược lại thành một loại khuyết điểm. Hấn lúc ấy ở trong lòng chầm chọc mà nghĩ. Lại nghĩ đến, như an bài thành thân chính là mình, Đàn Nhi nhất định sẽ không ở thành thân hôm đó kiểm có chạy mất.

Vốn trong lòng rất có tự tin, biết Tô gia đang suy nghĩ cái kia Ninh Nghị thời điểm cũng không có gì lo lắng, về sau đối phương lại đột nhiên quyết định Ninh Nghị, hấn mới cảm thấy hoảng hốt. Nguyên bản từng có trực tiếp tìm Tô Đàn Nhi nói ra trong lòng ái mộ chi tình ý nghĩ như vậy, nhưng đến lúc đó, mới phát hiện cho tới nay thiếu nữ này cùng người bên ngoài chỗ bảo trì cái chủng loại kia khoảng cách, đã từng có lẽ cũng kêu lên hấn "Quân Dục ca", nhưng không lâu sau đó liền thành Tịch chương quỹ, đồng thời vẫn luôn là dùng đến Tịch chương quỹ xưng hô như vậy.

Nàng có lẽ mềm mại ôn hòa, có lẽ linh động đáng yêu, có lẽ cũng xinh xắn hài hước, nhưng càng nhiều thời điểm, thiếu nữ này kỳ thực trong lòng có đoán tâm thần một bộ phận đặt bên ngoài sân đứng ngoài quan sát lấy, cái kia một bộ phận có lẽ vẫn sẽ cảm thấy thú vị, cảm thấy hiếu kỳ, quan sát thời điểm biết khá ái bất cười, nhưng mà. . . Cũng là vẫn luôn duy trì đứng ngoài quan sát cùng học tập thái độ. Người thông minh chỉ cần dùng tâm, học thứ gì đều là phi thường nhanh, đây cũng là Tịch Quân Dục một đã sớm biết.

Khi đó hấn mới phát hiện, ái mộ có chút nói không nên lời, bởi vì người ta cũng không hề tưởng tượng thân thiết như vậy.

Hấn cũng là cao ngạo người, nếu như chạy tới nói, trên biểu tượng thiếu nữ có lẽ sẽ vô cùng thân thiết vô cùng nhu hòa thậm chí vô cùng thương tâm, chánh thức ở bên xem trái tim kia không chút nào chưa đem hấn coi là chuyện đáng kể, đây là hấn chịu không nổi kết quả.

Về sau Tô Đàn Nhi tại sau khi kết hôn liền bày ra làm người thê tử thái độ, đây là hấn đã sớm nghĩ đến sự tình. Vấn đề thân phận nguyên bản chính là Tô Đàn Nhi thành thân nguyên nhân chính. Thế mà không biết thư sinh kia đi cùng với nàng thời điểm sẽ như thế nào, Tô Đàn Nhi là sẽ không ở ngoài mặt cho người ta không thích, chỉ là thư sinh kia khẳng định là nhìn không ra chính mình cái kia thê tử nội tâm rốt cuộc là tình hình gì đi.

Nhớ tới cảm thấy thú vị, cảm giác đến đáng thương, bọn họ thậm chí đều không có cùng phòng. Về sau phát triển mặc dù có chút nằm ngoài sự dự liệu của hấn, thư sinh kia chỉ ít tại học vấn trên lại thật còn có chút môn đạo. Nhưng vô luận như thế nào, bằng mặt không bằng lòng là khẳng định, trừ chính mình bên ngoài, không có khả năng có người thật có thể nhìn bạch Tô Đàn Nhi. Bị nàng giấu tại phía sau trái tim kia, là áp lực lâu dài cùng cô độc phía dưới bất đắc dĩ bị bức đi ra thanh tịnh.

Muốn lấy nữ tử chi thân chấp chương Tô gia, nhận lực cần mãi mãi cũng sẽ có, cho dù là khóc cũng sẽ không có người thật đồng tình, cho dù là thủ hạ chương quỹ, tại Tô Bá Dung bày mưu đặt kế hạ trợ giúp nàng, nhưng ở mỗi một lần buôn bán thời điểm, vẫn là biết đi cân nhắc chủ gia là nữ nhân vấn đề như vậy. Coi như nàng không ngừng chứng minh năng lực của mình, đến bốn mươi năm mươi tuổi, thậm chí trở thành Võ Tắc Thiên nhân vật như vậy, mọi người vẫn biết đi cân nhắc nàng là nữ nhân, nàng chỉ có thể ở cái này phía sau, bảo trì một phần tuyệt đối thanh tịnh.

Muốn đến có chút băng lãnh, có chút cô độc, có chút đáng thương. Nàng cần một cái chánh thức có thể cùng nàng tương cứu trong lúc hoạn nạn có thể cùng nàng cùng chung hoạn nạn người. Tịch Quân Dục ưa thích cảm giác như vậy dưới mắt hấn cũng chỉ có thể ưa thích cùng tiếp nhận hiện trạng, sự thật đã phát sinh, phản nản vô dụng, cân nhắc làm những gì là được.

Hấn có đôi khi sẽ cảm thấy Tô Đàn Nhi sâu trong nội tâm đạo nhân ảnh kia có chút thấy không rõ lắm, nàng cũng tại không ngừng trưởng thành lấy, nhưng vô luận như thế nào, nói theo một ý nghĩa nào đó Tô Đàn Nhi cơ hồ là hấn dạy dỗ, dưới mắt mấy năm, tạm thời còn sẽ không mất không chế đi nơi nào.

Viên Châu sự tình, Tô Đàn Nhi đã làm quyết định, hấn chỉ là "Chương quỹ" thân phận, liền không cần nói nhiều. Tại lúc cần thiết, hai người đều có thể rất hay nói, lúc này Tịch Quân Dục nói cùng Từ Khánh Phưởng Dur chương quỹ nói chuyện trời đất nghe được mấy món chuyện lý thú, sau đó lại liên lạc gần nhất nạn dân tình huống phân tích một chút nội thành ngoài thành chuyện có thể xảy ra. Hấn biết Tô Đàn Nhi bình thường ưa thích nghe là cái gì, Tô Đàn Nhi lúc này bưng chén trà cũng xác thực nghe đến mê mẩn, ngẫu nhiên gật gật đầu, truy vấn vài câu, như thiếu nữ hiếu kỳ thần thái mấy năm qua này cũng không có biến qua. Cái này dù sao cũng là tin tức không thể nào linh thông thời đại, rất nhiều tin tức thật có dùng. Tịch Quân Dục nói đến, thường thường cũng đều là nàng không biết.

Sau đó cũng thuận miệng nói lên có quan hệ Tiểu Thiên phụ thân tang sự sự tình, nói một chút Ninh Nghị đại khái lúc nào mới có thể trở về, vấn đề này nhắc lên cũng chỉ là chạm đến là thôi, ám chỉ một chút chính mình tồn tại, cùng Ninh Nghị không giống nhau. Tuy nhiên nhìn có nhiều thứ cũng không có tiến vào trong lòng của đối phương, nhưng buổi tối hôm nay có lẽ có thể nhiều trò chuyện một trận, ngày mai Ninh Nghị cơ hội trở về, hấn hôm nay có chút ý nghĩ, lo lắng lấy muốn hay không mình nói ra.

Cũng ở thời điểm này, Hạnh Nhi chống đỡ cây dù, từ bên ngoài viện tiểu chạy vào, nhìn có chút vui vẻ, hướng Tịch Quân Dục gật đầu cười cười, sau đó chạy đến Tô Đàn Nhi bên người: "Cô gia cùng Tiểu Thiên bọn họ trở về."

"Thật" đứng sau lưng Tô Đàn Nhi Quyên Nhi đầu tiên mở miệng. Tô Đàn Nhi cũng ngẩng đầu lên, trên mặt cười lộ lên, nhưng cũng đồng thời nhíu mày: "Mưa lớn như vậy, muộn như vậy gấp trở về có xối đến mưa sao"

"Là không có. A, đánh xe Đông Trụ xối, cô gia ở bên ngoài để Đông Trụ trước đi tắm, sau đó phân phó nhà bếp chuẩn bị chút đồ ăn, bọn họ một đường gấp trở về, cơm tối đoán chừng không có ăn được."

"Ừm." Tô Đàn Nhi ngẫm lại, "Hạnh Nhi người đi để nhà bếp chuẩn bị chút cô gia thích ăn, sau đó chuẩn bị một bát Cháo gạo, ta cái bụng cũng có chút đói, đợi chút đi qua. . . Mặt khác chuẩn bị một số ướp lạnh năm tuyết canh, chủ yếu là để cảnh Hộ Viện cùng Đông Trụ ăn rồi về sau ban đêm tiêu tan giải nóng, bọn họ bình thường không thường ăn cái này, người cùng Quyên Nhi nếu muốn, tự đi chuẩn bị một số, ta là không cần, cô gia cùng Tiểu Thiên dùng bữa tối về sau đoán chừng cũng sẽ không rất muốn ăn cái này. . . Ách, Tịch chương quỹ có muốn không"

"Ta không cần, đã thà cô gia cùng Tiểu Thiên bọn họ đã trở về, ta cũng không có quá quan trọng sự tình, cái này liền cáo từ."

Tịch Quân Dục thần sắc tự nhiên mà cười, Tô Đàm Nhi bên kia cũng gật gật đầu.

"Đã là như thế này, ta đưa tiễn Tịch chương quỹ."

"Không cần, mưa lớn."

"Không có việc gì, mà lại Tịch chương quỹ mới vừa nói có quan hệ Viên Châu kế hoạch, ta còn có muốn nghe nhiều chút."

Người thật nghe mới là lạ. . . Tịch Quân Dục trong lòng cười rộ lên, nhưng sau đó chống lên cây dù cùng Tô Đàm Nhi, Quyên Nhi một khối đi ra ngoài thời điểm, trong miệng vẫn là đem một loạt kế hoạch cùng ý nghĩ nói ra, vô luận liên quan tới Viên Châu bên kia phong thổ nhân tình vẫn là các loại then chốt, quan viên tư liệu, đều tương đương cẩn thận, Tô Đàm Nhi cũng liền một bên gật đầu một bên nghe.

Tiếng mưa rơi oanh minh, một số thời khắc đi tại những thứ này trên đường, chỉ có thể ẩn ẩn trông thấy nơi xa sân nhỏ ánh sáng, cho người cảm giác, tựa như là lớn như vậy Tô gia Trang Viên, chỉ có ba người bọn họ tại mưa này giữa đi tới. Chờ tới gần cửa hông, mới có thể nhìn thấy bên kia vẫn có bốn tầu người ra vào, đều vội vàng, hẳn người hầu cũng chính ở bên kia người gác cổng bên trong chờ lấy. Đi đến một chỗ không cần bưng dù viện dưới hiên lúc, Tịch Quân Dục hít sâu một hơi.

"Kỳ thực, hơn một năm nay đến nay, Tô thị tuy nhiên nhìn phát triển bất biến, nhưng các cái địa phương đều tại giữ lại tiền tài, những vật này ta đều là rõ ràng. Người đã tại làm chuẩn bị, chuyện này quá lớn, người không muốn nói ta nguyện vốn cũng không nên xách. Nhưng là. . . Thật là quá lớn, nếu như mất hết vốn liếng, cái kia ý vị như thế nào, người có muốn hay không rõ ràng "

Tô Đàm Nhi dừng bước lại, yên tĩnh mà liếc nhìn hắn, nhấp nhệ đôi môi, không nói gì. Ánh mắt kia có chút phức tạp, giống là nói thật có lỗi không thể nói cho người những thứ này, năng dù sao cũng là muốn nắm toàn bộ toàn cục. . . Tịch Quân Dục cũng không ngại cái này, chỉ là lắc đầu, thờ dài một hơi.

"Ta không biết ý nghĩ này người là lúc nào có, có lẽ mấy năm trước ngay tại muốn. . . Người muốn cảm cung dẫn, người muốn làm Hoàng Thương. Cái này. . . Không sai đi "

Hắn nhìn qua Tô Đàm Nhi, lược đón đến.

"Sớm mấy năm có lẽ còn có tốt một chút, bắt quá từ năm trước bắt đầu, Tiết gia cũng đã đang có ý đồ với Hoàng Thương, hoặc là Ô gia cũng đã đang suy nghĩ. Người ý nghĩ, hiện tại gặp gỡ chính là khó giải quyết nhất thời điểm, những chuyện này, người biết không "

Đêm mưa phía dưới, đây cơ hồ là nghiêm khắc nhất cảnh cáo. Tịch Quân Dục cân nhắc, là đến cũng là tự nhiên. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Cảnh cáo (hạ)

Từ khi Thiên Uyên chi Minh đến nay, bởi vì hàng năm cần giao phó Liêu Quốc tiền cống hàng năm giữa bao hàm vài vóc một hạng, hàng dệt kim phương diện muốn trở thành Hoàng Thương vẫn luôn là khiến người ta xoắn xýt một sự kiện.

Mỗi tuổi ba mươi vạn thốt lụa vài vóc nhu cầu không phải cái số lượng nhỏ, nếu không phải chia thành tốp nhỏ, bất luận cái gì một nhà thương nhân buôn vải đều khó có khả năng ăn hết. Mà cho dù chia thành tốp nhỏ, triều đình phương diện cho ra vẫn như cũ là từng cái toàn cục. Hết lần này tới lần khác khổng lồ như vậy số lượng vài vóc nhu cầu, triều đình thu mua lại không có khả năng cho ra chân chính giá cao, đây không phải làm hàng xa xỉ thu, thậm chí cho giá cả thường thường so trên thị trường còn thấp hơn.

Hàng năm cũng có một chút trần phẩm tơ lụa tơ loại hình sẽ bị trong cung mua vào, cái này cũng là hàng xa xỉ giá cả, lợi nhuận đương nhiên là có, nhưng đối với ba mươi vạn thốt tới nói, nhu cầu lượng không coi là lớn. Trở thành Hoàng Thương khẳng định sẽ có đặc quyền nhất định, nguyên có Đại Thương Hộ phương diện, có thương hộ biết trông đi dư dật đến ăn có quan hệ tiền cống hàng năm đơn đặt hàng, ít lãi tiêu thụ mạnh hoặc là dứt khoát không cần nhắc kiếm tiền, lấy triều đình cho một số đặc quyền qua phát triển địa phương còn lại sinh ý.

Tô gia nội tình ở phương diện này vẫn là hơi nghi ngờ không đủ, đương nhiên tiếp nhận hạ một phần nhỏ không có vấn đề, nhưng nếu như chủ động qua yêu cầu, vậy liền tương đương khó khăn. Tô gia bản thân thì có đại lượng sinh ý cần duy trì, hoàng gia tờ đơn một khi đón lấy, bọn họ cũng sẽ không quản người cần thời gian giảm xóc cái gì, đến thời gian thì nhất định phải hàng, muốn không ảnh hưởng nguyên vốn đã bảo hòa sinh ý Cung Cầu Quan Hệ, Tô gia nhất định phải sớm cam đoan đầy đủ cung hóa năng lực.

Nói cách khác, yêu cầu người đến sớm chuẩn bị Tàn Tác phường, mới nguyên vật liệu nơi phát ra, cái này chút kinh doanh cung cấp không nhiều lắm lợi

nhuận, có lẽ sẽ mang đến đặc quyền nhất định, nhưng mở rộng những thứ này Tân Tác phòrờng chỗ hoa tinh lực, bản thân liền sẽ để Tô gia khuếch trương năng lực chân chính đến bão hòa, có đặc quyền cho người, người cũng không còn khí lực qua khuếch trương.

Một phương diện khác, nếu như có thể đón lấy một bộ phận vãi cống hàng năm sinh ý, mà người lại có một loại tương đối tốt vãi vóc, trong cung đình cũng sẽ buông ra một bộ phận trân quý tơ lụa nhu cầu, cái này một phần nhỏ kiếm được thì tương đối nhiều một điểm. Người nào đều muốn cái này một bộ phận sinh ý, nhưng trừ mấy loại cả nước nổi tiếng trân quý tơ lụa vãi vóc bên ngoài, còn lại thương nhân buôn vãi muốn đem tên của mình quý tơ lụa dâng lên qua, cũng đều đến đóng gói một bộ phận không có gì lợi nhuận vãi cống hàng năm số định mức, lại thêm đã thông các loại then chốt thượng vàng hạ cám phí dụng, muốn thuần túy ở trên đây kiếm lời lợi nhuận, rất khó, cũng chính là có thừa dự siêu cấp Đại Thương Hộ lấy được đặc quyền sau đem sinh ý làm được càng lớn thủ đoạn a.

Biện Lương một vùng dạng này đại thương nhân buôn vãi rất nhiều, Giang Ninh tuy cũng là hàng dệt kim hưng thịnh chi địa, nhưng Hoàng Thương sinh ý căn bản là mấy nhà cỡ trung thương nhân buôn vãi cố định tiếp, bọn họ chuyển làm cái này một khối, nhưng đầy đủ phong quang, tại hảng buôn vãi địa vị cùng ô, tiết, Tô Tam nhà là không có gì khác biệt, đương nhiên ngẫu nhiên cũng sẽ gánh vác một số xuống tới. Cũng không phải nói luôn luôn những cỡ trung đó thương nhân buôn vãi đi đón vãi cống hàng năm mua bán, mà là trở thành Hoàng Thương, sau cùng đều chỉ làm đến cỡ trung, nguyên nhân ngay tại ở vãi cống hàng năm áp lực quá lớn, lời không nhiều.

Phải giải quyết vấn đề như vậy, biện pháp tốt nhất kỳ thực ở chỗ kỹ thuật cải tiến. Tịch Quân Dục đại khái có thể cảm nhận được một số Tô Đàn Nhi ở phương diện này làm nỗ lực, cái này nỗ lực làm đã nhiều năm, trước mắt đoán chừng cũng đã có chút manh mối, nhưng hết lần này tới lần khác tại hiện tại, vấn đề liền đi ra. . .

"Tại mấy năm trước, người nếu có thể tiến một bước giảm xuống vãi cống hàng năm thành bản, xách cao hiệu suất, làm ăn này người coi như đảm nhiệm nhiều việc cũng không có vấn đề gì. . . Đương nhiên một hai năm sau khẳng định liền sẽ có đồ mất. Nhưng vấn đề ở chỗ năm ngoái bắt đầu, Liêu Quốc cùng Kim Quốc quan hệ khẩn trương, hiện tại một cái hai cái đều đang đợi lấy trận chiến tranh này bắt đầu, một khi đánh nhau, Lưỡng Hồ Tương Tranh, ta triều nhất định xuất binh, về sau chắc chắn sẽ không lại tiến tiền cống hàng năm cho người Liêu, cái này ba mươi vạn vãi vóc, thua thiệt chỉ có thể chính mình ăn. . ."

"Nhưng nếu như tiền cống hàng năm đã không còn, Hoàng Thương chỗ nhận thì đều là đưa vào cung đình tơ lụa, Tiết gia theo Ô gia, dưới mắt khẳng định đã đang cùng tiến. Chúng ta có lẽ có thể thắng nổi Tiết gia, nhưng thắng không được Ô gia, bọn họ tại trong cung đình vốn là có quan hệ, cùng hàng dệt kim phủ những người lớn cũng rất quen biết. Ta biết người tại mấy năm này phí chút công phu làm chuẩn bị, nhưng hôm nay loại tình hình này, phần thắng đã không cao. Lớn nhất chủ yếu vẫn là tại vãi cống hàng năm phương diện, người dâng lên tơ lụa cho dù tốt, trong cung nhu cầu cũng không cao, có thể vãi cống hàng năm bọn họ không muốn, mà người đầu nhập đại lượng Tân Tác phòrờng, lập tức thì móc sạch roi, nhưng nếu là người không chuẩn bị Tân Tác phòrờng, nếu vãi cống hàng năm vẫn lại một năm nữa nhu cầu, chúng ta làm sao bây giờ. . ."

Tịch Quân Dục nói xong những thứ này, Tô Đàn Nhi bên kia trầm mặc hồi lâu mới vừa nói: "Vãi cống hàng năm để mục, Tiết gia theo Ô gia không cũng giống vậy khó làm sao "

"Nếu như còn có một năm vãi cống hàng năm yêu cầu, bọn họ là dự định liều chết, không thêm thể đánh bạc, trước đem trên thị trường số lượng nhường ra một bộ phận, sang năm hoặc là năm sau xuất binh, trở mặt, bọn họ liền cầm cái kia tơ lụa sinh ý, cầm Hoàng Thương đặc quyền, lại đem trên thị trường số lượng muốn trở về. Thế nhưng là người tại cải tiến Máy dệt, người đang mạo hiểm, người đầu nhập quá nhiều, nếu là mấy năm trước, ta đương nhiên ủng hộ người, nhưng bây giờ bên ngoài chưa hẳn tranh đến qua, đây cũng không phải là một Vốn bốn Lãi mua bán, không bằng sớm cho kịp rút ra." Hần thở dài, "Đây không phải người tính kế sai lầm, mà chính là thời cơ gặp gỡ, cũng là không có cách nào. . ."

Dĩ vãng bởi vì vãi cống hàng năm quan hệ Hoàng Thương không phải cái gì hương mô mô, đối với chân chính có năng lực nuốt vào Đại Thương Hộ tới nói, bọn họ liền có thể thay đổi càng lớn, nhưng đối với Tô gia hoặc là càng nhỏ một chút Thương gia tới nói, thì là gánh vác thậm chí độc được. Hết lần này tới lần khác ngay tại Tô Đàn Nhi muốn có động tác thời điểm, lại muốn đánh trận, nhìn thấy hi vọng, vãi cống hàng năm có thể sẽ không, Tiết gia cùng Ô gia cũng tới tranh, Tô gia đầu nhập ngược lại thành chuyện tiêu lâm.

Lúc này nghe Tịch Quân Dục nói xong, Tô Đàn Nhi hơi hơi nhíu mày, lắc đầu: "Tịch chương quỹ cảm thấy. . . Lần này tác chiến về sau, sẽ như thế nào "

"Ách" Tịch Quân Dục hơi hơi sững sờ, sau đó nói, "đánh qua về sau. . ." Hần nói đến đây, cũng đột nhiên minh bạch đối phương ý tứ: "Người cái này cũng. . ."

"Ta từ khi ra đời bắt đầu, tiền cống hàng năm thì mỗi năm đều đang cấp." Tô Đàn Nhi thả nhẹ thanh âm, "Có nhiều thứ, nói đến ám muội, nhưng nhìn liền muốn là không xong sự tình, ta đương nhiên cũng hi vọng, chúng ta có thể đánh thắng người Liêu. Thế nhưng là. . . Không có thắng nổi a, hơn sáu mươi năm trước Đan Uyên Chi Minh, bảy năm trước Hắc Thủy chi minh, bây giờ lại nhiều Kim Quốc, đánh nhau sẽ như thế nào đâu? Lưỡng Hồ Tương Tranh đồng quy vu tận, đó là đương nhiên tốt, thật là biết như vậy phải không "

Tô Đàn Nhi lắc đầu: "Người người đều nói người Liêu dã man tàn bạo, người Kim thô bỉ không văn, nói lên ta Võ Triều đến cùng là mệnh mỏng, ta. . . Ta cũng rất ưa thích nghe cái này cũng cố sự, khi còn bé đáng trà lâu nghe kể chuyện, chung quy nhìn không được vỗ tay cười to. Nhưng muốn nói thật sự là như thế. . . Ta là không tin. Chỗ nào đều sẽ có trí tuệ chi sĩ, chúng ta đánh không lại bọn họ, chỉ có thể nói rõ bọn họ mạnh hơn chúng ta, cường, liền phải nhận. . ."

"Biết người nhận thua, mới có thể thắng trở về, ta là thương nhân, thua thì thua, tiền không có cũng là không, tìm có gì đều vô dụng. Lấy có làm cho người khác, biết bọn họ như thế nào làm, liền sẽ không thua, người mới biết được đề phòng hấn, thiếu cho mình một chút, ta mới có thể thấy rõ ràng chính mình. Tịch chương quỹ, Liêu Quốc bảy năm trước còn có thể như thế buộc chúng ta đặt trước Hắc Thủy chi minh, Kim Quốc lúc này liền có thể cùng Liêu Quốc khiêu chiến, bọn họ đánh lúc thức dậy, thì thật không có nhân lý biết bên cạnh có cái Võ Triều đang nhìn sao "

"Ta bây giờ đi dạo Trà Lâu Từ Quán, nghe người kia văn nhân tài tử mỗi lần nghị luận ta Võ Triều muốn thế nào ngồi thu Ngư Ông đắc lợi, Liêu Quốc

Kim Quốc như thế nào đã man tho bì, vụng về không nảo, nghị luận như thế nào châm ngòi hai người bọn họ nước như thế nào giết đồ mất. . Ta chính là nữ tử, như tại Liêu Quốc Kim Quốc, cũng sẽ không thiên cận đến tình trạng như thế a. Ta triều bị ức hiếp gần trăm năm, bọn họ lại vẫn như thế vui vẻ nói đối phương chính là vụng về súc sinh, chúng ta lại biết bị một đám vụng về súc sinh ức hiếp lâu như thế sao có lẽ cũng cũng là bởi vì những thứ này học nhân tài từ cả ngày nói ta Võ Triều Hiệp Sĩ đánh bại Liêu Quốc Man Từ cố sự, ta triều mới sẽ như thế suy yếu lâu ngày đi. . "

Nàng thần sắc âm ẩm "Nếu thật đánh nhau, kết quả tốt nhất đương nhiên là bọn họ thật lưỡng bại câu thương, ta triều không cần tiếp tục cho bất luận cái gì tiền công hàng năm, đến lúc đó, cải tiến Máy dệt chung quy vẫn hữu dụng. Nhưng còn có cái khác kết quả a, Liêu Quốc thắng, hưng sư vẫn tội phía dưới, ta triều cho Liêu Quốc tiền công hàng năm còn có phải tăng gia, Kim Quốc như thắng, bọn họ chẳng lẽ cũng không cần tiền công hàng năm nào có tốt như vậy nghe nói cái này Liêu Kim hai nước ma sát, rất lớn một bộ phận hay là bởi vì Kim Quốc muốn cùng ta Đại Võ làm ăn. Cũng có khả năng, hai nước ngưng chiến, ta Võ Triều không chỉ có muốn cho Liêu Quốc tiền công hàng năm, vẫn phải đồng thời cho Kim Quốc, có thể duy chỉ. . Không có khả năng có bọn họ cho ta Võ Triều tiền công hàng năm sự tình phát sinh. . "

"Ta cũng hi vọng ta triều có thể thắng, nếu có một ngày đại quân mở phát, quan phủ nhất định đến trong nhà đòi tiền, gia gia cùng phụ thân cũng đã chuẩn bị kỹ càng. Nhưng nếu kết quả là không thể thắng, vậy nhưng. . Làm sao bây giờ đây. . "

Tịch Quân Dục ở bên cạnh sững sờ nửa ngày, bây giờ Kim Liêu cục thế khẩn trương, cả nước trên dưới đều là nói Lưỡng Hổ Tương Tranh, Tất Hữu Nhất Thương, Võ Triều cơ hội thờ dốc đến. Cho dù kết quả lại kém, cũng sẽ không so tình huống hiện tại càng kém. Nghĩ không ra Tô Đàm Nhi đứng là ôm loại ý nghĩ này, đến cùng nên nói nàng quá bị quan vẫn là quá tinh táo đây. Hồi tưởng nữ tử này trước kia tác phong làm việc, mềm mại bề ngoài hạ phong cách hành sự xác thực cực kỳ kiên cường. Thật sự là. . Hắn bên trong trong lòng có chút rung động. . Làm cho người rất thưởng thức.

Nhưng cho dù là dạng này, tại Tịch Quân Dục trong lòng, vẫn là ôm chặt Võ Triều sẽ không thay đổi càng kém ý nghĩ. Cải tiến Máy dệt, lấy trống không đi ra lực lượng đón lấy đại lượng vải công hàng năm sinh ý, hàng nhẹ vốn xông lời cao, cái này đích xác là lại đường đường chính chính không được dương mưu. Nhưng dạng này lợi nhuận kiếm lời không thời gian bao lâu, bình thường tới nói, in nhuộm hoặc là châm cứu trên độc môn bí pháp thường thường có thể duy trì đến lâu một chút, nhưng Máy dệt cải tiến, không đến một thời gian hai năm, phương pháp cơ hội bị truyền đi, người có quyết tâm thì đều biết, đến lúc đó tất cả mọi người cải tiến, lợi nhuận vẫn là sẽ bị lao xuống, hứa lâu dài, tổn sức, lại thường thường cũng không lấy lòng.

Hắn mở miệng đang chuẩn bị đem lời nói này nói ra, bên cạnh đột nhiên vang lên vỗ tay thanh âm, một bóng người tại hành lang bên kia trong bóng tối đập lên bàn tay tới. Vừa rồi Tô Đàm Nhi cái kia phiến lời nói được nghiêm túc, Tịch Quân Dục vậy mà không có chú ý chung quanh. Lúc này Quyên Nhi mới kinh ngạc nói: "Cô gia, người làm sao ở đây."

Bên kia trong bóng tối người chính là Ninh Nghị, một cái tay nâng lên đem cây dù, trên tay kia cầm hai treo nhìn rất thô khí làm sản, hun làm thô rừng cái gì. Cười hướng về sau địa phương ý chào một cái, đó là ngừng lại xe ngựa quảng trường nhỏ phương hướng: "Nguyên bản đang chờ ăn cơm, ta chạy đến nhà bếp đi xem một chút, vừa vặn đi qua bên này nhớ tới trên xe ngựa có ít đồ không có cầm. . A, đây là Tiểu Thiên đồng hương cho cánh Hộ Viện, thì thuận tay cầm một chút, là phần nhân tình, miễn cho bị chính lý xe ngựa gia hỏa cho mượn gió bẻ măng qua, sau đó tới, chỉ nghe thấy tiếng nói chuyện."

Hắn cười, nhúng tay chỉ chỉ Tô Đàm Nhi: "Người không đứng, không ái quốc."

Tịch Quân Dục vốn là dự định nhằm vào vấn đề này nói lên vài câu, lúc này nghe Ninh Nghị đầu tiên nói lên câu nói này, trong lòng khẽ nhú mảy, tên này cũng là Thư Sinh một tên, dù là bài văn làm tốt, cùng Đàm Nhi nói cái chủng loại kia cả ngày ưa thích giảng Võ Triều Hiệp Sĩ đánh bại Liêu Quốc Man Từ chuyện xưa gia hỏa cũng không có gì khác biệt. Chỉ từ Logic lên nói, Tô Đàm Nhi mới vừa nói phải là rất có đạo lý, chỉ là cùng trên phương diện làm ăn biến hóa không thể quơ đũa cả nắm mà thôi.

Hắn quay đầu đi, chỉ gặp bên cạnh Tô Đàm Nhi nhìn không được phốc bật cười, dạng này nụ cười tại Tịch Quân Dục trong ấn tượng là cực sự hiếm thấy, bởi vì tại mơ hồ trong đó, sau lưng nàng nữ tử kia, tựa hồ cũng là tại bật cười, cùng trước mắt Tô Đàm Nhi hòa làm một thể.

Nàng thì như thế cười, có chút tức giận trật quay đầu, ánh mắt ngược lại vẫn là tại Ninh Nghị trên thân, ngữ khí hơi cáu, lại không phải nùng nịu, giống như bằng hữu tự nhiên trò đùa đồng dạng: "Tướng công a. . "

Cùng lúc đó, thành thị một chỗ khác, bạo mưa rơi Tần Hoài Hà vịnh, có một bóng người gõ vang cái kia lóe lên ánh đèn nhà sàn cửa phòng. Niếp Văn Trúc đẩy cửa ra lúc, trông thấy ôm thân thể, toàn thân đều bị nước mưa xối Nguyên Cẩm Nhi.

Nàng hôm nay nhảy ra Kim Phong Lâu lúc mặc chính là đơn bạc bằng bông áo ngủ quần ngủ, một đường xối mưa to tới, đèn đuốc bên trong cái kia quần áo thiếp ở trên người, càng là thoáng như trong suốt, đương nhiên, tại cùng là nữ tính Niếp Văn Trúc trong mắt, dạng này trạng thái chỉ là làm đến Nguyên Cẩm Nhi càng thêm nhỏ nhắn xinh xắn cùng mềm yếu một ít. Vị này ngày thường thanh xuân hoạt bát thiếu nữ lúc này nở nụ cười, nhúng tay sờ sờ trên mặt nước mưa, sau đó cúi đầu dùng lực vẩy vẩy cái kia một đầu như rong tóc dài, bọt nước văng khắp nơi, sau đó ngáp một cái.

"A. . Văn Trúc tỷ, ta hảo lợi hại, không sai biệt lắm. . Ách, là một đường từ Kim Phong Lâu bơi tới, liền xem như dạng này. . A, ta tốt muốn ngủ, Văn Trúc tỷ gian phòng của người tại bên nào ta ngủ trên sân nhà là được. . "

Nàng một cái tay che miệng cuống đánh ngáp, sau đó ho khan vài tiếng, nhìn đã là buồn ngủ đến không được trạng thái, Niếp Văn Trúc chỉ hơi hơi sững sờ, lập tức nhúng tay đem nàng ôm lấy: "Không được, người trước tiên cần phải tắm nước nóng. . Hồ Đào, nhanh lên nấu nước nóng. . "

"Ngô. . Không tắm rửa. . Nước thật là khó uống, ta đều sắp bị pha thành một cái bánh bao. . Ha ha, Văn Trúc tỷ người tốt ấm cùng. . "

Nguyên Cẩm Nhi mềm tại trong ngực của nàng, hai tay ôm cổ của nàng, đã nhắm mắt lại, Đô Đô thì thầm mà cười cười, sau đó đem mặt tại Niếp Văn Trúc bả vai trên quần áo xoa mấy lần, hải lòng dựa vào ở nơi đó, mắt thấy liền muốn ngủ mất. Sau đó, cái kia bạo trong mưa lại truyền tới thanh âm: "Tiểu thư, tiểu thư. . "

Đồng dạng gần như toàn thân ướt đẫm Khấu Nhi ôm cái gối nhỏ, đuối tới.

Không lâu sau đó, Niếp Vân Trúc cười khỏ nhìn xem cái kia toàn thân, tại trên giường của nàng ôm chần mền của nàng vẫn ngủ say nử tử, biết đại khái đầu đuôi sự tình. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Lịch sử cùng kẻ xấu xa

Mưa đang rơi, mã xe rời đi phụ cận đường đi lúc, vén rèm lên quay đầu nhìn trong đêm mưa cái kia Tô gia đại trạch, có khả năng, đại khái cũng chỉ là cửa hông dưới mái hiên còn tại sáng hai cái đèn lồng mà thôi, còn lại nhiều chỗ chỉ là hắc ám tường viện hình dáng, cái kia hình dáng giữa thỉnh thoảng sẽ có ánh sáng nhạt thẳng lên, Tịch Quân Dục thờ dài.

"Sớm biết người sẽ không nghe, bắt quá. . ." Hắc thì thảo nói một câu, trên mặt nở nụ cười, "Vậy liền chờ coi là nói chi không dự. . ."

Có quan hệ với Hoàng Thương sự tình, cái kia Ninh Nghị sau khi xuất hiện, hắc vẫn là mở miệng thoáng xách vài câu. Đương nhiên, bởi vì không biết Ninh Nghị phải chăng rõ ràng cả kiện sự tình, sau cùng nói lời cũng có chút nói bóng nói gió cảm giác, vô luận như thế nào, ý tứ hắc là truyền đến. Hắc tại Tô Đàn Nhi trước mặt có thể làm, nên làm, tóm lại cũng chính là nhiều như vậy.

Xe ngựa từ này một bên rời đi, bên kia trong viện, Ninh Nghị cũng đã cùng Tô Đàn Nhi, Quyên Nhi hai người qua hướng cách đó không xa chờ đợi dùng cơm tiểu viện. Ninh Nghị đối với cung dẫn sự tình sớm có chút phát giác, nhưng cũng không phải là vô cùng rõ ràng các mấu chốt trong đó, lúc này thật cũng không nghe thấy hai người đối thoại nửa phần trước, đơn giản là nghe Tô Đàn Nhi nói lên quốc gia tình huống, vừa rồi mở miệng trừu chọc một phen. Lúc này Tô Đàn Nhi liền cười giận buồn bực nói: "Thiếp thân mới vừa nói những cái kia, có hơn phần nửa rõ ràng là tướng công lần trước thuận miệng nghị luận, lúc này ngược lại tới nói thiếp thân không ái quốc. . . Tướng công cũng không phải người tốt."

"Ngữ cảnh không giống nhau, người không thể quơ đũa cả nắm." Ninh Nghị tại trong mưa to cười vô ích một phen, Quyên Nhi ở hậu phương một đường theo sau.

Đi ra ngoài mấy ngày, sau khi trở về, cảm giác cũng cùng lúc trước không có gì nhiều biến hóa, tuy nhiên cùng Tiểu Thiên ở giữa cảm giác giống như là có chút khác biệt, nhưng ban đêm đại gia vẫn là một khối ăn cơm một khối nói chuyện, tâm sự mấy ngày nay qua Nam Đình thôn sự tình. Cảnh hộ vệ cùng Đông Trụ rời đi về sau, Ninh Nghị cùng Tô Đàn Nhi mấy người cũng thì chống đỡ cây dù về nhà mình tiểu viện. Thiên nhi Quyên Nhi bận rộn đốt dùng cho rửa ráy nước nóng. Hạnh Nhi trong trong ngoài ngoài làm lấy dọn dẹp, Tô Đàn Nhi về đến phòng, tiếp tục xử lý Tịch Quân Dục qua trước khi đến còn có tại xử lý lấy sổ sách.

Mưa to trong sân cơ hồ rót thành phun trào dòng nước, Ninh Nghị ở dưới mái hiên nhìn một hồi, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện lúc, Tô Đàn Nhi bên kia gian phòng cửa sổ là mở ra, nử tử thân ảnh liền tại phía trước cửa sổ bên cạnh bàn viết viết tính toán, cũng là đích thật là cùng ngày thường không khác cảnh tượng, chuẩn bị trở về phòng lúc, mới nhìn rõ Quyên Nhi đứng ở phía sau, bụng một bồn nhỏ nước nóng.

Ngày bình thường Quyên Nhi cho người cảm giác kỳ thực so sánh dịu dàng, nhưng theo Ninh Nghị ở giữa quan hệ cũng không tệ, lúc này cười cười: "Cô gia đêm nay sớm đi ngủ đi."

Ninh Nghị ngẫm lại: "Ừ"

"Cô gia không có trở về mấy ngày, tiểu thư luôn luôn ngủ rất trễ. Kỳ thực chỉ là tại quyết toán sổ sách mà thôi, nhưng ta theo Hạnh Nhi tỷ cũng khuyên không đến."

Nàng nói xong, hơi hơi cúi đầu, bụng chậ nước hướng bên cạnh rời khỏi.

"Ách." Ninh Nghị quay đầu nhìn xem trong cửa sổ đạo thân ảnh kia, nhún nhún vai, "Vậy ta cũng khuyên không đến a."

Ban đêm lại trong phòng nhìn một hồi sách, đại khái kế tính toán thời gian đến nửa đêm, đối diện ánh đèn còn tại lóe lên. Ninh Nghị ngẫm lại, để sách xuống đề thi, thổi tắt đèn đuốc, lên giường ngủ. Bên kia trong phòng, Tô Đàn Nhi ngẩng đầu nhìn sang nhất nhãn, trên tay còn có đang chuyển động lấy sổ sách, hơi nhíu nhíu mày.

Nàng nâng cảm lên lại nhìn một chút, ánh mắt nhìn không được hướng cái kia hắc ám gian phòng trông đi qua, một lát sau, lại lật qua một trang, sau đó lại nhúng tay, đem trọn vốn nên sổ sách cho khép lại.

Không sai biệt lắm, tắt đèn ngủ đi. Nàng nghĩ như vậy.

Khía cạnh nha hoàn trong phòng, ăn mặc áo mỏng Quyên Nhi từ trong cửa sổ nhô ra thân thể đến, nhìn sang đối diện Ninh Nghị cửa sổ, lại quay đầu hướng Tô Đàm Nhi bên kia cửa sổ nhìn, ghé vào trên bệ cửa sổ cảm thán một tiếng: "Cô gia thật lợi hại. . ."

Sau cùng một trận sột sột soạt soạt tắt tắt tác tác thanh âm qua đi, trong viện cũng đã an tĩnh lại, chỉ có mưa to thanh âm còn đang tiếp tục lấy. . .

Cũng là tại buổi tối đó, ở ngoài ngàn dặm Võ Triều thủ đô Đông Kinh không có một tia mây đen, cánh ban đêm long lanh, phảng phất lộ ra hi vọng thượng huyền nguyệt chính thả ra Lãnh Ngọc quang mang, Tinh Quang Điểm Điểm, tụ thành như thất lung ngọc đồng dạng rộng lớn ngân hà. Dưới bóng đêm trong thành trì như cũ náo nhiệt, Tập thị, thanh lâu, to to nhỏ nhỏ trong trạch viện đèn đuốc như cũ thông minh. Trong thành náo nhiệt nhất Ngự Nhai một mực thông hướng hoàng cung cửa chính Tuyên Đức Môn, từ nơi này trông đi qua, rộng lớn đường đi, đầy thành ánh đèn, bên kia cao ngất Hoàng Thành cũng bao phủ tại một mảnh đèn đuốc bên trong.

Hoàng Thành môn tuy đã bế, không được bên kia phong mạo mỗi đêm đều là như thế, có rất ít người biết, có một hạng cực kỳ bí mật sự kiện trọng đại, chính tại buổi tối đó trong Hoàng Thành, lặng yên phát sinh.

Trung Thư môn hạ, bây giờ trong triều đình chạm tay có thể bỏng một số Các Đại Thần lúc này chính tụ tập tại cái này, Lý Cương, Đồng Quán, Ngô Mẫn, Đường Khắc, Cảnh Nam Trọng, Trương Bang Xương, Tần Cối, Cao Cầu, Chu Thực. . . Đương nhiên, bây giờ những người này quan chức cũng là có lớn có nhỏ, cũng có riêng phần mình tiểu đoàn thể, lúc này chính là một hạng bí mật mà trọng đại nghị sự thời gian nghỉ ngơi, ba người hai người tụ ở một bên, một vừa uống trà nghỉ ngơi, một bên nghị luận một ít chuyện, thanh âm tuy nhỏ, trên thực tế kích động trong lòng vô pháp ức chế.

"Người Liêu trước đó không lâu đưa tới Quốc Thư, yêu cầu lại bàn tiền cống hàng năm sự tình, thậm chí nguyện từ bỏ tiền cống hàng năm, van xin ta Võ Triều xuất binh cùng nhau phạt kim. Vấn đề này, chắc hẳn người bên kia đường đi bọn họ cũng đi thôi "

"Thật có việc này, cái kia sứ nhà Liêu van xin ta ở trên hướng thời điểm hỗ trợ nói tốt hơn lời nói, đưa tới rất nhiều quà tặng, trong đó nhất tôn lư hương thật là danh quý, còn lại. . . A, cũng liền không được rải rác. . ."

"Người Liêu gấp, phải chờ tới bọn họ gấp, thật không dễ dàng a. . ."

"Môi hồ răng lạnh, ta vẫn là cho rằng lần này không làm xuất binh, bây giờ chiếm thượng phong, một khi diệt Liêu, làm sao biết kế tiếp không phải ta Võ Triều "

"Việc này quá mức nói chuyện giạt gân, một khi diệt Liêu, nó cả nước trên dưới, có thể dùng chi binh sợ cũng bất quá 10 vạn số lượng, vẫn phải duy trì cục thế, há có thể ngăn chặn binh phạt, lại công ta Võ Triều "

"Chúng Sư Đạo bây giờ cũng là bức này cái nhìn, nó cùng nhân ngôn, không làm liền kim phạt Liêu, lần này làm liền Liêu mà phạt kim, chi vì Liêu Quốc cùng ta Võ Triều huynh đệ chi bang đã có trăm năm, bây giờ cái này Kim Quốc mới là Hồ Lang chi bang, ngoài ra còn có Đặng Tuân Vũ. . ."

"Nói vậy, xa thân gần đánh, từ xưa như thế, nào có đánh xa gần giao đạo lý lần này thu phục Yến Vân sắp tới đều có thể, mấy trăm a. Nếu có thể thành sự, chúng ta. . . Đều muốn ghi tên sử sách. . ."

"Chúng Sư Đạo cái kia mới là thật hồ đồ. . ."

"Liêu Quốc Khí Số đã hết, chúng ta làm thuận theo Thiên Mệnh hành sự. . . Võ Triều đem hưng."

"Đáng tiếc Đồng đại nhân gần nhất chuẩn bị rời kinh xử lý Phương Tịch sự tình. . ."

"Một giới người bị thiên. . ."

"Im miệng! Nhỏ giọng chút!"

Ông ông thanh âm ông ông, riêng phần mình nghị luận. Nhưng vô luận như thế nào, lúc trước từ Đồng Quán tại ngoài sáng trên thúc đẩy liền kim phạt Liêu đề nghị, lúc này đã vượt qua lúc đầu giai đoạn, tiến vào chi tiết thương nghị khâu.

Chân chính phục bút có lẽ tại bảy năm trước Hắc Thủy chi minh liền đã định ra, đặc biệt là tại bốn năm trước, Liêu Quốc Thiên Tộ Đế tự mình dẫn bảy mươi vạn đại quân phạt kim, kết quả bị Hoàn Nhan A Cốt Đả hai vạn chiến sĩ cơ hồ toàn diệt tại hộ bước đạt cương về sau, liền Kim Kháng Liêu tiếng hô ở trong nước vẫn tăng vọt. Tuy nhiên cũng có một bộ phận người cho rằng Võ Triều không phải làm tham dự lần này chiến tranh, hoặc là nên liền Liêu kháng Kim, tỷ như Tây Bắc Danh Tướng Chúng Sư Đạo.

Hoặc là Xu Mật Viện nắm quyền Đặng Tuân Vũ đã từng vì thế góp lời, đại ý là: "Cái gì 'Kiềm yếu công giầu', ta nhìn chính cần phải giúp yếu trị mạnh. Bây giờ quốc gia thực lực quân đội không phần chấn, tài lực thiếu thốn, sức dân khó khăn, cục diện này người người đều biết, nhưng không người dám nói. Ta không hiểu: Cùng cường kim vì lân cận, chẳng lẽ tốt tại cùng yếu Liêu vì lân cận" Cao Ly quốc vương làm theo vụng trộm mang họ lại nói: "Liêu vì huynh đệ chi quốc, tồn chi có thể an một bên; kim vì Hồ Lang chi quốc, không thể giao vậy!"

Đương nhiên, tại bây giờ, bảo trì loại quan niệm này cũng chỉ là tiểu chúng. Từ Thạch Kính Đường mất đi Yến Vân Thập Lục Châu đến nay đã có hơn hai trăm năm, có thể thu hồi Yến Vân, dạng này dụ hoặc là hoàng đế nào đều kháng cự không thể.

Cứ việc bây giờ phát giác được nguy cơ người Liêu cũng bắt đầu hướng Võ Triều xin giúp đỡ, thậm chí nguyện ý lấy hủy bỏ tiền cống hàng năm làm điều

Kiên nhẫn nỉ Võ Triều tới liên thủ kháng Kim. Nhưng từ mấy năm trước bắt đầu, Võ Triều liền một mực phái người từ Hải Lộ cùng người Kim liên hệ, đi tới đi lui mấy lần, lần này người Kim phái tới mấy tên sứ giả, rốt cục Hữu Tướng đối với xác thực trả lời chắc chắn, tiếp xuống cũng chính là bên này thương nghị tốt đàm phán điều kiện, sau đó phái người tới, nói chung đã tiến vào chính thức thỏa đàm khâu.

Lần này tới Kim Quốc sứ giả chỉ là biểu đạt gặt đầu mục đích, không có từng cái từng cái thương nghị phách bản quyền lực, bên này thương nghị tốt về sau, vẫn là đến phái người qua Kim Quốc, tự mình cùng Hoàn Nhan Đà Cốt đánh gặp mặt nói chuyện. Lúc này mọi người còn tại trong hoàng thành thương nghị, ở vào Ngự Nhai phụ cận một nhà tửu lâu thượng, hai tên Kim Quốc Sứ Tiết Đoàn bên trong nhân viên lúc này đang uống tửu, trong đó một tên là xem ra đại khái bốn mươi tuổi ra mặt trung niên nhân, một tên khác làm theo chỉ có hai mươi tuổi, trên thân đều có người Nữ Chân cái chủng loại kia nhanh nhẹn dũng mãnh chi khí, chỉ là trung niên nhân nhìn qua bên ngoài náo nhiệt đường đi ánh mắt có chút phức tạp. Hai người bọn họ xem ra chỉ là Sứ Tiết Đoàn bên trong đi theo người, không có địa vị gì, lúc này cũng không theo tiến Cung, nhưng lúc này đối thoại ở giữa, ý vị lại có phần không tầm thường.

"Cốc Thần đại nhân lần này đã đến, là sao không dứt khoát hiện thân, sớm ngày ký cái kia ước định. Kể từ đó, Võ Triều xua quân Bắc Thượng, những Khiết Đan đó chỗ tất nhiên vương trái vương phải, chúng ta bên này, cũng tốt giảm chút gánh vác."

Nếu như là chánh thức thông hiểu Kim Quốc tình huống người tới nghe thấy xưng hô này, đại khái sẽ bị "Cốc Thần" hai chữ bị dọa cho phát sợ. Hoan Đô Chi Tử Cốc Thần, lại tên Hoàn Nhan Hi Duẫn, chính là Hoàn Nhan A Cốt Đả bên người trọng yếu nhất mưu sĩ người, người này từ A Cốt Đả khởi binh phản Liêu đến nay, rất nhiều đại sự đều có hắn tham dự, không chỉ có Quân Lược cực mạnh, mà lại cũng là Nữ Chân nổi danh văn sĩ. Sớm mấy năm A Cốt Đả Xưng Đế, cho rằng nữ chân không có chính mình văn tự, để hắn tạo một bộ Nữ Chân văn tự, hắn phỏng theo người Hán Khải Thư tại năm ngoài đem bộ này văn tự tạo ra đến, bây giờ đã bắt đầu phổ biến Kim Quốc cảnh nội, lúc này hắn nhìn qua đèn bên ngoài, lại là lắc đầu.

"Tuy nhiên chúng ta tại khởi binh mới bắt đầu thì cân nhắc qua Võ Triều viện thủ, nhưng việc này chính là Võ Triều đầu tiên đưa ra, đã là Võ Triều muốn cầu cạnh chúng ta, chúng ta tự nhiên không thể biểu hiện được quá mức bức thiết. Ta này đến Trung Nguyên, chỉ vì nhìn xem cái này Võ Triều phồn hoa, Đông Kinh phong mạo. . . Lúc này thấy, đã chuyển đi này không tệ. Người nhìn cái này Đông Kinh cảnh tượng, Liêu Quốc 5 kinh so sánh cùng nhau, vẫn rất nhiều không bằng a."

"Một Lý Dã lại cảm thấy quá mức xa hoa lãng phí, mềm nhũn không có nửa điểm nhanh nhẹn dũng mãnh chi khí. Cốc Thần đại nhân, kỳ thực lần này từng theo hầu tới trong đội ngũ có ít người nói, cái này Võ Triều, trừ xa hoa lãng phí bên ngoài, còn lại thực sự không quá mức chỗ thích hợp, bọn họ bị người Liêu ức hiếp trăm năm, không có chút nào thành tích, chúng ta liền coi như kết minh với nhau, sợ cũng không có gì lớn có ích, tuy nhiên cũng có thể hấp dẫn một chút ánh mắt, nhưng thực sự có cũng được mà không có cũng không sao, liền không có bọn họ, ta Nữ Chân tướng sĩ cũng có thể cầm xuống Liêu Quốc, lúc này không duyên cớ bị bọn họ kiếm một chén canh qua mà thôi. . ."

"Không được tự đại." Cái kia Hoàn Nhan Hi Duẫn nhủ nhủ mày, "Võ Triều cư Trung Nguyên chi địa, đất rộng của nhiều, ta Nữ Chân còn chưa xuất hiện trước đó, người Hán liền ở chỗ này sinh sống ngàn năm, bọn họ những năm này tuy nhiên xem ra bị người Liêu ức hiếp, nhưng nếu thật sự là suy yếu lâu ngày đến loại trình độ kia, người Liêu há không sớm chiếm đoạt bọn họ chỗ nào còn có thể từ đến bọn họ phát triển đến tận đây đội trình độ "

Hắn lắc đầu, kỳ thực trong ánh mắt, cũng có chút không xác định thành phần: "Ta mấy năm này Tạo Tự, nghiên cứu người Hán văn hóa, càng là nghiên cứu sâu, càng là kính nể nó nội tình chi thâm bất khả trắc. Một Lý Dã, chính là Bộ Hạ, hai Quốc Chính đại nhân, nói lên Võ Triều thời điểm, cũng là trong lòng còn có kính sợ, Trung Nguyên chi quốc, không thể khinh thường. Một khi chúng ta liên thủ đánh hạ Liêu Quốc, lẫn nhau giáp giới, liền có thể trở thành địch nhân, đối với địch nhân của người, há có thể lòng mang khinh thị "

Hắn nói xong những thứ này, ánh mắt lại lần nữa ném hướng ra phía ngoài phồn hoa cảnh đêm. Tên là Một Lý Dã người trẻ tuổi cúi đầu trầm tư, nếu là người bên ngoài sợ là như thế nào nói cũng không thể thay đổi hắn nhận biết ý nghĩ, nhưng trước mắt Cốc Thần đại nhân khác biệt, hắn không chỉ có lấy hơn người vũ dũng, Quân Lược, trí tuệ cũng là siêu quần, lời hắn nói, tất nhiên đều là có đạo lý.

Nghĩ như vậy, Một Lý Dã đem ánh mắt đồng dạng ném hướng ra phía ngoài, bắt đầu suy nghĩ lên những người Hán này đến cùng có bao nhiêu lợi hại tới.

Có lẽ có một ngày. . . Có thể trên chiến trường.

Hắn nghĩ như vậy.

Thuộc về mở ra đêm này, nhiều năm về sau, có lẽ sẽ bị người nhớ lại, tại trên sử sách chiếm hữu một chỗ cảm dui. Đương nhiên, đây cũng chỉ là tiếp xuống rất nhiều giữa năm phát sinh chư nhiều chuyện một cái tiểu khúc nhạc dạo ngắn, mọi người lúc này đều tại làm lấy bọn họ cho rằng chuyện chính xác.

Phương Tịch cùng một số nghĩa quân tại Võ Triều Đông Nam tạo phản ảnh hưởng bắt đầu rộng khắp tác động đến đi ra ngoài, Danh Tướng Đồng Quán tại đề xướng liên kim phạt Liêu đồng thời lo lắng lấy trước lấy Lôi Đình Chi Thế đem những thứ này người quê mùa bình định sau đó xua quân Bắc Thượng, Hoàng Đế chờ lấy thu phục Yên Vân, đưa ta non sông, sau đó lại từ từ chăm lo quân lý, lúc này thân ở Biện Lương Hoàn Nhan Hi Duẫn, thân ở Kháng Liêu tiền tuyến Hoàn Nhan A Cốt Đả, cũng đang lo lắng lấy Võ Triều Bắc Phạt biết sinh ra trợ lực cùng sau này cục thế, Nữ Chân nhân khẩu, quân đội đều quá ít, nếu như cầm xuống Liêu Quốc về sau, bọn họ muốn như thế nào mới có thể duy trì ở cùng Võ Triều thăng bằng, để cho mình tiếp xuống không đến mức bị Võ Triều thôn phệ. . .

Đương nhiên, những chuyện này Ninh Nghị một kiện cũng không biết.

Hắn đang ngủ, tới buổi sáng rời giường, nhìn mưa to đã ngừng, chính là theo thường lệ chạy bộ. Chạy bộ trên đường dựa theo dạy Hồ Hấp Phương Pháp luyện tập nội công, một đường qua đến Niếp Vân Trúc lầu nhỏ trước, uống chén trà, trò chuyện. Dù sao cũng là mấy ngày không thấy, thoáng hàn huyên, hai người an tĩnh ngồi một hồi, Niếp Vân Trúc lo lắng lấy như thế nào nói với hắn lên mình đã theo khả năng biến thành chính mình nghĩa phụ Tần lão gặp mặt qua sự tình, Ninh Nghị cầm lấy ấm trà cho mình đồ nước thời điểm, một cái cầm chén trà tay cũng từ phía sau đưa qua.

"A, cũng cho ta một chén đi."

Tay của cô gái, trắng nõn mà Tiểu Xảo, Ninh Nghị hơi hơi sững sờ, cho ly kia giữa rót, sau đó quay đầu nhìn xem, ăn mặc một thân tựa hồ là thuộc về Niếp Vân Trúc quần áo nữ tử ngồi ở hậu phương hai cấp trên bậc thang, giờ lên chén trà hô hô mà thổi mấy lần, chậm rãi uống hết.

Hai người hẳn là đã nhận biết, Niếp Vân Trúc quay đầu hơi hơi kinh ngạc mở miệng, nhưng trong lúc nhất thời không biết có cần thiết hay không giới thiệu, một lát, Nguyên Cẩm Nhi đem chén trà buông xuống, chếp miệng một cái, phát hiện Ninh Nghị còn tại nhìn nàng, miệng một nỗ, trừng trừng mắt, thân thể hướng về sau ngửa ngửa: "Một mực nhìn lấy ta làm gì!"

"A." Ninh Nghị nháy mắt, gật gật đầu, sau đó quay mặt đi uống trà, không nhìn nữa nàng, trôi qua một lát mới lại nhún nhún vai, "Hôm qua trông thấy một nữ nhân từ trong sông bò lên, lại trời mưa to, toàn thân ướt đầm, khục, rất thấu cái chúng loại kia. . . Hẳn không phải là người."

Giọng nói kia lạnh nhạt không có việc gì. Nguyên Cẩm Nhi trong nháy mắt tròn tròn con mắt, Niếp Vân Trúc hơi hơi "Ừ" một tiếng, quay đầu nhìn nàng một cái, đối với Nguyên Cẩm Nhi vào cửa bộ kia tình cảnh nàng vẫn nhớ, về sau lúi cúi qua tắm rửa nàng đã ngủ, vì không cho nàng nhiễm phong hàn, còn có là mình cúi xuống Cẩm Nhi y phục sau vì nàng lau thân thể.

Nguyên Cẩm Nhi lúc này nháy mắt cùng Niếp Vân Trúc nhìn hai mắt: "Dĩ nhiên không phải ta rồi!" Sau đó kéo một phát váy, đứng dậy chạy mất, Niếp Vân Trúc so với nàng hơi cao một chút, váy cũng hơi dài, chạy đến bên trong lúc a một chút, kém chút ngã xuống.

Niếp Vân Trúc tức giận cười cười, quay đầu lại nhìn Ninh Nghị, Ninh Nghị vẫn là lạnh nhạt uống trà thần thái, sau đó liếc nàng một cái. . . Lại liếc nàng một cái. . .

"Người nhìn ta như vậy làm gì nàng đều nói không phải nàng!"

". . . Kề xấu xa."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Thời cuộc (thượng)

Niếp Vân Trúc đi qua bờ sông cùng Tần lão nhận biết, kỳ thực nói đến cũng không phải là bởi vì ngoài ý muốn. Tuy nhiên Ninh Nghị đã nói để cho nàng nhận Tần lão làm nghĩa phụ, nàng đối với an bài như vậy cũng không bài xích. Nhưng thì trong tính cách tới nói, Niếp Vân Trúc bản thân kỳ thực cũng là có chủ kiến có can đảm độc lập nữ tử, tại Ninh Nghị rời đi trong vòng vài ngày đi trước gặp Tần lão, có một bộ phận, cũng là bởi vì nàng muốn đi chủ động kết bạn vị này có thể trở thành nàng nghĩa phụ lão nhân.

Không gặp qua về sau, hai ngày này tại Tần Hoài Hà vừa nghe đối phương nói một chút Ninh Nghị có tài học lại đặc lập độc hành mặt khác, phảng phất từ một khía cạnh lần nữa nhận biết này người. Sáng sớm gặp lại Ninh Nghị, cảm giác cũng là rất tốt, quen thuộc mà mới lạ cảm giác.

Tuy nhiên có Cẩm Nhi nha đầu kia tới làm rối. . .

Biết đại khái Niếp Vân Trúc đã cùng Tần Tự Nguyên nhận biết sự tình về sau, có quan hệ nhận nghĩa phụ sự tình ngược lại cũng không cần Ninh Nghị làm nhiều dẫn đạo, vấn đề này nước chảy thành sông thuận tiện, dưới mắt cũng không nóng nảy. Tối hôm qua hạ như thế mưa to, hôm nay ban ngày khi trời sáng sủa, xé chiều đi đến bờ sông lúc, Tần lão đang cùng Niếp Vân Trúc đánh cờ. Niếp Vân Trúc liếc hẳn một cái, ánh mắt linh động, lại không cùng hẳn nói chuyện, Ninh Nghị cùng Tần lão bắt chuyện qua, tại ngồi bên cạnh nhìn.

Niếp Vân Trúc Cảm Kỳ Thư Họa các hạng kỹ nghệ đều là hiểu, chẳng qua nàng tại Cảm Nghệ ca múa trên là đại gia, thư họa đánh cờ tuy nhiên cũng rất tốt, nhưng tự nhiên đến không Tần lão loại trình độ này, Ninh Nghị vài lần nhìn sang, liền biết Tần lão lưu thủ, xem như thoáng chỉ đạo Niếp Vân Trúc một phen mà thôi. Một bên hạ, một bên cùng Ninh Nghị nói lên cái kia cứu trợ thiên tai phòng dịch sổ tay sự tình.

Tần lão đã đem quyển sách nhỏ này gửi cho tại phía xa Giang Châu con trai trưởng Tần Thiệu, Khang Hiền bên kia, nghe nói cũng đã vận dụng quan hệ đem cái này sổ đưa lên, sau đó phân phát ra. Đương nhiên muốn gặp hiệu quả vẫn phải một đoạn thời gian. Tần lão nói với Ninh Nghị lên những thứ này thời điểm, Niếp Vân Trúc liền ở bên cạnh trầm mặc xem hẳn.

Đối với Niếp Vân Trúc tới nói, có quan hệ Ninh Nghị cái này một mặt, nàng còn là lần đầu tiên. Cùng Ninh Nghị quen biết đến nay, nàng thấy, vẫn luôn rất phiền diện. Biết hẳn có tài học, có thể cái kia cũng đều là từ bên cạnh miệng người bên trong nghe được, mỗi ngày gặp mặt, nói vụn vặt việc nhỏ, nghe hẳn ưa thích những Cổ đồ quái ca khúc, nhìn hẳn họa cổ quái sơn họa, cảm giác chỉ là chân thật. Tuy nhiên trước đó cũng có cùng với nàng nghị luận sinh

ý lúc thông dong, nhưng sinh ý cũng bất quá là thương nhân tiểu đạo.

Nhưng lúc này cho cảm giác của nàng lại khác, lúc này đàm luận chính là quốc gia đại sự, mà lại cũng không phải là loại kia vô tri Thư Sinh Nói bocc Nói phét những Nói bocc Nói phét đó nàng từng tại Kim Phong Lâu giữa thấy nhiều. Hai ngày này nghe Tàn lão nhắc lên, cũng nói Lập Hằng cũng không phải là loại kia vô tri Thư Sinh, thiết lập sự tình đến tất cầu thành thật ổn thỏa, như thế mới thật sự là làm đại sự thái độ. Tàn Hoài Hà một bên Phong Khởi thời điểm, nữ tử ở nơi đó nghe hai người nói những chuyện kia, nhớ tới lão nhân đối với Ninh Nghị đánh giá, nghĩ nghĩ lại, giống như cũng cảm thấy có chút cùng có vinh yên vui vẻ.

Phía sau mấy ngày, thời gian cũng liền cùng bình thường không khác mà đi về phía trước, đương nhiên, nên có một số biến hóa cũng đang phát sinh, nhưng tại Ninh Nghị ảnh hưởng, cũng không phải rất lớn.

Nội thành ngoài thành nạn dân theo thời gian trôi qua vẫn đang gia tăng lấy. Dự Sơn Thư Viện phụ cận trên đường phố, tường vây hạ, cũng thường thường có thể trông thấy một số khát cái du tẩu tụ tập, xem ra đáng thương, nhưng nếu thật phải quan tâm, đó là quan tâm không được, những thứ này tình cảnh liền ngay cả Tiểu Thiên cũng đã nhìn lắm thành quen. Khát cái tại Giang Ninh trong thành xưa nay không thiếu, chỉ là dưới mắt nhiều một ít mà thôi, từ các nơi tới tìm nơi nương tựa thân nhân nạn dân cũng không ít, Tô gia cũng có chút thân thích gặp tai họa, sau đó tới tìm nơi nương tựa.

Bởi vậy, Lệnh thành thị thoáng lộ ra chen chúc cùng hỗn loạn nguyên nhân chính vẫn là đột nhiên tăng. Quan phủ cùng quân đội cũng tăng lớn quân thúc cường độ, nội thành tình huống ngược lại còn không tính xấu. Có lộ dẫn có thân phận chứng minh có thể vào thành, nếu không có dẫn điều, không có có thể tìm nơi nương tựa chỉ thân nhân, cũng chỉ có thể tụ tập ở ngoài thành chờ đợi tiếp tế.

Mấy ngày nay còn có thể duy trì ở trật tự, cổng thành cũng còn không có đóng, chẳng qua một lần Ninh Nghị đi ngang qua cổng thành nhìn xem, ngoài thành các nạn dân cùng hẳn trở về thành ngày đó chắc hẳn cũng đã nhiều không ít. Làm chút đơn giản lều bỏ ở lại, hỗn loạn mà sợ hãi một mảnh, các loại ồn ào ồn ào âm thanh, tiếng khóc, Vũ Liệt quân cũng phải đại lượng nhân thủ trú ở cửa thành một bên, tùy thời chuẩn bị ứng biến, đóng cửa thành.

Bởi vì nạn dân nguyên nhân, có quan hệ chế tạo độ cao từ thiết bị cùng nhà xưởng kế hoạch Ninh Nghị đang tự hỏi qua đi vẫn là tạm thời gác lại, dù sao thiết bị bản vẽ đã làm tốt, qua trong khoảng thời gian này lại đến cần nhắc. Hắn bây giờ mỗi ngày sáng sớm chạy bộ đi qua tiểu lâu kia, thường là trông thấy Nguyên Cẩm Nhi cùng Niếp Vân Trúc ở nơi đó uống trà tình cảnh, hẳn vừa đến, Nguyên Cẩm Nhi liền cầm chén trà chạy mất.

Nguyên Cẩm Nhi rời đi Kim Phong Lâu, vấn đề này trong lúc nhất thời tại Giang Ninh truyền đi xôn xao, ngay cả Ninh Nghị cũng tại Lý Tàn bên kia nghe hẳn nói lên việc này, nghe nói vị này từ đại hành thủ một trong trước mắt tung tích không rõ. Mỗi sáng sớm trông thấy nàng ở nơi đó uống trà thời điểm, nhớ tới Lý Tàn thuyết pháp, Ninh Nghị đã cảm thấy tâm tình phức tạp, nghe nói mấy cái sĩ tình nhân sĩ dưới mắt còn có đang tìm kiếm tung tích của nàng.

Nữ nhân này là dự định tới cùng với nàng Vân Trúc tỷ học làm lão bản. Nàng từ Kim Phong Lâu đi ra, chuộc thân cho mình hoa một khoản tiền, nhưng vẫn còn lại có không ít tích súc, bây giờ chuẩn bị tất cả đều đầu nhập Trúc Ký, đây không phải một số tiền nhỏ. Dựa theo nàng thuyết pháp, từ nay về sau, "Ta chính là Vân Trúc tỷ người rồi". Dưới mắt mấy cái chính đang nghỉ ngơi, chuẩn bị hai ngày nữa lại đi Trúc Ký làm cái tiểu chương quỹ.

Vừa trở về vào cái ngày đó, Lý Tàn nói với Ninh Nghị lên một sự kiện.

"Đúng, mấy ngày trước đây, từng một cặp tỷ đệ tới Thư Viện tìm người."

"Tỷ đệ "

"Ừm, xem ra là nhà giàu sang con cháu, tuổi không lớn lắm, nhưng khí độ bất phàm. Tỷ tỷ đại khái mười hai mười ba tuổi, thật khó khăn quán, giống là có ý chạy tới phá quán, người lúc đó không tại, liền đem ta rần rần chắc chắc khảo giáo một phen, ha ha, đệ đệ tính nết vẫn còn tốt."

Lý Tàn cười nói, khoa tay một phen cái kia đôi tỷ đệ thân cao, sau đó nói lên hôm đó khảo giáo quá trình. Lý Tàn người này tính tình rộng rãi, ngược lại cũng sẽ không đem đứa bé chơi đùa để ở trong lòng, lấy hẳn tài học đương nhiên cũng không có khả năng thua trận, lúc này nói đến, đạo cái kia đôi tỷ đệ rất có học thức, nhìn ra được, hẳn cũng rất tán thưởng.

Ninh Nghị nhìn hẳn khoa tay thân cao, cũng giật mình bật cười. Nhớ tới Chu Bội Chu Quân Vũ cái kia đôi tỷ đệ. Chẳng qua Đoàn Ngộ gặp qua một lần, thế mà còn có chuyên đến cửa phá quán, đặc tội nữ nhân cảm giác thật là không tốt. . .

Lập tức, đem chuyện này quên sạch sành sanh.

Ninh Nghị mỗi ngày cố định hoạt động cuối cùng vẫn là mỗi ngày lên lớp, bây giờ đã dạy xong 《Luận Ngữ》, bắt đầu giảng 《Mạnh Tử》. Không viết Thành Nhân Mạnh viết Thủ Nghĩa, nếu như nói Không Tử tư tưởng lấy dân làm gốc, hơn phân nửa nói là người hành vi, Mạnh Tử trong tư tưởng, liền có thật nhiều là trực tiếp liên quan đến quốc gia cùng tập thể. Mỗi ngày nói lên lúc, Ninh Nghị nói chung cũng kẹp chút có quan hệ quốc gia cố sự đến nói một chút. Tới hôm nay, đại khái nói một chút mấy năm trước hộ bước đạt cương chi chiến.

Có quan hệ Kim Quốc động tĩnh Ninh Nghị đại khái là nghe ngóng một số, Tàn lão cùng Khang lão cũng thường thường nói đến. Trận chiến đầu này thì phát sinh ở bốn năm trước, Thiên Tộ Đế ngự giá thân chinh, bảy mươi vạn đại quân đề tới, Hoàn Nhan A Cốt Đả lấy hai vạn quân đội nghênh chiến, mấy cái hồ đã làm tốt chiến từ chuẩn bị, thế nhưng là kết quả là, hai vạn quân đội lại là đại thắng không phải thảm thắng, mà chính là trái lại gần như toàn diệt Thiên Tộ Đế bảy mươi vạn đại quân. Vô luận cái này phía sau lý do có phức tạp hơn, trận chiến đầu này, đều là mấy ngàn năm qua chiến tranh trong lịch sử một cái kỳ tích.

Ninh Nghị lúc này chỉ là dùng loại này cực đoan ví dụ giảng thuật một chút người Nữ Chân dũng mãnh, quốc gia cùng người quan hệ loại hình, không có khả năng theo một đám hài tử nói quá nhiều. Chỉ là xong tiết học sau cùng Lý Tàn ngược lại có thể nhiều nói vài lời, tâm sự đối với Nữ Chân cách nhìn, hai người một đường qua hướng bên cạnh dùng cho văn phòng gian phòng, đi vào đem sách để thi buông xuống về sau, Lý Tàn địa phương mới thờ dài

nói: "Trước đó nếm có lời nói, Nữ Chân bắt mất vạn, Mãn Vạn Bất Khả Địch, kỳ thực những năm này xem ra, quả thật là như thế. Chỉ là như thế chiến tích có thể không thể lại, người Liêu cuối cùng thế lớn, người Nữ Chân quá ít, trận này chiến sự kết quả đến tốt cùng sẽ như thế nào, lúc này khó mà nói được gấp."

Ninh Nghị cười cười: "Dạng này không phải càng tốt sao trên đường cả ngày đều ở nói lưỡng bại câu thương cái gì, đều có ưu khuyết, ta Võ Triều mới tốt từ đó mưu lợi bất chính đi."

Hắn cái này trong lời nói đem chút trêu chọc, Lý Tần nhìn hắn vài lần, cười rộ lên: "Lập Hằng lại tại qua loa. . . Đầu đường cuối ngõ, bất quá là chắc hẳn phải vậy lý tưởng ngôn từ, ta Võ Triều suy yếu lâu ngày, vô luận tương lai cùng ai vì lân cận, đều là không phải chuyện tốt. Ngược lại có thể thành Tam Quốc chi thế, có thể đến nhất thời thờ đốc, đương nhiên. . . Lời này, cũng là quá lý tưởng. Lúc này thành, cũng không phải là dễ dàng thắng bằng kết quả, cứ việc suy yếu lâu ngày bất lực, động tác dù sao cũng phải có một ít, không thể ngồi chờ chết, U Vân Thập Lục Châu cắt nhường đã hơn hai trăm năm, lần này nếu thật có thể nắm chắc thời thế đem thu hồi, Vạn Lý Trường Thành nơi hiểm yếu, ta triều hoặc thật nhưng phải nhất thời thờ đốc, lại chậm chậm mưu toan. . ."

"Ừm." Ninh Nghị cảm động lấy gật đầu, chờ lấy Lý Tần đem lời nói nói tiếp. Chẳng qua Lý Tần nhìn hắn phản ứng, ngược lại hơi hơi sững sờ, sau đó nở nụ cười khổ: "Lập Hằng vẫn là xem thường. . ." Hắn nói xong câu này, nghiêm mặt lên, ôm quyền làm vái chào, hơi hơi khom người: "Chuyện cho tới bây giờ, ngược lại cũng không cần che lấp, tại lúc này cục, vẫn muốn nghe một chút Lập Hằng thuyết pháp, đương kim cục thế suy yếu lâu ngày đến tận đây, thiên hạ này, Lập Hằng cảm giác đến tận cùng như thế nào địa phương có hi vọng."

"Ách. . ." Ninh Nghị nhìn lấy hắn, hơi nhú nhú mày, sau đó cười nói, "ngươi câu nói này nghe bao lâu. . . A, hỏi ta lại có thể có làm được cái gì. . ."

"Xác thực đã đã nhiều ngày." Lý Tần cười rộ lên, "Trước đó nghe Lập Hằng nói qua mấy cái lóp, cảm thấy phát người suy nghĩ sâu xa, lúc ấy muốn theo Lập Hằng tâm sự việc này cái nhìn, nhưng muốn đến cùng cùng từ lâu trong quán trà Nói bocc Nói phét hành động không khác, về sau lại lặp đi lặp lại suy nghĩ Ninh Nghị rất nhiều thuyết pháp, thật là là độc thành một mạch, có thành thật chỉ ngôn, thậm chí đỉnh tại nhưc óc. Lập Hằng tại trước đó triều đại lịch sử đều có độc đáo cái nhìn, đối với thời cuộc cũng là quen thuộc, lần này, ngược lại là thật tâm muốn muốn nghe một chút Lập Hằng tại lúc này cục cách nhìn, coi là cùng nỗ lực. . . Ngươi ta liền thật coi là tại từ lâu trong quán trà Nói bocc Nói phét, như thế nào "

Thời gian hướng phía trước đẩy một điểm, ở vào Thư Viện một bên trên hành lang, hai đạo hải tử thân ảnh chính một trước một sau hướng bên này tới, cái này là một đôi tỷ đệ. Tỷ tỷ Chu Bội, đệ đệ Chu Quân Vũ, riêng phần mình cầm cái cái miệng túi nhỏ, vừa đi, vừa ăn từ nhu mềm mại bánh ngọt. Đi theo người hầu cùng hộ vệ đã bị bọn họ lưu tại sách cửa sân, tiếp cận bên này khóa bỏ lúc, tỷ tỷ Chu Bội đem túi treo ở trên eo, chà chà miệng, sau đó quay đầu nhìn xem đệ đệ, gia hỏa này còn có tại vừa đi vừa ăn, sau đó nàng liên tục trừng mắt. . .

Thẳng đến nghe thấy bên kia truyền đến tiếng nói chuyện lúc, Chu Quân Vũ mới ngẩng đầu lên, sau đó nháy mắt sững sờ ở nơi đó, không mình bạch tỷ tỷ tại sao muốn trừng hắn, tỷ tỷ một bộ gỗ mục không điều khắc được cũng biểu lộ quay đầu đi về phía trước, hắn mới vội vàng đi lên theo: "Sao, làm sao a. . ."

Vốn là đi ra ăn cái gì, nghe nói cái kia Man Tử trở về, liền bị tỷ tỷ kéo đến bên này phá quán. Cái bụng còn có chút đói, câu nói này nói xong, hắn đem còn lại nửa viên bánh ngọt bỏ vào trong miệng, nghi ngờ nhai nuốt lấy. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Thời cuộc (trung)

Thời gian kỳ thực đã dần dần từ tiết trời đầu hạ chuyển đi ra, nhưng khí trời như cũ không có bỏ đi nóng ngày nóng bức, Dự Sơn Thư Viện căn này trong thư phòng, Lý Tần ngược lại hai chén nước trà, đưa cho Ninh Nghị một chén.

"Quốc sự chuyện thiên hạ, có đôi khi gặp nhiều Nói bocc Nói phét, lại tự tin vô cùng người, chung quy cảm giác buồn cười. Chẳng qua rất nhiều ý nghĩ, chung quy cũng là từ nơi này Nói bocc Nói phét giữa đi ra, nếu thật vui đầu gian khô làm ra, từ trước tới giờ không cùng người nghị luận, cái kia cũng khó tránh khỏi bất công. Ba năm ta vào kinh thành đi thi, giữa tiến sĩ cập đệ, Hoàng Bàng tên thứ mười một, đáng tiếc. . . Lúc ấy bởi vì sách luận quá kích đắc tội Lại Bộ Thị Lang Phó Anh, tuy Trung Hoàng báng, lại khó bỏ nhiệm, sau mấy tháng ta nản lòng thoái chí, rời đi Đông Kinh, trần trục về Giang Ninh."

Lý Tần nói lên cái này, sau đó cầm chén trà lắc đầu cười cười.

"Người bên ngoài cầu quan viên, đậu Tiến sĩ, tại Đông Kinh ngẩn ngơ mấy năm cầu các loại môn lộ cũng có, mấy tháng liền đi, có khi ta đều không muốn nói với người lên, sợ bị người chê cười. Chẳng qua tại Đông Kinh đoạn thời gian kia, cái kia quan viên cùng quan viên ở giữa lợi ích mạng, tâm tình quá thực phức tạp. Đông Kinh phong mạo cùng Giang Ninh hơi có khác biệt, như qua liền có thể cảm giác được, Hoàng Thành nơi ở, phảng phất chỗ có địa

phương đều bị cảm giác kia bao phủ, từ Ngự Nhai phụ cận người có thể mỗi ngày trông thấy cái kia nguy nga thành cung, cho dù tại không gặp được cái kia hoàng cung địa phương, người hướng phương hướng kia trông đi qua, hoàng cung giống như cũng đứng sừng sững ở trước mắt người. . ."

"Cầu quan viên, cầu môn lộ, đàm luận quốc gia đại sự, vì hướng Thánh kế Tuyệt Học, vì Vạn Thế khai Thái Bình. . . Trà Lâu tửu quán, các loại nơi ăn chơi đàm luận cũng đều là những thứ này, ở đâu người cũng có thể trông thấy quan viên bóng dáng, một phương diện tinh thần phấn chấn, một phương diện khác, nhưng lại đáng về nặng nề, tóm lại, tất cả mọi người tại lo lắng suông, đều không bắt được trọng điểm. Nhưng thời gian dù sao cũng phải qua đi xuống, ta cũng thử đi các loại phương pháp, muốn các loại biện pháp, có lẽ tìm cái kia Phó Anh đối thủ chính trị loại hình, có thể được đến diu đất. Có thể kết quả là, vẫn là không quá mức đại dụng, có lẽ cũng chỉ là ta đường đi chưa đi đúng, vốn cho là người thứ mười một dù sao cũng nên có chút giá trị, nhưng người ta cũng không cự tuyệt người, chỉ là từ chối, an bài cho người chút vị trí, nhưng hoàn toàn không có chức quan, người ta an bài cũng giọt nước không lọt, sau đó mấy tháng về sau, đại khái hiểu con đường này tạm thời là đi không thông."

"Làm gì tại người ta địa phương nghĩ đến chui cái kia một điểm chỗ trống đâu, không chui vào lọt. Gia cảnh ta còn tính toán không tệ, nếu thật muốn tại Đông Kinh ở lại chờ lấy cơ hội, cũng không phải không có tiền, là cảm thấy không cần thiết, không ngại thừa dịp trong khoảng thời gian này lại an tâm lắng đọng suy nghĩ. Sau đó ta rời đi Đông Kinh, trần trọc Hứa, Đường, Thần, An mấy cái châu quán về Giang Ninh, lúc ấy cũng gặp gỡ Thủy Hoạn, gặp không ít sự tình, sau khi trở về mấy năm này, cũng là đang tự hỏi, đời này sự tình làm sao đến mức này. . ."

Hắn uống một ngụm trà: "Trăm năm trước đây ta Võ Triều cũng có lớn nhỏ mấy lần biến pháp cách tân, thất bại giả nhiều, có thể luận đến nguyên tắc, luôn luôn không rời làm dân giàu, cường binh, Thủ Sĩ ba loại, nếu muốn làm việc, lấy ba cái này vì tới tay, thật là có đạo lý. Nhưng mà cứu Kỳ Căn Nguyên, khiến cho ta Võ Triều quân dân đều là yếu, Thủ Sĩ không được kỳ pháp nguyên nhân căn bản đến cùng là sao, gần nhất mỗi lần cùng người đàm luận, đều là đang tự hỏi chuyện thế này."

Ninh Nghị uống một ngụm trà, sau đó nhún nhún vai: "Lý do này. . . Không phải rất đơn giản sao "

Lý Tàn nguyên bản chờ lấy cái nhìn của hắn, nghe hắn câu nói này, hơi hơi sững sờ, sau đó cũng là bật cười: "Thật là đơn giản. . . Lập Hằng lúc trước nói, mọi thứ đều có cơ bản quy tắc, đều có căn nguyên, nếu có thể thấy rõ, có lẽ đối lại sau phát triển nắm chắc, liền có thể càng thêm rõ ràng, ta cảm thấy rất có đạo lý. . . Kỳ thực bây giờ nhìn ta Võ Triều, nguyên nhân cũng là tương đương rõ ràng, người nào tổn chút tâm tư đều có thể thấy rõ ràng. . ."

Hắn thoáng đón đến, cầm lấy phần viết, ở một bên bảng đen trên vẽ ra cái hình tam giác: "Ta triều nguyên bản lấy võ lập quốc, Lập Quốc mới bắt đầu, vũ lực cường thịnh, chỉ là sau đó mấy lần phản loạn để Thái Tổ thấy rõ việc này tai hại, sau đó ức võ Sùng Văn, lấy cường kiện yếu nhánh phương thức quản lý ta triều, như thế phương pháp lệnh ta hướng trừ khử nội loạn chi bởi vì, một lần Lệnh quốc dân giàu có, Quốc Tộ kéo dài. Nhưng đến đến bây giờ, nhưng cũng tạo thành rất nhiều tai hại, lệnh ta hướng nan địch sự xâm lược, rất nhiều dưới áp lực, vì Bảo Cường làm vẫn cường, nhưng cũng làm cho yếu nhánh càng yếu, hơn tài phú vẫn hướng chảy mũi nhọn. Vũ lực nguyên bản vốn nhờ cường kiện yếu nhánh mà bị ức chế, bây giờ liền càng thêm suy yếu, vũ lực hết bệnh yếu, ngoại lai áp lực cũng càng lớn, áp lực càng lớn, vũ lực lại càng yếu, bởi vậy hình thành tuần hoàn, không được giải thoát. . ."

Lý Tàn thở ra một hơi, nhìn lấy cái kia bảng đen: "Như có thể giải quyết trên buồn bán vấn đề, hơi đoán chừng một chút yếu nhánh, ta triều tự nhiên có thừa dự bản tâm vũ lực, đây là bất luận cái gì làm dân giàu kế sách đều là vấn đề cần giải quyết. . . Nếu có thể để vũ lực cường thịnh, sự xâm lược không dám xâm, ta triều tự nhiên cũng có thể được thờ đóc, đây là cường binh kế sách vấn đề cần giải quyết. Thủ Sĩ cũng là vì làm dân giàu, cường binh, Lệnh Quốc Tộ kéo dài. . . Đáng tiếc, đều là lời nói suông."

Hắn ném đi phần viết: "Nếu chỉ nói một sách, dường như ai cũng có phương pháp, chính là mấy cái sách song hành cũng không có vấn đề gì cả. Nhưng ta triều cường kiện yếu nhánh cục thế đã thành, thí dụ như là cây đại thụ, cường kiện chưa no bụng, có chút chất dinh dưỡng, yếu nhánh bên này cũng bị cái kia cường kiện chiếm lấy trống không. Như thế nào dẫn đạo cái này cường kiện, để nó một cách tự nhiên điều dưỡng phân lưu hướng yếu nhánh, đây mới là vấn đề. Lập Hằng cho là thế nào "

Ninh Nghị ngẫm lại, cười gật đầu: "Ừm, rất có đạo lý, mà lại người là nói. . . Để những cái kia đã thành cường kiện Đại Địa Chủ, Đại Thương Nhân thì thật giống như hai chúng ta Tô gia dạng này còn có những Hoàng Thân Quốc Thích đó a, phú quý người rảnh rồi a, đem bọn hắn kiểm được tiền cam tâm tình nguyện lấy ra, còn có giàu dân. . ."

Lý Tàn cười, cũng không phủ nhận: "Xác thực là có chút Thư Sinh khí phách, chẳng qua trừ những thứ này ra không có phương pháp khác. Đương nhiên, thế sự đều là hướng về phía trước, không có khả năng lui ra phía sau, thế nhân đều là nói Hằng Đế, Huệ Tông thời điểm ta Võ Triều hưng thịnh, dân giàu nước mạnh, có thể tưởng tượng lui lại là không thể nào, vấn đề ở chỗ như thế nào dẫn đạo nó đến bước kế tiếp, khiến cái này người cam tâm tình nguyện lấy tiền đi ra, không được tuần hoàn, không thực tế, cũng không quá mức đại dụng, mọi thứ đều là cân cân nhắc từng vòng từng vòng phổ biến lưu động. Bởi vậy, cần có cái phương pháp, khiến cái này người lấy tiền đi ra, đầu nhập nghèo khó chỗ, sau đó nhất định phải cam đoan song phương đều có thể kiếm tiền, sau đó tiếp tục đi xuống, sinh sôi không ngừng, không Lệnh cường kiện tài phú giám bớt, lại có thể khiến yếu nhánh tình huống đến để hóa giải. . . Có lẽ, có thể cân nhắc để triều đình trước làm tham gia."

"Vương An Thạch biến pháp. . ." Ninh Nghị hơi nhíu nhíu mày, thì thảo nói nhỏ, Lý Tàn từ cái này một bên xoay đầu lại: "Ừ"

Võ Triều không có Vương An Thạch, nhưng là mấy chục năm trước có một vị tên là Đàm Hi Đàm Tử Ung Tề Tướng cũng đã làm những chuyện tương tự, biến pháp ý đồ để triều đình tham gia rất nhiều sinh ý, lấy bản sống kinh tế, Ninh Nghị cười cười: "Đức Tàn lời ấy chẳng lẽ không phải cùng năm đó Đàm Tướng ý nghĩ cùng loại sao "

Lý Tàn gật gật đầu: "Ta xác thực từng lập đi lập lại suy tư năm đó Đàm Tướng biến pháp sự tình, dẫn dắt rất nhiều, năm đó Đàm Tướng suy nghĩ, có lẽ cũng là như thế, chỉ là hắn năm đó chưa từng ngờ tới lực cản to lớn, chính lệnh không được, phía dưới lá mặt lá trái, nguyên có quốc sự đứng đầu, cuối cùng quét sạch quan lại. . ."

"Câu nói này ngược lại không sai." Ninh Nghị gật đầu, "Chẳng qua biện pháp sai, kinh tế không thể dạng này chơi."

"Ủm kinh tế "

"Ách, cũng chính là thương nghiệp hệ thống, hàng hóa lưu thông, tiền tệ lưu thông, toàn bộ hệ thống. . ." Ninh Nghị cười giải thích một phen, "Bất luận cái gì để đặc quyền tham gia thương nghiệp hệ thống, đều không phải là bình thường thương nghiệp hệ thống, đặc quyền ở chỗ này, chỉ có thể là độc được, đặc biệt là triều đình, quan phủ đặc quyền như vậy."

"Lập Hằng cũng cho rằng không nên cùng dân tranh lợi "

"Không phải loại nguyên nhân này." Ninh Nghị lắc đầu, "Người không phải phải có cơ bản quy tắc sao kinh tế cơ bản quy tắc cũng là tham lam, thương nhân trục lợi, mục đích chỉ có thể là lợi, còn lại đều có thể mập mờ mà đối đãi. Tham lam loại vật này tại rất nhiều tình huống hạ là tích cực, ta tại trong tiệm làm việc , ta muốn mua bộ y phục, sau đó ta nỗ lực làm, nỗ lực nghĩ biện pháp kiếm tiền, hoặc là đạt được chủ gia thưởng thức kiếm lời tiền nhiều hơn. Đây chính là tốt tham lam. Hẳn kỳ thực có rất nhiều biện pháp, trộm a đoạt a, thế nhưng là cái kia phải ngồi tù, tính không ra, nguyên có chỉ có thể dựa theo trò chơi quy tắc đến xử lý, ta làm nhiều chuyện như vậy, nó giá trị nhiều tiền như vậy, liền đáng giá cái kia bộ y phục. Có thể khiến người ta lưu tại trong quy tắc trò chơi tham lam, mới là tốt tham lam. . ."

"Có thể triều đình không tại trong quy tắc trò chơi, bọn họ còn tại ngay trước trọng tài, người nhưng lại làm cho bọn họ cái trò chơi này, kết quả là người khác thì đều chơi không đi xuống. . . Phía trước nói qua, thương nhân trục lợi, mục đích chỉ có thể là lợi, người để một người trông thấy lợi, Giáo Hội tham lam, bọn họ vừa quay đầu lại, trông thấy trên tay có khối Miễn Tử Kim Bài, có thanh đao. Nếu như ta vô cùng đơn giản liền có thể đem lợi ích lấy về, người dựa vào cái gì để cho ta không đi lấy đâu? Nếu quả thật có thể như thế lý tưởng, như vậy không phải cũng theo trực tiếp để Đại Địa Chủ Đại Thương Nhân nhóm lấy tiền đi ra giống nhau sao "

Hắn thoáng một hồi: "Đàm Công biến pháp cũng không phải là bởi vì pháp trị không đủ, người chung quy lợi dụng sơ hở, tham lam quá cường đại, một khi có loại tâm tình này, như vậy trong mắt của hắn trừ lợi ích thì không có cái gì. Loại tâm tình này có thể để người ta rất tích cực, nó động lực rất lớn, có thể duy nhất duy nhất là: Tốt nhất đừng để có đặc quyền tồn tại có loại tâm tình này, nếu như cái này đặc quyền ức chế không đủ, đến sau cùng thì ai cũng chơi không đi xuống. . ."

"Chỉ cần có bất kỳ Tiểu Không tử có thể chui, vậy cái này pháp trị thì vĩnh viễn không có đầy đủ thời điểm, đặc quyền giai cấp làm ăn, chỉ có thể là tha sói nhập bầy cừu. Cùng cân nhắc để càng nhiều đặc quyền tham gia, không bằng đánh rụng nguyên bản đã tiến đến đặc quyền, có lẽ ngược lại sẽ có chút xúc tiến tác dụng. . . Đơn giản tới nói cũng chính là một câu, để trọng tài hạ tràng chơi game, cái kia trò chơi này chơi như thế nào muốn nói giám sát, cũng sẽ chỉ làm nguyên bản sự tình đơn giản, thay đổi phức tạp hơn, phá hư không thể tránh né."

Ngoài cửa sổ, một đôi tỷ đệ ngồi xôm ở dưới bệ cửa sổ trên hành lang nghe lén, nam hài điểm điểm tỷ tỷ bả vai, nhỏ giọng nói: "Tỷ tỷ tỷ tỷ, hắn nói có đúng không là cần phải đánh rụng nhà chúng ta sinh ý "

"Cái này Man Tử. . ." Chu Bội nhảy mất mấy cái, có chút tức giận, sau đó nhìn đệ đệ nhất nhãn, "Chẳng qua hắn nói có chút đạo lý, người phải thật tốt nhớ kỹ giấu lại, không thể dễ tin, nhưng cũng không thể bởi vì người phế nói, dạng này tương lai mới có thể làm thành đại sự."

"A." Chu Quân Vũ gật gật đầu, sau đó giải khai trên lưng túi, xuất ra một cái Gạo nếp bánh ngọt đến, ngậm nhỏ ngậm nhỏ mà ăn, Chu Bội ở bên cạnh chỉ tiếc rên sát không thành thêp mà nhìn hắn chằm chằm

"Để trọng tài hạ tràng chơi game. . ." Trong phòng, Lý Tần trầm mặc thật lâu, sau đó bật cười, thần sắc có chút phức tạp, "Lập Hằng câu này, thật là chính giữa cái kia cơ bản nguyên tắc, ta nếu là trọng tài, một khi hạ tràng, cái kia đích thật là. . ."

Hắn là biết suy nghĩ chuyện người, tuy nhiên chưa chắc sẽ từ bỏ liên quan tới kinh tế dẫn đạo ý nghĩ, nhưng Ninh Nghị nói câu nói này, hắn lại nhiều ít có thể nghĩ đến trong đó hậu quả: "Ngược lại nghĩ không ra ta khổ tư mấy năm, Lập Hằng là nhất nhãn liền nhìn ra trong đó khó giải quyết nhất một điểm, có lẽ, đây cũng là Lập Hằng gặp sự tình phương pháp khác biệt "

"Cái này dù sao cũng là cái chuyện rất thú vị, ta triều hàng năm giao cho Liêu Quốc mấy chục vạn tiền cống hàng năm, buôn bán chỗ kiếm lời, lại có số hơn trăm vạn. Kết quả là, lại vẫn là chúng ta chiếm tiện nghi. Thương nhân trọng yếu, thương nghiệp chi có ích, bây giờ không riêng gì Đức Tân huy nh minh bạch, rất nhiều người cũng đã minh bạch. Ta triều cùng lúc trước số triều đều có khác biệt, ta triều cũng không ép buộc buôn bán, Đàm Công biến pháp, tuy nhiên có vấn đề, nhưng cũng chính biểu thị triều đình đối với thương nghiệp coi trọng, thế nhưng là. . ." Ninh Nghị ngẫm lại, bỗng nhiên nói, "a, đúng, ta vừa rồi tại nghĩ, cái kia Phó Anh như nay thế nào "

Ninh Nghị nói thương nghiệp, bỗng nhiên chuyển tới câu nói này, Lý Tần cũng sửng sốt, một lát sau, đột nhiên cười ha ha: "Lập Hằng quả nhiên lợi hại, thật là chuyện gì đều giấu diếm không người, Lại Bộ Thị Lang Phó Anh tháng ba năm nay bởi vì tham ô bị tra, tháng trước đã bị Đại Lý Tự phán lưu phóng. Chờ lần này Thủy Hoạn sự tình đi qua, ta đại khái. . ." Hắn hơi có chút phiền muộn, nhưng chung quy là cao hứng, "Ta đại khái cũng dự định lại đi Đông Kinh một chuyến, trên dưới chuẩn bị một phen, nhìn có thể hay không đến bổ chức quan. Lúc này đã đời năm năm, Lập Hằng chó nói chỉ ta mê quyền chức quá nặng mới tốt."

Ninh Nghị cũng cười rộ lên: "Đã là như thế, chúc mừng Đức Tân huy nh."

"Còn sớm, còn sớm. . . Là Lập Hằng dùng cái gì nhìn ra việc này "

"Buôn bán cơ mật." Ninh Nghị chỉ là dựa vào vẻ mặt của đối phương phát giác một số manh mối, sau đó thuận miệng hỏi một câu, lúc này chỉ đùa một chút. Lý Tần ở bên kia lắc đầu cười một hồi, uống một ngụm trà: "Trở lại chuyện chính, trở lại chuyện chính, Lập Hằng đã có thể minh bạch trong đó lợi hại, không biết có thể có nghĩ qua, nếu chỉ để triều đình dẫn đạo một phen, có gì điều hoà chi pháp đâu?"

"Cái kia. . . Lời nói đùa."

"Chính là lời nói đùa."

"Tốt a, dù sao ngươi muốn đi làm quan, thảo luận một chút cũng tốt." Ninh Nghị cười gật gật đầu, "Cá nhân ta cho rằng, có, cũng không có."

"Có gì nói ra lời ấy "

"Kỳ thực rất đơn giản, đề triều đình đề Nho Gia có ý thức mà tăng lên thương nhân địa vị, như vậy hành thương chi phong tự nhiên càng thêm thịnh hành, nếu muốn chủ động dẫn đạo, mà không đi làm liên quan phá hư, đây là đường tắt duy nhất. . ."

Lời nói này đi ra, Lý Tần nhú nhú mày: "Thương nhân địa vị. . . Việc này. . . Dù sao thương nhân lợi lớn. . ."

"Không ở chỗ thương nhân lợi lớn, " Ninh Nghị uống một ngụm trà, "Quốc gia cũng lợi lớn, những năm gần đây, thương nghiệp phát triển, thương nhân địa vị so trước đó mấy triều cũng có cải thiện. Nếu như chủ động buông ra một điểm, thương nghiệp nhất định tăng trưởng, có thể đây cũng là không có khả năng địa phương. . . Bọn họ không dám."

"Người nào "

"Người ở phía trên, triều đình, Thánh Thượng, Nho Gia. . . Ngươi ta, hoặc là tất cả mọi người, cũng không dám buông ra. . ."

Ngoài cửa sổ trên hành lang, ngồi xôm ở bên tường Chu Quân Vũ hơi hơi sững sờ: "Tỷ tỷ, hần lại nói vớ nói vẩn, ta mới không có không dám đâu, nhà chúng ta thì cũng tại làm ăn a, phò mã gia gia nhà làm được càn đại. . ."

"Im miệng." Chu Bội nhỏ giọng đầu chỉ hần nói chuyện, sau đó ngấm lại: "Ta cũng không có không dám. . . Hần đây là kẻ khích tướng."

Sau đó bọn họ nghe thấy bên trong truyền đến Ninh Nghị mang chút trêu chọc thanh âm.

"Nếu như buông ra, bịch một cái, Võ Triều, quốc gia này. . . Thì đều không."

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Thời cuộc (hạ)

"Nếu như buông ra, bịch một cái, Võ Triều, quốc gia này. . . Thì đều không."

Trong phòng, Ninh Nghị làm "Phanh" thủ thế, Lý Tần nhú mày: "Há sẽ như thế "

Ninh Nghị trầm mặc một hồi: "Lý huynh có thể có nghĩ qua, Nho Gia phát triển mấy ngàn năm qua này, vì sao muốn một mực lặp lại thương nhân trực lợi thuyết pháp sao "

"Thánh Nhân đề xương đức hạnh, phản đối tự tư trục lợi hành động, chẳng lẽ không phải đương nhiên sao "

"Một phần là dạng này không sai." Ninh Nghị gật gật đầu, "Có thể một bộ phận khác, ở chỗ thương nhân chỉ học bắt lợi cho thống trị, ba chữ: Không tốt quản. Một người cả một đời, người tại trong sơn thôn làm ruộng, không có gì, dựa theo đời đời kiếp kiếp phương pháp đi qua, thành thân, sinh con, chết táng trong núi. Có thể có một ngày người tiên thị trấn, trông thấy những Hoa Hoa đỏ xanh biết, lại có một ngày người tiên Tỉnh Thành, trông thấy càng nhiều đề người phản ứng không kịp đồ vật, thật giống như người trông thấy cái kia bộ y phục, người muốn, người phải đi nghĩ biện pháp. . . Tham lam đầu. . ."

Ninh Nghị cười cười: "Đương nhiên dưới đại bộ phận tình huống người biết thành thành thật thật làm thuê kiếm lời cái kia mua quần áo tiền, chỉ khi nào người có dục vọng, có ranh từ người thì chung quy qua chui. Lý huynh, người cảm giác đến tận cùng là một cái mặt hướng đất vàng lưng hướng lên trời cả một đời trung thực nông dân tốt quản, vẫn là một cái trong lòng đã có dục vọng người tốt quản ta triều mấy ngàn vạn con dân, Lý huynh, ta triều pháp trị, thật có thể quản trị có bao nhiêu bọn họ có bao nhiêu người, kỳ thực chính là như vậy an phận sống hết đời thương nghiệp lại hướng phía trước phát triển một bước, muốn nhiều ra bao nhiêu dục vọng đến "

"Đây thật ra là một cái rất thú vị hệ thống. Từ Chu Từ Bách Gia bắt đầu, liền có biện pháp trị cùng Đức Trị chi biện, pháp trị câu chuyện hần là có thể chiếm thượng phong, có thể cho tới nay, Tần, Hán, Tam Quốc, Lưỡng Tấn, Nam Bắc Triều, tùy, Đường. . . Sẽ chậm chậm tới, người thì sẽ phát hiện một sự kiện: Trước kia pháp trị, có thể quản trị nhiều ít người a. . . Kỳ thực đa số dựa vào tự giác, dân phong thuần phác a, tiểu trong hương thôn chính mình

có một bộ quy củ liền thành, như đem hiện tại Giang Ninh thả qua Tần Triều, Lý huynh, người cảm thấy, lấy khi đó luật pháp cùng thủ đoạn, có thể thái thái bình bình quản ở nơi này bao lâu có lẽ Tần Triều rất khắc nghiệt, có thể Giang Ninh. . . Người thông minh quá nhiều, có thể chui chỗ trống cũng quá nhiều. . ."

"Nho Gia là cái rất vĩ vật lớn, mấy ngàn năm phát triển, Lý huynh, thương nhân chỗ tốt, không phải thẳng đến Võ Triều mới có người phát hiện, như buông ra thương nhân, cái kia cuốn cuộn mà đến lợi ích, khẳng định cũng không phải hôm nay mới có người biết. Đào Chu Công ví dụ đều còn tại đó. Nhưng vì sao từ ngàn năm nay, trên đời đều là đè ép buôn bán, thật sâu tầng lý do, bọn họ sau khi nhìn thấy quả. Pháp trị năng lực. . . Theo không kịp."

"Ta triều cũng là như thế. " Ninh Nghị điểm điểm trán, "Thế nhân vượt có dục vọng, hành vi càng là khó dò, vượt thụ dụ hoặc, càng là trực lợi mà hướng, có rãnh từ liền chui. Ta triều không hề ép buôn bán, có nó chỗ tốt, nếu vẫn quan võ quan tham tiền sợ chết, dân chúng nghèo nàn, quan binh được chăng hay chớ, làm sao biết không phải cái này ngon ngọt mang tới một chút hậu quả kỳ thực. . . Ít nhất cũng phải chiếm một bộ phận nguyên nhân đi."

Lý Tần trừng mắt, ở nơi đó thất thần, lúc này ngay cả "" loại này từ ngữ ý tứ đều không có tâm tư gì đến hỏi, chỉ là có thể nghe hiểu bộ phận, cũng đủ để cho hấn rung động, trôi qua thật lâu hấn mới nói: "Lập Hằng lời ấy. . . Thế nhưng là chỉ thương nhân kia trực lợi chỉ học, mới là ta Võ Triều tích nhục kẻ cầm đầu "

"Không có." Ninh Nghị uống một ngụm trà, "Tuyệt không phải như vậy, đây là một loại phát triển, ta triều nội tình có, pháp trị Quy Điều tại thương nhân trong quá trình phát triển cũng theo phát triển, bản thân cái này là lẫn nhau xúc tiến quá trình, chỉ có thể nói, rất nhiều thứ không có có thể phối hợp lấy cùng lên đến, cái này rất phiền phức, quá phức tạp. . . Phải giải quyết bây giờ Võ Triều vấn đề, lại nhìn chăm chăm thương nhân, tiền tệ những thứ này, hi vọng quốc gia tham gia kinh tế, đem cái gì tuổi lật một phen lật trải qua, dân giàu nước mạnh sau đó giải quyết tất cả vấn đề, cái này không có khả năng. Cũng không thể tại trên buôn bán nếm đến ngon ngọt thì chết chăm chăm nó một cái, lại phát triển tiếp, toàn bộ thẳng băng sẽ chỉ càng thêm nghiêng, cái này quá dị dạng, sớm muộn xảy ra chuyện. . ."

Ninh Nghị lắc đầu, Lý Tần ở bên kia nghĩ rất lâu: "Như vậy, Lập Hằng cảm thấy nếu muốn tìm nó Quan Khiếu, nên chú trọng chỗ nào đâu?"

"Nếu thật muốn thực tế, ta không biết, nhưng nếu chỉ coi làm trò đùa, không chịu trách nhiệm, a. . ." Ninh Nghị cười cười, "Sao không từ Nho Gia vào tay đâu?"

"Nho Gia. . . Lập Hằng không phải là chỉ bây giờ nhân viên thừa thừa những sinh" Lý Tần ngẫm lại cười rộ lên, "Dĩ vãng thường cùng người trò chuyện, cũng có nói qua, ta triều vấn đề căn nguyên, khả năng ngay tại ở cái này học sinh quan viên thật sự là quá nhiều, là cái vấn đề lớn, bất quá. . . Việc này như phải giải quyết, chỉ sợ so Thương Sự càng khó. . ."

"Nếu ta nói. . . Không phải quá nhiều, mà chính là quá ít đâu?"

"A "

Lý Tần nháy mắt mấy cái, một mặt mê hoặc. Ninh Nghị quay đầu ý chào một cái phòng học phương hướng.

"Lý huynh cảm thấy, những học sinh đó đọc sách, tương lai có thể làm những thứ gì "

"Lấy Lập Hằng dạy pháp, không riêng dạy nó học thức, cũng dạy nó gặp sự tình, quyết đoán chi pháp, trong đó mấy tên tương lai làm một lại, làm không vấn đề."

Lý Tần nói đến nghiêm túc, Ninh Nghị ngồi ở đằng kia nhìn không được bật cười, sau đó uống một ngụm trà, vỗ vỗ tay. Lý Tần nghi ngờ nói: "Không biết Lập Hằng suy nghĩ, bọn họ có thể làm chuyện gì "

"Trong này, cái kia Tô Văn nghĩa đại khái có thể làm cái tiểu quan, hấn thành tích không tốt, nhưng tính cách nhất là nhảy thoát, cùng người lại vãng giao tiếp không tệ, người còn lại. . . Ta kỳ thực đem bọn hấn làm Thành chương quỹ hoặc là tiểu nhị đến dạy, đương nhiên, đọc sách, đã có cơ hội làm quan, cũng đều có thể trước đi thử xem, dù sao làm quan phúc lợi tốt. . ."

Ninh Nghị vạch lên đầu ngón tay tính toán: "Chính bổng, lộc tức, chức tiền, xuân đông phục, từ người áo lương, trà tửu, trù tài liệu, củi than, súc vật đồ ăn, thời đại này một khi làm quan, ăn ở, gia quyến từ người chi tiêu tất cả đều quốc gia bao, quốc gia sẽ còn phát cho ruộng tốt số nghiêng. Công tác nhẹ nhõm, hình không lên Sĩ Đại Phu, không lấy ngôn trị tội, ba năm mài một cái xử không sai lầm lớn liền có thể lên chức, ai không muốn làm quan đây. . ."

Lý Tần trầm mặc nửa ngày: "Lập Hằng lại nói, như thế học sinh, chỉ có thể làm chương quỹ "

"Cũng không phải là chỉ có thể làm, mà chính là thích hợp làm. Tính cách của bọn hấn hơn phân nửa chất phác trung thực, làm quan rất khó. Làm Quan chi Đạo, xem xét thời thế cùng người lại vãng trọng yếu nhất, như lại thêm có năng lực có khát vọng. Đức Tần biết rõ ứng đối tiền thời, có năng lực khát vọng, có quyền nhất định phân biệt năng lực khác, bọn họ hơn phân nửa không được, những chuyện này thật không đơn giản."

Ninh Nghị lắc đầu: "Làm dân giàu, cường binh, kế tiếp là Thủ Sĩ. Thủ Sĩ chi đạo kỳ thực chuyên gia chuyên dụng liền có thể giải quyết, là sao không thể lái chút chuyên nghiệp Học Đường binh thường có kỹ nghệ không cần của mình mình quý, có thể sắp xếp người học Mộc Công, sắp xếp người học nấu sắt, sắp xếp người học đầu bếp, sắp xếp người học quản lý cũng chính là làm chương quỹ. Trọng yếu nhất chính là, có thể sắp xếp người học Quân Lược, sắp xếp người học Thủy Lợi, sắp xếp người học lấy quặng. . ."

Lý Tần rõ ràng nghi hoặc, không thể nào tán đồng cái này: "Nếu có thể có tiền đọc sách người, người nào lại nguyện học những thứ này "

"Đây cũng là vấn đề, làm quan tốt bao nhiêu, có cơ hội đọc sách đều hướng về phía làm quan qua. Trong sách tự có Thiên Chung Túc trong sách tự có

Hoàng Kim Ốc, thế nhưng là. . . Bấy giờ tại sao lại có như thế nhiều những sinh nhân viên thừa thời cổ có cơ hội đọc sách chỉ là một tiểu nhóm người, biết chữ người không nhiều, học vấn muốn truyền thừa tiếp, quốc gia cần bọn họ đến quản lý, Thiên Kim để kiểm một sĩ khó cầu, bởi vậy, cái này sĩ chỉ tồn tại ở cao nhất cái kia một đoàn, bởi vì vì bản thân liền không nhiều lắm ít, vì Thiên Địa lập Tâm, vì Sinh Dân lập Mệnh, vì hướng Thánh kế Tuyệt Học, vì Vạn Thế khai Thái Bình , bận quá. . . "

"Nhưng hôm nay đâu? Mấy ngàn năm, thế sự đang phát triển. . . Thí dụ như nói trên đời có rất nhiều chuyện chờ lấy người đi làm, có một kiện là trọng yếu nhất, chúng ta đầu tiên làm món này, sau đó một mực đề xướng. Nhưng bây giờ, Đức Tân, làm chuyện này người đã thêm ra đến a, ta cũng không phải là chỉ Nho Học, mà chính là nói là quan viên. Là sao không thể phân ra một số đi làm sự tình khác đâu? Đọc sách, bọn họ cơ hội muốn sự tình, bây giờ Thủy Hoạn đến như thế cấp độ, nếu có thể có người chuyên qua nghiên cứu Thủy Lợi, chính lý một bộ học thuyết, hậu nhân lại tiếp tục học tập, nghiên cứu, những người này nếu không nghiên cứu cái khác, thì nghiên cứu Thủy Lợi, Nho Học chỉ coi tu thân dưỡng tính, bây giờ hàng năm Thủy Hoạn sẽ còn về phần này sao "

"Chuyên gia chuyên dụng, bất cứ chuyện gì hiệu suất đều có thể đề cao, thiếu đi rất nhiều đường quanh co, thí dụ như nói dĩ vãng dệt vải, mẫu thân dạy cho nữ nhi, những nông phụ đó trong nhà làm cái máy móc chậm rãi dệt, có nhanh có chậm, chất lượng cao thấp không đều, bây giờ hằng buôn vải đều có nhà xưởng, thuê nữ công ở trong đó làm việc, có người dạy các nàng như thế nào dùng cái kia máy móc, có cỡ nào bí quyết có thể càng nhanh, ngoài ra còn có người đang suy nghĩ Máy dệt nên như thế nào cải tạo. Một người có thể phát huy trước kia mấy người tác dụng, chất lượng thống nhất, hiệu suất vượt lên gấp bội. Như bất kỳ chuyện gì hiệu suất đều có thể vượt lên gấp bội, cái kia bây giờ Võ Triều, biết là cái dạng gì cường binh chẳng lẽ không phải cũng là dễ như trở bàn tay "

"Đương nhiên, đây cũng chỉ là trò đùa. Trong đó khó khăn, lớn đến nguoi vô pháp tưởng tượng, nguoi nói nho sinh nhiều, ta nói có thể đọc sách người ít, nếu thật chuyên gia chuyên dụng, vậy liền thực sự quá ít. Như như lời nguoi nói, trong nhà có năng lực đến trường người, sẽ không đi học những thứ này thương nhân, thợ thủ công học vấn, Nho Học cũng sẽ không làm loại này như là buông ra địa vị chuyện bình thường . Bất quá, như là đã bão hòa, nhiều, cái này Võ Triều nếu thật muốn đi lên phía trước một bước, có lẽ cũng chỉ có thể cân nhắc từ nơi này đi, thí dụ như nói, dần dần tô đậm dư luận, trước đem Quân Lực, Thủy Lợi bức này bức thiết hạng mục trước làm đến đến, chống cự ngoại lai áp lực, cam đoan dân sinh, đến mọi người chẳng phải khổ thời điểm, càng nhiều người có thể lúc đi học, suy nghĩ thêm chuyên gia chuyên dụng. Cái này không giống những cái kia khô khan cường binh kẻ sách, địa vị của bọn hắn vừa lên đến, tự nhiên sẽ có người biết suy nghĩ, đi làm, bây giờ còn lại sự tình đều không địa vị, đại gia đương nhiên chỉ có thể đều đọc sách. . . "

Gian phòng bên trong bên ngoài yên tĩnh, Lý Tần cúi đầu khổ tư, bên ngoài gian phòng ngồi xồm tỷ đệ đều nâng cằm lên có chút buồn rầu. Ninh Nghị lấy tới ẩm trà, cho mình châm một ly trà.

"Nho Học là thật vĩ đại hệ thống, trừ tu thân bên ngoài, nó cũng là quản người, cân nhắc giữa người và người quan hệ học vấn, 10 mấy vạn học sinh, nhiều như thế quan viên, ảnh hưởng diện thượng, cả nước mấy ngàn vạn con dân, đều tại nó cân nhắc, trong không chế, đặc biệt là tại ta triều, những sinh nhân viên thừa đã rõ ràng vượt qua, Phật gia Đạo gia các loại học thuyết trùng kích, nó thoáng chuyển biến về sau làm ra cái trò chơi này quy tắc, không chỉ có để cái này siêu nhiều giữa quan viên lợi ích liên hệ có thể thăng bằng, còn có có thể không ngừng lớn mạnh, để đông đảo học sinh trẻ già năng mọc hướng phía trên này đánh tới, mười năm gian khổ học tập khổ, Nhất Triều Thành Danh Thiên Hạ Tri, gần như hoàn mỹ cân nhắc. . . "

Hắn sâu hít sâu một cái hương trà: "Ta rất sùng bái loại này học vấn, vô luận Kỳ Công qua, có thể ghi chép một số người lấy một loại nào đó hình thức tại nơi nào đó sinh tồn qua đồ vật, có thể gọi là nghệ thuật. Nho Học tuyệt đối là từ xưa đến nay đông đảo nghệ thuật giữa vĩ đại nhất tinh xảo một hạng, lớn như thế một mảnh thổ địa, nhiều như vậy người, lấy như thế cực đoan mà lại hài hòa phương thức đem bọn hắn thống hợp tại một loại trò chơi quy tắc phía dưới, mấy ngàn năm trí tuệ, cao son ngưỡng chỉ. . . "

Hắn nâng chén đi qua, tại Lý Tần trên chén trà chạm thử: "May mắn gặp dịp, nguoi ta, lại nhắm nháp chỉ đi."

Hương trà kỳ thực đã nhạt, Lý Tần còn đang suy nghĩ lấy, lúc này đứng lên, lui ra phía sau hai bước, thật sâu cúi khom người, Ninh Nghị đành phải bắt đầu đi đứng lên.

"Lập Hằng nói, rất nhiều ta vẫn chưa nghĩ thông suốt , bất quá, vèn vèn đã nghĩ thông suốt chỗ mà nói, Lập Hằng đã thắng ta xa rồi, việc này xứng nhận ta cúi đầu."

"Chỉ là trò đùa." Ninh Nghị về thi lễ, sau đó cười nói, " nếu không có bản triều không lấy ngôn trị tội, nguoi ta lúc này lại không quan trọng gì, cũng không dám nói cho nguoi. . . Trò đùa, lại làm nói chuyện phiếm a. . . "

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Nho

Ra khỏi phòng thời điểm, Ninh Nghị thờ dài.

Lý Tồn còn có trong phòng ở lại, có thể là đang tiêu hóa những ý nghĩ kia, thậm chí khả năng ghi lại một số. Vậy cũng không quan trọng, nói ra được một ít gì đó, liền không ở hồ hấn suy nghĩ, tương lai đây ra gỡ, đó cũng là Lý Tồn tư tưởng cùng đường.

Có chút ý nghĩ hần nói, có chút ý nghĩ hần không nói, như cùng hần nói như vậy: "Đều là trò đùa." Đây cũng không phải là chỉ là một câu làm ra về tị hiềm lời nói, mà chính là đây hết thấy, hần thấy thật chỉ là trò đùa, không chịu trách nhiệm trò đùa.

Chỉ muốn ở trước mắt cái này chính thể bên trong đèn bù thiếu hụt cùng lỗ thủng, gần như nói chuyện viễn vông. Đương nhiên, như thuần túy qua nói gặp phải vấn đề, hần tự nhiên cũng có nghĩ qua, tỷ như thương nghiệp, thương nghiệp tại Võ Triều không là vô cùng cần thiết phát triển khiêm khuyết, nó đã là một khối Trường Bản, mà lại so với ai khác đều dài hơn, đã bình ổn nhất định phát triển khái niệm tới nói, còn lại rất nhiều chế độ dưới mắt đã theo không kịp thương nghiệp phát triển, lại phát triển thương nghiệp, coi như có thể ném đến ngon ngọt đó cũng là dị dạng, đối với một quốc gia tới nói, cái này dị dạng thật sự là quá nguy hiểm.

Mà Nho Học đã đến dưới mắt cái này bão hòa tràn ra cấp độ, nếu thật có khả năng tích cực đi lên phía trước một bước, thay đổi nhỏ phân công cũng là một cái rất tốt phương hướng, một phương diện hợp lý phân lưu tràn ra giáo dục năng lực, một phương diện khác nghênh đón tiếp xuống khả năng Cách Mạng Công Nghiệp. Đương nhiên, nhìn qua rất đẹp, vấn đề ở chỗ, đây chính là cái trò đùa.

Hết thấy nguyên nhân cũng ngay tại ở Nho Học.

Ninh Nghị nói hần sùng bái Nho Học, đây không phải cái gì lời nịnh nọt hoặc là nói mát, đây là phát ra từ nội tâm cao sơn ngưỡng chỉ. Hần trước kia là làm quen quản lý, có thể thấy rõ ràng các loại quản lý học khoa ưu khuyết, một cái công ty mấy ngàn người mấy vạn người, hần có thể đem chế độ hoàn thiện, đem người quản tốt, đại gia chiêu vào chế độ đi làm, tuần hoàn tạo dựng lên, hết thấy không có việc gì, động lòng người sinh không phải đơn giản như vậy, một quốc gia cũng không phải như thế nông cạn.

Nho Học không phải cái gì Khổng Lão Nhị bảo thủ vô dụng học vấn, Khổng Tử Luận Ngữ, chỉ là dạy người Tu Tâm Dưỡng Tính đạo lý, một số người sinh quy luật. Mà sau đó những người thống trị tại dạng này quy luật bên trong tìm ra Quan Khiếu, tìm tới như thế nào qua chế độ quy tắc, sử dụng cùng dẫn đạo những thứ này quy luật phương pháp, sau đó đệ nhất một đời hoàn thiện, tăng thêm, như gặp gỡ vấn đề, thì sửa đổi, điều khiển tinh vi, tìm ra phương pháp trung hòa, mấy ngàn năm qua, mỗi một cái triều đại nhân vật đứng đầu đều vui đầu vào bộ này thống trị triết học hoàn thiện giữa đến, như là sóng lớn dãi cát. . .

Xé đi tầng ngoài xem ra ôn hòa bảo thủ vô ngoài về sau, đây là một bộ chánh thức thực tế tới cực điểm thống trị hệ thống. Hiện đại quản lý triết học giữa, thí dụ như một cái công ty, có thể bồi dưỡng được công ty văn hóa, khiến người ta sinh ra quy chúc cảm liền đã phải tốn cực lớn khí lực, mấy cái có lẽ đã là mục tiêu cuối cùng. Nếu như nói hiện đại quản lý học là một bộ tám vị máy vi tính trình tự, Nho Học cũng là trọn vẹn gien Thụ đồ, nó quản là mấy chục triệu nhân tâm, mà lại cần bản khiến người ta cảm thấy không đến, mọi người chỉ sẽ cảm thấy đương nhiên.

Mấy ngàn năm phát triển, tiến hóa, vật chỉ Thiên Trạch kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, nếu như đem Hán dân tộc làm một cái chính thể, đây cơ hồ cũng là hần phát triển ra tới trong đó một đạo gien buộc. Cho dù là sau đó ngàn năm, bất kỳ người nào thống trị phiên đại địa này, cuối cùng đều chỉ có thể biến hóa thức sử dụng Nho Học, cũng không phải là nói người nào người nào người nào thật tâm mộ Hán tộc văn hóa, mà chính là không cần cái này hình thức, cũng chỉ có thể bị đào thải, ở tại tinh xảo cùng phức tạp trình độ thượng, vô luận Châu Âu Quân Chủ Lập Hiến, Nghị Hội Chế, Giáo Hội thống trị, Nhật Bản Võ Sĩ Đạo, hoặc là Ấn Độ Dòng giống chế độ vân vân, cùng Nho Học so sánh đều xa xa không bằng.

Giống như là một cái lớn mạng nhện, người động một cái, người bên cạnh cơ hội lôi kéo người, một trong chụp một trong tầng tầng lớp lớp. Muốn nội bộ cái tiến, ai cũng không biết muốn hưởng chỗ nào dùng lực, ai cũng không biết phải dùng sức khỏe lớn đến đâu mới có thể đạt tới thành quả, giống như người nhất quyền đánh ở trên mặt nước, tóa lên lại cao hơn bọt nước chúng nó sau cùng cũng sẽ đẩy trở về. Một người muốn cái cách, gặp phải là mấy chục triệu người tạo thành Cự Vồng, là mấy ngàn năm qua mỗi cái triều đại mỗi cái thời đại đứng đầu nhất nhân vật trí tuệ tập hợp thể, một cái to lớn không gì so sánh được Thái Cực Đồ, này giống như là một lực lượng cá nhân muốn tại dạng này hệ thống giữa lật cái hoa dây thừng.

Làm Ninh Nghị tới nói, hần biết ngồi ở đằng kia suy nghĩ cùng thường thức dạng này thể chế, thậm chí vì trong đó tinh xảo tuyệt luân cảm thấy run rẩy, hần đem xem như một loại tác phẩm nghệ thuật đến xem, nhưng là muốn để hần ở trong đó làm cái cách, hần cũng không tồn tại dạng này nội bộ cách tân tự tin. Có chút triều đại sẽ có vài ngày mới tuyệt luân người tìm tới mấu chốt trong đó điểm, nhưng đến cơ sở cái kia điểm mấu chốt đúng hay không, không có nhiều người có thể có lòng tin. Bắc Tống Vương An Thạch biến pháp, một thiên tài đạt được Hoàng Đế chống đỡ, kiên trì rất nhiều năm, cuối cùng vẫn là bị phản hồi tới áp lực thật lớn nghiền nát, Tần Triều Thương Ương Biến Pháp tìm đúng một cái điểm mấu chốt, hần thành công, nhưng làm người một bộ phận, hần vẫn là đắc tội quá nhiều người, cuối cùng bị Ngũ Mã Phân Thân.

Trung quốc triết học bên trong có Thái Cực Âm Dương, dùng lực càng lớn, phản hồi về tới lực lượng càng lớn, muốn tại Nho Học hệ thống giữa tạo thành lực lượng lớn cái cách nhiều người nửa không có kết cục tốt. Đương nhiên, có nhất định ý nghĩ người, có thể lấy cố gắng của mình ở cái này hệ thống giữa đẩy một chút, Lý Tồn có dạng này tư cách, muốn làm phải đi làm, bởi vậy Ninh Nghị mới có thể cùng hần thuận miệng nói ra những vật kia.

Chẳng qua tại Ninh Nghị trong bản tâm, nội bộ cái cách tổn công mà không có kết quả, hần coi như lại am hiểu lực đục với nhau quyền lực đấu tranh, có hiện đại lý luận chống đỡ, hoặc là có thể đùa bỡn Thái Cực Quyền kéo theo một cái triều đình chạy loạn, nhưng mà lực lượng này phản hồi về đến, hần cũng không có tự tin có thể ngăn cản.

Đương nhiên, làm gì qua cản đây. Nếu quả thật phải làm những gì, Ninh Nghị chỉ sẽ xem xét trở thành một cái khác lieu, kim, từ phần ngoài đem trọn cái Võ Triều phá tan, thống trị hệ thống nhất định phải phụ thuộc vào người tồn tại, quốc gia bị đánh đổ về sau, Nho Học hệ thống lâm vào xơ cứng trạng thái, người liền có thể thừa cơ đem muốn nhét vào một ít gì đó nhét vào cái này hệ thống bên trong, thuận tiện cái này thống trị hệ thống vận hành nhiều năm như vậy sinh ra rất nhiều trầm nhiễm cũng có thể quét sạch sành sanh. Tựa như là Máy Tính Hệ Thống trọng trang, sau đó. . . Nhìn nó lại lần nữa vận hành lúc thức dậy chậm rãi tiêu hóa lại biến thành bộ dáng gì. . .

Cái này là Ninh Nghị thật trong lòng cảm thấy đơn giản nhất cái cách phương pháp, đương nhiên, cho dù nói chuyện phiếm, cũng không có khả năng nói với Lý Tàn cái này. Lý Tàn muốn là có liên quan nội bộ cách tân thủ đoạn, hẳn liền nói một chút nội bộ cách tân cách nhìn, Lý Tàn không phải loại kia mù quáng theo mà không hiểu suy nghĩ người, cho dù chính mình nói chuyện giạt gân, hẳn bị hù dọa một lần, sau đó tự nhiên cũng sẽ dần dần tiêu hóa, chuyển hóa thành hẳn quan niệm của mình. Nếu đem tới này người thật có thể có chút thành tích, Ninh Nghị đại khái cũng sẽ ở bên cạnh vừa nhìn đây hết thấy biến hóa, cảm thấy có thú a.

Đơn giản nói chuyện phiếm mà thôi, thời gian chỉ là buổi chiều, hẳn cũng chỉ là cái nhân tân nhàm chán Thương gia người ở rể. Nói suông lời nói xong về sau, cũng liền quên sạch sành sanh, một đường hướng Thư Viện đi ra ngoài, tới Dự Sơn Thư Viện cửa lúc, trông thấy hai con ngựa xe liền ngừng ở bên ngoài ven đường góc tường hạ, một số người hầu hộ vệ đại khái đang chờ người. Ung Vương phủ xe, Ninh Nghị hơi hơi nghi hoặc, quay đầu hướng Thư Viện bên kia nhìn xem.

Cái kia đôi tỷ đệ chẳng lẽ lại chạy tới phá quán, theo chính mình bỏ lỡ

Bỏ lỡ liền tốt. Ninh Nghị ý đồ xấu mà lắc đầu cười cười, trực tiếp rời đi, hẳn lúc này còn không có ăn cơm trưa, chuẩn bị qua Thư Viện phụ cận đường đi trên từ lâu ăn vài thứ, đi qua đường chỗ rẽ lúc, chính trông thấy Tiểu Thiên từ đường bên kia tới, đi qua ven đường một gốc Đại Hồ Thụ trong bóng cây, trông thấy hẳn, liền cười phát phát tay: "Cô gia." Ánh sáng mặt trời từ trên cây hộc địa phương chiếu xuống.

Theo Tiểu Thiên tới còn có một tên gia đình, trên tay nâng chút hộp. Gần nhất bỗng nhiên vào thành nạn dân không ít, tuy nhiên trị an cơ bản còn tốt, chẳng qua Tô Phủ vẫn là căn dặn nữ quyến nha hoàn đi ra ngoài nhất định phải có người cùng đi, miễn cho xảy ra chuyện. Tên gia đình này đại khái là bị Tiểu Thiên sai khiến lấy một đi ngang qua đến làm người hầu cùng bảo tiêu, lúc này đã trông thấy Ninh Nghị, Tiểu Thiên liền quay đầu nói vài lời, sau đó khẽ gật đầu khom người nói tạ, đem đôi phương đuôi trở về. Gia đình kia cũng có chút thụ sủng nhược kinh, tâm tình tốt thời điểm, Tiểu Thiên luôn luôn là cực kỳ có nhất lễ phép, đối với người nào đều là rất hòa khí thân thiết bộ dáng.

Cùng lúc đó, Ninh Nghị địa phương mới rời khỏi Dự Sơn Thư Viện cửa, một đôi tỷ đệ mới quý quý túy túy từ bên kia đi ra, không gặp được Ninh Nghị thân ảnh, mới lại quang minh chính đại lên. Chu Quân Vũ nhìn lấy hai bên đường đi, đổ hạ bả vai: "Tỷ tỷ, cái kia Ninh Nghị rất lợi hại a."

Chu Bội hơi có chút trầm mặc, cau mày, qua hồi lâu mới liếc đệ đệ nhất nhãn: "Ta cũng biết rất lợi hại."

"Vậy chúng ta còn có thi hẳn sao "

"Đương nhiên muốn hỏi hẳn." Chu Bội ngẫm lại, hướng xe ngựa bên kia đi qua, "Bất quá chờ đến chuẩn bị kỹ càng lại đến."

"Ừm ừm." Chu Quân Vũ ở phía sau theo, tán đồng gật đầu, "Hắn thế mà làm cho cái kia Lý Tàn đều cam bái hạ phong, quá lợi hại, đến cùng có bao nhiêu lợi hại đây. . . Chẳng qua hẳn nói ta cũng có chút không hiểu nhiều. . . Tỷ tỷ tỷ tỷ, người hiểu không. . ."

"Im miệng."

"A. . . Thế nhưng là ta cảm thấy đây. . ."

Hai tỷ đệ thanh âm theo xe ngựa cất bước biến mất ở bên này đầu đường, đầu thu buổi chiều, trăng Vân Du Du, một bên khác trên đường phố, Ninh Nghị cùng Tiểu Thiên chính qua hướng phụ cận từ lâu.

Tối hôm đó, Chu Bội ngồi tại Khang Vương phủ trong hoa viên ngăn người, chung quanh không có cầm đèn, không có cái gì qua tới quấy rầy nha hoàn. Năm giữ Quận Chúa thân phận tiểu tiểu thiếu nữ cho tới bây giờ ưa thích tại dạng này vắng vẻ hoàn cảnh muốn suy nghĩ chuyện, nàng xuyên thật dài váy, tắm rửa qua đi tóc còn có mang theo khí âm, cỡi giày vớ dựa vào trong hoa viên trong lương đình. Thời gian tiếp cận nửa tháng bảy, nguyệt quang trong sáng, Đom Đóm tại phụ cận trong bụi cỏ hoa bay múa.

Chu Quân Vũ đêm nay không ở nhà, ăn xong cơm tối về sau chạy tới phò mã gia gia chỗ ấy chơi, lúc này cũng tương tự tại phò mã phủ trong hoa viên ngồi hóng mát, thừa lúc những hài tử khác chạy loạn chơi đùa nhàn rỗi, hẳn lên lên theo Khang Hiền thuật lại hôm nay nghe được sự tình.

"Phò mã gia gia, cái kia Ninh Nghị, hẳn nói có đạo lý sao "

Khang Hiền cau mày, ánh mắt nghiêm túc đến như là vạn 仞 hồ sâu, hẳn nghiên cứu học vấn từ trước đến nay là lấy nghiêm túc danh xưng, chỉ là tại Chu Bội Chu Quân Vũ những hài tử này trước mặt là một loại khác nghiêm túc, không thường có ánh mắt như vậy, mà trừ phi là cùng Tàn lão bọn người chánh thức nói đến chuyện trọng yếu phi thường, không lại chỉ là giữa bằng hữu, cũng sẽ không đem loại ánh mắt này lấy ra.

"Hắn. . . Liền nói những thứ này sao "

"Ừm. Tỷ tỷ giống như nghe hiểu một số, chẳng qua hẳn là cũng có rất nhiều không hiểu. . . Ta cảm thấy hẳn rất lợi hại a, cái kia Lý Tàn cũng cam bái hạ phong đấy. Phò mã gia gia, mời hẳn đến làm lão sư của ta có thể hay không. . ."

Cùng thời khắc đó, Tô Phủ. Lầu nhỏ lầu hai trên hành lang, Ninh Nghị sớm đã quên ban ngày nói đồ vật loạn thất bát tao, lúc này chính cùng Tô Đàm Nhi, Thiên nhi, Quyên Nhi, Hạnh Nhi nhàn nhã ngồi tại trong lương đình lột Quả quýt ăn. Đương nhiên thật muốn nói có bao nhiêu nhàn nhã cái kia cũng chưa chắc, ăn xong một khóa Quả quýt, Tô Đàm Nhi chà chà miệng đứng dậy: "Ta ăn no, tướng công từ từ ăn."

"Uy, không cần nhanh như vậy đi."

Ninh Nghị nghĩ khi tùy ý, chẳng qua cũng chính là Tô Đàn Nhi có chút thích ứng phong cách, trên bàn Tiểu Trúc giỏ bên trong Quả quýt còn có rất nhiều, Tô Đàn Nhi quay đầu ấy này mà bắt đầu cười một tiếng: "Còn có chuyện muốn làm đây. . ."

"Cần giúp một tay không "

"Không cần, tướng công ăn Quả quýt đi."

Tô Đàn Nhi nở nụ cười xinh đẹp, quay người trở về phòng, nàng gần nhất xác thực rất bận, Thủy Hoạn sắp tới, công thành nhanh phong, sự tình các loại đều muốn trước làm dự án loại hình, sau đó điều trong tay tiền tài lên lên lút lút tích lũy chuẩn bị có đại động tác, mặc dù mệt, nhưng xem ra tinh thần ngược lại tốt, đoán chừng là Hoàng Thương sự tình chân chính có đột phá.

Hết thấy nhìn đều thẳng thuận lợi, liền như là cuộc sống này. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 98: Tô Đàn Nhi một ngày (thượng)

Giữa trưa, bên bờ sông Tần Hoài trên đường phố hết sức huyên náo, cái này là nằm ở cầu tàu phụ cận một cái đường phố, cửa hàng san sát, hàng hóa trên dưới bận rộn. Treo Tô thị hăng buôn vải cửa hàng nhỏ phía sau có một kho hàng lớn, mở cửa từ phía hông, để dành cho xuất nhập, lúc này nguyên một thuyền hàng hóa ngay tại từ cầu tàu bên kia chờ tới đây, hàng hóa, công nhân bốc vác, tiểu nhị ra vào không ngừng, đem trọn cái tràng diện làm cho có chút chen chúc.

Bây giờ Trường Giang thượng du Thủy Hoạn các nơi gặp tai họa nghiêm trọng, nạn dân còn tại hướng bên này tụ tập tới, Giang Ninh công thành một khi quan bế, tiếp xuống tình huống sợ là tiếp tục một tháng hai tháng cũng có thể. Thành vừa đóng cửa, nội thành hăng buôn vải sinh ý khẳng định phải bị hao tổn, nhưng hàng hóa như cũ muốn chuẩn bị sung túc, dĩ vãng cũng có qua tình huống như vậy, bây giờ cũng chỉ là làm từng bước.

Nhà kho ngoại tàng thoạt nhìn như là một cái tiệm thuốc lớn, to lớn giá đỡ có trưng bày một số vải vóc hộp, cũng có chứa đựng các loại thuốc nhuộm, lúc này một số muốn chăm chú chứa đựng hàng mẫu còn có đang không ngừng chuyển vào đến, đặt tại trên quầy cho chương quỹ cùng phụ trách phương diện này tiểu nhị xem qua, chẳng qua lúc này trừ phụ trách bên này mặt tiền cửa hàng cùng nhà kho Liêu chương quỹ, làm Đông Gia Tô Đàn Nhi cũng tại trong quầy từng loại nhìn lấy những thứ kia.

Đầu thu khí tức chỉ là vừa mới thoát nắng nóng, khí trời như cũ chưa chắc mát mẻ, Tô Đàn Nhi hôm nay là một thân đơn giản phụ nhân cách ăn mặc, quần áo màu trắng cùng màu xanh da trời vạt áo, ống tay áo, chưa chắc rườm rà, nhưng gọn nhẹ nhàng khoan khoái, không mất đại khí. Người bên ngoài trong cửa hàng bên ngoài bận rộn thời điểm, nàng cũng tại như Dược Phô trong quầy rục rịch, không phải mở ra một cái mới đưa tới hộp nhìn xem người người, hoặc là quét mở bên trong ngăn tủ tiểu ngân kéo, nhìn xem bên trong nguyên bản để đồ đồ vật, không phải làm ra một hai cái chỉ thị.

"Chu sa, cỏ xuyên, phen chua (KAl(SO₄)₂), Mã Lan hoa, đây là cây sồi xanh. . . Những thứ này đuôi chuột điệp có vấn đề nhìn, Liêu chương quỹ người đến xem. . . Mặt khác bên kia ngũ bội tử cũng mọc meo, mặc dù chỉ là dùng để đổi số nguyên liệu, mọc meo vẫn là muốn đổi đi ra, là không phải là bởi vì thấm nước làm, xé chiều hôm nay tìm người đem bên kia làm một chút. . . A, Hạnh Nhi, người tới. . ."

"Đại khái vẫn phải một canh giờ mới có thể gỡ xong, thuyền không chờ người, gọi bên kia còn có tiếp tục gỡ. Long Khánh lâu bên kia đồ ăn chuẩn bị thật tốt điểm, phải có thịt, buổi chiều còn có một thuyền đến, hôm nay sẽ rất mệt mỏi, nhìn giờ Tý trước kia có thể hay không toàn gỡ xong. Nước trà nhất định phải đầy đủ, mặt khác đầu phố bên kia mua một gánh bánh đúc đậu đến, ưa thích, uống một chút giải khát cũng được."

Lần này nhập kho đồ vật loại phong phú, có thật nhiều chế thành thuốc nhuộm nguyên liệu, cũng có đã chế thành thuốc nhuộm, Tầm Tì, đã thành thành phẩm vải vóc, thậm chí cả Máy dệt đều có. Đồ vật nhiều, đều hướng bên này trong kho phòng đưa qua đến, có vẫn phải phân lưu đến cái khác trong kho phòng qua. Công nhân bốc vác, bọn tiểu nhị bận rộn bên trong, Tô Đàn Nhi cùng Hạnh Nhi dạng này nữ tử lẫn lộn ở trong đó, lại cũng không có chút nào không phối hợp sinh ra, này chủ yếu cũng là bởi vì Tô Đàn Nhi đối với những chuyện này cũng đã thông thạo.

Nàng nếu là không đến, Liêu chương quỹ nói chung cũng có thể chính mình đem chuyện bên này biết rõ ràng, chẳng qua tới một chuyện, những thứ này làm việc đám người phúc lợi hơn phân nửa liền có thể khá hơn chút, nếu là thời gian eo hẹp nhiệm vụ trọng, có đôi khi sớm hoàn thành còn có thể từ trên tay của nàng cầm tới chút tiền thưởng. Thật đến cần người bên ngoài xuất lực thời điểm, nàng ở phương diện này từ không keo kiệt.

Phân phó lấy Hạnh Nhi đi xử lý Ăn uống sự tình, trong quầy sự tình sau khi phân phó xong, nàng một đường đi ra ngoài hướng cầu tàu bên kia đi qua, Liêu chương quỹ cùng một tên tiểu nhị vội vàng theo ở phía sau. Trên con đường này cũng là tốt xấu lẫn lộn, mặc dù không có cũ cầu tàu Hải Khánh Phưởng như vậy loạn, nhưng cũng là đủ hạ người tụ tập, bận rộn sinh ý phía sau cũng có các loại lợi ích liên lụy, bang phái thế lực tranh tới tranh lui. Mỗi mấy ngày nữa cũng biết to to nhỏ nhỏ mà đánh nhau một trận. Chẳng qua Tô Đàn Nhi ngược lại cũng đã quen thuộc không khí nơi này, một đường

tiến lên, còn giúp lấy hai tên nhấc cái rương tiểu nhị đỡ đỡ cái rương, hai tên tiểu nhị vội vàng nói tạ lúc, nàng cũng chỉ là cười cười: "Không có việc gì, mau tới thôi."

Trên đường phố rộn ràng, các loại cửa hàng thương hộ, cùng một tên được sắc thông thông nam tử trẻ tuổi gặp thoáng qua lúc, Tô Đàm Nhi mới đột nhiên dừng lại. Nam tử kia cũng quay đầu liếc mắt một cái, một cái tay của hắn trên lời kéo chính là nguyên bản treo ở Tô Đàm Nhi bên hông phần màu trắng túi thơm, lúc này xem ra nhu nhược nữ tử một tay nắm lấy túi thơm một chỗ khác không chịu thả, sau một khắc, nam tử kia bỗng nhiên dùng lực đoạt túi thơm liền muốn chạy, bị theo Liễu chương quỹ tới tiểu nhị ngã nhào xuống đất.

Trong lúc nhất thời hỗn loạn lên, Tô Đàm Nhi tay phải đại khái bị túi thơm dây thừng siết một chút, lúc này nắm quyền đầu, mi tâm cau lại mà nhìn xem một màn này. Nam tử trẻ tuổi kia đứng lên thì muốn tiếp tục chạy, chạy ra hai bước, đột nhiên bị chạm mặt tới một gã đại hán nhất quyền đánh ngã xuống đất.

Máu tươi tràn ra đến, Tô Đàm Nhi quay đầu hơi hơi hí hí mắt, đi theo sau nhất lên túi thơm đồng thời đem tiểu nhị nâng đỡ. Cúi đầu đem túi thơm treo về trên lưng, thở dài bước nhanh hướng phía trước đi đến. Hậu phương đánh nhau vẫn còn tiếp tục: "Mẹ nó! Mù mắt chó của ngươi!"

Cách nơi này không xa bờ sông có cái chằm chòi hóng mát tiểu trà bày ra, lúc này chòi hóng mát giữa liền có một nhóm người ngồi nghỉ ngơi, cầm đầu là một tên dáng người gầy còm nhưng ánh mắt có thần trung niên nhân, trông thấy nàng tới, cười đứng dậy ôm một cái quyền: "Tô tiểu thư."

"Kính Ngũ Thúc." Tô Đàm Nhi cười chào hỏi, sau đó quay đầu nhìn xem, "Cảm ơn Kính Ngũ Thúc, đã rất lâu không có gặp gỡ chuyện như vậy."

"Ha-Ha, không biết nơi nào mới tới tiểu tử, bằng hiệu không sáng làm sao đi ra lẫn lộn, đã Tô tiểu thư lòng có trắc ẩn, bên này tính toán, nếu không đến phé hẳn một cái tay."

"Không phải cái đại sự gì, như thiếu một cái tay, về sau làm chuyện khác cũng khó. . ."

Cái này gọi gai 5 trung niên nam tử chính là cái này Cửa ngõ giao thông Vực Hắc Bang lão đại một trong, cùng cảnh Hộ Viện từng có mệnh giao tình, cũng là bởi vì này Tô Đàm Nhi sự tình cảnh Hộ Viện sớm đã thông báo qua bên này. Bên này gai 5 phát phát tay, bên kia mới định chỉ đánh nhau. Tô Đàm Nhi nói lời cảm tạ về sau, một đường qua hướng cầu tàu một bên một con thuyền chờ hàng, Quyên Nhi lúc này liền trên thuyền cầm cái sách nhỏ kiểm điểm một ít gì đó. Ba tên nha hoàn giữa, Quyên Nhi tâm tư tinh táo nhất kín đáo, bởi vậy những thứ này cục diện trên sự tình, bình thường cũng là để cho nàng tới.

Buổi chiều trắng Vân Du Du, một thuyền hàng hóa hạ xong sau, Hạnh Nhi cũng đã gọi đồ ăn tới. Công nhân bốc vác, hăng buôn vải bọn tiểu nhị cũng liên tục tại bờ sông những lạnh đó trong rạp ăn lên cơm tới. Hạnh Nhi cầm một bình trà nước đi tới đi lui, làm đại nha hoàn, nàng tại Tô Phủ vị trí cùng Liễu chương quỹ so cũng không có gì kém, đây cũng là tượng trưng một vòng. Quyên Nhi cùng Tô Đàm Nhi ngồi tại cách đó không xa một cái bàn trước, cầm một quyển sách nhỏ tại làm lấy chính lý, các nàng chuẩn bị ăn cũng là cùng còn lại người không sai biệt lắm thực vật, cũng không nhiều. Đầu năm nay bữa trưa không phải hình thái, bất quá đối với còn lại làm việc tổn thể lực người mà nói, có thể nhiều ăn một bữa tự nhiên càng tốt hơn.

Mới có thể người trộm Tô Đàm Nhi túi thơm sau đó bị như thế đánh nhau sự tình lúc này cũng đã tại mọi người ở giữa truyền ra, Quyên Nhi cũng đang hỏi: "Tiểu thư, lúc trước có người trộm ngươi đồ vật "

"Ừm, bị gai Ngũ gia người đánh." Tô Đàm Nhi đơn giản đáp lại, Quyên Nhi cũng liền "A" gật đầu.

Ở những người khác bên kia, đề tài rõ ràng thì phức tạp rất nhiều.

Một số công nhân bốc vác nhóm sẽ không rất rõ ràng thân phận của Tô Đàm Nhi, hăng buôn vải giữa cũng có mới tiểu nhị. Lúc này ở ở giữa xì xào bàn tán, hiển nhiên không thể nào hiểu được dạng này một tên mảnh mai nữ tử tại sao lại đi tới nơi này một bên quản những chuyện này, loại nữ nhân này đối với sinh ý tới nói, rõ ràng nên ngoài nghề mới đúng, bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Ăn uống đồ vật chuẩn bị đến ngược lại thật sự là phong phú.

Những thứ này nghi hoặc tinh tế vỡ nát xuất hiện, sau đó đương nhiên cũng sẽ có người giải thích một phen.

"Tiểu thư nhà chúng ta thật không đơn giản, ngươi biết cái gì. . ."

"Trương lai là muốn xen vào toàn bộ Tô gia."

"Nhìn không ra đi ngươi dạng này đương nhiên nhìn không ra. . ."

"Đừng nhìn tiểu thư bộ này nũng nịu đáng vẻ, cũng không mạnh mẽ, có thể quản khỏi sự tình đến cũng là hữu thanh hữu sắc. . ."

"Người ta lợi hại là giấu ở trong lòng, nàng muốn thật nóng giận, Tô gia những thiếu gia đó cái gì ở trước mặt nàng có thể liền thở mạnh cũng không dám. . ."

"Thế nào, không nghĩ tới sao làm lâu ngươi liền biết, tiểu thư cũng là cái tiểu thư khuê các, nhưng người ta nghĩ sự tình nhiều hơn ngươi nhiều. . ."

Không lâu sau đó thứ hai chiếc đại thuyền cập bờ, mọi người liền lại hành động, Hạnh Nhi là hỗ trợ phụ trách chương không toàn cục không xảy ra vấn đề, nàng am hiểu cái này. Quyên Nhi xem như chạy tới trên thuyền đầu tiên kiểm kê một số quý giá đồ vật không xảy ra vấn đề, Tô Đàm Nhi ngồi tại chòi hóng mát bên trong bên cạnh bàn quay đầu nhìn sang cái kia đại thuyền, nhìn lấy cầu tàu tình huống bên kia. Khác một bên cái kia gai ngày mồng một tháng năm chúng thủ hạ tụ tập địa phương, nói chuyện phiếm bên trong ngược lại cũng có chút người nhìn về bên này tới, quen thuộc xa lạ.

"Nữ nhân này chạy tới có thể làm gì a. . ."

"Nữ nhân này cũng không phải phạm nhân. . ."

"Mẹ nó dung mạo thật là xinh đẹp, người nói xinh đẹp như vậy Tiểu Nương Bì xuất đầu lộ diện làm ăn, quá đáng tiếc. . ."

"Thiếu mẹ hẳn nói nhầm, người ta làm ăn có thể làm đến so người tốt."

"Nhìn không ra."

"Cái này nếu có thể giả làm lão bà cho ta, truy cầu. . . Ách. . . Ai người nói năng thì thật không lấy chồng a, nữ nhân chính là muốn lấy chồng nha, giúp chồng dạy con. . ."

"Người cũng ngốc a, không nhìn thấy người ta đều là lấy chồng cách ăn mặc sao trước kia qua đến bên này, đều là cách ăn mặc thành nam nhân, chẳng qua coi như cách ăn mặc, bộ dáng cũng tuấn. . ."

"Gà "

"Không sai, nghe nói chiều cái người ở rể, là cái Thụ Sinh."

"Không có cốt khí nam nhân."

"Người ta Tô gia có tiền, người không phải mới vừa nói giả cho người làm lão bà sao người không ở rể có thể lấy được nữ nhân như vậy "

"Có thể đó là Thụ Sinh, ở rể bị ép một đầu, ta thì khác biệt. . ."

"Hừ, nữ nhân này đó là thật lợi hại, nàng lợi hại ở trong lòng, thì không cùng người phát cáu không nói cho người nữa câu lời nói nặng người cũng phải nghe nàng lời nói, người chính là dài đến lớn mạnh điểm, còn muốn đề người một đầu. . ."

Cầu tàu nội nội ngoại ngoại dĩ thường bận rộn, từng nhà cửa hàng chường quỹ, quản sự cũng sẽ ở phụ cận nhìn lấy hoặc là dứt khoát đi qua trợ thủ, sở hữu loại người này giữa, năm gần mười chín tuổi Tô Đàm Nhi đại khái là khác loại nhất đáng chú ý một cái. Tuổi trẻ mỹ mạo, đối nhân hòa khí, khiến người ưa thích lại khiến người nghi hoặc, xem ra khiêm tốn thân ảnh phía sau, cũng có được khó tả phân tác cùng khoảng cách cảm giác, hình dạng, gia thế, mới có thể thường thường đều có thể làm cho nhiều người nhìn không được tự ti mặc cảm.

Nàng cuối cùng cũng không dễ xuất đầu lộ diện quá lâu, tại bờ sông chòi hóng mát bên trong nhìn sau một lúc, đứng dậy hướng Tô thị cửa hàng bên kia đi đến, sau đó giống như là phát hiện cái gì, nhu mày cười cười, một đường chạy chậm qua phố. Trước đó nàng tuy nhiên khiêm tốn, nhưng chung quy lộ ra trầm ổn, lúc này mới có như thiếu nữ bộ dáng. Đến đường đi bên kia, mới cùng một tên tới người đi đường đánh cái đối mặt, nam tử kia hơi lộ ra ngạc nhiên sắc mặt, sau đó cũng liền cười rộ lên. Mọi người thấy gặp Tô Đàm Nhi cười hạnh phúc, sau đó tại ven đường trò chuyện với nhau.

Từ vậy được lẽ thái độ cùng biểu lộ nhìn, nên nữ tử đối với trượng phu hoặc tình lang, bởi vì cảm giác kia, thân mật mà tùy ý.

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rể Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Tô Đàm Nhi một ngày (hạ)

Xe ngựa hí vang thanh âm từ đằng xa truyền đến, nhà kho hậu phương đường tắt ở giữa bóng cây pha tạp, hai bóng người ngồi ở đằng kia riêng phần mình nâng một bát bánh đúc đậu đang từ từ ăn.

"Giang Ninh trong thành mấy nhà cửa hàng, mỗi ngày đều phải đi đi quán quán. Phụ thân trước kia mang theo tới, nói thật nghĩ quản những thứ này, liền phải hoa đại công phu đem nên tìm hiểu được đều tìm hiểu được. Bây giờ trong nhà những thiếu gia đó không có mấy cái thật có thể đem cửa hàng quán tốt, ta liền có thể quản tốt những thứ này, này người chường quỹ trên tay sự tình ta đều có thể đời đi xuống. . ."

Ngăn cách tường thấp cùng bóng cây, khe nước, ẩn ẩn có thể nhìn thấy bên kia trên chợ tình huống, ồn ào âm thanh truyền đến. Ninh Nghị là buổi trưa hôm nay tan học về sau đi dạo tới đây, hai người lúc này liền tại cái này hậu phương ăn bánh đúc đậu, thoáng nghĩ ngợi nói chuyện phiếm. Tô Đàm Nhi bình thường không thể nào ăn đồ ăn vặt, lúc này giống như là ban đêm tại tiểu lâu kia lâu hai trên hành lang, một mặt bụng lấy cái chén nhỏ, một mặt vụn vặt mà nói vài thứ. Từ vậy lựa tồn tại đến một số thuốc nhuộm phối trộn loại hình.

"Tây Kinh Táp Ký bên trong có ghi lại, váy lụa tồn tại là bởi vì Triệu Phi Yến, Tây Hán trước kia váy kỳ thực đều là không có dạng này nếp uốn, chẳng qua nghe nói có một lần Triệu Phi Yến khiêu vũ thời điểm váy bị một vị cung nữ kéo một chút, có nếp nhăn, nhảy dựng lên ngược lại càng đẹp mắt, về sau trong cung nữ từ nhao nhao bắt chước. Bất quá khi đó váy nếp uốn cũng không giống như bây giờ, Đường Triều thời điểm có một loại đẹp mắt đường vân, so hiện tại váy muốn nhiều bảy đạo trình tự làm việc, nhưng mà xuyên thời điểm có chút phiền phức coi trọng. . ."

"Hôm nay y phục màu trắng theo lam sắc cũng không phải đơn giản nhan sắc, loại này màu trắng muốn nhiễm đi ra rất phiền phức, hết thấy có hai mươi ba đạo trình tự làm việc, đầu tiên tuyền dụng thuốc nhuộm thì rất đặc biệt, không cần Lưu Huỳnh cũng không cần vôi. . . Lam sắc ngược lại tốt nhuộm, chẳng qua nơi này là thúy lam theo Boram ở giữa nhan sắc, dùng rất đắt Âm Lam Tinh Thái thạch, cũng là trong nhà đặt ở lầu hai bình phong trên cái chũng loại kia, nếu như dùng làm vẽ lông mày son phấn đáng ngưỡng mộ. An Nam phường bên kia có một loại, rất nhỏ một hộp muốn mười lăm quán. . ."

Tô Đàm Nhi trong nhà thời điểm hơn phân nửa nói chút chuyện Nhà chuyện Cửa, nói một chút một đám đứa ngốc anh em họ nói xấu, hoặc là mắng mắng sinh ý đồng bọn cái gì, ăn đồ vật có vẻ hơi ý đồ xấu. Lúc này lại chỉ là kẻ cùng in nhuộm, dệt vải, Chế Y có liên quan đồ vật, tùy tiện chỉ Ninh Nghị thứ ở trên thân đều có thể chậm rãi nói tới, nàng không phải học thuộc lòng thái độ, mà chính là bản thân thì vô cùng lý giải những thứ này, cũng không biết ở trên đây đã tiêu bao nhiêu công phu, Ninh Nghị bụng nửa bát bánh đúc đậu, nghe cái này có vợ mình danh nghĩa mười chín tuổi nữ tử nói đến đây chút, cũng là có chút thú vị.

Trước mắt địa phương trong kho hàng vận chuyển một mực đang tiếp tục, cực nhọc lúc trái phải nhà kho bên kia trên đường phố tựa hồ truyền đến tiếng động lớn thanh âm huyền ảo, Hạnh Nhi chạy tới nói phía trước đánh nhau, hai cái bang phái đánh quần chiến cái gì. Tô Đàm Nhi cũng chỉ là quay đầu nhìn Ninh Nghị nhất nhãn, cười nói: "Chỗ này thường đánh nhau, có đôi khi sẽ chết người, chúng ta đừng đi xem đi. . ."

Nàng trong lời nói có chút khản cầu vị đạo, Ninh Nghị gật đầu: "Ừm, miễn cho bị ngộ thương." Hạnh Nhi nhìn xem bầu không khí, vừa cười chạy mất. Tô Đàm Nhi mới quay đầu hướng bên trong hồ một tiếng: "Khác thụ thương á."

Một bên mơ hồ truyền đến hỗn loạn tiếng chém giết, còn vừa là bận rộn xe lộc cộc ngựa hí vang, hai người ngồi tại cái này sau trong ngõ trò chuyện, nghe ngày mùa thu ve âm thanh, nhìn lấy từ Thụ khe hở rơi xuống quang ảnh pha tạp, những âm thanh này tựa hồ cũng thay đổi có chút xa xôi. Bánh đúc đậu cũng không tốt ăn, Tô Đàm Nhi uống một ngụm liền bụng trên tay không hề động qua, một mảnh lá cây rơi vào trong chén, nàng cũng chỉ là nhìn lấy, qua rất lâu mới dùng thìa làm đi ra, theo một muỗng nước chè vẩy dưới đất.

"Rất lâu không có như thế nhàn nhã thời gian đâu, nếu là bé công thành, sợ là muốn càng bận rộn."

"Bé công thành không phải muốn càng nhàn nhã sao?" Ninh Nghị cảm đến trên tay rất lâu nửa bát bánh đúc đậu lại ăn một muỗng.

"Mấy năm trước cũng bé qua một tháng công thành a, khi đó tuổi còn chưa lớn, nhưng cũng cảm thấy buồn tẻ." Tô Đàm Nhi xem hắn, "Tướng công chẳng lẽ liền cái này cũng quên"

"Không nhớ rõ."

"Tướng công trước kia nên cái hạng người gì đâu? Nghĩ không ra. . ."

"Đại khái là cái con mọt sách đi, có lẽ là rất ngốc cái chũng loại kia, lại hoặc là theo hiện tại cũng không có gì khác biệt. . . Ách, người ánh mắt ấy là đang suy nghĩ gì"

"Ta trước kia đi xem qua tướng công, theo Tiểu Thiên Tiểu Quyên các nàng qua, nghe ngóng tướng công là cái hạng người gì." Tô Đàm Nhi ngừng lại, cười lộ lên, "Khi đó đại gia xác thực đều nói tướng công là cái thư ngốc, ta vụng trộm đi xem qua tướng công một lần, xa xa trông thấy, không có có thể đi lên nói chuyện, nguyên cố cũng không biết khi đó tướng công đến tội cùng thể nào. . . Tướng công khi đó vui đầu bước đi, không biết ta theo Tiểu Thiên các nàng tại không xa trên xe ngựa vén rèm lên nhìn người."

Truyền tới từ xa xa tiếng kêu thảm thiết, "Giết người" loại hình tiếng hò hét, quả thực giống như là hỗn loạn không chịu nổi bối cảnh âm, Ninh Nghị ngừng lại, cười cười không nói gì, Tô Đàm Nhi hết lần này tới lần khác đầu: "Tướng công tức giận"

"Không, chẳng qua là cảm thấy sự tình rất thú vị."

Tô Đàm Nhi gật đầu, hiểu ý cười một tiếng: "Thiếp thân cũng cảm thấy thú vị." Trong lời nói, hình như có hơi có chút cảm khái, tâm tình có chút chút phức tạp, đương nhiên, phần này phức tạp cùng Ninh Nghị trong lòng có lẽ khác biệt.

Không lâu sau đó, nha môn bắt mau tới đây, xua tan phía trước tranh đấu, đại khái cũng bắt một số người, sắp tới chạng vạng tối lúc Ninh Nghị cùng Tô Đàm Nhi xuyên qua nhà kho qua đến cửa trước, trên đường phố đã khôi phục bình thường rộn ràng trạng thái, người đi đường tới lui, vận chuyển hàng hóa các công nhân lui tới, cửa hàng người phụ trách như là trước đó không khác mà hết lớn chỉ huy công tác. Đi qua nhà kho thời điểm, phát sinh một chuyện nhỏ.

Đó là nguyên bản nhìn không phải rất vững vàng một cái giá gỗ, hai người đi qua thời điểm dao động mấy lần, bởi vì đối diện có một tên tiểu nhị đang ở trên đại kiện hàng hóa, đại khái trong lúc nhất thời cũng không chế không nổi, lung lay sắp đổ, Ninh Nghị trông thấy, vốn định lấy tay hướng phía trước đỡ một chút, đi tới hơi phía trước một điểm đang nhìn khác một bên kiếm hàng Tô Đàm Nhi đại khái là quay đầu chú ý tới bên này, cơ hồ cũng tại đồng thời phát tay lui một bước, ý đồ đem Ninh Nghị gạt mở.

Đây có lẽ là cái theo bản năng động tác, bởi vì ngay cả lời cũng không kịp nói ra, nàng cuối cùng đem Ninh Nghị chen lấn dùng một cái, cũng không thể hoàn toàn đỡ lấy phía trước một cái tủ lớn, màu trắng cuộn chỉ sợi bông từ trong tủ rơi ra qua, đều là chút nhẹ nhàng linh hoạt đồ vật, trong đó một khóa

nặng ở Tô Đàm Nhi trên đầu, Tô Đàm Nhi híp mắt co lại rụt cổ, lúc này mới thở nhẹ một câu: "A. . ." Sau đó lại nói: "Tướng công. . ." Ngực dán đến lưng, hai người cơ hồ cứ như vậy dựa chung một chỗ. Một lát, Ninh Nghị mới lui ra phía sau một bước.

Coi như nguyên một túi cuộn chỉ sợi bông đến rơi xuống đập phải người đoán chừng sự tình cũng không lớn, chẳng qua cái kia theo bản năng ngăn cản kết quả làm trở ngại chứ không giúp gì động tác cũng làm cho Ninh Nghị dù sao cũng hơi buồn cười, ẩn tính cường thế. Trôi qua không lâu, Ninh Nghị vừa cười vừa nói: "Có biết hay không phía trên nếu như là vật gì đó khác bị nặng một chút thì phiền phức" Tô Đàm Nhi cũng chỉ là hết lần này tới lần khác đầu, lạnh nhạt cười cười: "Trông thấy là cuộn chỉ sợi bông mới đi qua nha."

"A." Ninh Nghị gật gật đầu, sau đó lại cười rộ lên, "Làm trở ngại chứ không giúp gì. . ."

"Biết. . ." Tô Đàm Nhi làm ra hơi có chút khừu biểu lộ.

Chỉ là một chuyện nhỏ, sửa sang một chút hơi bị đánh loạn tóc về sau, tựa hồ cũng cứ như thế trôi qua.

Mặt trời chiều ngã về tây, theo Liêu chương quỹ nói mấy câu về sau, Tô Đàm Nhi cùng Ninh Nghị cùng nhau tìm tới Quyên Nhi cùng Hạnh Nhi, dò lên mấy cái to to nhỏ nhỏ hộp chuẩn bị lên xe ngựa, về nhà, còn tại cái này trên bến tàu bận rộn mọi người đại khái đến vẫn bận đến giờ Tý trái phải mới có thể có lấy nghỉ ngơi.

Thời gian tiếp cận nửa tháng bảy, một đường trở về Tô Phủ, ven đường giữa đều có thể trông thấy không ít bán giấy, trúc, Minh Tiền loại hình sạp hàng, bây giờ nạn dân chính tới, các loại mặt có thể lương chi sắc người đi đường cũng không ít, hai bên đường khát cái, lưu dân. Trở lại Tô Phủ về sau, lớn như vậy trong phủ đệ cũng ít nhiều không ít mặt lạ hoặc, chỉ ở vào cửa thời điểm, liền có chờ ở người gác cổng bên trong hơn mười người tới nói chuyện với Tô Đàm Nhi, Tô Đàm Nhi cũng cười nhát nhát gật đầu nói chuyện chào hỏi, Ninh Nghị tự đắc cùng đi ở bên, chỉ chốc lát sau, đại khái cũng bận rộn một ngày Tiểu Thiên từ trời chiều bên kia cửa sân Trung Tiểu chạy ra đến, cười hướng bên này phát phát tay, sau đó lặng yên xâm nhập, vô thanh vô tức đi động đến Tô Đàm Nhi sau lưng.

Trở về viện tử trên đường, Tiểu Thiên cũng phải ký ký tra tra báo cáo một số trong nhà tình huống, vị nào thân thích gặp gỡ khó khăn gì a. Ở trong đó có chút cùng phòng lớn quan hệ so sánh mật thiết, hoặc là từ Tô Bá Dung bên kia xử lý, hoặc là liền phải từ Tô Đàm Nhi bên này giải quyết. Nghe nói có một vị bà con xa tới biểu thiếu gia mấy ngày gần đây thường tại Giang Ninh trong thành đi dạo, hôm nay qua một cái đồ phường gây chuyện, bị giữ lại, mẫu thân hần khó tìm Tô Bá Dung hỗ trợ, nghe nói Tô Đàm Nhi bên này luôn luôn rất dễ nói chuyện, bây giờ cũng cầu tới, Tô Đàm Nhi cũng đành phải cau mày hỏi liên quan đến số tiền mục đích, sau đó để Tiểu Thiên qua tìm phủ bên trong một cái tương đối am hiểu xử lý loại chuyện này Tôn Hộ Viện tới.

Những chuyện tương tự thường thường sẽ có, đặc biệt là tại mấy ngày nay, còn không chỉ là một hai kiện mà thôi, cơm tối trước đó tên kia gọi Tôn Nhi Tôn Hộ Viện liền đến, theo Tô Đàm Nhi giải chuyện cụ thể về sau cầm tấm ngân phiếu thì đi ra ngoài. Cơm tối trước đó Tô Đàm Nhi còn có qua phụ thân bên kia một chuyến. Sau bữa ăn tối vào đêm, liền lại có các loại người tới bãi phóng, gần gần xa xa thân thích, những người này nói chung đều rồi đi, Tô Đàm Nhi mới có thể trở về qua trong phòng của mình xử lý một số phải xử lý văn kiện sổ sách.

Hứa lâu dài Ninh Nghị kỳ thực cảm thấy bận rộn như vậy rất thú vị, đối với chân chính có tâm, có mục tiêu người mà nói tỷ như Tô Đàm Nhi, điểm này bận rộn tại bình thường ngược lại còn sẽ không đối nàng tạo thành vấn đề quá lớn, nhìn lấy nàng thuần thực xử lý sạch những chuyện này, Ninh Nghị thỉnh thoảng sẽ nhớ tới mình trước kia. Chẳng qua lớn nhất mấy ngày gần đây, chung quy là có chút siêu phụ tài.

Chuẩn bị nửa tháng bảy Tế Tổ sự tình, an bài cùng xử lý một số phòng lớn thân thích sự tình, công thành đem phải đóng lại sự tình, trọng yếu nhất chỉ sợ vẫn là bởi vì Hoàng Thương chuyện tiến triển, hôm nay nửa đêm, Tô Đàm Nhi bên kia gian phòng quang mang chưa diệt, Ninh Nghị nhìn một hồi sách, qua đến trong viện đi đi. Đêm thu mát mẻ, hần gần nhất luyện Lục Hồng Đề dạy cho hần khí công phương pháp thổ nạp, lực phá hoại trên thành quả ngược lại còn không có, nhưng tinh thần không tệ, hần đi đến Tô Đàm Nhi bên kia dưới mái hiên hành lang ở giữa dừng lại, hơi hơi thờ dãi.

Tô Đàm Nhi cửa sổ phòng ngủ mở, bàn đọc sách thì bày đặt tại phía trước cửa sổ, ngọn đèn quang mang trên bàn có chút rung động, vàng ảm quang mang giữa, Tô Đàm Nhi ghé vào mấy trương thư tín giấy viết thư thượng, lúc này đã ngủ, hơi nghi ngờ hỗn loạn tóc mai.

Ninh Nghị đứng tại phía trước cửa sổ nhìn một hồi, sau đó Hồ thổi tắt trên bàn ngọn đèn, cái kia cửa sổ tối xuống, Minh Nguyệt thanh huy vẩy vào mảnh này trong đình viện. Đang chuẩn bị quay người rồi đi, hậu phương tựa hồ phát giác được quang mang biến hóa, truyền đến "Ngô" một thanh âm vang lên, Ninh Nghị quay đầu lại, Tô Đàm Nhi cũng ở bên kia khó khăn ngồi xuống, mơ mơ màng màng nhúng tay xoa xoa con mắt, sau đó hút hút cái mũi, hướng ngoài cửa sổ nhìn ra tới.

Nguyệt quang bên trong có chút bình thân đối mặt, Tô Đàm Nhi hai mắt trong bóng đêm giống là có quang mang, nhưng mở không phải rất mở, có mấy phần lười biếng cùng mê mang: "Ày. . . Phu quân. . ."

Dưới ánh trăng, đó là như là tiểu nữ hài đồng dạng thấp giọng ní non. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Ở Rẻ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Phòng tắm

Trong viện, Tô Đan Nhi biểu lộ xem ra hơi có chút mê mang, nàng dĩ vãng xưng hô Ninh Nghị đều là "Tướng công", lúc này một tiếng "Phu quân", tiếng nói mềm mại, phảng phất mang theo mềm nhập tâm Điền âm áp. Chẳng qua cái kia có chút chút mê mang trạng thái trôi qua không lâu liền là rút đi, nàng giờ tay lên xoa mặt lắc đầu, sau đó cầm lấy bên cạnh bàn cây châm lửa. Quang mang tại cửa sổ ở giữa sáng mấy lần, lại lần nữa nhóm lửa trong phòng ngọn đèn, Ninh Nghị bĩu môi, bên kia cũng không tiện cười cười.

"Ách, cũng nhanh xử lý xong. . . Hơi mệt."

Nàng lắc lắc đầu cùng đã có chút tán loạn tóc mai, sau đó hai tay trùng điệp trên bàn, ngẩng đầu lên cười nhìn qua Ninh Nghị, trôi qua một lát, Ninh Nghị quay người rời đi, cửa sổ trong miệng nữ tử thân ảnh lại công việc lu bù lên, chờ ánh đèn rốt cục dập tắt, cũng đã đến hơn nửa canh giờ về sau.

Ngày này là cảnh hàn tám năm mười một tháng bảy. Ngày thứ hai qua đến trong thư viện, Tô Trọng Kham, Tô Sùng Hoa lấy cùng cái khác mấy tên Thư Viện lão sư triển khai cuộc họp, đương nhiên cũng kêu lên Ninh Nghị cùng Lý Tàn. Người nếu là bởi vì phía ngoài tình thế bắt đầu thay đổi có chút khẩn trương, Thư Viện cũng đã chuẩn bị tạm thời quan bế.

Tại trong thư viện học tập đám con nít này bình thường đều cùng Tô gia có quan hệ thân thích, lúc này nếu là nhà ở ngoài thành, nói chung đều đã cùng cha mẹ của bọn hắn vào thành, an bài tại Tô Phủ ở lại. Bể công thành về sau một hai tháng, ngoài thành tương đối loạn một số, nội thành kỳ thực cũng không thể nào dễ chịu, không có khả năng các loại sinh hoạt còn có hết thảy như thường. Tỷ như Tàn lão, sớm hai ngày liền đã thu cờ bày ra, không lại đi ra bày.

Trong thư viện lúc này cũng đã biết Lý Tàn muốn vào kinh thành sự tình, lúc đầu vốn nghĩ là lũ lụt về sau địa phương đi, sẽ thêm ở lại đây dạy hơn một tháng. Nhưng dưới mắt đã Thư Viện muốn tạm thời quan bế, cái này hơn một tháng nói chung sẽ không ở Thư Viện, giữa trưa từ Tô Trọng Kham làm chủ, tại Thư Viện phụ cận tốt nhất tửu lâu trên bày xuống yến hội, lấy làm Tổng Biệt.

Từ Lý Tàn tiến vào Dự Sơn Thư Viện bắt đầu, Tô Sùng Hoa bọn người liền biết hắn không có khả năng tại nhà này Tiểu Thư Viện lâu dài dạy đi xuống. Chẳng qua tịch lấy Lý Tàn danh khí, Dự Sơn Thư Viện tự nhiên cũng có thể nâng nâng giá trị con người, lần này rời đi một số biết nội tình người nói chung cũng minh bạch hắn muốn đi làm quan, Tô Trọng Kham không có không keo kiệt mà đưa lên đại bút Tiền Lương cùng vòng vo, còn nói trên không ít lời hữu ích, Chúc Kỳ thuận buồm xuôi gió, thăng chức rất nhanh.

"Đức Tân cùng Lập Hằng, chính là ta Dự Sơn Thư Viện xuất sắc nhất hai người, chúng ta đều là đã già hủ, không quá mức đại dụng. Là Lập Hằng tính tình này quá mức thanh đạm, làm cho người bóp cổ tay, làm nhiều hướng Đức Tân học tập, Đức Tân nhân tình lão luyện, mới là tương lai làm đại sự người phải có tu sĩ nuôi. . ."

Trên tiệc rượu, còn lại đều là trung niên người lớn tuổi, miễn không đem Ninh Nghị cùng Lý Tàn một khối lấy ra nói một chút. Trên thực tế bây giờ hai người đều bị người cho rằng là Giang Ninh đình phong tài tử, nhưng Ninh Nghị tình huống so sánh cực đoan, nghe nói hắn danh khí một bộ phận người đem hắn cho rằng là Giang Ninh Đệ Nhất Tài Tử, hắn vừa xuất hiện người bên ngoài liền Thi Từ hạ bút đều có chút do dự. Nhưng hắn không tham dự Thi Hội xã giao, không cùng rất nhiều văn nhân tới lui, lại đình cái người ở rề danh hiệu, hắn có bức này tài hoa nhưng bây giờ nhìn không ra hắn muốn muốn dùng cái gì, bây giờ cũng đành phải cho là hắn tính tình cổ quái. Trong âm thầm cho là hắn mua danh chuộc tiếng người cũng có, cho là hắn chính là Quý Tài người cũng có, nhưng theo Lý Tàn Tào Quan những người này danh khí luôn luôn không giống nhau lắm.

Tô Sùng Hoa nói lời nói này là lấy trường bối thân phận, Ninh Nghị cũng đành phải cười cười: "Son Trương chớ có nói móc ta." Lý Tàn cười nói: "Lập Hằng xử sự làm người thắng ta rất nhiều, là ta nên hướng Lập Hằng học tập mới đúng. . ."

"Ai, ta biết rõ hai người các ngươi quan hệ thân cận, chẳng qua Đức Tân không cần thay Lập Hằng giảng cái này lời hữu ích." Tô Trọng Kham cũng ở bên cạnh cười phất phất tay, "Thành này môn khép lại, cũng chẳng biết lúc nào mới mở, Đức Tân chỉ ít còn có hơn tháng thời gian mới đi, chung quy không tốt luôn buồn bức trong nhà, như đi tham gia cái gì Thi Từ tụ hội thời điểm, Đức Tân cứ việc tới đem Lập Hằng mang lên. Lập Hằng tuy là Thư Sinh, nhưng tính tình quá buồn bức, luôn luôn không tốt. Nếu không dạng này, đêm nay ta lấy Văn Hưng bọn người ở tại yến Thúy lâu làm chủ, Lập Hằng, Đức Tân cùng đi, đều là người trẻ tuổi tụ họp một chút, chớ muốn từ chối, trong nhà văn bối cũng không được khí, Lập Hằng Đức Tân liền làm là dạy một chút đám huynh đệ này bối phận, như thế nào. . ."

Lý Tàn đối với loại chuyện này bản thân thì không ngại, Tô Trọng Kham làm nhị thúc mở miệng, Ninh Nghị trong lúc nhất thời từ cũng không dễ chối từ, trong lúc nhất thời đành phải đáp ứng. Chờ xan yên qua đi, một đoàn người xuống lầu, Tô Trọng Kham đi đến Ninh Nghị bên người đến:

"Người bên ngoài trong nhà về cái gì vợ lớn vợ bé tam phòng, trên thực tế đều là nhằm chán ngoại nhân nhìn lấy náo nhiệt mà thôi, kỳ thực đều là người một nhà, nào có cái này rất nhiều tốt phần. Ngươi mấy cái kia anh em họ bắt tranh khí, nếu thật dễ bọn hắn tiếp gia nghiệp, sớm muộn cũng phải bại sạch sành sanh, Đan Nhi tài kinh doanh không thua kém đáng may rầu, tương lai nàng như tiếp Tô gia, ngược lại là tốt nhất một sự kiện. Đáng tiếc nàng chung quy là nữ nhi chi thân, có đôi khi khó tránh khỏi Thế nhỏ Lực yếu, gần nhất nội thành ngoài thành hình thức khẩn trương, nàng cái kia tính tình cũng có chút việc phải tự làm, gần nhất gấp mặt, nhìn ra được Đan Nhi luôn có chút mệt nhọc, ngươi là nàng phu quân, làm nhìn nhiều nhớ thương tiếc nàng một số, khuyên nàng thích hợp buông lỏng tâm tình. Thiên hạ sinh ý, không phải nhất thời có thể lấy làm được xong."

Tô Trọng Kham ngôn từ khẩn thiết, Ninh Nghị cũng gật đầu cung kính xác nhận. Tô gia đời thứ ba trừ Tô Đan Nhi bên ngoài không quá mức thích hợp hạng người, nhưng đời thứ hai có thể không phải như vậy, Tô Bá Dung, Tô Trọng Kham, Tô Văn Phương đều có bản lĩnh, bây giờ Tô gia đại cục vẫn là từ bọn họ tại nắm giữ. Vô luận là thật tâm hay là giả dối, chỉ bằng đoạn văn này, liền có thể biết Tô Trọng Kham này người xác thực không đơn giản.

Một đường về nhà, buổi chiều này đã qua một nửa. Xuyên qua bên ngoài trong đình viện, bởi vì gần nhất an bài rất nhiều thân thích ở đến Tô gia bên này, bên ngoài hơi có chút ồn ào. Trở lại ở lại sân nhỏ lúc, những cái kia ồn ào âm thanh liền tiêu lên. Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua cao cao chạc cây rải vào có chút yên tĩnh trong đình viện, tựa hồ không có người, Thiên nhi Quyên Nhi Hạnh Nhi đều không tại, cũng không biết là theo Đàn Nhi đi ra ngoài vẫn là đi xử lý những theo đó phòng lớn thân thích có liên quan sự tình. Tô Đàn Nhi bên kia gian phòng cửa sổ mở ra, Ninh Nghị đi qua lúc, trông thấy nàng nằm sấp trên bàn ngủ, cùng tối hôm qua tình huống không sai biệt lắm, hôm nay sợ rằng là giờ ngo xử lý một số chuyện, sau đó ngủ, thổi qua đình viện gió đem nữ tử sợi tóc phật động.

Nàng đã đang ngủ, Ninh Nghị cũng liền không có ý định quấy rầy nàng, trực tiếp trở về gian phòng đọc sách một hồi. Tiếng ve kêu giữa, lại đứng dậy qua bên cạnh nấu nước phòng bếp nhỏ nhìn xem, nhóm lửa nấu nước, chuẩn bị tắm rửa.

Thời đại này bên trong, tắm rửa nhưng thật ra là chuyện phiền toái, mỗi lần tắm phải đem cái kia thùng tắm đồ đầy luôn luôn đến tới đi đi rất nhiều lần, đầy khó khăn, tẩy xong sau muốn đem trong thùng tắm nước đổ đi thì càng khó khăn hơn. Trong phòng tắm có một cái trữ nước vạc lớn, bất quá hôm nay nước sử dụng hết, đành phải qua cách một gian phòng phòng bếp nhỏ để cập qua đến, nước nóng cũng từ bên kia xách. Nếu là mùa đông thùng tắm hạ cũng có thể nhóm lửa bảo trì nhiệt độ nước, không nghĩ mát Quý Hòa đầu thu cơ bản không dạng này làm.

Hắn gần đây khí lực tăng trưởng, đặc biệt là luyện Lục Hồng Đề giáo sư Thổ Nạp Pháp Tử Chi về sau, bực này đơn giản lao động căn bản liền mồ hôi đều không ra, xách tiến nói lên cũng có phần có cảm giác thành công, đại khái trộn lẫn chút nước nóng, đồ đầy hơn nửa thùng về sau, trong viện vẫn là yên tĩnh, ồn ào tiếng người xa đến không giống chân thực. Đầu thu buổi chiều, tại khoảng cách đã từng sự phát hiện kia đời một ngàn năm Cổ Đại Thế Giới bên trong, một người làm lấy chuyện như vậy, cảm giác cũng là thật sự là mãn kỳ diệu.

Rất nhiều thứ đều không có, chẳng qua chỉ ít có võ công, có dạng này một cái. . . Nho nhỏ gia tộc. Hướng trong chum nước múc nước thời điểm, hắn cảm thụ được trong thân thể sức tích lực lượng, ngấm lại tại dạng này buổi chiều, ba cái kia nhà hoàn lại tại riêng phần mình bận rộn chuyện như thế nào, sau đó xách hai cái thùng nước chuyển qua hành lang, một đường qua đến bên ngoài phòng tắm ở giữa, sau đó vén rèm lên tiến vào bên trong, đi hai bước, mới nhìn rõ ràng đứng tại thùng tắm trước đạo thân ảnh kia.

Thanh sắc áo ngoài cùng váy dài đã dựng ở bên cạnh treo quần áo trên kệ, nữ tử ăn mặc màu đỏ Cái yếm cùng màu trắng quần lụa mỏng, dáng người thướt tha, trắng nõn tron bóng lưng trần chính đối Ninh Nghị bên này, vớ giày cũng đã thoát ở một bên mặt đất, nàng nhúng tay nhỏ trên đầu mấy cây cây trâm, tóc dài như mây thác nước rồi tung mà xuống, theo nàng động tác lắc đầu mà đung đưa. Ninh Nghị chú ý tới cái này quang cảnh lúc, nữ tử cũng đã quay đầu, hai tay nâng ở trên gương mặt, mấy cái ngón tay rút vào một mái tóc đen sì bên trong, ánh mắt có chút vừa mới tỉnh lại mê hoặc.

Tô Đàn Nhi mê hoặc đến cùng là tự nhiên. Buổi trưa trong nhà xử lý một số chuyện, bởi vì tối hôm qua ngủ được muộn, mấy ngày nay giấc ngủ chất lượng cũng không dễ, giữa trưa nhiệt độ không khí hơi cao, trong viện lại yên tĩnh, nàng liền có chút mệt mỏi. Gục xuống bàn nghĩ đến chợp mắt, bên ngoài linh linh toái toái có chút thanh âm, là Quyên Nhi tại làm vệ sinh cái gì, sát một số đồ sử, trà cụ, bàn ghế, sau đó nàng vô ý thức phân phó Quyên Nhi đốt điểm nước tắm rửa, lúc này bản thân ý thức thì mơ hồ, sau đó không có chống đỡ, liền ngủ mất.

Quyên Nhi nghe phân phó hứng thú bừng bừng mà chạy đi nấu nước, chờ hết thấy chuẩn bị kỹ càng, chạy tới hô người thời điểm, tiểu thư đã ngủ. Quyên Nhi là biết nàng mấy ngày nay vất vả, tâm muốn ngủ trọng yếu nhất, vì vậy tiếp tục làm vệ sinh, làm xong vệ sinh chính mình cũng một thân mồ hôi, tiểu thư ngủ được trầm, nước nhanh lạnh, nàng liền dứt khoát chính mình qua tắm rửa. Sau đó có người đến tìm Tô Đàn Nhi, nàng liền đi theo ra xử lý sự tình, Ninh Nghị về tới phòng tắm bên trong vạc nước không có nước cũng chính bởi vì nguyên nhân này.

Tô Đàn Nhi vừa rồi tỉnh lại, trong lúc nhất thời không phân rõ thời gian, mơ mơ màng màng hướng bên này. Nàng đều không xác định chính mình có không có nói qua muốn tắm rửa, trông thấy nước đã tốt lúc này mới kéo về nhận biết, chính thoát ý vậy, quay đầu trông thấy nhà mình tướng công ở phía sau dẫn theo hai thùng nước hơi hơi nhũm nhặn.

Ninh Nghị cũng là hơi nghi hoặc một chút, nhưng hắn kịp phản ứng nhanh hơn nhiều, lúc này ngắn gọn suy đoán nghĩ, thùng nước buông xuống, yên lặng quay người đi ra ngoài.

Còn không có ra cái kia rèm, hậu phương "A" một tiếng thấp giọng hô, bạch một cái, Tô Đàn Nhi rơi vào đã có hơn nửa thùng nước trong thùng tắm, hiển nhiên vừa rồi cũng đích thật là bị giật mình.

Bị hù dọa thời điểm sẽ không kêu đi ra, cái này cũng không biết nên nói là có tự chủ đâu? Hay là nên nói tính tình bị đè nén đến có chút cổ quái. . . Ninh Nghị quay đầu nhìn một chút, trong lòng thở dài, sau đó kéo bên cạnh một khối khăn tắm đi qua, nhúng tay đem Tô Đàn Nhi từ trong thùng tắm ôm ra, dùng khăn tắm bao lấy nửa người trên, sau đó vịn nàng đến bên cạnh ngồi xuống.

Tựa ở Ninh Nghị trong ngực, Tô Đàn Nhi trong lúc nhất thời không ngừng ho khan. Ninh Nghị ngăn cách khăn tắm vỗ vỗ phía sau lưng nàng, thở dài.

"Nếu như tại nhà mình trong thùng tắm bị chết đuối, truyền đi không biết người khác biết nói thế nào, a "

"Khục, a. . . Khụ khụ. . . Tướng công. . ."

